

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1800
2RX

ΒΕΡΟΙΑΣ

A1

Αριθ. ελ.

716

ΔΩΡΕΑ

Αντων. Γεωργίου

GRVER-00213

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

123

ARISTOTE
TOY ΣΤΑΓΗΡΙ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝ
OPERV

ARISTO
STAGIRITE
phorum omnium longē
pis noua editio, Graec
& Latine.

TOMVS I.

*Latina interpretationes Graeco contextui conuen
diores, quam antehac editae su*

*Accefferunt ex libris Aristotelis, qui hodie
FRAGMENTA quaedam*

*Adiecti sunt INDICES tres. I. auctorum, qu
runt. II. eorum qui scripserunt. III. v
suppletissimus per locos commun*

Βαλ. & β. α. α.
ε. 24061 x.
1769.

AVRELIAE ALLOBRO
EXCVDEBAT PETRVS DE L.

M. DCVII

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόιας

Sam
H. F.

IULIVS PACIVS LECTORI

CANDIDO S. P. D.

VENIAM AD MODVM lectorum, ita etiam typographorum, qui lectoribus inferunt, duo genera esse comperio. Quidam enim nouis recentium auctorum scriptis vacant: alij verò, qui mihi videntur vtiliorem reipublicæ nauare operam, in veterum scriptorum operibus voluendis aut excudendis occupantur. Inter hos melioris notæ typographos est Guil. Lamarius, cuius hortatu ante annos tredecim Aristotelis & M. Tullij opera recensere atque illustrare cœpi. Organumque logicum recognitum, Latinâ interpretatione ac perpetuis notis auctum, illius typis in lucem promuli: Ciceronis autem aliquot libros simili ratione adornauit. Ac cum varia negotia, peregrinationes, molestiæ, vti humana omnia fors versat, rerum mearum statum mutarent, meque ad alias cogitationes inuitum traducerent: Lamarius noster nihilominus in suo laudabili instituto perseverans, primum Tulliana opera doctissimi viri ope adiutus suis typis euulgauit: deinde Aristotelica volumina Græcè & latinè quam emendatissimè potuit, maiori formâ edidit. Qua in re cum se rem gratâ viris doctis fecisse animaduerneret, eadem opera in minus volumen contrahere, in animum induxis, partim vt studiosi minus à re familiari instructi, sumptibus sabcuarentur, partim vt quicunque Aristotelis lectione delectantur, eius libros secum in auditorium ferre vel in itinere gestare possint, quò facilius hunc auctorem, omnium quos ab orbe condito nouimus scriptorum (sacris exceptis) prastantissimum, sibi reddere possint perquam familiarem. Porro ne miretis Aristotelis libros alio ordine in hac, quam

in priori editione esse digestos: cum de opere, quod me absente inchoatum fuerat, Lamarius mecum ageret, & siquid haberem, quod ad librum commendabiliorem reddendum valeret, ut id communicarem, rogaret: prolatis ipsius Aristotelis verbis ostendi, in priori illa editione, & in aliis editionibus tam Græcis quàm Latinis, nullam fuisse recti ordinis habitam rationem: quippe cum libri, quos Philosophus disertis verbis connectit, aliis perperam insertis, contra rationem & auctoris mentem seiungantur. Hac de re certior factus Lamarius præscriptum à me ordinem ex parte secutus est. Quem & rationem eius ut quivis intelligere possit, opere pretium me facturum arbitror, si paucis consilij mei rationem exposuero, diligentiori enarratione in aliud tempus dilata. Aristotelis opera quæ extant, omnia ad septem classes refero. In prima classe Logicos libros constituo eo ordine qui plerisque omnibus probatur. Cum enim Logica in syllogismo tanquam in proprio subiecto versetur: initio post Porphyrianam Isagogen declarantur syllogismi partes, quatenus sunt primæ notionēs, in libris Categoriarum, & quatenus secundæ, in libro de Interpretatione. Deinde agitur de syllogismo univēse considerato, in Prioribus Analyticis. Denique exponuntur tres eius species: demonstratio in Posterioribus Analyticis, dialecticus syllogismus in Topicis, captiosus in Elenchis sophisticis. Hoc igitur ordine libri Logici in prima classe collocantur.

1 Isagoge Porphyrij.	5 Posteriora Analytica.
2 Categoria.	6 Topica.
3 De interpretatione.	7 Elenchi sophistici.
4 Priora Analytica.	

Secunda classis libros Physicos continet. Physicæ subiectum est corpus naturale: quod univēse ac generaliter consideratur in octo libris naturalis auscultationis: eius autem species in sequentibus libris enarrantur nimirum corpus simplex in libris de cælo: mixtum, in libris de ortu & interitu: mixtum imperfectum, id est, quod non ex quatuor, sed paucioribus elementis constat in tribus prioribus meteorologicis mixtum perfectum inanimatum, in quarto libro meteorologico: animata, id est, animalia, (nam liber de Plantis, Aristotelis non est) in variis libris, quorum hic est ordo. Initio

Ἀριθμοὶ Κεντρικῇ Βιβλιοθήκῃ Βεροῦνων

ponendi sunt libri de historia animalium, qui declarant *τὸ ἐν*,
 ut ceteri *τὸ δὲ*. Quod ad hos attinet: animalium materia con-
 sideratur in libris de partibus animalium, & de animalium in-
 cessu, id est, de partibus ad incesum pertinentibus. De forma
 agitur in libris de anima. Accidentia animantium propria
 sunt, sensus, memoria & reminiscencia, somnus & vigilia, in-
 somnia & diuinatio per somnum, motus, generatio, longitudo
 aut breuitas vitæ, iuuentus, senectus, mors, sanitas & morbus.
 Ergo libros Physicos ita dispono.

1 Naturalis auscultatio.	12 De insomniis.
2 De cælo.	13 De diuinatione per som-
num.
3 De ortu & interitu.	14 De communia animalium
motione.
4 Meteora.	15 De generatione anima-
lium.
5 De historia animalium.	16 De longitudine & breui-
tate vitæ.
6 De partibus animalium.	17 De iuuentute, senectute, vi-
ta & morte, & respirat.
7 De animalium incessu.	18 De sanitate & morbo.
8 De anima.	
9 De sensu & sensili.	
10 De memoria & remin-
scentia.	
11 De somno & vigilia.	
- Intertia classe sunt duo libri mathematici.

1 De lineis infecabilibus. 2 Quæstiones mechanicae.

In quarta classe continentur libri metaphysici: hoc est,

1 Metaphysica.	2 De Xenocrate, Zenone,
& Gorgia. |
|----------------|--------------------------------------|

Quinta classis ad civilem philosophiam pertinet: in qua tra-
 ctantur principia, subiectum, & praxis instrumenta. Principia
 exponuntur in libris de moribus, id est, in magnis Ethicis, in
 Eudæmiis, & in Nicomachiis: quorum primos à plerisque Ari-
 stotelis auditoribus, alteros ab Eudemo, tertios à Nicomacho
 ipsius Aristotelis filio exceptos fuisse puto. hi Nicomachij ce-
 teris præstant, & ab Aristotele disertè cum libris Politicis ita
 coniunguntur, ut nulli alij interici commodè possint. Qua-
 re primo loco pono magna (ut vocantur) moralia, quasi pri-
 mam & imperfectam operis editionem, his adiungo Ethica
 Eudæmia, quasi secundam editionem longè perfectio-
 rem. subiicio Nicomachia, quasi ultimam & perfectissimam
 editionem. His principiis iactis, politia, quæ sunt civilis

EPIST. AD LECTOREM.

scientiæ subiectum, in libris Politicis tractantur. Politicarum autem actionum organa sunt: œconomica, rhetorica, poëtica: de quibus sunt libri œconomici, rhetorici ad Alexandrum, & rhetorici ad Theodecten, (nam hîc quoque perfectiorem tractatum imperfectiori subiicio) & libellus, siue (vt quidam volunt) fragmentum de arte poëtica. Itaque librorum politicorum hæc est series:

1 Ethica magna.	6 Rhetorica ad Theodecten.
2 Ethica Eudemia.	
3 Ethica Nicomachia.	7 Rhetorica ad Alexandrum.
4 Politica.	
5 Oeconomica.	8 Poëtica.

Sexta classis varia opera complectitur quæ ob quancumque causam ad certum genus certamque classem referri nequeunt. hi libri sunt:

- 1 De mundo.
- 2 Physiognomica.
- 3 Problemata.

In septimam classem reiicio libros suspectos & spurios, quorum nonnulli etiam Græcè extant, alij tantum latine. Græcè extant,

1 Ventorum regiones & nomina.	5 De spiritu.
2 De Nilo.	6 De plantis.
3 De coloribus.	7 De miraculis auditis.
4 De his quæ sub auditum	8 De virtutibus.

Latine tantum extant, qui sequuntur:

- 1 De causis.
- 2 De pomo.
- 3 Mystica philosophia, siue Egyptiorum theologia.

Hæc in præsentia paucis, ne modum epistolæ excedam, explicare volui: accuratius singula suo tempore persequar, favente Domino, & confirmabo. Vale, Lector, & eorum, cui tua utilitas cordi est, studiis & conatibus faue. Ex meo museo Kal. Martiis, 1597,

-ARISTO

nitus oraculo Pythico ut se studiis philosophiæ dederet, Athenas venit: ubi Socratis fuit discipulus: tresque cum illo annos egit. Deinde illo è viuis sublato, Platonem audiuit: idque spatio annorum xx. tantâque in studio diligentia fuit, ut domum eius vocitaretur Plato Domum anagnostæ. Falsum est autem quod quidam putant Aristotelem vivente adhuc Platone, scholæ eius contrariam in Lyceo scholâ instituisse. Qui enim fieri potuit cum quidem eo tempore gratia & auctoritate plurimum apud Athenienses valeret Chabrias & Timotheus, qui è ducibus Atheniensium, & Platonis cognatis fuerunt? Non desunt tamen qui id affirmant, eo impulsu, quod in multis Platoni contradicit Aristoteles. Quibus respondendum est, Aristotelem non ipsi simpliciter Platoni contradicere: sed iis qui dicta eius minus rectè sunt interpretati. Quod si & Platoni ipsi aliquando contradicit quid mirum? Nam hic quoque Platonem ille sequitur auctorem. Ipse enim sententia est, Veritatem rebus omnibus esse anteponendam: quin eiusdem verba hæc sunt: *Charmis quidè Socrates, sed Veritas charissima.* & alibi, *Socrates quidè quid dicat, parùm solliciti esse debemus, de Veritate Verò multum esse sollicitos oportet.* Idem ergo ab Aristotele quoque factum: etiâ sicubi præceptoris decreta labefactavit atque cœuellit: quippe in eo illi obtemperans, dum veritatis partes tuetur. Amorem quidem suum in Platonem abundè testatus est Aristoteles, quando etiam arâ ei dedicauit, cum hac inscriptione.

Oratus Aristotelis fuit hocce altare Platoni,

τι πολλὴν ἀνοιαν ἔχα πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης, διὰ τὸ ἐκ τῆς ἡβῆς μὲν αὖτις ὥσπερ τῷ Πλάτῳ, ἐν δὲ ἐπὶ γῆρας οὕτως

Βωμὸν Ἀριστοτέλους ἐν τῷ βουδαίῳ τὸνδε Πλάτωνα,

καὶ τῆς Πυθίας καλεῖσθαι αὐτὸν φιλοσοφεῖν, ἐγγράφει ἐν Ἀδελφείῳ τὸνδε φοιτᾶ Σωκράτει, καὶ οὐκ ἐστὶ τὸνδε ἐπὶ βίᾳ, τελευτῆσαντος δὲ τῆς Σωκράτους, φοιτᾶ Πλάτῳ. καὶ τοῦτω οὐκ ἐστὶν ἐπὶ ἡλικίᾳ, καὶ τοσαύτῃ ἡ σκησεν ἐπιμέλειαν, ὥστε τὸν Πλάτωνα τὸν οἶκον τῶ Ἀριστοτέλει, οἶκον ἀναγνώστου καλεῖν. οὐ γὰρ ἐπὶ ζῶντος τῶ Πλάτῳ ὁ ἀνταρκόμενος αὐτῷ τὸ Ἀνέκκον ὁ Ἀριστοτέλης, ὥς πνεύσας λαμβάνοισι πῶς γὰρ ἡδύνατο, μέγα τοῦδε ἀνταρκόμενου Χαβρίου τε καὶ Τιμοθέου, τῶ Ἀδελφῷ στρατηγῶν, καὶ τῶ ἡρώϊ περισκεκόντων τῷ Πλάτῳ, περιρῶνται γὰρ πνεύσας λέγειν, ὅτι ἐπὶ ζῶντος Πλάτωνος, ἀνταρκόμενος αὐτῷ τὸ Ἀνέκκον ὁ Ἀριστοτέλης, ἐκ τῆς ἐν πολλοῖς ἀντιλέγειν τῷ Πλάτῳ, πρὸς οἷς ἡντίκον, ὅτι οὐκ ἀπλῶς ἀντιλέγει τῷ Πλάτῳ, ἀλλὰ τοῖς μὴ νοήσοι τὰ τῶ Πλάτωνος, εἰ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πλάτῳ ἀντιλέγει, οὐδὲν αὐτοῦ καὶ ἐν τοῦτοις γὰρ τὰ τῶ Πλάτωνος φρονεῖ. αὐτὸς γὰρ ὅτι λόγος, ὅτι μᾶλλον δὲ τῆς ἀληθείας φρονεῖν, ἢ τῆς ἀλῆθους πινός. αὐτὸς καὶ ὅτι ἀέξιος φησὶ ταυτὴ φίλος μὲν Σωκράτης, ἀλλὰ φιλατάτη ἡ ἀληθεία, καὶ ἀλαχρόδ Σωκράτης μὲν ὅσοι οἱ ἄλλοι φρονεῖσιν τῆς δὲ ἀληθείας ὅτι πολλοῦ ὅσα οὐκ ἔστι ὁ Ἀριστοτέλης πομπήσας, εἰ καὶ μὴ ἀνέστητε τὰ τῶ Πλάτωνος τιμήματα, καὶ ταῦτα γὰρ σύμφωνον αὐτῷ διεσέχοντο, μὴ βουλόμενοι περὶ δὲ τὴν ἀντιλέγειν, ἀλλὰ εἰ γὰρ

Ανδρὸς, ὃν οὐτ' ἀνὴρ τοῖσι
κακοῖσι πέμψει.

Συνεὶ δὲ τῷ Πλάτῳ ὁ Αἰστωτέλης
ἐπὶ αἰκοσι. Μετὰ δὲ τῷ αὖ Πλάτῳ
πλευτῶν, διαδέχεται τῷ τῷ γο-
λίῳ Σπευσίπῳ ὁ ἀδελφεὶδὲς αὐτοῦ
ὅς γ' ὡς Ποσειδῶν, τῆς τούτου
ἀδελφῆς ὁ δὲ γὰρ Αἰστωτέλης ἔρχεται
ἐν τῇ τῇ Μακαδόνων πόλει, ἔνθα πω-
θένει Αλέξανδρον τὸν κτιστὴν, καὶ μέ-
γα μέγας γέροντος τῆς τούτου βασι-
λείας· πολλὰ γὰρ ἐδωκέναι αὐτῷ τῷ
βασιλεῖ, καὶ τῇ δυνάμει διήκτως ἐ-
χρήσατο, ὡς ποίων καὶ ἐκείνῳ ἰδίῳ (καὶ
ποσὶ κοινῇ) καὶ ὅτι μὲν πολλοὶ ἰδίῳ αὐ-
τῷ ἐπέποιον, δηλώσουσι αἱ φερούμεναι
αὐτοῦ συστακαὶ ὁπισθοκαὶ πᾶσι πινον
πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι καὶ ἐν κοινῇ πολ-
λοὶ δὲ ποίησιν, δηλοῖ τὸ, καὶ τῷ τῷ
Σταγείῳ πόλιν κατακαρτεῖσθαι,
πείθειν τὸν Αλέξανδρον αὐτῷ κτί-
ζειν ὅταν καὶ οἱ Σταγείῳ πόλιν
ὁπισθοκαὶ τῷ Αἰστωτέλει, Αἰστω-
τέλειαν αὐτῷ προσκαρτεῖσθαι· καὶ
τὴν μάλιστα, ἐν ᾗ ὁρτὴ ὁπιστωτέλης,
Σταγείῳ πόλιν προσκαρτεῖσθαι, καὶ τῷ
Ερεσσῶν, καὶ τῷ Θερμακίου πόλιν,
μέλλουσιν ἀδελφικῶς ἀπὸ τῶ βα-
σιλέως Αλέξανδρου, ἐλύτρωσιν τῆς
ἀδελφείας. Μετὰ δὲ τῷ τῷ τελευτήσαν-
τος αὖ Σπευσίπῳ, στέλλονται οἱ Α-
θηναῖοι τὸν Αἰστωτέλην καὶ ἀμφό-
τεροι αὐτοῖ, ὁ Αἰστωτέλης καὶ ὁ Ξενο-
κράτης, διελθόντες τῷ τῷ Πλάτῳ
γολίῳ, καὶ ὁ αὖ Ξενοκράτης ἐπέ-
ειπεν ἐν Αθήναις ὅτι Αἰστωτέ-
λης, ἐν Λυκίῳ. Μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοὺς ἀφαιρῶν ἐν τῇ Αθήναις, ἐλ-
θὼν ὁ Αἰστωτέλης ἐν Χαλκίδι, ἐρχόμενος Αθήναις, ὅτι οὐκ ἔδει
ἐκείνῳ δὲ ἐν Αθήναις αὐτῷ τῷ. καὶ γὰρ αὐτὸς τὸν Σπυρίδιον φωνάζει

*Quem turba iniusta, vel celebrare
iustas.*

Versatus est Aristoteles cū Platone
aunos xx. Platoni autem mortuo suc-
cessit in schola Speusippus eius ex so-
rore (Potonem vocabant) nepos. Ari-
stoteles vero in Macedoniam profe-
fectus Alexandrum Cristen instituit:
atque adeo magna pars regni eius
fuit. Nam qui in magna potentia es-
set apud regem, potētia sua ut dece-
bat viro bonum, in promouendis
tam priuatum singulorum, quam cō-
muniter omnium cōmodis vsus est.
Ac priuatum quidē multorum vili-
tibus eum cōsuluisse, indicio erūt,
quæ extant ipsius ad regem epistolæ,
quibus ei quosdam cōmendat. Quod
autem in commune quoque multis
profuerit, testis est vrbis Stagira, hor-
tatu suæque Aristotelis in integrū
ab Alexandro restituta, eum prius æ-
quata solo fuisset: cuius beneficii ab
Aristotele accepti ut memoriam cō-
stuenti Stagiritæ festum celebrant,
quod Aristoteleum nuncupant: men-
temque adeo ipsum in quem festum
illud incidit, Stagiritem nominant.
Sed & Eressum Theophrasti patriam,
cū cogitaret Alexander graui ma-
lariæ infortunio, Aristoteles eam pe-
riculo exemit. Deinde autem cū
supremum diem Speusippus obiisset,
Athenienses missis legatis Aristote-
lem ad se accersunt atque in studio huius
Aristoteles & Xenocrates scholæ Pla-
tonicæ successores sunt: docente huius
Academia Xenocrate, in Lyceo Ari-
stotele. Post hæc autē facta ab Athe-
niensibus quibusdam in eum cōspira-
tione, ille Calchidē se recepit,
xitque Atheniensibus, Ego verò non
finiam vos his in philosophiā pecca-
re. Socratem enim iam autē interfe-

cerant Athenienses. Idem quàm sit
plena res periculi Athenis vitam de-
gere Antipatro regi significavit, v-
surpans illud Homeri,

ငါ့အဖေ ခုနက နေထိုင်တာ၊ စာအုပ်တိုတို
ပေးတာ။

argues ita studiosum quæ sapientiam & calumniandi Atheniensem ingenium. Aristoteles igitur secundo in Macedoniam venit, magnaque fuit apud reges Macedoniæ auctoritate. Alexandrum, matremque eius Olympiadē, necnon Antipatrum, Philippūque. Alexandro quidem librum composuit singularem De regno, quo explicat ei quale sit boni regis officium. Sane etiam in expeditione illa Asiatica ad Brachmanas usque eū comitatus est : apud quos nobile illud opus De legib. & institutis civitatis c. c. iij. construxit. Persidem etiam eum Alexandro peragravit ubi eū exorto bello vitæ re finisset, rediit Aristoteles in patriam. Insigni porro fuit vir hic morum lenitate ac comitate. In studiis verò philosophiæ modum ingenij humani excessit: nullam enim philosophiæ partē attingit, quam non perfecte tractauerit: quinimo multa apse (que fuit eius sagacitas & ingenij acumen) inueniēs, vniuersam absoluit philosophiam, & consummauit. In logica quidem inuentum eius est, quod præcepta disputandi à rebus ipsis de quibus disputatur, separauit, & demonstrandi viam ac rationē docuit. Nam qui eū ætate præcesserunt, isti demonstrare illi quidē poterant: demonstrationem tamen facere ne sciebant: prorsus ut idem ipsis visum esset, quod iis qui calceos quidē efficeret ne sciunt: calceos tamen vi norunt. In physicis inuentum eius est, quia illa essentia. In theologia, etsi nullum eius extat inuentum, perfecte tamen eius omnes par-

πες οἱ Ἀθῆναιοι, ἐδήλωσε δὲ ἡ Ἀν-
τιπάτρη πρὸ βασιλέως, ὅτι τὸ ἐν Ἀθῆναι-
σιν ἐκ δολοφονίας ἐργώδους, ἥτις δὲ καὶ
τὸ Ὀμναικὸν ἐκεῖνο ἔπος,

[illegible][illegible]

πατο, οὐ γὰρ τὰ ἰκρόσματα μόνον ἡδὲ, ὡς
 πινεν ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ
 ὑπερκόσματα ὡς δηλοῖ καὶ ἐν τῷ ἐγ-
 γράφῳ λόγῳ τῆς Φιλοπῆρας ἀποδείξεως,
 λέγων, ὅτι τὸ περὶ τὸν αἶνον οὐδὲ
 καὶ ἐαυτὸ κινητὸν ὅσον οὐδὲ καὶ συμ-
 βιβηκός· ἐκ τούτου ἐνδείκνυται, ὅτι
 οὐδὲ σῶμα ὅτι τὸ ζῆον, οὐδὲ πα-
 θηκόν. ἔζησε γὰρ τὸν συμπαντα χρόνον
 ὁ Λεισυτέλης ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη· ἐπὶ
 καὶ ἑκατὸν γὰρ ἔτος ἄγων, φοιτᾷ Σω-
 κράτει, καὶ τούτῳ σωίστην ἔτη τεῖκα·
 σωλίζῃ γὰρ καὶ Πλάτωνι ἐπὶ εἰκοσι.
 ἢ δὲ γε πᾶσι τῇ Πλάτωνος τελει-
 τῶν, ἔζησεν ἐπὶ εἰκοσὴν ἔτη. Ταῦτα λέγειν ἔχουσιν οἱ περὶ τοῦ βίου τῆς Λεισυτέλους.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

βίον καὶ διορύσσον τὸν

Αλεξανδρῶνα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, υἱὸς μὲν τοῦ Νικο-
 μάχου, τὸ γένος καὶ πᾶσι τῶ-
 νων αὐτοῦ ζήσαντος εἰς Μαχάονα τὸν
 Ἀσκληπιοῦ μῆκος δὲ Φαισίδος, ὁπο-
 ρίου πινὸς ἦν ἐν Χαλκίδος πᾶσι πο-
 κίαν ἀναζώντων εἰς Στάγειρα, ἐγγυ-
 νήθη δὲ καὶ πᾶσι ἐν γεννηκός, καὶ ἐν-
 νά τῳ ἐλυμπαδῶ, Διοφείδῳ Ἀθη-
 νησιν ἀρχόντι, γὰρ ἔπειτα Δημοκρίτου
 πρεσβυτέρου. ὅπῃ γὰρ Πολυζήλου ἀρ-
 χόντος, τελευτήσαντος τῷ πατρὶ, ἐκ-
 τὴν καὶ ἑκατὸν ἔτος ἔχων, εἰς Αθῆνας
 ἦλθε καὶ συνεβίβησεν Πλάτωνι, χρόνον
 εἰκοσὴν ἔτη περὶ αὐτῶν ἀποδεί-
 νοντος δὲ Πλάτωνος, ὅπῃ Θεοφίλου
 ἀρχόντος ἀπὸ τοῦ Εὐκλείου τὸν Α-
 τταλέως τύραννον, καὶ περὶ τὸν χρόνον

πᾶσι αὐτῶν γράψας, ἐπὶ Εὐβούλου ἀρχόντος εἰς Μικυλλίαν ἐξελθὼν· ἐν-
 τὴν δὲ περὶ Φίλιππον ἤρχετο, καὶ Πυθιδότου ἀρχόντος, καὶ διέτετε
 χρόνον ὅκτα ἔτη πᾶσι αὐτῶν, καὶ διὰ τὸν χρόνον Αλεξάνδρου. ἢ δὲ πᾶσι περὶ τῶν

tes est exsecutus. Non enim ut qui-
 dam falso putant, terrestria tantum,
 & quæ ad mundum hunc pertinent,
 novit Aristoteles: sed & illa quoque,
 quæ supra hunc mundum sunt. Patet
 hoc vel ex illo loco lib. viii. Physicæ
 astroscens, ubi ait primâ causam, neq;
 per se neq; per accidens motui esse ob-
 noxiam: quibus verbis indicat, Deum
 neq; corpus esse, neq; vilo modo pati-
 bilem. Vixit omnino Aristoteles an-
 nos lxxiii. Annum siquidem agens
 xvii. ad Socratem accessit: quicum vi-
 xit annos xii. item cum Platone, an-
 nos xx. A Platonis verò obitu vixit
 adhuc annos xxiii. Hæc sunt quæ de
 vita Aristotelis dicere habuimus.

ARISTOTELIS

Vita, Dionysio Halicarnasæo

interprete.

Interpr. Hier. Volfio.

ARISTOTELIS, filius fuit Nicoma-
 chi, qui genus & artem refere-
 bat ad Machonē, Æsculapij F. ma-
 tre natus Phœstide, a Chalcidēsi quo-
 dam triunda, ex eorum numero qui
 Stagira in coloniâ profecti sunt. Na-
 tus autem est Olympiade xcix, ἐπὶ
 νηὶ Δημοκρίτου, prætorē A-
 thenis Diotrephe. Polyzelo autem
 prætorē, patre mortuo, decimum o-
 ctavū annū agens, Athenas venit, &
 Platoni commendatus, viginti annos
 cum eo exegit. Platone autē, Theo-
 philo prætorē, mortuo, abiit ad Her-
 miā Atarnei tyrannum: ac trienniū
 cū eo moratus, Eubulo prætorē, Mi-
 tylenas secessit: inde ad Philippū ve-
 nit, Pythodoro prætorē: apud quem
 Alexandrum instituens, octo annos
 exegit. Post Philippi obitū Euxineta

pretore, profectus Athenas, duodecim annos in Lyceo scholas habuit. Decimotertio autem, Alexandro mortuo, pretore Cephisodoro, Chalcedem migravit, ibique ex morbo decessit, cum tres & sexaginta vixisset annos.

ταλ δ τῷ, τρία ὥστε τοῖς ἐξήκοντα βίωσας ἔτη.

DE LIBRIS ARISTOTELIS ex lib. xlii. Strabonis, interprete Guill. Alexandro.

Protulit Scepſis Socraticos Eratrum & Coriscum, & Neleū Corisſi υἱοῦ, qui auditor fuit Aristotelis & Theophrasti: & huius etiam bibliotheca ſucceſſione naſta eſt, in qua Ariſtoteleſis etiam fuit bibliotheca: nam Ariſtoteles ſuam Theophrasto tradidit, cui & ſcholaſam reliquit. Primus omnium, qui nobis ſunt noti, Ariſtoteles bibliothecam conductis libris compoſuit, idque AEgypti reges facere docuit. Theophrastus bibliotheca Neleo tradidit, hic libros Scepſin tranſlatos poſteris ſuis reliquit, ineruditis hominibus: qui incuſe poſitos ſub clauibus retinuerant, cumque Atralicorum regum ſtudiū intellexiſſent, quibus Scepſis parebat, conquirentiū libros ad inſtruedam Pergami bibliothecam, ſub terra ſuos in foſſa quadam occultaerunt. Ibi ab humore & blattis viciatos, tēdenti quī ex ea erant ſtirpe Ariſtoteleſis Theophrasti; libros Apelliconi Teio magna pecunia vendiderunt. Tenebatur Apellico librorū amore, quam philoſophiæ ſtudio maiore: itaque etoſarum particulaſi quærens inſtaurationem, in noua libros tranſtulit exēpla, lacunas non recte implens: ediditque libros mē-

λόβητος μάλλον ἢ εὐλόγητος· διό καὶ ζῆλον ἐπαυρόσαντι τῷ διαβρωμάτων, εἰς ἀντιγραφήν καὶ μετῴψιν, τῶν γραφῶν ἀναπληρῶν ἵκεν· καὶ ἐξεδωκεν ἀμφο-

του τελευτῶν ἐπ' Εὐαντίου ἀρχόντος ἀφικόμενος εἰς Αθήνας, τὸ βιβλίσκον ἐν Λυκαίῳ χεῖρον ἐπὶ δόδεκα· τῷ δὲ πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρου τελευτῶν, ἐπὶ Κυρίσδωρου ἀρχόντος, ἀπ' αὐτοῦ εἰς Χαλκίδα, νέστον

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΒΙΒΛΙΩΝ καὶ τῶν ὑπὸ Σίραβωνος Γραμματικῶν.

Εκ δὲ τῆς Σίραβωνος οἱ τε Σωκρατικοὶ γράνοντες, Ἐρστος καὶ Κορίσκος, καὶ ὁ τῶν Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς, αὐτῶν καὶ Αἰστωτέλης ἡγεμονεύσας καὶ Θεοφράστου· διαδεδομένης δὲ τὴν βιβλιοθηκὴν τῷ Θεοφράστῳ, ἐν ἣ ἡ καὶ ἡ τῷ Αἰστωτέλει, οἱ δὲ Αἰστωτέλης τῷ αὐτῷ Θεοφράστῳ παρέδωκεν, ὥστε καὶ τῶν χειρῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ὡς ἰσμοῦ συναμαζῶν βιβλία, καὶ διδάξας πᾶσι ἐν Αἰγυπτῷ βασιλείας βιβλιοθήκῃς αὐτὰ τῆν. Θεοφράστου δὲ Νηλεὺς παρέδωκεν ὁ δὲ, εἰς Σικυρίαν κομίσας, τοῖς κατὰ αὐτὸν παρέδωκεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις· οἱ κατὰ κοίτας ἔχον τὰ βιβλία, οὐδ' ὀπίμειλως κείμενα. ἐπειδὴ δὲ ἡδύτο τὴν αὐτῶν δὴν ὑπὸ Ἀπικωνίων βασιλείων, ὡς οἱς καὶ ἡ πόλις, ζήτουμένων βιβλία εἰς τὴν κατὰ κοίτας τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκῃς, καὶ τῶν ἔκρυψαν ἐν δώρῳ πενιέ. ὡς δὲ νοτίας καὶ σποδὶ κακῶς ἐντα, οἱ δὲ ποτε ἀπὸ τῆς οἱ δὲ αὐτῶν οἱς Απικωνίων τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀρχόντων, τὰ τῶν Αἰστωτέλους, καὶ τὰ Θεοφράστου βιβλία, καὶ ὁ Απικωνίων φι-

ripaticos ipsos elegantis ingenij
studijque fuisse: Aristorelis autem li-
bros & Theophrasti neque multos
neque accuratè legisse, quòd hi à
Nelei Scepsij (cui libros Theophra-
stus reliquerat) hærede ad rudes &
sordidos homines peruenissent.

παθητικοί, φαίνονται μὴ ἰ-
σὺς ἡμῶν χαίοντες κα-
γοί, οἳ δὲ Αἰστωτέλους καὶ
τοῦ Θεοφράστου οὔτε πολλὰ
ἀκρίβως ἐντετυγχάνουσι, δι-
αίως τῷ Σκηψίου κληρονό-
μῳ βιβλία κατὰ τὴν Θεόφραστον

φιλοτίμοις καὶ ἰδιώταις ἀνθρώποις τὸ βιβλίον.

καὶ ἐάν
μὴ φιλόλο-
γοι Θεοφρά-
στοις οὕτε
τὸν Νη-
μιον, ὅτι
εἰς αὐ-

INDEX EORVM QVÆ HIC PRIORE TOMO CONTINENTVR.

Περὶ φυσικῶν ἐκλογῶν,	α'	Porphyrij Introductio,	I.	Nicolas Grucius interpret.
Λεξιλογικῶν κατηγορίαι,	α'	Categoriz,	I.	
Περὶ ἑρμηνείας,	β'	De interpretatione,	I.	
Λογικῶν προτέρων,	β'	Analytica priora,	II.	
Λογικῶν ὑστέρων,	γ'	Analytica posteriora,	II.	
Τοπικῶν,	δ'	Topica,	VIII.	
Περὶ σοφιστικῶν ἐκλογῶν,	β'	De Sophisticis redargutionibus,	II.	
Φυσικῆς ἀκροατικῆς, ἢ περὶ κινήσεως,	δ'	Physicæ auscultationis siue de moru,	VIII.	Io. Argropylo interpret.
Περὶ οὐρανοῦ,	δ'	De cælo,	III.	
Περὶ γένεσεως καὶ φθορᾶς,	β'	De generatione & corruptione,	II.	
Μετεωρολογικῶν,	δ'	Meteorologicorum,	III.	Franc. Vatablo interpret.
Περὶ ζώων ιστορίας,	δ'	De historia animalium,	X.	Theodoro Gaza interpret. excerpto libro X. Historiarum, cuius interpres Iulius Cæsaliger.
Περὶ ζώων μερίων,	δ'	De partibus animalium & earum causis,	III.	Nic. Leonico interpret.
Περὶ ζώων γένεσεως,	δ'	De generatione animalium,	V.	Io. Argropylo interpret.
Περὶ ζώων περὶας,	α'	De animalium incessu,	I.	Fr. Vatablo interpret.
Περὶ ψυχῆς,	γ'	De anima,	III.	
Περὶ αἰσθητικῆς ἢ αἰσθητικῆς,	α'	De sensu & sensili,	I.	
Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως,	α'	De memoria & reminiscencia,	I.	
Περὶ ὕπνου ἢ ἐγρηγόρευσεως,	α'	De sommo & vigilia,	I.	
Περὶ ἐνυπνίου,	α'	De insomniis,	I.	
Περὶ τῆς κατ' ὕπνον μαντικῆς,	α'	De diuinatione per somnu,	I.	
Περὶ τῆς κοινῆς ἢ ζώων κινήσεως,	α'	De communi animalium motione,	I.	Nic. Leonico interpret.
Περὶ μακροβιότητος ἢ βραχυβιότητος,	α'	De longitudine & breuitate vitæ,	I.	Fr. Vatablo interpret.
Περὶ νεότητος καὶ γήρως, καὶ περὶ ζωῆς ἢ θανάτου,	α'	De iuuentute & senectute, vita & morte,	I.	
Περὶ κινήσεως,	α'	De respiratione,	I.	

Αγίασμα Συντακτῆς Διβλυθῆναι Δέρωνος

[illegible]

Κεφ. Δ' αὐτοῦ β.

[illegible]

A tunc dicuntur qui nō specie, sed numero lu-
lūm inter se differūt. At verō animal cū
nomē generis obtineat, de homine, bove,
equoq; dicuntur qui specie etiam, nō solum
numero differūt. Porro autē genus à pro-
prio hac differt, quòd proprium de vna
modo specie cuius proprium est, dicitur,
utque individuum, quæ species, etimere ri-
dēt, de solo homine, singulitque hominib;
dicitur. Genus autem nō solum de vna
B specie dicitur, sed de multis, utque dif-
ferētib;. Possit nō genus, à differeū, &
cōmūib; accidētib; hoc distingui, quòd
est de multis etiam specie differētib;
& differeū dicatur, & cōmūia ac-
cidētia, nō tamē in quā tunc dicuntur ea
qua quid sit, sed in ea, quæ quale sit, quæ-
ritur. Si qui enim rogent quidnam sit illud
tādē, ac quæ hæc dūcūt omnia, prius
respōdemus: differētia & accidētia nō se.

Consequens quippe cum habeat determinatum, non in questione qua quid sit, sed qua quale sit, queritur. Nam & cum qualis sit homo queritur aliquis, ratione cuius participet & cum rogamur qualis sit corpus, iniquum esse respondemus. Quorum rationis participis differentia est, inter autem accedens. At cum interrogamur quid sit homo, animal respondemus, quod genus est. Quamobrem genus hoc ipso quod in multis dicitur, ab individuis separatur, quia de vno latummodo dicitur, quod de specie distinctibus, ab aliis quae ut species dicuntur, ut propria. Quod verò in questione dicitur qua queritur quid sit, & a differentia determinatur, & ab accidentibus communibus, quae non in questione qua quid sit queritur, sed aut quale sit, aut quomodo affectum sit, dicuntur omnia de his, de quibus quicque dicitur. Nihil igitur redudans, nihil parum explicitum continens, quae generis notioni constituta est descriptio.

CAPUT 11.

De fœciv.

Species autem in vniuersali seu ei & fa-
ma dicitur. Ex quo illud, Primum qui
est species est digna quae imperet. Vocatur
etiam id species, quod libellus modo exilis
est generi. Hinc solum iuris dicere, ho-
milis speciem esse animalis, quod genus
est, & cadorem coloris speciem, & tri-
gulum figuram. Quod si species terminat
necum generis vnde definitum explicare-
mus hoc modo, Quod de multis speciebus
est differentibus in questione qua huiusmodi

2000 7

societas & communio. Ac prima quidem
 degeni uniformitatem autem informatam certus
 est & numerus, non infinitus individuum, qui
 formae ultimae re-quantur, infinitior.
 Quoties iubebat Plato eos qui à summa
 generibus ad infimam species decessissent
 in illis, de decessere autem per media iis dif-
 ferentis quae speciem constituunt, diuen-
 do, individua verè, inquit, omittenda omni-
 no, quòd scièntia comprehendì nullo modò
 possent. Ac eos quidem qui descendunt à
 infima specie, necesse est multitudinem
 dispersam decurrere, qui autem ad summa
 nitur generatam unam multitudinem con-
 cludatur necesse est. Nam eum species tū
 genus vel multo etiā magis multa in sua
 naturam colligit. Quae autem vi partes su-
 muntur ac res singulae consti-
 tuuntur, in multa partitur. Nam & speciei communione
 ac societate multi homines unus homo
 fuerat in usque in parte dicitur ac rebus
 singulis qui unus & romanus erat, multo-
 rum sub ratione. Vt enim res singulae di-
 mitemur, sic quod commune est, vim pre-
 hendit, & in vna rependi habet. Sed cum
 quid genus esset vna species, explicatū sit
 à nobis, cumque vna genus sit, species mul-
 tas, temper, nam multas formas genus diui-
 ditur, genus quidem semper de specie dicitur,
 & superiora omnia de inferioribus
 species autem neque de genere proximo,
 neque de superioribus, vllis dicitur, quòd nō
 reciprocetur. Aut enim patia de paribus
 dici oportet, vt quod ad hincidū patia est
 de equo, & maiora de minoribus, vt de
 homine animal. At minora de maioribus
 dici nō cōuenit. Neque enim vt hominem
 esse animal dicis, sic animal esse hominē
 rectè possis dicere. In quibus autē species
 dicitur, in hiscē species genus, & generis
 genus ad primum vlt; dicitur necesse fariō.
 Sicut enim verè dicitur Socrates esse homo, &
 homo animal, animalque substantia verè
 et am Socrates dicitur esse animal & sub-
 stantia. Quia enim superiora semper de in-
 ferioribus dicuntur, species quidem de in-
 diuiduo, genus verò de specie & indiui-
 duo dicitur. Summum autē genus tū de ge-
 nere dicitur, aut de generibus si multa sint
 media, tū de specie, tum de indiuiduo. Nā
 & summum genus de omnibus generibus,
 formis, indiuiduisque quae eis subiecta sūt,
 dicitur, & genus quod infimam speciem pro-
 xime antecedit, de omnibus formis infimis
 & indiuiduis. Quae autē species est modis

[illegible]

mortale rationis participes & rationis ex-
pers, differentiæ sunt quibus animal diadi-
tur: his enim in formas & species genera
partitur. Sed quæ genera dispersant, eisdẽ
formas specieque cõplet, cum præsertim
is differentis, participes rationis & experts
rationis mortale & immortale animal di-
stribuatur in partes, ita citra ve participes
rationis & mortale, hominæ participes ra-
tionis & immortale. Ideo expertes rationis
& mortale, beluæ, in speciem cõplectit. Et
dẽm rationis cum anima subsistentie dif-
ferentiæ diuidentes hęc sunt, animalium, in
non sensus participes, sensus experts. Ex
his duæ illę animatum & sensus participes,
ad substantiam ad diu, animal cõplet hęc
autem animatum & sensus experts plãtam.
Quoniam igitur hęc omnes vno modo sum-
ptæ & intellectę, efficiẽtes sunt formarum,
alio modo diuidentis, factũ est vt procrea-
trices formarũ nec sint appellatæ qua-
runt quidem in generum diuisionibus, et-
rũque naturę definiẽdo explanandis v-
sus est maximus, earum quæ ex acciden-
tis infunt, & separari non possunt, nũm
de earum multo et æm minor, quæ abesse
possunt. Hęc autem definiunt hoc modo.
Differentia est quæ species generi superat.
Homo enim ratione & mortalitate superat
animal. nã animal nullã omnino earũ
rõneret, nõ est verũ. unde in forma dif-
ferentiã habere nẽque verò omnes ha-
bet cõtrarias, quoniam isto pacto eadẽ res
incol cõtrariis formas haberet: sed vt vul-
gõ exillibantur, potestate differentiã quæ eis
inhebetur, sui genera cõplectuntur, et ipsa
& ad nullam ita sit, vt nec quicquid ex his
quæ multa sunt fiat: nec in eisdẽ sint similes
formas contrariæ. Atque etiam hoc multa
eam definiunt. Differentia est quæ de multi-
tis, specie autem differentiis, in quælibet
quæ quale quid sit indagatur, dicitur.
Nã rationis participes, & mortale, de ho-
mine dicitur, sed in questione quæ quale
quicq. sit, nõ in ea quæ quid quicque sit,
queritur. Cum, nãquid sit homo, interro-
gamur, apte respondẽt, animal: õp. verũ
quale sit animal rogamur, participes ratio-
nis & mortale recte respondeant. Nã cum
res ex materia & forma consistat, aut ex
certis quæ proportionẽ quoddã materiæ ac
formæ responderẽ sit vt quoddã modum flau-
tina ex his materiã sit, & ex figura, siquid
ex specie: sic homo & communis & sub
ratione speciei, ex genere proportionẽ

ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

Παράδειγμα.

Παράδειγμα ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
 ἡ δὲ τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.

nitionem quæ quid utrunque, quætenus et
 nomalia sunt, explicet, certe eandem auri-
 buer utrique.

3 De Paronymis.

Paronyma autem quæ Latine cognominis
 nata, vocantur ea, quæ casu ab aliquo differe-
 rentia, habent ab eo nominis appellatio-
 nem, ut à grammatica grammaticus, fortis à
 fortunadine.

4 Distingue eorum quæ dicuntur.

Eorum quæ dicuntur partim conjuncta
 sunt, partim simplicia. Ac conjuncta quæ-
 dem, ut homo currit, homo vincit. Simplicia,
 ut homo, bos, currit, vincit.

5 Distingue logica eorum quæ sunt.

Eorum quæ sunt, alia de subiecto aliquo
 dicuntur, nec in subiecto insunt villo, ut ho-
 mo de subiecto enim dicitur quæpiam ho-
 mine in subiecto autem nulla inest. Alia in
 subiecto sunt illa quædem, sed de subiecto
 nullo dicuntur. In subiecto autem esse ali-

quod in re aliqua inest, contra quæpiam
 partem nec potest scilicet ab eo in qua est,
 consistere. Veluti grammatica aliqua in
 subiecto inest animo, sed de subiecto nullo
 dicitur. Eodemque modo hic vel ille ran-
 dor, est ille quidem in subiecto corpore, est
 enim in corpore color omnia, atque de
 nullo subiecto dicitur. Quædam & de sub-

jecto dicuntur & sunt in subiecto, ut scien-
 tia in subiecto animo inest, ac de subiecto
 grammatica dicitur. Nonnulla nec in sub-

jecto sunt, nec de subiecto dicuntur vi-
 lo, ut quidam homo, quidam equus. Nihil
 enim eius generis neque in subiecto est, ne-
 que de subiecto villo dicitur. Omnia au-

tem individua & quæ sunt vnum numero,
 de subiecto nullo illa quidem dicuntur, sed
 eorum nonnulla in subiecto esse nihil pro-

hibet. Nam hæc Grammatica ex eorum est
 numero, quæ in subiecto insunt, nec de sub-

jecto villo dicitur.

6 Regula ad diligendum scilicet categoriam.

Cum alterum de altero tanquam de sub-
 jectis dicitur, quicquid de attributo dicitur,
 id nunc de subiecto quoque dicitur. Velut
 si quis homo de quopiam homine dicitur,
 & animal de homine, ob eam etiam cau-
 sam animal de singulis hominibus dicitur.
 Singuli enim homines, & homines sunt
 & animalia.

genus. Subiicitur enim generi species, quippe cum de speciebus genera dicantur, nec species generibus ex hac parte respondent. Ita sit enim ex his, ut species magis quam genus nomen obtineat substantia. At verò species nulla, eorum quæ genera non sunt, magis quam altera substantia est. Nemo enim cuiquam singulorum hominum, nomen hominis adhibebit aptius, quam equi cuiquam equorum singulorum. Similiterque in primis essentis ac naturis, nihil magis aliud alio substantia est. Neque enim quisquam singulorum hominum, magis substantia est, quam bos aliquis. Iure autem post primas essentias species solum ac genera essentia secunda nominantur. Hæc enim sola eorum quæ dicuntur, primam substantiam designant atque designant. Nam si quis velit explicare quid sit quidam homo, isque vel speciem affe- rat vel genus, aptè ille quidem fecerit, licet planius si hominem esse dicat, quam si animal, fecisse videatur. At si quid ceterorum omnium afferat, alienum id futurum est. & ad eam rem minime accommodatum: ut si candidum eum dicat, vel currens: aut aliud quidvis generis eiusdem. Quapropter ex reliquis rebus omnibus, hæc solum merito substantia vocantur. Præterea quoniam ceteris omnibus primæ substantiæ subiecta sunt, quoniamque reliqua de eis omnia dicuntur, vel insunt in ipsis ob eam causam principales dicuntur substantiæ. Quod autem sunt ad cetera omnia primæ substantiæ, hoc & genera sunt & species prima rum substantiarum ad reliqua omnia. De his enim cetera omnia dicuntur. Ut enim quempiam hominem grammaticum dices, sic & hominem grammaticum & animal. Similiterque in ceteris omnibus. Hoc autem omnis substantiæ commune est, non inesse in subiecto. Nam nec in subiecto prima substantia est, nec de subiecto vltro dicitur: de secundis verò ita perspicuum sit: eas in nullo esse subiecto. Homo enim est de subiecto quoniam homine dicitur, tamen in nullo subiecto inest. Neque enim in quodam homine homo inest. Itemque animal de subiecto quoniam homine dicitur, cum interim animal in aliquo homine non in sit. Itaque verò eorum quæ in subiecto insunt, nihil impedit, quo minus nomen insit: quidem interdum de subiecto dicitur, sed tamen nunquam definitio potest. At secundarum substantiarum & definitio de subiecto & nomen dicitur. Hominis enim

genus. Subiicitur enim generi species, quippe cum de speciebus genera dicantur, nec species generibus ex hac parte respondent. Ita sit enim ex his, ut species magis quam genus nomen obtineat substantia. At verò species nulla, eorum quæ genera non sunt, magis quam altera substantia est. Nemo enim cuiquam singulorum hominum, nomen hominis adhibebit aptius, quam equi cuiquam equorum singulorum. Similiterque in primis essentis ac naturis, nihil magis aliud alio substantia est. Neque enim quisquam singulorum hominum, magis substantia est, quam bos aliquis. Iure autem post primas essentias species solum ac genera essentia secunda nominantur. Hæc enim sola eorum quæ dicuntur, primam substantiam designant atque designant. Nam si quis velit explicare quid sit quidam homo, isque vel speciem affe- rat vel genus, aptè ille quidem fecerit, licet planius si hominem esse dicat, quam si animal, fecisse videatur. At si quid ceterorum omnium afferat, alienum id futurum est. & ad eam rem minime accommodatum: ut si candidum eum dicat, vel currens: aut aliud quidvis generis eiusdem. Quapropter ex reliquis rebus omnibus, hæc solum merito substantia vocantur. Præterea quoniam ceteris omnibus primæ substantiæ subiecta sunt, quoniamque reliqua de eis omnia dicuntur, vel insunt in ipsis ob eam causam principales dicuntur substantiæ. Quod autem sunt ad cetera omnia primæ substantiæ, hoc & genera sunt & species prima rum substantiarum ad reliqua omnia. De his enim cetera omnia dicuntur. Ut enim quempiam hominem grammaticum dices, sic & hominem grammaticum & animal. Similiterque in ceteris omnibus. Hoc autem omnis substantiæ commune est, non inesse in subiecto. Nam nec in subiecto prima substantia est, nec de subiecto vltro dicitur: de secundis verò ita perspicuum sit: eas in nullo esse subiecto. Homo enim est de subiecto quoniam homine dicitur, tamen in nullo subiecto inest. Neque enim in quodam homine homo inest. Itemque animal de subiecto quoniam homine dicitur, cum interim animal in aliquo homine non in sit. Itaque verò eorum quæ in subiecto insunt, nihil impedit, quo minus nomen insit: quidem interdum de subiecto dicitur, sed tamen nunquam definitio potest. At secundarum substantiarum & definitio de subiecto & nomen dicitur. Hominis enim

Alicui homini convenire dicitur definitio
 acris, itemque animalis. Non igitur in
 quoz in subiecto infunt, esse substantia illa
 modis purest. Sed non est substantia nec
 proprium: quia etiam sunt in illis, quz non
 sunt in subiecto differentie. Nam gradus
 & bipes de subiecto aliquo nomine dicun-
 tur, nec sunt in subiecto. Neque enim in ho-
 mine bipes inest neque gradus. Neque et-
 iam de eo differentie definitio: cuius &
 differentia dicitur, ut si gradus de homi-
 ne dicatur, dicitur etiam de homine gra-
 dientis definitio. Sit enim homo id ipsum
 quod gradus. Nec verò confutandum
 debet substantiarum partes, quasi in singu-
 lorum et in subiectis, ne quando ex substan-
 tiis negaretur ens. Eadem substantia esse
 negamus quz ut partes essent. Hoc aut
 essent ipsa & accidentis tribuam est,
 ut de quibus ipsa dicitur, etiam, ut
 ab eis dicuntur. Omnes enim quz ex illis
 dicuntur attributiones sunt in eis, quod
 aut partibus ut foris attribuitur. Ne
 ex parte quidem substantia quantum de
 subiecto nulla dicitur, nulla attributio da-
 citur. At secundum si substantiarum forme
 de individuis dicuntur, genus autem & de
 speciebus & de individuis. Itemque diffe-
 rentie de formis radicalibus dicuntur.
 Verum primò substantia, & secundò en-
 tiam sibi vendicant, & generam definitio-
 nem, & speciem illam generis. Quæ omnia de
 attributis dicuntur de substantia, quæquæ ali-
 cunq; omnia. Eodemque modo differen-
 tiarum definitio formis & modis ab en-
 tiis. Atque synonyma de substantia sunt, ex
 quorum nomen commune est, eademque
 definitio. Omnia igitur quibus substantia
 & differentie attribuitur, etiam
 ab his dicuntur. Omnia etiam substantia
 hoc aliquid significare videtur. Ac in pri-
 mo quidem essentis non est id dicitur
 sed verum est eas hoc quiddam significare,
 præsertim cum individuis, quodque verum
 numero est, declaratur illis & exprimitur
 secundum autem videntur illa quidem si-
 militer, figura appellationis, hoc quippe
 significare, cum dicitur homo vel animal,
 non tamquam verum est, sed tale aliquid
 potius significat. Neque enim res una sub-
 iecta est, ut in prima substantia de mul-
 tis homo animalque dicuntur. Neque tam-
 en simpliciter tale aliquid significat, sicut
 autem. Nomen enim utrumque qualita-

multo plures, dicimus: & domi multos, in
theatro paucos, cum sit multo maior nu-
merus. Iam & durum est & restitum eubi-
torum, ceteraque eiusdem generis, quan-
tum sit aliquid significant: magna autem &
parva non quantum sit significant, sed po-
tius comparationem. Nam ex altero specia-
tur quod magnum est & quod parum. Per-
spicuum est igitur ea in his esse quæ cum ali-
quo comparantur. Præterea sine quibus ha-
ponat in quantis siue non ponat tamen ni-
hil tria est contrarium. Quod enim non po-
test per se intelligi, sed cum aliquo com-
paratur, qui potest ei quicquam esse con-
trarium? Præterea si magna parvis contra-
ria sunt, in eodem simul contraria erunt,
& idem sibi ipsi aduersum. Accidit enim,
ut res eadem sit simul magna & parua. Est
enim ad hanc parua, eadem magna ad
alteram. Eadem igitur res eodem tempo-
re & parua est & magna, ita simul contra-
ria accipit. Nihil autem simul contraria
accipit: ut in substantia perspicui potest, in
qua cum esse contraria possint, tamen nul-
la simul in morbo est, & valde, nec alba
& nigra simul est, nec aliquid quicquam est
in quo simul contraria esse possint. Atque
etiam eadem res sibi ipsa aduersa erit. Si e-
nim res magna parua contraria est, ead-
em autem simul & magna & parua est,
est eadem res sibi erit contraria. At fieri
non potest, ut aliquid sibi sit contrarium.
Non igitur sunt parua magnis contraria,
nec multa paucis. Ex quibus efficitur, ut e-
tiam si quis hæc non dicat in eis esse qua
eum aliquo comparantur, sed in quantis,
tamen eis nihil sit contrarium futurum.
Sed quætorum repugnantia in loco appa-
ret maximè. Summum enim locum in imo
contrarium ponunt, mediam regionem in-
fimum locum appellantes, quod inter me-
dium & mundi terminos, longissimum in
periclitu intervallum. Atque etiâ ex his ducta
videtur cæterorum aduersorum definitio.
Aduersa enim definiuntur, quæ in eodem
genere plurimum distat inter se. Nec vero
illud magis aut minus in quantis reperitur.
Ut bicubitum, & neque enim alterum altero
magis est bicubitum. Quod eodem modo
iudicandum est de numero, veluti tria non
magis quàm quinque numeri quoniam obti-
nent, nec quicquam potius quàm tria, ne
receptus quidem alio alio magis aut minus
temporis appellatur nomine. Quæ igitur
nec magis nec minus dicuntur. At quantis

A αὐτῶν ὅτι· καὶ ἐν μέρει τῶν ἐκείνων
 αὐτῶν διακρίσεις, πολλὰς πληροί-
 τῶν ἡμετέρας, τὸ μὲν διπλοῦν, καὶ σὺν
 καὶ ἑξήκοντα τῶν ταυτοῦ των, ποσὸν ὅσον
 τὸ δὲ μίαν ἢ μικρόν, ὡς συμπίπτει πρὸς
 ἀλλὰ καὶ ἄλλας μετὰ τὴν ὁμοίαν γὰρ ἐκείνην
 ῥιζῶν καὶ τὸ μίαν, ὥστε τὸ
 ῥιζῶν ὅτι αὐτὴν ἡμῶν πρὸς τὴν ἀλλήν, ἡ
 οὗ τις ποσὸν ἢ τὴν ταυτοῦ των, καὶ τὸ μὲν
 ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ ἐν ἀλλῇ ὅτι
 ὅσον αὐτὸ καὶ ὅτι τὴν ἀλλήν, ἀλλὰ καὶ πο-
 τιστοῦν ἀντιπαραστήσει αὐτὴν ταυτοῦ των
 ποσὸν ὅσον, ὡς ἐν τὴν μίαν καὶ τὸ μίαν ἐν
 τῇ, συμπίπτει τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐκεί-
 νῃν ἀλλῇ, καὶ αὐτὴν αὐτῇ ἐκείνῃ
 συμπίπτει τὸ αὐτὸ καὶ αὐτῇ μίαν τὴν
 ῥιζῶν ὅτι καὶ τῇ ἀλλῇ ὅτι ποσὸν μίαν
 ποσὸν ὅσον διὰ τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ μίαν.
 ὡς τὸ αὐτὸ καὶ μίαν καὶ αὐτῇ τῇ
 τὴν ῥιζῶν ἢ συμπίπτει τὸ αὐτὸ τὸ
 αὐτὸ ὅσον ὅσον, ἀλλὰ οὐδὲν ὅσον
 ἐκείνῃ ὅσον ὅσον ὅσον ὅσον ὅσον
 καὶ ποσὸν ὅσον ὅσον ὅσον ὅσον ὅσον
 οὐ τὴν πρὸς καὶ μίαν, οὐδὲν αὐτῇ
 μίαν ὅσον αὐτῇ οὐδὲν αὐτῇ ὅσον
 οὐ ἐκείνῃ ὅσον ὅσον, καὶ αὐτὴν ὅσον
 συμπίπτει ἐκείνῃ ἢ καὶ καὶ τὸ μὲν
 τῇ μίαν ἐκείνῃ, τὸ δὲ αὐτὸ ὅσον
 μίαν καὶ μίαν, καὶ αὐτὸ αὐτῇ αὐτῇ
 αὐτῇ, ἀλλὰ ὅσον ὅσον αὐτῇ αὐτῇ
 τῇ ἢ ἐκείνῃ ὡς ἐκείνῃ αὐτῇ τὸ μὲν
 μίαν ἐκείνῃ, ὡς ἐκείνῃ τὸ ποσὸν τὸ
 ἢ καὶ καὶ ὅσον ὅσον τὸ αὐτὸ τὸ ἢ, ὡς
 τὸ ποσὸν, οὐδὲν ἐκείνῃ ὅσον μίαν
 ἐκείνῃ τὸ ποσὸν, ὡς ἐκείνῃ τὸ ποσὸν
 πρὸς τὸν ὅσον τὸν ὅσον ἐκείνῃ τὸ πο-
 σὸν, τὸν ποσὸν τὸ ποσὸν ὅσον αὐτῇ
 τῇ, ὡς τὸ πρὸς τὸν ὅσον τὸν ὅσον
 ποσὸν τὸν ὅσον τὸν ὅσον τὸν ὅσον
 καὶ τὸν ὅσον αὐτῇ ἐκείνῃ ὅσον
 ποσὸν ὅσον ὅσον τὸν ὅσον πρὸς
 διηγεῖσθαι ὅσον ὅσον τὸ ποσὸν ὅσον
 ἐκείνῃ, οὐδὲν αὐτῇ τὸ ποσὸν ὅσον
 τὸ μίαν τὸν ὅσον ὅσον τὸν ὅσον
 ὅσον τὸν ὅσον ὅσον τὸν ὅσον, οὐδὲν

καὶ τὰ ἀφ' ὧν μοῦ, οἷ τὰ ἄλλα τῶν πᾶσι
 ἡ περὶ. οὐδὲ γὰρ ὁ δέσποτα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ
 ὡς οὐδὲν ἐπὶ μὲν ἄλλοι καὶ τὸ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ

[illegible]

rum maxime proprium est. equalia & in-
equalia nominari. quanta enim que dis-
tincta. omnia vel equalia vel unequalia
dicuntur. ut corpus equalis vel inaequalis
dicitur. Itemque numeri. & tempus equalis
& inaequalis. Similiter que singula quae dicta
sunt. vel equalia vel unequalia dicuntur.
Caetera vero quae non sunt in quantis. non
admodum equalia vel unequalia nomi-
nantur. Ut dispositio non admodum dicitur
equalis vel inaequalis. sed potius vel
similis & res alia non fore equalis non
quodammodo similis vel dissimilis. Et igitur haec
quatuor nominum maxime proprium. ut equalis
& inaequalis dicuntur.

De illa quae una est aliis confessionibus

ΠΡΟΣ:

[illegible]

Et autem cum aliquo conferuntur, quod id quod sunt aliorum esse dicuntur, aut quoque modo aliter cum alio conferuntur: veluti maius quicquid ipsum est, id omne alteri tribuitur, alique enim maius dicitur & duplicid id ipsum quod est, ad alterum refertur, quoniam alicuius rei duplicid est, necque cetera omnia eiusdem generis. Sunt etiam hæc in his que cum aliquo conferuntur, vt habitus, vt dispositio, vt scientia, vt sensus. Hæc enim omnia quicquid sunt aliorum sunt, aut quomodo in quoque aliter cum altero conferuntur, æ nihil præterea. Nam & habitus, alicuius habitus dicitur & scientia, alicuius scientia: & sensus, rei cuiuspiam sensus. Eadem est cæterarum omnium ratio. Sunt igitur relatæ hæc, quæd quod sunt, alterius esse dicuntur: Vbi quoque modo ad alterum referuntur, vbi modo ad alterum magnus dicitur, quippe cum ad aliquid minus magnus nominetur. Quod simile est aliquid cuius simile dicitur: cætera que omnia generis eiusdem eodem modo cum aliquo conferuntur. Sunt autem superioribus, accubatio, status, sensus: sine vero in eis est que cum aliquo conferuntur, sed iacere, stare, sedere, non sunt ipsa quidem sensus: si autem generibus suis que dicuntur congruuntur dicuntur. Repetitur nam in eis que cum aliquo conferuntur, ad uerendum repugnans in vi uicini ut ovis contraria, cum utrinque in vi sit, que cum aliquo comparatur: & generationis fortitudo. Nec verò omnia data sunt sua quædam aduersa. Duplo enim nihil aduersior, nihil triple, nec vili cuiusdam generis. Repetitur autem magis de rationis in eis que cum aliquo conferuntur. Nam & quod si

1

[illegible]

A substantia eum ad aliquid referatur. Nam
enim aliquis homo cuiuspiam homo dicitur,
nec hoc vel ille bos alius certusque
Similis est rana paribus. Manus enim ali-
qua non appellatur alicuius ranae manus,
sed alienius manus & caput quoddam non
cuiuspiam quoddam caput, sed alicuius ca-
put vocatur. Quod idem in plerisque secun-
dis esse nunc contingit. Vt homo cuiuspiam
homo non dicitur, nec bos, bos alicuius, nec
lignū, alicuius lignū, sed alienius possessio.
Atque id quidem perspicui est, hęc talia omnia
in eis non esse quæ cum aliquo conferuntur.
De quibus id autem secundis esse nunc quæstio
est. Velum caput alicuius caput & manus
cuiuspiam manus dicitur, ceterique cetera
generis eiusdem. Videntur igitur hæc in eis
esse quæ cum aliquo conferuntur. Ac si sa-
tis explicata peritæque tradita verum est
definire, quæ cum aliquo conferuntur,
profectū aut inagni negarij est substan-
tiam nullam in hoc genere esse docere,
aut certe id fieri non potest. Sin locus,
suntque ea desumuntur in eis quæ cum ali-
quo conferuntur, quorum vis omnis sit
natura in eo posita est, verum aliquid affe-
ctus sit, certū aliquid quod contra hæc
valeat, afferatur. Et quamquam prior de-
finitio in omnia ea valeat, quæ cum ali-
quo conferuntur, tamen non idem est rem
aliquam id ipsum quod est aliter dicti. &
rem aliquam id modum esse quod cum ali-
quo comparatur. Ea quoque perspicuum est,
eum qui definit sciat aliquid eorum quæ
in hoc genere sunt, etiam illud cum quo
conferatur, designare intellegendum: quod e-
tiam hinc intelligi potest. Nam si quis qui-
piam in eis esse quæ cum aliquo conferun-
tur sciat, (est autem vis & natura eorum
quæ sunt in hoc genere, ad aliquid certæ
quodam modo affectus esse illud etiam sciat
nec sic est, quam ad rem id ipsum, quoque
pactum sit affectum. Nam si quam ad rem il-
lud affectum sit quoquo modo, prout ig-
norat, ne illud quidem intelligat, an ad a-
liquod affectum sit quoquo modo. Aliquo id
in rebus singulis percipi potest. Vt si quid
hoc vel illud definit sciat duplum esse, et
continuo eorum ut illud duplum definit no-
uerit. Si enim nullum extra ac definita rei
duplum esse noverit, ne illud quidem an
sit duplum prout intelligit. Itemque si
certo sciat quispian hoc vel illud esse me-
lus, idem quo illud sit melius statim de-
fini intelligat necesse est. Ob id autem
quod de re nunc sit præstantius non in eam
cognoscet, quia opinio tum rationis non
artefacte seu de re nunc melius esse quoniam in

A. Omnis homo iustus est.

C. Non omnis homo non iustus est.

Nisi quod non possunt aequè verè simul esse enuntiationes, quæ rectè si ne ex diametro inter se respondent. Sed tamen verè sunt interdum eodem tempore. Atque hæc quidem duæ contradictiones sunt. Aliæ autem duæ cum hoc, non homo, subiectum est, etique aliquid attribuitur.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Hæc autem plures esse contradicentes pulchro modo possunt, hæcque ab illis, hoc ipso diversæ erunt, quod illud non homo, tanquam nomen, sibi adiungant. Argue in his etiam omnibus in quibus est verbum non accipitur, ut in illis verbis valere & ambulare, id idem efficit, si ita ponatur, ac si est coniungeretur: velut Omnis homo valet, Non omnis homo valet, & Omnis non homo valet, Non valet omnis non homo. Non enim non omnis homo, dicendum est, sed negatio ad hominis verbum addi debet, quoniam omnis non res universa est, sed in toto genere rem accipi declarat. Quod ex his enuntiationibus perspicui potest. Valet homo. Non valet homo. Valet non homo. Non valet non homo. Inter has enim & illas hoc interest, quod in his nihil prorsus universæ & in totum dicitur in illis dicitur. Ergo significat omnis & nullus alius nihil, nisi nomen universæ & in toto genere accipi in affirmatione aut negatione. In cætera eadem omnia conveniunt adhiberi. Quando autem huic enuntiationi, Omnis animans iustus est, illa contraria est quæ dicit, nullum esse iustum animantem, perspicuum est eas nunquam simul in eodem veras futuras esse: quæ autem his opponuntur, possunt interdum: velut, Non omnis animans iustus est, & Est aliquis animans iustus, mutuo autem sic hæc enuntiationes consequuntur: hæc quidem, Nemo est iustus huic. Omnis homo est non iustus: & hæc, Est aliquis homo iustus, huic. Non omnis homo est non iustus, quandoquidem sic aliquis iustus necesse est sic fieri. Illud etiam perspicuum est, si verè licet negare in singulis enuntiationibus ei qui rogatus sit, verè

C. Nō omnis homo iustus est.

A. Omnis homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

A. Nō omnis homo iustus est.

A. Omnis homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

A. Nō omnis homo iustus est.

A. Omnis homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

A. Nō omnis homo iustus est.

A. Omnis homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

Non homo est non iustus.

Non homo iustus est.

[illegible]

Кеңешчүсү: И.Б.

Αἱ ἀγαλόμεναι εἰς μὲν ὕπνου
ὑποφύονται.

[illegible]

A possibile est, idem esse & non esse potest.
non enim pugnant secum & contradi-
cunt, quod fieri potest, & quod potest non
fieri: sed quod fieri potest, & quod fieri
non potest, quoniam dissident à se &
contradiciunt, nunquam in eodem verè
dicuntur. Eodemque modo de his, quod
potest non fieri, & quod non potest non
fieri, ita dicendum. Similiterque huius, Ne-
cessarium est, negatum est non illud, Ne-
cessarium non est, id illud. Non necessa-
rium est. Huius autem, Necessarium non
est illud, Non est necessarium. Itaque
huius, Impossibile est fieri non illud, Im-
possibile est non fieri, sed illud, Non im-
possibile est fieri. Huius verò, Impossibile
est non fieri, illud, Non impossibile est
non fieri. In summa, est & non est poni, ve-
dix, pro rebus subiectis debent, si re-
a tem quæ negationem & affirmationem
efficiunt, ad illa ipsa verba est & non est
addenda sunt. Atque ex deinceps contra-
dicentes existimanda sunt enuntiationes,
potest & non potest coniugit, & non con-
iungit, impossibile est, & non impossibile
est, necessarium, & non necessarium, ver-
um & non verum.

CAPVT XV.

Modality in enunciation and conjunctions.

Aque confectiones hinc pro ratione nascuntur quae disponendae sunt hoc modo: Ex quod fieri potest, illud quod contingit ut sit, consequitur, relinquendum est vicissim. Et eadem consequuntur quod non impossibile est fieri quod non necesse est fieri. Ex eo verò quod potest non fieri, & quod accidit ut non fiat, id quod non necesse est non fieri, & quod non impossibile est non fieri, consequentia sunt. Ex eo etiam quod fieri non potest ut sit, & quod non accidit ut sit, id quod necesse est non esse, & quod impossibile est esse sequitur. Consequentia etiam sunt, & id quod necesse est esse, & quod impossibile est non esse, ex eo quod non potest non esse, & quod non accidit ut non sit. Id quod ex hac descriptione intelligi potest.

[illegible]

non esse bonum, eum fieri possit, et omne sit bonum: quod si forte id fieri nō possit, vel dormire: nam omne animans utrumque horum recipere potest. Cū igitur ambo extrema de medio vniuersim dicentur, exposuimus, quando conclusio necessaria fuerit, si verò alterum vniuersim, alterum in parte dicatur, si affirmatiue utraque propositio, sique ea quæ vniuersalis est necessaria, conclusio efficiens necessaria: cuius rei probatio eadem est, quæ prius affirmatio enim in parte retro committat, ac reciprocatur. Igitur cum omne e necessarium sit b, a verò sub e continetur, necesse est quoddam a esse b, quod si quoddam a est b necessarium, vicissim etiam quoddam b est a idque de necessitate: hæc enim retrocedunt. Eadem est ratio, cum ex e & a necessaria fuerit & vniuersalis propositio quia b ipsi e subicitur, si particularis necessaria sit non efficitur necessaria conclusio. Sit enim verbi causa, ex e b particularis propositio, ac necessaria, sique omne e, a nec id necessarium: commutata igitur propositio e b, prima figura efficitur, vniuersalis autem propositio nō est necessaria: at particularis maximum autem ita cōstrutæ sunt propositiones, dogmatus non effici necessarium complexionem. Igitur neque ex hiis etiam cōsequitur, quod vel maxime ab extremis intelligitur. Sit itaque a vigilia, b vero bipes, ipsi e succedat animans utrum b eundem e necessarium inestit verò omni e inest, nec tamen a ipsi b necessarium inest: neque enim necesse est id, quod bipes est, dormire, aut vigilare. Hoc idem ex iisdem extremis probabitur, ubi e propositio fuerit particularis ac necessaria, conclusio enim non fore necessariam. Quod si extremorum alterum affirmetur negetur alterum, eundem id quod negatur, & vniuersim & necessarium negabitur, complexio tum necessaria erit. Nam si nullum e est a, idque necessarium, quoddam autem e est b, quoddam b necessarium non est a. At verò cū affirmatio necessaria fuerit, siue ea in toto dicatur siue in parte, vel negatio fuerit particularis, non erit conclusio necessaria: cetera enim eadem, quæ prius afferimus: ubi autem affirmatiua, vniuersalis necessaria fuerit, extrema sunt, vigilia, animans, homo, sique homo medium. Cū verò affirmatiua in parte fuerit ac necessaria, sumuntur hæc, vigilia, animans, album.

[illegible]

nam ipsum a in toto e re ipsa inest in quo-
cunque enim ipsum b inest, in eo quoque
inest a at b est in omni e. Constat itaque
conclusionem veram non fore, ubi pro-
nunciatum prius omnino falsum sit sum-
ptum, seu affirmari illud seu negari. Al-
terum autem verum sit: quod si falsum qui-
dem illud ponatur, non omnino tamen
vera tum erit conclusio. Nam si a in omni
e inest, & in b aliquo, b item in omni e,
quemadmodum animans in omni cygno
inest, & in alba aliquo, album verò in to-
to cygno inest profecto si sumptum sit, a
in omni b inest, b verò in omni e. a in
omni e reuerà inerte: est enim omnis cy-
gnus animans. Eadem erit ratio, ubi pro-
nunciatum a b prius fuerit: fieri enim
potest, ut a in aliquo b in sit, in e verò nul-
lo, b autem in e toto verbi gratia, animans
est in al quo albo, & in nulla niue, candor
autem in omni niue reperitur: si ergo po-
natur, a in nullo b inesse, & hoc in omni
e, ipsum a in nullo e in erit. At verò si pro-
loquiam a b in totum verum sumatur, &
b e omnino falsum, efficietur vera con-
clusio: nihil enim cause est, quominus
ipsum a in b, & e totis inest b autem in nul-
lo e reperitur. Huius rei indicio sunt o-
mnes eiusdem generis formae, quae non se
inuicem contingant: animans enim in e
quum, & hominem reperitur, equus autem in
nullo homine visitur, erit igitur falsa con-
clusio, ubi a in toto b sumatur, & hoc in
toto cinerit, ut omnino sit falsum prolo-
quium b c. Hoc idem fiet, ubi propositio a
b prius fuerit, quippe cum fieri possit, ut
a in nullo b, in e item nullo in sit: b i-
tem in nullo e, ut se habet alterum genus
ad formam alterius. Nam animal nec musi-
ca nec medicina inest, nec musica etiam
medicina: ita si sumatur, a in nullo b esse,
b verò in e toto, vera erit complexio.
Quod si pronunciatum b e non omnino
sed in parte falsum sit, ita quoque vera e-
rit conclusio: nihil enim quicquam prohi-
bet, quominus a in b & e toto in sit, b verò
in e quodam, ut genus in specie est, & dif-
ferente: animans enim in omni homine
inest, & in omni terrestri, homo verò in
aliquo terrestri inest, non omni. Si igitur
sumatur, a in omni b inesse, & hoc in o-
mni e, efficitur, a in omni e inesse, id
quod verum erat. Idem fieri existiman-
dum est, ubi proloquium a b prius sit: ac-
cidit enim, ut a in b, & e nullo in sit, b verò in
al quo e, quo modo se habet genus vñ ad
formam, & differentiam generis diuersam.

A γδ. ὑπάρχει τῆς γ τοῦ α' εἴθε
παντὶ τῷ α, τὸ δὲ β παντὶ τῇ γ, φαν-
οῦν ἐπὶ τοῖς ἀποδείξεσι ὅτι καὶ ἀληθεύει
ψευδὲς, ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦς φανερὸν. αὐτὸς δὲ
καὶ τῆς δ' ἐστὶν α' ἀδελφὸς, οὗ γινώσκου-
μεν τὸ συμπέρασμα· καὶ εἰς αὐτὸν δὲ
βασίλειος ψευδὲς, ἔσται ἐν τῷ α' α'
μὴ γ παντὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ β παντὶ
β παντὶ τῇ γ· οὗ γάρ ἔστιν, καὶ καὶ εἰς
λαμπρὸν δὲ τῆς δ' [δ] τὸ καὶ παντὶ
ἐν λαμπρὸν τὸ α' παντὶ τῷ β, καὶ τὸ β
τῷ γ, τὸ α' παντὶ τῷ γ ὑπάρχει ἐκ αὐτοῦ
γδ καὶ καὶ ἔστιν. ἀλλὰ εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ
καὶ εἰς τὸ α' β' ἔγχαρει γδ τὸ α', τὸ
παντὶ ὑπάρχει, τῇ γ γ καὶ ἐν τῷ δ' β
τῇ γ δ' τῇ γ τῷ β, καὶ μὴ λαμπρὸν, ἔστι
C οὐδὲ μὴ· λαμπρὸν γδ παντὶ τῷ β. εἰ οὖν
ἐστὶν, τὸ μὴ α' μὴ ἐν τῷ β, τὸ β δὲ τῷ
τῇ γ, τὸ α' οὐδὲν τῇ γ ὑπάρχει. εἰς τὸ
α' β ἀποδείξεως, ὅτι καὶ λαμπρὸν αὐτῷ
γ δὲ καὶ ψευδὲς, ἔσται τὸ καὶ γδ καὶ
δὲ καὶ καὶ εἰς τὸ α' καὶ τῇ γ. εἰ γὰρ
τὸ ὑπάρχει, τὸ μὴ τῷ β μὴ ἐν τῷ β
στὶ καὶ αὐτὸ γδ εἰς τὸ μὴ αὐτὸ δὲ καὶ
γδ ἔστιν, καὶ ἔστιν καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἔστιν δὲ, οὐδὲν ἀδελφὸν. εἰς [δ] τῇ
λαμπρὸν τὸ καὶ παντὶ τῷ β, καὶ τὸ β
γ, ἀληθεύει ἔσται τὸ συμπέρασμα· καὶ
οὐδὲν ὅτι καὶ τῷ β γ καὶ τῷ β, ὅτι
καὶ φανερὸν οὐδὲν τῷ α' β καὶ τῷ β
ἐν τῇ γ γδ τὸ α' μὴ τῷ β, μὴ τῷ
μὴ ἐν τῇ γ γδ, μὴ τῷ β μὴ ἐν τῇ γ
E οὐδὲν τῷ γ γδ αὐτοῦ γδ εἰς τὸ τῷ β
τῷ γ τῷ γδ ἔστιν οὐδὲ καὶ τῷ β, οὐδὲ
ὑπάρχει οὐδὲ ἢ καὶ τῷ β, καὶ τῷ β
τῷ γ οὐδὲ, τὸ αὐτὸ καὶ μὴ ἐν τῷ β, καὶ
παντὶ τῷ γ, ἀληθεύει ἔσται τὸ συμπέ-
ρασμα· καὶ τῷ β γ, ἀληθεύει τῷ
ἐστὶν, ἔσται τὸ συμπέρασμα αὐτῷ
καὶ τῷ β, τὸ α' καὶ τῷ β, καὶ τῷ β
γδ· καὶ μὴ τῷ β τῷ γ δ' τῷ γ γδ
δὲ γ γδ ἀποδείξεως τὸ γδ ἔστιν, καὶ
παρὲς παντὶ τῇ γ γδ αὐτοῦ, καὶ
καὶ παντὶ εἰς τὸ α' παντὶ τῇ γ
καὶ τῇ γ γδ αὐτοῦ, καὶ α' παντὶ τῇ γ
ἐστὶν καὶ ἀληθεύει· καὶ τῷ γ καὶ
ἐστὶν τῷ α' ἀποδείξεως ἐστὶν τῷ γ
καὶ τῷ β, καὶ τῷ β καὶ τῷ β καὶ τῷ β

& in e aliquo non inest, b autem in nullo
e sit, quomodo se habet genus ad formam
generis alterius, & diuersi. & ad accidentia
ea quæ illius formis infantianimas e-
ssim in nullo numero inest, & in quodam
albo: numerus autem in nullo est albo.
Ita si numerus medius ponatur, & suma-
tur, a in nullo b, & b in aliquo e a in quo-
dam e non erit, id quod modò verum e-
rat ac pronuntiatum a b verum est, b e
falsum. Vera etiam erit conclusio, si a b
in parte sit falsum, b e item falsum: neque
enim quicquam veræ, quominus a in b,
& e quibusdam inest: b verò in nullo e,
vt si b e sint aduersæ, eaque eiusdem ge-
neris accidentia ambo: animans enim in
quodam albo est, quodam item nigro, &
album in nullo nigro inest: si igitur su-
ma in toto b inesse, & hoc in aliquo e,
veræ efficietur inde conclusio. Quod si a
in primis sumatur, inde fieri ad id enim
monstrandum videm fines eadem dispo-
sitione sumuntur. Quod si pronuntiata
ambo falsa sint, veræ quoque esse possit
e conclusio: fieri enim potest, vt a in nullo
b inest, in e verò quodam sit, cum b in
nullo e inest, vt genus aliquod formæ generis
diuersi omnino non inest, & in acciden-
tia quodam suarum formarum inest. Ani-
mans enim in nullo est numero, & in ali-
quo est albo, cum numerus in nullo sit
albo: si igitur a in toto b ponatur, & hoc
in quodam e, veræ efficietur conclusio
cum falsa sint ambo pronuntiata. Hoc i-
dem fieri, si pronuntiatum a b negetur, ni-
hil enim prohibet, a in toto b esse, in
quodam non esse, b item in nullo e, vt a
animans in omni cygno est, in aliquo ni-
gro non est, cygnus autem in nullo nigro
ubi igitur sumptus sit, a in nullo b inesse,
& hoc in quodam e, efficietur, a in
quodam e non esse: atque ita veræ erit
conclusio, cum ambo pronuntiata sint
falsa.

CAPVT III.

Die Ulysses im secunda figura.

YN media verò figura ex falsis verum
planè concludere licet, seu pronuncia-
ta ambo in totum falsa sumantur, seu in
parte, seu alterum, idque verumuis. Vbi et-
iam ambo in parte mentiantur, vbi item
alterum sit planè verum, alterum in par-
te fallum, & conerà si alterum sit planè

[illegible]

Κιθάρα μου γυ-

Ὁπ μάλ' τῆς ἁλυσσας διὰ φουδῶν
συμπράττειται.

EN dicitur in xxiij. psalmo.

καὶ ἀμφοτέρωθεν τῶν παρὰ τῶν ἀντιπάλων
μὲν, ἀλλὰ τοῦτο δὲ, ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ τῇ

ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἀποβὰς

questiones omnes alie in omnibus figuris A
per incommodum probatur: ea autem,
quæ in toto affirmat, per mediam quidē,
ac tertiam figuram probatur, per primam
nequaquam. Ponamus enim a in b, aut
non omni, aut nulli inesse ac vndeun-
que affirmatur pronunciatum aliud, seu
quod e inest omni a, seu quod b in toto d
inest: eo enim modo fuerit prima figura.
Si igitur ponatur a non omni b inesse, syl-
logismus non efficitur vndeunque pro-
nunciatum alterum pronunciatum in eo nul-
lo est: cum sumetur pronunciatum b d,
concludatur quidam falsum non efficitur
propositum: nam si a in nullo b esse hoc in
omni d inest, a in nullo d inest: sit autem
hoc a numerus eorum, quæ fieri ac-
queant falsum igitur est a in nullo b esse:
quod si hoc falsum sit, non continuo ve-
rum est in eo toto esse. Quod si propo-
situm a affirmatur, nulla sit ratio cinatione: ne-
cum quidem sit, cum ponitur a non omni
b inesse: perspicuum est igitur vndeun-
que affirmatiōem in prima figura per
incommodum probari non posse: proba-
tur autem ea quæ etho, quæ quippiam in a-
liquo, tum quæ in nullo, tum quæ in non
omni inesse dicitur. Singamus enim a in
nulla b esse, & sumatur b in c, vel toto vel
aliquo, necesse est igitur, a non omni c,
aut nulli inesse: hoc autem est impossibile.
Faciamus enim, sit verum ac perspicuū
a in omni c inesse: si igitur hoc falsum est,
necesse est, ut a in aliquo b inest: quod si
alterum pronunciatum assumatur, nullus
efficitur syllogismus: ne tum quidem,
cum contrarium conclusionis ponitur,
nempe in aliquo non esse, vnde constat
contradicens esse ponendum. Rursus sin-
gamus a in quodam b esse: sumatur item
c in toto a, necesse est igitur c in quodam b
esse, sit autem hoc impossibile, falsum
igitur est quod est positum, atque ita ve-
rum est in nullo esse. Eadem est ratio, si c
a sumatur prius: quod si ea sumatur,
quæ ipsi b inest a est, non efficitur syllo-
gismus: Si verò contrarium ponatur, syl-
logismus quidem efficitur, ac concludetur
quid absurdum institutum autem non
probat: a ponamus n a in toto b inesse,
& sumatur c in toto a, sanè instituitur, ut c in
toto b inest aut est impossibile: falsum
igitur est a in omni b inesse: at si non omni
inest, non continuo necesse est, ut nulli inest.

αὐτὴν δὲ τὴν ἀποδείξιν ἀποδείξω ὅτι παντὶ τῷ β τὸ α [ὕπερχειν,] καὶ τῷ γ
ἐκείνῳ παντὶ ὅτι αὐτὸ αὐτῷ γ παντὶ τῷ β ὑπερχειν, πῶς δὲ αὐτὸ αὐτῷ γ ὑπερχειν
ὅτι τὸ παντὶ τῷ β τὸ α ὑπερχειν, αὐτὸ αὐτῷ γ ὑπερχειν, καὶ τὸ αὐτῷ γ ὑπερχειν, καὶ τὸ αὐτῷ γ ὑπερχειν.

Idem fieri arbitrandum est, si alterum
pronunciatum ad ipsum b sumatur, con-
cludetur enim aliquid, & idque absurdum
at hypothesis non tollitur. *Contradictio*
igitur ponendum est. Ut autem probe-
mus, a non omni b inesse, ponendum est
omni inesse, nam si a omni b inest, & e om-
ni b inest: quod si hoc fieri iniquetur,
falsum est quod posuimus. Idem fiet, si
propositum alterum ad b sumatur, item
si illud e a sit prius, eodem modo res
habebit: ita enim syllogismus efficitur
quod si negatio a d ipsum b posita sit, ni-
hil probatur quod si ponatur non inesse in
omni, si a in aliquo non efficitur, non om-
ni inesse, sed nulli: nam si a in aliquo
b, & e omni a inesse, e alicui b inest quod
si id fieri nequit, falsum fuit a alicui b in-
esse: verum igitur erat, nulli inesse: eodem
autem id ostenditur verum, rursus euer-
tuntur a in quodam b erat, in quodam
non erat. Præterea absurdum non est se-
quutum ex illa hypothesis, falsa enim fuit
set, quandoquidem ex veris falsum con-
cludi nequit at modo est vera a enim a
licui b inest: non fuit igitur fingendum,
alicui inesse, sed omni. Idem quoque fit, si
proberimus a in quodam b non esse: si e-
nim idem valent, alicui non inesse, & non
omni inesse, eadem erit in a in hōibz pro-
bandi ratio. Constat igitur in omni ratio-
cinatione contradicens ex fictione pon-
endum esse, non contrarium. Hoc enim
modo, & probandi necessitas erit, & lo-
cum habebit postulatum illud præla-
rum. Nam si in re quavis affirmatio vera
est, aut negatio, & prohibet negatio non
esse vera, necesse est affirmationem esse
veram: contra si affirmationem veram
non admittit, par est, & verum esse pos-
sulare negationem: contrarium autem in
eodem modo postulare decet: nec enim ne-
cesse est, si falsum est, nulli inesse, si ve-
rum sit, inesse in toto, nec est verum, si
vanum falsum sit, aliterum verum esse.
Constat igitur universalem questionem
affirmatam in prima figura, non probari
per incommodum, alias autem enim
concludi.

CAPVT XII.

Per eadem in secunda figura.

In media actum, & extrema figura illa
Inqueque probantur. Fungantur enim a

Δημόσιον Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην Βελονίου

Ac diuersis quidem scientiis eadem pronuntiatum interdum accomodatuntur. Quando vero subiectum est diuersum, quemadmodum Arithmetice & Geometrie, tum semper est vitiosum, velle Arithmetice demonstrationes accomodare ad concludendas magnitudinis affectiones, nisi forte magnitudines, numeros quosdam esse putemus. Porro quemadmodum illud in quibusdam non potest, modo fiat, paulo post dicemus. Nunc illud constat, Arithmetice demonstrationibus unum quoddam esse subiectum, circa quod omnes versentur, id quod in aliis etiam fit scientiis. Idque necesse est genus subiectum aut idem omnino esse, aut certe ex parte aliqua conuenire, ut quæ demonstrationes vnius laci propriæ sunt, a commodari aliam etiam in locum transferantur. Nam quod nisi hoc unum alterum sit, si nullum non possit, vel hac ratione intelligi potest, quod necesse est ut & medium, & extrema, ad idem genus pertineant, quæ si non per se conueniunt, accidentia esse fatendum est. Quare ad geometriam non pertinet, ostendere in rebus aduersis viam versari scientiam: sed nec quod dum cubi vnum cubum facere possunt: omninoque quod vnius scientia est, conuenire alteri non potest: nisi forte cum vna sit, erit ad alteram affecta, ut in vna altera continetur: quo modo ad geometriam optice, & ad arithmetica musica affecta est. Imò vero ne id quidem ad geometriam pertinet, quod lineis non conuenit, quæ lineæ sunt: aut si quid aliud est, quod ex propriis suis principis confirmari non potest: quia sunt ista quod recta linea sit omnium pulcherrima quod circumducta lineæ aduersetur rectæ: neque enim hæc lineæ conueniunt hoc ipso quod propria quodam genere continentur, sed quia ratione communi aliqua natura participant. Ceterum si de

monstrationis propositiones sine de toto genere, illud perspicuum est, oportere etiam ut conclusiones huiusmodi demonstrationis, imò verò (ut generaliter dicam) omnis demonstrationis sint semper veræ, ab idque eorum quæ fluxa & caduca sunt, nullam neque demonstrationem, neque sententiam, nisi forte incertam quandam & quasi fortuitam, esse posse: quæ talia sunt, in omni die non possunt, sed aut tempore modo aliquo, in omni aut quodam ex parte conueniunt. Cum vero est huius generis ipsa res quæ conuenit, necesse est ut minimam alteram summationem, & de toto genere non sit, sed quædam incerta sit. Ac illa quidem incerta mutabilisque futura est non quodammodo est conclusio: de toto autem genere non est, quoniam necesse est ut quidam non in quibus dicatur, quædam in quibus non dicatur. Quo fit ut de toto genere con-

non possit, sed hoc tantum effici potest, hæc vel illa tempore ita esse. Quod autem in demonstrationibus dimidum in definitionibus dico. Omnis enim definitio aut est demonstratio principum aut ipsa demonstratio, nisi quod definitio colligitur aut demonstrationis est conclusio. Quæquam autem quodam fiat, quæ plurimum est, hæcque tantum fieri temporibus (qualis est luna defectio) perspicuum tamen est cum in eis videretur genus accipere, non minus certis & perpetuis esse tum demonstrationes tum scientias, quàm in aliis. Cum vero non semper esse conspiciatur, tum in parte accipi. Quod autem in defectione dico, idem in alio videretur generis interitum velle. Sed quoniam iam satis constat, nunquam apte aliquid demonstrari, nisi propria eamque rei adhibetur principiis: illud profecto non est satis ad rem facendum, quæ proprie se alteri conuenit, adhibuisse in probando veras, in demonstrabilibus, immediatasque propositiones. Illud enim conuenit potest, ut cum tales erant sumptiones, nihilominus tamen talis sit demonstratio, qualis erat Brysonis quæ ex illius quædam conuenerat, rationem, quæ communis quædam & alteram non minus conuenientia, ad aliquid ostendendum accipimus: ut idque ad res nullam omnino inter se societatem, naturæque conuenientiam habentes, accomodari possent tales rationes conspiciantur. Quo fit ut veris illis non possimus rem per se & quæ hanc genera esse, scire: sed tantum ex accidentibus, alioqui non potuissent in aliud quiddam genus transferri. Hoc enim est, per se & non ex accidentibus scire: quod aliquid ad modum alteri conuenire intelligimus, quo illico conuenit, idque per principia quæ sunt illi, quia illa ipsum esse, propria. Veluti habere tres angulos partes duobus rectis totum semper, quando illud cui proprie conuenit intelligimus, atque adeo per principia, quæ ad illam rem proprie pertinent. Itaque si quid est quod per se alteri conueniat, & quia est illud ipsum quod est: ad illud demonstrandum, necesse est verbum medium accipere ex eorum rerum genere quæ eandem habent cum illo naturæ societatem: aut certe quæ sic inter se affecta sunt, quomodo arithmetica & musica respicit. Quoniam enim in illis quæ ad hunc modum inter se affecta sunt, utrum etiam in demonstranda rationem sequamur: illud tamen interit, quod alterum sententia est, quod alterum sententia, ut quod est illud aliud quoddam subiectum: superius autem sententia (ut quæ in rebus versatur, quæcumque hæc sunt propria, ac per se affectiones) est, quæ obrem res sit, demonstrari. Nisi ex propriis principibus, sed tantum principia interitus scientiæ, ad alia quæ aliquanto leuius pertinet, peruenire

non possit, sed hoc tantum effici potest, hæc vel illa tempore ita esse. Quod autem in demonstrationibus dimidum in definitionibus dico. Omnis enim definitio aut est demonstratio principum aut ipsa demonstratio, nisi quod definitio colligitur aut demonstrationis est conclusio. Quæquam autem quodam fiat, quæ plurimum est, hæcque tantum fieri temporibus (qualis est luna defectio) perspicuum tamen est cum in eis videretur genus accipere, non minus certis & perpetuis esse tum demonstrationes tum scientias, quàm in aliis. Cum vero non semper esse conspiciatur, tum in parte accipi. Quod autem in defectione dico, idem in alio videretur generis interitum velle. Sed quoniam iam satis constat, nunquam apte aliquid demonstrari, nisi propria eamque rei adhibetur principiis: illud profecto non est satis ad rem facendum, quæ proprie se alteri conuenit, adhibuisse in probando veras, in demonstrabilibus, immediatasque propositiones. Illud enim conuenit potest, ut cum tales erant sumptiones, nihilominus tamen talis sit demonstratio, qualis erat Brysonis quæ ex illius quædam conuenerat, rationem, quæ communis quædam & alteram non minus conuenientia, ad aliquid ostendendum accipimus: ut idque ad res nullam omnino inter se societatem, naturæque conuenientiam habentes, accomodari possent tales rationes conspiciantur. Quo fit ut veris illis non possimus rem per se & quæ hanc genera esse, scire: sed tantum ex accidentibus, alioqui non potuissent in aliud quiddam genus transferri. Hoc enim est, per se & non ex accidentibus scire: quod aliquid ad modum alteri conuenire intelligimus, quo illico conuenit, idque per principia quæ sunt illi, quia illa ipsum esse, propria. Veluti habere tres angulos partes duobus rectis totum semper, quando illud cui proprie conuenit intelligimus, atque adeo per principia, quæ ad illam rem proprie pertinent. Itaque si quid est quod per se alteri conueniat, & quia est illud ipsum quod est: ad illud demonstrandum, necesse est verbum medium accipere ex eorum rerum genere quæ eandem habent cum illo naturæ societatem: aut certe quæ sic inter se affecta sunt, quomodo arithmetica & musica respicit. Quoniam enim in illis quæ ad hunc modum inter se affecta sunt, utrum etiam in demonstranda rationem sequamur: illud tamen interit, quod alterum sententia est, quod alterum sententia, ut quod est illud aliud quoddam subiectum: superius autem sententia (ut quæ in rebus versatur, quæcumque hæc sunt propria, ac per se affectiones) est, quæ obrem res sit, demonstrari. Nisi ex propriis principibus, sed tantum principia interitus scientiæ, ad alia quæ aliquanto leuius pertinet, peruenire

non possit, sed hoc tantum effici potest, hæc vel illa tempore ita esse. Quod autem in demonstrationibus dimidum in definitionibus dico. Omnis enim definitio aut est demonstratio principum aut ipsa demonstratio, nisi quod definitio colligitur aut demonstrationis est conclusio. Quæquam autem quodam fiat, quæ plurimum est, hæcque tantum fieri temporibus (qualis est luna defectio) perspicuum tamen est cum in eis videretur genus accipere, non minus certis & perpetuis esse tum demonstrationes tum scientias, quàm in aliis. Cum vero non semper esse conspiciatur, tum in parte accipi. Quod autem in defectione dico, idem in alio videretur generis interitum velle. Sed quoniam iam satis constat, nunquam apte aliquid demonstrari, nisi propria eamque rei adhibetur principiis: illud profecto non est satis ad rem facendum, quæ proprie se alteri conuenit, adhibuisse in probando veras, in demonstrabilibus, immediatasque propositiones. Illud enim conuenit potest, ut cum tales erant sumptiones, nihilominus tamen talis sit demonstratio, qualis erat Brysonis quæ ex illius quædam conuenerat, rationem, quæ communis quædam & alteram non minus conuenientia, ad aliquid ostendendum accipimus: ut idque ad res nullam omnino inter se societatem, naturæque conuenientiam habentes, accomodari possent tales rationes conspiciantur. Quo fit ut veris illis non possimus rem per se & quæ hanc genera esse, scire: sed tantum ex accidentibus, alioqui non potuissent in aliud quiddam genus transferri. Hoc enim est, per se & non ex accidentibus scire: quod aliquid ad modum alteri conuenire intelligimus, quo illico conuenit, idque per principia quæ sunt illi, quia illa ipsum esse, propria. Veluti habere tres angulos partes duobus rectis totum semper, quando illud cui proprie conuenit intelligimus, atque adeo per principia, quæ ad illam rem proprie pertinent. Itaque si quid est quod per se alteri conueniat, & quia est illud ipsum quod est: ad illud demonstrandum, necesse est verbum medium accipere ex eorum rerum genere quæ eandem habent cum illo naturæ societatem: aut certe quæ sic inter se affecta sunt, quomodo arithmetica & musica respicit. Quoniam enim in illis quæ ad hunc modum inter se affecta sunt, utrum etiam in demonstranda rationem sequamur: illud tamen interit, quod alterum sententia est, quod alterum sententia, ut quod est illud aliud quoddam subiectum: superius autem sententia (ut quæ in rebus versatur, quæcumque hæc sunt propria, ac per se affectiones) est, quæ obrem res sit, demonstrari. Nisi ex propriis principibus, sed tantum principia interitus scientiæ, ad alia quæ aliquanto leuius pertinet, peruenire

ad docendum illum suppositio dicitur. Aut verò et accipiuntur, de quibus nihil certum habet quod sint ad discipulos, vel etiam contra posita quàm accipiuntur, cum quæ sit postulationem. Non hoc inter illa, latens & suppositum inter sit. Nihil enim aliud est postulationem quam quod aut remigat sententia eius quid docetur, aut, quoniam demonstrare confirmari possit, extra vim probandi nemine accipitur. Demonstrationes igitur non sunt suppositiones, esse, nisi aut non esse quippiam non significant, omnes autem suppositiones propositiones sunt. Deinde definitiones tantum ut simplices quædam personæ adhibeantur, capiuntur: illud verò nemo appellaverit suppositionem, nisi idem velit cum illis generalis singulis verbis audiri percipiunt, tum semper esse suppositionem. Sed illæ sunt suppositiones, quibus posita dicuntur conclusio, quia illæ fuerant posite. Neque verò credendum est, falsas esse geometrarum suppositiones, quemadmodum quibusdam videretur: dicunt enim vitiosum esse, in probando falsis vi: geometram autem saltem accipere, eum pedalem lineam ponit, quæ minime pedalis est, aut rectam quæ non est recta. At verò Geometrarum conclusio non ex eo vitio habet, quod tali figura fecas, quam perfectior sit, sed vi tota efficienda & conclusio est in his posita, quæ in quali signis, nobis intelligenda relinquuntur. Iam verò communis suppositio aut de toto genere, aut in parte enunciat, neutrum autem in definitione cernitur. Atque ideas quidem esse, aut communem aliquam naturam à rebus singulis separatam: ut demonstratio sit, non est necesse: sed illud tantum verum est, necessitatem esse, ut communis aliqua ratio sit, quæ in rebus singulis coherere. Nam si id non sit, ne vilius quidem genus univertsum esse poterit, quo sublato nullum medium ad sciendum accommodatum constare poterit. Quare nec demonstratio vlla relinquatur. Ex quo efficitur

ipsis vero principiis nullam potest Geometra, hoc ipso quod Geometra est, rationem reddere. Atque in aliis scientiis eadem est ratio. Neque igitur petenda est cumlibet ratio, a quovis sciente, neque par est, ut ad quasvis interrogationes unusquisque qui aliquam artem proficitur, respondeat: sed de iustis tantum rationibus reddenda est, quae proprie ad eam quam quisque tenet scientiam, pertinet. Atque si ad hunc modum, cum Geometra quae Geometra est quisquam differat, & ex huiusmodi interrogationibus aliquid concludat, recte concludere videbitur: si minus, non recte. Quin neque alia ratio ne redargui, neque conijungi potest geometra, nisi forte per accidentem, itaque apud Geometriae imperitos de Geometria non est differendum, eo quod, recte an perperam disputetur, intelligi non possit: quod idem in aliis scientiis observandum. Existit autem hoc loco quaestio, an non sicut sunt aliae geometricae interrogationes, ut sint aliae non geometricae, ita ut illae potius geometricae sint, quae a certa quadam ignorantie nascuntur, ea, inquam ignorantie quae oritur ex depravata intelligentia eorum qui proprie ad aliquam scientiam pertinent? Alia etiam quaestio est, utra ratiocinatio inferentiam potissimum efficiat, eane cuius suppositiones contrariae sunt ut ex quibus rei comparatur scientia: an quae vidiosa est & fallax ratiocinatio de re tamen Geometrica? Est igitur ea interrogatio non geometrica: quae ad aliam pertinet scientiam (cuius generis est musica, verbi gratia, interrogatio, atque adeo omni ex parte est a geometria aliena: illa autem, parallelas posse concurrere, est in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Vna quidem significatione dicitur non geometricum, quod nil planum metria habet, ut non numerosum, quod omnino aliud est a numero. Altera autem significatione dicitur utrumque quod habet, quidem a suo genere aliquid, sicut totum ac corruptum. Atque etiam illa vere incientia existimanda est, quae contrariis principiis scientiae adversatur. Nam in deinde per se ostenditur, quod non potest esse in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Vna quidem significatione dicitur non geometricum, quod nil planum metria habet, ut non numerosum, quod omnino aliud est a numero. Altera autem significatione dicitur utrumque quod habet, quidem a suo genere aliquid, sicut totum ac corruptum. Atque etiam illa vere incientia existimanda est, quae contrariis principiis scientiae adversatur. Nam in deinde per se ostenditur, quod non potest esse in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Atque si ad hunc modum, cum Geometra quae Geometra est quisquam differat, & ex huiusmodi interrogationibus aliquid concludat, recte concludere videbitur: si minus, non recte. Quin neque alia ratio ne redargui, neque conijungi potest geometra, nisi forte per accidentem, itaque apud Geometriae imperitos de Geometria non est differendum, eo quod, recte an perperam disputetur, intelligi non possit: quod idem in aliis scientiis observandum. Existit autem hoc loco quaestio, an non sicut sunt aliae geometricae interrogationes, ut sint aliae non geometricae, ita ut illae potius geometricae sint, quae a certa quadam ignorantie nascuntur, ea, inquam ignorantie quae oritur ex depravata intelligentia eorum qui proprie ad aliquam scientiam pertinent? Alia etiam quaestio est, utra ratiocinatio inferentiam potissimum efficiat, eane cuius suppositiones contrariae sunt ut ex quibus rei comparatur scientia: an quae vidiosa est & fallax ratiocinatio de re tamen Geometrica? Est igitur ea interrogatio non geometrica: quae ad aliam pertinet scientiam (cuius generis est musica, verbi gratia, interrogatio, atque adeo omni ex parte est a geometria aliena: illa autem, parallelas posse concurrere, est in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Vna quidem significatione dicitur non geometricum, quod nil planum metria habet, ut non numerosum, quod omnino aliud est a numero. Altera autem significatione dicitur utrumque quod habet, quidem a suo genere aliquid, sicut totum ac corruptum. Atque etiam illa vere incientia existimanda est, quae contrariis principiis scientiae adversatur. Nam in deinde per se ostenditur, quod non potest esse in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Atque si ad hunc modum, cum Geometra quae Geometra est quisquam differat, & ex huiusmodi interrogationibus aliquid concludat, recte concludere videbitur: si minus, non recte. Quin neque alia ratio ne redargui, neque conijungi potest geometra, nisi forte per accidentem, itaque apud Geometriae imperitos de Geometria non est differendum, eo quod, recte an perperam disputetur, intelligi non possit: quod idem in aliis scientiis observandum. Existit autem hoc loco quaestio, an non sicut sunt aliae geometricae interrogationes, ut sint aliae non geometricae, ita ut illae potius geometricae sint, quae a certa quadam ignorantie nascuntur, ea, inquam ignorantie quae oritur ex depravata intelligentia eorum qui proprie ad aliquam scientiam pertinent? Alia etiam quaestio est, utra ratiocinatio inferentiam potissimum efficiat, eane cuius suppositiones contrariae sunt ut ex quibus rei comparatur scientia: an quae vidiosa est & fallax ratiocinatio de re tamen Geometrica? Est igitur ea interrogatio non geometrica: quae ad aliam pertinet scientiam (cuius generis est musica, verbi gratia, interrogatio, atque adeo omni ex parte est a geometria aliena: illa autem, parallelas posse concurrere, est in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Atque si ad hunc modum, cum Geometra quae Geometra est quisquam differat, & ex huiusmodi interrogationibus aliquid concludat, recte concludere videbitur: si minus, non recte. Quin neque alia ratio ne redargui, neque conijungi potest geometra, nisi forte per accidentem, itaque apud Geometriae imperitos de Geometria non est differendum, eo quod, recte an perperam disputetur, intelligi non possit: quod idem in aliis scientiis observandum. Existit autem hoc loco quaestio, an non sicut sunt aliae geometricae interrogationes, ut sint aliae non geometricae, ita ut illae potius geometricae sint, quae a certa quadam ignorantie nascuntur, ea, inquam ignorantie quae oritur ex depravata intelligentia eorum qui proprie ad aliquam scientiam pertinent? Alia etiam quaestio est, utra ratiocinatio inferentiam potissimum efficiat, eane cuius suppositiones contrariae sunt ut ex quibus rei comparatur scientia: an quae vidiosa est & fallax ratiocinatio de re tamen Geometrica? Est igitur ea interrogatio non geometrica: quae ad aliam pertinet scientiam (cuius generis est musica, verbi gratia, interrogatio, atque adeo omni ex parte est a geometria aliena: illa autem, parallelas posse concurrere, est in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

Atque si ad hunc modum, cum Geometra quae Geometra est quisquam differat, & ex huiusmodi interrogationibus aliquid concludat, recte concludere videbitur: si minus, non recte. Quin neque alia ratio ne redargui, neque conijungi potest geometra, nisi forte per accidentem, itaque apud Geometriae imperitos de Geometria non est differendum, eo quod, recte an perperam disputetur, intelligi non possit: quod idem in aliis scientiis observandum. Existit autem hoc loco quaestio, an non sicut sunt aliae geometricae interrogationes, ut sint aliae non geometricae, ita ut illae potius geometricae sint, quae a certa quadam ignorantie nascuntur, ea, inquam ignorantie quae oritur ex depravata intelligentia eorum qui proprie ad aliquam scientiam pertinent? Alia etiam quaestio est, utra ratiocinatio inferentiam potissimum efficiat, eane cuius suppositiones contrariae sunt ut ex quibus rei comparatur scientia: an quae vidiosa est & fallax ratiocinatio de re tamen Geometrica? Est igitur ea interrogatio non geometrica: quae ad aliam pertinet scientiam (cuius generis est musica, verbi gratia, interrogatio, atque adeo omni ex parte est a geometria aliena: illa autem, parallelas posse concurrere, est in parte aliqua geometrica, ex altera autem parte non geometrica. Hoc enim verbum non geometricum, dupliciter accipitur, sicut & illud, non numerosum.

*Differtia de causis et effectibus quod res sit
et quomodo sit.*

T Differtur multis modis inter se scire
quod res sit, & quomodo sit. Ac
primus in eadem sententia idque bifarius.
1. Vnus modus est si ad concludendum non
adhibetur immediata propositiones; ne-
que enim tam prima causa accipitur. Re-
spondeat autem cur res sit, est prima causa cuiusque
res causam nosse. Alius modus est, cum im-
mediate quidem sumitur propositiones,
at non ex causa ostenditur effectus, sed con-
tra hic, quia vt inter ea quae retro comen-
tatur est notus, pro medio accipitur.
Nam inter ea quae reciprocantur, huius-
modi potest vt id notus sit, quod non
est causa, quare & ad demonstrandum non
incommodum illud assumetur. Vt si probe-
retur verbi causa, planetas propius a terra
moueri: quia non micant. Itaque sint er-
rantes stellae, cum nullis micare radiis, pro-
prie esse a nobis, a. Vera est quidem assump-
tio, omne a est b. Errantes enim stellae ra-
diis micant, sed & propositio vera, Omne
b est a. Nam quod nullis micant radiis, pro-
prie est a nobis, quemadmodum inductio-
ne, vel ipso sensu iam potuit esse mani-
festum. Illud igitur necessarii efficitur, Om-
ne a esse a quare ita demonstratum erit
proprie a terra moueri stellae errantes:
quae demonstratio non cur ita sit ostendit,
sed rationem quod ita sit. Non enim quia no-
micant, proprie sunt, sed contra quia prop-
rie sunt a terra, proprie micant. Ob eam-
que causam si contra ex altero aliterum
probat, si demonstratio ex res sit o-
stendit, huiusmodi: Sint stellae errantes
a, proprie est b, non micant a. Et b igitur
ipso est inest, & a ipso b quod est non micare,
conuenit quare & a ipso b conuenit no-
micare: quare ita necesse, vt etiam cur i-
ta sit. Haec probatio fit illiusmodi: prima
causa huius rei causa accepta est. Similis
est huiusmodi ita demonstratio, quae
respondit esse lunam, ostenditur vel lumen
aeris innotescit. Nam quod in rotundam
semper formam accrescit, rotundum est
luna autem in hunc semper modum ac-
crescit, rotunda igitur. Atque haec quidem
demonstratio, quod sit res ostendit, at si b
conuenit medium statuitur, tum quam-
nibet res sit docebitur. Non est enim in huiusmodi luminis accretio, causa eius
luna sit luna, sed contra quia globosa est, huiusmodi semper luminis accretio
capere consuevit. Sit igitur luna c, rotundum b, luminis accretio a. Quia
autem non reciprocantur cum extremis media, atque illud quod sit, vt sit non po-
tior effectus quam causa: cum quod res sit demonstratio potest, cur sit non po-

A Anne tum quidem potest, quomodo sit
demonstrari, sed tantum quod sit, cum
medium est aliquantum longius pretium,
id quod propter hoc sit, quia tale medium
causa est non potest. Velut si pariterem
non respirare ostendatur, quia non sit a-
nimal, Nam si hoc sit non respirandi cau-
sa, necesse est, vt vicissim animal sit respi-
randa causa: nimirum quia necesse est,
si est negationis causa negatio, vt etiam
affirmationis causa sit affirmatio: exempli
causa, si calida cum frigida non apte con-
uenire, id efficit vt bene valeamus causa, ca-
lida certe est vt bene valeamus causa, ca-
lidum cum frigido conuenientia: sed
etiam est contradio, si est affirmationis cau-
sa affirmatio, & negationis causa est nega-
tio. In illis autem verbis quae acceptae
sunt, non ita res habet, propter quod
non omne animal respirat: conuenit au-
tem illa ratio, in qua huiusmodi
causa sumitur, in secunda figura hoc mo-
do. Sit a animal, b respirare, c pariter: tam
omne b est a, hoc est omne quod respirat,
est animal: deinde nullum c est a, nul-
lum igitur c est b, id est nullus pariter res-
pirat. Sunt autem prope modum similes
haec causa ita quae ita reddi solent, vt in il-
li quae hyperbole quodam continuatur
quod quidem sumitur, cum longiusdum
medium a re medium accipitur. Huius
generis est illud Anaxarchidis, apud Scythas
tibicines non esse, quia illic vitae non es-
sent. Atque illa quidem sufficienter de-
clinant eorum probationum quibus
quod res sit, & quomodo sit, ostenditur,
cum ad eandem scientiam peruenit vtraque
probatio: item quomodo propter verbi
mediocritatem collocacionem huius inter-
distinguntur. Est autem & aliusdum
discrimen, cum ad diuersas scientias
pertinet, quod res sit, & quomodo sit
ostendere: id quod cum accidet, quod ad
res vnde scientia quod sit, sic affecta est ad
alterius scientiae subiectum, vt in illa
cosmologia, quomodo ea in quibus co-
stituitur optice, ad geometriam affecta sunt:
& quae tractat fabrica ad fieri cosmiam
& quae docet musica, ad arithmetica, &
ipsa phenomena ad astronomiam sunt qui-
tem ex his scientiis, quae sunt inter se
affecte, plurima quae eodem ferè nomine appellantur. Vnde etiam nomen
philosophiae de his de rebus celestibus disciplina, & naturarum de his rebus perma-
nens disciplina appellatur, tum ipsa quae mathematicam scientiarum vix est, cum illa
quae eorum de mathematicis modis apte non adhibere. Ac vnde etiam quod sit
est eorum quae artes ostendunt quae spiritum in dicto continetur, vt autem
ipsa sit intelligere, eorum est qui tractata & distincta sunt per seipsa. Huius
luna qui perfectior habent singula, eorum etiam causa demonstrationem

καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ αὐτῇ
τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ.

Καὶ τὸ αὐτὸν ἴσθι.

Περὶ τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

A omnino fieri non potest. Perspicuum igitur est primam figuram ad sciendum esse accommodatissimam.

CAPVT XII.

De propositionibus immediatis negativis.

Vt autem sunt quaedam affirmationes in quibus ipse b continetur inest a, sic

sunt & aliquae negationes, quibus confir-

mandis nullum medium adhiberi potest.

Hac enim est, quod alterum alteri conti-

nuo inesse, aut non inesse dicemus, quia

eum nullum est medium, si ut non per al-

liud quippiam affirmetur aut negetur al-

terum de altero. Ac si quidem in aliquo

genere aut a aut b aut utrumque continetur,

fieri nunquam poterit, ut sit immédia-

ta propositio. Nullum best animal si omne

a est c, & nullum b sit c (cur enim ita non

possit videri ut c omnia a conueniat,

nulli autem b inest, non video) ex his il-

lud relinquetur hac ratiocinatione confir-

matum, Nullum h esse a hoc modo. Om-

ne a est c, nullum best c, nullum igitur b

est a. Par ratio erit, si quippiam sit quod de

omni b dicatur, ut d verbi gratia = fiet e-

nim hoc modo demonstratio: Nullum a

est d, omne b est d, nullum igitur b, est a:

etodem porro modo illud demonstrabitur

si & a, & b, sua quaedam genera habeant,

quae de illis vniuersae affirmantur. Quod

autem vniuenire possit, ut quod de omni

a dicitur, de nullo b dicatur, aut contra

quod inest omni b, nulli a inest, vel ex ipsi-

ordinibus & quasi c lassibus rerum omnium

constare potest, quae omnes sua finibus

conueniant, autem non transseant, nec al-

iquid unquam communicant. Nam si ni-

hil eorum quae sunt ex corruptione a e

d, in se dicitur quae pertinet ad ordinem

b e finit, autem g in a inest a, necesse est

ut illud g, quod ex altero classe sumptum

est, nulli b inest, aliquot iam permisceri

confundi illos ordinem facendum erit. E-

demque ratio erit, si aliquod genus est in

quo contineatur ipsum b. Sit nihil repe-

riatur quod de a, aut de b affirmari pos-

sit, tum certum est negationem hanc, nul-

lum b est a, esse immediatam. Nam si quod

medium habeat, necesse erit illud de ho-

rum altero affirmari, quodiam autem in pri-

ma aut in secunda figura illa negatio co-

cludetur. At si quidem in prima, in omni

b medium dicitur oportet, nam vixit con-

clusio efficiatur, aliam propter oportet in

toto genere affirmare. At si in secunda,

poterit medium de vtriusque affirmari, quia

sive propositio, sive assumptio, vniuersa

negans accipitur, in hac figura recte vniuersa

negatio concluditur, nec hoc vtrius-

que negationes accipere. Perspicuum igitur

est, alterum de altero citra vllum me-

dium negari posse, quando autem & quomodo id

faciat, a nobis est explicatum.

Si igitur est aliquid quod per demonstra-
 tionem simpliciter absoluteque sciri pos-
 sit, ac non quasi ex quibusdam cōcessis, aut
 ex hōtione quadam annua scilicet neces-
 se est ut certo quodam numero continen-
 tur attributiones, quæ inter primas atque
 ultimas interiectæ sunt. Nam si nullus id-
 dem reperitur ex his, sed in infinitum a-
 liqua semper superiora sint, nil erit quod
 demonstratione cōfirmari non possit. Qua-
 re quæ evidenti probatione ostendi pos-
 sunt, ea per demonstrationem sciri non po-
 terunt, siquidem infinita nemo positi-
 ratione & intelligentia complecti. Si igitur
 ea quibus non potest melius comprehendere
 re, quàm cum eorum scientiam est affue-
 rit, illud profecto efficitur, nil esse quod
 per demonstrationem simpliciter sciri possit,
 sed ex hōtione, & quasi ex hōtione om-
 nia cognoscuntur. At & quod quidem ista
 cōfideat, hæc argumēta persuadere pos-
 sunt id ita esse quod dicat Aristoteles autem
 si hæc eadem ipse scitur, brevius cōfirmari
 poterit, non posse nec futurum nec deorum
 veritas, infinita esse attributa, quæ in de-
 monstratis sciuntur (de quibus hæc viuenti-
 sa tractatus in scripta est) horum habēneō-
 rum enim omnium demonstratio in quæ
 per se attribuitur, hæc autem dupliciter
 dicuntur. Vno modo, quæ in definitione
 eorum assignantur, de quibus dicitur. Alia-
 ro quæ subiecto attribuuntur, quod in eor-
 um definitione explicata adhibetur. Huius
 generis exemplum est impar, quod nu-
 mero obuenit, & numerus in definitione
 ipsius ponitur priora exemplum est multi-
 tudo, aut quod diuiduum est, quæ ad nu-
 merum definitione explicationem adhiben-
 tur. At verò neutrum horum potest in om-
 ni numero cōtinuari primum, a quo eo mo-
 do inueni, quomodo impar numero, non pos-
 sit esse innumerabilia. Nam ut aliud quip-
 priam sit quod rursus de impari dicatur, ita
 ut in eius definitione accipitur impar, ha-
 ri potest, sed etiam cum illud viuenti, ne-
 cessæ est, ut in omnium illorum definitione
 numerus accipitur, quādo numerus est in
 quo primo ista omnia cōstruitur. Itaque si non
 possint vni infinita huius generis attribu-
 ta imponere, ne illi quidem fieri poterit ut sursum res sursum in infinitum regredi li-
 ceat. Atqui ista omnia necesse est numero attribui, vicissimque in eorum defini-
 tionibus numerum adhiberi: illa igitur omnia cum numero recipere abuntur, nec
 poterit illis patere quæ numeri sunt. Iam vero ne illa quidem infinita esse pos-
 sunt, quæ in oratione docentur quid sit res quæque continetur, alioquin si vni
 illa, hæc autem non sunt infinita, erit tandem primum quoddam caput, in quo
 consistamus. Ideoque vltimum etiam aliquid ubi resistamus. Vnde necesse est
 illud, ne illa quodam infinita esse possit, quæ intra illos terminos continetur.

Hæc porro si vera sint, consequens est, ut sint quædam initia demonstrationum, nec possint omnia evidenti probatione ostendi, quemadmodum dicunt quidam, de quibus initio huius disputationis mentionem fecimus. Etenim si aliqua sint initia, nec demonstratione probari poterint, omnes possunt, nec progredi in infinitum licet si quidem alterutrum horum ponere, idem valet, ac si dicatur nullum plane esse intervallum ita continuatum, quin aliquo medio interceptum sit, & quasi interductu aliquo distinctum, sed omnia esse diiuncta, & interrupta. Ita enim demonstratur unumquodque, ut verbum medium inter extrema immittatur, non autem extra ipsa extrema collocetur. Quare si ita ab ætæ aliis probando, in infinitum progredi liceat, necesse erit vi inter duo extrema media infinita continuantur. Quod fieri omnino non potest, si modo propria singulorum attributa persequenti, necesse sit tum sursum tum deorsum æquiescere. Quam verò illud necesse sit, & *deinde* supra, & analyticè modò ostendimus.

CAPVT XX

Corollaria quidam.

Demonstratis autem his, illud facile
fieri manifestum, quod si vnum attri-
butum de duobus dicatur, vt & d. c. &
b. d. quorum vnum de altero aut nullo
modo, aut non in omni enunciatur, non
semper commune aliquid verbum repe-
riri, per quod illud attributum vtrique
conuenire ostendatur. Veluti Iosephi &
scaleno conuenit habere tres angulos, &
equales duobus rectis, per communem ali-
quam vtrique naturam quia scilicet figu-
re quaedam sunt, nec iam aliud est, cuius
interventu illud conueniat. Sed in omni-
bus non est eadem quæ in his. Est e-
nem h, cuius interventu a conuenit c &
d. Constat igitur & aliud rursus esse me-
diū per quod ipsi c & d, attribuitur b,
atque illud rursus per aliud quippiam. Ex
quo elicitur, intra duobus extrema, posse
incedi a infinitis contineri: quod fieri om-
nino non potest. Non igitur necesse est, vt
quod attributum de multis dicatur, sem-
per aliquis alterius interiecto dicatur
quandoquidem aliqua eadem interualla
quæ interueniunt verba, ex eodem genere
necesse est: si modo illud commune verbum
numera eorum sit quæ per se conueniant. N
aliud demonstrando non licet. Periphenam
firmatur, h est quoddam inter illa mediū,
licet, ne posse concludatur etiam cor &

Α quod & quæ sunt ipsius media: quæ enim
 media sunt propositiones, aut omnes
 aut erit quæ in toto genere enunciatæ
 sunt elementa. Sin nullum est medium,
 ne demonstratio quidem erit, sed iam
 tum ad ipsa initia peruenitum erit. Eadem
 ratio erit si de b negatur a, nam si interne
 niat aliquid, siue medium, siue in quo
 prius negetur a, demonstratio de ea re con
 ficietur: si minus, non conficietur. Verum
 quod erant verba media, tot erant prin
 cipia, & elementa: quod quidem demon
 strationis principia sunt ex propositionibus
 ex his verbis constituantur. Atque etiam
 sicut sunt aliqua initia quæ probari de
 monstratione non possunt, quibus aut hoc
 esse illud, aut huic illud inesse affirmatur:
 ita sunt quibus negando, aut hoc non esse
 illud, aut non inesse hoc illi, pronun
 tiatur: quod si ver præsto nobis esse possit præ
 cipi, tum affirmationibus tum negatio
 nibus concludendis. Et quidem quando
 demonstrabitur affirmatio, ita semper acci
 piendum erit medium (quod sit, verbi gra
 tia, c), ut sit necesse ipsum c, omni b inesse,
 ac deinde omni e in ille a, atque eadem
 hac ratione persequi media oportebit, ita
 ut nulla vnquam extra illius terminus pro
 positio sumatur, nec vnquam aliquid
 quod ipsi a o m n i attribuitur, in probando
 adhibeatur: sed semper ea quæ in medio
 sunt spatio coarctantur, donec ad tantu
 men aliquod, nulliusque mediis distinctum
 intervallum, atque adeo ad unum quip
 iam perueniant. Ad illud verò unum
 cum peruenitum est, cum ad immediatum
 aliquid proloquium devenitum erit. At
 que est illa quidem eorum propositio sim
 pliciter & propriè vna examinanda, quæ
 omnino medio caret: & quemadmodum
 in aliis omnibus rebus semper ipsum ani
 tum simplex est, non idem tamen in o
 mnibus, sed in ponderibus, verbi causa,
 min, in modulatione distinct, in aliisque a
 lia: sic in ratiocinationibus ipsa illa quod
 est minimum, ac maximè unum, est pro
 positio immediata in demonstratione ve
 ra. In his igitur ratiocinationibus, quales
 affirmatio ostenditur, nonquam medium extra extrema accipi potest. In his verò
 quæ negationem concludunt, in hac quidem figura præcipua nō etiam extra conclusio
 nis attributum accipietur. Veluti si probatum fuerit nullum b esse a, præ medium
 eodem modo collocatis simplicibus, nullum e est a, omne b est c: ac rursus proban
 dum sit nullum e esse a: hic accipietur medium aliquid inter a, & c, eiusdemque
 modi fiet semper progressio. Sin hac forma ostendatur nulli e convenire d, quia o
 mne d est c, & nullum e est c, aut non omne extra e, quod est aliud extremum, de
 quo aliud concluditur, nunquam eadem medium. In tertia verò figura nec extra fuerit
 medium, nec extra attributum, negantis conclusionis medium vnquam accipietur.

[illegible][illegible]

Vnde peripicuum est, quia omni negante
prestantior est affirmatio demonstratio,
longe prestantior affirmatio omni,
qua per incommodum res docetur, de-
monstrationi.

CAPUT XXIII.

Quæ sit sententia de prior, vel minor, et de posterior
sententia, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit,
pluribus sententiarum demonstratio.

Proximum est ut scientiam cum scien-
tia comparemus. Ac primum, illa est
secundum ac prior, quia simul & quod res
sunt, & quæ sit, non autem quod sit tantum
perceptum, quæ sit, quæ sit, quæ sit tantum
causa cognoscitur. Deinde illa semper est
certior, quæ in eo subiecto versatur, quod
est omnino a sensum iudicio distinctum,
quæ in eo versatur ad sensum maxi-
me accommodata. Ut Arithmetica quæ
Nulla subtilior est ac certior. Postremo
secundum est quæ simplicioribus elemen-
tis constat, ex cuius elementa non nisi ex al-
liqua adiectione intelliguntur: quæ ratio-
ne Geometria præstat Arithmetica. Quid
autem ex adiectione appellaverim, hoc ex-
emplo intus ligi potest. Veritas enim natu-
ra quædam est, quæ nusquam posita, per
se spectatur: punctum autem substantia quæ-
dam est, quæ situ quodam suo intelligitur.
Quod nos supra appellauimus ex adiu-
ctione. Vna scientia est, quæ in uno quodam
genere versatur, earum: eorum quæ ex his-
toriam primis initis collata cernuntur, quo-
rum minorum aut partes, aut affectiones
sunt illa, quæ per se conuenire illi generi
cōspiciuntur. Diuerse autem sunt, qua-
rum principia eadem sunt, vel alia
sub alia cōueniunt. Hæc verò diuersas esse
scientias, quas diximus, in consistere poterit
quædam prima usque principia regredien-
do peruenierint: illa enim ad idem genus
pertinere debent, ad quod ea quæ demon-
stratione concluduntur. Ut vel hoc argu-
mento percipi potest, quod ea ipsa quæ
ex illa principis probantur, necesse est o-
mnia eiusdem esse generis summaque nature
societate inter se coniuncta. Iam
fieri potest ut ad eandem reprobendam
adhibeantur plures demonstrationes, non
solum si ex eodem quidem ordine, sed non deinceps ac continenter, sumantur
media (cuius generis sunt media inter a, & b c d, & e) sed etiam si ex alia quo-
dam serie rerum accipiantur medium. Exempli gratia, sit a agitari. A verò moueri
b voluptate affici. Ac rursus sit c tranquillari. Verum igitur est & omne d esse
a, & omne b esse d. Quicquid enim mouetur, agitur: qui autem voluptate
fruitur, mouetur. Strius verum est, omne e esse a, & omne b esse c: omne
nam qui tranquillatur, etiam in agitione est: qui autem voluptate fruitur, etiam
tranquillatur. Itaque per diuersa media quorum non ponitur vnum sub altero, sed
ad diuersas rerum series pertinent, ratiocinatione effecta est hæc vna conclusio.

Aristoteles dicitur in primis de sententia, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit,
pluribus sententiarum demonstratio.

Kat' hanc modum.

Tis autem sententia, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit,
pluribus sententiarum demonstratio.

Aristoteles dicitur in primis de sententia, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit, et quæ sit,
pluribus sententiarum demonstratio.

Quid sit definitio, & quomodo.

Quoniam autem definitio vocatur oratio quidque res sit declarans, hinc perfectio planum est, genus quoddam esse definitionis quo explicatur quæ sit cuiusque vocabuli significatio, aut, si breuius appellare libet, nominis explicatio. Cuiusmodi est oratio qua docetur quæ sit visæ significatio huius verbi triangulum quod poltquam esse affectum sumus, tum quomobrem sit, querimus. Difficile autem est ex hoc definitionum genere, naturam rei assequi, quam sit necesse ignorare. Huius verò difficultatis causa, paulò ante à nobis explicata est, nempe quòd ne an sic quidem, huiusmodi argumentis certò semus, sed fortè temerè & (vt ita dicam) per accidens tantum. Porro autem oratio duobus modis vna appellatur, prior modo, dicitur oratio vna per connotationem, vt illas vniuersa: posterior, vna ex eo appellatur, quòd vnum quippiam vni attribuitur, atque ita vnum, vt per se ac propriè, non fortè & veluti casu aliquo vnum sit. Atque illud quidem vnum genus definitionis est, quod modò explicatum est. Aliud autem genus est quo causa cur res sit, contingit. Itaque prius genus ad rem quidem explanandam valet, ad probandam minimè: posteriore autem genere definitionis, quòdam veluti demonstrationem contineri, ipsa per se ratio definitiendi declarat, quandoquidem demonstratione tantum collocazione differat. Est enim alia ad questionem, cur tonat, alia ad questionem, quid est tonitruum, respondendi forma: nam ad illam respondetur, quia extinguitur ignis in nube. Quare eadem hæc oratio, vno modo expressa, definitiua est: alio modo demonstratiua: non illa quidem suis suspensionibus distincta, sed vna quòdam oratione simul comprehensa.

Præter hanc autem alia est tonitrus definitio strepitus in nube factus. Hæc autem est connotatiua demonstratiua: per quam illud quid res sit, diximus. Aliæ verò definitiones earum rerum quæ inindicia sunt, probacionem accipiuntur, nihil sunt aliud quam per se omnia quidam, quibus nulla adhibita demonstratiua, quid res sit ponitur. Vt gratia rem in paucis eorum, vnum genus definitionis est quod nulla ex parte demonstratiua deinde alterum est alio quo rationatus quæ adhibetur ad illustrandam definitionem continetur: & hoc tantum à demonstratione distinguitur, quòd mutata aliquantulum verborum rationatione exprimitur. Tertium est quod conclusiua obtinetur incum demonstratione, qua quid res sit illustratur. Atque ex utroque quæ diuina specia sunt hæc omnia prius, quomodo in definitionem demonstrationis, & quomodo ad eadem: tum in quas definitiones possit, & in quas non possit cadere demonstratiua.

Orationis autem definitio est oratio quæ res sit declarans, hinc perfectio planum est, genus quoddam esse definitionis quo explicatur quæ sit cuiusque vocabuli significatio, aut, si breuius appellare libet, nominis explicatio. Cuiusmodi est oratio qua docetur quæ sit visæ significatio huius verbi triangulum quod poltquam esse affectum sumus, tum quomobrem sit, querimus. Difficile autem est ex hoc definitionum genere, naturam rei assequi, quam sit necesse ignorare. Huius verò difficultatis causa, paulò ante à nobis explicata est, nempe quòd ne an sic quidem, huiusmodi argumentis certò semus, sed fortè temerè & (vt ita dicam) per accidens tantum. Porro autem oratio duobus modis vna appellatur, prior modo, dicitur oratio vna per connotationem, vt illas vniuersa: posterior, vna ex eo appellatur, quòd vnum quippiam vni attribuitur, atque ita vnum, vt per se ac propriè, non fortè & veluti casu aliquo vnum sit. Atque illud quidem vnum genus definitionis est, quod modò explicatum est. Aliud autem genus est quo causa cur res sit, contingit. Itaque prius genus ad rem quidem explanandam valet, ad probandam minimè: posteriore autem genere definitionis, quòdam veluti demonstrationem contineri, ipsa per se ratio definitiendi declarat, quandoquidem demonstratione tantum collocazione differat. Est enim alia ad questionem, cur tonat, alia ad questionem, quid est tonitruum, respondendi forma: nam ad illam respondetur, quia extinguitur ignis in nube. Quare eadem hæc oratio, vno modo expressa, definitiua est: alio modo demonstratiua: non illa quidem suis suspensionibus distincta, sed vna quòdam oratione simul comprehensa.

in summatamen ignorarene versari. At
verò, si non est infinita natura principiorum
notitia: sed via & progressio temporis ac-
quiratur, quoniam pacto assequi, ac discere
ipsa principia possumus, nulla antecede-
re cognitio? Nam illud fieri non posse,
in explicanda demonstratione supra di-
ximus. Perfectionem igitur est neque simul
nobiscum nosse principiorum cognatio-
nem: neque cum ante planè omnium re-
rum imperiti essemus, nullumque habi-
tum qui ad ista cognoscenda pertineret
habere visus, postea visu, & temporis pro-
gressu acquiri. Quapropter necesse est, ut
ingenita quaedam naturæ vis huius co-
gnitionis nobis præbeat occasionem: quæ
tamen facultas non tam accurate, ac sub-
tiliter singula perspicere possit, quam cer-
ta hæc, minimeque fallax principiorum
cognitio. Atque hæc facultas in animabus
inest: animabus videtur. Omnes use-
num animalibus tribuit natura aliquam
ad discernendas diiudicandasque rei fa-
cultatem, quam sensum appellant. Cum
que in hoc omnia animalia conveniant
quod sensum habeant: in ea discrimen
est inter ipsa, quod ea quæ sensibus obie-
cta sunt, in quorundam animas impressa
atque infixæ manent, alii statim excidunt.
Quorum autem animis rerum obiecta-
rum species non imprimitur, ea aut nul-
lum planè, aut certe earum rerum quæ a
nimo non retinentur, non habent cogni-
tionem nisi quo tempore sentiunt. Quæ
verò sensum oblatas impulsiones ren-
nent, ea postquam sentire desierunt, ha-
bent etiam etiamnum infixam animo vi-
nam quidam rei speciem. Cumque huius
generis multa sint animalia, hic rorior
est quidam inter illa differentia, eo quod
quædam sunt quæ coniunctam habent cum
illarum rerum memoriam rationem. Alia
sunt quæ huius planè sunt expertia. Quare
ergo (ut diximus) ex sensu memoria: tum
ex memoria aliquoties repetita, nascitur

experientia: nihil enim aliud est experientia, quàm multa, ut hic dicitur,
memorie. Postremâ ex experientia, quæ tum est cum est infixæ animo de re
nec pronunciat, aut visus cuiusdam rei notio, quæ si ipsa quidem præter
singulas, sed in illis tamen omnibus una eademque manent consistat: experientia
quæ experientia proficiuntur omnis ætis ac iuventutis principia. Atque quidem
ad ea res pertineant quæ oriuntur & occidunt: scientia autem, si ad ea quæ
semper sine ulla mutatione permanent. Neque igitur certis causis generat
habitus sunt nobis natura infusi, quibus principia intelligamus, neque ex aliis habi-
tibus prioribus, ac novis tribuuntur, sed sensibus modò tribuend. est huius
gratiam ergo. Quæ admodum enim inclinata in igne ac fulgore propemodum eveni-
unt si res illæ vix incipiat nos alius gratiam, huius deinde alius arg. alius dicitur ad
principium agnitionis id per se videtur (ut sunt animi nostri) si aliquid in illis videtur.

[illegible]

tentius accuratiusque scientia, prae-
ter intuitivam demonstrationem, ac nisi adhibita ra-
tione profecto necessario efficitur; principiorum
autem accuratiusque scientia praeter intelli-
gentiam positam esse perspicue hac
id confirmari potest. Principium demonst-
rationis scientiae est scientia. Quare si
perita veritas, perinde atque in scientia:
Principium omnis scientiae. Atque ita id quod
principii scientiarum ipsi attribuitur principii sci-
entiarum ex principiis oritur sunt.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΕΤΕΡΟΥ.

Κινητὸν α.

MEIN GOTTES DIENST
 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2

ARISTOTELIS
TOPICORVM

libet primus.

CAPIT. I.

Opuntia lasiocarpa Dr. Hoffmann or *Opuntia*
lasiocarpa

H Vltima tractationis propositio
est, Viam aliquam rationem inuenire,
qua & de omni quæstione
propria a, probabili argumen-
tatione possumus differere: & nihil re-

Neque enim vel orator, omnibus modis perit dare solet, vel medicus sanare: sed si alius perierit, eorum qui adhiberi possint, tum denique tanta abunda scientia prædium esse dicimus.

CAPVT III.

Ex quibus constent, ex quibus instituantur
Dilectio, Institutiones.

PRIMUM igitur ex quibus hæc methodus constet, videamus. Quod si exposuerimus, quot quilibet de rebus omnis instituitur disputatio, ac ex quibus conficiatur, & quemadmodum ea omnia nobis suppetent, abunde quod volumus consequemur. Sunt autem numero paria, & ea ex quibus argumentationes constant, & ea in quibus ratiocinationes versantur: quippe cum probationes ex propositionibus conficiantur, & ratiocinationes de propositis ad disputandum questionibus fiat. Omnis autem propositionisque proposita quæstio aut genus declarat, aut proprium, aut accidens. Nam differentia, quia generale quæpiam est, in eodem in quo genus numero reponenda est. Quoniamque proprium aliud est, quod rei naturam explanat, aliud quod non explanat, diuisum sit proprium & distributum in partes: hæc duas, appelleturque unum, id quod rei vim & naturam declarat, Definitio. Alterum communis nominis quod habuit, vocetur Proprium. Ex quo perspicuum est, quatuor omnia fieri ut diuisimus, vel proprium, vel definitionem, vel genus, vel accidens. Neque verò dictum velum hæc omnia per se aut propositione efficiere, aut propositam quæstionem: sed hoc dico ex his omnes & quæstionesque ad disputandum proponuntur constare, & propositiones. Differi autem modo interrogandi propositio in quæstione. Nam si queratur hoc modo: nonne animal gradus bipes, & finis hominis est? aut nuncquid animal hominis generis sit? Sin hoc modo, utrum animal gradus bipes definitio hominis est necne? in quæstio est, quod idem in cæteris contingit. Patet igitur numero inter se respondent & propositiones & quæstiones ad disputandum propositæ: præsertim cum ex omni propositione, si rationem dicendi mures, problema facere possis.

CAPVT IIII.

Quid sit definitio, genus, proprium, accidens.

Nunc dicendum est, quid sit definitio, quid genus, quid proprium, quid accidens. Definitio est oratio quæ id, quod definitur, explicat quod sit.

Ἡ δὲ ὁριστικὴ ἐστὶν ὁ ἀποφαινεῖς τὸ τί ἐστιν αὐτῷ ὃν ὁρίζει· ὡς ἡ ἀποφαινεῖς τὸ τί ἐστιν τὸ ἀνθρώπινον, ὅτι ζῷον ἐστὶν, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ περὶ σπινθὴρ, καὶ ἄλλοις.

Καὶ ὁρίζεται γὰρ.

Προσλαμβάνων εἶδη, ὡς ὅτι καὶ ὁρίζεται τὸ ἀνθρώπινον, ὡς ὅτι ζῷον, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ περὶ σπινθὴρ.

PRIMUM autem instituitur, ex quibus instituitur disputatio, quot quilibet de rebus omnis instituitur disputatio, ac ex quibus conficiatur, & quemadmodum ea omnia nobis suppetent, abunde quod volumus consequemur. Sunt autem numero paria, & ea ex quibus argumentationes constant, & ea in quibus ratiocinationes versantur: quippe cum probationes ex propositionibus conficiantur, & ratiocinationes de propositis ad disputandum questionibus fiat. Omnis autem propositionisque proposita quæstio aut genus declarat, aut proprium, aut accidens. Nam differentia, quia generale quæpiam est, in eodem in quo genus numero reponenda est. Quoniamque proprium aliud est, quod rei naturam explanat, aliud quod non explanat, diuisum sit proprium & distributum in partes: hæc duas, appelleturque unum, id quod rei vim & naturam declarat, Definitio. Alterum communis nominis quod habuit, vocetur Proprium. Ex quo perspicuum est, quatuor omnia fieri ut diuisimus, vel proprium, vel definitionem, vel genus, vel accidens. Neque verò dictum velum hæc omnia per se aut propositione efficiere, aut propositam quæstionem: sed hoc dico ex his omnes & quæstionesque ad disputandum proponuntur constare, & propositiones. Differi autem modo interrogandi propositio in quæstione. Nam si queratur hoc modo: nonne animal gradus bipes, & finis hominis est? aut nuncquid animal hominis generis sit? Sin hoc modo, utrum animal gradus bipes definitio hominis est necne? in quæstio est, quod idem in cæteris contingit. Patet igitur numero inter se respondent & propositiones & quæstiones ad disputandum propositæ: præsertim cum ex omni propositione, si rationem dicendi mures, problema facere possis.

Ἡ δὲ ὁριστικὴ ἐστὶν ὁ ἀποφαινεῖς τὸ τί ἐστιν αὐτῷ ὃν ὁρίζει· ὡς ἡ ἀποφαινεῖς τὸ τί ἐστιν τὸ ἀνθρώπινον, ὅτι ζῷον ἐστὶν, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ περὶ σπινθὴρ, καὶ ἄλλοις.

Καὶ ὁρίζεται γὰρ. Προσλαμβάνων εἶδη, ὡς ὅτι καὶ ὁρίζεται τὸ ἀνθρώπινον, ὡς ὅτι ζῷον, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ περὶ σπινθὴρ.

PRIMUM autem instituitur, ex quibus instituitur disputatio, quot quilibet de rebus omnis instituitur disputatio, ac ex quibus conficiatur, & quemadmodum ea omnia nobis suppetent, abunde quod volumus consequemur. Sunt autem numero paria, & ea ex quibus argumentationes constant, & ea in quibus ratiocinationes versantur: quippe cum probationes ex propositionibus conficiantur, & ratiocinationes de propositis ad disputandum questionibus fiat. Omnis autem propositionisque proposita quæstio aut genus declarat, aut proprium, aut accidens. Nam differentia, quia generale quæpiam est, in eodem in quo genus numero reponenda est. Quoniamque proprium aliud est, quod rei naturam explanat, aliud quod non explanat, diuisum sit proprium & distributum in partes: hæc duas, appelleturque unum, id quod rei vim & naturam declarat, Definitio. Alterum communis nominis quod habuit, vocetur Proprium. Ex quo perspicuum est, quatuor omnia fieri ut diuisimus, vel proprium, vel definitionem, vel genus, vel accidens. Neque verò dictum velum hæc omnia per se aut propositione efficiere, aut propositam quæstionem: sed hoc dico ex his omnes & quæstionesque ad disputandum proponuntur constare, & propositiones. Differi autem modo interrogandi propositio in quæstione. Nam si queratur hoc modo: nonne animal gradus bipes, & finis hominis est? aut nuncquid animal hominis generis sit? Sin hoc modo, utrum animal gradus bipes definitio hominis est necne? in quæstio est, quod idem in cæteris contingit. Patet igitur numero inter se respondent & propositiones & quæstiones ad disputandum propositæ: præsertim cum ex omni propositione, si rationem dicendi mures, problema facere possis.

Καὶ ὁρίζεται γὰρ.

Προσλαμβάνων εἶδη, ὡς ὅτι καὶ ὁρίζεται τὸ ἀνθρώπινον, ὡς ὅτι ζῷον, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ περὶ σπινθὴρ.

PRIMUM autem instituitur, ex quibus instituitur disputatio, quot quilibet de rebus omnis instituitur disputatio, ac ex quibus conficiatur, & quemadmodum ea omnia nobis suppetent, abunde quod volumus consequemur. Sunt autem numero paria, & ea ex quibus argumentationes constant, & ea in quibus ratiocinationes versantur: quippe cum probationes ex propositionibus conficiantur, & ratiocinationes de propositis ad disputandum questionibus fiat. Omnis autem propositionisque proposita quæstio aut genus declarat, aut proprium, aut accidens. Nam differentia, quia generale quæpiam est, in eodem in quo genus numero reponenda est. Quoniamque proprium aliud est, quod rei naturam explanat, aliud quod non explanat, diuisum sit proprium & distributum in partes: hæc duas, appelleturque unum, id quod rei vim & naturam declarat, Definitio. Alterum communis nominis quod habuit, vocetur Proprium. Ex quo perspicuum est, quatuor omnia fieri ut diuisimus, vel proprium, vel definitionem, vel genus, vel accidens. Neque verò dictum velum hæc omnia per se aut propositione efficiere, aut propositam quæstionem: sed hoc dico ex his omnes & quæstionesque ad disputandum proponuntur constare, & propositiones. Differi autem modo interrogandi propositio in quæstione. Nam si queratur hoc modo: nonne animal gradus bipes, & finis hominis est? aut nuncquid animal hominis generis sit? Sin hoc modo, utrum animal gradus bipes definitio hominis est necne? in quæstio est, quod idem in cæteris contingit. Patet igitur numero inter se respondent & propositiones & quæstiones ad disputandum propositæ: præsertim cum ex omni propositione, si rationem dicendi mures, problema facere possis.

A Sunt & de quibus, quia magna & adu-
 sunt, statueret non possumus, cauendum
 esse, aut explicacionem: quo ex genere
 hac est, Vtrum mundus eternus est, nec-
 ne. Idem enim incidere potest in disputatio-
 nem. Ac Propositioni quidem & Quaestioni
 expolita sunt. Propositionum autem senten-
 tia est admirabilis, contraque opinionem
 omnium, alicuius eorum, quorum in Phi-
 losophia illustris est & perurgata fama:
 velut non posse contradi, ut placet An-
 distheni vel, Moueri omnia, Heracliti sen-
 tentia, vel, Vnum esse omnia, quem admo-
 dum ait Melissus. Nam curare quae quis
 que contra opinionem & sententiam op-
 inum afferat, amara est. Aut de hisce re-
 bus, quae cum sint contra opinionem, ra-
 tione tamen nisi videatur, quale illud est.
 Non omne quod est, aut natum esse aut
 sempiternum, ut philosophis placet. Eum
 enim qui muscus sit, esse grammateum,
 neque factum est, neque sempiternum. Id
 enim & si uerum est, quale illud est.
 quia tamen probabili illa ratione nistur,
 alicui probabile videri poterit. Ac propo-
 sitionum quidem, etiam quaestio est, non
 omnis autem quaestio propositum, quam in-
 quidem nonnullae quaestiones sunt eius-
 modi, de quibus neutram in partem sunt
 sententiae. Propositum autem esse quaestio-
 nem hinc perspicui potest, quod si vera sunt,
 quae paulo ante dixi, necesse est, aut mul-
 tos de propositione a sapientibus aut quoquo
 modo a seipsis utrosque illos dissentire,
 quippe cum propositum sit, sententia con-
 tra alicuius opinionem. Porro autem
 omnes ferè dialectice quaestiones hodie
 proposita vocantur, nihil tamen refert
 quocumque nomine utamur. Neque enim
 hac ita distinguimus, quasi sua nomina sin-
 gulis rebus dare velimus, sed ut ne igno-
 caremus quae sit eorum distinctio. Nec ve-
 ro omne propositum omnemve quaestio-
 nem nobis ad disputandum proponere
 debemus, sed de qua quaeratur, liquet
 rum, qui rationem desiderat, aut potius
 digni sint, aut sensus eorum. Nam & qui
 ambigunt, Sine, necne sit, de eorum, &
 amandi parentes, supposito coartati sunt,
 & qui, in alia non necesse, sensus eorum
 Nec de utrumque quae sunt, & per quae
 disputare debemus, quorum in promptu est, & facili explicatio, ad modum non
 & difficulte: quoniam illa nullam dubitationem afferant, haec maiorem, quam ut
 fieri possit existendi consuetudo,

Εξ ους ημ^{αι} λαμβάνομεν δις τινι consideratio.

In illo autem quot modis quidque dicatur, non solum videnda sunt, quæ alio atque alio modo dicuntur, sed danda etiam opera est, variationes afferantur: veluti non solum explicandum est, bonum alio modo dici iulitiam & fortitudinem, quim id quod ad firmam affectionem corporis, & id quod ad bonam valetudinem efficiendum valet: sed etiam, illa, hoc ipse quod affectiones etiam sunt & qualitates hæc, ubi eam causam, quod vim habeat efficiendi aliquid, non quod ipsa sint qualitates. Quod in cæteris omnibus videndum erit diligenter. An autem specie multis modis, vel uno modo aliquando dicantur, ex his perspicui potest. Primum ex contrario considerandum est, an multis modis dicantur, siue specie, siue etiam nomine discrepent. Sunt enim quedam, quæ statim nominibus aliis atque aliis differant ut ei quod acutum est in voce, contrarium est grave: in magnitudine obtusum. Perspicuum est igitur id multis modis dici, quod acuto contrarium est. Quod si hoc, etiam quod acutum est: utriusque enim ratione alterum erit contrarium: quoniam non idem acutum obtusum & gravi contrarium futurum est: ac qui utriusque acutum est contrarium. Rursum gravitati in voce contrarius est acutus sonus, in magnitudine levis: ita gravitas multis modis dicitur, quandoquidem etiam eius contrarium. Itemque quoniam pulchro in animali, turpe contrarium est, in domo autem, si quod illa peccatum habet sit vel pulchrum sit homonymum. In quibusdam cum nominibus non est ratio, tamè aperta specie distinctio est ut in candido & fusco contingit. Vox enim & candida & fusca dicitur: itemque color candidus & fuscus. Non igitur nomine differant cum inter se perspicua speciei agnoscatur differentia. Non enim eodem modo color fuscus, & vox fusca appellatur. Atque etiam ex sensu id perspicui licet. Quæ enim eiusdem sunt generis, eadem sensui subiecta sunt: de eo autem quod in voce, & in colore est candidum, non eodem sensu iudicamus: sed hoc aspectu, illud auribus. Itemque eius quod acutum est & obtusum in sonoribus & magnitudinibus, non in eodem sensu iudicimus est: sed huius, in tactu, illius, in gustu. Neque enim hæc nominibus differant, neque ipsa per se, neque contraria: quippe cum obtusum in viroque sit & contrarium

Περὶ τῆ διελκύν ποσειδάων ἔχουσιν ἀφ' ἧς

[illegible]

cognominatè, trahitur de specie dicendi ratio, sed omnia genera *anonymè* de formis dicuntur. Species enim & nomen generis ibi vendicant, & definitionem. Qui igitur eandem colorem tinctum dixit, nec pro genere vltus est colore, quia *anonymè* dixit: neque pro proprio ad definitionem, quia proprium & definitio ad nullam rem aliam transferri possunt. At colore pericula sunt etiam alia permutata, ut lignum, lapis, homo, equus. Ex quo perspicuum est, id expressum esse, tanquam accidens esse.

Alius locus est, vel singula persequendo videas, idne quoddam est, in totum genus eadem, an in partem nullam. Quod in forma in infinita videndum est. Sic enim via & ratio in corpore, in paucioribusque consistit consideratio. Unum autem à primis faciendum est, deinde vique ad individua progrediendum deinceps, vel si in contrarium versari eandem scientiam dixerit, videndum, an in iis quæ cum aliquo conferuntur, & in iis quæ aduersa appellantur, & in privativis & in aientibus & negantibus, eadem spectetur scientia. Quod si ne tum quidem id perscipi poterit, rursum hæc in partes vique ad individua tribuenda venit, ut in vultu & in iussis rebus, aut in duplo & simplo, aut in cæcitate & alpe. Aut in eo quod est, & in eo quod non est. Si enim in eorum aliquo ostendimus fieri non esse eandem, sublata & infirmata erit à nobis questio. Quod idem iudicium est, si vniuersi negares questio proposita. Hic autem locus de ad confirmandum & ad infirmandum valet. Si enim diuisione facta, vel in omnibus intelligatur, vel in partibusque, potendum est, vel a vniuersum detur, aut certe detur exceptio alicuius in quo non ita fit. Nam si neutrum horum faciat, ineptius videbitur qui non concedat.

Alius locus ducitur ex definitione accidentis & rei cui accidit, vel utriusque vel alterius. In quo id considerandum est, nunquid in definitionibus non verum pro verisumptum fit, & veluti si queratur, Deum in malum facere constitutum est, quid sit malum facere. Nam si sic sponte nocere, profecto Deus non fieri malum, quoniam Deus nocere non potest. Si etiam ponatur inuidia viri boni, statim dicitur est, quid sit inuidia, & quid inuidia. Cum enim inuidia est gaudere in eis rebus secundis aliorum, videtur esse in malum, itaque non

calore & frigore, usque omnibus, ex quibus primum animal constar. coheret, hac vero in posterioribus quibusdam. Nam & vis corporis in nervis atque ossibus sita est, & pulchritudo corporis est apta quaedam compositio membrorum.

Finesis quæ ad finem pertinent atque conducunt. Ex duobus quod ad finem proprius accedit.

Quæ ad vitæ finem pertinent, iis quæ ad alium aliquem, ut quæ ad beatam vitam pertinent, iis quæ ad prudentiam: quod enim ad beatitudinem pertinet, anteponendum est.

Quæ fieri possunt, iis quæ non possunt.

Ex duobus efficientibus cuius finis melior, id etiam præstantius. Ex efficientibus & finibus proportionem concludendum est, hoc modo. Cum pluribus partibus finis fieri præstat, quam finis ille suæ causæ efficienti: ut si beatitudo valetudinem pluribus partibus superet, quam valetudo salubritas, efficitur, ut efficientia beatæ vitæ vincant valetudinem. Quanto enim beatitudo valetudinem præstat, tanto salubritas præstant efficientia beatitudinis. Atqui minore intervallo salubritas valetudo antequam pluribus igitur partibus salubribus præstant beatitudinis efficientia, quam valetudo salubribus. Ex quo perspicuum est, efficientia beatæ vitæ sanitati, quia ei præstant, esse anteponenda.

Iam quæ per se pulchriora sunt & in maiore honore & pretio, & laudabiliora anteponenda sunt, ut amicitia divitiis, iustitia valetudini & viribus corporis. Illa enim numerantur propter se in iis bonis quæ sunt honorabilia & laudabilia: hæc non propter se, sed propter aliud. Nemo enim opes propter se amat, sed propter aliud. Amicitiam autem propter se colimus, etiam si nihil inde fructus speremus nos esse percepturos.

CAPVT II.

De viis & viginti.

Iam si duo quædam sint valde inter se similia, nec quid alterum alteri præferat & excellat, perspicere possumus, id ex consequentibus intelligi licet, hoc modo. Ex quo enim maiora bona sequuntur, id anteponendum alteri est: quod si mala consequuntur ex quo minora mala oriuntur, id est potius eligendum. Nam si videretur eligendum, nihil prohibet ali-

A ἢ δὲ ἀποδείξωμεν οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Καὶ οὕτως, πάλιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Τὸ ποῖον ἐστὶν ὁμοίωμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου ὁμοίωμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ κατὰ τὸν τοῦ ζώου ὁμοίωμα τὸ κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίωμα.

Quarum enim rerum origines & assumptiones optabiliores sunt, ea aliis anteponuntur.

Alius locus: Quod ad bonum propius accedit, id & optabilius & melius est: quodque ad bonum similitudine propius accedit, id melius: ut iustus iusto. Quæ meliori similia sunt, ea meliora: quemadmodum, Atacem Vlyssæ anteponunt, quod Achilles similior esset. Sed hic adfertur exceptio, quod nihil prohibeat Atacem, non quia parte Achilles optimus fuerit, ei similem fuisse, & tamen alterum bonum fuisse, etiam dissimilem. In quo videndum est, an etiam in istis quæ magis ridicula sunt, cernatur similitudo: quemadmodum simia similitudine ad hominem propius accedit, cum equus non sit similis. Neque enim præstantior est simia, etiam similior homini quam equus. Rursum è duobus si vnum meliori, alterum deteriori similis sit, melior erit quod similis est præstantiori. Qui etiam locus exceptio nem habet. Nihil enim prohibet, vnum meliori paulum similem esse, alterum valde deteriori: si Ajax paulum admodum similis sit Achilli, & Vlysses valde Nestori. Et si id quod meliori similis sit, mala eius imitetur: quod autem ad deterius similitudine propius accedat, bonam in partem simile sit: ut equus asino, & simia homini.

Quæ magis insignia sunt, minus insigni-
bus anteponuntur.

Éclabre osa, procluibuc, chariora e-
nim nobis sunt ea, quæ difficulter paran-
tur.

Et propria communibus.

Quaeque molestiae minus habent, quae
eum nullam molestiam afferunt, antepo-
nuntur.

Er si hoc simpliciter illo melius est, necesse est quod in hoc genere optimum est melius esse eo quod in altero genere sit optimum: veluti si nobilior equo homo sit, nobilior homo etiam sit generosif- sime equo praestantior.

Et si res præstantissima & clarissima nobilissimus alterius generis præstant, etiam simpliciter illi rebus excellunt. Ut si clarissimus homo generosissimo equo prædet, petam homo equus præstat omnino.

Quæque cum amicis communicare li-
cet, his quæ non licet. Quæ in amicos
prestare cupimus, his quæ in queramus.

Αὐτὸν γὰρ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ὑψίστου ἀντανα-
κτοῦ ἀντὶ ἀνιπτότερον.

Ἄλλος τόπος, το ἐξύπνου τ' ἀγρυπνίας
 πον καὶ αἰρατόμερον.

Καὶ τὸ ὁμοίωτέρον τῆς ἀγαθῆς ἡ δὲ καὶ
αὐτὴ διὰ τοῦτο, καὶ τὸ τῆς βαλάντιου ἀπο-
μοίωτέρον καὶ δὲ τὸν Αἰώνια τὸ Οὐ-
στὶας αὐτῆς βαλάντιου πνεύματος, διὰ τὸ ὁμοίω-
τέρον τῆς ἀγαθῆς ἡ δὲ καὶ τὸ τῆς βαλάντιου ἀπο-

Vbi quis individuos lineas ponat, dicat
que earum genus esse id quod secari non
potest: linearum enim earum que diuidi
possunt, non est genus id quod datum est:
cum specie non differant: quandoquidem
recte lineae omnes specie non differunt.

Illud etiam, an sit aliud aliquod genus eius speciei quæ data est, quod nec genus proprium continet, neque sub illud subiectum sit, ut si quis iulii genus esse sciendum ponat quoniam eius genus est etiam virtus, neutrumque genus alterum continet, scientia genus est iulii nullo modo potest. Cum enim species vna duobus generibus subiecta est, cum alterum altero continetur. Quæquam de nonnullis quaestio est, nonnullis enim & virtus, & scientia prudentia videtur esse, nec alterum genus altero contineri: non tamen omnium consensu prudentia scientia est. Quod si quis quod dixi verum esse concedet, at certe alterum alterius genus esse, aut sub eodem genere verum esse subiecti, quod eisdem genus sit necesse est, quod & in virtute, & in scientia contingit: verumque enim eodem generi subiectum est, quippe cum eorum verumque habitus sit & affectio. Illud igitur videndum est, an neutrum generi proposito conveniat: quamvis si nec alterum altero continetur, nec verumque eodem certe id quod proprium est, esse genus nullo pacto potest.

Speciandum etiam genus est propositi generis, & semper id genus quod supra est, omnino illa de specie dicantur, & in questione quid est intelligantur. De specie enim in questione quid est genera que supra sunt dici debent omnia. Quod si ubi hoc non constitit ratio, profecto id quod propositum est, non est genus. Tam illud etiam considerandum est, an species cum genere, aut cum aliquo genere eorum que supra sunt, communicetur desynonymo. Quod enim genus supra est, nullius eorum que supra sunt, definitione participat. At si quidem qui partes infinitas obtinetur ut dixi, hic tractandus locus est. Et autem qui probabitur, si specie, genus propositum conuenire consistit in dubium autem veniat, an ut genus conueniat, sit illius aliquod eorum generum que supra sunt, dici ad speciem in questione qua quid queque sit exquiratur, docere. Etiam si enim aliquid in illa questione dicatur, certe omnia & que hoc priora antiquo res sunt, & que posteriora, siquid de specie dictum est, in eadem questione dicentur.

Lo:3 septem 12ª originis.

Горы и долины. Никот.

TAm verò an aliquid speciei contrarium
sit, videndum est: qui sane locus multis
modis tractari potest. Primum, si in eo-
dem genere etiam contraria reperiuntur,
cum scilicet nihil est generi contrarium.
In eodem enim genere contraria esse de-
bent, si nihil generi sit contrarium. Quòd
si quid contrarium sit generi, an contra-
rium in contrario sit videndum est. Con-
trarium enim, siquidem sit generi aliquid
contrarium, in contrario necesse est esse,
quæ omnia ex inductione intelligi licet.

Præterea illud etiam, an in nullo om-
nino genere id sit quod speciei contri-
tarium est, sed genus ipsum sit quale est bo-
num. Nam si illud in genere non reperit-
tur, nec contrarium quidem eius in gene-
re reperietur, sed ipsum in generum nu-
mero habebitur. Quod in bono maloque
contingit: quorum neutrum ad genus re-
fertur vllum, sed vtrunque eorum genu-
m est.

Illud etiam, an contrarium & genus sit
alicui & species, sed inter illa aliquid sit
interiectum, inter hæc nihil. Nam si quid
interiectum sit generibus, etiam formis
est: & si formis, etiam generibus vicium.
Quod in virtute & vizio, iustitia & iniusti-
tia peripici licet: quorum utriusque aliquid
interiectum est. Sed hic datur exceptio,
quod inter valetudinem & morbum ni-
hil medium est, inter malum & bonum a-
liquid est.

Tum videndum est, an inter species & genera aliquid interiectum sit, nec eodem modo, sed ita vt inter alia per negationem medium nuncupetur, inter alia res aliqua subiecta: siquidem eodem modo verissime possibile est data esse, id quod videre licet in virtute & in vicio, & in iustitia & iniustitia, quibus quod interiectum est negatione appellatur.

Porro quando non erit generi contrarium, non solum illud videndum est, an contrarium in eodem genere reperitur, sed etiam illud quod medium est: quandoquidem in quo extrema, etiam medium collocatur, quod in cindice & rigore contingit. Nam & forum & colorum omnium quod medijs sunt & interiecti, color generi est. Hic tamen datur exceptio. Parum enim & nimium cum in eodem genere reperantur (sunt cultus in malis) tamen in diuersis quae ut interiecta est, non in malis est, sed in bonis.

Ilud etiaman genualicui, species nulli

ΕΤΙΘΕΝ ὁ ἐναγγέλιον τὸ καὶ ἐξήγγειλε
ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ὅτι ἀνέβη.

Πρώτον αὖ, εἰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει
ἐκείνῳ, καὶ ὅσοι ἐκείνῳ τῷ γένει ὄντι
τοῖς ἐκείνῳ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντι, καὶ ὅσοι
αὐτοὶ τῷ γένει ὄντι.

Ὅσοι δὲ ἐκείνην τὴν γῆν, ἀποστή-
σαντες ἐκ τῆς ἐκείνης [γῆς ὅτι] οὐ
γὰρ τὴν ἐκείνην ἐκ τῆς ἐκείνης ἦν, ἀλλὰ
ἐκείνην τὴν γῆν, ἀποστήσαντες δὲ τὴν
ἐκείνην, ἀπὸ τῆς ἐκείνης.

Ἐπει, εἰ ὅλως ἐκ μηδὲν γίνεσθαι
 δεικναι αὐτόν, ἀπὸ αὐτοῦ γένεσθαι, τοῦτο
 εἰ γὰρ πῶς καὶ ἐκ γένεσθαι (καίτοι), ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ τοῦτου ἐκ γένεσθαι, ἀπὸ αὐτοῦ γένεσθαι
 ἡ δὲ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ
 βλαπτοῦ ἐκ γένεσθαι γὰρ τοῦτου ἐκ γένεσθαι, καὶ
 καὶ τὸ αὐτὸ γένεσθαι.

[illegible][illegible][illegible]

Σκοπὸν δὲ ἔχει τὸ μέγιστον εἶναι τὸ
τὸ δὲ εἶναι, μὴ δὲ εἶναι τὸ γένος εἶναι

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις. ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

Verum videri potest, nam cum virtus in bonis sit & in rebus honestis, virtutisque in illis cum aliquo conferuntur, tamen nec bonum, nec honestum in eis sunt quæ cum aliquo conferuntur, sed in qualibus.

Præterea videndum est, an species non ad idem referatur, & per se, & generis ratione, ut si duplum simpli dicitur duplum, etiam quod multipulum est, ad simplum referri debet: si minus, certe multipulum esse generis dupli nullo modo potest.

Idemque illud, an minimè ad idem referatur, & generis, & omnium generum superiorum ratione: si enim duplum sit simpli multipulum, erit etiam duplum exuperans simplum omninoque omnium generum quæ supra sunt ratione ad simplum referetur. Sed hic exceptioni locus est, propterea quod non necesse sit ipsum per se & generis nomine cum eadem re conferri. Nam cum scientia ad rem quæ scientiæ comprehenditur, referatur tamen habitus & affectio non ad rem quæ sub scientiam cadit, sed ad animum pertinet ac referitur.

Illud etiam, an genus & species iidem casibus explicetur, ut an alieni tribuatur, an verò alicuius sit, aut aliò modo dicatur. Eadem enim est ratio speciei & generis. Id quod sit in duplo, illic omnibus quæ supra sunt. Alicuius enim rei & duplum & multipulum, duplum multipulumque dicitur, quod eodem modo de scientia iudicandum est. Alicuius enim scientiæ, & ipsi scientiæ, & generis, ut affectio, ut habitus esse dicuntur. Occurrit tamen, interdum non ita rem habere, propterea quod differens & contrarium alieni in dandi casu dicitur, eum interim diversum, quod illorum genus est, non alicui diversum, sed ab aliquo dicitur. Diversum enim quid ab aliquo terminatur.

Rursum illud videndum est, an ea quæ cum aliquo conferuntur, cum iisdem casibus dicantur. minimè recipiuntur eodem modo, ut sit in duplo & multiplo, quorum utrunque alicuius & ipsum, & cum vicissim recipiuntur, dicitur. Nā & simplum, & subduplum alicuius rei simplum, & submultipulum appellatur, quod

idem in scientia & opinione contingit, quæ alicuius esse dicuntur, eodemque modo recipiuntur. Nā & opinabile opinione opinabile, & scibile scientia scibile dicitur: ex quo fit, ut si in aliquo non vicissim eodem modo respondeat alterum, alteri non sit futurum genus.

Illud etiam videndum est, an in hoc ipso genere quod tractamus, genus & species

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις.

Paribus casibus explicentur, quoniam non modo familiis, sed etiam totidem casibus verumque dicit debetur, quod si in dono & largitione. Nam & donum, a cuius donum, & alium dono datur esse dicitur & largitio, alicuius largitio & alicuius facta largitio dicitur, eorum largitio genus domi est. Est enim *donum* largitio que reddit non debetur. Quamquam nonnulli sunt in hoc genere, quae paribus casibus non offerantur. Duplum enim tantum alicuius duplum est, quod autem exaperat & manet est, & aliqua re exuperat & aliquid exuperat. Quicquid enim praestat, id excellentia aliqua praestat, & alicui rei praestat, ita non sunt genera dupli quae proposita sunt: quandoquidem paribus casibus ea & species non exprimuntur, aut certe non omnino verum est, speciem & genus paribus casibus offerri.

Atque etiam illud videndum est, ut
contrarii contrarium genus sit, ut dupli-
mulum, & simplicimulum, con-
trarium enim contrario genus esse debet.

Quod si quis fecerim ponat esse sensum,
ad etiam quod sub scientiam cadit: sub
sensum cadere oportet: non ita est: ne-
que enim omne quod scientia compre-
henditur mouet sensum: eadem praefertim
quod eorum quae intelliguntur & ratione
cognoscuntur, subiecta sunt: et ita non est
genus eius quod scientia comprehenditur,
sed quod sub sensum cadit: quod si ita non
est, ne sensus quidem scientie genus est.

Quoniam autem eorum quæ cum aliquo conferuntur, parum necesse est, in illis esse quibuscum conferuntur, vt affectio, vt habitus, vt apta compositio membrorum, quæ in nullo alio possunt inesse, quam in illis ad quæ referuntur, parum non esse necesse in illis illis ad quæ pertinent, potest tamen, vt ita sit euenire: vt si animal est, qui scientia continetur: nihil prohibet animalium sui ex parte & scientiam, & tamen non est necesse, cum præsertim fieri possit, vt hæc ipsa in alio sit illi partem non possunt in illis inesse omnino ad quæ referuntur, vt contrarium in contrario esse non potest, neque scientia in eo quod subiectum est scientie, nisi cum animus aut homo ea sunt, quæ sub scientiam eadem illud videndum est, an aliquis ad aliquod genus eiusmodi quippiam reuertere quod non est eius generis: vt si quis memoriam retentionem scientie dixerit. Omnis enim retentio in eadem est quod retinetur. Itaque vt scientia sit in scientia erit: quandequidem scientia

[illegible]

Ergo non est extrinsecus proprium.

Iam in reprehensione videtur esse
an definitionem vel proprietatem posuerit sic enim proprium non recte ponitur quod-
dquidem non debet proprium rei vim naturalem explicare. Cuius exemplum erit si quis hominis proprium dicat animal gradibus superius proprium enim nominis statuitur quod quid res sit explicate. Non igitur recte statuitur hominis proprium. In confirmatione autem huius loci usus erit si proprium eiusmodi statuemus quod vicium dicitur neque rei vim naturalem de larre. Erit enim hoc ex parte recte explicatum proprium ut si quis hominis proprium ponat animal eius naturae proprium ille quidem statuet quod vicium dicitur sed non quid res sit indicat Ita fiet ut haec ex parte recte statutum sit ho-

[illegible]

inquit, posterius autem ambulare per forum, citius volitare in fero aut nunquam aut non semper, humanis est proprium. *Inchoantem autem huius loci vius erit eum id quo i proprium ponitur, quia cum se semper ad vitæ accessit, neque definitur in illam, neque differenter habebit. Sic enim proprium erit quod possunt esse non esse proprium, ut quia hoc totum a magis quod ad disciplinam cognitionem erit natum est, ad cum homine exilis necesse est, inque differentia est, neque definitur certe hominis proprium id ipsum futurum est.*

Sequitur locus refutationis eum eorundem, qui eadem sunt, non esse idem proprium. Non enim quod positum est proprium esse, proprium erit: quod intelligi potest ex hoc exemplo. Nam quia eius quod persequendum est, proprium non est, videri nonnullis bonum, ne eius quidem quod expectandum est proprium erit, videri nonnullis bonum. Idem enim valent quod persequendum est, & quod expectandum. Is autem qui confirmabitur ex hoc loco argumentum ducet, quod eiusdem rei quod a se eadem est, idem proprium esse ponetur. Nam proprium erit quod positum est non esse proprium, vt hominis quatenus est homo, proprium dicitur, habere animum imperitum, & mortalitatem, & animalitatem, & animi habere proprium erit. Valer etiam hic locus in accidente, quoniam iisdem quatenus eadem sunt, eadem conuenire aut non conuenire debent.

Coniunctus huic locus est in refutatione cum eorum quæ sunt eiusdem speciei, non ea ponuntur propria, quæ etiam eadem sunt specie: non enim rei illius id quod possum esse proprium erit: ut quoniam eiusdem generis homo & equus habentur, neque semper proprium est equi a se stare, ne hominis quidem proprium erit a se semper moveri & agitari. Sunt enim eiusdem generis moveri & stare per se, quoniam utriusque eorum quatenus animalia sunt, hæc conveniunt. In confirmatione autem illud videndum est, an eorum quæ sunt eiusdem generis, id proprium statuatur quod semper ad idem genus referatur: erit enim proprium: quod non esse proprium possum esse: ut quoniam hominis proprium esse gradientem bipedem, autem etiam proprium erit, volucrum esse bipedem. Sunt enim hæc species quæ sub eodem sunt genere, cum suis malis differentiis. Sed hic locus falsus est.

det locum, sed ut primum proprium posuerit, quemadmodum & cuius generis proprium ponat, expli. andum.

In refutatione proximus erit locus, si quis aliquid sui ipsius proprium statuat, neque enim proprii vim obtinebit quod possum esse proprium. Quicquid enim idem est quod aliquid idem, id naturam explicat, quod autem naturam explicat, non est proprium sed d. bonum, vel si quis bonum proprium dicat esse decorum, is quoque aliquid sui ipsius ponit proprium (bonum enim idem est quod decorum) certe non erit bonum decorum proprium. Finis autem loci vltus erit in confirmatione, si aliquid sui ipsius non ponamus esse proprium, & tamen eiusmodi, quod vici fieri dicitur: sic enim quod proprium non esse statutum est, proprii vim & nomen obtinebit, quod fiet, si quis proprium animalis ponat hoc totum, natura animata, neque enim aliquid sui ipsius proprium esse ponit, cum interim vicium dicitur. Ita proprium animalis erit animata natura.

tam in his quæ ex similibus eiusdemque
 generis partibus constat, videndum erit,
 in refutatione totiusne proprium in parte
 non verè intelligatur, an proprium partis
 in toto minime dicatur: quoniam non rectè
 explicatum erit quod possumus esse
 proprium: hoc enim in quibusdam solet
 contingere, fieri enim potest, utis quilibet
 proprium tribuat, quæ ex suis similibus
 eiusdemque generis partibus constat, modo
 totius, modo partis habita ratione: quorum
 neutrum rectè explicabit. Exemplum
 totius erit si quis dicat maris proprium hoc
 totum aqua plurima quæ salta. Nam alicuius,
 quod ex suis similibus partibus conue-
 nit, proprium ponit, sed eiusmodi quod
 in parte non verè dicatur, quandoquidem
 eorum quoddam mare non est, aqua plu-
 rima salta: ita maris proprium non erit
 hoc totum, plurima aqua quæ salta est. Par-
 tis autem exemplum tale est. Si quis aeris
 proprium esse dicat, quod respirabile est,
 alicuius quod ex suis similibus partibus
 constat, ponit proprium, sed eiusmodi quod
 & si de quodam aere verè dicitur, tamen
 de universo non dicitur: quippe cum non
 omnis aer sit respirabilis, quare respirabi-
 le aeris futurum non est proprium. In con-
 firmatione autem ex hoc loco argumen-
 tum ducemus, si proprium quoddam habemus
 constat, verè dicitur: ita tamen ut proprium
 quoddam proprium non esse possumus, erit
 verè intelligitur in inferiore loco ferri,

contrarium est. Ex quo perspicuum est
eodem usum esse cum qui ita definitur.

Virtus etiam definitio est, cum ita aliquid eorum quod privationem sunt, aperitur: ut cuius sit privatio, veluti habetne, an ceatur, an cesset, minime explicetur. Quod idem fiet, si cuius aut in quo solet esse privatio, non addatur omnino, an in quo primo solet habitare, ut si quis in rationem privationem esse dicat, & ad id ad privationem esse scientia, aut non adiungat in quo versari solet, aut si adiungat, non dicat in quo primo id habitare solet: ut si quis non in ea parte animi quæ rationis est participes sed in homine, vel in animo aliquo situm esse definiendo explicet. Si enim quidvis horum prætermiserit, aberrabit. Eodemque modo, si quis exciterem non aspectus privationem in oculis dixerit. Qui enim vim & naturam privationis accommodare apud quæ explicat vult definiendo, id debet, & eius rei sit privatio, & quæ res privatur exarere.

Illud etiam considerandum est, appropriatione explicetur quod non numeratur in privantiis. Qui quidem error in ignorantia verificari videtur, si quia nullam possunt ignorantiam, cuius natura ex negatione intelligatur. Quod enim plane scientia non est eapax id ignorare minime videtur: sed id demum, quod erat & fallitur. Itaque nec res inanimas, nec pueros ignorare dicimus si non privatione scientie ignorantia dicitur.

Iam illud videndum est, an similibus nominis quibus similes definitionis casus respondeant: ut si id prodest, quod efficiens est valetudinis: vilius, et accommodatè ad valetudinem efficiendam: etiam quod profuit valetudinem efficit.

Spērandum est etiam ex idea, sitne vera, & propria quæ data est definitio: quandoquidem in quibusdam id non reperiri cernitur. Quæ à modo Placō definit, adiungens animalium definitionibus mortale. Si enim idea est, cerne non est mortalis, vel ipse hominū idæ minime conveniet de Entia. Omniūque necesse est si addatur id quod efficiens est aut possibile, in idæ discrepare definitionem. Impossibiles enim & contradiكتورες videntur idæ illæ quæ idæas de se tendunt. Quæ rationes contra nos valent,

CAPVT VI.

Levi's 1990:107

non pando
non pando
pando
 Vitiosum etiam genus definiendi est, si omnium eorumque ambigui dicantur
 ac nominis tantum societate coniuncta sunt, communis una definitio statuitur

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

etiam afferre debemus, appellatione videndum esse ea quæ & tradita sit & ab omnibus recepta. nec illam æquum esse caliditate, tamen si quidem sunt in quibus a vulgi consuetudine discendum esse videatur.

Si autem ab aliis eorum verborum quæ sumpta sunt, definitio statimatur detracta, aliter eorum quæ copulata sunt, constitutio, et reliqua et quod reliquum est consuevit, videndum est. Si enim secus, profecto de tota quidam non conveniet, si quis hoc totum lineam fieri, et rectam definit, extremitatem plani habentis extremitas minus medii extremitatem adiungit, si finitæ lineæ huius definitio est, extremitatem plani quod habet extremitas, hanc reliqua debet esse rectæ definitio. Cum mediæ extremitas addatur, autem linea infinita nec mediæ habet nec extremitatem, cum interim recta sit: ita non est eam quod reliquum est, aliqua definitio.

Vitiosum etiam definitio genus est, cum id quod definitur copulatum est, eique attribuitur definitio cuiusmodi quæ æqualibus & paribus quasi membris respondet. Definitio autem paribus membris refertur, cum quæ sunt coniuncta, eandem etiam sunt & nomina, & verba in definitione. In his enim talibus ipsorum nominationis tot etiam aut aliquorum mutatio facienda est, necesse triō, quod quidem non plura sunt hoc tempore quàm superiore nomen debet quæ qui definit, pro nominibus, quibus maxime, si minus, pluribus explicare definitionem. Sic enim simplicia verba nunquam definit, si qui verbum etiam pro verbo reddidit, si pro verbo tunicam. Vehementius etiam in definiendo errabit, si verba magis dubia assuerit, ut si pro homine albo terrigenam & mortalem cæcidum. Neque enim definit cum minus aperte & perspicuum sit, quod ita dictum est. Acque etiam in commutandis verbis illud videndum est, an idem signum sit, et una atque altera oratio. Ut quis atheni quæ rem animam æst, definit opinioem, quæ rem animam æst, et contemplantur. Opinio enim, si est idem quod ars & scientia, quod quidem debet, si modo totum idem sit futurum. Nam quod animo rem certius & contemplantur, in utraque oratione est, quod reliquum est, diversum est. Iam si quis alterum verbum commutet, neque differentiam, sed genus commutet, vitiosa erit definitio. Quod in exemplo quod modo protuli, cernere licet hoc enim totum, quod rem animam æst, & aperte agitur, verba artis obfusciat, est.

Ἀριστοτέλης τὸν τοῦτον, ὅτι τὸ ὁρισμὸς
δὲν ἔχοντες τὴν αἰσθητικὴν ἀποφάνει
τὴν αἰσθητικὴν τοῦ τοῦτον, ἀλλὰ τὸ
τὸ ὁρισμὸς τοῦ τοῦτον.

Ἡ δὲ ὁρισμὸς τοῦ τοῦτον, ὅτι τὸ ὁρισμὸς
δὲν ἔχοντες τὴν αἰσθητικὴν ἀποφάνει
τὴν αἰσθητικὴν τοῦ τοῦτον, ἀλλὰ τὸ
τὸ ὁρισμὸς τοῦ τοῦτον.

Ἡ δὲ ὁρισμὸς τοῦ τοῦτον, ὅτι τὸ ὁρισμὸς
δὲν ἔχοντες τὴν αἰσθητικὴν ἀποφάνει
τὴν αἰσθητικὴν τοῦ τοῦτον, ἀλλὰ τὸ
τὸ ὁρισμὸς τοῦ τοῦτον.

το πάλιν διὰ τὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων
αὐτῶν ἀφῆκε τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ αὐτοῦ μαθητεύοντος δι' ἡμέρας
πολλὰς καὶ ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ταύταις, διήκουσεν ὁ Ἀ-
βελ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διδάσκων, ἐπαιδοῦν καὶ
ἐπαυλοῦν τοὺς ἀκούοντας αὐτοῦ.

διὰ τὸν ἁπλοῦς θεῶν [οὐκ ἐστὶν ἀλλοίωσις
 τοῦ κατὰ φύσιν]· ἀφ' οὗτος τοῖς κατὰ φύσιν
 ὅμοιοις ὑποτάσσεται, συγκατατίθεται, εἰς αὐτὴν
 ἵσταται καὶ ποιεῖ τὸν κατὰ φύσιν ἀγαθόν
 [τοῦτον]· οὐδ' ἐπὶ τῷ ἀεὶ κατὰ φύσιν πλά-
 νητι· διὰ τοῦτο ὁρᾷται· ἀναστρέψαι δέ, τελέ-
 ρει καὶ ἡμεῖς τὸ κατασκευάζειν, ὅπως δὲ ἀνα-
 στρέψαι καὶ ὑμεῖς μὴ ἀλλ' οὐ μὴ ἀποδείξω, ὃ
 καὶ αὐτὸν ἄξιον τοῦ κατὰ φύσιν ἀγαθοῦ.
 E.

[illegible][illegible][illegible]

aliquo eodem subiecto : vel in iustitia & fortitudine in animo infanti : vel in eodem loco, vel in eodem tempore, & nulla modo id quod queritur de his vere dicitur, profecto nullius erit propria & vera, ea quæ statim est definitio : quandoquidem nullo modo hoc cum illo est.

Sin diuisione adhibita, quorū modi ali-
quid eūdem altero esse dicatur, verē sit in
eodem tempore vtrūque, videndum est,
an vtrūque minus ad eundem finem per-
tinere possit, vt si quis fortitudinem defi-
niat, audaciam eum recta ratione, si-
cut nō potest, vt audacia prosequat^{ur} sit aliquid
spoliandi, cūm recta ratione ac intelli-
gentiā de rebus salubribus sit praeclatus.
Atqui nō habebitur fortis, qui eodem
tempore hac re eūm illa valebit.

Iam verò illud etiam, et ad idem v-
trunque referatur, ut ad rei medicae
nihil enim prohibet aliquem audaciam
& rectam intelligentiam ad medicinam
afferre: tum istorum fortis non est
is, qui hoc cum illo coniunxerit. Neque
enim ad diversa utrunque eorum referri
debet, neque ad quamvis eandem rem,
sed ad finem fortitudinis, qualis fuit bel-
li pericula, aut siquis alius, magis ei propo-
situs est finis.

Sunt autem quedam quæ non in eam
quam exposui cadant dispositionem. et ista,
agritudo est cum contemptus opinionum;
hoc enim declarat, ex opinione cuiusmodi
nasci agritudinem: hoc autem ex illo na-
sci, non id est quod hoc cum illo esse, illo
genere eorum quæ exposita sunt a nobis.

Rursus si quis definiendo, aliquorum rerum concretiorem, totum esse dicitur, ut corporis & animi concretiorem esse animal, illud videndum est an qualis sit concretio explicata: Ut si quis definendo eam vel os dixerit esse ignis, terræ acrisque concretionem. Neque enim talis est concretioem dicere, sed quales ea sit respondendum est: quandoquidem non si quouis modo hæc ipsa coalescant, continuo caro nascitur, sed si hoc modo coalescant, caro: similibi modo, os signatur. Quamquam neutrum eorum idem videtur esse quod concretio, præterea equè omni concretioni ademptio & dissolutio contraria sit, neque sit illi eorum quæ expusimus. Imò si æque probabile est, esse etiam quod concretum est concretum, quod nullum: nullum autem animal quorum unumquodque concretum est, concretio est: ne visum quidem eorum quæ concreta sunt concretio erit.

Idem autem maximè propriè dicitur, quod
vnum est numerus.

(Faint handwritten Greek script)

[illegible][illegible]

Atque etiam illud videndum est, an
quorum alterum maximè quidam dicitur,
eorum etiam alterum eodem modo dicitur
maximè. Quemadmodum Xenocrates
hanc vitam & honestam, eandem sibi
doceri quandoquidem et honesta vita, sic
beata maximè una ex omnibus expecten-
da est: unum enim esse quod maximè ex-
petatur, & quod maximum sit. Quod idem
in cæteris eiusdem generis contingit. Sed
illud intelligendum est, utriusque rationis
quæ maximè expectenda esse, aut etiam
maxima dicitur, unum numero esse o-
portere. Si secus esse idem non docer-
imus. Non enim si Græcorum fortissimi
sint Peloponnesij & Lacedæmonij, conti-
nuò Peloponnesij & Lacedæmonius eun-
dem necesse est: quandoquidem non vi-
nus numero est Peloponnesus & Lacedæ-
monius. Sed unum alterum completatur
necesse est, quemadmodum Lacedæmoni-
us Peloponnesij. Aliter enim fiet, ut si
alteri alteros non completantur, ipsi in-
ter se meliores sint. Nam necesse est Lac-
edæmonios meliores esse Peloponnesios si
alteri alteros non completantur, sunt enim
ceteris cõsilibus præstantiores. Iam-
que Peloponnesii necponuntur Lacedæ-
monij, quoniam ipsi ceteros vincunt. Ita
fiet ut alteri alteri præstantiores sint.
Persipianus est aptus, unum numero
esse oportere id quod optimum & ma-
ximum dicitur, si futurum est ut idem
esse doceatur. Atque Xenocrates non
demonstrabit, quandoquidem non ea-
dem numero est beata & honesta vita.
Non igitur necesse est eandem sibi vitam

Definitiones autem ex omnibus euer-
si possunt dissimiliter. quæ verbis eius-
modi explicare sunt: ut primum dubium
sit vno modo, an pluribus dicantur: dein-
de incertum, verum propriè de re quæ de-
finitur dicantur, an per translationem.
Nam quia dubium est illud, non perspi-
cium, inde sit ut nulla argumentorum
copia suppetat: hoc autem quia incertum
est, an per translationem dicantur, hinc
fit ut non possint refelli qui definitionem
posuerunt. Omnino quæstio omnis si di-
fficultis est probatur, vel definitionem re-
quirat vel in eis est quæ multis modis, aut
quæ per translationem dicantur, aut non
longe abest à principiis: aut eo cerre di-
fficultus est, quia non est prima facie perspi-
cium, quo sit ex genere eorum quæ ex-
posita sunt, id quod assert dubitationem.
Nam si quo ex genere sit, intelligatur, il-
lud etiam intelligitur, aut definitione
explicandum id esse, aut diuisionem ad-
hibendam, aut inueniendas esse medias
propositiones, quibus vltimæ probentur.
Peraque etiam proposita, nisi rectè tradi-
ta & explicata definitione, neque disputa-
ri facile, neque probari argumentando
possunt, quo ex genere illud est. Sine
vnum vni contrarium, an multa? Quod
si contraria modo quodam definiuntur,
cerè illud facile erit explicare. Sint nec-
ne sint plura eorundem contraria. Quod
eodem modo iudicandum est de iisque
definitionem requiritur. Atque etiam in
mathematicis videntur quædam non fa-
cile describi posse prætermissione defini-
tionis: quale est illud: Eam lineam quæ
ad latus planum fecat, simili ratione & li-
nearum fecat, & locum: quod definitione
adhibita facile intelligitur, quoniam &
latoe, & linearum eadem respondet, quali ex
altera parte diuisio: quæ quidem illius de
quæ agitur, orationis definitio est. Omni-
nò prima clementia, definitionibus expo-
sitis, vt quid sit linea, quid orbis, facile
probari demonstrarique possunt: verum
ad singula eorum probanda non multis
argumentis vti possumus, propterea quod
non multa sunt media quibus probentur.
Definitionibus autem initiorum præter-
missis, vix autem vix quidem probari pos-
sunt. Quod idem fecimus principis quæ
asserendo adhibentur. Hoc igitur intel-
ligendum est, cum propositum aliquod
difficile est probaturus aliqua de causa, ea
rû quæ exposui, euenire. Cum autem pro-
positum & oneratio quæ adhibetur ad aliquid probandum, diffinitionem
huius probationem, quæ propositum, dubitare liceat, si necesse sit admittere

Definitiones autem ex omnibus euer-
si possunt dissimiliter. quæ verbis eius-
modi explicare sunt: ut primum dubium
sit vno modo, an pluribus dicantur: dein-
de incertum, verum propriè de re quæ de-
finitur dicantur, an per translationem.
Nam quia dubium est illud, non perspi-
cium, inde sit ut nulla argumentorum
copia suppetat: hoc autem quia incertum
est, an per translationem dicantur, hinc
fit ut non possint refelli qui definitionem
posuerunt. Omnino quæstio omnis si di-
fficultis est probatur, vel definitionem re-
quirat vel in eis est quæ multis modis, aut
quæ per translationem dicantur, aut non
longe abest à principiis: aut eo cerre di-
fficultus est, quia non est prima facie perspi-
cium, quo sit ex genere eorum quæ ex-
posita sunt, id quod assert dubitationem.
Nam si quo ex genere sit, intelligatur, il-
lud etiam intelligitur, aut definitione
explicandum id esse, aut diuisionem ad-
hibendam, aut inueniendas esse medias
propositiones, quibus vltimæ probentur.
Peraque etiam proposita, nisi rectè tradi-
ta & explicata definitione, neque disputa-
ri facile, neque probari argumentando
possunt, quo ex genere illud est. Sine
vnum vni contrarium, an multa? Quod
si contraria modo quodam definiuntur,
cerè illud facile erit explicare. Sint nec-
ne sint plura eorundem contraria. Quod
eodem modo iudicandum est de iisque
definitionem requiritur. Atque etiam in
mathematicis videntur quædam non fa-
cile describi posse prætermissione defini-
tionis: quale est illud: Eam lineam quæ
ad latus planum fecat, simili ratione & li-
nearum fecat, & locum: quod definitione
adhibita facile intelligitur, quoniam &
latoe, & linearum eadem respondet, quali ex
altera parte diuisio: quæ quidem illius de
quæ agitur, orationis definitio est. Omni-
nò prima clementia, definitionibus expo-
sitis, vt quid sit linea, quid orbis, facile
probari demonstrarique possunt: verum
ad singula eorum probanda non multis
argumentis vti possumus, propterea quod
non multa sunt media quibus probentur.
Definitionibus autem initiorum præter-
missis, vix autem vix quidem probari pos-
sunt. Quod idem fecimus principis quæ
asserendo adhibentur. Hoc igitur intel-
ligendum est, cum propositum aliquod
difficile est probaturus aliqua de causa, ea
rû quæ exposui, euenire. Cum autem pro-
positum & oneratio quæ adhibetur ad aliquid probandum, diffinitionem
huius probationem, quæ propositum, dubitare liceat, si necesse sit admittere

Definitiones autem ex omnibus euer-
si possunt dissimiliter. quæ verbis eius-
modi explicare sunt: ut primum dubium
sit vno modo, an pluribus dicantur: dein-
de incertum, verum propriè de re quæ de-
finitur dicantur, an per translationem.
Nam quia dubium est illud, non perspi-
cium, inde sit ut nulla argumentorum
copia suppetat: hoc autem quia incertum
est, an per translationem dicantur, hinc
fit ut non possint refelli qui definitionem
posuerunt. Omnino quæstio omnis si di-
fficultis est probatur, vel definitionem re-
quirat vel in eis est quæ multis modis, aut
quæ per translationem dicantur, aut non
longe abest à principiis: aut eo cerre di-
fficultus est, quia non est prima facie perspi-
cium, quo sit ex genere eorum quæ ex-
posita sunt, id quod assert dubitationem.
Nam si quo ex genere sit, intelligatur, il-
lud etiam intelligitur, aut definitione
explicandum id esse, aut diuisionem ad-
hibendam, aut inueniendas esse medias
propositiones, quibus vltimæ probentur.
Peraque etiam proposita, nisi rectè tradi-
ta & explicata definitione, neque disputa-
ri facile, neque probari argumentando
possunt, quo ex genere illud est. Sine
vnum vni contrarium, an multa? Quod
si contraria modo quodam definiuntur,
cerè illud facile erit explicare. Sint nec-
ne sint plura eorundem contraria. Quod
eodem modo iudicandum est de iisque
definitionem requiritur. Atque etiam in
mathematicis videntur quædam non fa-
cile describi posse prætermissione defini-
tionis: quale est illud: Eam lineam quæ
ad latus planum fecat, simili ratione & li-
nearum fecat, & locum: quod definitione
adhibita facile intelligitur, quoniam &
latoe, & linearum eadem respondet, quali ex
altera parte diuisio: quæ quidem illius de
quæ agitur, orationis definitio est. Omni-
nò prima clementia, definitionibus expo-
sitis, vt quid sit linea, quid orbis, facile
probari demonstrarique possunt: verum
ad singula eorum probanda non multis
argumentis vti possumus, propterea quod
non multa sunt media quibus probentur.
Definitionibus autem initiorum præter-
missis, vix autem vix quidem probari pos-
sunt. Quod idem fecimus principis quæ
asserendo adhibentur. Hoc igitur intel-
ligendum est, cum propositum aliquod
difficile est probaturus aliqua de causa, ea
rû quæ exposui, euenire. Cum autem pro-
positum & oneratio quæ adhibetur ad aliquid probandum, diffinitionem
huius probationem, quæ propositum, dubitare liceat, si necesse sit admittere

Nam si eam nō admittat, sed ei etiam pro-
banda adhiberi probationem velim, maius
aliqui onus imponet, quam quod erat à
principio propositum. Sin eam admittat,
hic certe quæ minus valent ad faciendam
silem, pro adducitur vt credat. Ergo si
quæstus diffidit non addenda sit, per-
nenda est: si non dubius & perspicuus du-
bia concludenda sunt, non est admitten-
da. An ei qui se dat in disciplinam ponen-
da non est, nisi sit non per se autem quæ
exercitationis gratia disputat, ponenda, si
modo vera esse videatur? Ex quo perspi-
cium est, non esse equum vt qui docet, en-
dem modo possit, sibi concedi, quæ su-
mit, quo is qui interrogando disputat. Ac
de ratione quidem interrogandi & collo-
candi satis fecit dictum est.

CAPVT III.

De ratione respondendi, & ea præstantia
precepta.

Nunc de ratione respondendi differa-
mus, ac primum quod eius sit obli-
um, qui rectè responderet, quemadmodum
eius, qui rectè interrogat, dicamus. Est au-
tem eius qui rogat, ita argumentationem
trahere, vt eum qui eum disputat, cogere
absque difficultate concedere, quàm quæ ex re pro-
posita consequatur. Eius verum qui respo-
det, date operam, ne quod incommuni
sua culpa, aut quod sit contra opinionem
omnium, effici videatur de ex ipso situm
re, quæ à se proposita est ad dissuadendum.
Aliud enim fortasse genus precari est,
eum qui proponit primum, quod non de-
bet, deinde propositum illud defendere
non potest. Non sunt autem explicata &
construit adhuc à quocumque officia co-
rum, qui exercitationis & periculi facien-
di gratia disputant. Neque enim idem pro-
positum est doctoribus aut discipulis, quod
is qui excedendi studio disputant, neque i-
dem his ipsis & is quorum ad cognitionem
& scientiam omnis dignetur exercita-
tio. Nam & discipuli ea semper pascen-
dum, qui probantur omnibus quoniam
nempe ea operam conferre vt falsa doceat.
At eorum qui certandi studio disputant, ne
qui rogat semper aliquid facere videri de-
bet, & ne qui eum disputat, nullam resilli
concedere. Quoniam autem in conuictu &
congressu dialecticorum, is qui non ter-
tendi studio, sed vel terendi, vel conuic-
tionis gratia, inter se differunt, non est ad-
huc à quocumque, vt dixi, expostum, & tra-
dum quid inuestigare, quid dare, aut quod
dare oportet eum qui res, & ut vtgnauer
aut non gnauer, ac præclarè de re sua defendat: nec hoc loco voluit eum qui

ὡς ἂν καὶ τὴν ἀπὸ λόγου φωνήν. Ἰδ' Α' Nihil enim prohibet, vitiosam argumen-
 τationem esse: cum interam is qui interro-
 gat, quā potest accommodatissimē cum
 eo qui respondet, disputabit. Nam si res sit
 cum difficultibus, & praevaris, non potest
 profecto statim quas quisque velit, sed
 quas possit tractare per ratiocinationem
 argumentationes. Quoniam autem incerta-
 tum est, quando contraria homines su-
 munt, & quando id quod a principio pos-
 situm est in quaestione: (saepē enim ipsi se-
 cum, & sub eum aliquid loquuntur, repu-
 gnantia dicunt, negatōque prius aliquo
 concedunt posterius, itaque cum rogan-
 tur, saepe repugnantia, & quod primo loco
 propositum est, concedunt) eo vitiosas ar-
 gumentationes necesse est effici. Culpa
 est illa eorum qui respondent, qui que-
 dam non concedunt, alia eiusdem gene-
 ris concedunt. Ex quo etiam perspicuum
 est, non eodem modo reprehendendas
 esse eas qui interrogant, & ipsam argu-
 mentationem. Argumentatio autem quin-
 que modis reprehendi solet. Primō, cum
 ex his quae rogata sunt, & quaesita, nihil con-
 cluditur omnino, nec quod ad rem perti-
 neat, quod falsa sint, vel non probabilia om-
 nia, aut certe plurima eorum, ex quibus
 conclusio efficitur: & quod nec detrahis
 quibusdam, nec additis, nec aliis detrahis,
 aliis additis efficitur conclusio. Secundo,
 si tractetur per ratiocinationem, huc ad
 rem non pertinens argumentatio, ex tali-
 bus & eo modo quo in superiori dictum
 est. Tertiō, si additis quibusdam consue-
 tur ratiocinatio, sed quae deteriora sint
 quam quae rogata sunt, minusque proba-
 biles conclusionē. Quartō, si detrahis qui-
 busdam ideam contingat. Interdum enim
 plura sumuntur quā necesse est, ut non
 ex eo quia haec concessa sunt, efficiatur
 conclusio. Quintō, si tractetur minus probabi-
 libus, & credibilibus efficiatur, quā si
 conclusio aut sit ex veris, sed quae diffici-
 liores & maiore negotio quā id quod que-
 ritur ostendi possunt. Neque verō id pos-
 sibile est, ut omnes quae de propo-
 sito intelluntur, & quae valent ad facien-
 dum fidei. Eorum enim quae exstruuntur
 parum prima facie facilliora sunt natura
 rationum difficultiora: si quibuscumque
 probabilibus possint, concluditur, recte
 conclusa videantur. Perspicuum est igitur
 nihil aliā modo argumentationē iudicandam
 esse vitiosam, cum ad quaestiones referatur,
 & cum per se exquiratur. Nihil enim pro-
 hibet argumentationē per se vitiosam esse:

τὴν ἀπὸ λόγου φωνήν. Ἰδ' Α' Nihil enim prohibet, vitiosam argumen-
 τationem esse: cum interam is qui interro-
 gat, quā potest accommodatissimē cum
 eo qui respondet, disputabit. Nam si res sit
 cum difficultibus, & praevaris, non potest
 profecto statim quas quisque velit, sed
 quas possit tractare per ratiocinationem
 argumentationes. Quoniam autem incerta-
 tum est, quando contraria homines su-
 munt, & quando id quod a principio pos-
 situm est in quaestione: (saepē enim ipsi se-
 cum, & sub eum aliquid loquuntur, repu-
 gnantia dicunt, negatōque prius aliquo
 concedunt posterius, itaque cum rogan-
 tur, saepe repugnantia, & quod primo loco
 propositum est, concedunt) eo vitiosas ar-
 gumentationes necesse est effici. Culpa
 est illa eorum qui respondent, qui que-
 dam non concedunt, alia eiusdem gene-
 ris concedunt. Ex quo etiam perspicuum
 est, non eodem modo reprehendendas
 esse eas qui interrogant, & ipsam argu-
 mentationem. Argumentatio autem quin-
 que modis reprehendi solet. Primō, cum
 ex his quae rogata sunt, & quaesita, nihil con-
 cluditur omnino, nec quod ad rem perti-
 neat, quod falsa sint, vel non probabilia om-
 nia, aut certe plurima eorum, ex quibus
 conclusio efficitur: & quod nec detrahis
 quibusdam, nec additis, nec aliis detrahis,
 aliis additis efficitur conclusio. Secundo,
 si tractetur per ratiocinationem, huc ad
 rem non pertinens argumentatio, ex tali-
 bus & eo modo quo in superiori dictum
 est. Tertiō, si additis quibusdam consue-
 tur ratiocinatio, sed quae deteriora sint
 quam quae rogata sunt, minusque proba-
 biles conclusionē. Quartō, si detrahis qui-
 busdam ideam contingat. Interdum enim
 plura sumuntur quā necesse est, ut non
 ex eo quia haec concessa sunt, efficiatur
 conclusio. Quintō, si tractetur minus probabi-
 libus, & credibilibus efficiatur, quā si
 conclusio aut sit ex veris, sed quae diffici-
 liores & maiore negotio quā id quod que-
 ritur ostendi possunt. Neque verō id pos-
 sibile est, ut omnes quae de propo-
 sito intelluntur, & quae valent ad facien-
 dum fidei. Eorum enim quae exstruuntur
 parum prima facie facilliora sunt natura
 rationum difficultiora: si quibuscumque
 probabilibus possint, concluditur, recte
 conclusa videantur. Perspicuum est igitur
 nihil aliā modo argumentationē iudicandam
 esse vitiosam, cum ad quaestiones referatur,
 & cum per se exquiratur. Nihil enim pro-
 hibet argumentationē per se vitiosam esse:

ant fieri ex medico, si secundum quodd me
dicum habet patiur aut faciat, manifestum
quodd ex non ente fieri : & hoc significat,
quatenus non est, quod illi quidem non
patientes, abstrahunt, & propter hanc i
gnorantiam tantum insuper ideo prave
runt, quodd nihil aliorum opinari sunt fi
ri, aut esse, sed auferebant omne in gene

75. rationem. ¶ Nos autem & ipsi dicimus
fieri quidem nihil simpliciter ex eo, quod
non est, sed tamen fieri ex eo, quod non
est, ut secundum accidens ex privatione
enim, quæ est peccati non ens, non ex eo,
quod inest. Mirabile autem est hoc, &
impossibile sit videri fieri aliquid ex

77. eo, quod non est. ¶ Similiter autem neque ex eo quod est, neque id, quod est fieri, nisi secundum accidens, sic autem & hoc fieri eodem modo, ut si ex animali animal utique fiat, & si ex quodam animali quoddam animal, ut si canis ex equo fiat, fieri enim non solum ex quodam animali canis, sed etiam ex animali, ac non quatenus est animal est enim iam hoc, si autem aliquid debet fieri animal, non secundum accidens, non ex animali erit. ¶ Et si aliquid sit, non ex eo, quod est, neque ex eo, quod non est, quod enim ex eo, quod non est, dictum est nobis quid significet, quod quatenus non est. Amplius autem & esse omne aut non esse non remouemus.

†78 *Quis Vagitor modus hic est. Alius autem quod contingit vadeat dicere secundum potentiam, & actum. hoc autem in aliis determinatum est cum diligencia magis. Quare, quod quidem dicebamus, dubitationes soluantur, propter quas coacti remouent discorum quidam, propter hoc enim tantum auersi sunt. Priores à viam generationē, & corruptionem, & omnino mutationem. hæc enim visū natura omnem scilicet hanc ipsorum ignorandam.*

CAPVT 1X.

172. **A**rgentes igitur & alij quidam fuerunt in plam, sed non sufficienter. Primum enim consistitur simpliciter fieri aliquid ex eo, quod non est, quod Parmenizem recte dicere, postea videtur ipse, si quidem est numero vna, & potentia tantum esse: hoc autem differe plurimum. Nas enim materiam, & priuationem alterum esse dicimus: & horum, materiam quidem non ens esse secundum accidens, priuationem autem per se: & materiam quidem prope, & quodammodo substantiam, priuationem autem nequaquam.

[illegible][illegible]

T₃₀. Quod igitur conueniens sit Physicis hæc speculatio, manifestum est ex his. Rationabiliter autem & principium, ipsum ponunt eam. Neque enim frustra possibile ipsum esse, neque aliam ipsi inesse potentiam, nisi ut principium, omnia enim aut principium sunt, aut ex principio, infiniti autem non est principium: esset enim ipsius vitæ finis. Amplius autem & ingenitum, & incorruptibile, principium quoddam cum sit, quod enim sit necesse est accipere finem, & finis omnis est corruptio. Quare sicut dicimus, non huius principium, sed hoc aliorum videtur esse, & continere omnia, & omnia gubernare, ut affirmant quicumque non faciunt præter infinitum alias causas, ut intellectum, aut amicum, & hoc esse diuinum, immortale enim est, petirique non potest, ut affirmant Anaximander, & plurimi Physicorum. ¶ Esse autem aliquid infinitum, lides ex quicunque maxime contingeret considerantibus. Ex tempore, hoc enim infinitum. Et ex ea quæ est in magnitudinibus, diuisione. Vtuntur enim & Mathematici infinito. Amplius ex eo, quia hic solum non deficit generatio, & corruptio, si in infinitum sit unde aucturatur id, quod sit. Amplius ex eo, quia finitum semper ad aliquod finitur, quare necesse est, nullum esse terminum, si semper terminari sit necesse. Alterum ad alterum. ¶ Maxime autem, & proprium finitum, quod commune facit diuisionem omnibus. ob id enim quod illud, quod in cogitatione est, non deficit, & numerus videtur infinitus esse, & mathematicæ magnitudines, & quod est extra eorum. Infinitum autem cum sit, quod extra est, & corpus infinitum esse videtur, & mundi, cur enim magis vacui hic, quam ibi, quare si vno in loco, & vbique, necesse est esse molem, simul autem, si & vacuum est, & locus infinitus, & corpus infinitum necesse est esse. posse enim ab ipso esse nihil differt in perpetuum. ¶ Habet autem dubitationem ipsa de infinito consideratione, sicut enim esse potentibus multa impossibilia accidunt, & esse. Amplius autem, utro sit modo verum ut substantia, an ut accidens per se aliquid, nature, an neutro modo, sed nihilominus sit infinitum, aut infinita multitudine.

T₃₁. ¶ Maxime autem Physici est considerare, si est magnitudo sensibilis infinita. Primum igitur determinandum est quod modis dicunt infinitum. Vno igitur modo quod impossibile est transire, ex eo.

T₃₂. ¶ Quod igitur conueniens sit Physicis hæc speculatio, manifestum est ex his. Rationabiliter autem & principium, ipsum ponunt eam. Neque enim frustra possibile ipsum esse, neque aliam ipsi inesse potentiam, nisi ut principium, omnia enim aut principium sunt, aut ex principio, infiniti autem non est principium: esset enim ipsius vitæ finis. Amplius autem & ingenitum, & incorruptibile, principium quoddam cum sit, quod enim sit necesse est accipere finem, & finis omnis est corruptio. Quare sicut dicimus, non huius principium, sed hoc aliorum videtur esse, & continere omnia, & omnia gubernare, ut affirmant quicumque non faciunt præter infinitum alias causas, ut intellectum, aut amicum, & hoc esse diuinum, immortale enim est, petirique non potest, ut affirmant Anaximander, & plurimi Physicorum. ¶ Esse autem aliquid infinitum, lides ex quicunque maxime contingeret considerantibus. Ex tempore, hoc enim infinitum. Et ex ea quæ est in magnitudinibus, diuisione. Vtuntur enim & Mathematici infinito. Amplius ex eo, quia hic solum non deficit generatio, & corruptio, si in infinitum sit unde aucturatur id, quod sit. Amplius ex eo, quia finitum semper ad aliquod finitur, quare necesse est, nullum esse terminum, si semper terminari sit necesse. Alterum ad alterum. ¶ Maxime autem, & proprium finitum, quod commune facit diuisionem omnibus. ob id enim quod illud, quod in cogitatione est, non deficit, & numerus videtur infinitus esse, & mathematicæ magnitudines, & quod est extra eorum. Infinitum autem cum sit, quod extra est, & corpus infinitum esse videtur, & mundi, cur enim magis vacui hic, quam ibi, quare si vno in loco, & vbique, necesse est esse molem, simul autem, si & vacuum est, & locus infinitus, & corpus infinitum necesse est esse. posse enim ab ipso esse nihil differt in perpetuum. ¶ Habet autem dubitationem ipsa de infinito consideratione, sicut enim esse potentibus multa impossibilia accidunt, & esse. Amplius autem, utro sit modo verum ut substantia, an ut accidens per se aliquid, nature, an neutro modo, sed nihilominus sit infinitum, aut infinita multitudine.

T₃₃. ¶ Quod igitur conueniens sit Physicis hæc speculatio, manifestum est ex his. Rationabiliter autem & principium, ipsum ponunt eam. Neque enim frustra possibile ipsum esse, neque aliam ipsi inesse potentiam, nisi ut principium, omnia enim aut principium sunt, aut ex principio, infiniti autem non est principium: esset enim ipsius vitæ finis. Amplius autem & ingenitum, & incorruptibile, principium quoddam cum sit, quod enim sit necesse est accipere finem, & finis omnis est corruptio. Quare sicut dicimus, non huius principium, sed hoc aliorum videtur esse, & continere omnia, & omnia gubernare, ut affirmant quicumque non faciunt præter infinitum alias causas, ut intellectum, aut amicum, & hoc esse diuinum, immortale enim est, petirique non potest, ut affirmant Anaximander, & plurimi Physicorum. ¶ Esse autem aliquid infinitum, lides ex quicunque maxime contingeret considerantibus. Ex tempore, hoc enim infinitum. Et ex ea quæ est in magnitudinibus, diuisione. Vtuntur enim & Mathematici infinito. Amplius ex eo, quia hic solum non deficit generatio, & corruptio, si in infinitum sit unde aucturatur id, quod sit. Amplius ex eo, quia finitum semper ad aliquod finitur, quare necesse est, nullum esse terminum, si semper terminari sit necesse. Alterum ad alterum. ¶ Maxime autem, & proprium finitum, quod commune facit diuisionem omnibus. ob id enim quod illud, quod in cogitatione est, non deficit, & numerus videtur infinitus esse, & mathematicæ magnitudines, & quod est extra eorum. Infinitum autem cum sit, quod extra est, & corpus infinitum esse videtur, & mundi, cur enim magis vacui hic, quam ibi, quare si vno in loco, & vbique, necesse est esse molem, simul autem, si & vacuum est, & locus infinitus, & corpus infinitum necesse est esse. posse enim ab ipso esse nihil differt in perpetuum. ¶ Habet autem dubitationem ipsa de infinito consideratione, sicut enim esse potentibus multa impossibilia accidunt, & esse. Amplius autem, utro sit modo verum ut substantia, an ut accidens per se aliquid, nature, an neutro modo, sed nihilominus sit infinitum, aut infinita multitudine.

¶ Quod igitur conueniens sit Physicis hæc speculatio, manifestum est ex his. Rationabiliter autem & principium, ipsum ponunt eam. Neque enim frustra possibile ipsum esse, neque aliam ipsi inesse potentiam, nisi ut principium, omnia enim aut principium sunt, aut ex principio, infiniti autem non est principium: esset enim ipsius vitæ finis. Amplius autem & ingenitum, & incorruptibile, principium quoddam cum sit, quod enim sit necesse est accipere finem, & finis omnis est corruptio. Quare sicut dicimus, non huius principium, sed hoc aliorum videtur esse, & continere omnia, & omnia gubernare, ut affirmant quicumque non faciunt præter infinitum alias causas, ut intellectum, aut amicum, & hoc esse diuinum, immortale enim est, petirique non potest, ut affirmant Anaximander, & plurimi Physicorum. ¶ Esse autem aliquid infinitum, lides ex quicunque maxime contingeret considerantibus. Ex tempore, hoc enim infinitum. Et ex ea quæ est in magnitudinibus, diuisione. Vtuntur enim & Mathematici infinito. Amplius ex eo, quia hic solum non deficit generatio, & corruptio, si in infinitum sit unde aucturatur id, quod sit. Amplius ex eo, quia finitum semper ad aliquod finitur, quare necesse est, nullum esse terminum, si semper terminari sit necesse. Alterum ad alterum. ¶ Maxime autem, & proprium finitum, quod commune facit diuisionem omnibus. ob id enim quod illud, quod in cogitatione est, non deficit, & numerus videtur infinitus esse, & mathematicæ magnitudines, & quod est extra eorum. Infinitum autem cum sit, quod extra est, & corpus infinitum esse videtur, & mundi, cur enim magis vacui hic, quam ibi, quare si vno in loco, & vbique, necesse est esse molem, simul autem, si & vacuum est, & locus infinitus, & corpus infinitum necesse est esse. posse enim ab ipso esse nihil differt in perpetuum. ¶ Habet autem dubitationem ipsa de infinito consideratione, sicut enim esse potentibus multa impossibilia accidunt, & esse. Amplius autem, utro sit modo verum ut substantia, an ut accidens per se aliquid, nature, an neutro modo, sed nihilominus sit infinitum, aut infinita multitudine.

¶ Quod igitur conueniens sit Physicis hæc speculatio, manifestum est ex his. Rationabiliter autem & principium, ipsum ponunt eam. Neque enim frustra possibile ipsum esse, neque aliam ipsi inesse potentiam, nisi ut principium, omnia enim aut principium sunt, aut ex principio, infiniti autem non est principium: esset enim ipsius vitæ finis. Amplius autem & ingenitum, & incorruptibile, principium quoddam cum sit, quod enim sit necesse est accipere finem, & finis omnis est corruptio. Quare sicut dicimus, non huius principium, sed hoc aliorum videtur esse, & continere omnia, & omnia gubernare, ut affirmant quicumque non faciunt præter infinitum alias causas, ut intellectum, aut amicum, & hoc esse diuinum, immortale enim est, petirique non potest, ut affirmant Anaximander, & plurimi Physicorum. ¶ Esse autem aliquid infinitum, lides ex quicunque maxime contingeret considerantibus. Ex tempore, hoc enim infinitum. Et ex ea quæ est in magnitudinibus, diuisione. Vtuntur enim & Mathematici infinito. Amplius ex eo, quia hic solum non deficit generatio, & corruptio, si in infinitum sit unde aucturatur id, quod sit. Amplius ex eo, quia finitum semper ad aliquod finitur, quare necesse est, nullum esse terminum, si semper terminari sit necesse. Alterum ad alterum. ¶ Maxime autem, & proprium finitum, quod commune facit diuisionem omnibus. ob id enim quod illud, quod in cogitatione est, non deficit, & numerus videtur infinitus esse, & mathematicæ magnitudines, & quod est extra eorum. Infinitum autem cum sit, quod extra est, & corpus infinitum esse videtur, & mundi, cur enim magis vacui hic, quam ibi, quare si vno in loco, & vbique, necesse est esse molem, simul autem, si & vacuum est, & locus infinitus, & corpus infinitum necesse est esse. posse enim ab ipso esse nihil differt in perpetuum. ¶ Habet autem dubitationem ipsa de infinito consideratione, sicut enim esse potentibus multa impossibilia accidunt, & esse. Amplius autem, utro sit modo verum ut substantia, an ut accidens per se aliquid, nature, an neutro modo, sed nihilominus sit infinitum, aut infinita multitudine.

¶ Quia non est aptum natura transire, ut vult insubibile. Aliter autem transiunt habens inconueniabilem. Aut quod vis, aut quod natura aptum est habere, non tamen habet transiunt, aut finem. Amplius, infinitum omne aut est secundum appositionem, aut secundum diuisionem, aut utroque modo.

CAPVT V.

¶ Separabile igitur esse & sensibilibus infinitum, ipsum quid existeret infinitum, non est possibile. si enim neque magnitudo est, neque multitudo, sed substantia ipsam est infinitum, & non accidens, indubitable erit, indubitable enim aut magnitudo erit, aut multitudo, si autem indubitable, non infinitum, nisi sicut vox insubibibile est. At neque sic dicunt esse affirmantes esse infinitum, neque nos quærimus, sed ut intransibile. ¶ Si vero secundum accidens est infinitum, non erit vitæ elementum eorum, quæ sunt, ut infinitum, sicut neque insubibibile locutionis, quam vox sic insubibibile. Amplius, quomodo coniugatur aliquid esse ipsam infinitum, si non est & secundum numerum, & magnitudinem, quorum est per se passio quædam infinitum? adhuc enim minus esse necesse est, quam numerum, aut magnitudinem. ¶ Manifestum autem & quod non contingit esse infinitum, ut actu existens, & ut substantiam, ac principium erit enim quicquid ipsius accipiat infinitum, si parabile est, infinito enim esse, & infinitum idem est, si substantia infinitum sit, & non de (subiecto) quædam indubitable est, aut in infinitum diuisibile. multa autem infinita esse idem impossibile est. At vero, ut actu ut parabile est, sic & infinitum, infinitum, si quidem substantia est, & principium. Imparabile ergo, & indubitable est. At si tale negatur, quod actu est infinitum, quantum enim quid esse non est, est. ¶ Secundum ergo accidens est infinitum. Sed si sic dictum est, quod non coniugatur ipsum principium dicere, sed illud, cui accidit, videtur auctur. Quare alibi dicunt dicentes, sicut Physicorum dicunt simul rem substantiam, locum, infinitum & partem. ¶ Sed fortassis quædam est, ut dicatur, quædam est, in quo contingit infinitum, & in Mathematicis esse, & in intelligibilibus, & in his quæ nullum habent magnitudinem. Nos autem in his actamus de sensibilibus, ac de his, ut verum fecimus, scientiam etiam in his, ut an sit corpus infinitum, an autem sit

ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **A** ἢ Eadem autem est ratio & in ipso vniuerso. 47.
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **B** quod faciunt, prout elementa, Physica.
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **C** omnia namque mutantur ex contrario in
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **D** contrarium, ut ex Calido in frigidum, opposit
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **E** autem de omni, & ex hisce considerare, si
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **F** potest aut nō potest esse corpus infinitum
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **G** sensibile. ἢ Quod autem omnino impos
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **H** sibile sit esse corpus infinitum sensibile, ex
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **I** hisce manifestum est. Aptum est enim na
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **K** tura omne sensibile alicubi esse, atque lo
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **L** cus est aliquo vniuersi usque, & idem est
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **M** partis, & totius, ut totius terre, & vnus gle
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **N** bae, & ignis, atque scintille. Quare, si sit e
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **O** iusdem speciei, aut immobile erit, aut sem
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **P** per mouebitur. Atqui impossibile est: ne
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **Q** enim magis deorum enim sursum, aut
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **R** quousque dico autem, ut si gleba sit, quoniam
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **S** hæc mouebitur, aut vbi manebit locus: ni
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **T** nim infinitus erit cogens ipsi corpori.
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **U** Vtrum igitur occupabit totum locum, &
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **V** quomodo? Quæ igitur, & vbi quies, & mo
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **W** tus ipsius? an vbique manebit? non ergo
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **X** mouebitur, an vbique mouebitur? non ergo
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **Y** stabit. ἢ Si verò dissimile sit ipsum, 49.
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **Z** totum dissimilia & loca erunt, & primum
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **A** quidem non vnum corpus vniuersi est,
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **B** nisi tangendo, deinde, aut finita hæce
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **C** runt, aut infinita specie. Atque finæ qui
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **D** dem non esse possunt: erunt enim alia
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **E** quidem finita, alia verò non, si totum in
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **F** finitum est, ut ignis aut aqua. corruptio
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **G** autem, tale contrariis esset, licet dictum
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **H** est prius, sit propter hæc nullus eorum, qui
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **I** de natura dixerunt, vnum, & infinitum i
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **K** gnem fecit, aut terram, sed aut aquam, aut
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **L** aerem, aut eorum medium, quoniam lo
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **M** cus vniuersique manifestus erat, determin
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **N** usque. hæc autem viroque participant,
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **O** eo qui sursum, & eo, qui deorsum. Si ali
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **P** tem infinita & simplicia sunt, & loca infi
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **Q** nita & infinita elementa erunt. Si verò
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **R** hoc impossibile, & loca finita sunt. & in
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **S** tum finitum esse necesse est. impossibile
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **T** enim est non æquari locum, & corpus, ne
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **U** que enim locus omnis maior est, quam
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **V** quantum contingit corpus finitum esse. si
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **W** mul autem neque infinitum sit corpus,
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **X** neque corpus maius quam locus, aut enim
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **Y** vacuum erit aliquid aut corpus, quod nū
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **Z** quam aptum natura est esse. ἢ Anaxagoræ, 50.
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **A** tas autem inconuenienter dicti de infiniti
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **B** manifeste. Simpare enim ipsum seipsum
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **C** dicit infinitum. hoc autem, quia in seipso
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **D** est, aliud enim nihil continet, tanquam v
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **E** bi vniue aliquid sit, ibi aptum natura sit
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **F** esse. hoc autem non verum. enim enim vi
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **G** que quicquam alicubi sit, & non vbi aptum
 ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία ἐστὶν ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία, ὡς ἡ αὐτὴ οὐσία. **H** natura est esse.

aliquam totius magnitudinem ratione accipientem, non pertransibit finitum, fin vero sic augurat rationem, ut semper aliquam ex parte accipiat magnitudinem, pertransibit, propterea quod omne finitum absumitur quousque finito. Aliter igitur non est, sed sic est infinitum, potentia enim, & in divisione. Et actum etiam est, sicuti diem esse dicimus, & certamen. Et potentia sic est, ut materia, & non per se sicut finitum.

T. 60. ¶ Et secundum appositionem igitur sic infinitum potentia est, quod idem dicimus quodammodo esse, cum eo, quod est secundum divisionem. semper enim aliquid ipsius extra est accipere non tamen excedit omnem determinatam magnitudinem: ut in divisione excedit omnem determinatam, & erit minor. Ut autem omnem excedat secundum appositionem, neque potentia possibile est esse, siquidem non sit secundum accidentem actu infinitum, ut dicunt, qui de natura differunt id corpus, quod extra mundum est, cuius substantia aer est: aut aliud quid tale, infinitum. Sed si non possibile est esse infinitum actu corpus sensibile sic, manifestum est quod nec potentia utique erit secundum appositionem, nisi (ut dictum est) conformati divisioni modo.

T. 61. ¶ Quoniam & Plato ob hoc duo infinita fecit, quod & in auctione videtur excedere, atque in infinitum abire etiam in divisione, cum tamen fecerit duo, non videtur, neque enim in numeris secundum divisionem infinitum existit (vires enim minimum est) neque in auctione, usque enim ad denarium, facit numerum. ¶ Accidit autem contra esse infinitum, quam ut dicunt. Non enim cuius est nihil circa, sed cuius semper aliquid extra est, hoc infinitum est. Signum autem est, nam annulos infinitos dicunt non habentes palam, quoniam semper, aliquid extra est accipere, secundum similitudinem quidem quantaliam dicentes non tamen proprie oportet enim & hoc esse, & nunquam idem accipi, in circulo autem non sit sic, sed semper quod est consequenter solum alterum.

T. 62. ¶ Infinitum igitur id est, cuius secundum quantitatem accipientibus, semper aliquid accipere extra est. Cuius autem nihil est extra, id est perfectum & totum, sic enim definimus, Totum cuius nihil abest: ut hominem totum, aut artem totam ut autem definimus singulare, sic & quod proprie est, ut totum, cuius nihil

est aliud. ¶ Infinitum igitur id est, cuius secundum quantitatem accipientibus, semper aliquid accipere extra est. Cuius autem nihil est extra, id est perfectum & totum, sic enim definimus, Totum cuius nihil abest: ut hominem totum, aut artem totam ut autem definimus singulare, sic & quod proprie est, ut totum, cuius nihil

est aliud. ¶ Infinitum igitur id est, cuius secundum quantitatem accipientibus, semper aliquid accipere extra est. Cuius autem nihil est extra, id est perfectum & totum, sic enim definimus, Totum cuius nihil abest: ut hominem totum, aut artem totam ut autem definimus singulare, sic & quod proprie est, ut totum, cuius nihil

- T. 90. ¶ Amplius autem & ipsum nunc, quod videtur distinguere prateritum, & futurum, vltimum vnum, & idem semper permaneat, an aliud sit, & aliud, non facile est videre. Si enim semper alterum & alterum est; nulla videretur est eorum, quae sunt in tempore, alia, & alia pars simul, quae non continet, alia verò continetur, vt minus tempus sub maiore: ipsum autem nunc quod non est, prius autem fuit, necesse corruptum esse aliquando; & ipsa nunc simul quidem inter se non erunt, corruptum autem esse necesse est semper prius. In seipso igitur corruptum esse impossibile est, ex eo, quia tunc est. in alio autem nunc corruptum ipsum prius nunc non contingit, si enim impossibile contingit esse aliquid, et ipsa nunc, vt punctum eum punctis. Si igitur in eo, quod est consequenter, non corruptum est, sed in alio, in eodem nunc, quae sunt infinita, simul erunt hoc autem impossibile est. ¶ At vero neque semper idem permanere possibile est, nullius enim diuisibilis finis vltimus terminus est, neque enim si ad vnum sit eorum, neque si ad plura, ipsum autem nunc terminus est, & tempus est accipere finem.
- T. 91. ¶ Amplius, si simul esse secundum tempus, & neque prius, neque posterius, in eodem esse, & in ipso nunc sit, & si quae prius, aut posterius in hoc nunc sunt, simul vique erunt quae ante decies millesos facta fuerunt annos eum illo, quae sunt hodie, & neque prius, neque posterius vltimum aliud alio. ¶ De his igitur, quae sunt ipsi, non sunt dubitata. Quid autem est tempus, & quae ipsius natura, similiter & ex traditis immanifestum est, & ex his, quae sumus percurreretes prius. Nam quidam vniuersi esse motum dicunt, alii sphaeram ipsam. Atqui circulationis etiam pars tempus quoddam est, circulatio verò non, pars enim circulationis est quod acceptum est, sed non circulatio. Amplius autem, si plures essent caeli, similiter utique esset tempus cuiuslibet ipsorum motus, quare multa tempora simul.
- T. 92. ¶ Vniuersi autem sphaera visa est quidē diecibus, esse tempus: quia & in tempore omnia sunt & in ipsa vniuersi sphaera. Est autē stultius quod dictum est, quā vt de eo impossibile consideremus. ¶ Quosdam autem videtur maxime motus est, ac mutatio quaedam tempus, hoc considerandum erit. Vniuersi quae igitur mutatio, & motus in ipso, quod mutatur, est solum, aut vbi fuerit ipsum,

αὐτὴν μεταβάλλον ἢ μεταβάλλον μὴ μεταβάλλον καὶ μεταβάλλον, ἐν αὐτῇ τῇ μεταβάλλοι.

Ἀριστοτέλης Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

termini enim illius, solam sunt, cuius sunt termini. numerus autem horum equorum, Tria denarius scilicet, & alibi est. ¶ Quod igitur tempus numerus motus est, scilicet adum prius, & posterius & continuum (nam continui est) manifestum est.

CAPVT XII.

Minor autem numerus, quidam simpliciter quidem est, ut dualitas, quidam autem numerus est quidem, ut est, autem, ut non est. Ut linea minimus multitudinis quidem est duarum, aut una, magnitudo autem non est minimus, semper enim diuiditur omnis linea. Quare similiter & tempus. minimum enim secundum numerum est unum, aut duo, secundum autem magnitudinem non est. ¶ Manifestum autem est, & propter quid velox quidem & tardum non dicitur, multum autem & paucum, & longum & breue, quatenus enim continuum est, longum & breue dicitur, quatenus autem numerus multum & paucum, velox autem & tardum non est, non enim numerus, quo numeramus, velox, & tardus vllus. ¶ Eisdem etiam vbique simul est, prius autem, & posterius non idem, quia & mutatio praesens quidem vna est facta verò, & futura, altera. Tempus autem numerus est, non quo numeramus, sed qui numeratur, hoc autem accidit secundum prius, & posterius semper alterum, ipsa enim nunc altera sunt. Est autem numerus, vnus quidem, & idem centum equorum, & centum hominum: quorum autem numerus est, altera sunt, equi scilicet ab hominibus.

1. m. ¶ Amplius autem, vt contingit motum esse eundem, & vnum iterum, & iterum, sic & tempus contingit, vt annum, aut ver, aut autumnum. ¶ Non solum autem motum tempore metimur, sed & motu temporis: propterea quod a se invicem definiuntur. tempus enim definitur motum, eum sit numerus ipsius: motus autem tempus, & dicitur multum, aut paucum tempus, motu metientes: sicuti numerabili numerum. Vt equo vno equorum numerum. numero enim equorum multitudinem cognoscimus: rursus autem in vno equo ipsum equorum numerum. similiter autem & in tempore & motu. tempore enim motum, motu autem tempus mensuramus. ¶ Et hoc rationabiliter accidit. Sequitur enim a magnitudine motus, motum autem tempus, ex eo, quia quanta & continua, & d. iteratilis. propterea enim quod magnitudo est huiusmodi.

albedo autem passio estigitur enim ad motum mutari. Sed fortassis non est albedo moriens de albario. Est autem & in illis & quod est secundum accidens, & quod est secundum partem, atque secundum aliud & quod primum est, & non secundum aliud, ut quod fit album in d, quod intelligitur mutari secundum accidens: color enim accidit intelligi, & colorum autem, quia album pars est coloris: & in Europate, quia pars Europæ Athens sunt in album autem colorum per se. Quomodo igitur per se mouetur & quomodo secundum accidens & quomodo secundum aliud aliud, & quomodo idem primum & in mouente est, & in eo quod mouetur, manifestum est: & quod aliud mouet non est illi

7.6. forma, sed in eo quod mouetur, & mobili secundum actum. ¶ Quæ igitur secundum accidentem est mutatio, dimittitur: est enim & in omnib; & semper, & omnium. Quæ verò non secundum accidentem non est in omniabus, sed in contrariis, & mediis, & in contradictione. Huius autem fides ex inductione est. Ex medio autem mutatur: ut ex contrario virtus enim ipso, ut contrario, ad utrumque, est enim quodammodo medium ipsum extrema. quapropter & hoc ad illa, & illa ad hoc quodammodo dicuntur contraria. ut media gravior ad vltimum, & acuta ad primam, atque fuscum album ad nigrum, & nigrum ad album.

7. Quodlibet autem omnis transmutatio est ex quodam in quiddam : manifestat autem & nomen post aliud enim aliquid , & aliud quidem prius significat aliud autem posterius, mutabitur , quod mutatur quadrifariam. Aut enim ex subiecto in subiectum. Aut ex non subiecto in non subiectum. Aut ex non subiecto in subiectum : Aut ex subiecto in non subiectum, dico autem Subiectum, quod affirmatione monstratur. Quare necesse est ex his , quae dicta sunt tres esse mutationes, eam quae est ex subiecto in subiectum , & eam quae ex subiecto in non subiectum, & eam quae ex non subiecto in subiectum, quae enim est ex non subiecto in non subiectum non est mutatio , propterea quod non est secundum oppositionem : neque enim contraria , neque contradictio est. Quae igitur ex non subiecto est in subiectum mutatio , secundum contradictionem generatio est alia quae simpliciter simplex, alia vero quaedam cuiusdam, vi cuius ex non albo in album generatio huius est.

ut vnum punctum ex hoc loco in hunc
locum iterum, atque iterum. Si autem hoc
est, erit circulatio recta latiori eadem. &

- T. 33.** volutio ambulationi. ¶ An determinatum est, si id in quo est, alterum est specie, quod diversus motus est: circulare autem à recto alterum specie. genere igitur, &

1. 4. specie motus vnus sic est. ¶ Simpliciter
autem vnus motus est, qui substantia vnus
est, & numero est. Quis autem huiusmo-
di sit, manifestum erit diuidentibus. Tri-
a enim sunt numero, circa quae dicimus mo-
tum vnum, quod, & in quo, & quando. Di-
co autem quod, quoniam necesse est esse
aliquid, quod mouetur, vt hiaminem, aut
aurum. & in aliquo hoc moueri, vt in lo-
co, aut in passione, & quando, in tempore
enim omne mouetur.

T. 35. ¶ Horū autem genere quidem aut specie esse vñ est in re, in qua mouetur. contingit autem erāt in tempore. Simpliciter autem vñ esse in omnibus his est. Etenim in quo est, vñm oportet esse, & indissolubile, vt formam. Et vñm ipsum quando vt tempus vñū, & non intermedium. Et quod mouetur vñm esse, non secundum accedens, vt album nigrescere, & Coriscum ambulare. vñm autem est & Coriscus, & album, sed secundū accedens neque commune. erit enim simul duas homines sani si secundum eandem sanationem, vt lipiritudinis. sed non vnus hic est, sed specie

T. 36. vnus est. ¶ Socratem autem secundum eandem quidem alterationem alterari siue in alio autem tempore, & iterum in alio, siquidem contingit corruptum iterum vnum fieri numero erit & hic vnus. si vero non, idem quidem erit, vnus autem

non. ¶ Habet autem dubitationem huic similem, & vitium vna fanitas, & omni non habitus, & passionis subitaneus sint in corporibus. moveri namque videtur habentia, & fluere. Srigitur eadem, & vna sit mane, & nunc fanitas, cur non etiam, cum intermissa acceperit iterum fanitatem, & hinc, & illa vna numeru erit?

T. 8. ¶ Eadem enim ratio erit, verum tantū
interest, quod, si duo idem hoc sint, sicut
numero unus, & habitus esse, necesse est,
vnum enim numero actus vnius numero
esse. Si vero habitus vnus est fortassis ali-
qui non videbitur vnus & actus esse, cum
enim cessauerit, ambulans non amplius
est ambulatio, rursus autem ambulante e-
rit. Si igitur vnus, & idem est, contingeret
vnum & idem & corrumpi, & esse lap-
sum.

ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ

ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ

ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ

ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ

ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ

Relinquitur igitur qui est in contraria, & qui ad contraria est contrarius. Forſitan ignur accidere, qui in contraria, & ex contrariis eſſe, ſed ipſum eſſe forte non idem dico autem qui eſt in ſanitate ei, qui eſt ex ægitudine, & qui ex ſanitate ei non eſt in ægitudine. ¶ Quoniam autem diſſert. T. 191. mutatio à motu: quæ enim eſt ex quodam ſubiecto in quoddam ſubiectum mutatio eſt motu: quæ eſt ex contrariis in contrariis ei, qui ex contrario eſt in contrariis.

motus contrarius eſt, ut qui ex ſanitate in ægitudine ei, qui eſt ex ægitudine in ſanitate. ¶ Mandatum eſt autem & ex in. T. 350. duſione, qualis videtur contraria eſſe. Agrotare enim ipſi ſanari, & diſcere ipſi decipi, non per ſeipſum: in contraria enim ut eam ſcientiam, ſic & deceptionem eſt & per ſeipſum eſeque, & per aliud. Etenim, quæ ſuſum latio, ei quæ eſt deorſum: contraria enim hæc ſunt in longitudine. Et quæ ad dextra, ei quæ eſt ad ſinistra: contraria enim hæc ſunt in latitudine. Et quæ in ante, ei quæ in retro: contraria enim hæc ſunt in profunditate. ¶ Quæ autem eſt in contrarium ſolum, non eſt motus, ſed mutatio: ut fieri album non ex aliquo. Quibus autem non eſt aliquid contrarium, mutatio, quæ eſt ex ipſo, ei quæ in ipſo, contraria eſt, quæ propter generationem corruptionis contraria eſt, & abiectionis acceptio. hæc autem mutationes quidem ſunt, motus autem non. ¶ Qui autem ad medium motus ſunt, quibusque contrariis aliquid eſt medium, tantum in contraria quodammodo ponendi ſunt: nam ut contrario videtur medio ipſe motus, ad utrumque fiat mutatio ut ex fuſco quidem in album, tanquæ ex nigro, & ex albo in fuſco, tanquæ in nigro. ex nigro autem in fuſcum, tanquæ in album. fuſcum enim medium ad utrumque dicitur quodammodo eorum, ſicut dictum eſt prius. Motus igitur motus contrarius eſt hic, qui ex contrariis in contrarium eſt ei, qui ex contrariis in contrarium.

¶ Quoniam autem motus non ſolum videtur motus eſſe contrarius, ſed & quies, hoc determinandum eſt. ſimpliſſer enim contrarium eſt motus motui. Opponitur autem & quies priuatio motui eſt. Eſt autem, ut & priuatio contraria dicatur, qualis autem quali, ut ei, qui eſt ſecundum ſuum, & quæ eſt ſecundum ſuum ſed hæc quidem nunc dicemus ſimpliſſer vicum enim ei, quæ eſt hic quies, qui eſt ex hoc, aut qui eſt in hoc, motus igitur motus.

¶ Quoniam autem motus non ſolum videtur motus eſſe contrarius, ſed & quies, hoc determinandum eſt. ſimpliſſer enim contrarium eſt motus motui. Opponitur autem & quies priuatio motui eſt. Eſt autem, ut & priuatio contraria dicatur, qualis autem quali, ut ei, qui eſt ſecundum ſuum, & quæ eſt ſecundum ſuum ſed hæc quidem nunc dicemus ſimpliſſer vicum enim ei, quæ eſt hic quies, qui eſt ex hoc, aut qui eſt in hoc, motus igitur motus.

CAPVT VI.

¶ Quoniam autem motus non ſolum videtur motus eſſe contrarius, ſed & quies, hoc determinandum eſt. ſimpliſſer enim contrarium eſt motus motui. Opponitur autem & quies priuatio motui eſt. Eſt autem, ut & priuatio contraria dicatur, qualis autem quali, ut ei, qui eſt ſecundum ſuum, & quæ eſt ſecundum ſuum ſed hæc quidem nunc dicemus ſimpliſſer vicum enim ei, quæ eſt hic quies, qui eſt ex hoc, aut qui eſt in hoc, motus igitur motus.

- T. 54. ¶ Manifestum est igitur, quod quia in duobus motus subiectus est, huic quidem, qui ex hoc est in contrarium, ea quae est in hoc, quies huic autem, qui est ex contrario in hoc, ea, quae in contrario, simul autem & inuicem contrariae hae sunt, etenim inconueniens est, si motus quidem contrarij sunt, quies autem opposita non sunt. sunt autem hae quae in contrariis, ut quae est in sanitate, ei quae est in agrotudine quieti motui autem, qui ex sanitate, in agrotudinem: si enim qui est ex agrotudine in sanitatem, irrationabile est: is enim motus, qui ad ipsum est, in quo fiat, quiescatio magis est, quia accidit simul fieri cum motu, necesse autem est aut hanc aut illam esse, non enim ea quidem, quae est in albedine, quies contraria est ei, quae est in sanitate. ¶ Quibus autem non sunt contraria, horum mutatio quidem est opposita ea, quae est ex ipso ei quae est in ipsum, motus autem non est ut ea, quae est ex eute, ei quae est in ens. Si quies, quidem horum non est, immutabilitas autem est. & si quid ali- quid erit subiectum, ex quo in ente est immutabilitas, ei quae est in non ente, contraria erit. Si vero non est aliquid, id quod non est, dubitabit aliquis cui contraria sit ea, quae est in ente immutabilitas, & an quies sit, si autem hoc est aut non opus quies motui est, contraria aut generatio, & corruptio motus sunt. Manifestum est igitur quod quies quidem non dicitur est, si non & hae motus, simile autem aliquid est & immutabilitas, contraria autem est, aut nulli, aut ei quae est in non ente, aut corruptioni, hae enim ex ipsa est. generatio autem in T. 55. ipsam. ¶ Dubitabit autem aliquis, quare in mutatione quidem secundum locum sunt, & secundum naturam, & praeter naturam & quies, & motus, in aliis autem non. Vt alterat o, hae quidem secundum naturam, illa vero praeter naturam, nihil enim magis sanatio, quam agrotatio secundum naturam, aut praeter naturam, aut de albio, quam denigratio. Similiter autem est, & in augmentatione, & diminutione, neque enim ha sunt inuicem contrariae, ut secundum naturam & praeter naturam, neque augmentatio augmentati, Et in generatione, & corruptione eadem ratio est. neque enim generatio quidem secundum naturam, corruptio autem praeter naturam, fencere enim secundum naturam est: neque generationem videmus illam quidem secundum naturam, aliam vero praeter naturam.
- T. 56. ¶ At, si est quod violentia sit praeter naturam, & corruptio corruptioni contraria est, ea, quae est violentia, ut quae praeter naturam est, ei, quae secundum naturam

¶ Manifestum est igitur, quod quia in duobus motus subiectus est, huic quidem, qui ex hoc est in contrarium, ea quae est in hoc, quies huic autem, qui est ex contrario in hoc, ea, quae in contrario, simul autem & inuicem contrariae hae sunt, etenim inconueniens est, si motus quidem contrarij sunt, quies autem opposita non sunt. sunt autem hae quae in contrariis, ut quae est in sanitate, ei quae est in agrotudine quieti motui autem, qui ex sanitate, in agrotudinem: si enim qui est ex agrotudine in sanitatem, irrationabile est: is enim motus, qui ad ipsum est, in quo fiat, quiescatio magis est, quia accidit simul fieri cum motu, necesse autem est aut hanc aut illam esse, non enim ea quidem, quae est in albedine, quies contraria est ei, quae est in sanitate. ¶ Quibus autem non sunt contraria, horum mutatio quidem est opposita ea, quae est ex ipso ei quae est in ipsum, motus autem non est ut ea, quae est ex eute, ei quae est in ens. Si quies, quidem horum non est, immutabilitas autem est. & si quid ali- quid erit subiectum, ex quo in ente est immutabilitas, ei quae est in non ente, contraria erit. Si vero non est aliquid, id quod non est, dubitabit aliquis cui contraria sit ea, quae est in ente immutabilitas, & an quies sit, si autem hoc est aut non opus quies motui est, contraria aut generatio, & corruptio motus sunt. Manifestum est igitur quod quies quidem non dicitur est, si non & hae motus, simile autem aliquid est & immutabilitas, contraria autem est, aut nulli, aut ei quae est in non ente, aut corruptioni, hae enim ex ipsa est. generatio autem in ipsam. ¶ Dubitabit autem aliquis, quare in mutatione quidem secundum locum sunt, & secundum naturam, & praeter naturam & quies, & motus, in aliis autem non. Vt alterat o, hae quidem secundum naturam, illa vero praeter naturam, nihil enim magis sanatio, quam agrotatio secundum naturam, aut praeter naturam, aut de albio, quam denigratio. Similiter autem est, & in augmentatione, & diminutione, neque enim ha sunt inuicem contrariae, ut secundum naturam & praeter naturam, neque augmentatio augmentati, Et in generatione, & corruptione eadem ratio est. neque enim generatio quidem secundum naturam, corruptio autem praeter naturam, fencere enim secundum naturam est: neque generationem videmus illam quidem secundum naturam, aliam vero praeter naturam.

¶ At, si est quod violentia sit praeter naturam, & corruptio corruptioni contraria est, ea, quae est violentia, ut quae praeter naturam est, ei, quae secundum naturam

Sunt igitur & generationes quaedam violentiae & non tunc determinantur, quibus contrariae sunt ea, quae secundum naturam. Et augmentationes sunt violentiae & diminutiones. Et augmentations eorum qui velocius propter alimentum pubescunt, & si uenientia quae cito adoleunt, & non sunt contrariae. ¶ In alteratione T. 58. autem quo praeter naturam similitur erunt enim aliae quidem violentiae, aliae vero naturae, ut qui liberatur, alij non in iudicantibus dicunt, alij autem in iudicantibus. Illi quidem praeter naturam alterantur, hi vero secundum naturam. Erunt ergo corruptiones contrariae ad inuicem, non generationi solum. Et quid probabatur enim ut sic, etenim, si haec quidem loquuntur, illa vero in his esset. Quare non simpliciter corruptioni corruptio contraria est, sed quatenus ipsarum hae quidem habundant, alia vero talis est. ¶ Omnia quoque T. 59. contrarij motus, & quies dicto modo sunt, ut quae est sursum, & quae est deorsum, loci enim contrarij sunt haec sunt, feratur autem ea quidem, quae sursum est, latitudo, natura igitur, ea vero de, quae deorsum, & contrariae ipsarum latitudo sunt, ignis autem sursum quidem natura, deorsum autem praeter naturam. Et contrariis quidem motus est, qui est secundum naturam ipsius, ei, qui est praeter naturam.

¶ Et quies etiam similitur, quae non T. 60. quae est sursum quies est, qui est deorsum in deorsum, motus contraria est, est autem tertia illa quidem quies praeter naturam, motus autem hic secundum naturam. Quare motus quies contraria est, quae est praeter naturam, ei, qui est secundum naturam eiusdem. etenim motus eiusdem contrarius sic est, alter, enim secundum naturam ipsorum erit, qui sursum, aut qui deorsum, alter autem praeter naturam.

¶ Habet autem dubitationem si est um- T. 61. nis quies quae non semper est generatio: & hoc est ipsum hae eius quod quid pigrescat naturam quiescit, ut qui sursum est generatio, cui ergo ferabatur sursum violentia. Habet, sed quod sit tempus videtur ferri velocius, quod autem violentia contra non facit ergo quiescens erit quiescens. Amplius videtur quod hae propter dictum autem omnia est in eo, quod est secundum naturam in huius locum ferri, aut accideret simul. ¶ Habet autem dubita- T. 62. tionem, si contraria est quies, quae est hic, ei, qui hic est, motus, eodem enim monetur hoc, aut etiam aliter, adducit deus habere id, quod abiecit, quare, si hic quies non mouetur, quid hinc est in contrariis, motus autem erit contrarius, in alio, & hae quies, si aliter mouetur.

quo mouebatur, quando mouebatur: (vt
si Thebas quis it. impossibile est simul ire
Thebas, & iussit Thebas.) per A igitur im-
parabile motum est ipsum P, quatenus D
motus aderat. Quare, si posterus quidem
transibit, quam transibat, diuisibile utque
erit, cum enim transibat, neque quiesce-
bat, neque transierat, sed in medio erat. Si
autem simul transiit, & transiuit, id quod
proficitur, cum proficitur, proficuum

T. 8. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

T. 9. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

T. 10. **¶** Perinde autem necesse est atque lon-
gitudinis, motusque indiuisibile esse tempus
componique ex ipsis nunc, & hoc quidem
indiuisibilibus, si enim omnis diuisibilis
est in minori autem tempore atque veloci-
us transibit minus, diuisibile erit & tempus:
si autem tempus diuisibile est, in quo se-
tur aliquid per A, & A erit diuisibile.

CAPVT II.

T. 11. **¶** Quoniam autem omnis magnitudo in
magnitudines diuisibilis est, (costen-
sum enim est quod impossibile est ex in-
diuisis aliquid continuum esse: magni-
tudo autem omnis continua est) necesse
est velocius in aequali tempore maius, &
in minori aequale. & in minori plus moue-
riscit definitum quidam ipsum velocius.
Sit enim ipsum in quo A. eo, in quo B, ve-
locius, quoniam igitur velocius est, id quod
prius mutatur, in quo tempore ipsum A
mutatum est ab ipso C in ipsum D, veluti
in tempore F G, in hoc ipsum B nondum
erit iuxta ipsum D, sed circa erit, quare in
aequali tempore plus transiit ipsum velocius.

T. 12. **¶** Si vero & in minori plus, in quo enim

A. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

E. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

A. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

A. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

A. **¶** Si igitur necesse est omne, aut quie-
scere, aut moueri, quiescit sane in vna-
quoque eorum, quae sunt A B C. quare
aliquid, quod continetur quiescit simul,
& mouetur, per totum enim A B C moue-
batur, & quiescebat secundum quamlibet
partem, quare & per totum. Et, si indiuisi-
bilia quidem D E F motus sunt, motus sunt,
motus praesente, continetur utque non mo-
ueri, sed quiescere: si vero non sunt mo-
tus, motum non ex motibus esse

PHYSICORVM LIB. VI. 545

A & nunquam accipitur primum. Causa
 autem huius est, non esse imparabile im-
 partiibile continuum: in infinitum enim
 diuisibile fit, ut in usque augetur, & dimi-
 nuuntur lineæ. ¶ Manifestum est igitur
 quod & id, quod factum est, necesse est
 fieri prius, & quod sit, factum esse, quæ-
 cunque diuisibilia & continua sunt, non
 tamen semper id, quod sit, sed & aliud
 aliquando, ut illius aliquid sicut funda-
 mentum domus. Similiter autem & in eo,
 quod corrumpitur, & eo, quod corruptum
 est. Itam enim inest ei, quod sit, & quod
 corrumpitur, cum sit continuum, infini-
 tum quoddam, & non est aut fieri non fa-
 ctum aliquid, aut factum esse, quod non
 sit aliquid. Similiter autem & in ipso cor-
 rumpti & incorrupti esse, semper enim
 est ipso corrupti corruptum esse prius,
 ipso autem corruptum esse corrupti.
 Manifestum est igitur, quod & id, quod
 factum est, necesse est fieri prius, & quod
 sit factum esse omnis enim magnitudo, &
 omne tempus semper diuisibilia sunt,
 quare, in quocunque sit, non erit utique
 ut primo.

CAPVT VII.

CAPVT VII.

QVONIAM autem omne id, quod mouetur, in tempore mouetur, & in pluri maior magnitudo in infinito tempore impossibile est per finitam moueri non eandem semper & illius aliquid, quod mouetur, sed in toto totum. Quod igitur, si quid moueatur æque velociter, necessarium est finitum in finito moueri, manifestum est, accepta enim parte, quæ mensurabit totam in tot equalibus temporibus. quot partes sunt, per totam motum est. Quare, quoniam hæc finita sunt, & quanto vnaquæque, & numero omnes, & tempus vique erit finitum, toties enim erit tantum, quantum partis tempus multiplicatum secundum multitudinem partium.

Sed & si non æque velociter stetierint. Sic enim in qua A B, spatium finitum, per quod motum sit in infinito tempore, & tempus infinitum in quo C D. Si igitur necesse est prius per alterum alio-
T motuum esse, hoc autem manifestum est, quod temporis in priori, & posteriori per alterum est motum, si semper enim in pluri per alterum erit motus, siue æque velociter, siue non æque velociter mouetur, siue intendatur motus, siue remittitur, siue maneat, nihil minus Accipiantur igitur ipsi, A B ali- quid, quod sit A E, quod mensurabit, A B,

[illegible]

- ἢ τὸν δὲ δὲ φάσκει οὐ γὰρ ἴσονται ὁ Α. ἢ Hoc autem fallum est, non enim com-
 ponitur tempus ex ipsis, nec indivisibili-
 bus sicut nec alia magnitudo vlla.
 ἢ Quatuor autem sunt rationes de mo-
 tu Zenonis, præbentes difficultatem sol-
 uentibus. Prima quidem est ea, quæ de i-
 pso non moueri est, propterea quoddam pizus
 ad medium oportet pervenire id, quod fer-
 tur, quam ad finem: de qua divisimus in
 prioribus rationibus. ἢ Secunda autem T. 76.
 ea quæ vocatur Achilles. Est autem hæc,
 quod tardius nunquam apprehenderetur
 currens à velocissimo, ante enim necesse
 est eat persequens, vnde impetū capiti fa-
 ciens, quare semper aliquod id, quod tar-
 dius est antecedere necesse est.
 ἢ Est autem & hæc ratio eadem illi T. 79.
 quæ in duo equalia fit sectioni differe autem
 in dividendo non in duo acceptam
 magnitudinem. Nam attingi igitur tar-
 dius, accidit ex ratione, sit autem propter
 idem cū hipartitione, in vtriusq; enim acci-
 dit non pervenire ad terminus divisa qua-
 dammodo magnitudine. Sed additur in
 hac quod neq; velocissimū tragice dictū,
 in persequendo tardius, quare nec esse est
 solutionem esse eandem. Putare autem
 quod præcedens non attingitur, fallum
 est, cum enim præcedit non attingitur sed
 tamen attingetur, si oporteat transire si-
 nium, hæc igitur sunt rationes duæ.
 ἢ Tertia autem quæ nunc dicta est, quod T. 80.
 sagitta quæ fertur ita Accidit autem pro-
 pterea quoddam sumit tempus cōpōni ex ipsis
 nunc non dato enim hoc non erit syllogis-
 mus. ἢ Quarta autem ea, quæ de iis est, T. 81.
 quæ in stadio mouentur e contrario equali-
 bus magnitudinibus iuxta equalēs, hæc
 quidem a fine statū, illis vero à medio æ-
 quali velocitate, in quæ accidere putat æ-
 quale esse tempus dimidium duplo.
 ἢ Est autē de eipr in eo, quod hoc quo-
 dem in xta quod mouetur, illud autem iux-
 ta id, quod quiescit, per æqualem magni-
 tudinem censet æquali velocitate equali tē-
 pore ferri hoc autem falsū est, ut hinc stan-
 tes æquales magnitudines, in quibus ipsa
 A A A A, aliæ autem, in quibus ipsa B B B B,
 incipientes à medio ipsorum A, æquales se-
 cundum numerum his, & magnitudinem,
 alix autem, in quibus ipsa C C C C, ab vlti-
 mo, æquales his numero, & magnitudi-
 ne, & quæ veloces ipsi B. Accidit igitur pri-
 mum B simul in vicino esse, & primum C,

totum, quæ iuxta se invicem moventur. Accidit igitur ipsū C iuxta omnia ipsa A transiisse, ipsa autem B iuxta dimidium ipsorum, quare & medium esse tempus, æquali enim utroque est iuxta vñm quoddam. Simul autem accidit ipsa B iuxta omnia C transiisse, simul enim a quo pri- mum C, & primum B ut contrariis simis æquali tempore motū iuxta vñm quodq; ipsorum B, quanto circa vñm quodque i- psorum A, ut inquit, propterea quod vera- que æquali tempore iuxta ipsa A sunt. Ra- tio igitur hæc est, accidit autem ob id.

¶ 83. quod dictum est. §. Si sum. ¶ At vero se- cundum eam, quæ in contradictione est, mutationem, nihil nobis impossibile, ut, si ex non albo in album mutatur, & in neu- tro est, sic, utique, neque album est, neque non album, non enim, si non totum in- versum sit, non dicetur album, aut non al- bum, album enim dicimus, aut nō album, non quia totū sit huiusmodi, sed quia plu- rima, aut maxime præcipue partes, non i- dem autem est & non esse in hoc, & non esse in hoc totum. Similiter autem & in eis, quod est, & in eo, quod non est, & in aliis, quæ secundū contradictionem sunt, erit, non enim ex necessitate in altero op- positum, in neutro autem totū semper.

¶ 84. ¶ Rursus in circulo, & in sphaera, & omni- bus, quæ in seipsis moventur, quo- niam accidit ipsa quiescere, in eodem o- mni loco secundum tempus quoddam e- runt & ipsa partes, quare quiescent simul,

¶ 85. & moventur. ¶ Primo namque par- tes non sunt in eodem vñlo tempore. Unde & totum semper mutatur in alterum, non enim eadem est ea, quæ in ipso A sumitur, circumferentia, & ea, quæ ab ipso B, & quæ ab ipso C, & aliorum vñquo- que signoruna, nisi ut musicus homo & homo, quia accidit, quare mutatur sem- per altera in alteram & nunquam quies- cit. Eodem autem modo & in sphaera, & aliis, quæ in seipsis moventur.

CAPVT X.

¶ 86. ¶ Demonstratur autem hiis, dicimus quod d- id, quod impartibile est, nō contingit moveri, nisi secundum accidens, ut corpore moto, aut magnitudine, in qua est, sicuti si id, quod in partē est, moveatur navis motu, aut pars totius motu. Impartibile autem dicitur id, quod est secundū quantū indivisi- bile, etenim partū motus alteri sunt, & se- cundū ipsas partes, & secundū totius motū.

¶ 87. ¶ Si autem motus impartibilis est, non potest moveri, nisi secundum accidens, ut corpore moto, aut magnitudine, in qua est, sicuti si id, quod in partē est, moveatur navis motu, aut pars totius motu.

¶ 88. ¶ Si autem motus impartibilis est, non potest moveri, nisi secundum accidens, ut corpore moto, aut magnitudine, in qua est, sicuti si id, quod in partē est, moveatur navis motu, aut pars totius motu.

¶ 89. ¶ Si autem motus impartibilis est, non potest moveri, nisi secundum accidens, ut corpore moto, aut magnitudine, in qua est, sicuti si id, quod in partē est, moveatur navis motu, aut pars totius motu.

¶ 90. ¶ Si autem motus impartibilis est, non potest moveri, nisi secundum accidens, ut corpore moto, aut magnitudine, in qua est, sicuti si id, quod in partē est, moveatur navis motu, aut pars totius motu.

¶ 91. ¶ Si autem motus impartibilis est, non potest moveri, nisi secundum accidens, ut corpore moto, aut magnitudine, in qua est, sicuti si id, quod in partē est, moveatur navis motu, aut pars totius motu.

ἡ ἴση ἡ κίνησις τὴν ἴσην δύναμιν ἀδυνατῶν. **A** mouebit in equali tempore per æquale, vt
 ἡ ἴση ἡ κίνησις ἢ τὴν ἴσην δύναμιν τὸ ζῆν. **E** ipsius A potentia sit dimidia, quæ ipsius E,
 ἡ ἴση ἡ κίνησις καὶ ἀνάλογον ἢ ἴσην δύναμιν. **E** & ipsius B ipsam F dimidium. Similiter igitur
 ἡ ἴση ἡ κίνησις καὶ ἀνάλογον ἢ ἴσην δύναμιν. **E** se habet & secundum proportionem vir-
 tus ad gravitatem, quare per æquale, & in
 equali tempore mouebunt. ¶ Et si, ipsam **T** 37.
 ipsam **F** mouet in ipso **D** per ipsam **C**,
 non necessarium est in æquali tempore id
 in quo **E**, duplū ipsius **F** mouere per dimi-
 diam ipsius **C**. Si igitur ipsam **A** ipsam **B**
 mouebit ipso **D** per tantum, quanta est
 ipsa **C**, dimidium ipsius **A**, in quo **E** ipsam
B non mouebit in tempore in quo **D**, neq;
 in aliquo ipsius **D** per aliquid ipsius **C**. se-
 cundum quod analogum est ad totam **C**,
 vt **A** est ad **E**, omnino enim si contingerit,
 nō mouebit aliquid. (enim tota virtus per
 totam mouet, dimidia non mouebit, neque
 per quantūvis, neque in quacūvis vnus
 enim mouebit eandem, si eandem quidem
 trahentium diuidatur virtutis numerus,
 & in longitudinem per quam omnes mo-
 uerunt. Propter hoc Zenonis ratio non est
 vera, quod semper sonet mille quævis parti,
 nihil enim prohibet non mouere eum
 aerem in vltio tempore quævis mouit, dum
 caderet totus modius, neque itaque pars
 tantum quantum mouebit eum tota. si sit
 per se, hoc mouet, neque enim vlla est mi-
 ni potentia in toto. ¶ Si verò duo, & v. **T** 38.
 triunque horum vtunque mouet per tan-
 tum in tanto, & compositæ potentie com-
 positum ex ponderibus per æqualem mo-
 uehant longitudinem, & in equali tem-
 pore; analogum enim est. ¶ Num igitur **T** 39.
 sic est & in alteratione, & in augmentum
 ne? Aliquid enim est augens, aliquid au-
 tem & id, quod augetur, in quanto autem
 tempore, & quantum, aliud quidem augeat
 aliud autem augetur. Et alterans & id,
 quod alteratur similiter. & Aliquid & quā-
 tum secundum ipsum magis, & minus al-
 terata sunt, & in quanto tempore, in du-
 plo duplum, aut duplum in duplo, dimi-
 dium autem in dimidio tempore, aut in di-
 midio dimidium, aut in equali duplum. Si
 verò alterans aut augens tantum, in tan-
 to, aut augeat, aut alterat, non necesse est &
 dimidium in dimidio, & in dimidio dimi-
 dium, sed, si contingerit, nihil alterabit, aut
 augmentabit, sicuti & in pondere.

No 3)

A Si enim sic ipsa Epiphanius Aequalis, & A feratur
 continue ab extremo ad C, simul autem
 sit A in B signo, & D, feratur ab ex-
 tremo ipsius ad G regulariter, & veloci-
 tate eadem ipsi A apud D ante veniet ad
 ipsum G quam ipsum A ad C, prout enim
 sic movens, & descendens prius venire ne-
 cesse est. Non ergo simul affuit A in B &
 abstrahit eodem, quapropter & posterius
 fit, si enim simul, non posterius erit, sed
 necesse erit stare. Non ergo ponendum
 est eum A, affuit in B, ipsum D moveri si-
 mul ab F extremo. Si enim affuerit A in
 B, erit & abstrahit, & non simul, sed orati in
 sectione temporis, & non in tempore. Hic
 igitur est impossibile sic dicere in conti-
 nuum sed in eo, quod reflectitur, necesse est
 sic dicere. Si enim G feratur, ad ipsum D
 & iterum reflectens deorsum feratur, ex-
 tremo D sine, & principio utitur vno si-
 gno, ut duobus, quapropter sit necesse
 est, & non simul affuit in ipso D, & abstrahit
 ab ipso D ibi enim simul esset, & non esse
 in eodem nunc. ¶ At verò quæ olim
 illata sunt solutio non dicenda est. Non enim
 contingit dicere, quod est in D ipsum
 G in sectione neque affuit, neque abstrahit,
 necesse enim est ad finem venire, qui actus
 est, non potentia. Quod igitur in medio
 est, potentia est, hoc autem actu, & sine
 quidem a deorsum, principium autem de
 sursum. Et motum ergo similiter necesse
 est ergo stare quod refleditur super recta,
 non igitur contingit continuum motum
 esse perpetuum super recta. Eodem autem
 modo occurrendum est & his, qui interro-
 gant Zenonis rationem, & volunt si semper
 dimidium transire oportet: hæc autem
 infinita sunt: infinita autem transire im-
 possibile est. Aut ut eandem hanc ratio-
 nem quidam aliter in interrogant, volentes
 simul, cum quid movetur, dimidium prius
 numerare, cum adest, secundum unum
 quodque dimidium: quare cum pertran-
 siverit totam, infinitum ac idem numerasse
 numerum, hoc autem in confesso est im-
 possibile esse. ¶ In primis ergo de motu
 sermonibus solvebamus, quia tempus in-
 finita habet in seipso, nihil enim absur-
 dum est, si in infinito tempore infinita
 transiit aliqua, similiter autem infinitum
 & in longitudine est, & in tempore. Sed
 hæc solutio ad interrogantem quidem se
 habet sufficienter, interrogabatur enim,

ἢ in finito tempore contingit infinita transire, aut numerare, ad rem autem ipsam, atque veritatem non sufficienter. Si enim aliquis dimittens magnitudinem, & interrogantem, si in finito tempore contingit infinita transire, interroget de ipso tempore: hæc (habet enim tempus infinitas divisiones) non amplius sufficiens erit hæc solutio, sed verum illud dicendum est, quod quidem diximus in nuper dictis sermonibus. Si enim aliquis continuum diuiserit in duo dimidia, hic vno signo, eoqueam duobus, utitur, acit enim ipsum & principium, & finem, sic autem facit & quæ numerat, & qui in dimidia diuidit. Sic autem diuidente, neque erit continua linea, neque motus. æquiuocus enim motus continui est: in continuo autem infinitum quidem infinita dimidia, sed non æquæ, sed potentia. Si verò faciat actum, non faciet continuum, sed stabit. quod quidem in numerante dimidia, manifestum est quod accidit. vnum enim signum necesse est ipsi numerare duo. alterius enim dimidij principium, alterius autem finis erit, si non vnam numeret continuum, sed duo dimidia. Quare dicendum est ad interrogantem, si contingit infinita transire, aut in tempore, aut in longitudine, quod est quidem sic, est autem non sic. actus enim si sint, non contingit, potentia autem contingit, qui enim continui mouetur, secundum accidens in finita transiit. simpliciter autem non. accidit enim lineæ infinita dimidia esse. substantia autem ipsa 7.69. altera est, & esse. ¶ Manifestum autem est & quod, nisi aliquis faciat temporis signum (quod prius, & posterius diuidit) semper posterioris ad ipsam rem erit simul idem ens, & non ens, & quando factum erit, non erit. signum igitur utrique communis est, & priori, & posteriori. & idem, & vnum numero, ratione autem non idem, huius enim finis est, alterius autem principium, ad ipsam autem rem semper posterioris passionis est. Sic enim tempus, in quo A C B, res in quo D, hæc in A quidem tempore alba, in B verò non alba, in C ergo alba, & non alba. in quolibet enim ipsius A, verum est dicere albam, si tunc hoc tempore erat alba, & in B non albam: C autem in utrisque, non ergo albandum est in totis, sed præter ultimum nunc. in quo C: hoc autem iam posterius,

τοὺν τὴν χρόνον πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει.

A ἢ ἐν πεπερασμένῳ ἐνδέχεται ἀπειρα εἶναι. ἢ ἂν ἀπὸ τοῦ χρόνου πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. B ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. C ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. D ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. E ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. F ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει.

¶ Διότι ἐν τῷ χρόνῳ πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. E ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει. F ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει, καὶ ἐν τῷ β' μὴ λευκὴν τὴν δὲ γ' ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ πάλιν τὸ τελευτῆσαι τοῦ εἶναι οὐ γὰρ τοῦτον εἶναι, ὅταν πρὸ τοῦ ὅτι λευκὴν ἔχει.

eur enim magis quoduis eorum, que sunt
in linea, terminus erit? similiter enim v-
numquodque & principium, & medium
& finis est, vt semper quidam sunt in pu-
ticipio, & fine, & nunquam. Quare mouetur,
& quiescit quodammodo ipherazeu-
dem enim occupat locum. Causa autem
est, quoniam omnia hanc acciderunt iphi-
centro: principium enim, & medium ma-
gnitudinis, & finis est. Quare sit vt, propter
ea quod hinc extra circumerantur
est, non sit vbi id, quod fertur, quiescat,
quali transierit, tempore enim fertur circa
medium, sed non ad extremum, prop-
terea autem quod hinc manet & semper quies-
cit quodammodo totum, & mouetur co-
tinue. Accidit autem conuerti circuli,
quoniam mensura motuum circumscribitur
est, primum necesse est ipsam esse: omnia
enim mensurantur primo, & quia primus
est, mensura est aliorum. Amplius autem
& regulare contingit circuliorem esse
tolum, qui enim super rectis sunt, irregu-
lariter, & a principio feruntur, & ad fi-
nem. omnia enim quanto plus distant ab
eo, quod quiescit, feruntur velocius. circularis
autem solius neque principium,
neque finis in ipso natura est, sed extra.

1.77. ¶ Quòd autem ea, quæ est secundum locum latio, primus motuum sit testantur omnes, quicunque de motu fecerunt mentionem. principia enim ipsius tribuunt mouentibus secundum huiusmodi motum. Disgregatio enim, & cōgregatio motus secundum locum sunt. his autem mouent amicicia, & his: ipsarum enan hæc disgregat, illa autem congregat. Atque mentem primum mouentem dicit Anaxagoras disgregare. Similiter autem & quicunque talem quidem nullam causam dicunt, sed propter vacuum moueri dicunt, etenim hæc, qui secundum locum est, motu naturam moueri dicunt. motus enim, qui propter vacuum fit, latio est, & vtrius loci. aliorum autem nullum inesse primum, sed his quæ sunt ex his, putant. augmenari eam, & diminui, & alterari, cum congregantur, & disgregantur, impartibilia corpora dicunt. Eadem autem modo & quicunque per densitatem, aut raritatem efficiunt generationem, aut corruptionem: cōgregatione enim, & disgregatione hæc disponunt. Amplius autem & præter hos, qui animam causam motus faciunt, ipsum enim seipsum mouens principium esse dicunt eorum, quæ mouentur, mouet autem animal seipsum.

- et enim & corpus perfectum est in tribus. A. τί, τί γὰρ σώμα τέλει ἐστὶν περὶ τὸ ἐν τῷ
 T. 7. & motus ipsius. ¶ Quoniam autem cor-
 porum illa quidem sunt simplicia, hæc au-
 tem composita ex his: videtur autem simpli-
 cia quidem, quæ unaque motus principium
 habent secundum naturam, (pura ignem
 & terram. & horum species & cognata
 his) necesse est & motus esse illos quidem
 simplices, hos autem multos quodammodo:
 si simplicium quidem simplices, multos
 autem compositorum: moveri autem se-
 cundum prædeterminans. ¶ Si igitur est
 T. 8. simplex motus, simplex autem est circularis
 motus, & simplex corporis simplex est
 motus, & simplex motus simplicis corpo-
 ris: (etenim, si simpliciter sic, secundum
 prædeterminans enim) necessarium est esse al-
 iquid corpus simplex, quod natum est
 ferri circulari motu secundum suam ipsius
 naturam. ¶ Violenta enim contingit al-
 lo, qui alterius, & alterius est, secundum
 naturam autem impossibile: si unus quid-
 em sit unuscuiusque simplicium motus
 is, qui secundum naturam.
- T. 10. ¶ Amplius, si motus præter naturam cō-
 trarius est ei, qui secundum naturam est,
 & unus vni contrarius necesse est, cum
 simplex circularis sit: si non erit secundum
 naturam latius corporis, præter naturam
 ipsius esse. Si igitur igitur, aut aliud quidpiam ta-
 lium est circulariter latius, contrarius, quæ
 secundum naturam ipsius est latius erit cir-
 cularis: sed unus vni contrarius est, quæ
 autem sursum, & deorsum: iamque con-
 trarii sunt. ¶ Si verò alterum est corpus,
 quod circulariter feratur, præter naturam
 erit ipsius alius alius motus secundum
 naturam, sed hoc impossibile est: si enim
 qui sursum, ignis erit, aut aeris autem qui
 deorsum, aqua, aut terra. ¶ At verò &
 T. 11. primam quidem necessarium est esse ali-
 quoniam, perfectum enim prius natura
 est imperfecto: circulus autem perfectio-
 rum est, recta verò linea nulla: neque enim
 infinita: haberet enim terminum, atque
 finem: neque finitum ultra extra enim
 terminum aliquid est: augeri enim contingit
 quancunque. Quare si prior motus prioris
 sit natura corporis circularis, autem prior
 recto, qui verò super recta simplicium cor-
 porum est) etenim ignis super recta sursum
 fertur, terra verò deorsum ad medium,
 necesse est & circularem motum alius
 simplicium esse corporum, multorum enim
 rationem diximus esse secundum præ-
 determinans in missione simplicium.
- T. 12. ¶ Ex his igitur manifestum est, quod esse

si quid omnino impossibile est factum esse, quandoque quidem sit, quandoque autem non. Impossibile autem dicitur dupliciter aut enim simpliciter, quia non verum est dicere, quod factum vique erit, aut quia non fecit, neque erit, aut bene.

T. 112.

¶ Eodem autem modo & generabile. Vno quidem si quod non erat prius, posterius sit, siue genitum, siue absque generatione quod, que quidem non sit, tutius autem sit. Vno autem si possibile sit, siue veritate de futuro possibili, siue facilitate. Vno verò, si generatio ipsius sit ex eo, quod non est, in id, quod est, siue iam existente, sed per generationem existente, siue etiam nondum existente, verum contingente.

T. 113.

¶ Et corruptibile autem & incorruptibile similiter. Aut enim quod prius aliquid est, posterius autem non est, aut contingit non esse, corruptibile esse dicimus, siue corruptionem (ubiens aliquando, & mutationem, siue non. Est autem quando & quod per corruptionem contingit non esse, corruptibile esse dicimus. Et adhuc aliter, quod facile corrumpitur, quod dixerit aliquis vique facile

T. 114.

corruptibile. ¶ Et de incorruptibili eadem ratio. At enim quod siue corruptione quandoque quidem est, quandoque autem non est, ut tactus ipso, quia cum prius siue corruptione fiat, posterius non sunt. Aut existens quidem, impossibile autem non esse. Aut enim non futurum aliquando, nunc autem existens. Tu enim es, & tactus nunc, sed tamen corruptibilis, quia erit aliquando, quando neque te esse, verum erit dicere, neque hanc tangere. Maximè autem proprium quod quidem est, sed impossibile est corruptum esse sic, ut nunc existens posterius non sit, aut contingat non esse. Aut & id, quod nondum corruptum est, contingit autem posterius non esse. Dicitur autem incorruptibile & quod non facile corrumpitur.

T. 115.

¶ Itaque, si hæc se habent, considerandum est quomodo deinius possibile & impossibile. Proximè enim dictum incorruptibile est eo, quod non possit corrumpi, neque aliquando quidem esse, aliquando autem non. Dicitur autem & ingenerabile quod impossibile est, & quod non potens est fieri sic, ut prius quidem non sit, posterius autem sit, ut diametrum com-

T. 116.

mensurabilem. ¶ Si igitur aliquid potest moueri per stadia centum, aut leuare pondus semper ad plurimum dicimus, ut talenta leuare centum, aut per stadia ambulare centum, quomodo & partes, quæ in eis sunt, possit, si & excessum ita quam oportet defini

¶ Et si quid omnino impossibile est factum esse, quandoque quidem sit, quandoque autem non. Impossibile autem dicitur dupliciter aut enim simpliciter, quia non verum est dicere, quod factum vique erit, aut quia non fecit, neque erit, aut bene.

¶ Eodem autem modo & generabile. Vno quidem si quod non erat prius, posterius sit, siue genitum, siue absque generatione quod, que quidem non sit, tutius autem sit. Vno autem si possibile sit, siue veritate de futuro possibili, siue facilitate. Vno verò, si generatio ipsius sit ex eo, quod non est, in id, quod est, siue iam existente, sed per generationem existente, siue etiam nondum existente, verum contingente.

¶ Et corruptibile autem & incorruptibile similiter. Aut enim quod prius aliquid est, posterius autem non est, aut contingit non esse, corruptibile esse dicimus, siue corruptionem (ubiens aliquando, & mutationem, siue non. Est autem quando & quod per corruptionem contingit non esse, corruptibile esse dicimus. Et adhuc aliter, quod facile corrumpitur, quod dixerit aliquis vique facile

corruptibile. ¶ Et de incorruptibili eadem ratio. At enim quod siue corruptione quandoque quidem est, quandoque autem non est, ut tactus ipso, quia cum prius siue corruptione fiat, posterius non sunt. Aut existens quidem, impossibile autem non esse. Aut enim non futurum aliquando, nunc autem existens. Tu enim es, & tactus nunc, sed tamen corruptibilis, quia erit aliquando, quando neque te esse, verum erit dicere, neque hanc tangere. Maximè autem proprium quod quidem est, sed impossibile est corruptum esse sic, ut nunc existens posterius non sit, aut contingat non esse. Aut & id, quod nondum corruptum est, contingit autem posterius non esse. Dicitur autem incorruptibile & quod non facile corrumpitur.

¶ Itaque, si hæc se habent, considerandum est quomodo deinius possibile & impossibile. Proximè enim dictum incorruptibile est eo, quod non possit corrumpi, neque aliquando quidem esse, aliquando autem non. Dicitur autem & ingenerabile quod impossibile est, & quod non potens est fieri sic, ut prius quidem non sit, posterius autem sit, ut diametrum com-

mensurabilem. ¶ Si igitur aliquid potest moueri per stadia centum, aut leuare pondus semper ad plurimum dicimus, ut talenta leuare centum, aut per stadia ambulare centum, quomodo & partes, quæ in eis sunt, possit, si & excessum ita quam oportet defini

¶ Si igitur aliquid potest moueri per stadia centum, aut leuare pondus semper ad plurimum dicimus, ut talenta leuare centum, aut per stadia ambulare centum, quomodo & partes, quæ in eis sunt, possit, si & excessum ita quam oportet defini

generabile autem est necesse aut actū, aut potentia esse, ipsius autem A B neutro modo, quanto igitur quodam, & determinato tempore ipsum C & est, & rursus non erit, similiter autem & in ipso D corruptibile, generabile igitur, & corruptibile utrunque est, sequuntur igitur semiterni

Tunc generabile, & corruptibile, q̄ si itaque, in quo E ingenerabile, id autē, in quo F, generabile, d verō, in quo G incorruptibile id autem, in quo H, corruptibile. Ipsa igitur F H quod sequitur se inuicem, consistunt est. Quando itaque sic posita sunt vt hæc, vel F quidem, & H consequentia, E verō, & F nullum eisdem, quodlibet autem horum alterum, similiter autem & ipsa G. necesse est & ipsa E G sequi se inuicē. Sitenim E non sequens G, apertum igitur F sequetur: quodlibet enim aut E aut F. at verō & H id, quod F ipsum igitur G sequitur H. sed inapparetur impossibile esse. Eadem autem ratio est quod G sequatur E: sed hæc se habet ingenerabile, in quo E ad generabile, in quo F, vt & corruptibile, in quo G, ad corruptibile in quo H.

T. 80 ¶ Dicere autem nihil prohibere generatum quippiam esse incorruptibile & ingenerabile existens corrumpi, (semel) existente, huc quidem generatione, huc autem corruptione, pertinere est datum aliquid. Aut enim infinito, aut quantum quodam determinato tempore possunt omnia aut agere, aut pati, aut esse, aut non esse & infinito, propterea quod determinatum est aliquo modo infinitum tempus, quo non est maius. quod autem aliquo pacto est infinitum, neque infini-

Item, cum est, neque determinatum, ¶ Preterea, cur potius in hoc signo, id, quod semper erat prius, corruptum est, aut id, quod non erat infinitum, generatum est? Eius enim potius, infinita autem sunt signa, palam est, quod infinito tempore erat aliquid generabile & corruptibile, potest igitur non esse infinito tempore. Simul enim habet potentiam ut non sit, & sit, ipsum quidem prius si corruptibile, ipsum autem posterius, si generabile, quare, si posuerimus esse quae possunt, opposita simul erunt.

1. 13. ¶ Amplius autem & hoc similiter in omni signo dicitur. quare infinito tempore existens, & non existendi habebit paritatem. sed otiosum est, quod impossibile est hoc. Amplius, si prius potentia existeret actu, omni existeret tempore & quod ingenerabile est, & non ens infinito tempore, tunc autem potest, simuligitur non eras.

Α quoniam enim terra non est centrum, sed
 distat per totum ipsius hemispharium,
 nihil prohibere putantur quæ apparent
 accedere similiter non habitantibus nobis
 in centro, sicut, si in medio etiam esset ter-
 ra. nihil enim neque nunc efficere in-
 signe per dimidium distantibus diametri.
 Quidam autem & facientem in centro di-
 cunt ipsam volui, & moueri circa semper
 statum polum, quem admodum in Timæo
 scriptum est. ¶ Similiter autem & de si T. 76.
 pura ambiguitur. Aliis enim terra esse vi-
 detur sphaerica, aliis verò lata & figura
 tympano similis. faciunt autem indicium
 (quia occidens & oriens Sol rectam, &
 non circulearem occultationem sub ipsa
 terra facere videtur: tanquam oporteat, si
 sit sphaerica, circulearem fieri abscessionem)
 non attendentes & distantiam Solis ad
 terram, & circumferentiam magnitudinem,
 quomodo in apparentibus paruis circulis
 recta apparet à longè. Propter hanc igitur
 apparentiam nihil ipsos non credere o-
 portet non rotundam molem esse terræ,
 sed adhuc addunt atque dicunt, propter
 quietem esse necessarium ipsam figuram
 hanc habere, etenim de motu, & quiete
 dicti modi multi sunt. ¶ Dubitasse igitur T. 77.
 omnibus congruisse necessarium est, forsitan
 enim mentis fuerit irrationabilioris
 non admirari quoniam modo parua qui-
 dem terræ particula, si eleuata dimita-
 tur, fertur, & manere non vult, & maior
 semper velocius, totam autem terram, si
 quis dimittat eum eleuauerit, non vique
 secetur, vnde verò quiescit tanta grauitas.
 At verò, si quis etiam latis particulis ipsius
 antequam cadant, subtrahat terram, feren-
 tur deorsum nullo obistente. ¶ Quare T. 78.
 dubitare quidem omnibus, vt philoso-
 pharentur, merito causa fuit. Circa autem
 huius solutiones, quod non magis ab-
 eundem videantur esse dubitationes ipsa, mi-
 rabitur vique aliquis. Si enim ob hæc in-
 finitam inferiori terræ partem esse dicunt,
 in infinitum ipsam radicatam esse dicen-
 tes, quemadmodum Xenophanes Colo-
 phonius, ne negotia habeant querentes
 casulam. Quapropter & Empedocles sic
 increpauit dicentem: Immensum hic patens
 terra iuxta, ac laxior æther, Vt finem lingua
 multatius dicta fuerit, Ora effusa hominum de
 isto paucis videntur. Alij autem in aqua
 iacere. hunc enim antiquissimum ac-
 cepimus sermonem, quem dixisse aiunt

circulari, sub deficere videntur, ac moveri pluribus una latrone, præter primum ipse-
tam quare & terram necessarium est, huc
circa medium, siue in medio posita feta-
tur, duobus moueri latronibus. Si autem
hoc acciderit, necessarium est fieri mu-
tuos, ac conuenientes fixorum astro-
rum hoc autem non videtur fieri, sed tem-
per eodem apud eandem loca ipsius & o-
rationis, & hoc dicitur. ¶ Præterea latro par-
tum, & ipsius rursus & eundem naturam
ad naturam est mutari: ob hoc enim e-
undem existit posita nunc in venturo. ¶ Du-
bitat autem aliquis, eundem idem sit ambu-
rum medum, ad utrum ferantur ea quæ
gravitatem habent, & pariter teræ secun-
dum naturam, ut autem talis vis utrius est ne-
cessaria, quia est terra? Necessario est inque
ad id, quod si in ventum, erit in terra, &
ignis, quæ in contrariis præter rationem ter-
re ferantur, ad extremum hoc contrarium

T 29

T 30

T 31

T 32

T 33

¶ Quod autem ferantur & ad terram medium, signum est, quod lata
pondera ad hunc non aquæ sustinuerunt,
sed ad fundes in quos quare, ad y-
num medum, & illud, quod terra est fo-
ratur. ¶ Manifestum est igitur, quod
necessario est in medio terram esse, & im-
possibile, & propter debitas causas, & quia
pondera, quæ sunt vim violentia proficiuntur,
ad perpendiculari rursus feruntur in
idem. etiam si in infinitum vis illa proficiat.
Quod igitur neque moueatur, neque
extra medium iaceat, manifestum est ex
his.

¶ Ad hoc autem manifesta est ex di-
ctis causa querens. Si enim natura nata est
ferri vndique ad medium, quemadmo-
dum videtur, & ignis rursus a medio ad
extrema, impossibile est latum esse
quæcumque ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

¶ Quod autem ipsius particulam a medio,
non vim passam, una enim latro vitus
est, & simplex simpliciter, sed non contra-
riæ: quæ autem a medio sit ei, quæ ad me-
dium est contraria. Si igitur quæcum-
que partem impossibile sit latam esse a
medio, manifestum est, quod & totam
adhuc impossibile, ad quod enim pars
nata est ferri, & totum illud natum est.
Quare, si impossibile sit moueri, nisi a po-
tiore virtute, necessarium videtur erit eam
manere in ipso medio.

Quidam enim ipsorum figuram coaptant
igni, ut qui pyramidem faciunt. Et ha-
rum alij quidem simplicius dicunt, quod
figurarum quidem maximè incisus est,
7. 45. corporum autem ignis. ¶ Alij verò per-

suabiles dicunt quod corpora quidem omnia componuntur ex eo, quod est subtilem maximè partium. figuræ verò solidæ et pyramidibus, quare, quoniam corporum quidem ignis subtilissimum est, figurarum verò pyramis maximè parauerunt est partium, ac prima, prima autem figura

¶ primi corporis est pyramis et vitæque erit ipse ignis. ¶ Alii autem de figura nihil enuntiant, nihil silmarum autem partem solum elementum faciunt: deinde ex hoc compositum alunt servalia, quemadmodum si ex conflata aut arena. Verique autem eadē accidunt difficultia. Si n. indivisibile primum corpus faciunt, rursus venient prius dictæ rationes ad eadē hanc

1.47. suppositionem. ¶ Præterea non contin-
git hoc dicere naturaliter volentibus con-
siderare. Si enim omne corpus corpori
comparabile sit secundum quantitatem,
habent autem sit proportionabiliter ma-
gnitudines, & similibus partium ad se in-
venietur & elementorum, velut omnes aque
ad ornam aërem, & elementi ad elemen-

tum, similiter autem et in aliis aer autem maior est aqua et omnino id, quod est subtiliorum partium, eo, quod est crassiorum: manifestum est, quod et elementorum aqua minus est quam aeris. Siquis uero maior magnitudo fuit maiori, dissimile uique est aeris elementum, similiter autem et ipsius igitur, et omnino subtiliorum.

ignem. accidet ignis partem non esse ignem. præterea quod non componitur pyramis ex pyramidibus: Præterea non omne corpus esse aut elementum. aut ex elementis. pars enim ignis neque ignis est, neque alterum elementum vllum.

¶ 4. ¶ Iis verò, qui magnitudinem determinant prius aliquid elemento elementum esse, & hoc in infinitum abire, si omne corpus diuisibile sit, & quod minimarum est partium elementum. ¶ Preterea & Iis etiam accide dicere, quod idem ad hoc quidem ignis est, ad aliud verò aer & rursus terra,

T. 70. & aqua. ¶ Communis autem his omnibus peccantium est, qui vnum elementum supponunt, vnam solum motum habere naturalem & omnium eundem. Videmus enim

Επίσημο Κεντρική Βιβλίο

- T.71.** ¶ Præterea si id, quod videtur, ignoratur, A ignis autem sphaera est, aut pyramis, necesse est id, quod videtur, fieri sphaeram aut pyramidas, incidere igitur, & diuidere sic sit secundum rationem accidens figurae, ex necessitate autem pyramidem facere pyramidas, aut sphaeram sphaeras, penitus est irrationabile, & simile est, atque si quis censent gladium in gladios diuidi, aut
- T.74.** Terram in terras. ¶ Præterea ridiculum est ad diuidendum solum assignare figuram igni. videntur enim magis congregare, & conterminare, quam segregare. segregat enim ea, quæ non sunt eiusdem generis: congregat autem ea quæ sunt eiusdem generis. Et congregatio quidem per se est (conterminare enim, & vire ipsius ignis est) segregatio autem per accidens, congregans enim id, quod existens est generis, separat alienum. Quare, aut ad ambo oportebat assignare, aut magis ad congregandum.
- T.75.** ¶ Ad hæc autem, quoniam calidum, & frigidum contraria sunt potentia, assignare frigidulo figuram aliquam est impossibile ex eo, quia oportet quidem contrarium id esse, quod assignatur. nihil autem est contrarium figurae, quapropter & omnes omittunt. & tamen decebat omnia determinare figuris, aut
- T.76.** nihil. ¶ Quidam autem de potentia ipsius tentantes dicere, contraria dicunt ipsi sibi ipsis. Alii enim frigidum id esse, quod magnarum est partium, præterea quod contrahitur, & non transit per meatus manifestum est igitur & quod calidum vitæ erit transiens, tale autem id est quod subitidum est partium, quare accidet paritate, & magnitudine differre calidum, & frigidum, sed non figura. Præterea si inæquales sunt pyramides, magnæ vique non ignis erunt, neque erit figura causa viendi, sed contrarium. Quod igitur non figuris differant elementa, manifestum est ex dictis.
- T.77.** ¶ Quoniam autem propriissime differentia eorum sunt, quæ secundum passionem, & opera, & potentias sumuntur (vniuersumque enim eorum, quæ natura ostendit, & opera, & passionem, & potentias esse dicimus) erit de his dicendum, vtrum considerauimus hæc, vniuersumque ad vnum quodque differentias sumamus.

Βεβαιώσαι ταυτά, λέγουμεν τὰς ἰσχύας τοῦ ποτὶ τὴν διαφορὰν.

verſione enim colorari. iis autem, qui in
plana diuidunt, non amplius, nihil enim
ibi, præter ſolida compoſitis ſecundum la-
titudinem paſſionis enim non poſſunt ge-
nerare aliquid ex ſe ſiſ. Cuius autem, quare
minus poſſet conſeſſa videre, inſuper ſen-
ſa eſt, quæ poſſet quæcumque magis ver-
ſa ſunt in naturæ, habus, & magis poſſunt
ſupponere talia principia, quibus multa
poſſunt comprehendere, qui autem ex multis
rationibus mini ne contemplatur exiſten-
tiam ſine, & ſine ſubſiſtentiæ. Exiſten-

1. 8. enunciant. ¶ Videbit autem quis & ex his, quantum differunt qui Naturaliter, & qui Logice considerantur. Deinde cum quod est indivisibile esse magnitudines, hi quidem inquirunt, quod ipse triangulus multa erit. Democritus autem videbitur utque proprius, ac naturalibus rationibus perfunderi. Manifestum autem erit quod dicimus, procedentibus. Habet enim dubitationem, si quis parat corpus quoddam sit, & magis unam esse tantum quam dividibilem, & hoc possibile, quod enim erit, quod divisionem elingit. Si enim omni quaque dividibile est, & hoc possibile sit, sine finis si hoc corpus dapsit, & si non finis sit, dora sit si hoc fiat, nullum erit utique impossibile, quapropter & secundum ipsum modum similitur, & omnia etiam, si omni ex parte natura est dividibile, quomodo sit divisum, nullum erit impossibile factum, quoniam, neque si in decem in illa decies milies divisa fuerint, yllum est impossibile, & si forsitan nullus utique dividet. Quoniam ergo omni quaque tale est corpus, dividatur, quid igitur erat reliquum? magnitudo? non enim est possibile, non enim quippiam non divisum erat autem omni quaque dividibile. At vero si nullum erit corpus, neque magnitudo, divisio autem erit, aut ex punctis erit, & sine magnitudine ea erunt, ex quibus componitur, aut nihil profus, quare, & si generabitur ex nihilo, & si erit compositum, & ipsum utque, universum nihil, nisi apparet. Similiter autem, & si fuerit ex punctis, non erit quantum. Quando enim attingebat se in una magnitudine, & una erat magnitudo, & simul erat, nihil faciebant maius ipsum totum: divisio enim in duo, vel plura, neque maius neque minus est ipsum totum, quam prius, quare si etiam omnes simul posite faciant nullam facient magnitudinem. Sed & si quid, veluti rasura, diviso corpore, sit, & sic ex magnitudine corpus quoddam abit, eadem ratio, illud quomodo dividibile

7. 57. ¶ Si igitur quod prius necesse est factum esse, & quod posterius erit, ut si domus, fundamentum, si verò hoc, lutum, nunquid, si fundamentum factum est, necesse est domum factam esse, an non amplius, nisi & illud necesse sit generatum esse simpliciter? si autem hoc necesse, & fundamento generato, generatum esse domum, fit enim quod prius, se habebat ad posterius, quare si illud erit necesse illud prius generatum esse. Si igitur necesse generatum esse posterius, & quod prius necesse, & si quod prius & quod posterius igitur necesse: sed non propter illud, sed quoniam suppositum erat ex necessitate futurum. In quibus igitur posterius necesse est, in his conceditur, & semper priori generato necesse est generatum esse poste-

& si non per plura, attamen & per hæc sufficienter patet.

CAPVT VII.

QUoniam autem de inmanifestis sensui putamus sufficienter demonstrasse secundum rationem, si ad possibilem reduxerimus, ex his, quæ nunc dicuntur existimabitur vtiq; aliquis sic de his maximè accideret. Supponitur enim nobis mundi eius, qui circa terram, quantum sub circulari est latitudo, esse primam partem exhalationem siccam, & calidam, ipsa autem, & continui sub ipsa aeris ad hæc multum, simul circunducitur circa terram à latitudine, & motu circulari, cum autem fertur & mouetur hoc modo, quæcunque conigerit, bene temperata existens, sepe igitur, quapropter dicimus fieri & sparsorum syderum discursus. Cum igitur in talem condensationem incideret propter superfluum motum, principium igneum neque sic multum valde, vt citò, & ad multum exorat, neque sic debile, vt exinguatur citò, sed maius, & ad multum, simul autem ab inferius accidat ascendere bene temperatam exhalationem, hoc fit stella comata, quæcunque exhalatam exierit igitur. Si enim omniqualiter similiter Comæ existerent in longitudinem, vocatur Barbata. Sicut autem talis latio, stellæ videtur esse, sic & manio, quasi stellæ manio videtur esse. Simile enim est, id quod fit, velut si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

ut patet de cometis, ubi dicitur, quod si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

Aristoteles dicit, quod si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

Erit autem cometes, quando in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes, ut patet de cometis, ubi dicitur, quod si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

ut patet de cometis, ubi dicitur, quod si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

ut patet de cometis, ubi dicitur, quod si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

ut patet de cometis, ubi dicitur, quod si quis in paleam cumulum, & multitudinem impulserit virionem, aut ignis principium iniecerit modicam, videtur enim similis & syderum discursus huic, citò enim propter apertam dispositionem successu fomitis succedit in longitudinem. Si itaque hoc maneat, & non consumatur petrascentis, quæ maximè densasus est succensus fomes, fiet vtiq; principium latioris consummatio discursus. Talis & comata est stella, vt discursus sideris, habens in seipso terminum & principium. Quando igitur in ipso inferiori loco principium consistens fuerit, per se appareat cometes, quando autem sub altiorum aliquo, aut non eantium, aut errantium à motu consistens exhalatio, tunc cometes fit horum aliquis. Non enim apud ipsa astra comata fit, sed quemadmodum area circa Solem & Lunam apparent, assequentes,

quia fit per tempora finita, vt in temporibus, quæ secundum annum, hyems, hæc circueit quodam magno magna hyems, & excessus imbrum. Hic autem non semper secundum eadem loca, sed quemadmodum quod vocatur sub Deucalione diluuium. Etenim hic circa Græcæ locum factus fuit maximè, & huius circa Græciam antiquam. hæc autem est circa Dodonem, & Acheloum. Iste enim multis in locis fluxione permittitur, habebant enim Selli hic, & qui vocabantur tunc quidem Græci, nunc autem Hellenes. Cum igitur fiat talis excessus imbrum, putare oportet ad multum tempus sufficere, & sic nunc eius, quod est flauiorum, hos qui dè est semper fluëtes, hos autè non, hi quidem adiunt causam esse magnitudinè sub terra hiatuum. nos autem magnitudinem altorum locorum, & spirituum, & frigiditatem ipsorum: ista enim plurimam & suscipiunt aquam, & operiunt, & faciunt. Quibusque autem parua suspensa sunt montium consistunt, aut laxa, & lapidosa, & argillosa: hæc prædicere sic putare oportet, in quibus utique facta fuerit talis humidi latio, vt semper fluentes, fiant humilitates locorum magis, tempore autem hæc sicca apparent fieri magis, altæ autem minus, quæ aquosa sunt, donec veniat iterum descensus circuitus eiusdem. Quoniam autem necesse est totius quidem fieri quandam permutationem, non tamen generationem, & corruptionem, si quidem maneat totum, necesse est quemadmodum nos dicimus non eadem semper loca humida esse mari, & fluuiis, & sicca. Manifestum autem id, quod sit: quos enim dicimus antiquissimos esse hominum Agyptios, horum regio tota facta videtur, & esse fluuij opus: & hoc fecundum regionem ipsam aspicient manifestum est. Et quæ circa Rubrum mare argumentum sufficiens, hoc enim Regum aliqui tentauit perferdere: non enim paruas vitæ haberet ipsius villitates, si fieri nauigabili totus locus. Dicitur autem primus Sesostris conatus fuisse antiquorum, sed inuenit mare, existens alius terra. quapropter & ille primo, & Darius postea cessauit fodere, vt non corrumpere fluxus fluuij cum isto mari. Manifestum est igitur, quod mare vnum hæc omnia continuum erant.

confiteri, quod factum est, si quidem & omnis mundus, simul enim ipsius faciunt generationem: quare palam est, quod si quidem perpetuum ipsum vniuersum, & de mari sic existimandum. Poterat autem minus fieri secundum multitudinem, sicut ait Democritus, & tandem deficere, ab Alopi fabulis nihil differere videtur persuasus sic. Etenim ille fabulose dixit, quod his quidem Charybdis abhorrens primo quidem montes fecit manifestos, secundo autem insulas, vltimo aures forbens, aridas faciet omnino. Illi igitur congruebat irato aduersus portitorem talem dicere fabulam, veritatem autem querentibus minus. Propter quam enim causam manifesti primo, siue propter pondus, ut etiam quidam horum alunt (in promptu enim est huius causam videre) siue & propter aliud aliquid, palam est, quod propter hoc permaneret necessarium est & reliqua tempore ipsum. Aut enim dicendum ipsis, quod neque eleuata aqua à Sole veniet iterum, aut si quidem hoc, erit necessarium aut semper, aut quantum quidem fuerit hoc remanere mare, & iterum fursum ferri illud prius oportebit, quod est possibile. quare nunquam excrescitur, rursus enim praenitens, descendens in ipsum, quod praescendit, differt enim nihil semel hoc dicere, aut sepe. Si igitur solem cessare faciet quis à latione, quid erit excrescens? Si autem permittet esse circulationem, semper appropinquans, possibile, sicut diximus, fursum ducet: dimittat autem iterum recedens. Acceperunt autem hanc sententiam de mari ex eo, quod multa loca apparent siciora nunc, quam prius. De quo causam diximus, quod secundum quendam tempora excrescibus factis, aqua haec est passio, sed non propter totius generationem, & particularem: & iterum est contrarium: & cum facta fuerit, desiccabitur iterum. & hoc sic necessarium est, circulariter semper ire: magis enim sic rationabile est existimare, quam propter haec caelum totum permuati. Sed de his quidem plus quam dignum erat, immoratus est sermo. De Salsedine autem his quidem, qui semel generauerunt, & omnino ipsum generant, impossibile est saluum facere. Siue enim omnis humidi circa terram existens, & eleuati à sole, quod relictum est, factum est mare, siue inexistit tantus sapor

[illegible]

πρὸς καὶ αὐτὸν ἔχουσιν ὡς καὶ πρὸς ἡμᾶς, τοῦτο ἀποκρίσθαι ἔχοντα ἰσχυρότατα· ἔνι ἐρωτητῇ.

mutati iterum in humidum constant, a qua sunt. Aliæ enim passionēs, per quamdam commisionem, ipsius aquæ sunt, & quæcunque aliquid fuerit, quod commistum est, talem facit saporem, sed de his quidem in aliis temporibus conuenientibus facere oportebit considerationem. Nunc autem tantum dicamus, quod maris existentis semper aliquid sursum ducitur, & potabile, & desuper in plures descendit aliud factum, non quod sursum dictum, & propter pondus subsidet potabili. Et propter hoc neque deficit, sicut neque fluit, nisi locis: hoc autem in ambobus necesse est accidere similiter. Neque semper eadem partes permanent, neque terræ, neque maris, sed tantum tota moles. Etenim de terra similiter oportet existimare: hoc enim ascendit, illud autem iterum descendit, & loca permant & supernantia, & descendencia iterum. Quod autem sit in commisione alieuus salum, palmæ est non solum ex dictis, sed & si quis vas cereum formans posuerit in mare circumligans os talibus, ut non illiqueferat maris, quod enim ingreditur per parietes cereos fit potabilis aqua, tanquam enim percolatum quod terrestre est, & quod facit falsedinem propter commisionem, secerneitur. Hoc enim causa est & grauitatis (plus enim trahit sal, quam potabilis) & crassitie. Etenim crassius differt in tantum, ut naues ab eodem pondere rerum quæ vehuntur, in fluuiis quidem ferè submergantur, in mari autem mediocriter se habent, & nauigabiles, naues propter aliquam in fluuiis onerantium naues propter hanc ignorantiam dampnum passi sunt. Coniectura autem est admitti alieuus, quod crassior est moles, Si enim aliquis aquam salam fecerit valde, miscens sal, supernant oua, etiam si sint plena, ferè enim, sicut lutum fit: tantum habet conulentam multitudinem mare. Idem autem hoc operantur & circa salituras. Si autem est, sicut fabulantur quidam, in Palestine tale stagnum, in quod si quis immerferit colligatum hominem, aut iumentum, supernat, & non submergitur in aqua. Testimonium vtiq; erit aliud, quod dictis: dicunt enim amarum se esse stagnum, & salum, ut nullus piscis ingrauescat: vestimenta autem purgat, si quis, cum irrigauerit, quassauerit. Sunt autem & talia signa omnia dictorum,

CAPVT III.

DE flatibus autem dicamus, cum sum-
pserimus principium dictum a nobis
iam prius. Sunt enim duæ species exhalati-
onis. vt diximus, hæc quidem humida
illa autem sicca. vocatur autem hæc qui-
dem vapor, illa autem secundum totum
quidem inominata est. eo autem quod
in parte videntes: necesse est vniuersaliter
appellare ipsam velut fumum. Est autem
neque humidum sine sicco, neque siccum
sine humido, sed omnia hæc dicuntur se-
cundum excessum. Cum itaque fertur Sol
circulariter, & cum quidem appropinqua-
uerit, per caliditatem sursum ducit humi-
dum: longius autem cum fiat propter in-
frigidationem cõsistit iterum sursum du-
ctus vapor in aquam / quapropter hyeme
magis suraque, & nocte, quam per diem:
sed non videtur, quia latet nocturnæ ma-
gis, quam diurnæ descendens autem aqua
distribuitur tota in terram: exiit autem
in terra multus ignis, & multa caliditas, &
Sol non solum illud, quod supernatatur ter-
ræ humidum trahit, sed & terram ipsam
desiccatur calefaciens. exhalatio autem,
sicut dictum est, duplex existit, hæc quidem
vaporosa, illa autem fumosa / anibus ne-
cessarium est fieri. Harum autem quæ quid-
dem humidæ plene habent multitudine
exhalatio. principium plueris aque est,
sicut & sum est prius: sicca autem harum
principium est, & natura omnium. Hæc
autem quod isto modo necessarium sit ac-
cidere & ex ipsis operibus palam est. Ete-
nim exhalationem asserere est necessa-
rium. Et Solem, & eam, quæ est in terra,
caliditatem hæc facere non solum possi-
biles, sed necessarium est. Quoniam autem
altera vniuersique species manifestum est,
quod differunt: & non eadem est venti
natura, & plueris aque / sicut quidam
aiunt: eundem enim aerem motum qui-
dem ventum esse, & consistentem autem i-
terum, aquam. Aer igitur, sicut in sermo-
nibus ante hos diximus, fit ex his. Vapor
enim humidus & frigidus: bene termi-
nabile enim est, vt humidum: quia autem
aque est, frigidum est propria natura, sicut
aqua non calefacta. Fumus autem calidus,
& siccum, quare veluti ex cognatis consi-
stet vtique aer humidus, & calidus. Ete-
nim inconnexis est, si qui circa singulos
circulatus est aer, ille fiat & mouetur fla-
tus, & vnde cum motus fuerit, ventus fit:

[illegible][illegible]

A sed non, sicut fluuios existimamus, non qualitercunque esse aquae fluentis, neque si habeat multitudinem, sed oportet fontanā esse quae fluit, sic & de ventis habet, mouebitur enim utique magna multitudine aeris ab aliquo magno calu, non habes principium, neque finem. Accedant autem quae sunt dicās. Quia enim continuū quidem, magis autem, & minus & maior, & minor sit exhalatio, semper & nubes, & spiritus sunt secundum temporū vnumquodque, vt nata sunt. Quia autem aliquando quidem vaporosa sit multo copiosior, aliquando autem sicca, & fumosa, quandoque quidem pluuiosi anni sunt & humidi, quandoque autem ventosi, & siccī. Aliquando igitur accidet & siccitates, & imbres multos simul. & secundum multitudinē & continuam fieri regionem aliquando autem & secundum partes. Saep̄ enim quae in circuitu est regio accipit temporaneos imbres, & multos : in aliqua autem parte huius siccitas est, aliquando autem contrarium, ea omni, quae in circulo est, aut mediocribus vtente aquis, aut etiam magis siccis. Vna aliqua pars aquae epirosam accipit multitudinem. Causa autem est, quia vt plurimum quidem eandem passionem ad plurimum pertingere par est regionem, quia similiter ponuntur ad Solem quae prope sunt, nisi aliquid differens habeant proprium. Optimo aliquando secundum hanc quidem partem siccitas exhalatio facta est amplior, secundum aliam autem vaporosa, aliquando autem contrarium. & ipsius autem huius causa est, quia vtraque decidit in atrique regionis exhalationem vt sicca quidem secundum propriam sit regione humiditas autem ad viciniam, aut etiam in aliquam remotiorem locum propulsa est : ita ubi ualiquando autem haec quidem manent, contraria autem idem fecit. Et accidit hoc sepe, sicut in corpore, si superior venter siccus fuerit inferiorē contrarie disponi, & hoc necesse existente humidum esse superiorem, & frigidum sic & circa loca circumobstinentiam pati, & permixtam exhalationem. Adhuc autem post imbres ventus vt primum sit in illis locis, in quibus contingit fieri imbres, & flatus cessant, aqua facta. Haec enim necesse est accidere propter dicta principia. Cum enim pluerit, terra effrascata, & ab eo, quod est in ipsa calido, & ab eo, quod desuper exhalat

[illegible]

Contrarius autem huic Apeliotes à B hoc enim est Oriens æquinoctialis Boreas autem, & Aparthia à G. huic enim Vefia contrarius autem huic Notus à H: Meridies enim hic est. à quo flat, & H ipsi G contrarium est: secundum diametrum enim ab F autem Cæcias, hic enim Oriens æstivalis est Contrarius autem est non qui flat ab E, sed qui à C. Libi. ille enim ab Occidente hyemali flat, contrarius autem huic, secundum diametrum enim ponitur Qui verò à D Eurus. ille enim ab Oriente hyemali flat, & cinus existens Noto. Quapropter & sæpe Euronoti dicitur flare. Contrarius autem est huic, non qui à C Libi sed qui ab E, quem vocant hi quidem Argesten, hi autem Olympian, hi autem Scironem. ille enim ab Occidente æstivali flat, & secundum diametrum ipsi oppositur solus. Hicigitur secundum diametrum positi veniunt, & quibus sunt contrarii. Alij autem sunt, & secundum quos non sunt contrarii ventiles à I enim, quem vocant Thraciam, ille enim ortus est Argesten, & Aparthia, à K autem, quem vocant Melen. ille enim medius est Cæcie & Aparthia. Diameter autem K vult quidem secundum semper apparentem esse, non exacte autem est. Contrarii autem non sunt hi flatibus, neque Mele, flaret enim vique aliquis ab eo in quo M (hoc enim est secundum diametrum) neque ipsi I Thraciam flaret enim vique ab N hoc autem signum secundum diametrum est, si non ab ipso & ad modicum fluctum ventus, quem vocant qui in loco illo Phoeniciam. Principalissimi igitur, & determinati venti hi sunt, & hoc ordinati sunt modo. Quid autem sint plures venti à locis ad Vefiam, quàm ab his, qui ad Meridiem, causa est, terram habitabilem superponit ad hunc locum, & quia multo amplior aqua, & mixta repellunt in hanc partem, quia illa sub Sole sunt, & illius latitudo, & cubas liquoris emittit in terram, & calefactus ab Sole, & cetera, nec illarum est amplior aqua, & ad maiorem locum flexus exhalationem propter hanc causam. Sunt autem dictorum Boreum Boreas apud eos, & Aparthia principalissime, & Thraciam, & Melen, Cæcias autem communis Apeliotis, & Boreas. Notus autem, & Lithogenes, qui à meridie, & Libi, Apeliotis autem, qui ab Oriente æquinoctialis, & Eurus, Phoeniciam autem communis

[illegible]

πάλιν ἡ ἀνακάλυψις περὶ αὐτὸν. οὕτω γὰρ A
 ἀνακάλυψις καὶ λαμπρὸν τοῦ αἵματος ὑπὸ τοῦ ἀέ-
 ρος, ὥστε ἐκπύρην ἀγίνετο καὶ πολλὰς αἰ-
 ρίας ἐκδιώκετο ἀποβάλλειν, ὡς ὁ πύρρην καὶ
 πύρρην. διὸ καὶ αὐτὸ ἀεὶ ἀποσπασθὲν ἀπὸ
 τοῦ αἵματος ἐν τῇ ἀνακάλυψι, καὶ μάλιστα τὴν μα-
 γνὰ πύρρην, ὅταν ἔσται πύρρην, καὶ τὸ ἐν
 τοῦ αἵματος, καὶ καὶ ἡ αἰρὶς καὶ ἀεὶ ἀποσπασ-
 θήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ μεταφρασεύσεται. B
 διὸ καὶ ὁ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀνακάλυψις, καὶ διὸ
 ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀποσπασ-
 θήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ μεταφρασεύσεται. C
 διὸ καὶ ὁ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀνακάλυψις, καὶ διὸ
 ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀποσπασ-
 θήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ μεταφρασεύσεται. D
 διὸ καὶ ὁ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀνακάλυψις, καὶ διὸ
 ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀποσπασ-
 θήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ μεταφρασεύσεται. E
 διὸ καὶ ὁ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀνακάλυψις, καὶ διὸ
 ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀποσπασ-
 θήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ μεταφρασεύσεται. F
 διὸ καὶ ὁ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀνακάλυψις, καὶ διὸ
 ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ αἰρὶς ἀποσπασ-
 θήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ μεταφρασεύσεται.

refrangebatur ad ipsum: sic enim debilis
 erat, & tenuis valde ob infirmitatem, ut &
 speculum fieret propinquus aer, & non
 posset repellere, sicut qui longe est, &
 spissus. Quapropter & promontoria sur-
 sum vulta videntur in mari, & maiores
 magnitudines omnium, cum Euri flant, &
 quæ in caliginibus sunt, velut & Sol, & a-
 stra orientia, & occumbentia magis, quam
 in medio cæli existentia. Ab aqua bu-
 rem maxime refrangitur, & ab incipiente
 fieri magis adhuc quam ab aere. quomol-
 bet enim partium, ex quibus sit consisten-
 tibus gutta, speculum necessarium est
 esse magis caligine. Quoniam autem &
 manifestum est, & dictum est prius,
 quod in talibus speculis color tantum ap-
 paret, figura autem immanifesta est, nec-
 cessarium, cum incipiat pluere, & iam
 quidem cogatur in guttas, qui in nubibus
 est, aer, nondum autem pluit, si ex oppo-
 sito fuerit Sol, aut aliud aliquid, sic ful-
 gidum, ut fiat speculum nubæ, & refractio
 fiat ad fulgidum ex opposito, fieri imagi-
 nem coloris, non figuræ, unoquoque
 speculorum existente parvo, & invisibili.
 Ea autem, quæ ex omnibus ipsis est, con-
 tinuitate magnitudinis visa necesse est
 continuam magnitudinem eiusdem ap-
 parere coloris: unumquodque enim spe-
 culorum eundem reddidit colorem ipsi
 continuo. Quare, quoniam hæc possi-
 bile est accidere, cum se habeat hoc mo-
 do Sol, & nubes, & nos simus in interme-
 dio ipsorum, erit propter refractionem im-
 mago quædam, quinimo & videtur tunc,
 & non alter sese habentibus, facta Iris.
 Quod igitur Iris sit refractionis visus ad So-
 lem, manifestum est, quapropter & ex op-
 posito semper fit. Area autem circa ipsum.
 Et quidem ambæ refractiones: sed hæc qui-
 dem colorum varietate differt: hæc e-
 nim ab aqua, & nigro fit refractionis, & de
 longè: illa autem de propè, & ab aere
 albore secundum naturam. Apparere au-
 tem fulgidum per nigrum, aut in nigro
 (differt enim nihil) puniceum. Videre
 autem licet viridulum lignorum ignem,
 quod rubram habeat flammam, propie-
 rea quod fumo multo mistus est ignis,
 fulgidus existens, & albus. Et per cal-
 liginem, & fumum Sol apparet puni-
 ceus. Quapropter Iris quidem refra-
 ctio prima talem habere videtur colo-
 rem: aguttis enim parvis fit refractionis.

[illegible]

A à calido rigido concrefcit, quare ad con-
cretionē duob. indiget. quapropter in solu-
bile. Ligna autem funt terræ, & aeris, qua-
propter vtilitatis, & non liquabilia, nec
mollificabilia. Et in aqua fupernatant, pro-
pter ebrium t. hæc autem non. alia enim
aeris habent plus, & ex ebno autem nigra
evaporant aer, & eft plus in ipfa terra. Fi-
fibile autem terræ folum, propterea quod
deficcatur concrefcit paulatim, quare
neque aqua foluitur, neque enim aqua in-
troitus habet, per quos folum fpiritus ex-
iit: neque ignis, coegit enim ipfe. Quid
igitur fit concretio, & liquefactio, & pro-
pter quos, & in quibus fit, dictum eft.

CAPVT VIII

[illegible]

EX his autem manifestum est, quod a calido, & frigido coguntur corpora. & hac autem inersantia, & cogentia faciunt operationem suam. Propterea autem quod ab his condita sunt, in omnibus inest caliditas, aliquibus autem & frigiditas, quæ deficit. Quare, quoniam hæc quidem insunt, propterea quod faciunt humidum autem & siccum propterea quod patiuntur participanti ipsi communis omnibus. Ex aqua igitur, & terra, similium partium corpora constant & in plantis, & in animalibus. Et quæ mineralia sunt, ut autum, & argentum, & quæcunque alia talia. & ex ipsis, & exhalatione ea, quæ utriusque inclusa sicut dictum est in aliis. Hæc autem omnia differunt ab invicem, & ad sensus propriis, & eo quod est posse aliquid facere. album enim, & odorum, & sonorum, & dulce, & calidum, & frigidum, eò quod possunt aliquid facere in sensum, sunt, & aliis magis convenientibus passionibus, quæcunque patiendi dicuntur. dico autem ut liquabile, & concretile, & flexibile, & quæcunque alia talia. omnia enim talia passiva, sicut humidum, & siccum. His itaque differt os, & caro, & neruus, & lignum, & cortex, & lapis, & aliorum vnumquodque quod similium quidem partium, naturalium autem corporum. Dicamus autem primo numerum ipsorum, quæ secundum potentiam, & impotentiâ dicuntur. Sunt autem hæc: Concretibile, Inconcretibile, Eliquabile, Ineliquabile, Mollificabile, Non mollificabile, Tingibile, Non tingibile, Flexibile, Inflexibile, Frangibile, Non frangibile, Friabile, Non friabile, Impressibile, Non impressibile, Formabile, Non formabile, Pressibile, Non pressibile, Trahibile, Non trahibile.

Quæcunque autem à frigido ineffrassantur, terræ. Quæcunque autem ab ambobus, communia plurimum, ut oleum, & mel, & dulce vinum. Consistentium autem, quæcunque quidem concreta sunt à frigido, aquæ: ut glacies, nix, grando, pruina. Quæcunque autem à calido, terræ: ut siccile, caseus, nitrum, sales. Quæcunque autem ab ambobus, talia autem sunt, quæcunque infrigidatione: hæc autem sunt, quæcunque amborum priuatione, calidi, & humidi simul egredientis cum calido: sales enim humidi solius priuatione concreverunt, & quæcunque syncera terre: glacies autem calidi solius hæc vitique amborum, quapropter & ab ambobus, & habebat ambobus. Quæcunque igitur totum exudant, velut siccile, aut electum (etenim electrum, & quæcunque dicuntur ut lacrymæ. Infrigidatione sunt, velut myrrha, thus, gummi. Et electrum quoque huius generis esse videtur, & concreuit: circumprehensa enim animalia in ipso videntur. A fluio autem calidam exiens, ut cacti mellis, cum in aquam diffusum fuerit, evaporat humidum: hæc omnia sunt terre. Et hæc quidem ineliquabilia, & immollificabilia, velut electrum, aut lapides quidam, velut ossi in speculatione, etenim hi similes sunt his: & non ut alijs, sed ut à frigido pertransiente calido, coegreditur humidum ab exeunte ab ipso calido, in alijs autem ab extrinseco igne: Quæcunque autem non totum, terre quidem sunt magis mollificabilia autem, & ferunt, & corruunt: thus autem, & alia, similiter ut ligna, vaporant. Quoniam igitur liquabilia ponendum est, & quæcunque liquefunt ab igne, hæc sunt aquosiora, quedam autem & communia, velut cera. quæcunque autem ab aqua, hæc terre: quæcunque autem in peque ab altero, hæc aut terre, & amborum. Si igitur omnia quidem aut humida, aut concreta, horum autem quæ in diffis passionibus, & non est intermedium, omnes vitique erunt dictæ, quibus discernemus vitrum terre, aut aquæ aut plurius commune, & verum ab igne constat, aut frigido, aut ambobus. Autrum itaque, & argentum, & æs, & stannum, & plumbum, & vitrum, & lapides multi innotuunt aquæ sunt: omnia enim hæc liquefunt a calido. Amplius vina quedam, & vrinæ, & acrum, & lissidum, & ferum, & sanies, aquæ: omnia enim concreverunt frigido. Ferrum autem, & cærum, & vnguis, & os

[illegible]

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

and γ is fine

70 A.

Υπερβάλλοντα σε

Καὶ ἔλεγον αὐ-

Τὸ Ν ἐν τῇ ζωῇ μορίων, τὰ
καρπὸν αὐτοῦ ἐστι, ὅσα δια-
κρίται ἐκ τοῦ σώματος, εἰς σαρκὰς εἰς
μαῖα, εἰς ὀφθαλμοὺς, ὅσα εἰς ἀνομι-
ὰς, εἰς χεῖρας ἡμῶν εἰς χεῖρας διακρίται,
εἰς ἀποδοτικὰ εἰς κοσμοποιῖα, ἧς δὲ
πικρὰ ἐστὶν, οὐ μέντοι μέλη, ἀλλὰ
καὶ μέλη καλῶνται, πάντα δὲ ἔστιν,

A sed rationes ipsorum non certæ. Quare, quando existunt, & quando non, facile est percipere, nisi valde deperidum fuerit, & figure solę fuerint reliquæ, vt inueneratq; in mortuorum corpora, quæ sublimata sunt in sepulchris, & fructus solum figura, secundum sensum autem non videtur inuenerati valde, & quæ ex lacte concretescent. Tales igitur partes caliditate, & frigiditate, & hatur motibus contingit fieri concretescentes calido, & frigido, dico autem, quæcumque similes, vt carnem, os, pilos, nervos, & quæcumque talia, omnes enim differunt dictis differentis, tensione, tractione, comminutione, duritie, mollitie, & aliis talibus. Hæc autem à calido, & frigido, & motibus fiunt mixtis. Constituta autem ex his, dissimiles nulli vitiq; videbuntur, vt caput, aut manus, aut pes, sed, vt & quod factum sit ær quidam, aut argentum causa frigiditas, & caliditas, & motus, ferram autem, aut phisalam, aut arcum non adhuc; sed hic quidem ars, ibi autem natura, vel alia aliqua causa. Quoniam igitur habemus, cuius generis vnumquodque eorum, quæ similium partium, accipiendum secundum vnumquodque quid est, vt quid sanguis, aut caro, aut semen, & aliorum vnumquodque, sic enim scimus vnumquodque propter quid, & quid est, si materiam, aut rationem habemus, maximè autem cum ambo, & generationis, & corruptionis, & vnde sit principium motus. Manifestis autem his, similiter ea, quæ non similium partium speculandum, & tandem ex his constituta, vt hominem, plantam, & alia eiusmodi.

A R I S T O T E L I S

DE HISTORIA

Animalium

LIBER PRIMVS.

Theodor Gaza interprete.

CAPVT L

A NIMALIUM partes, aut incompositae sunt, quae scilicet in similes sibi partes dividuntur, ut caro in vases, & ob eam rem similes appellantur; aut compositae: quae apte secat in partes dissimiles sunt, non in similes: ut manus non in manus secat, aut facies in facies: quapropter eas dissimiles nominemus. Quo in genere partium sunt,

DE ITIST. ANTM. LIB. I. 13

Α Volnerum autem alia penna volant, ut aquila, ut accipiter, alia membrana sicca, ut apes, ut scarabaei, alia cute, ut vulpecula, ut vesperilio. Volant pennis, aut cute, quae habent sanguinem. Membranis siccis, quae sanguine carent, ut insecta. Sunt porro quae vel pennis, vel membranis volant, omnia bipeda, aut apeda. Angues enim circa Aethiopiam tales volare narrantur. Genus pennarum autem appellamus: reliqua duo genera nomine carent communi. Volucris autem generis exangulis, aliis pennarum tutela crusta superuenit, ut vaginipennes possint nuncupari, velut scarabaei: aliis pennae nulla crusta integuntur, quorumfalsi bipennes sunt, alia quadrupennes. Gerunt pennas quaternas: quae ut grandiora sunt, aut aculeo in alio armantur. Vaginis pennis illius ordinis nullum est, quod aculeum gerat. Bipeda anteriori parte aculeos gerunt, ut musca, tabanus, afflus, culex. Omnia, quae sanguine carent, minus quam quae habent sanguinem adoleseunt, paucis marinis exceptis, ut mollium nonnullis: quidem genera, grandiora locis tepidis redduntur, & maris potius, aut dulcibus aquis, quam terra. Omnia, quae se movent, aut quaternis aptis moventur, aut pluribus. Quaternis tantum, quae habent sanguinem: ut homines binis manibus, binisque pedibus: aves binis alis, & binis pedibus: quadrupedes pedibus quaternis, pisces pinnis quaternis. Nam & quipinnis, aut non amplius binis, aut nullis, serpentes, vruntur, quaternis ea quoque, notis nihilominus moventur: flexus enim quaternis his aguntur, aut bini cum pinnis binis. At verò quae sanguine vacua pedibus se pluribus moueant, siue volucres sunt, seu pedestres, his certe motus per notas plures exercetur: ut animal, quod à vita die vno describenda Ephemerum appellatum est, pedibus quatuor, penamque totidem mouetur: quippe quod non solum vitae suae ratione proprium id merito habeat, sed etiam cum quadrupes sit, volucre quoque est. Omnia porro, iam quadrupeda, quam multipeda, modo simili moveri solita sunt, eundem enim motum per diametrum agitur. Verum, cum cetera ductibus binis pedibus incedant, cancer vnus quaternis regitur sollicitus est.

A quippe cum etiam femina elephanti-
 genitali, ut ceteris, inter femora habeat.
 Genitalis vero ipsius differentia nume-
 rosa est. Aliis enim cartilaginosa, car-
 nosa, tumefacta, ut homini: quod ut parte
 carnosa inflari nequit, sic cartilaginosa
 intumescit, excrescitque. Aliis netuosa,
 ut camelo, ut cervo. Aliis osseum, ut lu-
 po, vulpi, mustela, i. id est, id est mustela ru-
 stica, quam Vluerram interpretor: nam is
 quoque osseum gerit. Ad hæc homo, cum
 ad iusta incrementa pervenit, partem su-
 periolem habet minorem, quam inferio-
 rem, contrariaque cetera animalia, quæ
 sanguine constant. Partem superiolem
 intelli volo, quantum de capite ad eam
 pertendit partem, quæ exitus patet excre-
 mentis. Inferiolem autem, quantum ab
 ea ipsa subsequitur reliquum corporis.
 Animalibus ergo, quæ pedibus inniti na-
 tura voluit, cetera posteriora partem com-
 plent interiolem. Quæ autem pedibus
 earent, ut cauda, & quicquid vice cau-
 dæ, simileque habetur pro parte inferio-
 re est. Tales perfecti iam incrementis a-
 nimantes evadunt. Discrimen autem in
 crescendo est. Homo enim prius quam
 adultior sit, partem superiolem corporis
 habet maiorem, quam inferiorem: &
 quo per ætatem amplius augeatur, eo con-
 traria evenit, ut inferiora sint superioribus
 longiora. Quamobrem vix ipse non mo-
 do eodem ingredi solet infirma adhuc
 ætate, quo iam firma ingreditur: sed pri-
 mum, dum infans est, quadrupes reptat,
 deinde se erigit, bipesque incedit. Sunt
 quæ ex proportionem incrementa partis
 ætatisque capere solcant, ut canis. Non-
 nulla primum parte superiore minora
 sunt, post maiora, cum creverint, eadem
 parte evadunt, ut iumenta: nullum enim
 ex eis addita ætate auctius red dicitur ea par-
 te, quæ ab ungula ad clunem porrecta est.
 Dentis etiam ceterorum animalium mul-
 tiplici differentia, cum inter se, tum ho-
 minis ratione cunctant. Habent enim
 dentes omnia, quæ quadrupeda, sangui-
 nea, vivipara sunt, sed variè. Sunt enim
 alia vtrinque dentata, alia altero den-
 tium ordine carent. Quæ anim corina
 gerunt, hæc non dentata vtrinque sunt,
 quippe quæ primoribus maxilla superio-
 ris careant dentibus, quoquoque sunt
 nonnulla, quæ & cornibus vacent, & v-
 trinque dentata non sunt, ut cameli. Ista
 alia dentes habent exertos, velut aper. alia sine hi sunt. Et alia dentes serrati, ut
 homini, panthere, canis. Aliis continui, ut equo, ut bovi. Sunt enim dentibus serratis,
 quorum serrati acutorum dentium mutua insertione pectinatim se coniungunt.

Ehli m.

δημόσιο Κέντρο για την Βιβλιοθήκη Δήλου

τοῖς ἰσχυροῖς, καὶ τοῖς ἀσθενέσι πῶς πάλιν. ὁ δὲ
τοῖς ἀσθενέσι ἐχέει, καὶ ἐκείνους, ὡς
ἐκείνους ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, καὶ ἐκείνους.
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους.

Κυριότατοι δὲ.

Τοῖς δὲ ἐκείνους τοῖς ἀσθενέσι
τοῖς ἀσθενέσι, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους.

Κυριότατοι δὲ.

Ὁ δὲ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους.

Κυριότατοι δὲ.

Ὁ δὲ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους.

Κυριότατοι δὲ.

Ὁ δὲ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους.

Κυριότατοι δὲ.

Ὁ δὲ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους,
ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους.

In ceteris nondum exploratum est. Qui-
bus plures, hac vinaciora magna ex parte
sunt, quibus pauciores & rariore, hac, ma-
gna ex parte vitæ sunt brevioris.

CAPVT III.

HOMINI nouissimæ maxillares, quos ge-
nulos vocamus, circiter vicissimum
annum piguntur, & viris, & mulieribus,
iam verò quibusdam mulieribus anno et-
iam octogesimo maxillares illi nouissimæ
non sine dolore exierunt. Viris quoque i-
dem euasisse accepimus: quod certe his
accidit, quibus in iuuentute ipsi genui
nati non fuerint.

CAPVT V.

ELPHANTO dentes vtrinque quatuor,
quibus conficit cibum, atque in fari-
næ speciem molit. Duo piteres promi-
nent grandes, quos mares grauiiores, re-
simatiosque habent: feminae minores, &
contra quàm mares, vergunt enim deos-
sum, promq; deuiant. Statim, cum natus est
elephātus, dentes habet: aqua quæm gran-
des illos non illico periculosus obinet.

CAPVT VI.

INGUAM per quàm exiguam habet atq;
linterius positam, quàm in ceteris sit, ita
ut vix eam videre possis.

CAPVT VII.

ORIS etiam magnitudine discrimen
existere animalibus planum est. Aliis
enim os resecissum, ut canis, leoni, denique
omnibus, quibus dentes ferrati. Aliis par-
uum, ut homini. Aliis mediocriter, ut generi
suum, equo Æthiopum, quæ gignit Ægyptus.
Iuba equi, vngula qualis bubus, solitum
resilium. Talis etiam inest bisulcorum
modi dentes exerti, sed leuiter: cauda ap-
pri, vox equi, magnitudo asini, tergoris
crassitudo tanta, ut ex eo venabula faciat:
interiora omnia equi, & asini similia.

CAPVT VIII.

SUNT quæ natura ancipite, partim homi-
nem, partim quadrupedem imitantur:
velut simia, canis, canicipites. Sic enim cy-
nocephalos appello. Canis simia gerens
caudam est. Caniceps eadem forma qua
simia est, sed maior, validiorque, & Eu-
cie caninæ similior, vnde & nomen
accepto ad hæc moribus ferocioribus est,
& dente robustiore, caninæque propio-
re. Simia tam parte sui corporis prona pi-
lofa est, vipote quadrupes, quàm supina,
ut speciem gerens hominis, qui canis,

pulvulentus in digitos quosdam finduntur : videlicet primos triplici fissura interius, duplici exterius : posteriores interius duples, exterius triplices. Vnguiculi adunci. Corpus asperum totum, verrucosillo. Oculi in recessu cauo inter recepti, prægrandes, rotundi, cute simili arque reliquum corpus obducti, media sui parte perquam exigua detecti, quæ videant, quæ quidem evidenti sedes nunquam cute operitur, nec papillæ motu : sed totius oculi veritate in orbem, mutationeque quoque versus apicem, quæ velit. Mutat suum colorem inflatus. Verum & niger non longe dissimilis erocodilo est : & pallidus, vi læcæ : maculis distinctus, vi partibus nigris. Mutatur color toto in corpore : nam & oculi concolores reliquo corpori redeunt, & cauda eundem colorem accipit. Motus ei piger admodum, vi testudinis est. Palleat, cum moritur, defonscique colorem eundem servat. Gulas atque arteriam sicut eodem continet, quo læcæ. Carnem nusquam nisi in capite & rostris, & postremo caudæ admodum exiguum possidet. nec alibi sanguinem quam in corde, & oculis, & loco à corde superiore, & venis hinc tendentibus, verum nec in is quidem vlla copia, sed pauxillum habetur sanguinis. Cerebrum paulo superius oculis positum est, & propriis contiguum. Cute autem exteriori detracta oculis, quidam lucens velut anulus æneus tenus, nulla pelle interceptus cingit. Membranis in omnes ferè corporis partes multæ, ac validæ, longæque firmiores, quam in cæteris, tendunt. Dissiliens hæ totus spirare præterea diu potest, motu admodum exiguo à dhuc circa cordis sedem exstante. Et, cum omnes corporis partes contrahit, tum vel maxime collas cogere, atque adducere potest. Lienem conspicuum nusquam continet. Subitæ cavernas, & latitantes late cavernas.

CAPVT XII

Nam in ambus etiam partes nonnullae similes inter se in his, quae exposui, animalibus habentur. Oranibus enim caput inest, & collum, & dorsum, & supina pars corporis & quod pectori proportionetur.

ἐκείνη τὴν ἡμέραν ὅταν ἐπὶ τὸν τόπον ᾗοντες, βροχίαι ἐκχυρῶσι ἐπὶ κινύματα ἐν αὐτῷ
ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ σπασαῖ ἡ ἐκείνη τὴν ἡμέραν μὴ τὰς ἡμέρας τὰς πενήτεσσιν ἡμέραις π
σπασαῖται· σπασίῃα δὲ οὐρανὸς ἔχει τὰ ἐκείνη τὴν ἡμέραν καὶ ἡ ἐκείνη ἡμέρα οὐρανὸς

நிபந்தனையுடையது.

Μένει η ίδια λέξη και οι άρσεις του. Η άρση είναι ίδια. Και η
και άρση της λέξης, και άρση, και το άρση το άρση του, και το άρση

Partes audiendi, odorandi, deniq; sentien-
di nullæ conspicuæ, præterquam oculis ha-
bentur. latent enim meatus, quibus sentire
necesse sit. Oculi omnibus sine palpebris,
sed non duri. Est omne sanè piscium ge-
nus sanguinis particeps. Discrimine autem
partu, sic discrepant, ut alij oua pariant,
alij animal. Pariunt oua omnes, qui squa-
ma continguntur animal omnes, qui gene-
re cartilagineo continentur, excepta ran-
na.

CAPVT XIV.

Reliquum ex iis, quæ sanguinem habet,
animalibus genus serpentum est, quod
commune ambobus superioribus esse po-
test. Sunt enim alij terrestres, alij aquati-
les, quamquam maxima pars sit terrestris,
exigua verò aquatilis, scilicet fluminum
incola. Sunt etiam maris indigenæ serpen-
ter, terrestribus similes, nisi quod caput
habeant congrui, & quidem genera eorum
complura sunt, colore numerosè varia-
tis, nasci eos non in altissimis gurgibus
certum est. Scelopendras etiam, quas cen-
tipedes voco, maris incolæ esse nauimus,
specie terrestribus similes, magnitudine
paulo minores, colore rubentiores, nume-
ro pedum copiosiores, & crurum tenuitate
graciliores, nasci locis fixatis solent, &
modo serpentum, non magna altitudine
gurgium. Caret pedibus genus omne ser-
pentum, ut pisces, nam Remoram errore
nonnulli pedes habere prodiderunt: expe-
nim omnino est. Sed, quoniam pinnae ha-
beat pedibus similes, hinc sit ut pedibus in-
stare videatur, pisciculus quidam hæc est,
saxis affuctus, in cibos non admittendus,
nomen à remoran dis nauibus adeptus, v-
tilis ad iudiciorum causas, & amatoria ve-
neficia, ut aliqui volunt. Partes exteriores
sanguineorum animalium quanam sint,
& quot numero, & quibus inter se diffe-
rentiis dissonent, explicarum iam est.

CAPVT XV.

Nunc interiorum ordinem persequemur,
& primum in eo genere, quod
sanguine constat: hæc enim ratione sum-
ma genera cæteris differunt, quod hæc
sanguinea sunt, illa exanguia. Sanguine
prædita sunt, homo, & quadrupeder,
quæ animal, ouumve pariunt: atque et-
iam aues, pisces: cete: & si quid aliud
vacans nomine, quoniam genus non sit,
sed species simplex in singulis intelliga-
tur, ut serpens, & crocodilus. Ignitur
quæ quadrupedes vulgari sunt, ut equus,

A ἢ δ' ἀδύνατον. ἢ μὴ δύνανται
σι φανερὸν, οὐτ' αὐτοῖς, οὐτ' ἡμῶν ποσὶ
ἀκρίβειαν, ὅτι ὁ σπέρματος. ὁ φανερὸς αὐτοῖς
ἔχοντι αὐτὸν βλάπτειν, & οὐκ ἔστι δυνά-
μις. [ἢ ἔφαρ' ἡμῶν ἔχοντι.] ἡμῶν
οὐδ' ὅτι αὐτοῖς τὸ ἦν ἔχοντι ἡμῶν. αὐ-
τῶν, οἱ αὐτοῖς, ὡς πᾶσι τοῖς ζώοντι
ἀποδιδόται, εἰς τὰν αὐτοῖς τὰν αὐ-
τῶν.

B ζῶντων ζῶντων. πᾶσι ζῶντων
Καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς.

Aντὶς δὲ τῶν ἐκείνων ζῶντων
φύσιν ἡμῶν. ἢ δὲ κοινὴν αὐτοῖς
μὴ τὸ πλεονεξῆσαι τῶν ζῶντων, αὐτοῖς
δὲ τὸ ἦν ἔχοντι, ὅτι ἐν τοῖς ποταμοῖς
πὶ δυνάμει. οἱ οἱ δὲ ζῶντες αὐτοῖς
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι.

C ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι
ἐκπλεονεξοῦν τῶν ζῶντων τοῖς ζῶντι

D καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς
ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι
τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ
πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι.
καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς
ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι
τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ
πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι.
καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς
ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι
τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ
πᾶσι τοῖς ζῶντι. καὶ πᾶσι τοῖς ζῶντι.

Καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς.
Καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς
αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ
αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς.
καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς
αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ
αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς.
καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς
αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ
αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς.
καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς
αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ
αὐτὸς αὐτοῖς. καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῖς.

summa principia cernere nequiverunt. Alij in hominibus admodum extenuatis per ea, quæ ex iis locus viderentur, inter ea venarum principia definire.

Syngnathus medicus Cyprini ita scribit: Venae corporis craffiores oriuntur ad hunc modum & tendunt de oculo propter supercilium, per dorsum ad pulmonē sub manibus; altera de latere dextro ad finitru, altera de sinistro in dextru; & altera per iensur in renē ad testē, altera ad lienē, & tenē, & testē postremū ad genitale perfectum

Diogenes Apolloniata hæc : Venas hominū
ēdilitate ad hūc modū novimus: duæ maxi-
mæ habentur, quæ per vētriculū proprie-
dorsū spinā prōrūdunt, altera dextrorū
altera sinistrorū, vtraq; ad pedē sibi ſui
iēdūt: & in caput eadē per ſingulū prop-
ter humeros efferuntur, hinc ſparſa ramorū
ſerie, & aliæ minores mēbris omnibus ſu-
quint: riuat de dextra dextrorū, de ſi-
niſtra ſiſtrorū. Maximæ autē illæ duæ
cor adeunt, circa ipſam spinā dorfī: altera
iſe duæ paulo ſuperiūs per pectus ſub ala-
varū, in manū diſpenſatæ petendunt
quarū altera lienaria, altera lecoraria vo-
catur. Harū poſtrema ita ſeindūt, vt pa-
te pollicē adeant, parte volū: tamen ex i-
ramorū tenuioriſ ſerietate in digitis ma-
nūq; ſpargitur totū. Propagines tenuio-
res à primis venis mittuntur, à dextra ad ie-
cur, à ſiniſtra ad lienē, & renes. Quæ autē
pertinent ad pedes, ſeindūt quæ femi-
nūq; ite redūnt, per totū femur: quarū
maxima femur ex aſpectu periretur, cras-
ſiq; appareet: altera paulo luteſcē minū-
orilla procedit per femur: idē propter ge-
nū reddūt ad crur, pedemq; imū, quo modo ad
manus: hinc ſubſequē plantā, & ſe ſpargūt in
digitos. Cōplures eia tenues de eisdē illis
ad ventrem & coſas ſparſe obrepunt, quæ
poriectæ per ſingulū pectū caput, apparē
crasſi ſeu ſcæ in erriue. quarū extrema ſi-
ſura multiplici permixtæ per caput, dextrā
dextrorū, ſiniſtra ſiſtrorū: atq; vtraq;
ad aurē dēſcūt. Sūt præterea venæ coll-
cōmiſſæ iuxta maiorē paulo minores, v-
troq; ex latere trāſeuntē, ad quæ plurimū
illarū capitis parē cōtendūt: immixtæ pē
ſingulū mittūt alias ad ſcapulas, & manū

ἔτι τιμωμένοι καὶ ὅτι τὸ πλεονεξῶσαι
καταλείπειν οὐκ ἔστιν ὑπακούειν, ἀλλὰ
ὅτι, ὡς παλαιὰ, ἀφίστανται εἰς τὴν κατὰ
ἐξῆς, καὶ ὅτι ἀφίστανται εἰς τὰ δεξιὰ, ταῦτα
ἐκείνη ἐν τῷ προσηλωμένῳ τὴν μετὰ τὴν
πλήρη ἐκ τῆς κατὰ τὴν συνειδήσιν αὐ-

[illegible]

CAPVT III

Polybia hæc Venarum patia quatuor habentur primū, quod à fincipiis occurrunt tendit per ceruicē, summa per teretes latera spinæ, ad elunes, & curas deinde per tibias ad malleolos exteriores, & pedes: quō ob rē doloribus dorsi, & coxarū, de poplitibus, malleolisve exteris sanguis est mitis solutus est. Secundū venarū par de capite circum aures per ceruicē, quæ iugularis dicitur sanæ, incus propter spinā, & lumbos, ad testes, & femora perferitur: atque per poplites, & tibias, rēdit ad interiores malleolos, & plantas quæ propter dolores iūborum, & testis, sanguis ex poplitibus, aut malleolis mittimus. Tertiū par venarū à temporibus per ceruicē sub scapulis porrigitur ad pulmones, & altera de parte dextra in sinistra perges, māmā subit, & ad lienē, cœcūq; descendit: altera de sinistra in dextrā procedens, à pulmonib; māmā subit, mox iocur petit, & rēq; vtraque postremo ad testes desinit. Quartū par ortum patre priore capitis, de sede oculorū per ceruicē ad humerorū claviculas deuenit, vnde per lacertos ad agilem, mox per cubitos ad volam, & digitos ad malas artium de humero propaginem mittit quæ costas perrepat, dum altera ad lienē, altera ad iecur perueniat, deinde vtraque eminens per ventrem ad gentale deinit. Hæc tres sunt, quæ à cæteris medicinz authoribus dicta acceptimus. Nec desunt naturæ interpretes, qui tamen accuratius perinde, ut medici, non tractarunt de venis, tamen omnes earum ortum à capite, atque cerebrō deducunt quod error est.

[illegible]

Medullæ rationem iis addere debemus: nam ea quoque humidis annueranda generibus in nonnullis animalibus est. Omnia verò, quæ ita præ natura humida in corpore sunt, conepitaculis quibusdam, tanquam vasculis, continentur: ut sanguis in venis, medulla in ossibus: alia in membranis, aut cutibus, aut venteribus. Nouellis adbus animalibus medulla cruenta admodum est: etate præuectis, ut adipe pinguescentibus, adipem trahit: sic sebo deputatis generibus, sebum præ se fert. Sed quamquam medulla non nisi inclusa ossibus est, tamen non omnia medullam intra se continent, sed ea tantum, quæ cæua habentur, tametsi ne ipsa quidem omnia continent. Ossa enim leonis parim nullam, partim admodum exiguum habent: quam ob rem nullam omnino medullam leones habere nonnulli putarunt, ut dictum est. In fustis etiam ossibus minus medullæ est, & nonnullis omnino deest. Hæc ferè semper in animalibus natua & congenita humidi genera habentur. Adnata autem, & posterioraque sunt, lac, & genitura: quorum alterum non eodem modo in omnibus est, sed quibusdam pro genitura thorus genitale virus sui generis habetur, ut piscibus. Quæ vero lac habent omnia, mammis id continent. Mamæ autem datæ iis sunt, quæ animalia intra se concipiunt, & in lucem edunt: ut ea, quæ pilis ineguntur, velut homo, & equus. Ceterum in aquatili genere: ut delphinus, vitulus marinus, balena. hæc enim mammæ habent, & lac. At ea, quæ oua pariunt, aut ouo intus concepto, animal post in lucem excludunt, hæc & mammis carent, & lacte: ut pisces, ut canes. Genus autem vnumquodque lactis habet: tum saniem dilutam, quod secum vocamus: tum corpulentum quiddam, quicaseus dicitur. Plus casei lac illud habere videmus, quod crassius est. Coit lac eorum, quæ non vrinque dentata sunt. Quapropter caseus ex iis sit, quæ inter vbera dentium ordine carent superiore. Eorum autem, quæ vrinque dentata sunt, lac coire non potest, sicut nec pingue: & tenue, dulcèque est. Tenuissimum cameli est, mox equæ, tum asinæ: crassissimum bubulum est. Nullum lac coit frigore, sed ferum potius trahit. Igne nimis tum omne spissatur, & crassescit. Nulli ferè animalium lac fieri tolerante, quam vterum ferati nec dum feruere viderimus, sed primum, pouissimumque inutile.

Per hoc quod dicitur, quod animalia, quæ non vrinque dentata sunt, lac coire non possunt, sicut nec pingue: & tenue, dulcèque est. Tenuissimum cameli est, mox equæ, tum asinæ: crassissimum bubulum est. Nullum lac coit frigore, sed ferum potius trahit. Igne nimis tum omne spissatur, & crassescit. Nulli ferè animalium lac fieri tolerante, quam vterum ferati nec dum feruere viderimus, sed primum, pouissimumque inutile.

Aedulis quibusdam efficitur ut lactescant: etiam quibusdam mulieribus natu maiorem, sicut frequentiore lac prodit, & copiosa tanta, ut infantem castrare possent. Vbera etiam caprarum quæ colium non patiuntur, pastores montis Oete vrica perficiunt vehementer, ut dolore infligant, itaque primum cruentum humorem efficiunt, mox purulentum, postmodò lac non minus quam ex iis, quæ venerem patiantur. Maribus magna ex parte, nec bestibus, nec hominibus gignitur lac. Fieri tamen potest ut ex aliquibus interdu gignatur. Nam & in Lemmo insula capro ex mammis, quas geminas intra genitale percipit, tantum lactis emulgebatur, ut colostrum inde conficerent. Quod idem etiam proli maseule capri illius euenisse accepimus. Sed hæc officina annueranda potius ducunt. Nam & Lemno illi pecoris domino consenti, Deus amplius incrementum peculi futurum respondit. Viri post pubem exiguum nonnullis exprimitur: venter tamen per fustium frequentem, vel multum prodit aliquibus, traditum est. Lacti inest pinguedo, quæ etiam concreto oleum propè trahit. Caprinum lac miscere cum ouillo Sicili, & quibuscumque sic copia caprini, consueverunt. Coit, spissaturque potissimum, non modò quod plurimum habet caseum, veterem etiam quod squalidiorum. Lactis copia quibusdam maior, quam ad ferum alendos satis sit. Commodum ad conficiendum, reponendumque caseum præcipu ouillum, caprinumque est: mox bubulum. Equinum, ac asinum miscet ad phrygium caseum conficiendum. Bubulum feruilius caseo est, quam caprinum. Cum enim ex amphora lactis caprini formaguli, nec obole vendiguntur conficiuntur, bubulum eadem mensura triginta facit, ut pastores confirmant. Quibusdam quantum satis ad ferum sit, tantum gignitur: nec vlla copia, aut ad reponendum commoditas suppetit: ut quibus mammæ placent, quam blinz. Nulli enim in eo genere lac, vel copiosum, vel caseo vile. Cogitur lac fuso ouillo, & coagulo. Succus lana excepto paucillo lacte aduicitur, quod in lectum lactis copiam densat, atque collat.

Καθ' ἑαυτὸν π.

Hist. anim. lib. III. cap. XXI. De lacte animalium.

Ogulum, lactis substantia est: quippe quod in eorum venteribus, quæ ad huc

DE HIST. ANIM. LIB. IIII. 901

A pra quos cornua breviora, tenuioraque, quam locustis. Quatuor item alia adiunguntur cornua, specie quidem duobus illis similia sed tenuiora, & breviora. Super hac oculi constituti sunt parvi, & asinusculi, non ut locustis, masculis frons quasi quadam acuta, & aspera. Supra oculos extat labor, quam locustis. Denique facies acutior, & pectus latius, quam locustis, totumque corpus mollius, & carnosius. Pedum autem octo numero, pars scissim in extremo bifurcata, pars definit in diuisis: quatuor enim bifurcae sunt, reliqui quatuor simplices ex toto pertendunt. Quod autem collum appellant, quinque partium foris est: & sextum latius illud. Intra loco nouissimum habetur, & abellis continuatur quinque. Interiora vero, in quibus foemina prius parit, quam foetum edant, hirsuticula quaedam quatuor continentur, quibus singula spinæ singula breues, directæque eminent ad exteriora. Pectus, & corpusque totum laue est, non more locustarum aculeatum, & asperum. Verum in pedibus magnis aculeos parva exterioris maiores esse manifestum est. Frenum hoc in genere nullum, discrimen à mari distinguit. Nam & mari & flumini forceps alteruter grandior more incesto est, parvi vero utrunque neuter vnaquam habere visus est.

D. mares omnia eius generis ore excipiant. Sed caneri parte oris exigua adducta respiciunt: locustæ suas ad brachias transmittunt, quas ipsæ plures, quam ceteræ, habent: communis enim omnibus brachiarum adnexus est. Dentes omnihus binii. Locustis enim duo primores, & in ore caruncula quadam constituta pro lingua est. Tum venter os profundius excipit, præterquam locustis: item in gula ante ventrem exigua. Mox à ventre intestinum, quod locustis, & squillis, & gammariis recta in caudam finit, qua excrementa emittunt, & oua parit. Cancrum autem, qui applicatur illud operculum geritur modo applicaminis ipsius, verum in quoque parte exteriori, qua nuda parit, definit. Foemina nam huius generis locus ouis deputatus in eam intestinum omnibus est. Et quam mutem, siue papauer appellatur.

F. amplius parcliusve habent hæc omnia genera. D. sermima propria contemplati in singulis congruum est. Locustis igitur ut modo dixi, dentes bini masculi, & venter, quo humor similis muci continetur.

Δημόσια Κετοτική SIM Mobile

fed protenus membrana raso perduca angulo continetur. Tendant alii intesti-
no adimum nigritiam quædam aspera, at-
que continua, quæ vel in resellidine vi-
suntur, fed minus nigra. Cæteri quoque
vmbilici hæc habent eadem: fed quæ
minores, et minutiora. Vmbilicus au-
tem. & bivalue genus partim is simile
est, partim diceretur. Caput enim, & cor-
micula, & os obtinent, atque etiam quod
lingue speciem gerat: verum hæc in nu-
meriosis solum præfusa exiguitate ef-
fugium. Nonnulla etiam in examinatis
aut non mouentibus percipi nequeunt.
Papauer illud, quod etiam mutem appel-
lamus, omnia habent, fed non loco eo-
dem. nec par, nec ex æquo manife-
stum, fed patella in imo, bivalua verò ad
partem, qua mutuo testarum complexu
continetur. Capillamentis etiam illis luce
omnia circumdantur: & quod ouum ap-
pellant, tempore, quod gigni solet, ambitu
lateris oræ continetur, velle lectus, qui-
bus datum id a natura est, sicut etiam al-
bugo vmbilici: Id enim illi siunctum fi-
bre intelligimus. Sed eiusmodi partes, ve-
rius, cum conspicui in magnis habeantur,
in parvis tamen aul nullo pacto, aut vix
feruntur: quam ob rem in magnis pec-
tuncule præcipue patent, quod genus id
est, cui altera valvularum latior, velut te-
gium superposita est. Ostium excrementi
cætris a latere est. Foramen enim, quod e-
gerant, omnia habent: quippe cum papa-
uer illud, vtdictum iam est, excrementi
quiddam omnia membrana contem-
tum formantur. At illi, quod ouum ap-
pellant, foramen, nullo in genere tributum
videmus, sed carni ipsi intumescit: nec ead-
em, qua intestinum patre continetur, sed
dextra, cum intestinum habeat sinistra.
Cæteri ergo talis excrementi exitus est.
At verò patella feta, quæ marinæ aut quæ
dæ appellatur, parte in matre excremitur,
qua foramē haurit. Ventrem etiam post
os esse, in hoc codæ patella genere constat,
atque etiam ouis illa similia. Sed quis ro-
rum cuique scius sit, diligentijs ex disse-
ctionibus petendū est. Quæ autē cancellum
appellant, cômuni fere locis reulatori,
& testatorū generum est: quippe qui spe-
cie locustis huius spectetur, nascique leon-
tum per se solitus sit. Verum quod testam
deinde pete, quæ ingressus vna traducatur,
hinc similia testa ceteris animalibus est
qua propter is in æncipit esse, genitq. sibi
vendicare vtrinq. videtur. Forma tamen
(quod simplicius dixerim) simili araneæ

[illegible][illegible]

A est, nisi quod partem capiti, & pedicam ampliore, quam araneis. Cornicula duo ipsa tenuia gerit, oculi totidem subnacent. qui nati intro reecedant, ut canerorum, fed eminentes appareant. Os sub his, & velut capillamentis quibusdam percircundatur. Ipsi pedes subinfusi furces, quibus cibum ori admoveant, item virque adhaerent lateri.

B parvus. Thoracis pars inferior nati est, disse&oque sinu pallidum intus. Meatus hic ore ad ventrem per ramem excrementi perspicui nulli test. Pedes, ac thorax duriorem per runc, fed minus, quam caneti. Nectetis adhaeret purpurarum modo, cinarum, fed absolutus, liberque v. Oblongior est, qui turbinem subijci neritum, quem naticem innotur. Genus enim duerulum est, nance degie, canter quidem non le: sed deatrum bifurcularum pedum habens, cum leuam grandius habeat. & ingredi eodem ipso gestiposissim& solet. Tunc profecto ge intra conchas quacum adhaesio interis est, reperitur quod & squillam appellat. Hanc testatam, ad rotunda, forma buccinis proxima pauze tamen non nigro, villa bro: testat adnexum corpus medi firmiter est. Passum tunc hanc mari uolo, abseluta faxis. Ad quoties flatus cancelli hospites illi sese in saxa reatque latibulis tutantur. Natices haece sunt more patellarum, & m ac ceterorum generis eiusdem: tegmine dimoto adhaerent quod periculum sibi possident. Vsum

E quem huiusmodi pars utraque strit, eundem altera exhibet rui Caro intus, qua ori habuit. Modedem maribus, purpurae, & quae generis eiusdem. Quibus uero ip grandior est, ij nonquam cum h&ospitantur, fed cum naticibus eunt societatem, veldi& uis. Et ter cochleas, qu& intra fe h&stibent similes gamma& uosill&is, q

F Humore gignuntur, sed ea disse& premollem intra signis rellam& lam habent. Forma quatuor&am diffecionibus contemplare.

ori sub-
habeat,
quibus
inquam
semper
si, quod
duribus
duo bi-
ut. Bini
e tertius
ollu tota
us cerni-
gir. Fo-
um po-
ra se fe-
nu nullo
& due-
ragatur,
t, quam
et preta-
quod in
ablima-
em par-
usculum
andiose
enus, vel
nilis eg-
am par-
epla, &
est pa-
sed in-
um eius
tranquil-
vrgent,
cipiunt,
faxi ad-
uricam,
mee nisi
velut a-
in eam,
admini-
chinaris,
lus hic i-
mumha
Uter pro
ebinata
trum in-
sunt in-
plas ha-
vel in
aria, &
aruncur
sint, &

interquam in genere mullorum; eius enim forma & maiores sunt & viuaciores, quam mares. At in iis quæ aut ovum pariunt, aut vermem, ut piscibus, atque insectis, formæ maiores suis maribus eadunt, ut serpentes, phalangia, stelliones, ranæ, & inter pisces pulilli cartilaginei generis & per plurimum gregalium, & genus omne laxius. Fœminas autem piscium maribus esse viuaciores constat, eo quod formæ veruiores, quam mares capiunt. Partes superiores, priorisque in quocunque animalium genere, maribus sunt potiores, validiores, & aptiores. Quæ autem ceteri possunt inferiores, posteriorisque, eas fœminæ habent robustiores, tum in hominibus, tum in ceteris animalibus omnibus, quæ pedestra sunt, atque animal generant. Quod tamen omnino dixerim, fœminas innuerit atque infirmior est; pilum etiam habet tenuiorem, quam mares; aut quod vice pilum ad proportionem haberi natura statuerat. Caro quoque humidior est fœminæ, quam maris, & genua pleniora, & crura tenuiora; sed pedes elegantiores, videlicet quocunque in genere hæ partes habentur. Vox item fœminis omnibus tenuior, & acutior, bonæ excepto; bubus etenim fœminis vox grauior, quam maribus est. Partes autem, quas velut arma Natura animalibus dedit, ut dentes, cornua, calcarea, & cetera generis eiusdem, eas certe in nonnullis generibus omnino vi mares habent, sic fœminæ non habent; velut generis ceruinis, fœminæ cornuum inops, multaque est; & aurum nonnullarum, quibus data calcarea sunt, fœminæ omnino iis carent; pari modo, ut fœminæ dentibus vacante exercitum in nonnullis generibus sunt qui dem hæc fecerit utrique, sed maribus potiora: ut cornua tauris robustiora, quam vaccis.

ARISTOTELIS

DE HISTORIA

Animalium

LIBER QUINTVS.

CAPVT II.

Est autem pars animalium omnium, in interioribus, tum exterioribus, etiam de sensibus, de voce, de somno, & quæ fœminæ, in quæ fuit, satis iam explicasse existimo.

Aristoteles in hoc libro de generatione animalium tractat. In primis de generatione hominis, deinde de generatione animalium in genere, deinde de generatione animalium in specie. In primis de generatione hominis, deinde de generatione animalium in genere, deinde de generatione animalium in specie.

ARISTOTELIS

DE HISTORIA

Animalium

LIBER QUINTVS.

CAPVT II.

Est autem pars animalium omnium, in interioribus, tum exterioribus, etiam de sensibus, de voce, de somno, & quæ fœminæ, in quæ fuit, satis iam explicasse existimo.

Aristoteles in hoc libro de generatione animalium tractat. In primis de generatione hominis, deinde de generatione animalium in genere, deinde de generatione animalium in specie. In primis de generatione hominis, deinde de generatione animalium in genere, deinde de generatione animalium in specie.

Aristoteles in hoc libro de generatione animalium tractat. In primis de generatione hominis, deinde de generatione animalium in genere, deinde de generatione animalium in specie. In primis de generatione hominis, deinde de generatione animalium in genere, deinde de generatione animalium in specie.

Α coitised magna ex parte nequeunt generare
 reverum in bimatu, aut trimatu, & semis-
 se. Sed iam vel anniculum ventris gessisse
 stellam aiunt ita ut quod pepererat, edu-
 cari, se perfici potuerit. Hos etiam annicu-
 la peperit, ut educari, augeri que quantum
 genos exigeret, licuerit. Primordia gene-
 rationis horum animalium ita se habere
 persensum est. Homo mas, ad annum vi-
 que septuagesimum, videlicet termino vi-
 timo potest generare : femina visque ad
 B quinquagesimum, verum id raro. Paucis
 enim proles in ea etatis tempore procrea-
 ta est. Sed magna ex parte maribus quin-
 tus & sexagesimus annus finis progenierum
 di est : feminis, quintus & quadagesimus.
 Quos parere visque ad annum octauum
 possunt : & si bene curentur, vel in vnde-
 cimam facultas parandi protrahitur. Et qui-
 dem fieri potest, ut etiam per totam sepe
 vitam coeant tam mares, quam feminae.
 C Hirici pingues minus fecundi sunt : quo-
 rum argumento vites, quoties per nimiam
 alimenti copiam luxuriantes fructum non
 ferunt. hirci fecere rustici dicunt. Verum
 cura extenuandi adhibita, efficiunt ut
 coeant, atque procreent. Arietes primum
 vetustiores feminas ineunt : novellas ce-
 nim minus persequuntur. Pariunt, ut di-
 xi, iuniores pauciora, quam vetustiores.
 Apro ad triennium probitas coeundi du-
 rat. Vetustioribus proles deterior gi-
 gnitur. Nullus enim praeterea profectus ei
 D accedit, nulla vitium recreatio. Solet ini-
 re pabulo satiatus, & cum alteram non
 subegerit, vel initus brevior agitur, & sic-
 tus & spore minore creatur. Paucissima
 suae edit prima portione, viget secunda,
 nec senescens copia fortis deheatur, quan-
 quam lentius coit. Vbi vero quantum de-
 cimium annum nata est, non praeterea ge-
 nerat, sed effertur. Si pinguet, ocyus & lu-
 uenit, & senescens mouetur ad coitum. Si
 grauida admodum pinguescat, efficitur ut
 farta minus habeat facili. Proles, quod
 ad etatem attinet optima est, cum vigent
 parentes. Quod ad tempora praestantior
 quae hyemis initio gignitur : deteriora,
 quae aestate : quippe quae parua, calida, &
 perhumida sit. Mas si pinguet inire omni-
 bus anni temporibus potest, nec solum in-
 terdiu, sed etiam noctu, aut certe matutino
 F potissimum tempore. Senesces aut minus sub-
 inde agit, ut dictum est. Saepae qui vel per a-
 te, vel per inuicem suae naturae nequeat
 expedire coire, quum femina impotens

DE HIST. ANIM. LIB. V. 917

Verum melius, atque uberius quoties pre-
sunt, quæ eiusdem sunt generis. Emittant
enim, cum suos ordiuntur fanos, mu-
rem quandam, ex quo putaminez cellu-
lae illæ consilunt. Hæc ergo rupta, didu-
laque omnia humorem, quem continen-
bant, in terram dimittunt: mox eo, quo ef-
fuderint locor, gignuntur purpurulae, exor-
ditio admodum exiguo consistentes, quæ
sibi annexæ gerunt, quæ grandes capiun-
tur. Nonnullæ etiam forma nondum de-
finita cernuntur, si forte prius, quam pe-
pererint, capiantur. Partes interdum pes-
cerates, & tegetes, non qualibet elidunt,
sed congregat eadem, ut facere in nobis
solent. Itaque per angustiam, veluti vix
speciem fortis conformatur. Genera purpu-
rarum plura, & nonnullæ magnitudine
augentur insigni, ut quæ ad Signum, & Le-
gum, Idæ promontoria gignuntur. Aliæ
parvæ, ut quæ Euripus fert, & Caria, Pela-
gia magnæ, scabrizque sunt, quantum flus
magna ex parte nigræ: sed nonnullis ru-
bidus pusillum. Nonnullas ex magnis, vel
ad prætum minuz eademe nominis. Par-
ux ad litora, & aras reperiuntur flore ru-
bro, Partes item Aquilonia nigras, Austræ
rubras magna ex parte ferunt. Capian-
tur tempore verno, cum fauos extruunt.
Canticula tempore nulla ferè capiuntur.
Non enim tantisper pascuntur, sed scabi-
condunt, & latenti. Florem suum inter pa-
pauer dictum, & collum continent, textu
spissiore, aspectu veluti membranæ candi-
cantis, quam detrahunt. Tinge hæc pressis,
& inflect manum. Pertinet eadem suo si-
tu, perinde ut vena: Idque flos ille cele-
ber putatur: reliquum contritus quasi a-
lumen est. Cum fau siccant purpure, eunc
deterimum habent florem. Parvas tun-
dunt cum testis: non enim detrahere la-
cile est. Maiorum florem testa ablata de-
trahunt: quam ob rem euenit, ut collum
à papauere separetur. Flos enim postis
inter hæc est, supra ram papaver, quam
ventrem appellant. Itaque detracto flore
diuidantur partes istæ, necesse est. Dant
opercam ut vix frangantur: nam si prius,
quam frigeris, spirarint, florem omnem
cum vita euomunt. Quapropter solent
eas afferuare in nassis, dum ipse se colligant,
atque requiescant. Veteres nassam
elæc adiunctam demittere non solebant:
itaque sæpe accidebat, ut purpura iam ex-
tracta decideret. At homines nostræ ætatis
adiungunt nassas, ne si decidat, absoluatur.

DE HIST. A.

A Nascitur enim sepia ex eo ipso candi-
cante corpusculo versa in caput, mod^o
autum ventre annexo. Sed qualisnam sit
in his annexus umbilici, nondum expla-
ratur habemus. Constat tamen candi-
dum illud subinde luminari, dum sepi-
la augetur: & ad postremum, ut luteum a-
mbus, sic candidum his aboleri. Primum
oculi grandes in his quoque, perinde ve
in ceteris apparent. Sit a ovum, & oculi
B & sepia ipsa, e hoc ipsum. Ferunt vito-
rum sepiæ verno tempore. Pariunt intra
diem decimum quintum. Mox ova edita
crassitudinem acinorum vix minorum,
intra diem item decimum quintum capi-
unt, quibus abruptis sepiæ excludun-
tur. Quæ, si quis prius, prolo iam perfecta
obsciderit, ovi membranam, sterco uo-
lum mutant, suumque præmeni colorem
immittunt ex candicante in rubriscen-
tum. Sed cum genus omne crassarum silis-
sunda contineat ova, itaque foueat, poly-
pus & sepia, & reliqua genere eisdem,
ova, quæ pepererint, aboluta fiunt, &
præcipue sepiæ quippe cuius sepium mern
alucus iuxta terram, dum hoc facit, appa-
reat. Polypus femina modò incubat ovi,
modò in ore sui cubilis assidens, brachii-
um super ovis exporiturum tenet. Sepia
pari iuxta terram inter algas, & arundi-
nes, & si quod aggestum tale iniectum sit,
D ut farmenta, aut lapides, aut qualibet alia
materiei congeries. Et quidem plicatores
de industria lasesc fermentorum dispo-
nunt. Hac perlibenter in eis loculentis
parit proliam illam continentiæque
seriem onorum, qualis ceteri moliebris spe-
cies est. Exiturus, alium per intervalla re-
primens, inpergisque piramentum, inces-
posita quiesce: vixit cum non nisi cum la-
bore emittat. Lolligines in alta pariunt:
E confertum his quoque ovum, quale sepiæ
est. Vivendi spacium tam sepiæ, quam lolli-
gini brevis: nam exceptis paucis binat-
um non complent. Exsepis etiam tantum-
dem temporis ad vivendum datum est.
Prodeant e singulis sepiarum ovis sepiæ
singulæ: quod idem in genere etiam
lolliginum fit. Inter Lolliginem marem, &
feminam hoc interest, quod femina in-
Prestina continet duo, veluti mamma: quæ
si alio disiecta infirctæ, facile videntur.
Mareminna in caret. Sepia tum hoc id-
em discrimen habet, tum vero quod
mai varij plus, quam femina est, et
expulsa.

[illegible]

A Augere potest mella siccitates, sobolem
imbres. Vnde fit, ut simul obuiæ, & exami-
num copia sit. Fauos primum conficiunt,
mox collocant forum ore emittente-
suo, ut illi placeat, qui censent aliunde pro-
lis primordia conuehi. Deinde cūbī canis-
mellificat, tam æstate, quam autumno,
sed melius mel autumnale est. Construūt
fauos & floribus, ceram ex lacryma arbo-
rum lingunt, mella ex ore arboris, syderum
B exorta potissimum, & areus celestis incu-
bita contrahant. Omnino ante Vergilia-
rum exortum mel non fit. Fauos itaque, ve-
dictum est, floribus faciunt: mel autem
non ipsas facere apes, sed rorem cauden-
tem deferre, argumentum est, quod vno aut
altero die cellas mellis repletas inueniunt
aptari. Item autumno mel, posteaquam
detractum est, non reparatur, cū tamē
illo etiam tempore flores proueniāt. Sub-
lato itaque melle, & selbo aut nullo ex-
tante, aut exiguo, repetere certē apes
munus mellis conficiendi, si ex floribus
possent accipere. Crassescit autem mel
concoctum iam tempore: inuid enim ut
aqua dilutum est, & primis diebus sine
crassitudine coctetur. Quod si exemplum
eo tempore sit, crassitudine caret: tum vi-
celino maxime die spissatur. Indiciū
perfectiōis in sapore potissimum est: doli-
cius enim, quod crassius. Colligunt apes
D ex omnibus, quæ florem calicatum fer-
unt, atque etiam ex æteris, in quibus dis-
cedo esse: & lingua susceptum genus id sa-
poris deportant, sine vilo fructuum deri-
mento. Vindemiatū inuid expifici alui-
tine enim mellationis terminus est. Sca-
dones autem (sobolem dico) optime fiunt,
cū mellificatur. Aggerunt suis eruris
ceram, atque erithacā. Mel ore euo-
munt in cellas. Factoposito incubant a-
uium more. Exclusus inde vermiculus,
dum parvus est, iacet in fauo obliquus
post deinde sua ipse facultate se erigit,
cibūque capit: & fauo ita adheret,
ut reipsa videatur. Fæcus apum, &
facorum candidus est: ex quo vermi-
culi sunt, qui in apes, faucisque tran-
seant. Primordium regum colore cerni-
tur fuluo, corpulencia mellis crassioris,
magnitudine illius proxima suæ futu-
ræ soboli. Nec primum ex eo vermicu-
lus gignitur, sed statim apes, ut aiunt,

magnitudine illico proxima lux futurae sololi. Nec primum ex eo vermiculus gignitur, sed statim apii, ut aiunt,

ἡλικίᾳ καὶ κατασκευῇ δὲ ὅψι βασιλευσιν γίνονται· τὰ μὲν οὖν μέλα παρὰ τὸν ὄγκον ὃ βλάπτει ἐξ ἀπειρίας ἀποστρέφον ἐκ τοῦτου, ἀλλ' ἐνδεής ἢ μέλει

ἡ παρὰ πάντων πρῶτα τοι, διὰ τὸ ὑποτακῶν Ἀ
 ἑσὶς ἀφ' ἑσέως, ἀρχιεργατὸς τῷ διεσφίῳ.

qui omnium pinguisſimus ſit pabuli co-
pia, quæ delphini opera ſuppeditatur.

CAPVT XXXIII.

Καθ' ύψος ΑΒ.

[illegible]

Quædam alia generantur bestiolæ, ut dictum est, tum in lanis, & quibusvis lanificio confectis: ut tinea, quæ lanis puluerulentis præcipue oritur, atque etiam magis si araneus vnâ includatur. Scit quid enim humoris inest, hic absorbens ampliat siccitatem. Nascentur & in tunicis hoc idem vermiculi genus. Tum verò in cera venusta, ut in ligno animal gignitur candidum, quod omnium animalium esse minimum existimatur, nomine acari. Necnon alia in chartis, aut iis proxima, quæ in veste, aut scorpionis, sed sine cauda generantur perquam exigua. Omnibus propè dixerim, vel siccis humescentibus, vel humidis sicciscentibus, creati animal potest. Nascentur & vermiculus quidam, cui nomen à corruptendis lignis, xylophthoro, ac si ligniperda appelles, nullum inuàs absurdum: caput enim suo putamine exercit varium, pedes in postremo habet, ut alij vermes: reliquum corpus runciat araneosâ integritur: subque tegumento hærentes festucas gerit, ita ut forè eas, casuque sibi contraxisse, dum ambularet, vi-

deretur: verum ipse narius inhaerent tun-
nicæ: & vt limacibus testa, sic totum id ver-
miculo huc adheret: nec decidit vn-
quam, fed euellitur, vt narium. Quod li
hanc eius tunicam detrahas, expirat, par-
que modo, atque limax, testa detracta he-
betescit. Processu vtique temporis id quo-
que in aureliam transit, vt crura, atque
immobile viuit. Sed quidnam ex eo ani-
malis pennati oritur, compertum non
adhuc est. Ficarios culices caprificus ge-
nerat suis pomis: sit primum vermiculus,
mox rupa cote euolat culix, mutatque
se, peti sicus immatura: quibus se inu-
nuans, facit ne decidunt. Quam ob rem a-
gricola: appendere sicis caprifici sicus, &
iuxta easdem caprificos fecere assolent.

μαίων ποιεῖ μὴ δύσπινύην καὶ ἐργά. δὲ πείσθ.
καὶ φυλάσσει πλησίον τῆς συκοφαντίας.

 $\text{K}_2\text{O} \cdot \text{P}_2\text{O}_5 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$

1

CAPVT XXXIII

[illegible]

Quadrupes autem sanguinei omni-
pari generis oritur verno tempore
quidem agitur, sed coitus non tempore eo-
dem. Alia enim vere, alia æstare, alia circa
autumnum coeunt, vicunque singula
rōus sequens ad prolem commodius est.

DE HIST. ANIM. LIB. VI. 961

A qua principium oui est: atque ouis deservit capax, & cor quasi punctum sanguinis in candido liquore consistit: quod punctum salis iam, & movetur, ut animal. Tunc ex eo meatus venales sanguigeri ducti, tum ad tunica, ambientem utraque, dum augetur. Membrana etiam fibris distincta sanguineis, iam album liquore post id tempus circumdat, a meatibus illis venarum oriens. Paulo autem post, & corpus iam puli discernitur, exiguum admodum primum & candidum, conspicuum capites, & maxime oculis inflatis, quibus ita permanet diu: sero enim decreverunt oculi, & se ad ratam contrahunt proportionem. Pars autem inferior corporis, nullo membro à superiore distingui, inter initia cernitur. Meatum quos ex corde tendere diximus, alter ad ambiëdum album liquorem fertur, alter ad luteum, velut umbilicus. Origo itaque puli in albumine est, eibus per umbilicum ex luteo petitur. Die iam decimo pullus totus perspicuus est, & membra omnia patent. Caput grandius toto corpore est. Oculi capite grandiores haerent, quippe qui fabis maiores per id tempus emineant nigri, non dum cum pupilla. Quibus si euntem detrahas, nihil loldi videris, sed humorem candidum, rigidumque admodum resurgentem ad lucem, nec quiequam aliud, ita oculi, & caput. Iam verò & viscera eo tempore patent, & alui, intestinorumque natura perspicua est. Vena etiam illa à corde proficiscens, iam sese iuxta umbilicum constituunt. Ab ipso autem umbilico vena oritur duplex: altera tendens ad membranam ambientem vitellum, qui eo tempore humi, & largior, quam secundum naturam, est: altera permeans ad membranam, ambientem eam, qua pullus aperitur, & eam, qua vitellum, humoremque interitum continet. Dum enim pullus paulatim increvit, vitellus seorsum in duas partes locatur: quarum altera locum tenet superiorem, altera inferiorem, & medius humor candidus continetur. Nec partem inferiorem a vitelli liquor deserit albus, qualis ante habebatur. Decimo die album exiguum iam, & lentum, crassum, pallidum non habet inest. Sontem quareque locata hoc ordine: Prima, prestremque ad testem oui membrana posita est, non testis ipsius nativa, sed altera illi subiecta.

ac totidem aliis incubant, & totidem aliis
factus ita voluerit fit, atque perficitur, vi-
vix possit apprehendi. Vita palumbum
vel ad quadraginta annos durare exili-
matur: perdicum amplius, quàm ad sexde-
cim. Columba citra designata prole ex-
pedita superiore, parit.

CAPVT V.

Vultur nidificat in excelsissimis rupibus: vnde fit, vt raro nidus, & pulu-
 turis cernatur. Quocirca Herodotus Bry-
 sonis rhetoris pater, vultures ex diuerso or-
 be nobis incognito aduolare putauit, ar-
 gumento, quòd nemo nidum vidisset vul-
 turis, & quòd multi exercitum sequentes
 repente appareant. Sed quamquam diffici-
 le nidum eius aliter videri, tamen vilis a-
 liquando est. Pariunt vultures ova bina.
 Cætera, quæ carne vescuntur, non plus
 quàm semel anno parere exploratum est.
 Hirundo vna bis anno nidificat. Pullorum
 hirundinis adhuc recentium oculi, si qua
 Stimulo eos vexasit refaescunt, & cernen-
 di vim postea planè recipiunt.

CAPVT VI.

Aquila oua pariuncterna : sed pullos binos excludunt, vt ex versu, quem ad Mufæum referunt auctorem, constat. Excludit binos, edit terna, educat vnum. Sed quibus magna ex parte sic fiat, nomen & tres visi aliquando sunt palli. Alterum in educando expellunt radio nutriendi nam & degenerare, ac hebescere aquila dicitur eo tempore, vt fortis ferarum rapere non queat : nomenque hinc exacti, hoc est, degenerantis aquila, accipit. Vngues etiam eius inuertuntur dictus paucis, & penne albescent, vt meritis suas oderit partus. Sed pullum cecum ostifraga excipit, atque educat. Incubat aquila tricenis diebus. Et ceteris quoque magna alicibus tempus incubandi tantumdem a natura statutum est, vt auferi, vt tardæ. Mediocribus vicieni perficiunt incubationem, vt accipitri, vt milui. Pariunt milui bina magna ex parte: interdum tamen & terna, totidemque excludunt pullos: sed qui etotius nuncupatur, vel quaternos aliquando excludit. Coruus quoque non modo bina, vt aliqui volunt, parit, verum etiam plura. Incubat autem viginti diebus, & pullos nido expellit. Quod idem & aliz complures volucres faciunt. Quibus enim partus numerosior est, vnum sepe eniunt.

Α καὶ ἐπὶ ταῖς διὰς τοσούτας ἐπο-
 χαῖς καὶ τέτατοις, πᾶσι τοῖς οὐκ
 ἡμετέροις καὶ ἀμετέροις λαοῖς, καὶ
 τοῖς ἐμοῖς, καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπὶ
 τοσούτοις δι' ἡμέρας ἐπὶ ἡμέρας
 καὶ ἡμέρας ἀποστολισμένοις πλοῖ-
 σι, καὶ ἐπὶ ταῖς ἀποστολὰς αὐτῶν

$$K_1 \otimes \mathbb{A}^1_{\text{ét}} \cong V \oplus W.$$
[illegible]

Καθ' ἡμῶν Εἶ

[illegible]

μάλλον δι' ὅτι κερδοφόροι φανήσονται, ἀλλὰ καὶ πλοῖα, καὶ πωλῆται πρὸς εὐκαιρίαν ἐκπαρασκευάζονται· καὶ ἡ πόλις, πρὸς τὴν ἐν δυνάμει ὄρεσιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου, παρασκευάζεται, ὅπου πάλιν πωληθήσονται.

CAPVT X.

A

Κατά τὴν φύσιν.

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

AA

AB

AC

AD

AE

AF

AG

AH

AI

AJ

AK

AL

AM

AN

AO

AP

AQ

AR

AS

AT

AU

AV

AW

AX

AY

AZ

BA

BB

BC

BD

BE

BF

BG

BH

BI

BJ

BK

BL

BM

BN

BO

BP

BQ

BR

BS

BT

BU

BV

BW

BX

BY

BZ

CA

CB

CC

CD

CE

CF

CG

CH

CI

CJ

CK

CL

CM

CN

CO

CP

CQ

CR

CS

CT

CU

CV

CW

CX

CY

CZ

DA

DB

DC

DD

DE

DF

DG

DH

DI

DJ

DK

DL

DM

DN

DO

DP

DQ

DR

DS

DT

DU

DV

DW

DX

DY

DZ

EA

EB

EC

ED

EE

EF

EG

EH

EI

EJ

EK

EL

EM

EN

EO

EP

EQ

ER

ES

ET

EU

EV

EW

EX

EY

EZ

FA

FB

FC

FD

FE

FF

FG

FH

FI

FJ

FK

FL

FM

FN

FO

FP

FQ

FR

FS

FT

FU

FV

FW

FX

FY

FZ

GA

GB

GC

GD

GE

GF

GG

GH

GI

GJ

GK

GL

GM

GN

GO

GP

GQ

GR

GS

GT

GU

GV

GW

GX

GY

GZ

HA

HB

HC

HD

HE

HF

HG

HH

HI

HJ

HK

HL

HM

HN

HO

HP

HQ

HR

HS

HT

HU

HV

HW

HX

HY

HZ

IA

IB

IC

ID

IE

IF

IG

IH

II

IJ

IK

IL

IM

IN

IO

IP

IQ

IR

IS

IT

IU

IV

IW

IX

IY

IZ

JA

JB

JC

JD

JE

JF

JG

JH

JI

JJ

JK

JL

JM

JN

JO

JP

JQ

JR

JS

JT

JU

JV

JW

JX

JY

JZ

KA

KB

KC

KD

KE

KF

KG

KH

KI

KJ

KL

KM

KN

KO

KP

KQ

KR

KS

KT

KU

KV

KW

KX

KY

KZ

LA

LB

LC

LD

LE

LF

LG

LH

LI

LJ

LK

LL

LM

LN

LO

LP

LQ

LR

LS

LT

LU

LV

LW

LX

LY

LZ

MA

MB

MC

MD

ME

MF

MG

MH

MI

MJ

MK

ML

MM

MN

MO

MP

MQ

MR

MS

MT

MU

MV

MW

MX

MY

MZ

NA

NB

NC

ND

NE

NF

NG

NH

[illegible][illegible]

A Efferrī id pisciculi genus funditus deest
ra, argenteum est, quod nisi tempore re-
pido non capiatur, vixit quod de humo
ad summā, repens gratia veniat. Quā
solo agitato, densa quae eius collatione,
copiosior, & melior exit. Cetera apud ge-
nera deteriora propter ea sunt, quia cito
augentur. Funt loci virbrofī, apr cīse,
quoties temporis beneficio solum repe-
sit: vt in Aenica terra apud Salaminem.
B & iuxta Themistocleum & in Marathone.
Locis enim huiusmodi spuma illa con-
sistit, & tempore tali apparet: sed non os-
quam vel cū aqua de coelo incesit. Ori-
tur pisciculus hic in spuma, quae imbre
admisso caluerit, vnde nomen spumae ac-
cepit. Ferturque interdum per summa ma-
ris, cum coelum tepidum est, & in spuma
fluitante, perinde ac in limo vermiformis,
volunt. Quam ob rem in loca complura
genus id aquae adfertur ex alto, & caplu-
C se quoque generatur, & capitur annu-
queto, & humido. Reliqua apud fœnerā
piscium est. Quae enim gemonaria dicitur,
gobiones paruos ignobiles, qui resiam
subeunt, creat. Quam verò phalericam
vocant membranas gignit: ex quibus (ar-
dinae, ex fardinis sarda oriuntur. Genus
apud, quod in portu Atheniensium nasci-
tur, encraulos dictos progenerat. Quon-
D tiam genus aliud apud est, quod alecom,
& mugilum sit fœnera. Spuma autem al-
tera illa sterilis humida est, breueque (vt
dictum est) tempus educat: mox capita, &
oculi restant. Sed iam piscatores quemad-
modum deportare possent, inueniunt.
Sale enim a persa, plus temporis asseruari
potest.

C A P V T XLVI

E Anguilla nec per coitum procreatur, nec paritur ova; nec verò capta unquam aliquis est, quæ aut semen genitale, aut ova haberet. Mentis quoque vel semini, vel valus accommodatus nulla re scissa ostendit. Sed hoc unum inter sanguinea genus totum sine coitu, sine quo procreatur. Quod ita esse argumento constat, quod in nonnullis faculentis stagnans aqua omni exhausta, & limo detracta, anguilla denudè generatur. ubi aqua occiderit pluvia: nam sic et temporibus gigni nequeant, etiam in lacu perpetui quippe quæ imbre & vivunt, & alantur.

[illegible]

A acris per id tempus in eos, qui accellerint, laqueant, inter se turba minus haudimicant, videlicet ob eam rem, quia nullum ex iis gregale est. Quinetiam viri à suis catulis vehementer ferocunt, vt canes à catellis. Et elephanti quoque ad coitum efferrari solent: quam ob rem apud Indos is haudquaquam permitti initium auit. Libidinis enim rabie agitati easas prosterunt male conditas, pluraque aliis incommoda faciunt. Midgari pabuli copia narratur: Plagus etiam temperant, adductis aliis, quibus ferire precipiant. Quæ autem non vno tempore, sed saplus anno coeunt, vta, quæ cum homine degunt, verbi gratia, canes, fues, vt minus effecerint, facit coitus copia. Incenduntur libidine ex feminis equæ potissimum, mox vacæ. Equæ hæque equant: vnde vocabulum id ab hoc vno animali trahitur, maledictio in mulieres libidinosas. Necnon euentari per id tempus equæ dicuntur. quapropter in Creta insula equos admilarios minime è feminis temendos censent. Cum verò ita affectu fuerint, currunt relicta societate. Simile hoc vitium est, vt quod sobare in suisbus dicitur. Currunt non Orientem, aut Occidentem versus, sed ex aduerso Aquilonis, aut Austri: nec appropinquare quemquam patiuntur, donec vel defatigata desistant, vel ad mare deueniant. Tum aliquid emittunt, quod hypomanes appellatur eodem, quo illud, quod nascitur nomine. Tale hoc sanè est, quale suis illud, quod apiam vocant, sed hoc præcipue ad amoris veneficia pctitur. Equæ tempore coitus colligunt sese, & societate magis, quam antea, gaudent. Æstant eandem crebrius, vocem immutant, humorem emittunt suis genitalibus similem genituræ, sed multo tenuiore, quam mare, quæ hippomanes nonnulli appellant, non quod pullis nascentibus adhæret. Accipi tum humorem difficile esse aiunt, quod paulatim admodum labitur. Mingunt etiã pluries, atq. inter se ludunt, cum equant. hæc de equis. Vacæ tauriunt, & libidine adeo incenduntur, vt bubulci eas tenere, aut capere nequeant. Indiciunt tum equæ, tum vacæ suæ libidinis præstant, genitalis specie promiscuore. Vacæ etiam mingunt crebrius more equarum. Adhæc, vacæ tauris superueniunt, & sequuntur sedulo, & assistunt.

facit haudquaquam esse viralem. Euenit profecto ut mulieres à conceptu corpus totum grauentur, & aculorum caliginis, & dolores capitis moueantur. Quae aliis maturius, & ferè die decimo accidunt, aliis ferius, prout magis, minùve ex materiae superflua tentantur. Namque item, & vomitus plurius capiunt, & praecipue quibus purgationes contulerint, necdum ad vbera transseant. Alique igitur principio magis laborant aliae postquam iam fetus plentius eueuerit. Sepe etiam multis destillatio vrinae ad posticum non infestata sed magna ex parte, quae matrem ferunt, facilius exiunt, minusque pallent; contra quae feminum: sunt enim pallidiores, & grauius degunt. Multis etiam tumores, & exuberationesque carnis in cetribus incidunt: sed tamen contra etiam nonnullis contingit. Solent appetitus varij grauidis euenire, citòque commutari, quod piceae quidam à pica aue denominant: & nimirum, cum foetum sexus feminei ferunt, auidius appetunt, minùve, si frui iam praesente, quàm cupierint, possunt: fastidium enim statim, quod modò vehementer appetierant. Paucis citiùs, ut melius habeat, cum vterum gerunt, sed praecipue tunc fastidiunt, sed citò, fidesunt, cum foetui capillos oriri incipit. Pili concepti grauidis desunt, paucio, assidue redduntur. Contra qua parte pilos minimè habere solebant, ea magis accipiunt. Plus etiam motus magna ex parte maris in vtero inferi, quàm foemina, & celerius prodiit. foemina enim partus tardior est. Dolor etiam ex foemina continuus, sed obfuscor ex mare & er, & longè molestior. Quae paulò ante partum concumbunt, facilius pariunt. Parturire interdum mulieres videntur, cum tamen tempus non sit, sed quoniam fetus inuerit suum caput, ideo initium hoc esse parturienti videret. Sed cum cetera animalia omnia singulari ac simplici modo partum suum perficiant (vnum enim pariendi tempus statuum omnibus est) homini vni multiplex datum est: nam & septimo mense, & octavo, & nono parere potest, & quod plurimum decimo, nonnullae etiam viderimus tangunt. Foetus, qui maturus, quàm septimo mense prodeat, nullo pacto vitalis est. Qui septimo, vitalis quidem hic primus exit, sed magna ex parte infirmior: quam ob rem cupubulis ex lana cum obuolunt, & fasciis alligant.

DE HIST. ANIM. LIB. VII. 1001

A Meatus etiam nonnulli infim, ut aurium, aut narium, saepenumero generantur: sed accrescenti articulantur infanti, & demum suam formam recipiunt: & plerique de his quoque seipmo natis vivere atque adolefcere possunt. Qui autem mense octavo nascuntur, vivere, ac adulescere in terra Aegypto possunt, & quibusdam aliis in locis, ubi mulieres fructiores sunt, multoties simul facili & serunt, & pariunt, etiam si monstrosi sint. Sed locis Graeciae multi in, eteunt, nec nisi per pauci seruantur. Unde fit, ut si quis seruetur, non octavo mense natus existimetur, sed mulierem sui conceptus initium lauisse. Infestantur maximè mulieres mense quarto, octavoq. Et si vel quarto, vel octavo factus perierit, ipse quoque magna ex parte intereunt. Itaque fit, ne solùm mense octavo nati non vliant, sed etiam ipsi emortui, periculum, quæ parit, subeant. Simili modo, & qui diutiores, quàm undecimo mense nasci videntur, hære putantur. Latet enim mulieres conceptus initium, si cum ante infans fuerit vterus, si sepe accide, post coierit, atque conceperit. Hoc enim principium esse sui conceptus existimant, quod simile indicium attolli. Ita multiplex perficiendi tempus, patiendique diuersum homini datum est. Et cum alia singulos pariant, alia plures, genus humanum in ancipiti est. Nam quod plurimum, & locis plurimis agitur, mulieres singulos singula pariunt, sed sepe & locis plerisque geminos etiam, ut in terra quodæ Aegypto fieri cœrum est. Pariunt etiam tres, & quatuor. Et quidem locis nonnullis valde ita fit, quod dictum iam est, sed quinque completissimum nascuntur. Iam enim hoc pluribus euenisse consuetudo est. Et quadam viginis, partibus quatuor edidit, quibus enim singulis partibus enixa est, maiorque eorum pars enutriti, & adolere potuit. Et cum in cæteris animalibus gemini nati, etiam si mas & feminae sint, nihilominus enutritur, seruanturque, quàm si mares ambo, aut feminae sint: in genere certè humano pauci gemini seruantur, si aliter mas sit, alter femina. Mulier, & equa omnium maximè animalium gravidæ colum paritum: cætera ubi gravidæ fuerint, fugiunt mares, ea scilicet,

A Meatus etiam nonnulli infimū, vt aurium, aut narium, sæpenumero generantur: sed accrescenti articulantur infanti, & demum suam formam recipiunt: & plerique de his quoque septimo natis viuere atque adolefcere possunt. Qui autem mense octauo nascuntur, viuere, ac adolefcere in terra Agypto possunt, & quibusdam aliis in locis, vbi mulieres fertiliores sunt, maiorē que simul faciliē & ferunt, & pariunt, etiam si monstrofi sint. Sed locis Græciæ multi in. eteunt, nec nisi perpauci seruantur. Vnde fit, vt si quis feruatur, non octauo mense natus existimetur, sed mulierem sui conceptus initium lauisse. Insistantur maximē mulieres mense quarto, octauoq. Et si vel quarto, vel octauo sortis perierit, ipse quoque magna ex parte intereunt. Itaque fit, ne solum mense octauo nati non viuunt, sed etiam ipsi emortuis, periculum, quæ parient, subeant. Simili modo, & C qui diuina iores, quā vndecimo mense nati videntur, latere putantur. Latet enim mulieres conceptus initium, si cum ante initium fuerit vterus, vt sepe accidit, post coierint, atque conceperint. Hoc enim principium esse sui conceptus existimant, quod simile indicium attolūt. Ita multiplex persciendi tempus, patiendique diuersum homini datum est. Et cum aliis singulos pariant, aliis plures, genus humanum in accipit est. Nam quod plurimum, & locis plurimis agitur, mulieres singulos singula pariunt, sed sepe & locis plerisque geminos etiam, vt in terra quodæ Agypto fieri cœtum est. Parit etiam tres, & quatuor. Et quidem locis nonnullis valde ita fit, quod dictū iam est, sed quinque completum nascuntur. Iam enim hoc pluribus euenisse conspectum est. Et quædam vixit, partibus quatuor edidit quinos enim singulis partibus enixa est, maiorque eorum pars enutriti, & adolefcere potuit. Et cum in cæteris animalibus gemini nati, etiam si mas & femina sint, nihil minus enutritantur, seruanturque, quā si mares ambo, aut feminae sint: in genere certē humano pauci gemini seruantur, si alter mas sit, alter femina. Mulier, & equa omnium maximē animalium grauidæ eorum patiuntur: cætera vbi grauida fuerint, fugiunt mares, ea scilicet

Dum, & locis plurimis agitur, mulieres singulos singule pariunt, sed sepe & locis plerisque geminos etiam, ut in terra quodque Aegyptio fieri certum est. Pariunt etiam tres, & quatuor. Et quidem locis nonnullis valde ita fit, quod dictum iam est, sed quinque complurimum nascuntur. Iam enim hoc pluribus euenisse conspectum est. Et quædam virginis partibus quatuor edidit quindam enim singulis partibus enixa est maiorque eorum pars enutriti, & adulescere peruit. Et cum in cæteris animalibus gemini nati, etiam si mas & femina sint, nihilominus enutritantur, feruenturque, quam si mares ambo, aut feminæ sint: in genere certè humano pauci gemini feruantur, si alter mas sit, alter femina. Mulier, & equa omnium maximè animalium grauidæ eorum passiunt: cetera vbi grauida fuerint, fugiunt mares, ea scilicet

καὶ ἐκείνῳ περὶ πλῆθος ζώων, καὶ ὃ τὰ δίδυμα ἀρ-
χόμενα καὶ ἀνδρώμενα ἢ ἀρρεθίων ἢ θυλειῶν ἐν δὲ ταῖς
αἰ τοῦ ὡφειρῆαν, τὸ δὲ θυλαυ. διδοται δὲ ὀφθαλ-
μοῖς ἢ ἄλλα, ὅταν πληροσθῇ, φθίβηται ἢ ἀρρενας.

CAPVT X.

A

Καθ' ἑαυτὸν

IAm verò & obſtrictis officio, pars ingeni, perſpicacique intelligentiæ eſt. Non ſolum enim difficultati portus opportuniæ, expediriq; ſuccurrendum eſt, ſed etiam contra ea quæ accidunt, propius agendum ingenioſe: & in ſecundo deligandūq; vmbilico infans, prudentia requiritur, & perſidia. Nam ſi ſimul ſecundæ quoque exciderint, vellere vmbilicus eum ſecundis alligatur, ſuperflūq; præciditur. Quæ autem deligata eſt, coherceſcit, & pars continua decidit. Si copula, alimentūq; diſſoluatur, ſectus ſanguine effuſo emoritur. Sed ſi ſecundæ non ſtatim cum ſætu exierint, dum intus ipſe, ſortis autem infans eſt, deligato vmbilico ſecantur. Sæpe viſus eſt puer emoritur naſci, eum ei interno prius, quàm deligare vmbilicus, ſanguis in vmbilicum, & circa effluere. Sed iam aliqua obſtrictes factæ perſidiores, reprimunt intro de vmbilico ſanguinem, quo factio ſtatim infans, qui modo exanguis deſiciebat, recreatur: vitæq; reſtituitur. Naſcuntur, ve dictum eſt, ſecundum naturam cætera etiam animalia verſa in caput: ſed pueri manus quoque ad coſtas porrectas, ærenſiſque habent. Qui cum exterius, vocem ſtatim emittunt, & manus in os admouet. Excrementum etiam reddunt, alij ſtatim, alij breui, ſed omnes intra diem: quod excrementum pluriſ, quàm pro infantis magnitudine eſt. Pauperculum hoc mulieres vocant, colore euentum, atque admodum nigrum, & piceum eſt, mox laſteum: iam & albidum redditur. Sugit enim conſeſſum vbera in ſans. Vocem autē, quàm egrediatu nunquàm emittit, etiam ſi cum difficultate egreditur, caput exte, corpus intus ſit totum, Quibus purgationes paruum aduſcipant, diſſiliſ ſi liberatior: ſed ſi à partu purgationes parcius ſequantur, nec largius, quàm prima; neque ad quadragimum diem perſeuerauerint, efficitur vt mulier validior ſit, & celerius poſſit concipere. Infantes autē primis quadraginta diebus neq; ridere eum vigilant, neque lacrymanuſque noſcunt, & per quietem vitæque interitum ſaciunt. Nec verò ſentiant magis ex parte, eum ſcalpantur. Pluriſimam huius temporis partē dormiunt. Cæterum in dies quō ſubinde auſtiores fuerint, eo magis ad vigilandū immutandū

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

AA

AB

AC

AD

AE

AF

AG

AH

AI

AJ

AK

AL

AM

AN

AO

AP

AQ

AR

AS

AT

AU

AV

AW

AX

AY

AZ

BA

BB

BC

BD

BE

BF

BG

BH

BI

BJ

BK

BL

BM

BN

BO

BP

BQ

BR

BS

BT

BU

BV

BW

BX

BY

BZ

CA

CB

CC

CD

CE

CF

CG

CH

CI

CJ

CK

CL

CM

CN

CO

CP

CQ

CR

CS

CT

CU

CV

CW

CX

CY

CZ

DA

DB

DC

DD

DE

DF

DG

DH

DI

DJ

DK

DL

DM

DN

DO

DP

DQ

DR

DS

DT

DU

DV

DW

DX

DY

DZ

EA

EB

EC

ED

EE

EF

EG

EH

EI

EJ

EK

EL

EM

EN

EO

EP

EQ

ER

ES

ET

EU

EV

EW

EX

EY

EZ

FA

FB

FC

FD

FE

FF

FG

FH

FI

FJ

FK

FL

FM

FN

FO

FP

FQ

FR

FS

FT

FU

FV

FW

FX

FY

FZ

GA

GB

GC

GD

GE

GF

GG

GH

GI

GJ

GK

GL

GM

GN

GO

GP

GQ

GR

GS

GT

GU

GV

GW

GX

GY

GZ

HA

HB

HC

HD

HE

HF

HG

HH

HI

HJ

HK

HL

HM

HN

HO

HP

HQ

HR

HS

HT

HU

HV

HW

HX

HY

HZ

IA

IB

IC

ID

IE

IF

IG

IH

II

IJ

IK

IL

IM

IN

IO

IP

IQ

IR

IS

IT

IU

IV

IW

IX

IY

IZ

JA

JB

JC

JD

JE

JF

JG

JH

JI

JJ

JK

JL

JM

JN

JO

JP

JQ

JR

JS

JT

JU

JV

JW

JX

JY

JZ

KA

KB

KC

KD

KE

KF

KG

KH

KI

KJ

KL

KM

KN

KO

KP

KQ

KR

KS

KT

KU

KV

KW

KX

KY

KZ

LA

LB

LC

LD

LE

LF

LG

LH

LI

LJ

LK

LL

LM

LN

LO

LP

LQ

LR

LS

LT

LU

LV

LW

LX

LY

LZ

MA

MB

MC

CAPVT II.

AT eorum, quæ humorem recipiunt, nullum vel pedestre, vel volatile est, nec cibum sibi ex terra petit: quanquam multa spirabilis, pedestrisque generis humore gaudent, & ita nonnulla, vt ne viuere quidem disclusa ab aquæ natura valeant: vt quæ maris testudines appellantur, & crocodili, & humiles equi, & vituli marini, atque etiam ex minori genere testudines laticæ, sive mures aquaticiles dicti, & tanæ: hæc enim omnia, nisi aliquandiu spirent, intereunt & parere, educarique solent in fisco. Natura omnium maxime animalium superflua, vt peculiarisque delphino, & si quid aliud tale, vel in cetaceo genere, vel in reliquo aquatili sit, vt balena, & quæcunque fistulam gerunt: hoc enim genus nec terreste tantum, neque aquaticum, facile dixerim. Siquidem terreste, quod aerem recipit: aquaticum, quod aquam, secundum naturam est: pariceps namque est visusque, cum & mare accipiat, reddatque per fistulam, & aerem per pulmonem: habent enim hoc membrum, & spirant. Quam ob rem delphinus cibus apprehensus, & cum tempore ita regulatur, vt qui spirandi facultatem amiserit: foris verò diutius viuere potest multiens, & anhelans modo cæterorum spirantium: quinetiam dormiens rostrum exierit supra mare, vt spiret. Sed in vtraque diuisionis tam contrarium parte collocari hoc genus absurdum est. Quam ob rem aquaticum genus amplius distinguendum videtur, vt alia accipiant, reddantque aquam, ea causa, qua spirantia aerem, quo refrigerentur: alia propter cibum. Cum enim in humore cibum accipiunt, spiri non potest, quia simul aliquid humoris admittatur: quod admissum, quo emittant, instrumentum habeant necesse est. Quæ igitur proportionem spirantis humoris videntur, branchias habentes quibus autem per cibum humor illabatur, illæ fistula in linguæ genere data est. Mollibus etiam, & crustaceis hoc idem adhibuit: nam ea quoque humorem propter cibum accipere coguntur. Sed altero illo modo aquatilia sunt, temperationem corporis dico, & vltimam, vt quæ accipiant quidem aerem, sed in humore ætatem degant: aut quæ accipiant quidem humorem, & branchias habeant, sed terræ petant, unde cibum accipiant: quale vnū adhuc

Tantummodo nouimus, cordulum nominantur enim non pulmones, sed branchias habent, egressuque cibum pete in terra: & quadrupes idem est, vt ad ambulandum idoneus. Horum autem omnium natura quasi peruersa videtur, sicut marium nonnullorum natura feminam refert, feminarum marem. Isquis enim quibusdam partibus suis natura animalium immutata, plurimum toto in corpore differre videtur: quod latissime in excolis patet. Particula enim quædam oblecta, totum animal in feminam vertitur. Quapropter in prima eorum constitutione minime magnitudinis quoque immutato, dummodo sit principale, efficitur vt altero mas, alterum femina reddatur: atque si omnino tollatur, neutrum prodeat. Itaque terreste etiā & aquaticum esse modo vt oque predicto, parte animalis exigua immutata, potest, vt alia terrestria, alia aquatilia procreantur: & alia vitam simplicem agant, alia ambigam, propter quod generatione suæ constitutionis materia tali particulasant, qualem sibi in cibo assumunt. Clarum enim cuique, suauisque est, quod per naturā habetur, vt superius diximus. Sed cum animalia trifariam in aquatilia, & terreste diuidantur: aut enim recipiendi aeris, atque necessitudine, aut corporis temperatione, aut tertio victus ratione vltæ prorsus discrimen pro his diuisionum membris consequatur. Alia enim temperandi corporis gratia, & victus ratione, atque etiam recipiendi aeris, aut aquæ necessitate ita degant: alia temperamentū, victusque causa tantū. Igitur eorum, quæ testa operiuntur, nonnulla immota aliter humore dulci, & potulento, qui per spissa transmittitur, cum tenuiori ipse mari concesso elicitur, quemadmodum & primo naturæ ortu insistantur. Dilem autem contineri humorem in mari, atque ita transmitti, & percolari constat ex experimento, quo si ex cæra vas tenui latere annexeris, itaque annexa linea in mare demittas inane dies, ac nocte vna, humoris copiam dulcis intra se colliget. Vtriusque pisciculi forte in clauibus velocitatem. Quia medio habent, quod in maioribus euidentius est. Meatum etiam vt ostendat, quo exitum fecerit, habent partem superiorem. Vtriusque enim ipsa quasi ostreorum caro esse videtur inclusa saxo, perinde vt testa,

tantummodo nouimus, cordulum nominantur enim non pulmones, sed branchias habent, egressuque cibum pete in terra: & quadrupes idem est, vt ad ambulandum idoneus. Horum autem omnium natura quasi peruersa videtur, sicut marium nonnullorum natura feminam refert, feminarum marem. Isquis enim quibusdam partibus suis natura animalium immutata, plurimum toto in corpore differre videtur: quod latissime in excolis patet. Particula enim quædam oblecta, totum animal in feminam vertitur. Quapropter in prima eorum constitutione minime magnitudinis quoque immutato, dummodo sit principale, efficitur vt altero mas, alterum femina reddatur: atque si omnino tollatur, neutrum prodeat. Itaque terreste etiā & aquaticum esse modo vt oque predicto, parte animalis exigua immutata, potest, vt alia terrestria, alia aquatilia procreantur: & alia vitam simplicem agant, alia ambigam, propter quod generatione suæ constitutionis materia tali particulasant, qualem sibi in cibo assumunt. Clarum enim cuique, suauisque est, quod per naturā habetur, vt superius diximus. Sed cum animalia trifariam in aquatilia, & terreste diuidantur: aut enim recipiendi aeris, atque necessitudine, aut corporis temperatione, aut tertio victus ratione vltæ prorsus discrimen pro his diuisionum membris consequatur. Alia enim temperandi corporis gratia, & victus ratione, atque etiam recipiendi aeris, aut aquæ necessitate ita degant: alia temperamentū, victusque causa tantū. Igitur eorum, quæ testa operiuntur, nonnulla immota aliter humore dulci, & potulento, qui per spissa transmittitur, cum tenuiori ipse mari concesso elicitur, quemadmodum & primo naturæ ortu insistantur. Dilem autem contineri humorem in mari, atque ita transmitti, & percolari constat ex experimento, quo si ex cæra vas tenui latere annexeris, itaque annexa linea in mare demittas inane dies, ac nocte vna, humoris copiam dulcis intra se colliget. Vtriusque pisciculi forte in clauibus velocitatem. Quia medio habent, quod in maioribus euidentius est. Meatum etiam vt ostendat, quo exitum fecerit, habent partem superiorem. Vtriusque enim ipsa quasi ostreorum caro esse videtur inclusa saxo, perinde vt testa,

DE HIST. ANIM. LIB. VIII. 107

Reliqua victus ratio non eadem omnibus est. Alij enim carnivori tantum sunt, ut cartilaginei, ut conglri, hiatalia, thunnii, murinae, lupi, dentices, amia, cernea. Mul- ti vero & carne vescuntur, & alga, & concha, & ceno: capitonei ceno, dalsquilli con- no, & rei coreriscarus, & ocularia, alga: salpa- steroe & alga: porrum etiam petio, & cucurbita capitur, quod et ex omnibus ven- tuerit. Alter etiam alterum sui generis edit, excepto mugile, sed maxime conglri. Capito, & mugilis soli carne omnino ab- stinent. Cuius rei argumentum est, quod neque in ventre tale quid vnum habere capiontur, neque esca in eos ex car- ne vnum, sed ossa panis. Vescitur mugilis vniuersique alga, atque arena. Capito, quem aliqui labeonem vocant, litotibus gaudet. Alter generis eiusdem transilic- tarius est, qui non nisi mucore vescitur suo, quam ob rem semper ipse ieiunus est. Pascuntur limo omnes capitonei: quo fit, ut graues, & sordidi sint. Piscem ipsi nul- lum omnino edunt: & quoniam versati in limo solent, effertur se, vrinanturque. Ipe, ut corporis sordes abluant. Oua, fecu- tisque eorum a nulla belua violantur, quapropter copiose existunt: sed cum a- dolescant, tunc a ceteris piscibus corripi- untur, maximeque ab archano. Gulosus omnium maxime mugilis est atque insa- tiabilis, quocirca venire dissentio graue- scit: & nisi ieiunus sit, haeret iners. Cuius hoc metuerit, caput abscondit, quasi cor- pus totum occultet. Dentex etiam (ut di- ctum est) carne vescitur, & mollia appetit. Euenit plerumque & huic & hiatali, ut cum pisces minores insequantur, ven- ter procidat, propterea quod piscium ven- ter iuxta os positus est nec gula subest. Alia igitur (ut dixi) carnivora tantum sunt, ut delphinus, dentes, aurata, ut cartilagi- nea, ut mollia: alia magna ex parte Iuro viuunt, & alga, & musco, & eo, quod caulium vocant, & enascente materie: ut phuca, gobio, omnes faxatiles. Phoea quoniam cetera abstinent carne, ta- men squillas sapenumero appetunt. Sed alter etiam inuadit (ut dictum est) alte- rum, maiorumque minores sunt praeda. Ar- gumentum, ut carne vescantur, est, quod esca huiusmodi capiantur. Amia, thunnus, & lupus magna ex parte carne aluntur,

A Reliqua victus ratio non eadem omni-
bus est. Alij enim carnivori capiti sunt,
vt cartilaginei, vt conghi, hiatalia, rhombi,
murina, lupi, dentice, amia, cernea. Mul-
ti vero & carne vescuntur, & alga, & con-
cha, & cono: capiones cono, dasquilli con-
no, & steicore: scarus, & ocularia, alga: salpa-
steriore & algaporrum etiam petio, & cu-
cubita capitur, quod ei ex omnibus vi-
tuenit. Alter etiam alterum sui generis
B edit, excepto mugile, sed maxime conghi.
Capito, & mugilis soli carne omnino ab-
stinent. Cuius rei argumentum est, quod
neque in ventre tale quid vnquam ha-
bentes capiontur, neque esca in eorum ear-
ne vitur, sed ossa panis. Vescitur mugilis
vnusquisque alga, atque arena. Capito,
quem aliqui labeonem vocant, litotibus
gaudet. Alter generis eiusdem transito-
rius est, qui non nisi mucore vescitur
C suo, quam ob rem semper ipse se iunus est.
Pascentur limo omnes capiones: quo fit,
vt graues, & sordidi sint. Piscem ipsi nul-
lum omnino edunt: & quoniam versati
in limo solent, effertur se, vt inasuntur, sa-
pe, vt corporis sordes abluant. Oua, fecu-
tusque eorum a nulla belua violantur,
quapropter copiose existunt: sed cum a-
dolescent, tunc a ceteris piscibus corripiuntur,
maximéque ab archano. Gulosi
omnium maximé mugilis est atque insa-
D tiabilis, quocirca venire distento graue-
scit: & nisi se iunus sit, haeret iners. Cum
hoc metuerit, caput abscondit, quasi cor-
pus totum occultet. Dentex etiam (vt di-
ctum est) carne vescitur, & mollia appe-
tit. Euenit plerumque & huic & hiatali,
vt cum pisces minores insequantur, ven-
ter procidat, propterea quod piscem ven-
ter iuxta os positus est nec gula subest. A-
E lia igitur (vt dixi) carnivora tantum sunt,
vt delphinus, dentes, aurata, vt cartilagi-
nea, vt mollia: alia magna ex parte iuro
viuant, & alga, & musco, & eo, quod
caulium vocant, & enascente materie: vt
phuca, gobio, omnes saxatiles. Phoe-
x, quanquam cetera abstinent carne, ta-
men squillas sapenumero appetunt. Sed
alter etiam inuadit (vt dictum est) alte-
rum, maliorumque minores sunt preda. Ar-
F gumentum, vt carne vescantur, est, quod
esca huiusmodi capiantur. Amia, rhombus,
& lupus magna ex parte carne viuunt,
οὐδὲν ἄλλω ὅτι φωνεῖ καὶ κατὰς, καὶ οἱ πετρίοι
καὶ δι' ἡμετέριον πολλὰ καὶ δι' ἡμῶν ἀλλήλων ἀπο-
φελῶς. σημαῖον δὲ ὅτι σαρκοφάγοι εἰς ἀλσουργίᾳ
καὶ καὶ καὶ καὶ, καὶ καὶ πολλὰ, σαρκοφάγοι.

Στη συνέχεια, οι

A

CAPUT III

[illegible]

14

£

D

3

F.

Nautium genere, quibus vagues aduocet,
Omnes carnivora sunt. Fruges autem li-
piteriam si in os indideris, nequeunt de-
norare: ut genera aquilum omnia, mil-
ui, accipitres ambo, id est, palumbarius, &
fringillarius, qui multum inter se magni-
tudine differunt: atque etiam buteo, qui
miluo æquipparatur magnitudine, semper-
que ipse carnatur: adhuc ossifraga, & vul-
tur. Est ossifraga magnitudo maior, quam
aquila, color ex cinere albicans. Vultur
duo genera sunt, alterum paruum, &
albicans: alterum maius: ac multiformis.
Nocturnarum etiam nonnullæ ad-
ducunt vnguibz sunt, ut cicuma, noctua,
bubo. Specie similis noctuæ bubo est, sed
magnitudine non minor, quam aquila.
Item aluco, vltula, alio. Aluco maior
gallinaceo est, vltula compar. Picas vtrique
venatur. Alia minor, quam noctua est.
Hæc tria simili specie constant, & carne vi-
uunt. Sunt etiam in genere non aduoco,
quæ carne vescantur: ut hirundo. Aliqua
vermiculos petunt, ut fringilla, passer, ru-
betra, luteola, parus, cuius genera tria sunt
fringillago, quæ maior est, quippe quæ frin-
gillam æquet. Alter monticola cogno-
mine est, quoniam in montibus degat, cu-
sauda longior. Tercius magnitudine suæ
exiguæ corporis discrepat, quamquam æ-
tate similis est. Item siccedula, auricapilla,
rubicilla, rubecula, filuia, curuca, afilus, ty-
tannus, cui corpus non multo amplius,
quam locustæ, crista rutila ex pluma ela-
tiuscula, & cætera elegans, canicque sua-
vis hæc auicula est. Adhuc florius, cui ma-
gnitudo quanta fringillæ: & montifringil-
læ, quæ fringillæ similis, & magnitudine
proxima est, sed collo cæruleo, & in mon-
tibus degit, unde nomen accepit: ut etiam
regulus, & fringilega. Hæc, & reliqua
id genus, vermiculis parim ex toto, par-
tim magna ex parte aluntur. Spinam appe-
runt illa, spinus, siue ligurius, carduelus,
item quæ auiculis appellatur: hæc eni-
m omnia videntur in spinis. Vermem
autem, & quodvis aliud animal aspernā-
tur. Dormiunt hæc, & pascuntur eodem in
loco, Alia culicibus gaudent, nec alio ma-
gis, quam venatu culicum viuunt, ut pi-
ro, ut maior, ut minor. Vtrique pleum mar-
tium vocat. Similes inter se sunt, vocemq;
αὐ, σκαλιννα δὲ αὐδὴν, αὐδὴ μολογεν αὐδὴν. ὅ-
τι ἐστὶν σκαλιννα φάσις, ἢ τὸν σκαλιννα ἀποβόλοντα ζῆ-
ον. ἢ τὴν μολογεν καὶ ἢ ἐλὰς ἰσὺν. καλεῖται δὲ
αὐτὴ δὲ αὐδὴν, καὶ φωνὴν ἔχουσαν οὐλοία,

A & hamer dulcor ac potulentior factum
 melius educat. Sed cum pepererint, &
 proles iam adoleverit, exeunt post Ver-
 gilius statim: & si hyems Aultrina sit,
 tardius: si Aquilonia, citius, propter se-
 cundi status commoditatem. prolesque
 adhuc parva apud Byzantium capitur, ve-
 pote cum longior mora in Ponto no-
 fuerit. Sed de ceteris & cum adeunt, & cum
 exeunt, constat. Sarda autem vna cum ad-
 dit, videtur, & capitur: sed exiens nul-
 quam visa adhuc est. Quod si qua apud
 Byzantium aliquando capitur, piscatores
 sua retia lustrant, propter exitus insolenti-
 tiam: cuius rei causa est, quod sub ipse
 subeunt Istrum amnem, vnde fisso flumine
 per abditum terræ meatum defluunt
 in Adriam sinum. Argumento est, quod
 ibi contra euenit quam in Ponto: exeun-
 tes enim semper capiuntur, subeuntes
 nunquam. Thunni dextrarum terrarum
 contingentes subeunt, sed remota con-
 tra: Istrum enim in latus se admovent.
 Quod propterea facere dicuntur, quia dex-
 tro oculo clarius videt sua natura, lae-
 uo hebetius. Fusaneis, de quibus longior, in-
 terdiu meare, noctu quiescere in mare
 est. Pascuntur etiam nocte, nisi luce actua-
 lis animi facit iter, neque valent quies-
 cere. Quamvis vfu periti rei maris nihil
 eos moueri, sed quiescere a bruma ad
 æquinoctium verum vbiunque id tem-
 poris sint, asseuerant. Monedulis subeun-
 tes Pontum capiuntur, exeuntes autem
 minus. Optimæ in Propontide sunt, anti-
 quam pariant. At ceteri fusaneis exeun-
 tes potius capiuntur, & optimi per id
 temporis sunt. Cum verò adeunt Pon-
 tum, proximè ægæum pinguis-
 simi capiuntur. Quod sub ipse ascendit magis
 ed macilentiores sunt, sapientiam nam
 Aultrina vehementius occurrente his, ut
 cum monedulis & scombris exeant, ad
 mari inferiore magis, quam circa Byzan-
 tium capiuntur. Discessum, sedisque mu-
 tationem hoc modo faciunt. Hic idem
 affodit terrestribus etiam euenit, cum
 se abdunt, & latent: hyeme enim latebras
 subeunt, tempore iam tepidiore exeunt.
 Ratio verò & latendi, & parandi coti-
 monis animalium ea est, ut sibi contra
 vniuersique exuperantiam temporis opu-
 lentur. Inter aliquotum geosistorum
 aliquorum parum latet, paucim vero la-
 tet. Talia enim inter cetera omnia latet, ut
 B

noimus. Testa enim interea, ut pedinæ,
omnæque olææriarum, siue concharium
genus, atque etiam crusta interea, tunc o-
prima sunt, cum grauida, ut late in locu-
tis, & reliquis huius nodi patet. Sed quan-
quam testa interea grauida dicimus, ta-
men nullum eorum per coitum, vel par-
tum videmus. Crusta interea nimirum
eoire, & parere percipiuntur. Mollia e-
tiam præstant, cum grauida sunt, ut lo-
gines, æpige, polypi. Pices cum impleri
incipiunt coitu, boni omnes ferè sunt : sed
procedente vetri tempore, alij præstant,
alij non. Aleæ, siue mæna, vtero grauis
melior est: forma rotundior fœminæ, por-
rectior maris, & latior. Bœueni ut cum factu
impleri fœmina incipit, maris color in ni-
griorem, plurisque varietatis mutetur, &
caro deterius albo efficiatur. Vocantur
à nonnullis per id tempus huci. Mutan-
tur pices, qui merula, & qui turdi appel-
lantur, atque etiam squillæ: verè enim ni-
grescunt, post ver albedinem suam reci-
piunt. Phuca etiam mutat colorem: cum
enim cæteris temporibus candida sit, ver-
no varia redditur. Solam hæc ex marinis
piscibus nidum sibi conseruare, atque in
stragula parere aiunt. Aleæ etiam muta-
tur, ut dixi & ceruus, ut ex albedine rursum
infatè ad nigredinem redeant: quod mæ-
ximè suis pinnis, & branchiis declarat.
Coruulus etiam cum vtero fert, optimus
est, perinde ut aleæ: mugilis verò, & lupus,
& reliqui ferè omnes squama interea de-
teriorè sunt, cum ferunt. Similes sibi, fe-
rentes, & non ferentes pauci sunt, ut glau-
cus. Vinantur etiam senectutè pices, &
quidem thunni, vel ad rem falsamenta-
riam senes improbi sunt: multum enim
carnis absorbunt: quod idem vel in cæ-
teris pscibus euenit. Declarat coris senec-
tus duritie, magnitudinè, squamarum lar-
gecapus est thünos fenex, cuius pòdus erat
talenta quindecim, & cauda interuallum
ad enbita quinque, & palmi Fluaiacis &
lacustrès pices optimi sunt post partù &
fœminæ genitalis emissionem. Sed non-
nulli etiam, cum ferunt, commendantur,
ut sperdus: alij damantur, ut silurus: cum
cæteri omnes mares suis fœminis sint præ-
stantiores, silurus fœmina prætat suo ma-
ri: & genere anguillarum quoque me-
iores sunt, quas fœminas nominant: qua
nomen fœminæ reuerè acceperunt: non
fuit enim fœminæ: sed quia aspectu à ca-
teris discrepat, fœminæ appellantur.

[illegible]

ARISTOTELI

DE HISTORIA
Animalium
LIBER NONVS.
CAPVT I.

[illegible]

YIN (J)

quippe qui vocem quidem equi imitetur, atque aduolans equum fuget: sed interdum exiipitur: occidaturque ab equo. Colit hic paludes, & ripas. Coloris est pulchri & victu facilis. Colat hostis asinus est: dormit enim colata in praefepibus, & narem subiens asini, ne comedat, impedit. Ardeolarum tria sunt genera, pella, alba, stellaris, piger cognomine. Pelle coitus difficilis est: vociferatur enim, & tangenti ex oculis, vt aiunt, emittit cum coit. Parit etiam egre, fummoque cum dolore. Prælium cum suis inis à quibus seditur, hoc est, cum aquila, à qua rapitur: cum vulpe, à qua noctu capitur: cum alauda, à qua ova eius diripiunt. Serpens mustela, fuscus aduersarius est, mustela, quod eadem in domo versatur, victus enim ex eisdem appetatur, necesse est: suis vero, quia ab ea deuorat. A falō vulpi est inimicus: ferit enim, piloque eius euellit, occiditque ea telis, vncis nanque vnguibz est. Coruus vulpi amicus est, pugnat enim cum falone: vnde fit, vt hunc, cum alio percutor, audierit. Vultur etiam, & falō inimici sunt: vagues enim vtrique vultu habentur. Aquila etiam pugnat vultur & olor nutritque eam: rapius olor. Oloribus vero vt alter alterum deuoret, in more est, maxime in volucrium genere. Sunt porro alia semper inter se infesta: alia hominum ritu, cum restra tulerit. Asinus iis, & spinus inimici inter se sunt: vicijs enim spino à vepribz, quas Asinus tenellas adhuc pascit. Florus, spinus, agithus, quem salum voco, odium inter se exercent: nimirum sanguinem agithi & flori misceri non posse dicitur. Amici cornix, & ardeola, iunco & alauda, galgulus & iardus. Colit enim galgulus fructus, & nemora, ledus fixa, & montes: suisque locis vterque contentus degit pacifice. Amici etiam pixef, harpa, molus. Vulpes etiam cum serpente amice viuunt: ambo enim caernus gaudent: & merula quoque turrure amat. Leo, & lupus certarius inimici sunt: cum enim carne alantur, vidum ex eisdem perant non esse est. Elephantium amicum pugnant inter se vehementer, & dentibus alter alterum ferit. Qui autem victus fuerit, adeo animus amittit, vne vocem quidem victoris toleret. Differunt inter se elephantum murum in modum robore, atque animo.

Hæc idem à cornicibus quoque agi animadvertimus. Gallinæ etiam idem interdum faciunt. In templis enim, ubi sine fœminis munerarij, dicatque versantur, non temere eum qui nuper dicatus accesserit, omnes subigunt. Necnon perdicæ mæstetiam & domesticæ subigunt ferocem, & spernunt. contumelioseque trahunt. Perdicem venatore duo sylvestrium primissimodum, pugnamque obuiam confestim quo capto compage, alter occurrunt, tum alij usque ita singulis dimicant, si mas sit, qui venatoris sit fœmina est, ubi dum ad eius vocem occurrunt, ceteræ vniuersæ eum inuadunt, ferunt, fugant ab ea fœmina, inuadentes quod non sibi, sed illi accesserit. Hic iterum ob eam rem sepe accedit, ne voce precepta oppugnetur. Nonnunquam mater aduentem efficere, ve fœmina obmutescat ne re cognita pugnet eum ceteræ: is maribus cogitur, perire referunt. Perdicæ non modo canunt, verum etiam frident, & voces aliaquidam emittunt. Saepè & fœmina incubans exurgit, cum maris fœminæ venatrici attendere senserit, occurrentesque se ipsa præbet libidini maris, ve fatiatus negligat venatricem. Visque adeo tum perdicæ, tum etiam cornicæ copia libidinis gaudent, vi in aucupantes corruant, & tepens mero capitis eorum resiliant. Talis perdicum coitus, & morum astutia est. Nidulantur humi, vi dixi, tum cornicæ, tum perdicæ, atque etiam alia quædam eiusdem parum volantis generis. Ex his item alauda, & gallinæ & cornix nunquam in arbore consistunt, sed humi.

CAPVT IX.

Contra atque martius picus, qui humi
nunquam consistere patitur: tunc
hic querens, vernum & culicum causa,
quæ exeat. Recipit enim egressus lingua
sua quam maiusculam & lauiusculam ha-
bet. Scandit per arborem omnibus modis:
nam vel resupinus more stellionum ingre-
ditur. Vagres etiam habet commodiores,
quam monedula: ad tuiorem arborem
reptationem: his enim affixis ascendit.
Sunt pici, martii cognomine, tria genera.

[illegible]

Ο Δὲ φρουροὺς πέντε οὐ μόνον

[illegible]

ἡ δὲ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ὡς τῶν ἄλλων
 ζῴων· καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ τῆς φύσεως
 αὐτῶν ἀναστρέφονται, καὶ οὕτως αὐτοὶ
 ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀναστρέφονται.

Parit hæc ovis duo, & (axis) spelum, & que
 modulatur. Graues enim pugnant inter, se
 tam vehementer, ut dimicantes, capiat
 hominem enim expectare potius, quam
 pugna desistere, patiuntur. Patiunt ovis
 non amplius, quam bina.

CAPVT XIII.

Plura voces plurimas commutat singulis
 enim fere diebus diuersas emittit
 vocem. Parit ovis ceteris notum nume-
 ro. Nidum in arboribus facit ex pils &
 lana. Glandes eum deservunt, colligit, & in
 repositoio abditas reteruat. Ceteris omni gen-
 erum senectutem inuicem educare in-
 iungatur est. Sed sunt qui meropes quo-
 que idem facere conserunt, vicinque
 reddi: ut parentes non modo senescen-
 tes verum etiam statim, eam iam datur sci-
 entia, alantur opera liberorum: nec mat-
 rem, aut patrem exire, sed in cubili na-
 dentes pasci labore eorum, quos ipsi ge-
 nuerunt, enutrient, educant. Pecora
 hominis inferiores pallida sunt, supe-
 riores terule, ut halcyon: postrema pis-
 cula rubra habentur. Parit sex, aut se-
 prem ætate in præcipitis mollioribus, in-
 tro vel ad quatuor cubita subiens. Lutea
 dicta a colore partis suæ inferioris palli-
 da, magnitudine alaudæ est. Parit qua-
 tuor, aut quinque. Nidum sibi ex alo her-
 ba enullo stirpis facit: sed stragulam
 fabricat ex villo & lana. Hoc idem & ur-
 tula facit, & pica, inter quas nidus ex
 eisdem confertur. Solerti porro inge-
 nio argathyllis in cipissarum genere sumum
 insunt nidum: his enim interit lites
 specie pilæ aditu æditi. In Arabia muna-
 mus avis appellatur, quæ fucula cin-
 namomi portare, ac nidum ex his confice-
 re amat. Nidificat ex cellis arboribus &
 ramis, sed in colore sagitta plumbarum
 nidum petiunt, atque ita discusso in terram
 cinnamumum leguntur.

CAPVT XIV.

Alcedo non multo amplius parere est,
 colore cum canis, &, omni vidi, tum
 etiam leuiter purpureo configitur. videlicet
 non particulatim colorena distincta, sed
 ex indidereto varis refulgenti corpore
 toto, & alio, & cello: totum subnide,
 longum & tenue & tam speciosum eius est,
 Nilus maris similis pilæ, & in, quæ a

Καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ τῆς φύσεως
 αὐτῶν ἀναστρέφονται, καὶ οὕτως αὐτοὶ
 ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀναστρέφονται.
 ἡ δὲ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ὡς τῶν ἄλλων
 ζῴων· καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ τῆς φύσεως
 αὐτῶν ἀναστρέφονται, καὶ οὕτως αὐτοὶ
 ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀναστρέφονται.
 ἡ δὲ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ὡς τῶν ἄλλων
 ζῴων· καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ τῆς φύσεως
 αὐτῶν ἀναστρέφονται, καὶ οὕτως αὐτοὶ
 ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀναστρέφονται.

ἡ δὲ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ὡς τῶν ἄλλων
 ζῴων· καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ τῆς φύσεως
 αὐτῶν ἀναστρέφονται, καὶ οὕτως αὐτοὶ
 ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀναστρέφονται.

DE HIST. ANIM. LIB. IX. 1065

[illegible]

A Sui etiam mutatione coloris venatur piscis: trahit enim sibi colorem similem illi, quibus appropinquare, facit: quod idem etiam, cum metuerit, facit. Sunt qui sepiam quoque facere hoc idem autumant: colorem namque eam sibi contrahere similem loco, in quo versatur, confirmant. Sed piscium solasquatuor ita affici solet: mutat enim hæc more polypti, suum colorem. Genus polyporum magna ex parte bidentio vivere non potest: sua enim natura tali obnoxium est. Cuius rei indicium, cum pressus polypus, aliquid subinde humoris emitat, demumque absumatur totus: quod feminis à partu postissimum incidit. Stupeat etiam feminæ, ut neque vadis lactare sentiant, & manu viranum de facili capiantur. Sordescunt etiam, nec præterea assidue venari possunt. Mares vero aluco tument, & in mucorem lentescunt. Indicium, ne bimatu compleant esse videtur, quod ab ortu eorum, qui æstate fit, ad autumnum non facile eandem polypum videris, cum paulo ante id tempus prægrantes spectentur. A partu ita senescere, debilitarique tam matrem, quam fœciniam, ferunt, ut vel à pisciculis duorentur, & facile à suis detrahantur cubilibus, cum antea nihil ita vsu euentatum verò paruos, novellisque, quamvis recens natos, ramen nullo eiusmodi malo affici narrant: quinimo validiores esse, quàm grandes, confirmant. Sepias etiam bimatu non vivere, apertum est. Mollium unus polypus exit in fœcum, graditur per aspera, vitat lævia. Validum cum exteris insuperibus hoc animal suo collo ramen imbecille, cum premitur, est. Mollia ita se habent, Conchas tenulores, E scaphæque effereere circum se velut locum duram, eamque eo ampliores, quo ipsæ sunt ampliores, atque de ea quasi latibulo aut cafula quadam prodire aiunt. Mura quoque polypus natura, & vita numeribus singularis est: navigat enim per maris summa elatus. De imo gurgite effert se concha inneria, ut ascendere possit facillè, & inani scapha emanget: ubi verò emerit, concham reuertit. Hæc F inter sua brachia membranulam quandam annexam similem illi, quæ digitis inferius palmipedum autum contineantur: verum illæ crassiusculæ sunt, hæc prætenuis est, & arareæ speciem imitatur.

ὁ νεοτρίτης· ὁπποῦλ' αὖτις δὲ, μετατρέφει,
 σμύφας, ὅμοιον τοῖς τετραπόσι τῷ ματῶν
 πούται· δὲ λατὸν αὖτις καὶ αὖτις ὅτι.

non insuper vesparia, sed matricis iam procreat: quæ quidem superne per summam vesperi vermium specie multo grandiorum gignuntur, in cellulis continuatis quatuor numero, aut paulo pluribus. Alioqui increseendi ratio dulcibus eadem quæ vesperis est. Sed cum vesper operariæ fasus affuerint, non puericeæ duces operantur, sed operariæ ipsæ cibum suis ducibus subministrant. Quod ea re constat, quia duces non item euolant, sed infra tecta quiescunt. Cæterum utrum duces anni superioris, nouellæ iam procreatis ducibus, interimantur, à vesperis nouellis, idque simili modo eueniat, an plus etiam temporis possint viuere, nondum exploratum est. Nec verò ineseentem matricis, & vesparium generis ferri, aut aliquem huiusmodi affectum annotare adhuc quisiuam potuit. Est autem matrix latior, populosior, crassior, & maior, quam vespa, volatque haud plurimum valet. Per ponderem enim sui corporis volare longius nequit. Quo fit, ut tempus in vesparis sedentem effingentes fauces, & monere surgentes cellario. Insunt porro matricis nuncupate in vesparis placiis: sed aculeate sunt, necne, ambigitur. Videntur tamen & ipsæ, ut apum duces, genere quidem aculeum, sed non extringente, aut ferre. Vesparum autem aliæ carent aculeo, ut fuca: aliæ habent. Minores imbecillioresque sunt quæ carent, neque robigant, contra, quæ habent, maiores, robustæ, atque pugnaces, quas nonnulli mares appellat: feminas verò eas, quæ carent. Pleraque ex his, quæ aculeum pergit, amittere cum putant hyeme instant: sed hoc ex nemine, qui vidisset, accepimus. Vesper temporibus frigidis, locisque asperis positis orientur. Ortus sub terra agitur. Lingunt suos fauos ex congerie, ac terra, & ab eodem primordio quasi filipe vomungueque addicant. Cibum vel ex floribus quibuscumque, & fructibus petunt: sed quam plurimum ex capite. Coire nonnullæ etiam ex cæteris visæ sunt, sed an ambæ aculeo careant, aut habeant, vel altera habeat, altera careat, nondum exploratum est. Ferrarum etiam nonnullæ coire visæ sunt, & alteram gerere aculeum constiit, sed de altera incertum est. Factus non parum pronuntiare videtur: ita enim auctores, quàm prauis vesper paratur, existit. Si vesperum ex pedibus ceperis, bombilareque iueris,

μαλὴν γὰρ ὅτι οὐ σφραγιστοὶς καὶ ἀπὸ τοῦ πύθου σφραγιστοὶς, καὶ τοῦ πύθου σφραγιστοὶς, καὶ τοῦ πύθου σφραγιστοὶς.

advolant quæ aculeo carent: quod non farinæ, quæ aculeate sunt, itaque argumentum quidā hoc videntur, ut altere mares sint, altere feminæ. Capitur autem hyberno tempore, in speluncis, & quæ aculeo habent, & quæ carent. Condunt allæ suæ vesparia parua, & exigua: aliæ plura, & ampliora. Capitur magna matricum pars à solstitio apud vltimos: colligitur enim hinc lentam & gummosam materiam. Prodiere locis quibusdam matricis ortu admodum numero, cum superiori anno vesparum, atque imbrum copia præcessisset. Capuntur per præcipitia, & terræ rimas, præsupponiturque directiora omnique visuntur aculeum gerere. Talis vesparum ratio est.

CAPVT XLIII.

Crabrones non floribus, ut apes, sed carne magna ex parte viuunt. Vnde sic, ut versuti vel in stercore sæpe soleant. Venantur etiam muscas manuales, quas ubi ceperint, abfessio capite, reliquum corpus gestantes auolant. Sed ponum etiam dulce appetunt. Cibum his talis est. Duces more apum, vesparumque habent, qui proportionem ad crabrones maiores, quam vesparum ad vesper, & apum ad apes sunt. Degunt hi quoque intus, ut vesparum duces, faciunt sibi alueum sub terra crabrones, terra egesta: & ut formice excavant. Mitho enim ut apum, nulla vel eorum, vel vesparum fieri solet. Sed qui subinde orientur nouelli, ibidem manent, & alueum tota egesta faciunt ampliores amplioresque maiorem in modum, & iam ex valentiore quodam examine quali tectis, & quatuor sanorum pleni excepti sunt. Nec verò cibum ritu apum sibi recandunt, sed leuissimum latent per hyemem, quo tempore plurimi moriuntur: aut eam omnes, nondum cerum est. Duces non plures uno, singula eorum examina obiciunt, ut inter apes gignuntur plures, qui examina distrahunt. Sed hi quæ crabrones fuo alueo abertant, colligunt se ad aliquam arborem, faucesque ibi consiliunt, qui vel sæpe conspicui apparent in quibus vnum procreant ducem, qui cum adoleuerit, argumen adducit, & secum in alueo collocat. De coitu crabronum nihil adhuc

Crabrones non floribus, ut apes, sed carne magna ex parte viuunt. Vnde sic, ut versuti vel in stercore sæpe soleant. Venantur etiam muscas manuales, quas ubi ceperint, abfessio capite, reliquum corpus gestantes auolant. Sed ponum etiam dulce appetunt. Cibum his talis est. Duces more apum, vesparumque habent, qui proportionem ad crabrones maiores, quam vesparum ad vesper, & apum ad apes sunt. Degunt hi quoque intus, ut vesparum duces, faciunt sibi alueum sub terra crabrones, terra egesta: & ut formice excavant. Mitho enim ut apum, nulla vel eorum, vel vesparum fieri solet. Sed qui subinde orientur nouelli, ibidem manent, & alueum tota egesta faciunt ampliores amplioresque maiorem in modum, & iam ex valentiore quodam examine quali tectis, & quatuor sanorum pleni excepti sunt. Nec verò cibum ritu apum sibi recandunt, sed leuissimum latent per hyemem, quo tempore plurimi moriuntur: aut eam omnes, nondum cerum est. Duces non plures uno, singula eorum examina obiciunt, ut inter apes gignuntur plures, qui examina distrahunt. Sed hi quæ crabrones fuo alueo abertant, colligunt se ad aliquam arborem, faucesque ibi consiliunt, qui vel sæpe conspicui apparent in quibus vnum procreant ducem, qui cum adoleuerit, argumen adducit, & secum in alueo collocat. De coitu crabronum nihil adhuc

De coitu crabronum nihil adhuc

Mentantur verò animantium aliqua forma, & moribus, non modò per se, sed & tempora, verum etiam castitatis. Castitatem autem ea, quibus testes sunt. Sunt autem testes inus lumbis haerentes, & quadrupedum ius, quæ oua pariunt. At verò ius, quæ animal generant, eademque terrestria sunt, plurima quidem parte foris, sed nonnullis etiam intus continentur: omnibus verò postremo alio habentur. Castitatem gallinæ paræ nouissima suæ alui, quæ cum coeunt, concedit. Hanc enim si duobus, aut tribus ferramentis aduersis, capos facies. Quod si perfectus est, qui castratur, orisla palliofit, & cucurrit definit, neque colum venereum reperit. Sed si adhuc pullus est, ne inchoari quidem ex his quicquam potest, cum accetiscit. Quod idem in homine quoque accidere certum est. Nam si puer adhuc excidatur, neque post geniti pill infansatur, neque vox immutatur, sed solum fetu acumen. At si iam puer, post geniti defluant pilli, præterquam pubis. Hæc enim quantis minatur, tamen manet: sed congeniti non defluunt: nemo enim spado saluifcit. Quadrupedum etiam excidit vox omnium in femininam immutatur. Sed cum cætera nisi nouella castrantur, intereant, aper viuis quæ ætate castrant, non refert. Omnia denique, si dum crescent, castrantur, maiora, & elegantiora, quàm in castrata euadunt. Sed si postea, quàm adoleuerunt, & iam incrementum confiterunt, castræ, nihil præterea accedere ad magnitudinem potest. Cerui, si cum per ætatem nondum cornua gerunt, castrantur, non edunt cornua: sed si cornigeri exciduntur, non decidunt cornua, & magnitudine eadem seruantur. Vtulis tempus castrandi anniculis est, alioqui minores, deformioresque euadunt. Modus castrandi hic est: Tractus deorsum testes, atque obtentos, presicque in lumbis feroci, cuthello adactis, et per dyne-mox fibras sursum, quoad maximè fieri potest, reprimentur, & plagam infarciant capillamentis, vt sanies effluere possit: & si inflammatur, ignem adhibent ferato, & respergunt. Si hos à recenti castratu inerte, procreare potest. Apria etiam isophragum castrant, ne præterea colui appetat, sed breui ierore obestetur.

Mentantur verò animantium aliqua forma, & moribus, non modò per se, sed & tempora, verum etiam castitatis. Castitatem autem ea, quibus testes sunt. Sunt autem testes inus lumbis haerentes, & quadrupedum ius, quæ oua pariunt. At verò ius, quæ animal generant, eademque terrestria sunt, plurima quidem parte foris, sed nonnullis etiam intus continentur: omnibus verò postremo alio habentur. Castitatem gallinæ paræ nouissima suæ alui, quæ cum coeunt, concedit. Hanc enim si duobus, aut tribus ferramentis aduersis, capos facies. Quod si perfectus est, qui castratur, orisla palliofit, & cucurrit definit, neque colum venereum reperit. Sed si adhuc pullus est, ne inchoari quidem ex his quicquam potest, cum accetiscit. Quod idem in homine quoque accidere certum est. Nam si puer adhuc excidatur, neque post geniti pill infansatur, neque vox immutatur, sed solum fetu acumen. At si iam puer, post geniti defluant pilli, præterquam pubis. Hæc enim quantis minatur, tamen manet: sed congeniti non defluunt: nemo enim spado saluifcit. Quadrupedum etiam excidit vox omnium in femininam immutatur. Sed cum cætera nisi nouella castrantur, intereant, aper viuis quæ ætate castrant, non refert. Omnia denique, si dum crescent, castrantur, maiora, & elegantiora, quàm in castrata euadunt. Sed si postea, quàm adoleuerunt, & iam incrementum confiterunt, castræ, nihil præterea accedere ad magnitudinem potest. Cerui, si cum per ætatem nondum cornua gerunt, castrantur, non edunt cornua: sed si cornigeri exciduntur, non decidunt cornua, & magnitudine eadem seruantur. Vtulis tempus castrandi anniculis est, alioqui minores, deformioresque euadunt. Modus castrandi hic est: Tractus deorsum testes, atque obtentos, presicque in lumbis feroci, cuthello adactis, et per dyne-mox fibras sursum, quoad maximè fieri potest, reprimentur, & plagam infarciant capillamentis, vt sanies effluere possit: & si inflammatur, ignem adhibent ferato, & respergunt. Si hos à recenti castratu inerte, procreare potest. Apria etiam isophragum castrant, ne præterea colui appetat, sed breui ierore obestetur.

Castratur autem cum biduo ieiunare, supposita pernis prioribus, resilla cure inter femina, quæ maribus testes maxime continentur: has enim paræ adhuc vulu apria dida, cuius exigua parte abscessa confiteantur. Cameli etiam femina castrantur, cum eis vi in prelio libet, ne concipiant vitæ. Nonnulli superioris Arabie incolæ, camelos vel ad tria millia possident. Currunt cameli celerius, quàm equi Niliani, propter laxiorem sul gradus glomerationem. Er castrata denique auctiora, quàm in castrata, euadunt. Animalia, quibus luminare in more est, proficiunt, delectanturque non minus in ruminando, quàm edendo. Ruminant quæ superiore dentium ordine carent, vel boues, oues, capræ. Ex feris nullum adhuc luminare constat, præterquam ea, quæ aliquando cum hominibus exigunt, vt ceruus: hanc etenim ruminare plenum est, iacent possimum, cum ruminant, omnia, & hybernæ præcipue mensibus solent ruminare. Septem fere mensibus hoc faciunt quæ intra cæta aluntur. Gregales senius, ruminique temporis luminant, quoriam foris pascuntur. Sunt etiam ex densiore vrinque nonnulla, quæ ruminant, vt mures Pontici, & pisces, quem ab ea ruminalem quidam appellant. Sunt item alii fluuientis ea quibus longiora sunt cæta: sed propensioribus ad vomitum, quibus latus pectus est. Idque cum in quadrupedum genere, tum in auium, tum etiam in hominum, ita esse magna ex parte perceptum est.

Castratur autem cum biduo ieiunare, supposita pernis prioribus, resilla cure inter femina, quæ maribus testes maxime continentur: has enim paræ adhuc vulu apria dida, cuius exigua parte abscessa confiteantur. Cameli etiam femina castrantur, cum eis vi in prelio libet, ne concipiant vitæ. Nonnulli superioris Arabie incolæ, camelos vel ad tria millia possident. Currunt cameli celerius, quàm equi Niliani, propter laxiorem sul gradus glomerationem. Er castrata denique auctiora, quàm in castrata, euadunt. Animalia, quibus luminare in more est, proficiunt, delectanturque non minus in ruminando, quàm edendo. Ruminant quæ superiore dentium ordine carent, vel boues, oues, capræ. Ex feris nullum adhuc luminare constat, præterquam ea, quæ aliquando cum hominibus exigunt, vt ceruus: hanc etenim ruminare plenum est, iacent possimum, cum ruminant, omnia, & hybernæ præcipue mensibus solent ruminare. Septem fere mensibus hoc faciunt quæ intra cæta aluntur. Gregales senius, ruminique temporis luminant, quoriam foris pascuntur. Sunt etiam ex densiore vrinque nonnulla, quæ ruminant, vt mures Pontici, & pisces, quem ab ea ruminalem quidam appellant. Sunt item alii fluuientis ea quibus longiora sunt cæta: sed propensioribus ad vomitum, quibus latus pectus est. Idque cum in quadrupedum genere, tum in auium, tum etiam in hominum, ita esse magna ex parte perceptum est.

ARISTOTELIS

DE HISTORIA

Animalium

LIBER DECIMVS.

Iulio Cesare Scaligero interprete.

CAPVT I.

PARTENTIA hominis ætate, quæ multo congressu tum viri tum femina deberet generare, nonnunquam in utroque, aliquando in altero tantum existit impedimentum. Principio quemadmodum sese habeat feminarum vterus, contemplandum est. Quæ si impedimento quopiam afficiatur, manus ei medicæ adhibeantur. Si bene habeat: ad alia membra, quæ in causa sunt, curæ tempus transmittamus. Cōstare autem potest maritici valetudine

ARISTOTΕΛΟΥΣ

DE HISTORIA

Animalium

LIBER DECIMVS.

Iulio Cesare Scaligero interprete.

CAPVT I.

PARTENTIA hominis ætate, quæ multo congressu tum viri tum femina deberet generare, nonnunquam in utroque, aliquando in altero tantum existit impedimentum. Principio quemadmodum sese habeat feminarum vterus, contemplandum est. Quæ si impedimento quopiam afficiatur, manus ei medicæ adhibeantur. Si bene habeat: ad alia membra, quæ in causa sunt, curæ tempus transmittamus. Cōstare autem potest maritici valetudine

[illegible]

causam, quam ob rem ita sint, reddere de-
beat: an rectius agendum sit. Adhuc, cum
plures causas generationis naturalis esse
videamus, scilicet eam, cuius gratia res gi-
gnantur, atque eam, unde mouendi prin-
cipium sit: definiendum de his etiam est,
quamquam prima, quæ secunda haberi de-
beat. *Principium* *quæ illa obiciuntur vi-*
detur, quam sub hoc verbo, cuius gratia,
significamus: hæc enuncatio est. Ratio
autem, principium est pariter in rebus
tam aut, quam naturæ constituendis. Vbi
enim vel per intellectum, vel per sensum
medicus sanitatem, opifex ædes defini-
rit, rationes, & causas rei, quam facit, red-
dere solet: & ear ita faciat, subiungit
quamquam illa, cuius gratia, causa, & ratio
boni, & pulchri, naturæ operibus, porris,
quæ artis, coniuncta est. *Necessitas vero*
non itaque in rebus naturæ omnibus inest,
ea videlicet, ad quam omnes ferè autho-
res rationes referre tentant, prius, quam
doceant, quor modis accipi necessarium
debeat. *Inest id ipsum rebus quidem æ-*
ternis simpliciter, absoluteque ratione, sed
caducis etiam, gignendisque omnibus ex
suppositione rebusque: quomodo in arti-
ficiosis, ve ædibus, & quibusvis aliis gene-
ris eiusdem. Materiam enim talem ad ef-
fe necesse est, si domus, aut cuiusvis alius fi-
nis futurus sit: arque etiam fieri, moueri-
que illud primum oportet, deinde hoc, ac
deinceps ad hunc modum leu ad finem,
cuius gratia res quæque & efficitur, & est.
Eodemque modo in rebus quoque natu-
ra gignendis agitur: quamquam demon-
strandi modus, necessariusque ratio, in
naturali doctrina diuersa, atque scientiis
speculatiuis est. Dixi de his alio loco
principium enim alteris quod est, alteri
quod erit, accommodatur. Quod enim ta-
lis sanitas, aut homo, vel hoc esse, vel fa-
ctum iri necesse est: non quia hoc vel est,
vel fuit illud, necessarium vel est, vel erit:
neque huiusmodi demonstrationis ne-
cessitatem ita perperculari annectere pos-
sumus, vt dicere liceat, hoc esse, quo-
niam illud est. Sed de his etiam alio loco
disputatum à nobis est, & quibus in rebus
id liceat, & quæ possint reciprocari, &
quam ob causam. Latere autem ne illud
quidem oportet, an ita agendum, quem-
admodum priores authores, qui quomo-
do res quæque fieret, quam quomodo ef-
set, tractare maluerunt: non enim inter
hæc parum interest. Sed enim exordien-
tes persequamur, quæ quoque in genere
deinde causas reddamus, & generationes

do res quæque heret, quam quomodo sit, tractare maluerunt: non enim inter hæc parum interest. Sed enim exordium quod dictum iam est, ut primum res persequamur, quæ quoque in genere cognosciores, promptioresque habetur: deinde causas reddamus, & generationem

quod ingenium vñā contemplamur, quod illas considerid, id est, artem pingendi, aut fingendi. Rerum autem ipsarum Naturæ ingenio, miræque solertia constitutarum contemplationem non magis persequamur, atque excoleamur, modò causas perspicere valeamus. Quamobrem vñā animalium disputacionem, perperionemque fastidio puerili quodam spreuisse, molestéque tulle, dignum nequaquam est, eum nulla res sit Naturæ, in qua non mirandum aliquid inditum habeatur. Et quod Heraclitum dixisse ferunt ad eos, qui cum alloqui eum vellent, quod forte in eâs furnaria quadam caloris gratia sedentem vidissent, accedere reciperant: ingredi enim eos sidenter insit, quoniam inquit, ne huic quidem loco, qui defuit immortales. Hoc idem in indaganda quoque natura animantium faciendum est. Aggredi enim quaque sine ullo pudore debemus, eum in omnibus Naturæ nomen, & honestum, pulchrumque insit ingenium. Quippe cum naturæ operibus iunctum illud præcipue sit. vñā nihil temere. Viteque tortura committatur, sed aliquis gratia omnia agatur. Fines autem, cuius gratia quicquam vel constet, vel conditum est, boni, honestique obiecti rationem. At verò si quis exterorum animalium cōtemplationem ignobilem, abiectionemque putat, iam hic de se quoque idem arbitrari debet. Non enim fieri potest, ut ea sine magna abominatione inspiciamus, ex quibus corpus constet humanum, ut sanguinem carnem, ossa, venas, reliqui generis eiusdem. Omnino ita persendum, ut qui de quavis corporis parte, aut de vase aliquo disputat, non de materia, aut eius materis gratia doceat, sed formæ totius ratione, sicut & cum de arboribus agit, non de lateribus, non de luto, non de lignis, sed de forma ipsarum arborum docemus. Pari ratione qui de Natura agit, de compositione, totique substantia tractet, non de his, quæ nunquam euenit ut à substantia separantur. Sed primum ea distinguat singulis in generibus necesse est, quæ per se animalibus accidunt omnibus: post verò causas perssequi eorum conandum est. Quod igitur antè diximus, multa in multis animalibus insunt communia, partim simplici ratione, ut pedes, pennæ squamæ, atque etiam affectus similiter partim proportionis. Proportione, inquam, quod alius pulmo datus est, alius pulmo quidem negatus, sed vice pulmonis iunctum aliquid est, quod recipiendat. Aliis nem sanguis inest, alius sanguinis proportione, quod recipiendat.

[illegible]

A in genere exangui obtinet vim, quam sanguis in corpore illo sanguinis habet. Verum si seorsum de singulis dispuerit, eveniet quod dictum iam est, ut saepe eadem iterentur, dum de omnibus, quæ adiuncta sunt agitur: quippe cum eadem compluribus iuncta habeantur. Hæc ita placeat prænotari, & statui. Cum autem instrumentum omne rei alicuius gratia sit, & partes corporis quasque gratia esse alicuius videam, si id autem ipsum esse alicuius gratia, non nisi pro aliqua actione sit, patet iam totum etiam corpus constare alicuius gratia actionis plenioris. Non enim sectio, serra gratia facta est, sed serra sectionis gratia, cum sectio quædam usus sit. Quapropter corpus etiam totum animæ gratia conditum est, & membra officiorum gratia constant, & munerum, ad quæ singula accommodantur. Primum igitur actiones: totæ omnium communes, tum eas quæ suis singulis generibus, speciebusque habeantur, exponi oportebit. Communes dico, quæ adiunctæ omnibus sunt animalibus: suas autem, propriasque appello, quarum differentias per excessum suæ superantiam comparando accipimus. Verbi gratia: Augm pro genere pono, hominem pro specie, & quodcumque ratione illa universali, nullam differentiam recipit. Nam alia proportionem, alia genere, alia specie rationem complectuntur communiter. Quorum itaque actiones rerum aliarum gratia dispensatæ sunt, hæc etiam, quorum sunt actiones modo eodem inter se differunt, quo actiones. Item si quæ priores sint actiones, & pro fine aliarum capiuntur, quo modo ipsæ se habent, eodem membra etiam habent, quorum illa sunt actiones. Ad id, tertium: quæ cum sint, aliquid inefficace est. Affectus & actiones intelligi volo, etiam, incrementum, coitum venerem, vigiliam, somnum, incessum, & quæcumque huiusmodi alia possunt generi animalium tribui: membra appello, nasum, oculum, atque, nam totam faciem quæ partes quoque vocamus. Pari modo de cæteris item intelligendum est, sed de modo viique tractandi hæcenus causâ nunc explicare, cum communium, tum propriorum conemur, excoli à primis, sicut statuimus.

$K_{\text{eff}} \text{ for } \beta_0$

A

CAPVT 11

1

3

[illegible]

A hoc modo maxime intelligitur: altera etiam, humida dico, hac eadem ratione, qua calida, & frigida, proprii, absolutique nomen recipiant. His ita praefinitis, apertum iam est, sanguinem quodam modo calidum esse, videlicet eo, quale est et sanguini esse, perinde quasi aquam feruentem nomine vno significemus. At verò subiecto, & quod tandem cum sit sanguis est, non calidus est: & quodam modo per se calidus est. Caliditas enim in eius ratione non est: quemadmodum albedo in albi hominis ratione. At eo, qua sanguis per affectionem siue passionem est, non per se calidus est: pari modo de sicco, & humido statendum est: quapropter in eiusmodi rerum natura, parum calida, & humida sunt: sed separata congelantur, & frigida esse videntur, qualis est sanguis: partim calida et assidua, sicut, ut bilis: sed separata ab eorum, in quibus habentur natura, contra affluunt: quippe quae refrigerantur, atque humescant: sanguis enim siccor redditur, bilis flava humidior. Migi autem manifeste participari opposita, velut remissam his, statueret debemus. Explicatum est, quomodo sanguinis natura particeps sit caliditatis humiditatis, aut contrarium qualitatum. Sed cum omne, quod augetur, capiat alimentum necesse sit, augmentum autem omnibus ex humido, & sicco suppetiret, quorum coactio, & mutatio non nisi per caloris vim agitur, sit vti tam animalia omnia, quam stupida, et si non alia de causa, tam ob eam rem principii caloris naturale habere necesse fuisse: quod ipsum paribus sit pluribus accommodatum quemadmodum, et ibi considerandi administrationes. Prima enim administratio perspicua est, cum per os, patetque ore contentis perficiatur animalibus, quorum cibis sectionem desiderant, sed licet nullius causa est concoctionis, sed facilitatem concoquendi potius praestat. Tibi enim illa minutatim digestio facit, ut calor facilius conficiendo expediat: et superior, & inferior venter, iam cum calore naturali suo concoquendi officio funguntur. Sed ut os animalis cibi in confectum meatu est, et ut etiam pars et annexa, quam gulam appellant, cibum quibus data est animalibus, sique ad ventriculum deducit sic alia quoque adesse principii oportet quorum opera moritur omnia et corpora ex ventre, natura, et fortitudo, quasi praesepa pabuli

2. $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ are the roots of the characteristic equation $\lambda^n - \alpha_1 \lambda^{n-1} + \alpha_2 \lambda^{n-2} - \dots + (-1)^n \alpha_n = 0$.

DE PART. T. ANIM. LIB. II.

ACum autem omnia momentum requirant contrarium, quo mediocritatem, ac medium assequantur, (in hoc enim essentia rariorque consistit, non in alterius extremis seorsum posito (ideoque aduersus cordis sedem, & calorem, cerebrum Natura mollia est.) Etenim causa pars ista animalibus iuncta est, naturam obtinens aquae, & terrae communem, atque ob eam cerebri omnia sanguine praedita habent, ex ceteris nullum ferè, nisi per proportionem, ut polypus. Parum enim caloris obtinet omne id genus propter sanguinis priuationem. Cerebrum igitur calorem, temperemque cordis moderatur, & temperiem alit. Sed vix et quoque pars inodico potitur calore, venæ ad membranam cerebri deueniunt ex utraque vena, maiorem dico, & eam, quæ aorta vocatur. Et ne calor nimis offendant, non paucæ amplæ, sed frequentes, ac tenues venæ ambiunt nec sanguis copiosus, & crassus, sed tenuis, succulentique subit eodem. Fluxiones enim ob eam rem ex capite oriuntur in his corporibus, quibus cerebrum frigidius est, quam temperamentum modicum possidet. Cum enim alimentum per venas sursum respicit, ubi excrementum ob eius loci vim refrigeratum est, fluxiones pituitæ, saniesque mouet. Quod simile generationi inbuminum enenire intelligendum est, quoad magnum conferte cum potius licet. Cum enim ex terra vapor exhalat, efferturque in sublime à calore, ubi super-num aerem subiecit frigidum, constitit denovo in aqua, propter refrigerationem, atq; in terra defluit. Sed de his, cum de morborum causis agitur, differere, congruum est: videlicet quoad tractate de his naturalis scientie interest. Somnus enim à cerebro proficiscitur, his, quæ eam obtinent partem animalibus quæ autem carent, his proportionale suppetit. Cum.n sanguis alius affluentia refrigeretur accretio, aut etiam ob alias causas similes, caput aggri-uatur. Et quidem somno sopiti, ex corpore parte solente tentari, atque efflicere, vt calor ad ima cum sanguine subterfugiat, collectaque copia edonis in loco inferiori somnum facit, & facultatem erigendi corporis aufert ab ille animalibus, quæ recte incedere Natura viduit. etenim caput erigi prohibet. Quibus de reb seorsum dicemus cum de sensu, & somno agerimus.

[illegible]

A vel augetur. Stipium itaque gemis (nam id quoque vivere fatemur) locum superuacui excrementi nullum habere cibum enim concoctum ex terra hauri, sed vice excrementi semina, & fructus effundit. Tertia pars in omnibus est media inter eas, quas modo dixi, in qua vita principium continetur. Sed stipium natura, quoniam stabilis est, non ex multis, ac variis partibus dissimularibus constat; quippe cum ad paucas actiones paucorum instrumentorum vix requiratur. Quam ob rem de stipium, siue plantarum forma seorsum agendum est. Quæ autem vna cum vita sensu etiam prædata sunt, hæc speciem multiformiorem, numerosioreque veritatem recipiunt; atque inter ea alia alia magis, & eo amplius, quod non solum viuendi, sed etiam bene viuendi rationem naturæ eorum obtinuit, quale hominum genus est, quippe quod aut vnum ex omnibus animalibus nobis cognitissimum sit, aut omnium maxime. Itaque cum ob eam rem, tum etiam quod exteriorum partium eius forma notissima est, primum de homine differendum censuimus. Tam enim partes etiam naturales homini vniuersi secundum naturam dispositæ sunt; quandoquidem partem superiorem ad vniuersi supremum erectam obtinet: solus enim animalium homo erectus necesse est. Caput hominis macilentum, carneque prope omni exutum esse, necessarium ex his, quæ de cerebro diximus, euenit. Nec audiendi sunt, qui si carnosum esset, viuacius hominum genus futurum censent: sed ut melius sentiret, carnem ademptam existiment. Vim enim sentiendæ sitam in cerebro sensum autem per partes nimium carnosas nequaquam administrare posse arbitrantur: neutra enim eorum ratio vera est. Sed si cerebrum à carnis copia circumdaretur, contra efficeret, quam institutum exigeret, cuius gratia adiunctum est animalibus: non enim refrigerare posset, cum valde ipsum repperet. Nec sensus ullius causam cerebrum obtinet, quod quidem expers omnino sensus non aliter, quam quoduis excrementum est. Verùm cum intelligere causam quam ob rem sensus nonnulli in capite habentur, nequeat, quod eam partem ceteris esse peculiariorē animaduertant, idcirco cum de cerebro coniungendum relinquuntur. Sed enim principium sensuum esse cordis locum, desinitum iam est, cum de sensu ageremus, & quam ob causam duo, ut est, tangendi & gustandi sensus, & odoratus partis dependent: vnus ex illis quibuslibet

Α excrementi profusione natura pro
 alio dedidit hoc. n. cum metuunt se fieri
 Hac eadem profusione alia quoque serua-
 ri certum est. Plura autem auxilia simul,
 quorū singula satis essent, nulli natura tri-
 buit. Corrigerorum pars maxima bifida
 est. Sed solipes etiam traditur in eo gen-
 re, quem alinum Indicum vocant. Maxima
 animalium pars, ut corpus dextro, sinistro-
 que, quibus se mouent, distinguatur - si-
 etiam cornua bina eade illa de causa gerit
 nature ingenio. Sed sunt etiam, quæ cornu
 singulari armantur, ut oryx, & quæ alinu
 Indicum appellari dicimus. Oryx bifidū,
 alinus ille solipes est. Gerunt sane ma-
 xima sui capitis cornu fixum ea, quæ vnum
 habent. Sic, ut maxime pars vtriusque cornū
 obtinebit, cum medium commune pariter
 vtrique extremo sit. Solipes potius, quam
 bifidū esse videntur recte videri potest.
 Vngula nam solida, quam bifida eandē
 naturam habet, quam cornu, itaque eisdē
 simul & vngula findi, & cornu congruū
 est. Fissio etiam vngula, & cornu ea defe-
 ctu nature evenit. Itaque cum exuperan-
 tiam vngula solipedum natura dedidit,
 recte dempsit superne, seuque vnicornu.
 Recte etiam capiti cornua mandant, nec,
 ut Asopi Momus vitio dat, quod taurus
 non in armis cornua gerat, unde ferire
 vehementius possit, sed capite, parte cor-
 poris imbecillima. Non enim ingenio
 perspicaci ille Momus hæc deprehendit.
 Ut enim si in alia quavis parte cornua ha-
 berentur, frustra ponderessent, nulla in
 re velia, multa etiam officia impedirent
 sic armis quoque infixa sedem omnino im-
 piam tenerent. Nō solam enim vnde scus
 hant vehementiores considerandum est,
 sed etiam vnde remotiores, itaque cum ca-
 reant manibus, & nec pedibus itais affixa
 gerere possint, neque genibus flexus enim
 impedirent) capite gerant, necesse est,
 quemadmodum a natura constitutum est.
 Quinetiam ad ceteras corporis motiones,
 ita maxime geri sine vllō impedimento
 possunt. Ceteris duntaxat cornua tota soli-
 da, & decidua, tum villitatis causa, ut ope-
 re leuentur, tum ex necessitate pre ponde-
 re. Ceteris aliquatenus cana, & mæco-
 ne demum conereta sunt, quoniam ad i-
 ctus hoc sit commodius, sed ne pars cana
 debilis sit, qui euti annexitur, solidum

Et enim viscerum eorum natura, quasi clausus corporis eam affligit, scilicet iecur, & lien, in latera corporis venam maiorem affirmant, ad hanc enim sola rami ab illa mittuntur. Renes autem in partem posteriorem eandem continent, quoque ad renem utrumque non modo de vena majori, sed etiam de aorta peritendit vena. Hæc viscerum beneficio institutioni animalium præstantur. Atque etiam iecur, & lien inuant ad cibi concoctionem: quod enim sanguinea sunt, calidam habent naturam. Renes ad excrementum, quod in vesicam secedit, opitulantur. Sed enim eor, & iecur omnibus animalibus necessaria sunt: alterum propter caloris originem (locum enim adesse aliquem, quasi hares, secumque oportet, quo natura fomites, & primordia ignis natui contineantur, & feruentur, eundemque tutum esse, veluti arcem corporis totius, necesse est) alterum iecur dico, cibi concouendi gratia adest. Et quidem nullum sanguine præditum in duobus carere potest: quam ob rem omnia quibus sanguis, duo hæc viscera habent. Quæ autem spiranturum habent pulmo-um. Lien per accidens necessarius est quo modo excrementa tum alni, tum vesicæ. Ex quo fit, vt in nonnullis deficiat magnitudine: vt volucrem quibusdam, quæ ventriculum habent feruentiorem, velut columbo, accipiri, miluo. Quæ etiam in ouiparis quadrupedibus pari modo hoc percipi potest: habent enim perquam exiguum. Multis etiam squamatis exiguis, quæ vesicæ etiam carent quantum excrementum per carnem laxiorem in penas, & squamas transeat. Lien enim vapores vacantes diuertit, & attrahit ex ventriculo, & concoquere eos potest, vt qui sanguineus sit. Quod si plus excrementi sit, parumque caloris habeat lien, corpus præ alimento immo de languescit. Et propter consuetudinem humoris, sæpe accidit, vt lienosis ventres præduri efficiantur: quo modo ius, qui supra modum mingunt, ex diuerticulo humoris. At quibus parum excrementi consistit, vt aulis, atque piscibus, iis autem non magnus, aut note gratus diutæx habetur. Quadrupedibus etiam ouipariis lien exiguis, tigidus, & reni similis est, scilicet ob eam rem, quod pulmo eorum fungosus est, parumque potus desiderant, & quantum excrementi consistit, in corpus, & eorrigentur veretur, vt aulis in penas

[illegible]

CAPVT VIII

Vescica non omnibus animalibus data est, sed iis tantum tribuere voluit Natura videtur, quæ pulmonem habentes sanguineumque recta ratione. Caloris enim excessu, qui in eo ipso membra continetur, sitibunda hæc omnium præcipue animalium sunt, cibique indigent, non modo siccis, verum etiam humiditæ phorior. Itaque excrementum etiam copiusius contrahi necesse est: nec solum tantum: quod cum à ventre concoqui, æternaque cum eius excremento possit. Ergo huius quoque excrementi conceptaculum quoddam haberi necesse est: quam ob rem omnia, quæ ealem habent pulmonem, vesicam obtinent: quæ autem tali carent pulmone, & vel parû biling, quoniam fungosum pulmonem habeant, vel omnino potum assument, non potus, sed cibi gratia, ut insecta, & pisces, vel etia quæ pona, aut squama aut coriæ integuntur, hæc ita propter humiora assumpti exiguitatē, tum quia quantū excrementi contrahitur, in ea ipsa oblutantur, vesicæ omnia carent, excepta testudine inter cōficta: in hac enim tantummodo natura calistrata nō est. Cuius rei causa est, quod marinæ testudines pulmōnem habent carnosum, sanguineū, & limilem bubulo: terrestres autem proportionem maiorem Superficies etiam, quia obdenta, prædaraque modo sileis est, facit ne humor distillet, evaporarique possit per carnem laxiorem, ut aëribus, serpentibus,

[illegible]

11) ἡ πόλις ἔχοντι τὸν δισπηλόντα τὸν ἐν γὰρ δισπῇ μετὰ τὴν ἐκείνην τὴν ὁρίαν, ὡς τὸν ἀφῆκεν.

caterisque operis cortice euenit. Atque ita excrementi copia tanta subfidet, vt eorum natura conceptaculum, & vas quoddam capax humoris desideret. Vesicam igitur tellus sola inter huc habet ea de causa, scilicet marina amplam, terrestres exiguum admodum.

CAPVT IX.

Renum etiam ratio similis est. Nullum enim peccatum, nullum squamatum, nullum corcoratum, excepta testudine, renem habet, quoniam in omnibus auribus caruncula quaedam sunt salsiusecula, speciem renum ostendentes, quasi ea caro, qui renibus de legata est, locum non habeat, sed in plura dispersa sit. Genus tamen testudinis, quam lutariam vocant, & vesica, & renibus caret. Fit enim propter renis molitudinem tegminis, ut humor facile differatur. Lutaria igitur propter eam causam neutram earum partium habet. Ceteris animalibus, quae longiorum, & videlicet, habent pulmones, renes omnibus naturae tribuerat: quippe quae simul & ad venas commendatae iis videretur, & ad humorem supervacuum excipiendum abuteretur; necatus enim de vena maiore ad renes vique perferitur. Cautum in omnibus inest renibus, aut amplius, aut artius, praeterquam in vicolo marino: eius enim renes bubulis similes, omnium finissimi, & solidissimi sunt. Hominum etiam renes bubulis similes sunt, quippe qui tanquam compacti ex multis renibus coniuncti conflent. Neque aequalis sunt, quomodo renes ovium, ceterarumque quadrupedum habentur. Quo fit, ut morbus eorum difficile curari hominibus possit, etiam si nuper egrotare inciperint. Accident enim vi quasi multis renibus laberent, difficilius remedium adhibeatur, quam si uno infellerentur. Meatus, qui ex vena peritendit, non eadem subie renem, sed in eorum corpus absuntur: quam ob rem in cauis eorum nihil sanguinis continetur, neque congerescit, mortuis. Meatus vero de cauis renum exangues duo inflores ad vesicam feruntur, singuli ex singulis: atque etiam alij ex vena aorta, validi, frequentesque eodem deveniunt. Quae ita natura instituit, ut ex vena humoris excrementum ad renes veniret, in renibus autem sedem, in humoribus per corpus renem colatis, in medium confluere, ubi plurimi cauum continent

καὶ τοῖς ὁμοίαις τοῖς φοβησάμενοι, καὶ
 ζήναι πασάντων, ὥς ἐστιν αὐτῶν
 ὅτι ἐν μέλει ἐστὶν διακρίσις πρὸς
 τοὺς ἁγίους καὶ τοὺς ἀπίστοις, ὥς
 ἐστὶν αὐτῶν ἐν παντί, ὥς ἐστιν αὐτῶν
 ἐν παντί, ὥς ἐστιν αὐτῶν ἐν παντί.
 Καὶ οὕτως ἐστὶν αὐτῶν ἐν παντί.

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΕΤΟΣ

DE PART. ANIM. LIB. III. 115

Quo fit, ut renes omnium maximè viscerum sœdum reddant odorem. Tum deinde ex medio per eos meatus in vesicam iam magis, magisque tanquam excrementum secerantur atque reuoluitur. Vesica ipsa ex renibus dependendū enim in eam, ut dictum est, valdi meatus. Renes his de causis habentur, & virtutes, quas diximus obtinere. Omnibus autem, quæ renes habent. Dexter superior finitior est. Quod enim motus ex parte dextra proveniat, natura quæ dextra proinde validior sit, ideo partes omnes mouendi causa vergit ad situm potius superiorem oportet. Nam & supercilium dextrum magis attollitur, & arcuatum magis quàm sinistrum habetur. Tangitur in omnibus liectore dextera, quod elatior est. Iecur enim parte dextra positum est. Pingue plenius renes ambit, quàm reliqua viscera. Quod & necessariò fit, cum excrementum per renes excrementum coletur. Quantum enim relinquuntur sanguinis puri, facile concoqui potest; Finis autem probæ concoctionis sanguinis, adeps, & seum est. Ut enim in combustis sic in cinere, aliquid ignis reliquitur: sic in concoctis humidis nonnihil caloris, qui effecere reliquitur. Quo fit, ut pingue leue sit, & humoribus residet, atque fluitet. Fit non intra ipsos renes, quoniam densum hinc videtur, sed circum rene est, videlicet aut adeps in his, quæ pinguescere apte solent, aut seum in illis, quæ seuo opimantur. Quorum differentia alio loco explicata est. Necessariò igitur ea de causa pinguescunt, scilicet ex his quæ necessariò eueniunt animalibus, quæ renes habere debuerunt salutis auiem causa, ut renum natura calida sit. Cum enim positi loco vltimè sint, teporem deinde ratur amplorem. Tergum enim carnosum est, vltior, & reliqua partis superioris viscera protergat. At lumbi carue vacant, ut flecti possint: omnium enim flexus ex carnes sunt. Itaque vice carnis adiposiores obsepi multantur. Quin etiam humanum melius discernunt, & consumunt ita pinguedine. Pingue enim omne calidum effluat autem concocti. Renes huius de causis pingui operiuntur. Dexter omnium huius vltimus pinguis. Cuius rei causa est, quod natura dextere partis siccior est, & mollior. Motus autem contrarius est: liquat enim pinguedinem, & consumit.

Sed cum ceteris animalibus renes habere pingues proficiat, & plerumque totos obesos habeant, omnibus hoc lethale est. Quod ut, ut quancquam pingues admodum sint, tamen aliquid de his & si ad utrique, dextra quidem. Causa cur hoc solis, aut maxime omnibus accidat, quod his quae adipe pinguescere solent, pingue humidum est itaque non eque status interclusi dolore faciunt, quod causa syderationis est. Quam ob rem hominibus etiam, qui vitio renum laborant, quancquam pinguescere iuvat, tamen si pingues admodum efficiantur, dolores prolixo accidunt lethales. Ceteris autem etsi seuo pinguescunt, tamen seum minus desunt, quam omnibus, sit. Copia enim seui, genus omnium longe excedit. Optimum nam animalium oves celeriter renum ubertate opplentur. Itaque humore, flammique intercluso, celeriter praesyderatione intereunt. Namque per venam aortam, & maiorem, si enim vitium ad cordis sedem transiebat, Meatus enim ex his venis ad renes continui pertendunt. Sed de pulmone, de corde, de iecore, de liene, & de renibus, dictum iam est.

CAPVT X.

Separantur hic inter se septo transuer-
sio, quod annulli praecordia appellat. D
Distinguitur hoc a reliquis pulsationem, & cor. Id autem septum transuersum praecordia in sanguine praeficit, ut modo dixi, vocatur. Habent hoc omnia quae sanguinem abstant, ut cor & iecur, cuius rei causa est, quod in his habetur, ut eadem cor & ventre diuisum. videlicet ut nimis feruentis ergo inoffensa feruent, nec facile occupetur exhalatione cibi, & calor adueniens copia. Hac enim causa natura intercipit praecordiorum quasi parietis, sepiusque horrentum, distansque partem nobilitatem ab ignobiliorem, quibus superioris, inferiorisque ratio posse haberi. Superius enim, cum graua reliqua sunt, quodque melius si inferioris autem, quod eius graua sit, & conceptum cibi necessarium. Annectitur hoc septum siue cinctus collis parte sui carnosiore, validioreque media autem constat membrana exiliori. Ita enim & ad robur, & ad prementum commodius est. Contra calorem se offerentem hoc veluti sobolem esse,

ἐπὶ τὴν καὶ ἀσχετὸν, τὸ τῆς ὀφθῆς διακινῶν. ἐπὶ τὴν καὶ ἀσχετὸν, τὸ τῆς ὀφθῆς διακινῶν. ἐπὶ τὴν καὶ ἀσχετὸν, τὸ τῆς ὀφθῆς διακινῶν.

CAPVT XV.

Habent, quod coagulum vocatur, omnia, quae plures continent ventres carent, quae vnum habent, excepto lepore. Habent, quibus hoc datum est, non in magno ventre, nec in reticulo, neque in vltimo, quod abomasum appellauimus: sed in eo, qui inter vltimum, & duos primos positus est, quod omasum vocatur. Habent ite omnia coagulum propter lactis crassamentum: earent, quibus singuli ventres, quod eorum lac tenue sit. Quam ob rem cornigerorum lac spissatur, mutilorum nequaquam Lepori coagulum sit, quoniam herbam succi lactei pascatur: talis enim humor lac in ventriculo infantium stringit, facitque colostrum. Cur coagulum in omaso multo ventrium consistat, explicatum in problematibus est.

εἰρηται ἐν τοῖς περιερίμασι.

ARISTOTELIS

DE PARTIBVS ANI-

malium & earum
causis.

LIBER QVARTVS.

CAPVT I.

ISCUTIA, venter, & reliqua, quae exposuimus, partes, modo eadem in quadrupedibus comparari, & in iis, quae pedibus carent, ut serpentibus, habentur. Natura enim serpentum cognata iis est: quippe quae similis sit laceris praelongae ac expediti. His verò, & piscibus omnia similia sunt, nisi quod pulmo serpentibus datus est, quoniam terra vtantur: pisces eo carent, & branchias vice pulmonis sortuntur. Vesica nec piscibus, neque eorum vlli, quae modo dixi, adiuncta est, nisi testudini. Humor enim iis in corneam regentem, ut aubus in pennas, absumitur, cum exiguo potu edenta sint, propter exanguiem pulmonis naturam. Et quidem excrementum alui iis quoque omnibus albicat, quemadmodum aubus. Itaque iis, quae vesicam habent, exempta vrina, salugo quaedam terrena in vasis subsidet. Quoniam enim dulce, & potulentum sit, in carnem per sua leuitate absumitur. Vipera inter serpentes eadem a ceteris sui generis differentia differant, quae inter pisces cartilaginea a ceteris sui generis. Nam & cartilaginea & vipera animal edunt in lucem, vbi purum intra se qua repererint.

ἀνθρώποις κεντρικὴν ἐξ ἀλλοτρίου βέλτον

A nota, hæc inter femora mammæ habent
 ve equa, alina, camelus. Hæc enim singu-
 los parit. Et pex equo, & alina solidus,
 camelo bifidus. Cervæ etiam capræ, vac-
 cæ & reliqua generis eiusdem mammæ
 parte eadem gerunt. Cuius rei causa est,
 quod hæc sursum versus capiamus sui corpo-
 ris incrementa. Itaque ubi confluunt, &
 copia excrementi sanguinis, qui locus san-
 intra est, & circa effluunt materia ostia,
 ibi mammæ à natura posite sunt. Quæ e-
 nim parte motus agitur alimenti, inde en-
 nam capi alimentum potest. Sed enim ho-
 mo, & femina, & mas habent mammæ. In
 cæteris mares nonnulli earent ymagi. Non
 enim omnes, sed tantum qui parvi similes
 prodire, habent. De mammis dictum iam
 est. A pectore venter subiacet colli non
 clausus, ob eam, quam ante reddidimus,
 causam, scilicet ne aut cibi tumorem qui
 per calorem necessariò evenit, aut ventris
 plenos impediatur. Finem autem thoracis ap-
 pellati faciunt partes quæ ostium excrementi,
 tum siccitatis, tum humiditatis continent. Natu-
 ra verò parte eadem, tum ad humiditatis ex-
 crementi exitum, tum ad rem veneriam y-
 titur in sexu tum feminino, tum etiam ma-
 sculino omni sanguineo, & exceptis paucis, in
 omni quoque genere, nullo excepto. Cuius
 rei causa est, quod genitura humor qui-
 dam excrementarius est. Sed hæc ita esse
 nunc subiciatur, post demonstrabitur. Fe-
 minæ etiam pari modo menstrua parte ea-
 dem emittunt, sed de his quoque postea de-
 finiemus. Nunc illud subiacer, menstrua
 etiam foeminarum excrementum esse &
 vacantem materiam. Humida autem si-
 pre natura sunt menstrua, & genitura: ita-
 que eorum profusionem similibus esse,
 quæ tribui partibus ratio est. Intus autem
 quemadmodum se habeant, & qua dis-
 tinctione, semen genitale & gestatio ve-
 teri, ex animalium historia, commentatio-
 neque apertum est: cum de generatione
 agemus, dicetur. Formas etiam harum par-
 tium tales necessariò ad officium propo-
 situm esse debere, quales iam sunt, obcuri
 non est. Sed maris instrumentum alterum
 ab altero differt pro discrimine corpo-
 rum. Non enim æque nervosa natura om-
 nia constant. Augetur etiam, & minuitur
 hoc unum membrum, sine ulla morbi muta-
 tione. Horum enim alterum utile ad coitum,

Manus enim parte, quae se flecit, comprehendit. Pedis autem officium est, tutè consistere. Quod ex parte pedis effici putandum est, quae inissa est. Extremum autem fissum, quam infissum esse melius est. Nam si pectus infissus esset, totus confunderetur, parte aliqua laborante: quod fisco in digitos, quae decidere non potest. Breues etiam minus offendi, laedique possunt. Quam obrem hominis pedes multifidi, & breues digiti sunt. Vnguium genus eadem causa pedis, quae manus obtinet. Extrema enim operienda, minuendaque possitissima sunt propter imbecillitatem. De animalibus sanguineis, viuisque terrestribus fere omnibus dictum iam est.

CAPVT XI.

Sanguinea sunt ouipara, partim quadrupeda, partim expeda, quale vnum tantummodo genus serpentium est. Causam, quam ob rem id pedibus vacet reddidimus, eam de gressu animalium ageremus. Cetera eius forma simili quadru pedibus ouiparis sunt. Habent haec animalia caput, partemque capitis eisdem de causis, quibus cetera sanguinea genera. Linguae etiam in ore continent omnia excepto vno crocodilo fluuiali. Hunc enim non nisi locum tantummodo linguae habere putaueris. Cuius rei causa est, quod idem & terrestres, & aquatilis quodam modo est. Ergo ut terrestres locum obtinet linguas, ut aquatilis elinguis est. Pisces enim, videndum est, aut nullam habere linguam videntur, nisi valde resuscitentur, aut inexplanatam habent. Causa est, quod in linguae visus perquam exiguus est: quoniam mandare, prae gustare non possunt, sed in deuorando sensum, voluptatemque cibi capiant. Lingua enim sensum mouet corporum. Esculentorum autem omnium voluptas in descendendo contingit. Dum enim deglutimus, pinguis sentimus, & salis, & dulcia, & reliqua generis eiusdem. Sensum igitur hunc animalia etiam ouipara habent. Et omnium fere condimentorum, esculentorumque in deuorando gustu tacite sensus existit, & gratia. Quam ob rem, non qui potiorum, sapientumque incontinentes sunt, idem etiam condimentis, ac cibo luxuriant: sed cum ceteris animalibus sensus quoque gustandi adiunctus sit, illis quidem alter quasi vnus tributus est. La-

νε αὐτοὶ οὐδὲ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

A (ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.)

T (ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.)

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

ταὶ γὰρ καὶ τὰ πικρὰ καὶ τοὶ χυμοὶ ἀπορρέει· τὸ ἴδιον, καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἔνθα οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὅτι τὸν γινώσκοντα ἀπορρέει ἀπορρέει καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν.

(Cum enim sese ita conuertunt, mors intercedit, qua piscis, quem insectantur, euadere possit: nam omnia id genus rapina piscium viuunt) verum etiam ne nimis suam liquorandi auaritiem expleant. Cum enim facilius caperent, breui perimmediam sanietatem perirent. Quoniam etiam cum rostrum eorum structura teneri, ac tenui sit, facile (cunctis in otis habitum non potest. At hæc differentia existit, quod aliis os refoctum, aliis subinale in acutius compressum. Carne vescentibus, refoctum, ut iis, quibus se pectinatum stipat dentium series: iis enim vires ore continentur. Compressum, & ut modò dixi, coarctatum iis, quæ non carne vescantur. Cutis aliis squamata, (crenata squama per rigiditate, crenataque delitescit, summa corporis occupat) aliis aspera, ut iquanæ, raie, & reliquis generis eiusdem aliis lauis, sed paucissimis. Cartilaginea iquamis caret, sed aspera cute mununtur, quoniam spina cartilaginea constat. Terrenam enim portione natura inde ad eum transtulit, inque eius asperitatem absumpsit. Testes piscium nulli nec intus, nec foris habet. Nec ferpeæ, aut exiis aliquid, quæ pedibus carent, partem eam habere compertum est: sed eius vice meatum excremento, & generationis vsu accommodatum habent eundem, quem cetera quoque oisparæ, eademque quadrupeda omnia continent, quoniam nec velicam habent, neque excrementum humidum fecerunt. Piscium genus hæc a ceteris animalibus differentia differebat. Delphini, balenæ, & eiliquum cetiarum genus, branchiæ carent, sed fistulam sui pulmonis edula continent, qua humorem, quem in ore acceperint, respuantem & humorem admittit necesse est, cum cibum in aqua submersum capiant, & admissum emitti necesse est. Branchiæ igitur iis, quæ spirant, incommode habentur. Causam verò, cum de spiratione ageremus, reddidimus. Etiam enim fieri potest, ut idem & branchiæ habeat, & spirat. Sed enim in adrespiciendam aquam fistula data est, quæ ante cerebrum sita est, ne postposita id interciperet a spina. Causa verò, cur pulmonem hæc habeant, & spirant, quod maiora animalia plus caloris sibi requirunt, ut possint moueri: quapropter pulmo iis inditus est, plenus caloris sanguinis. Sunt hæc quodam modo & terrestria, & aquatilia sunt, sic pedibus vacant, & cibum in humore modo aquatiliū, & caput in mari, & vespertilionæ, quoniam ambigunt, alteri cum aquatiliū

A (Cum enim sese ita conuertunt, mors intercedit, qua piscis, quem insectantur, euadere possit: nam omnia id genus rapina piscium viuunt) verum etiam ne nimis suam liquorandi auaritiem expleant. Cum enim facilius caperent, breui perimmediam sanietatem perirent. Quoniam etiam cum rostrum eorum structura teneri, ac tenui sit, facile (cunctis in otis habitum non potest. At hæc differentia existit, quod aliis os refoctum, aliis subinale in acutius compressum. Carne vescentibus, refoctum, ut iis, quibus se pectinatum stipat dentium series: iis enim vires ore continentur. Compressum, & ut modò dixi, coarctatum iis, quæ non carne vescantur. Cutis aliis squamata, (crenata squama per rigiditate, crenataque delitescit, summa corporis occupat) aliis aspera, ut iquanæ, raie, & reliquis generis eiusdem aliis lauis, sed paucissimis. Cartilaginea iquamis caret, sed aspera cute mununtur, quoniam spina cartilaginea constat. Terrenam enim portione natura inde ad eum transtulit, inque eius asperitatem absumpsit. Testes piscium nulli nec intus, nec foris habet. Nec ferpeæ, aut exiis aliquid, quæ pedibus carent, partem eam habere compertum est: sed eius vice meatum excremento, & generationis vsu accommodatum habent eundem, quem cetera quoque oisparæ, eademque quadrupeda omnia continent, quoniam nec velicam habent, neque excrementum humidum fecerunt. Piscium genus hæc a ceteris animalibus differentia differebat. Delphini, balenæ, & eiliquum cetiarum genus, branchiæ carent, sed fistulam sui pulmonis edula continent, qua humorem, quem in ore acceperint, respuantem & humorem admittit necesse est, cum cibum in aqua submersum capiant, & admissum emitti necesse est. Branchiæ igitur iis, quæ spirant, incommode habentur. Causam verò, cum de spiratione ageremus, reddidimus. Etiam enim fieri potest, ut idem & branchiæ habeat, & spirat. Sed enim in adrespiciendam aquam fistula data est, quæ ante cerebrum sita est, ne postposita id interciperet a spina. Causa verò, cur pulmonem hæc habeant, & spirant, quod maiora animalia plus caloris sibi requirunt, ut possint moueri: quapropter pulmo iis inditus est, plenus caloris sanguinis. Sunt hæc quodam modo & terrestria, & aquatilia sunt, sic pedibus vacant, & cibum in humore modo aquatiliū, & caput in mari, & vespertilionæ, quoniam ambigunt, alteri cum aquatiliū

A sribus, alteri cum volucribus, & pedestribus, ideo participes & vtriusque, & neutrorum sunt. Vituli namque marini, si ut aquatiles inspectantur, pedes habent: si ut pedestres, pinnae, quippe qui pedes posteriores pisces admodum habeant, atque etiam dentes omnes serratos, acutissimos. Vespertiliones etiam pedes, ut volucres, habent, sed ut quadrupedes non habent. Cauda etiam tam quadrupedis, quam volucris eadem. Nam quia volucres sunt causa quadrupedis vacante: quia pedestres, volucres, quod sit necessarium accidit: habent enim eorundem pennas. Nullum autem volante causam habet, nisi penna fistula volatilis sit. Genus enim id causa expenna eademmodi constat: cauda verò quadrupedis, generi volanti adiuncta, vel impedimento eius pennæ proculdubio esset.

CAPUT XIII

C Stentilio etiam Africanus eodem modo Sparium autem parum quadrupedi refert, quippe qui, ut non quadrupes, penna habeat, ut non avis, sublimis non uolet, nec penna ad volandum commodat genus, sed pennis similes. Item quasi quadrupes sit pilos habet palpebris superioribus, & glabris capite, & paræ colli superiore est. Itaque etiam habet pinnae: sed quasi avis sit, infra pennis interitur. Bipet etiam, tamquam avis, sublimis, inquam quadrupes est. Non enim digitos habet, sed ungulam bipartitam. Quorum rerum causa est, quod magnitudine non avis, sed quadrupes est. Magnitudinem enim animi minimam esse, prope diximus, necesse est: corpora enim molis sublimem moueri nequaquam facile est. Sed de partibus animalium, quam ob causam quæque sint, dictum iam est per omnia animalium genera: quæ cum explicata sint, sequitur ut de partibus animalium inuestigati deferentibus differamus.

ARISTOTELIS

DE GENERATIONE

Animalium

LIBRUM PRIMUM

Theodoro Gaza interprete.

CAPUT I

F Vnde de ceteris animalium partibus, (omni summatim tum finitum) pulatim ideoque de propria generis quousque dictum iam in generalibus, & quo de causa vniu-

nam & nunc mulieres, si in partu vel offerando, vel aliqua eiusmodi causa retractant, difficile pariunt. Inanes etiam venter, aut vulva sursum adiacere lit angulant. Necnon validiores efficit; quæ animal continere, necesse est, quam ob rem omnes ex carne sunt. Quæ autem ad seipsum iunguntur membrana constant tum etiam in his ipsi animalibus, quæ geminant partum, placent hoc idem fit: vix enim supra, atque ad latus continent, animalia vero parte infera vulvæ gerunt. Sed quam ob causam sit contraria vulvæ nonnulla animalia habent, & omnino quam ob rem alibi infra, alibi supra ad seipsum continentur, dictum iam est.

CAPUT XII.

C Vnde autem visceri, aut vulvas omnia
intus habent testes, alia extra, alia in-
tra, causa est quod cum vixto continetur
quod generatur, idque effunditur, & ope-
rimentum, & concoctionem desideret. Hinc
viseri, aut vulvae omnium intus sunt. Le-
cus enim exterior corporis & frigidus est
& offensionis expostus. Testes aliusmus,
alius extra, propterea quod in quoque o-
perimento, & velamine opus est, tum ve-
seruentur, tum ve semen generale emitte-
re possint. Haud enim fieri posset ut frigi-
dum, & gelidi possint retrahi, atque e-
mittere generaturam. Quam ob rem quibus
testes intra propatula sunt, & habent ope-
rimentum cutem, quod secretum vocatur.
Sed quibus natura cutis præ sua duritia
obstat ne molliis cutea, & ad complecten-
dum habilis sit, ut ne, quæ aut plicæ cutis,
aut corsetta guntur, in intus habeantur
necesse est. Quapropter delphini & quæ-
cunque cetarum generis habent testes intus
continentes, atque etiam ouipares quadru-
pedes corticem generis. Cotis etiam a-
vium dura est, ut magnitudinem debita in
habilis intrad comprehendendi. Causam his
omnibus designari necesse est. Vnde cum
iis quæ antea diximus, eius quæ per mi-
tum & rem venereant accidunt. Hæc e-
adem causa est, ut & elephantus ac herina-
ceus testes habent intus: cutis enim iis
quoque inepta ad habendam parviculam,
quæ operari: Situs etiam verorum con-
trarius in iis, quæ animal intra se gene-
rant ad ea quæ ova edunt, atque etiam e-
ius ouipari generis in iis, quæ vterum in-
fra habent ad ea, quæ supra ad septum

[illegible][illegible][illegible]

verbi gratia, piscibus ad aures, quadrupes
deiq; oviparus, atque etiam iii, quæ modo
vitroque generant, ut ova iuncta se pariant,
animal edant in lucem, quæ enim intra se
& foras animal generant, vitæum habent
in alio: ut homo, bos, canis, & reliqua ge-
neris eiusdem Nam ad factum cum salu-
tem incrementum, expedit nihil ponderis
insidere vitæis.

CAPVT XIII

MENSTRUUM etiam diuersus iis omnibus est, quia excrementum siccum, & quo humidum exit. Quam ob rem omnia id genus, tam feminæ, quam mares, genitalia habent quo excrementum siccum, & quo humidum fecernatur, quoque morbos generatur, feminis parius emittatur. Pars priore, superioreque meatuum continetur. Quæ autem parius quidem oua, sed imperfecta, vi pisces ouipari, iis non sub alio, sed lumbis adhaerens vulua continetur. Nec enim incrementum sui impedimento est, quoniam inchoatum prodians ouum foris perficitur: & meatus idem excrementarius alimentis siccis, & inus est omnibus, quæ genitali carent, ouiparis etiam iis, quæ habent vesicam, vt testiculibus. Generationis enim causæ, non excrementi emittendi, duplex meatus est: sed quia feminis natura humidior est, ideo meatus idem communis excremento humidi alimentis habetur. Constat hoc ipse esse, quod cum genitali semen omnia animalia ferunt, excrementum tamen humidum illud non omnia reddunt: sed cum & maris seminales meatus, & feminæ vterum sumari, nec obstrere oporteat, idque aut in parte priore corporis, aut in pollicente apta prona effici necesse sit, idcirco ouiparis propter forum vterus in parte priore positus est, ouiparia ad lumbos, & prona. Quæ autem animal edunt in lucem, eius intra se oua generantur, iis situs vterique, quoniam vitruque referunt genus, & eadem tum ouipara, tum ouiparia sunt. Partem enim vulvæ superiorem, in qua oua gignuntur, sub sepro ad lumbos, & prona habent, inferiorem ad alium: hæc enim iam procreant animal. Meatus idem iis quoque siccis alimentis, & coitus est. Nulli, n. ex iis genitalia pendet, vt antea dictum est.

[illegible]

De his si semen ab utero non provenit: eadem ceteris quoque partibus ratio servanda est. Item nonnulla animalia oviuntur ex nullis, vel eiusdem, vel diversi generis animalibus: ut mules, & genera paphionum, ex quibus generantur quidem animalia, sed non similibus natura, sed genus quoddam vermibus. Pater in tur, non femine, quod ex cunctis partibus fecerint, generari quoque diversi generis sunt: nam similia efficit. Si quidem similitudo id eo esset, quod ex cunctis fecerint. Quodam enim animalia uno tota plura generant: plantarum vero opinio motu eodem, omnem annum fructum afferre, certum est. Quod fieri non potest, si ex cunctis partibus semen fecerint verum. Singula ratio est singulis vel coitus, vel feceribus, fieri feceribus necesse est: nec verò fieri potest, ut in utero dividatur: item in tāquā in plāta novella, aut animalis nuper ed ro non femine separaretur. Itē quā asexualis feratur, semen afferunt, & gēdā prā quam quilla ferretur, ex eadem totā magnitudine fructificat, si, non ex cuncta planta eductum semen tulisse certum est. Omnium verò maximum argumentum in genere inest: totum animaliumque sitis quod celi non omnium, tamen plerumque frequenter coitus participum quandam vim inferat in marem. Et qualem coitus ita agunt: quod antea dictum est. Subiecta enim in supera indere videntur: quoniam non omnia, sed plura ex eis, quae explorata habemus: itaque in usura maribus, qui senescunt, non causa generationis est, quod ex toto fecerint, sed alio quodam modo, de quo postea videbitur. Nisi causa esset fecillus, reputant non ex cunctis fecedere partibus censendum esset, sed ab agente, creatrice tantum virtute, velut fabrico, non à materia. Sed haec simpliciter aiunt, ut si vel a caelestibus proficisci dicant. Pilius enim, qui patri similis est, simili ferē cultu corporis vitare. Causa autem vel voluptas ei venere: vehementer sit, non quod ex toto fecerint, est, sed quia prurigo vehementis accidit. Quā ob rem si quis frequenter ea re vitare, minus afficitur voluptate. Item voluptas veneris in fine coitus potissimum est: at si ex toto fecerint, non similis, sed singularis partibus, alii prius, alii postea foret. Causa vero, quā ob rem ex mātis mātē proveniunt

[illegible]

DE GENER. ANIM. LIB. I.

[illegible]

eadem est, & cum filij similes parentibus
prodeunt. Sed non manca etiam ex man-
ent gignuntur, vt & dissimiles suis paren-
tibus: quorum causam postea considerabi-
mus, eadem enim quælibet est. Item si so-
men non a femina emittitur, eadem ra-
tione profecto, nec a toto secedere pro-
bati potest. Et si non ex toto secedit, nihil
rationi repugnat, si a femina quoque non
secedere, sed alio quodam modo causam
B generationis præstare a femina statuimus.
Quod de re vi differamus, proximum est,
cum semen non ex cunctis secerit parti-
bus apertum iam sit. Initium verò tum e-
ius ipsius propositi, tum etiam sequentis
totius disputationis, vt primum de semine
quidam sit accipiamus. Ita enim & offi-
cia ipsa, & quæ officiis accidunt, facilius
considerare poterimus. Tale autem sua
natura semen esse requirit, vt ex eo primo
C ostentur ea, quæ secundum naturam con-
struuntur: non quod ex illo (verbi gratia)
homine aliquid sit, quod agat. Fit enim
aliquid ex hoc, quia semen eius est. Sed
cum multifariam aliud ex alio fiat, alio-
rum modo, cum ex die hocem fieri dici-
mus, aut ex puero virum, quoniam hoc post
horatio: um ex are statum, aut ex ligno
lectum, & quæcunque ex materia fieri di-
cimus, vt ex aliquo, quod in fit & formetur,
D totum firalo cum ex muscio immiscium
aut ex sano ægrum, & omnino contrarium
ex contrario. Præterea, vt Epicharmus fa-
ciat suam exaggerationem, ex calumniis ma-
ledicta, ex maledictis pugna. Quæ omnia
et referuntur, vnde principum motus.
Quale id quoque, quod modo diximus, est.
Pars enim quedam totius discordie calum-
nia est: aliæ aliquarum estræ, quod inuicem
est: vt aræ extra suam opus est, & lucerna
extra domus incendiū. Cum itaque tot
E modis aliud ex alio fiat, semen in alio de
duobus his esse, apertū est. Aut enim ex eo
vt materia: aut vt ex primo, quod mouerit,
est quod gignitur. Non enim vt hic post
hoc, quomodo ex Panathenæis nauigatio,
neq; vt ex ceterarum barbariarum, Gignitur,
contrariis ex contrario quod conuipitur, &
at ad quicquid diuici oportet, ex quo pri-
mo in manente sit. Igitur in vtrorum de
F duobus illis constituendum sit semen, im-
pendendum est: utrum vt materia, & pa-
tient, an vt forma & agens, an etiam vt
vtriusque. Vnde enim cum illa ratiō de larabi-
tur, & quoniam pado ex contrariis generatio-

[illegible]

A quibus in partibus profuscentes ab eodem
 fonte pinguentes partes enim continentur
 in sunt, vitore quæ ex his coagulantur,
 atque consistunt. Ortus similium frigida-
 re, caloreve aptitur consistunt, coquuntur,
 quæ alia frigida alia calida. Quorum re-
 rum differentia alibi expotuitur, am-
 seilicet quæ humore igneque resolvables,
 quæ humore irresolvable, igneque illi-
 quabiles sint. Per venas igitur, & meatu-
 quosque alimeutum resoldans, quoniam
 admodum aqua per crustuleulam cutem
 in carnem, aut carnis proportionale con-
 vertitur frigore consistens. Ex quo fit, ut
 caro ab igne resolvatur. Sed quæ terrena
 admodum oriuntur, parum humoris, cal-
 lorisque adepta, hæc dum refrigescunt, hu-
 more cum calore evaporante duram ter-
 renamque formam capiunt, ut vngues, em-
 nua, vngula, prostrata, quam ob rem igne hæc
 molliuntur. Sed humore nonnulla lique-
 scunt, ut aurorum putamina. Nervi, & ossa
 calore interiore consistuntur, lacescunt
 humore. Quamobrem ossa resolu à igne
 non possunt: quomodo testa insolubili-
 lis est. Quali enim in fornace excocata a
 loti generationes ita constat. Hæc autem
 calor nec ex quolibet carnem aut os facit
 neque quolibet modo, aut tempore, sed
 ex materia apta, & vi apte, & cum apte ef-
 fici potest. Neque enim quod effici potest,
 efficitur à mouente, quod acti carent,
 neque quod actum obinet, efficere ex
 quolibet poterit. Sicut nec faber arcem,
 nisi ex ligno facere potest, neque arca effi-
 ci ex ligno potest sine suo artificis. Anest
 hæc calor in excremento seminali, tantam,
 talenque habens motiorem & actionem,
 quanta indiget ad quantum corpus par-
 tem accommodetur. Quod si vel debet,
 vel excedit, rem, quæ fit, aut deterior effi-
 citur, aut lesam, & mancā, similiter vein
 itagitur, quæ forsigen coquuntur ad cibū,
 aut ad alium vsum. Sed in his motu
 calor nos moderatur, in illis natura gign-
 entis accommodat. In his autem, quæ spon-
 te oriuntur causæ est, motus temporis,
 & calor. Frigus, priuatio calor est. Virtus
 his ambobus Natura vim habentibus ne-
 cessario, ut alterum hoc, alterum illud fa-
 ciat. Sed in his, quæ alicuius gratia gign-
 untur, accidit ut alterum frigidetur

[illegible]

A Et quidem equi interpolito tempore ad-
mittuntur, quoniam ferre continuè ne-
queant. Sed equa menstruosâ non est, nisi
minimum inter quadrupedes emittere so-
let. Asina conceptus incurvens est: ge-
nituram vique iniectam emingit. Quam
ob rem verberibus eam sedantibus en-
gunt ne id faciat. Althæa, frigidum ani-
mal asinus est: quam ob rem locis frigidis
pigni non potest, ut patet sua natura im-
pugnans frigoris, velut apud Scythas, & eo-
rum finitimos. Nec verò apud Gallos, qui
supra Hispaniam colunt, genus id anima-
lis est: nam ea quoque provincia frigida
est. Hinc admittarios etiani non ut equi,
sic asina, æquinoctio admovent, sed æsti-
uo solstio, ut tempore calido pulli nas-
cantur: eodem enim tempore parit, qui
coerit. Annum vitum fert & asina, & e-
qua. Cùm igitur natura sic frigidum ani-
mal, ut dictum est, semen quoque genita-
le eius frigidum esse necesse est. Cuius rei
indicium, quod si equus superuenerit asi-
nam, quam inierit asinus, non perierit
asini iurum: sed si asinus superuenerit e-
quam, quam equus inierit, perierit, pro-
pter seminis sui frigiditatem. Quam igitur
inter se ipsa iunguntur, seruat seruen
propter alterius calorem: calidus est o-
mni, quod ab equo fecerunt. Nisi asini &
materiam, & genitura frigida est, equi cali-
dior est. Cum autem mistum vel calidum
cum frigida, vel frigidum cum calido est,
evenit ut conceptus ex his seruetur, & e-
quæ vicissim ex seipsa fecunda sint. At ve-
rò quod ex his prodit, non intus procrean-
dum, sed infuscundum ad perfectam so-
lificationem est. Omnino cùm utrunque
aptum propensumque sit ad sterilitatem
(sunt enim in asino tum ea, quæ diximus,
tum etiam, ut nisi à prima dentium muta-
tione generare incipiat, nusquam post ge-
neret, sed sterilis omnino perduret, nam
exiguo continetur generandi vis corporis
asini, facillimèque labitur ad sterilita-
tem. Equus etiam simili modo idoneus
est ad sterilitatem, tantùmque deest ut ste-
rilis sit, quanto, ut quod ex ipsa prodie-
rit semen frigidius reddatur. Quod in eo
efficitur, cum alius excremento mabe-
tur. Asinus quoque parum deest, quum so-
peruenerit sterilem generet. Quæ cum ac-
cesserit quid præter naturam sit, si autem
vis viuam partu naturæ legitimam pote-
rat generare, iam quod peregit, cum ex his
prodit sterile, nihil deest, ut sterile sit,
sed necessario sterile erit. Eoque etiam
ut corpora doulorum magna elaciatione

α Κέντρου Σιβιουσίου

Nonnulli enim ita sentent, vt ab vtroiusque plus feminis venerit, et similia magis generetur, quæ toti totum, et parti pars, quasi ex vnaquaque parte semina decedant, si par de vtroque venerit, similis neutri procreetur. Quod si falsum est, nec omni ex parte decedere, constat nec similitudinis, et dissimilitudinis causam id esse, quod referunt. Tum etiam quemadmodum simul et femina sit, et patri similis, aut mas et similis patri, non facile explare possunt. Qui enim vi Enepedocles, aut Democritus, causam de mare, et foemina reddunt, impossibilia modo alio dicunt: sed qui quod plus, minusve a mare, aut a foemina secessent alterum marem, alterum foeminam gigni causantur, ij nequeunt explicare quemadmodum femina patri similis, mas similis matri reddatur: simul enim plus de vtroque venire impossibile est. Adhæc, cur similes maioribus suis magna ex parte remouisse generentur, cum nihil feminis ab illis secessit, nihil profecto illi, quod bene tueantur, habent sed qui reliquam similitudinis modum afferunt, ij tum cetera, tam verò hoc melius dicunt. Sunt enim qui semen genitale dicant, quantum vnum, tamen veluti omnifariam quandam esse multorum feminum milithonem. Itaque vt si quis multa specierum genera in eodem humore miscuerit, moxque inde fumat, possitque fumare semper non tantundem, ex vnoquoque, sed modò huius, modò illius plus, alias etiam ex hoc fumat, ex illa nihil fumat: sic in femine genitale est, cum ex muliere, ac vix multum sit, a quoque enim gignente accersit plurimum, et similem formam generat. Sed hæc ratio nec placet est, et patium scitiam est. Vult hæc non actus, sed potentia inesse, quam omnifariam feminis communem appellat. Et quidem ita dici melius est. Illo enim modo impossibile est hoc possibile esse. Verum qui ita causam reddunt, nullo modo rationem asserre de omnibus facile poterunt, cur femina cur mas gignatur: quam ob rem ispenumero foemina patri similis, mas matri procreant. Atque etiam de maiorum similitudine Adhæc, quæ de causa interdum homo quidam, sed nulli suorum similis generetur. Alias vtemus adeo procedendo degeneret, vt stemus ne homo quidam, sed animal tantum aliquod existat, quæ monstrum dicuntur.

μοίεσθαι. ἔπειθ' εἰς τὴν αἰτίαν ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον ἢ εὐδινῶσα σέβεται
ἔπειθ' οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅλως, ἀλλὰ ζῶντι μετὰ τὴν φασίαν, τὸ μὲν γὰρ μέντοι ἀπὸ τῆς

Α Sola inter multipara sua parit perfectos, eaque una euariat. Generat enim multos more multifidi generis, cum & bisulcum, & solipes sit. Sunt enim locis quibusdam sues solida vagula. Partu igitur numerosa est, quoniam alimentum, quod in corporis magnitudinem absumeretur, in excrementum feminale decedit. Id enim ut solipes magnitudine caret. Quin & potius quasi ambigens cum natura solipedum bisulcum est. Hac igitur causa & vnum parit, & duos, & quod plurimum, multos. Enonit vero etique in finem, quae peperit, propter sui corporis alimoniam probam. Habet enim ut solum pingue suis stirpibus, sic serosa filius alimentum copiosum, & commodum. Aues etiam nonnullae imperfectos, & caecos pariunt pullos, videlicet quae cum parvae corpore sint, multos progenerant, ut cornix, pica, passer, hiu audo, & paucipari generis, quae copiam alimentum parere una cum prole non sident, ut palumbes tuatur, columba. Quamquam si quis hirundinum nouellarum adhuc oculos prapungat, rursum in columas reddentur. Cum enim sunt, non facilius corrumpuntur, itaque denud oriuntur ac pullulant. Omnino haec praecurunt generationem perfectam ob alendi inaptam. Generant vero imperfectos, quoniam perfectionem praecurunt. Quod in pueris etiam patet, qui mente seculum valentur. Sepe enim nonnulli eorum praesua imperfectione, ut meatus quidem integros adhuc habent, ut aurum, sed post accrescentes recipiunt, multoque ex illa vitae empotes euadunt. Mares potius, quam feminas, oblecti in genere hominum nascuntur, cum in ceteris animalibus nihil potius mares, quam feminas ita prouinciant. Cuius rei causa est, quod in hominibus longe maxime femina differt calore naturae. Quo fit, ut mobiliores sint mares in utero, quam feminas. Motu autem ipso franguntur cum recens quoduis facile praesua imbecillitate frangi possit. Haec eadem causa est, ne feminas similiter, atque mares, perficiatur in genere hominum quippe cum & intra parentem feminas tempore longiore conficiatur, quam mares: & ubi in lucem venerint, celerius feminas, quam mares, perficiatur. Nam & pubes, & vigor, & senectus feminas prius venit, quam maribus. Sunt enim feminas sua natura debiliores frigidioresque, & sexum femininum quasi lesionem naturalem, & detrimentum esse, putandum est. Intus igitur tarde praesua frigida tate discernuntur.

hæc etenim discretio, concoctio est. Calor autem concoquit, & quod calidius, id concoctum facilius est. Sed foris propter suam debilitatem citò ad aristas florem, senescentemque perueniunt. Etenim omnia minora, vt in artis operibus, sic in naturæ citius ad finem deueniunt. Eadem causa est, vt qui gemini max & femina in genere hominum prodeunt, minus seruentur, cum in cæteris animalibus nihil referat. Homines enim hic concursus præter naturam est, cum non pari tempore max & femina diff'erantur: sed aut matrem contrahi, aut feminam præuenire, necesse sit. At in cæteris id non præter naturam est. In ferendo etiam vtero homines enim cæteris animalibus dissident. Cum enim cætera plurimum temporis valeant corpore cum vtero feruare, mulieres magnæ parte æquæ degunt. Cuius rei causa aliqua vel ad vtrum referri potest. Cum enim mulieres vitæ mortisq; & sexualiæ quandam degant, plus contrahunt sibi ærementi. Nam quibus genibus solitum est, vt mulieres labores suscipiant, his nec vtero cum difficultate gestatur, & partus facilius est. Denique quibuscunq; locis mulieres, quæ labores consueverunt, facilius purgant. Labor enim incrementa consumit, quæ in mulieribus citius augentur. Cumque portuigo laboriosa sit, labor, & exercitatio aff'e vitæ facit, vt prius possint retinere, in quâ re partus facilitas conciliatur. Adferunt igitur ea quoque vt modo d'xi, ab aliq; causa ad eas aff'e. Etiam differentiam, quæ mulieres cæteris animalibus in serendo vtero discrepant. Sed maxime causa est, quod cum eas ita vt vterq; purgatio, aut nolla in infesta fiat, fieri plurima euenit. Quæ cum per vteri gestationem desierit, infestat, & acque perturbatur: quippe cum etiam non grauidis, nisi purgationes fiant, ægritudines accidunt. Principio potius eam concipiunt, perturbant solent magna ex parte. Conceptus enim purgationem impedit, & per suā exiguitate absumere copiam excrementi inter heria non potest: quanquam post, vti iam plenus absumere coeperit, leuat. At in cæteris animalibus, quoniam parum excrementi est, modicè ad factus incrementum accommodatur. Cumque excrementa, quæ nutritionem impediunt, absumantur, valent felices. Nec secus aquatile genus, aut volatile afficitur.

καὶ τοῖς σέλιμασι πολλοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐνδύσεισι τῶν αὐτῶν ἱερῶν, καὶ

A quod magis, minufve ita confliterint. Eandem causam esse putandum, & vt casus acutius interdiu vernere nequeant, nigri noctis. Causa enim præ sui humoris purguitate mouentur magis à luce & rebus visibilibus, scilicet qua humidis, quaque perlucidi sunt, quanquam modo eius partes visio est, qua perlucida, non qua humida est. Nigri vero ob humoris copiam minus mouentur. Lux enim nocturna calidior est, & simul quibus humor per nocturnum moueri difficilius potest. Conuenit autem eum, qua perlucidum, nec non moueretur, que magis moueri quam congruum sit. Lenior enim maior expellitur à vehementiore. Quamob rem qui aut suum conspectum à calore validissime transulerint, aut de Sole in opacum se contulerint, non cernunt. Motio enim, quæ iam vehemens inest, impedit eam, quæ extrinsecus accidit. Denique visus siue validior, siue invalidior, nequit res splendidascernere, quoniam eius humor ultra modum afficitur, & mouetur. Aggritudine etiam oculorum, viderunquæ indigent faciant. Glaucoma enim casus potius accidit, lasciuia nigris. Est autè glaucoma siccia potius ocularum. Itaque senescentibus magis euenit. Nam oculi quinque, vt reliquum corpus, senescunt siccescunt. Lasciuia vero humoris copia est, quapropter minoribus natu potius accidit. Cerebrum enim eorum humidius est. Visus autem optimus est, qui inter multum & parum humoris moderatus constat. Hic enim nec per exiguitatem turbatur, vt colorum motiones impediat, neque per nimietatem præbet mouendi difficultatem. Sed non modò ea, quæ diximus, causam habent, vt obuiat, acutius cernatur, verum natura etiam curis, quæ pupillæ vocatur, intenditur. Translucidam enim esse eam requiritur. Talem autem esse, quæ tenuis, alba, & leuis sit, necesse est. Tenues igitur est, vt motus, qui extraneus veniat, testis iramite feratur. Leuis, ne rugis obambret. Senes enim ob eam rem acute non cernunt. Nam vt ceterarum partium cutis, sic oculorum quoque senescentibus obrugatur, & translucida redditur. Alba item esse debet, quoniam nigrum translucentum esse non potest. Hoc enim ipsum est nigrum, quod non transluceat. Vnde si, peltatorum possunt lucere, si ex tali cute confectæ sunt,

DE GENER.

A uerum, in aliquoque aëre tardè fertur. Multum autem ea movent, cum cetera movent, quia vii, per quod primum spiritus fertur, amplius in eis est, multumque aeris mouere cogitur. Ceteris angustiusque parcius est. Atque autem procedente, vires ea pari recipiunt, quæ in unoquoque movent. Itaque in contrarium mutatur, ut quæ vocem acutam minebant, primum quàm prius mitant: quæ autem grauius acutiores, quàm ob rem tauri acuti, sonant, quàm viuli, & vacce. Vires autem omnium nervis continentur: quæ propter eum citate florent, robustiora sunt. Minus etiam corrupta, nervatque sunt, quæ minora natu adhuc sunt. Item recentiorum nervi nondum intenduntur, senescen-
tium iam laxantur: quàm ob rem ad motum quoque sunt imbecilliora. Sed patillimum tauri nervosi sunt, & eorum cor ita consistat. Itaque contentiorem eam obtinent partem, quæ spiritum movent, quasi fiduciam intentam. Talem cordis bubuli esse naturam significant, vel eo ostendit, quod in nonnullis gignitur: ossa enim naturam nervorum requirunt. Excessa omnia in feminam mutantur. Sic quoniam vires nervosæ in suo originali principio laxantur, similem feminæ mittunt vocem. Laxatio verò similis sit, ut si quis siles intendens adhibuerit pondus, quod annexum reddat contentiores, quomodo textrices faciunt, quæ cum flamma discenderint, annexant, quas levas vocant. Ita enim natura quoque testium annexa maribus leminilibus dependet, qui maris ex venia tendunt, cuius origo ex corde est, iuxta ipsum principium, quod vocem movent. Quam ob rem maribus seminales immutatur, ad eam, quæ seorsum excernere possunt, naturam, pars illa quoque vocemque immutatur, quia immutata, vox etiam mutatur, maxime scilicet maribus. Sed feminam aliam accedit, quamquam obscurius quoddam quidam huc ere appellant, cuius vox mittitur inæqualis, post virò restituitur in sequens ætatis gravitatem, aut acumen. Sublatissiguit testibus, tentio quoque marium laxatur, quomodo in fiducialia & flammæ, sublato pondere. Laxatis his, principia, quæ movent, vocem, eadem ratione laxatur, aut hæc est quæ ob rem excessa mutantur in feminam.

Δημοσιονομική κατάσταση

in qua terra nascuntur, & illis id acci-
 pimus vivere animalia. Quaecunque autem
 non solum vivunt, sed animalia etiam
 sunt, huiusmodi omnibus ante & retro
 insunt. Sensum etenim illarum omnia ha-
 bent: per autem autem & retro determi-
 nantur. In quo enim natus est esse sensus.
 & unde est singulis anteriora huiusce mo-
 di existuntia autem opposita, posteriora.
 Quaecunque vero animalium non solum
 sensu sunt praedita, sed movere etiam pos-
 sunt sese ea quae per locum est mutatione.
 in eas ad ea quae distant sunt, sinistram &
 dextram determinantur simili modo ut
 illa quae dicta sunt prius, cum eper se sen-
 cer, & non positorum eorum utriusque sit
 coniugatum. Unde enim mutationis per lo-
 cum corporis naturaliter est initium, id
 unicuique dextrum est: oppositum vero,
 & quod hoc consequi natum est, sinis-
 trum. Hoc autem in aliis quidem magis,
 in aliis vero minus distinctum est. Quae-
 cunque enim instrumentibus videntia
 partibus pedibus inquant aut alius, aut id
 generis alioquepiam, supradictam effi-
 ciunt mutationem in illis praef. ad distin-
 ctum est magis quod dictum est. Quaecun-
 que vero non his partibus, sed ipsa distan-
 tias facientia corpore progrediuntur, cu-
 iusmodi nonnulla sunt quae pedibus ca-
 rent, ut serpentes & erucarum genus, &
 illa etiam quae terra vocant insecta, in
 certis omnibus inest quod dictum est. ve-
 rum similiter non est manifestum. Quod
 autem a dextris motionis est initium, in-
 ducium est omnes scire onera in sinistris.
 Sic enim moveri contingit illud quod
 fert, cum absolutum sit ipsum moveri.
 Quam ob rem qui subsistunt uno mo-
 ventur pede, facilius id in sinistris faciunt.
 Movere enim natum est dextrum: mo-
 veri autem sinistram. Quapropter omnis
 non in moventem partem, sed in mo-
 tam insidere oportet. Si enim in ipso
 movente & motionis principio impona-
 tur, aut non movebitur penitus, aut distan-
 tius movebit. Signum autem quod a dex-
 tris motionis sit initium, ipsa pedum sunt
 projectiones. Omnes enim quae sinis-
 tra sunt propiciunt. Stantes quoque etiam si-
 nistra pretendunt magis, nisi quid aliter
 fuerit contingat. Non enim a prospecta mo-
 ventur parte, sed ab ea quae est abdu-
 cta: eoque etiam modo dextra tueritur.
 Ac propterea eadem in omnibus dextra
 sunt pariter. Unde enim initium est motus,

sunt, quoniam omnes sunt pumiliones, maioreſque & valentiores quam diſſet ratio ſummas imi corporis habent partes: procedente verò ætate infima manus accipiunt incrementum, donec ad iuſtam perveniant magnitudinem: tuncque creſcit ambulare poſſunt. Aues autem cum ſunt leves, bipedes exiſtunt, quoniam retroverſus illis eſt onus. cum æneis faciunt equos qui priora ſurſum elata habet crura. Cauſa autem cur maxime bipedes exiſtentes aues ſtare valeat, eſt quoniam habent clunem femori ſimilem, talenſque, ut duo videantur habere femora, id ſcilicet quod eſt in crure ante inflexum: & illud quod à ſedis loco ad hanc tendit partem. Eſt autem non femur, ſed clunis. Niſi enim eſſet tanta, quis ſane bipes non eſſet. Quemadmodum enim hominibus & quadrupedum generi, ſi ab exigua ſtatim coxa: ſit femur & reliquum crus, valde proſectò ad lapſus pronom illarum eſſet corpus. Nunc autem lûga exiſtens ad medium vique protenditur ventrem. Quamobrem ibidem ſuſſulta crura vniuerſum geſtant corpus. Manifèſtumque etiam ex his eſt quòd erectæ perinde ac homine nequeunt eſſe aues. Alarum enim natura ita ſe habere corpore, illis eſt vilis. Quòd ſi erectæ eſſent, ad nullum ſane eſſent viri: quales alatos pingit Amores. Simulque ex his quæ dicta ſunt, palam eſt neque hominem neque aliud quippiam tali figura alatum eſſe poſſe: non ſolum quoniam pluribus quam quatuor moveretur notis ſanguine prædictum animal: ſed quoniam ſi alarum habitus illis naturaliter moris nulli viui eſſe poſſet. Natura autem nihil contra naturam facit.

CAPVT XII.

Quod igitur nisi inflexus esset in cruribus, aut humeris, aut coxis nullum sanguine pedibusque præditum progredi posset animal, prout est dictum: similique modo quod nullo quiescente nullus esse posset inflexus: & quod homines cum sint bipedes, & aues contrarius crurum vtuntur inflexibus. Quinetiam quod quadrupes contrario ad se ipsos & ad homines inflectant modo. Homines etenim brachia quidem ad concauum inflectunt: crura vero ad convexum: quadrupedes autem priora quidem crura ad conuectum, posteriora vero ad concauum: similique modo aues. Cauti autem est.

ἡ δὲ ἀποβίβασις σκεῦος ἑῶν τοῦ κυρτὸν, καὶ ἐν ᾧ ὁ πῶπις ἵσταται.

Α quoniam (ut dictum est prius) nihil reme-
 re esset natura, sed omnia ex his que fieri
 contingunt, ad id quod est melius. Cum
 igitur omnibus quibus pedum opera na-
 turaliter inest, is qui per locum est motus,
 stante quidem vnoquoque pondus illic
 est, motus autem in ante, primum sic pe-
 dem oportet esse leuem: continuata vero
 progressionem, rursum in illum ponere re-
 sumere, manifestum est id esse necessarium.
 B Pro quod cum crux inflectitur, cum rursus
 rectum efficitur, manente secundum pro-
 teolum pedum signo & tibia ipsa. Hoc au-
 tem simul contingere, & progredi animal.
 Quod si praecedens quidem crux flexum
 in ante habuerit, fieri potest; si retro, non
 est possibile. Sic enim ante lato corpore
 cruriverit extensio: illi autem, modo, si
 retro feratur. Praeterea etiam flexu retro
 versus existente duobus fieret motibus ip-
 sa pedum positura sibi inuicem contra-
 ria altera quidem retro, altera vero ante.
 C Necessarium enim est in crura inflexio-
 ne, femoris quidem extremum retrorsum de-
 ducere: tibiam vero ab inflexu pedum in
 ante mouere. Quod si in ante inflexus
 fuerit, neque contrariis motibus & vno
 qui in ante est, praedicta contingere progre-
 sio. Et homo quidem bipes existens, loca-
 que naturaliter cruribus permotans, &
 D retro dictam causam in ante flectit crura:
 brachia vero non sine ratione ad conca-
 uum. Contrario enim inflexa modo inu-
 tilla sane essent cum ad manuum usum,
 tum ad assumendum cibos. Quadrupedes
 autem quae animal pariter, prout quidem
 crura, quoniam progressionem illorum sunt pre-
 uia, & in priori eadem corporis sunt parte,
 necessario ad eorum inflectionem, ea de cau-
 sa qua homines. In hoc enim simili se
 E habent modo: quomodo & ipsi in ante flex-
 unt quadrupedes quo dictum est modo. Ita
 enim inflexu facto multum attollere po-
 terunt iura. Contrario autem flectentes mo-
 do, modicum a terra illa attollere poterunt,
 quoniam & totum femur, & inflexus ille cui
 adhuc tibia, progrediens illi sub ventre
 dantur. Posteriorum vero crura siquidem
 esset in ante inflexio, pedum certe eleua-
 tio, similiter se haberet ut in prioribus.
 Ad modicum enim illorum esset elatio,

DE ANIM. I

[illegible]

A Huius autem rei signum, quod cito las-
seant equi illi qui hoc moventur modo:
ut si qui in pompis agitantur, sensum qui-
dem prioribus posterioribusve ob hoc non
moventur. Si autem virrique dextera pri-
mis, extra sane fulcorum hinc sustentata,
tulerentque. Siquid est necesse aut
istorum utriusque modorum motionem fieri,
aut per diametrum, neutro autem illorum
contingit modorum, per diametrum mo-
tionem effici necesse est. Hoc enim motu
modo, illorum neutrum pati poterunt. Et
hanc ob rem equi, istiusmodique cetera,
stant secundum diametrum protendentia,
et non dextris aut sinistris utique simul.
Eodem etiam modo quaecunque plures qua-
ternis habent pedes, motionem faciunt.
Semper enim in quatuor deinceps positis
posteriores ad priores per diametrum mo-
ventur. Palam autem hoc est in iis quae tarde
moventur. Cancro quinetiam eodem mo-
ventur modo, ex multipedu namque sunt
generis. Si etenim semper per diametrum
moventur quo progredi contendunt. Pe-
dicularum namque modo id progreditur ani-
mal. Solu enim ex animalium numero non
in ante moventur, sed in latas. Verum quo-
niam densis id quod ante est determinatur,
eos natura commodos effecit, qui crura
consequi possent. In latas enim illi mouen-
tur. Quamobrem cancro etiam in ante
quodammodo moveri contingit.

CAPVT XV.

A Ves autē vt quadrupedes crura inflexunt sua. Illarū nanque natura simili fere se habet modo. Ambus enim alæ prius vici habent cruris quālibet eadem inflexe sunt modo vt ille priora sunt crura. nāque illi in eo qui ambulationis est motu ab aliis isthe. originē habet mutationi. Volatus enim est harum peculiaris motus quāpropter illa ablatis neque stare neque progredi vlla sanē potest aus. Præterea cū bipes auium sit genus. neque erectum. & priore corporis partes leuiores habebant necessarium est. aut certe melius vt stare possint. subiectum sibi habere femur. retrouersus diu conuulsum. Verūmenimurō sic hoc oportebat se habere modo. crura enī inflexa ad concuuiū fieri necesse erat. sicut in pellerionibus quadrupedum est cruribus. eandem ob causam quā de iis que animal parit

ἀλλ' ὅτι ἐπὶ αἰς τοῖς ἀνέτερον περιεσθαι, ἀλλὰ καὶ
καὶ τὸν οὐρανόν διὰ τὸ καλὸν γενέσθαι καὶ σκελετοῦ,
διὰ τὴν αὐτῆς οὐρανῶν, ὡς καὶ εἰπομεν ἐπὶ τῇ

T. 38. Quoniam autem & motuum videba-
tur anima esse & cognoscituum, sic quiddam
complexi sunt ex utroque enuntiantes an-
imam esse numerum mouentem seipsam.
Differunt autem de principijs, quæ & quot
sunt: maxime quidem qui corporea fa-
ciunt ab his, qui incorporea: ab his autem
qui misceant, & ab utroque principia enun-
tiant. Differunt autem circa multitudinẽ.
hic enim unum, illi vero plura dicunt.

T. 19. ¶ Consequenter autem ad hęc & animę
affligant. mortuū enim secundum na-
turam primorū exilimauerant non ir-
rationabiliter. Vnde quibusdam visum
est ignem esse, etenim hic paribus subti-
lissimus est, & maximē elementorū in
corporeus. Adhuc autem mōuetur, & mō-

T. 30. uetalia primo. ¶ Democritus autem elegantius dixit, enuntians propter quid utrunque horum animam enim, & intellectum esse dem : illud autem ex primis, & indiuisibilibus corporibus. Motuum autem, propter subtilitatem partium. & figurarum figuram autem facile nobis innotuit sphericam dicere huiusmodi autem

T. 3. *intellectum, & ignem.* ¶ Anaxagoras autem videtur quidem aliud dicere animam, & intellectum, sicut diximus prius. videtur autē utrique sicut vna natura. Veritatem intellectum ponit principium maxime omnium. solum enim dicit ipsum, eorum, quæ sunt simplicem esse, & immixtum & purum. Assignat autem utrique idem principia, & cognoscere, & mouere, dicens intellectum mouisse omne.

T. 4. Videtur autem & Thales ex his, quæ commemorant, motum aliquid animæ optinere, siquidem dixit lapidem animam habere, quoniam ferrius mouet. Diogenes autem, sicut & alij quidam, aerem hunc optinere omnium subtilissimarum partium esse, & principium, & propter hoc cognoscere, & mouere animam, secundum quod quidem primum est, & ex hoc reliqua cognoscere, secundum quod verò subtilissimum est, motum esse. Heraclitus autem principium esse dicit, siquidem vaporem, ex quo alia constituit, & maximè etiam incorporeum, & fluens semper, quod autem mouetur eo, quod mouetur, cognosci, in motu autem esse quæ sunt & ille arbitrabatur, & multi. Similiter autem his & Alcmaeo opinari videtur de anima. Dicit enim ipsam immortalem esse, propter quod assimilatur immortalibus: hoc autem in se ipsa

A hoc alio moveri, nisi secundum acci-
 dent, sicut neque quod secundum se bo-
 num, aut propter ipsum, quidem propter
 aliud esse, hoc autem alterius causa. ¶ Ani-
 ma autem maxime dicitur aliquis, utiq; a sen-
 sibus moveri, siquidem movetur. At vo-
 ro & si moveri ipsa seipsa, & ipsa movebi-
 tur utique. Quare quoniam omnis motus re-
 motio est eius, quod movetur, secundum
 quod movetur, & anima removebitur uti-
 que a sensibus, nisi secunda accidens sensu
 moveatur, sed est motus subtilitatis ipsius per
 se. ¶ Quidam autem & incoere animam
 dicunt corpus in quo est, sicut ipsa move-
 tur. Ut Democritus similiter dicens Phil-
 ippo Comediarum magistro. Refert eni-
 nim Dydalum mobilem fecisse ligneam
 Venerem infundendo argenti simile. Si-
 militer autem & Democritus dicit, matas
 enim, inquit, indissolubiles sphaeras, pro-
 pterea quod apte nate sunt nunquam ma-
 nere, contrahere, & movere corpus omne.
 Nos autem interrogabimur, si & quiesce-
 re facit hoc idem, quomodo autem faciet,
 hoc difficile est, aut etiam impossibile di-
 cere. Omnino autem non sic videtur ani-
 ma movere animal, sed per electionem qua-
 dam, & intellectionem. ¶ Eodem autem modo &
 Timotheus naturaliter ostendit animam mo-
 vere corpus. eo enim quod movetur ipsa,
 & corpus movere, propterea quod conno-
 ta est ad ipsum. Constitutam enim ex ele-
 mentis, & disparitam secundum harmo-
 nicos numeros, quatenus connaturalis
 sensum harmonia habeat, & ut totum fe-
 rat consonantibus latioribus rectitudi-
 nem in circulum flexit, & eum dividen-
 do fecit ex uno duos circulos dupliciter
 connectos, iterum unum divisione septem
 circulos, tanquam essent coeli rationes a-
 nimae motus. ¶ Primum igitur non bene
 est dicere animam magnitudinem esse.
 Eam enim quae universi talem esse vult,
 qualis est vocatus intellectus, non enim
 qualis sensitiva est, neque qualis desidera-
 tiva; hanc enim motus, non circulatio
 est. ¶ Intellectus autem unus, & continuus
 est, sicut & intellectio, intellectus autem
 ipsa rationes. haec autem, eo quod con-
 tinua est, sicut numerus, sed non si-
 cut magnitudo. Quapropter neque intel-
 lectus sic continuus est, sed aut superius, aut
 non sicut magnitudo aliqua continuus.
 Qualiter enim intelligat magnitudo cum
 sit qualibet parte sua, parte autem, aut

A ea quod inuenit ſeipſam : hi autem corpus ſubtiliſſimumum partium, aut maxime incorporeum aliorum. hæc autem quæ dubitationes & ſubcontrarietates habent, percurramus ſerè. Reliquum eſt autem conſiderare, quomodo dicitur ex eſſen- tiâ ipſam eſſe, dicunt enim, quatenus ſentiat ea, que ſunt, & innumeraque cognoscit.

¶ Necessarium autem est occidere mul. T. 76.

B cognoscere similes similes. perinde ac si a-
nuntiant res ponant. Non sunt autem
hæc sola, multa verò & alia, magis autem
fortassis infirma numero, quæ sunt ex
his. ¶ Ex ambiguitate est unumquodque

horum sit ea cognoscere animam, & sentire, sed compositum, quo cognoscet, aut sentit, ut quod Deus, aut homo, aut eurus, aut os, similiter autem & quodlibet aliud compositum. Non enim qualibet modo se habentia elementa, horum

Et unumquodque, sed ratione quadam, & compositione, sicut & Empedocles dicit ipsum Os. Terra autem consona in unum est, infundibile. *Quia in illis ossibus, quibus*

est fluidi humani. Quatuor autem Vulcani ossa
antem alba facta sunt. Nulla igitur villarum
elementa in anima esse nisi & rationes in-

rūt, & compositor; cognosceat enim vnum-
quodque simile: os autem aut hominem
nihil, nisi & hæc inerunt. hoc autem

D quod impossibile sit, nihil oportet dicere;
Quis enim dubitabit. si insit in anima la-
pis, aut homo: similiter autem & bonum,
& non bonum. eodem autem modo & de

aliud. ¶ Amplius autem, cum multiplici-
ter dicatur id quod est (significat enim a-
liud quidem hoc aliquid, aliud autem

quodlibet, aut quilibet aut etiam quod-
dam aliud diuinarum predicationum;
vtrum ex omnibus erit anima in non?
Sed hoc videntur communia omnium

E esse elementa. Num igitur quæcunque substantiarum sunt, ex his solis? Quomodo igitur cognoscit & aliorum unumquod-

que? An dicent vnicuique generis
esse elementa, & principia propria, ex quibus
animam constare? Erit ergo & quan-

tiar, & quantitas, & substantia. Sed impos-
sibile est ex quantitatibus elementis esse
substantiam, & non quantitatem. dicen-
tibus itaque ex omnibus hinc, & hu-

p. Inmodi alia accident. ¶ Inconuenient
autem est dicere quidem impossibile esse
simile a simili sentire autem simile simile.

[illegible]

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

T.9. **¶** Considerare autē & in partibus oportet, quod dictum est. Si enim esset oculus animal, anima utique ipsi visus esset. hic enim est substantia oculi, quæ secundum rationem, oculus autem materia visus est: quod scilicet non est amplius oculus, nisi æquinocties, sicut lapideus, aut depictus. Oportet igitur accipere quod est in parte, in toto vivente comparare proportionaliter nõque habet, sicut pars ad partem, totus sensus ad totam, et pro sensum, secundum

T.10. quod huiusmodi. **¶** Non est autem, quod ab anima anima potest existens et vivere, sed quod habet. Hæc autem, & sensus potest a huiusmodi corpus est, sicut igitur mensio, & visio, sic & visio actus, ut autem visus & potentia instrumenti, sic anima corpus autem, quod potentia est, sed sicut oculus est pupilla & visus, & ibi anima,

T.11. & corpus animal. **¶** Quod igitur non sit anima separabilis a corpore, aut partes quædam visus, si partibus data est, non anima esse sum est, quia anima enim actus partium est ipsam. At vero partem nihil prohibet, propriam quod nullus corporis sum actus. Apparet autem animam esse sum, si sit corpus actus anima, sicut natura anima. Figura igitur sic determinatum & descriptum sic de anima.

CAPVT II.

T.12. **¶** Quodam autem ex obiectis quidem, secundum rationem autem sit certum, & secundum rationem motus, teorandum est, utrum sit agere de se. Non enim solum ipsum quod sit oportet definitum animam ostendere, sicut plures definitionum dicunt, sed & causam inesse, & apparere. Nunc autem ut conclusiones rationes definitionum facit, ut quid est tetragonismus? Equale altera parte longiori, & angulum aequilaterale esse, talis autem definitio rationis conclusionis. Dicunt autem quod tetragonismus est medius iocundus, rei causam dicit. **¶** Dicimus igitur, principium accipientes consideratione determinari animatum ab inanimato ipso vivere. Multipliciter autem ipsum vivere dicto, & si vnum aliquod horum in se locum, vivere ipsum dicimus, ut intellectus, & sensus, & motus, & status secundum locum, adhuc autem motus secundum alimentum, &

T.13. augmentum, & decrementum. **¶** Unde & vegetabilia omnia videntur vivere,

A. **¶** Considerare autē & in partibus oportet, quod dictum est. Si enim esset oculus animal, anima utique ipsi visus esset. hic enim est substantia oculi, quæ secundum rationem, oculus autem materia visus est: quod scilicet non est amplius oculus, nisi æquinocties, sicut lapideus, aut depictus. Oportet igitur accipere quod est in parte, in toto vivente comparare proportionaliter nõque habet, sicut pars ad partem, totus sensus ad totam, et pro sensum, secundum quod huiusmodi. Non est autem, quod ab anima anima potest existens et vivere, sed quod habet. Hæc autem, & sensus potest a huiusmodi corpus est, sicut igitur mensio, & visio, sic & visio actus, ut autem visus & potentia instrumenti, sic anima corpus autem, quod potentia est, sed sicut oculus est pupilla & visus, & ibi anima, & corpus animal. Quod igitur non sit anima separabilis a corpore, aut partes quædam visus, si partibus data est, non anima esse sum est, quia anima enim actus partium est ipsam. At vero partem nihil prohibet, propriam quod nullus corporis sum actus. Apparet autem animam esse sum, si sit corpus actus anima, sicut natura anima. Figura igitur sic determinatum & descriptum sic de anima.

D. **¶** Considerare autē & in partibus oportet, quod dictum est. Si enim esset oculus animal, anima utique ipsi visus esset. hic enim est substantia oculi, quæ secundum rationem, oculus autem materia visus est: quod scilicet non est amplius oculus, nisi æquinocties, sicut lapideus, aut depictus. Oportet igitur accipere quod est in parte, in toto vivente comparare proportionaliter nõque habet, sicut pars ad partem, totus sensus ad totam, et pro sensum, secundum quod huiusmodi. Non est autem, quod ab anima anima potest existens et vivere, sed quod habet. Hæc autem, & sensus potest a huiusmodi corpus est, sicut igitur mensio, & visio, sic & visio actus, ut autem visus & potentia instrumenti, sic anima corpus autem, quod potentia est, sed sicut oculus est pupilla & visus, & ibi anima, & corpus animal. Quod igitur non sit anima separabilis a corpore, aut partes quædam visus, si partibus data est, non anima esse sum est, quia anima enim actus partium est ipsam. At vero partem nihil prohibet, propriam quod nullus corporis sum actus. Apparet autem animam esse sum, si sit corpus actus anima, sicut natura anima. Figura igitur sic determinatum & descriptum sic de anima.

Kαθ' αὐτὸν β.

E. **¶** Considerare autē & in partibus oportet, quod dictum est. Si enim esset oculus animal, anima utique ipsi visus esset. hic enim est substantia oculi, quæ secundum rationem, oculus autem materia visus est: quod scilicet non est amplius oculus, nisi æquinocties, sicut lapideus, aut depictus. Oportet igitur accipere quod est in parte, in toto vivente comparare proportionaliter nõque habet, sicut pars ad partem, totus sensus ad totam, et pro sensum, secundum quod huiusmodi. Non est autem, quod ab anima anima potest existens et vivere, sed quod habet. Hæc autem, & sensus potest a huiusmodi corpus est, sicut igitur mensio, & visio, sic & visio actus, ut autem visus & potentia instrumenti, sic anima corpus autem, quod potentia est, sed sicut oculus est pupilla & visus, & ibi anima, & corpus animal. Quod igitur non sit anima separabilis a corpore, aut partes quædam visus, si partibus data est, non anima esse sum est, quia anima enim actus partium est ipsam. At vero partem nihil prohibet, propriam quod nullus corporis sum actus. Apparet autem animam esse sum, si sit corpus actus anima, sicut natura anima. Figura igitur sic determinatum & descriptum sic de anima.

moueri, & agere dicimus. Etenim motus est actus quidam, imperfectus tamen, quem admodum in aliis dictum est, omnia autem patiuntur, & mouentur ab actu, & actu existente. Quapropter, est quidem ut a simili patiuntur: est autem ut a dissimili, sicut diximus, patitur enim quod dissimile est passum autem sim le est.

T. 55. ¶ Diuidendum autem est & de potentia & actu, nunc enim simpliciter dicimus aleipis. Est enim hie sciens aliquid, sicut si dicamus hominem scientem, quoniam homo scientiam est & habentium scientiam. Est autem, sicut iam dicimus scientem habentem grammaticam. Vterque autem horum non eodem modo potens est, sed ille quidem, quia genus huiusmodi, & materia est: hic autem, quia volens potens est speculari, nisi aliquid prohibeat eorum, quod extrinsecus.

T. 56. ¶ Alias autem iam speculans actu existens, & proprie sciens hanc litteram A. Ambo igitur primi secundum potentiam scientes sunt, sed ille quidem per disciplinam alteratus, & saepe ex contrario mutatus habito: hic autem ex eo, quod habet sensum, aut grammaticam, non agit autem, ad agendum alio modo.

T. 57. ¶ Non est autem simplex neque ipsum pati, sed aliud quidem corruptio quaedam a contrario, aliud autem salus magis eius, quod est potentia, ab eo, quod est actu, & simili sic, ut potentia se habet ad actum. Speculans enim sit habens scientiam quod quidem ad non est alterari in ipsum enim additio est, & in actum aut alterum genus, alterationis est.

T. 58. ¶ Quocirca non recte se habet dicere sapientem, cum sapit, alterationis, sicut nec a edificatorem, cum a edificat. In actum igitur duobus ex potentia existente secundum ipsum intelligere & sapere: non doctrinam, sed alteram habere denominationem iustum est. Ex potentia autem existente ad discens & accipiens scientiam ab actu existente & docente, aut neque pati dicendum, sicut dictum est aut duos esse modos alterationis, & eam, quae ad prius naturae dispositionem, mutationem: & eam quae ad habitum, & ad naturam.

T. 59. ¶ Sensitivum autem prima quidem mutatio hie a generante, cum autem generatum est, habet iam sicut scientiam, & ipsum sentire. Quod autem secundum actum est, similiter dicitur atque speculari. Differt autem, quia huiusmodi actiua operationis

του δὲ ἡσυχῆς, ἔχει ὁδὸν ἀνεπὶ θεητικῆς.

ὁδὸν ἡμετέρας, ἀγαθῆς τῆς διανοίας, ἀγαθῆς δὲ, ὅτι τὸ μὲν τὰ ποιητικὰ τῆς

aquea habere odoris sensum, sed homo & pedibus ambulantium quaecunque respiciat, non possunt odorare, non respirantia. Causa autem & de his posterius dicetur.

CAPVT VIII.

¶ 77. Vacuam autem primam de sono, & auditu determinemus. Est autem duplex sonus, alius enim actus quidam est, alius autem potentia, quodam enim non habere sonum dicimus, versus quoniam lanam: quodam autem habere, ut res & quaecunque solida & lenia sunt, quoniam possunt sonare, hoc autem est, inter ipsum & auditum.

¶ 78. Tum facere sonum actum. ¶ Fit autem secundum actum sonus semper alicuius, ad aliquid, & in aliquo. percussio enim est, quae facit. Unde & impossibile est, cum sit vis, fieri sonum, aliud enim est, quod verberat, & quod verberatur, quare sonans, ad aliquid sonat: igitur autem non fit sine laetione. Sicut autem diximus, non quorumlibet igitur sonus est, nullum enim facit sonum lanx, etsi percussantur, sed res, & quaecunque lenia, & concava sunt, & quidem quoniam lenis est: concava autem reflexiones faciunt multos circuitus post primum, non potente exire, quod manifestum est. ¶ Amplius auditur in aere, & in aqua, sed minus. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur. Unde, si velociter & fortiter percussus sonat, oportet enim vi motus sentiens accipere fractum aeris, sicut si accerum, aut cumulum arenae percussus aliquis sonum velociter. ¶ Echo autem fit quod ab aere una pars propter vacuum repellitur, quae ad modum sphaerae. Videtur autem semper fieri echo, sed non clara, quia accidit sonus, sicut & lumine, sicut lumen semper repercutitur, non enim fieret ubique lumen, sed tenebrae, extra locum solis illustratur, sed non sic repercutitur, ut ab aqua, aut aere, aut etiam aliquo alio laetum, ut vmbra, faciat quae lumen determinamus. ¶ Vacuum autem recte dicitur audiendi dominus, videtur enim esse vacuum aeris, hic autem est faciens audire, cum mouetur continuus, & vnus. Sed propterea quod fragilis est, non sonat, nisi laet fiat, quod percussus, tunc autem vnus fit simul propter planum, vnum enim est laetis planum.

¶ 79. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur. Unde, si velociter & fortiter percussus sonat, oportet enim vi motus sentiens accipere fractum aeris, sicut si accerum, aut cumulum arenae percussus aliquis sonum velociter.

¶ 80. Echo autem fit quod ab aere una pars propter vacuum repellitur, quae ad modum sphaerae. Videtur autem semper fieri echo, sed non clara, quia accidit sonus, sicut & lumine, sicut lumen semper repercutitur, non enim fieret ubique lumen, sed tenebrae, extra locum solis illustratur, sed non sic repercutitur, ut ab aqua, aut aere, aut etiam aliquo alio laetum, ut vmbra, faciat quae lumen determinamus.

¶ 81. Vacuum autem recte dicitur audiendi dominus, videtur enim esse vacuum aeris, hic autem est faciens audire, cum mouetur continuus, & vnus. Sed propterea quod fragilis est, non sonat, nisi laet fiat, quod percussus, tunc autem vnus fit simul propter planum, vnum enim est laetis planum.

¶ 82. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 83. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 84. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 85. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 86. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 87. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 88. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 89. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 90. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 91. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 92. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 93. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

¶ 94. Non est autem soni dominus aer, neque aqua, sed oportet solidorum percussione fieri ad inuicem, & ad aerem, hoc autem fit, cum permanet percussus aer, & non dissipatur.

inanimatum enim nullam vocem edit, sed secundum similitudinem dicitur vocem edere, ut libia, & tyra, & quæcunque alia inanimatorum extensionem habent, & melos, & locutionem, videntur enim, quia & vox hæc habet. Multa autem animalium vocem illi habent, ut & quæ sunt sine sanguine, & sanguine habentium pisces, & hinc rationaliter, si quidem sonus aeris motus est. Sed qui dicuntur vocem edere, virgulus Acheleo sum pices, sonant brachius, aut quodammodo huminodi. Vox autem sonus animalis est, & non qualibet parte. Sed quoniam omne sonat verberante aliquo, & aliquid, & in aliquo, hinc autem est aer, rationaliter quoque, vocem edent hæc sola, quæcunque suscipiunt aerem. Iam enim eo, qui respirant, vitior natura ad duo opera, sicut lingua ad gustum, & locutionem: quorum gustus quidem necessarius est, unde & pluribus inest, interpretatio autem ut bene sit, sic & spiritu, & ad calorem interiore, tanquam necessarium: causa autem in aliis dicta est. & ad vocem, ut

T. 89. bene sit. Instrumentum autem respirationi guttur, cuius autem causa hæc pars est, pulmo, hæc enim particula plus habet caloris pedestri alio. Indiget autem respiratione & qui circa cor locus primus, vnde necesse est intro respiratum ingredi.

T. 90. di aerem. Quare percussio respirandi aeris ab anima, quæ est in his partibus ad vocatam arteriam vox est. Non enim omnis animalis sonus vox est, sicut dicitur, mus est enim & lingua sonans, sicut tullestes, sed oportet animatum esse verberans, & cum imaginatione aliqua, significans enim quidam sonus est vox, & non respirandi aeris, sicut tullestes, sed isto verberatum, qui est in arteria ad ipsam. Signum autem est, non posse vocem edere respirantem, aut expirantem, sed detinentem, mouentem illo retinentem. Manifestum autem & eae pisces, sine voce sunt, non enim habent guttur, hæc autem partem non habent: quia non recipiunt aerem, neque respirant. Sed qui dicuntur hæc, peccant, propter quam ignur causam, alia ratio est.

CAPVT IX.

T. 91. De odore autem, & olfactibili minus facile determinabile est dictis, non enim sic manifestum est, quale quid sit odor, ut sonus, aut lumen, ut color. Causa autem est,

A 70. & quodammodo sonus, & alia, & quæcunque alia inanimatorum extensionem habent, & melos, & locutionem, videntur enim, quia & vox hæc habet. Multa autem animalium vocem illi habent, ut & quæ sunt sine sanguine, & sanguine habentium pisces, & hinc rationaliter, si quidem sonus aeris motus est. Sed qui dicuntur vocem edere, virgulus Acheleo sum pices, sonant brachius, aut quodammodo huminodi. Vox autem sonus animalis est, & non qualibet parte. Sed quoniam omne sonat verberante aliquo, & aliquid, & in aliquo, hinc autem est aer, rationaliter quoque, vocem edent hæc sola, quæcunque suscipiunt aerem. Iam enim eo, qui respirant, vitior natura ad duo opera, sicut lingua ad gustum, & locutionem: quorum gustus quidem necessarius est, unde & pluribus inest, interpretatio autem ut bene sit, sic & spiritu, & ad calorem interiore, tanquam necessarium: causa autem in aliis dicta est. & ad vocem, ut

A 70. & quodammodo sonus, & alia, & quæcunque alia inanimatorum extensionem habent, & melos, & locutionem, videntur enim, quia & vox hæc habet. Multa autem animalium vocem illi habent, ut & quæ sunt sine sanguine, & sanguine habentium pisces, & hinc rationaliter, si quidem sonus aeris motus est. Sed qui dicuntur vocem edere, virgulus Acheleo sum pices, sonant brachius, aut quodammodo huminodi. Vox autem sonus animalis est, & non qualibet parte. Sed quoniam omne sonat verberante aliquo, & aliquid, & in aliquo, hinc autem est aer, rationaliter quoque, vocem edent hæc sola, quæcunque suscipiunt aerem. Iam enim eo, qui respirant, vitior natura ad duo opera, sicut lingua ad gustum, & locutionem: quorum gustus quidem necessarius est, unde & pluribus inest, interpretatio autem ut bene sit, sic & spiritu, & ad calorem interiore, tanquam necessarium: causa autem in aliis dicta est. & ad vocem, ut

A 70. & quodammodo sonus, & alia, & quæcunque alia inanimatorum extensionem habent, & melos, & locutionem, videntur enim, quia & vox hæc habet. Multa autem animalium vocem illi habent, ut & quæ sunt sine sanguine, & sanguine habentium pisces, & hinc rationaliter, si quidem sonus aeris motus est. Sed qui dicuntur vocem edere, virgulus Acheleo sum pices, sonant brachius, aut quodammodo huminodi. Vox autem sonus animalis est, & non qualibet parte. Sed quoniam omne sonat verberante aliquo, & aliquid, & in aliquo, hinc autem est aer, rationaliter quoque, vocem edent hæc sola, quæcunque suscipiunt aerem. Iam enim eo, qui respirant, vitior natura ad duo opera, sicut lingua ad gustum, & locutionem: quorum gustus quidem necessarius est, unde & pluribus inest, interpretatio autem ut bene sit, sic & spiritu, & ad calorem interiore, tanquam necessarium: causa autem in aliis dicta est. & ad vocem, ut

P 70. & quodammodo sonus, & alia, & quæcunque alia inanimatorum extensionem habent, & melos, & locutionem, videntur enim, quia & vox hæc habet. Multa autem animalium vocem illi habent, ut & quæ sunt sine sanguine, & sanguine habentium pisces, & hinc rationaliter, si quidem sonus aeris motus est. Sed qui dicuntur vocem edere, virgulus Acheleo sum pices, sonant brachius, aut quodammodo huminodi. Vox autem sonus animalis est, & non qualibet parte. Sed quoniam omne sonat verberante aliquo, & aliquid, & in aliquo, hinc autem est aer, rationaliter quoque, vocem edent hæc sola, quæcunque suscipiunt aerem. Iam enim eo, qui respirant, vitior natura ad duo opera, sicut lingua ad gustum, & locutionem: quorum gustus quidem necessarius est, unde & pluribus inest, interpretatio autem ut bene sit, sic & spiritu, & ad calorem interiore, tanquam necessarium: causa autem in aliis dicta est. & ad vocem, ut

A 70. & quodammodo sonus, & alia, & quæcunque alia inanimatorum extensionem habent, & melos, & locutionem, videntur enim, quia & vox hæc habet. Multa autem animalium vocem illi habent, ut & quæ sunt sine sanguine, & sanguine habentium pisces, & hinc rationaliter, si quidem sonus aeris motus est. Sed qui dicuntur vocem edere, virgulus Acheleo sum pices, sonant brachius, aut quodammodo huminodi. Vox autem sonus animalis est, & non qualibet parte. Sed quoniam omne sonat verberante aliquo, & aliquid, & in aliquo, hinc autem est aer, rationaliter quoque, vocem edent hæc sola, quæcunque suscipiunt aerem. Iam enim eo, qui respirant, vitior natura ad duo opera, sicut lingua ad gustum, & locutionem: quorum gustus quidem necessarius est, unde & pluribus inest, interpretatio autem ut bene sit, sic & spiritu, & ad calorem interiore, tanquam necessarium: causa autem in aliis dicta est. & ad vocem, ut

neque si in nasum intus ponatur. Et in ipso quidem possum sensorio insensibile esse, omnium commune est, sed sine respiratione non sentire proprium est hominum: manifestum autem est experientium.

T.99. **Q**uare quæ sanguinem non habent, quantum non respirant, alium vti que quendam sensum habent, præter eos, qui dicti sunt. Sed impossibile est, si quidem odorem sentiant, odorabilis enim sensus & male olens & bene olens olfactus est. Amplius autem & eorum prævidetur a foribus odoribus, à quibus homo corruptitur, ut huminis, & sulphuris, & huiusmodi. Olfacere igitur necessarium est, sed non respirantia.

T.100. **Q**uidem autem in hominibus differre hoc sensorium ab iis, quæ aliorum animalium, sicut oculi ab oculis eorum, quæ duos habent oculos. Nam illa quidem habent vallum, & velut velamen, palpebras, quas quis, non movens neque retrahens, non videt, hi autem eorum, quæ duos habent oculos, nihil tale habent, sed mox vident, quæ sunt in perspicuo. Sic igitur & odoratorium sensorium alius quidem sine operculo est, sicut oculus alius vero aerem recipientibus habet operimentum, quod respirantibus discoperitur, dilatatis venis, & membris. Propter hoc respirantia non odorant in aqua, necessarium enim est olfacere respirando, hoc autem facere in humido impossibile est. Est autem odor sicut, sicut spor humidi. Odoratorium autem sensorium potentia huiusmodi.

CAPVT X.

T.101. **G**ustabile autem est tangibile quoddam. Et hæc est causa, cur non sit sensibile per medium extraneum corpus, neque enim tactus, & corpus autem, in quo est sapor, est gustabile in humido, ut in materia, hoc autem tangibile quoddam est. Unde & si in aqua essemus, sentiremus vti que impositum dulces, non autem effectus nobis sensus per medium, sed eo quod misceretur humido, sicut in potu.

T.102. **C**olor autem non sic videtur, eo quod miscetur neque defluxionibus. **Q**ui igitur medium, nihil est, ut autem color visibilis, si gustabile sapor est. Nihil autem facit saporis sensum sine humiditate, sed habet actum, aut potentia humiditatem: ut sit: nam & facile liquabile ipsum est & colliquefactum linguis. **Q**ui sicut autem visus & visibilis est & invisibilis

T.103.

Aristoteles: **Q**uare quæ sanguinem non habent, quantum non respirant, alium vti que quendam sensum habent, præter eos, qui dicti sunt. Sed impossibile est, si quidem odorem sentiant, odorabilis enim sensus & male olens & bene olens olfactus est. Amplius autem & eorum prævidetur a foribus odoribus, à quibus homo corruptitur, ut huminis, & sulphuris, & huiusmodi. Olfacere igitur necessarium est, sed non respirantia.

Quidem autem in hominibus differre hoc sensorium ab iis, quæ aliorum animalium, sicut oculi ab oculis eorum, quæ duos habent oculos. Nam illa quidem habent vallum, & velut velamen, palpebras, quas quis, non movens neque retrahens, non videt, hi autem eorum, quæ duos habent oculos, nihil tale habent, sed mox vident, quæ sunt in perspicuo. Sic igitur & odoratorium sensorium alius quidem sine operculo est, sicut oculus alius vero aerem recipientibus habet operimentum, quod respirantibus discoperitur, dilatatis venis, & membris. Propter hoc respirantia non odorant in aqua, necessarium enim est olfacere respirando, hoc autem facere in humido impossibile est. Est autem odor sicut, sicut spor humidi. Odoratorium autem sensorium potentia huiusmodi.

Tactum autem est tangibile quoddam. Et hæc est causa, cur non sit sensibile per medium extraneum corpus, neque enim tactus, & corpus autem, in quo est sapor, est gustabile in humido, ut in materia, hoc autem tangibile quoddam est. Unde & si in aqua essemus, sentiremus vti que impositum dulces, non autem effectus nobis sensus per medium, sed eo quod misceretur humido, sicut in potu. Color autem non sic videtur, eo quod miscetur neque defluxionibus. Qui igitur medium, nihil est, ut autem color visibilis, si gustabile sapor est. Nihil autem facit saporis sensum sine humiditate, sed habet actum, aut potentia humiditatem: ut sit: nam & facile liquabile ipsum est & colliquefactum linguis. Qui sicut autem visus & visibilis est & invisibilis

Aristoteles: **Q**uare quæ sanguinem non habent, quantum non respirant, alium vti que quendam sensum habent, præter eos, qui dicti sunt. Sed impossibile est, si quidem odorem sentiant, odorabilis enim sensus & male olens & bene olens olfactus est. Amplius autem & eorum prævidetur a foribus odoribus, à quibus homo corruptitur, ut huminis, & sulphuris, & huiusmodi. Olfacere igitur necessarium est, sed non respirantia.

Tactum autem est tangibile quoddam. Et hæc est causa, cur non sit sensibile per medium extraneum corpus, neque enim tactus, & corpus autem, in quo est sapor, est gustabile in humido, ut in materia, hoc autem tangibile quoddam est. Unde & si in aqua essemus, sentiremus vti que impositum dulces, non autem effectus nobis sensus per medium, sed eo quod misceretur humido, sicut in potu. Color autem non sic videtur, eo quod miscetur neque defluxionibus. Qui igitur medium, nihil est, ut autem color visibilis, si gustabile sapor est. Nihil autem facit saporis sensum sine humiditate, sed habet actum, aut potentia humiditatem: ut sit: nam & facile liquabile ipsum est & colliquefactum linguis. Qui sicut autem visus & visibilis est & invisibilis

Aristoteles: **Q**uare quæ sanguinem non habent, quantum non respirant, alium vti que quendam sensum habent, præter eos, qui dicti sunt. Sed impossibile est, si quidem odorem sentiant, odorabilis enim sensus & male olens & bene olens olfactus est. Amplius autem & eorum prævidetur a foribus odoribus, à quibus homo corruptitur, ut huminis, & sulphuris, & huiusmodi. Olfacere igitur necessarium est, sed non respirantia.

Quidem autem in hominibus differre hoc sensorium ab iis, quæ aliorum animalium, sicut oculi ab oculis eorum, quæ duos habent oculos. Nam illa quidem habent vallum, & velut velamen, palpebras, quas quis, non movens neque retrahens, non videt, hi autem eorum, quæ duos habent oculos, nihil tale habent, sed mox vident, quæ sunt in perspicuo. Sic igitur & odoratorium sensorium alius quidem sine operculo est, sicut oculus alius vero aerem recipientibus habet operimentum, quod respirantibus discoperitur, dilatatis venis, & membris. Propter hoc respirantia non odorant in aqua, necessarium enim est olfacere respirando, hoc autem facere in humido impossibile est. Est autem odor sicut, sicut spor humidi. Odoratorium autem sensorium potentia huiusmodi.

Tactum autem est tangibile quoddam. Et hæc est causa, cur non sit sensibile per medium extraneum corpus, neque enim tactus, & corpus autem, in quo est sapor, est gustabile in humido, ut in materia, hoc autem tangibile quoddam est. Unde & si in aqua essemus, sentiremus vti que impositum dulces, non autem effectus nobis sensus per medium, sed eo quod misceretur humido, sicut in potu. Color autem non sic videtur, eo quod miscetur neque defluxionibus. Qui igitur medium, nihil est, ut autem color visibilis, si gustabile sapor est. Nihil autem facit saporis sensum sine humiditate, sed habet actum, aut potentia humiditatem: ut sit: nam & facile liquabile ipsum est & colliquefactum linguis. Qui sicut autem visus & visibilis est & invisibilis

CAPVT XI.

De tangibili autem, & tactu eadem ratio. Si enim tactum non vnus est sensus, sed plures, necessarium est & tangibilis sensibilibus plura esse. Habet autem dubitationem, vtrum plures sint, an vnus. **Q**ui quid est sensuum tangibilium, vtrum caro, & in aliis proportionale: an non, sed hoc quidem est medium, primum autem sensorium aliud quiddam est intus. Omnis etenim sensus vnus

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

T.131. ¶ Hæc autem & nunc quædam habent animalia. Omnes igitur sensus habentur & non imperfecti, neque mutilati. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

T.132. ¶ Ac verò neque communium potest esse sensorium aliquod proprium. quæ utroqueque sensu sentimus non secundum accidenz, ut motus, status, figura, magnitudinis numeri vniui. ¶ Hæc enim omnia

T.133. motu sentimus, ut magnitudinem motu, quare & figuram, magnitudinem enim quædam & figura est, quiescens autem eo quod non mouetur. numerus verò negationis continui, & propriis, vniuiqueque enim sensus vnum sentit. ¶ Quare manifestum est, quod impossibile est cuiuslibet horum proprium esse sensum, ut motus, sic enim esset, ut nunc visu dulces sentimus: hoc autem est, quoniam auribus habemus sensum, quo, cum concurrunt, cognoscimus. Si verò nō, nequaquam utique nisi secundum accidenz sentiremus, ut Cleanthes filium, non quia Cleanthes filius est, sed quia albus. huic autem accidet, ut filius Cleonis sit. Communium autem habemus iam sensum communem, non secundum accidenz, non igitur est proprius, nequaquam enim utique sentiremus, nisi sic, ut dictum est Cleanthes filium nunc videre.

T.134. Ad inuicem autem propria secundum accidenz sentiant ipsi sensus, non secundum quod ipsi sunt, sed secundum quod vnus, cum simul sit sensus in eodem, ut quod bilis quidem amara est & flaua, non enim alterius est dicere, quod amovnum, quapropter & decipitur, & si sit flauum, bilem opinatur esse.

T.135. ¶ Inquiret autem aliquis, cuius causa plures habeamus sensus, sed non solum vnum. An, ut minus lateant consequentia & communia, ut motus, & magnitudo, & numerus. Si enim esset visus solus, & ipse albi, laterent utique magis, & viderentur idem esse omnia, propterea quod consequantur se inuicem simul color, & magnitudo. nunc autem, quoniam in alio sensibili communia sunt, manifestum facit, quod aliud quiddam vnumquodque ipsorum est. **CAPVT II.**

T.136. ¶ Quoniam autem sentimus, quod videmus, & audimus, necesse est aut visu sentire, quod videt, aut alio. Sed idem erit ipsius visus, & subiecti coloris,

¶ Talpa sub pelle habet oculos, & non imperfectos, neque mutilatos. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

¶ Ac verò neque communium potest esse sensorium aliquod proprium. quæ utroqueque sensu sentimus non secundum accidenz, ut motus, status, figura, magnitudinis numeri vniui. ¶ Hæc enim omnia motu sentimus, ut magnitudinem motu, quare & figuram, magnitudinem enim quædam & figura est, quiescens autem eo quod non mouetur. numerus verò negationis continui, & propriis, vniuiqueque enim sensus vnum sentit. ¶ Quare manifestum est, quod impossibile est cuiuslibet horum proprium esse sensum, ut motus, sic enim esset, ut nunc visu dulces sentimus: hoc autem est, quoniam auribus habemus sensum, quo, cum concurrunt, cognoscimus. Si verò nō, nequaquam utique nisi secundum accidenz sentiremus, ut Cleanthes filium, non quia Cleanthes filius est, sed quia albus. huic autem accidet, ut filius Cleonis sit. Communium autem habemus iam sensum communem, non secundum accidenz, non igitur est proprius, nequaquam enim utique sentiremus, nisi sic, ut dictum est Cleanthes filium nunc videre.

Ad inuicem autem propria secundum accidenz sentiant ipsi sensus, non secundum quod ipsi sunt, sed secundum quod vnus, cum simul sit sensus in eodem, ut quod bilis quidem amara est & flaua, non enim alterius est dicere, quod amovnum, quapropter & decipitur, & si sit flauum, bilem opinatur esse.

¶ Inquiret autem aliquis, cuius causa plures habeamus sensus, sed non solum vnum. An, ut minus lateant consequentia & communia, ut motus, & magnitudo, & numerus. Si enim esset visus solus, & ipse albi, laterent utique magis, & viderentur idem esse omnia, propterea quod consequantur se inuicem simul color, & magnitudo. nunc autem, quoniam in alio sensibili communia sunt, manifestum facit, quod aliud quiddam vnumquodque ipsorum est.

CAPVT II.

¶ Quoniam autem sentimus, quod videmus, & audimus, necesse est aut visu sentire, quod videt, aut alio. Sed idem erit ipsius visus, & subiecti coloris,

¶ Talpa sub pelle habet oculos, & non imperfectos, neque mutilatos. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

¶ Ac verò neque communium potest esse sensorium aliquod proprium. quæ utroqueque sensu sentimus non secundum accidenz, ut motus, status, figura, magnitudinis numeri vniui. ¶ Hæc enim omnia motu sentimus, ut magnitudinem motu, quare & figuram, magnitudinem enim quædam & figura est, quiescens autem eo quod non mouetur. numerus verò negationis continui, & propriis, vniuiqueque enim sensus vnum sentit. ¶ Quare manifestum est, quod impossibile est cuiuslibet horum proprium esse sensum, ut motus, sic enim esset, ut nunc visu dulces sentimus: hoc autem est, quoniam auribus habemus sensum, quo, cum concurrunt, cognoscimus. Si verò nō, nequaquam utique nisi secundum accidenz sentiremus, ut Cleanthes filium, non quia Cleanthes filius est, sed quia albus. huic autem accidet, ut filius Cleonis sit. Communium autem habemus iam sensum communem, non secundum accidenz, non igitur est proprius, nequaquam enim utique sentiremus, nisi sic, ut dictum est Cleanthes filium nunc videre.

Ad inuicem autem propria secundum accidenz sentiant ipsi sensus, non secundum quod ipsi sunt, sed secundum quod vnus, cum simul sit sensus in eodem, ut quod bilis quidem amara est & flaua, non enim alterius est dicere, quod amovnum, quapropter & decipitur, & si sit flauum, bilem opinatur esse.

¶ Inquiret autem aliquis, cuius causa plures habeamus sensus, sed non solum vnum. An, ut minus lateant consequentia & communia, ut motus, & magnitudo, & numerus. Si enim esset visus solus, & ipse albi, laterent utique magis, & viderentur idem esse omnia, propterea quod consequantur se inuicem simul color, & magnitudo. nunc autem, quoniam in alio sensibili communia sunt, manifestum facit, quod aliud quiddam vnumquodque ipsorum est.

CAPVT II.

¶ Quoniam autem sentimus, quod videmus, & audimus, necesse est aut visu sentire, quod videt, aut alio. Sed idem erit ipsius visus, & subiecti coloris,

¶ Talpa sub pelle habet oculos, & non imperfectos, neque mutilatos. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

¶ Talpa sub pelle habet oculos, & non imperfectos, neque mutilatos. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

¶ Ac verò neque communium potest esse sensorium aliquod proprium. quæ utroqueque sensu sentimus non secundum accidenz, ut motus, status, figura, magnitudinis numeri vniui. ¶ Hæc enim omnia

motu sentimus, ut magnitudinem motu, quare & figuram, magnitudinem enim quædam & figura est, quiescens autem eo quod non mouetur. numerus verò negationis continui, & propriis, vniuiqueque enim sensus vnum sentit. ¶ Quare manifestum est, quod impossibile est cuiuslibet horum proprium esse sensum, ut motus, sic enim esset, ut nunc visu dulces sentimus: hoc autem est, quoniam auribus habemus sensum, quo, cum concurrunt, cognoscimus. Si verò nō, nequaquam utique nisi secundum accidenz sentiremus, ut Cleanthes filium, non quia Cleanthes filius est, sed quia albus. huic autem accidet, ut filius Cleonis sit. Communium autem habemus iam sensum communem, non secundum accidenz, non igitur est proprius, nequaquam enim utique sentiremus, nisi sic, ut dictum est Cleanthes filium nunc videre.

Ad inuicem autem propria secundum accidenz sentiant ipsi sensus, non secundum quod ipsi sunt, sed secundum quod vnus, cum simul sit sensus in eodem, ut quod bilis quidem amara est & flaua, non enim alterius est dicere, quod amovnum, quapropter & decipitur, & si sit flauum, bilem opinatur esse.

¶ Inquiret autem aliquis, cuius causa plures habeamus sensus, sed non solum vnum. An, ut minus lateant consequentia & communia, ut motus, & magnitudo, & numerus. Si enim esset visus solus, & ipse albi, laterent utique magis, & viderentur idem esse omnia, propterea quod consequantur se inuicem simul color, & magnitudo. nunc autem, quoniam in alio sensibili communia sunt, manifestum facit, quod aliud quiddam vnumquodque ipsorum est.

CAPVT II.

¶ Quoniam autem sentimus, quod videmus, & audimus, necesse est aut visu sentire, quod videt, aut alio. Sed idem erit ipsius visus, & subiecti coloris,

¶ Talpa sub pelle habet oculos, & non imperfectos, neque mutilatos. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

¶ Ac verò neque communium potest esse sensorium aliquod proprium. quæ utroqueque sensu sentimus non secundum accidenz, ut motus, status, figura, magnitudinis numeri vniui. ¶ Hæc enim omnia

motu sentimus, ut magnitudinem motu, quare & figuram, magnitudinem enim quædam & figura est, quiescens autem eo quod non mouetur. numerus verò negationis continui, & propriis, vniuiqueque enim sensus vnum sentit. ¶ Quare manifestum est, quod impossibile est cuiuslibet horum proprium esse sensum, ut motus, sic enim esset, ut nunc visu dulces sentimus: hoc autem est, quoniam auribus habemus sensum, quo, cum concurrunt, cognoscimus. Si verò nō, nequaquam utique nisi secundum accidenz sentiremus, ut Cleanthes filium, non quia Cleanthes filius est, sed quia albus. huic autem accidet, ut filius Cleonis sit. Communium autem habemus iam sensum communem, non secundum accidenz, non igitur est proprius, nequaquam enim utique sentiremus, nisi sic, ut dictum est Cleanthes filium nunc videre.

Ad inuicem autem propria secundum accidenz sentiant ipsi sensus, non secundum quod ipsi sunt, sed secundum quod vnus, cum simul sit sensus in eodem, ut quod bilis quidem amara est & flaua, non enim alterius est dicere, quod amovnum, quapropter & decipitur, & si sit flauum, bilem opinatur esse.

¶ Inquiret autem aliquis, cuius causa plures habeamus sensus, sed non solum vnum. An, ut minus lateant consequentia & communia, ut motus, & magnitudo, & numerus. Si enim esset visus solus, & ipse albi, laterent utique magis, & viderentur idem esse omnia, propterea quod consequantur se inuicem simul color, & magnitudo. nunc autem, quoniam in alio sensibili communia sunt, manifestum facit, quod aliud quiddam vnumquodque ipsorum est.

CAPVT II.

¶ Quoniam autem sentimus, quod videmus, & audimus, necesse est aut visu sentire, quod videt, aut alio. Sed idem erit ipsius visus, & subiecti coloris,

¶ Talpa sub pelle habet oculos, & non imperfectos, neque mutilatos. videtur enim & Talpa sub pelle habere oculos. Quare, si non est aliud aliquod corpus, & passio quæ nullius sit eorum, quæ sunt hic, corporum, nullus utique deficiet sensus.

- T.14. An pati quidem secundum commune aliquid diuifum est prius, quoniam potius quodammodo est intelligibilis intelligitur, sed actu nullum, antequam intelligatur. Oportet autem, ut in talibus, in quibus nihil est scriptum actu, quod quidem accidit in ipso intellectu. ¶ Et ipse etiam intelligibilis est, sicut ipsa intelligibilia. In his enim, quæ sunt sine materia, idem est quod intelligitur, & quod intelligitur. Scientia namque speculativa & ipsum scientiæ idem est. ¶ Cur autem non semper intelligitur, causa consideranda est. In habentibus autem materiam, potentia solum vnum quodque est intelligibile. Quare illis quidem non incutitur intellectus. Sine materia enim potentia est intellectus tantum, ille autem intelligibilis erit.

CAPVT V.

- T.17. Veniam autem in omni natura est aliquid hoc quidem materia vniuersique generi, id autem est, quod potentia omnia illa, alterum autem causa, & factum quod faciendū omnia, quod ad materiam passū est, necesse & in anima hoc existere differentias. ¶ Et sic quidam talis intellectus, quia omnia sunt quidam verò, quia omnia facit, ut habitus quidam, quale est lumen, quodam enim modo & lumen facit potentia existens colores, & alia colores. ¶ Et hic intellectus separabilis est, & immixtus, & impassibilis, substantia actus existens. Semper enim honorabilis est agens patiente, & principium materia. Idem autem est secundum actum. T.19. scientia cum se ipsa. ¶ Quæ verò secundum potentiam tempore prior in vno est, omnino autem neque tempore, sed non aliquando quidem intelligit, aliquando autem non intelligit. Separatus autem est solum hoc, quod quidem est, & hoc solum immortale est, & perpetuum. Non reminiscitur autem, quia hoc quidem impassibile est, passivus verò intelligitur corruptibilis est, & sine hoc nihil intelligit.

CAPVT VI.

- T.21. Indivisibile igitur intellectus in se est, quæ non est factum, in quibus autem factum, & verum, & cognitum quiddam est conceptum intellectus, tantum vnum existentium, est sicut Empedocles dicit, Multorum veris capitula indivisibile sunt, Cernis absque exortu in lumine pura, illa tamen dulcis post hoc concordia iungit. Et hæc separata componuntur, ut incommensurabile & diametrum. T.23. Si autem factum aut futurum, tempus intelligitur est, & compositum.

¶ Hic autem patet, quod intellectus est immortalis, & immixtus, & impassibilis, substantia actus existens. Semper enim honorabilis est agens patiente, & principium materia. Idem autem est secundum actum. T.19. scientia cum se ipsa. ¶ Quæ verò secundum potentiam tempore prior in vno est, omnino autem neque tempore, sed non aliquando quidem intelligit, aliquando autem non intelligit. Separatus autem est solum hoc, quod quidem est, & hoc solum immortale est, & perpetuum. Non reminiscitur autem, quia hoc quidem impassibile est, passivus verò intelligitur corruptibilis est, & sine hoc nihil intelligit.

¶ Hic autem patet, quod intellectus est immortalis, & immixtus, & impassibilis, substantia actus existens. Semper enim honorabilis est agens patiente, & principium materia. Idem autem est secundum actum. T.19. scientia cum se ipsa. ¶ Quæ verò secundum potentiam tempore prior in vno est, omnino autem neque tempore, sed non aliquando quidem intelligit, aliquando autem non intelligit. Separatus autem est solum hoc, quod quidem est, & hoc solum immortale est, & perpetuum. Non reminiscitur autem, quia hoc quidem impassibile est, passivus verò intelligitur corruptibilis est, & sine hoc nihil intelligit.

¶ Hic autem patet, quod intellectus est immortalis, & immixtus, & impassibilis, substantia actus existens. Semper enim honorabilis est agens patiente, & principium materia. Idem autem est secundum actum. T.19. scientia cum se ipsa. ¶ Quæ verò secundum potentiam tempore prior in vno est, omnino autem neque tempore, sed non aliquando quidem intelligit, aliquando autem non intelligit. Separatus autem est solum hoc, quod quidem est, & hoc solum immortale est, & perpetuum. Non reminiscitur autem, quia hoc quidem impassibile est, passivus verò intelligitur corruptibilis est, & sine hoc nihil intelligit.

¶ Hic autem patet, quod intellectus est immortalis, & immixtus, & impassibilis, substantia actus existens. Semper enim honorabilis est agens patiente, & principium materia. Idem autem est secundum actum. T.19. scientia cum se ipsa. ¶ Quæ verò secundum potentiam tempore prior in vno est, omnino autem neque tempore, sed non aliquando quidem intelligit, aliquando autem non intelligit. Separatus autem est solum hoc, quod quidem est, & hoc solum immortale est, & perpetuum. Non reminiscitur autem, quia hoc quidem impassibile est, passivus verò intelligitur corruptibilis est, & sine hoc nihil intelligit.

CAPVT VII.

¶ Hic autem patet, quod intellectus est immortalis, & immixtus, & impassibilis, substantia actus existens. Semper enim honorabilis est agens patiente, & principium materia. Idem autem est secundum actum. T.19. scientia cum se ipsa. ¶ Quæ verò secundum potentiam tempore prior in vno est, omnino autem neque tempore, sed non aliquando quidem intelligit, aliquando autem non intelligit. Separatus autem est solum hoc, quod quidem est, & hoc solum immortale est, & perpetuum. Non reminiscitur autem, quia hoc quidem impassibile est, passivus verò intelligitur corruptibilis est, & sine hoc nihil intelligit.

actus erat imperfecti. simpliciter autem actus, qui perfecti est, alius est. Sentire igitur simile est ipsi dicere solum, & intelligere. Cum autem iucundum, aut molestum ut affirmans, aut negans persequitur,

T. 29. aut fugit. ¶ Et sit est delectari, aut dolere, agere sensitiva medietate ad bonum aut malum inquantum talia, & fuga quoque & appetitus, qui est secundum actum, hoc sunt. & non aliud est appetituum & fugitivum, neque ab invicem neque a sensu.

T. 30. sed esse aliud est. ¶ Cognitivus autem animæ phantasmata ut sensibilia sunt, cum autem bonum, aut malum affirmaverit aut negaverit, tunc fugit aut persequitur. Quapropter nunquam sine phantasmate intelligit anima.

T. 31. ¶ Sicut enim aer pupillam huiusmodi fecit, ipsa autem aliud, & auditus similiter. ultimum autem unum est, & una medicas, esse autem ipsi plura. Quo autem discernit quod differt dulce & calidum, dictum est, qui lem & prius, dicendum autem & hic, est enim unum quid, sic autem ut terminat.

T. 32. ¶ Et hęc unum proportionem, aut numero quem habent ad utrinque ut illa ad invicem. Quid enim refert id dubitare, quomodo ea, quę eiusdem generis, iudicat, aut contraria, ut album & nigrum. Sit igitur ut A, quod album, ad B, quod nigrum, sic C ad D, quare & permuatim. Sit igitur C D unum infini, sic habebunt sicut & A B, idem quidem & unum, esse autem non idem, & illud similiter. Eadem autem ratio est, & si A quidem dulce sit, B verò album, formas igitur intellectu in phantasmatibus intelligit. ¶ Et sicut illis determinatum est ipsi persequendum & fugiendum, sic & extra sensum, cum in phantasmatibus fuerit, movetur, ut sentiens signum facit datum, quid dignis, communi cognoscit, videndo eum, qui se movet, quod hostis sit, aliquando autem his, quę sunt in anima phantasmatibus, aut intelligentiis, tanquam videns ratiocinatur, & deliberat futura ad presentia.

T. 34. ¶ Et, cum dixerit, quod ibi iucundum aut molestum, hic fugit aut persequitur, & omnino in actione est. Et quod sine actione est & verum & falsum, id eodem genere est cum bono & malo sed ipso simpliciter, & aliter.

T. 35. quo differt. ¶ Quę verò abstractione dicuntur intelligi. Vt enim finum, secundum quod finum, non separatim inquantum autem eorum si quis intelligeret tactu, sine carne utique intellige-

Actus erat imperfecti. simpliciter autem actus, qui perfecti est, alius est. Sentire igitur simile est ipsi dicere solum, & intelligere. Cum autem iucundum, aut molestum ut affirmans, aut negans persequitur, aut fugit. ¶ Et sit est delectari, aut dolere, agere sensitiva medietate ad bonum aut malum inquantum talia, & fuga quoque & appetitus, qui est secundum actum, hoc sunt. & non aliud est appetituum & fugitivum, neque ab invicem neque a sensu. sed esse aliud est. ¶ Cognitivus autem animæ phantasmata ut sensibilia sunt, cum autem bonum, aut malum affirmaverit aut negaverit, tunc fugit aut persequitur. Quapropter nunquam sine phantasmate intelligit anima. ¶ Sicut enim aer pupillam huiusmodi fecit, ipsa autem aliud, & auditus similiter. ultimum autem unum est, & una medicas, esse autem ipsi plura. Quo autem discernit quod differt dulce & calidum, dictum est, qui lem & prius, dicendum autem & hic, est enim unum quid, sic autem ut terminat. ¶ Et hęc unum proportionem, aut numero quem habent ad utrinque ut illa ad invicem. Quid enim refert id dubitare, quomodo ea, quę eiusdem generis, iudicat, aut contraria, ut album & nigrum. Sit igitur ut A, quod album, ad B, quod nigrum, sic C ad D, quare & permuatim. Sit igitur C D unum infini, sic habebunt sicut & A B, idem quidem & unum, esse autem non idem, & illud similiter. Eadem autem ratio est, & si A quidem dulce sit, B verò album, formas igitur intellectu in phantasmatibus intelligit. ¶ Et sicut illis determinatum est ipsi persequendum & fugiendum, sic & extra sensum, cum in phantasmatibus fuerit, movetur, ut sentiens signum facit datum, quid dignis, communi cognoscit, videndo eum, qui se movet, quod hostis sit, aliquando autem his, quę sunt in anima phantasmatibus, aut intelligentiis, tanquam videns ratiocinatur, & deliberat futura ad presentia. ¶ Et, cum dixerit, quod ibi iucundum aut molestum, hic fugit aut persequitur, & omnino in actione est. Et quod sine actione est & verum & falsum, id eodem genere est cum bono & malo sed ipso simpliciter, & aliter. quo differt. ¶ Quę verò abstractione dicuntur intelligi. Vt enim finum, secundum quod finum, non separatim inquantum autem eorum si quis intelligeret tactu, sine carne utique intellige-

A retin quæ eorum est: sic mathematica non separata, tanquam separata, intelligitur, cum intelligitur illa. ¶ Omnis autem intellectus, qui secundum actum intelligit, res ipsa est. Verum autem contingat aliquid separatorum intelligere ipsum, existente non separatum a magnitudine, an non, considerandum est posterius.

CAPVT VIII.

Nunc autem quæ de anima dicta sunt, recapitulantes dicamus iterum, quod anima entia quodammodo est omnia. Aut enim sunt sensibilia ea, quæ sunt, aut intelligibilia. Est autem scientia quidem sensibilia quodammodo, sensus autem sensibilia.

¶ Quomodo autem hoc sit, oportet inquirere. Secatur igitur scientia, & sensus in res, qui quidem potentia est, in eas, quæ sunt potentia: qui verò actu in eas, quæ sunt actu. Anima autem sensitiuum, & id quod seire potest, potentia hæc sunt, hoc quidem sensibile, illud verò sensibile. Necesse est autem aut ipsas, aut formas esse, ipsas igitur non, non enim lapis in anima est, sed forma. Quare anima sicut manus est, manus enim instrumentum instrumentorum, & intellectus forma formarum, & sensus forma sensibilibus.

¶ Quomodo autem nec res vlla est præter magnitudines, ut videntur sensibilia separata, in formis sensibilibus intelligibilia sunt, & quæ in abstractione dicuntur, & quæcunque sensibilibus habitus, & passionibus sunt. Et ob hoc qui non sentit aliquid nihil vni; addit nec intelligit. Et, cum speculetur, necesse est singula phantasmata aliquid speculari phantasmata autem, velut sensibilia sunt, præterquam quod sunt sine materia. Est autem imaginatio, aliud à dictione & negatione, completum enim intellectuum est verum, aut falsum. Præter autem intellectiones, quod differrent, ut non phantasmata sunt. An præter hæc phantasmata sunt, sed non sine phantasmatis.

CAPVT IX.

Quoniam autem animalium anima se, secundum duas definita est potentia, & discretio, quod intelligentie opus est, & sensus, & adhuc ipso mouere motu secundum locum: de sensu quidem & intellectu determinata sunt tota. De mouente autem quidnam sit anima, speculandum est, utrum una quædam pars ipsius sit separabilis, aut magnitudine aut ratione, an tota anima: & si par aliqua, utrum propria quædam sit præter consuetas dici & dictas, an harum una aliqua.

- T.41.** ¶ Habet autem dubitationem max quo modo oporteat partes animae dicere, & quot. Quodam enim modo infinite videntur, & non ex solum, quas dicunt quidam determinantes rationatiuam, & irascitiuam, & concupiscentiam, alij autem eam quae rationem habet, & eam, quae ratione caret. Secundum enim differentiam, per quas has separant, & alia videntur esse partes, maiorem his distantiam habentes, de quibus & nunc quidem dictum est. Nutritiua, scilicet, quae & placens inest, & omnibus animalibus. Et sensitiua, quam neque ut irrationabilem, neque ut rationem habentem ponere quis vixue facili. Adhuc autem & imaginaria, quae ipso esse quidem ab omnibus alia est.
- T.42.** ¶ Cui autem harum eadem vel alia sit, habet multam dubitationem, si quis ponat separatas partes animae. Adhuc autem appetitiua, quae & ratione & potentia alia videbitur vixue esse ab omnibus. Et in eo uenientia, utique est hanc duellere in rationatiua enim voluntas fit, & in irrationabili concupiscentia, & ita. Si autem tria sit anima, in vno quodque eorum appetitus.
- T.43.** ¶ Et etiam de quo nunc sermo instabat, quid est mouens secundum locum animalis? Motu enim secundum augmentum & decrementum, qui omnibus inest, quod omnibus inest, videbitur vixue mouere, generatiuum & nutritiuum. De respiratio ne autem & expiratione, & somno & vigilia posterior perspicuum, habent enim & haec dubitationem multam.
- T.44.** ¶ Sed de motu secundum locum, quid sit mouens animal secundum progressiuum motum considerandum est. Quod igitur non sit nutritiua potentia, manifestum est. Semper enim propter aliquid motus hic fit, & aut cum imaginatione, aut appetitu est, nihil enim non appetens, aut fugiens mouetur, nisi violentia. Amplius & plantae vixue motus essent, & haberent aliquam partem instrumentalem ad motum hunc.
- T.45.** ¶ Similiter autem neque sensitiuum. Multa enim sunt animalia, quae sensum quidem habent, manentia autem, & immobilia sunt assidue. Si igitur natura neque facit frustra quicquam, neque deficit in ea, scilicet, nisi in orbibus, & imbecillitate huiusmodi autem animalia perfecta, & non orbata sunt signum autem est quod generatiua sunt, & augmentum habent & decrementum, ut habent utique & partes instrumentales progressivis.
- ¶ At verò neque rationatiuum, & vocamus intellectus est mouens. Speculatiuus enim nihil spectat, & neque dicit de fugiendo & persequendo quicquam, semper autem motus aut fugiens aut persequens, aliquid est. Sed neque cum speculatur aliquid huiusmodi, iam praecipit aut persequi aut fugere, quemadmodum saepe intelligit terribile aliquid, non iubet autem illud, sed eorum mouetur autem intellectus, pars aliqua alia. ¶ Amplius & praecipiente intellectu, & dicente rationatione fugere aliquid, aut persequi, non mouetur, sed secundum concupiscentiam agit, ut incontinentes. Et omnia autem videmus, quod qui medendi artem habet, non medetur, tanquam aliud quippiam praecipiat obnecit agendi per seientiam, sed non scientia. At verò neque appetitus huius motus dominus est, continentes enim appetunt, & concupiscentes non operantur ea, quae appetitum habent, sed sequuntur intellectum.
- CAPUT X
- T.46.** ¶ Videntur autem duo hae mouentia, aut appetitus aut intellectus, si quis imaginationem ponat ut intellectum quandam, multa enim prius scientiam sequuntur imaginationes, & in aliis animalibus non intellectus, neque ratio est, sed imaginatio. Vtrique ergo hae motiua sunt secundum locum intellectus, & appetitus, si intellectus autem, qui propter aliquid rationatur, & qui actus est, differt. ¶ Autem & speculatiua sunt. Et appetitus propter aliquid omnis est, cuius enim appetitus hic, id principium actus intellectus. Vnum autem principium actionis est. Quare rationabiliter hae duo videntur mouentia, appetitus, & intellectus actiua, appetibile enim mouet, & propter hoc intellectus mouet, quia appetibile principium ipsius est. ¶ Et imaginatio quoque cum mouetur, non mouet sine appetitu. Vnum quod igitur mouens ipsum appetitum, si enim duo, intellectus & appetitus mouerent, secundum commune vixue aliquam partem mouerent, nunc autem intellectus non videtur mouere sine appetitu, voluntas enim appetitum est. Cum autem secundum rationem mouetur, & secundum voluntatem mouetur, appetitus autem mouet propter rationem concupiscentia eorum appetitus quod est.
- T.47.** ¶ Intellectus autem propter omnia est, & non recta. Vnde semper vixue mouet appetibile, sed haec autem habent, aut appetentes bonum, aut omnia autem, sed agibilia sunt, vixue autem est, quod potest & aliter se habere.

[illegible]

CAPVT XII.

(Handwritten Greek text, likely from a manuscript of the New Testament, showing dense script and some ink bleed-through.)

- stium, sensum autem non habeat, non manifestum existens generabile autem, at vero neque ingenerabile. Quare enim non habebit? aut enim animæ melius erit, aut corpori. Nunc autem neutrum est, illa enim non magis intelligit, hoc autem nihil erit magis propter illud. ¶ Nullum ergo corpus non manens habet animam sine sensu. At verò, si habet sensum, necesse est corpus esse aut simplex, aut mistum. Impossibile autem est esse simplex, tactum enim non habebit, est autem necesse hunc habere. ¶ Hoc autem ex his manifestum. Quoniam enim animal corpus animatum est: corpus autem omne est tangibile: tangibile autem, quod sensibile tactu: necesse est & animalis corpus tactuum esse, si debeat conservari animal. Alij enim sensus per alia sentiunt, ut olfactus, visus, auditus: tangens autem, nisi habeat sensum, non poterit hæc quidem fugere, illi autem accipere. Si verò hoc impossibile est salvari animal. Quapropter & gustus est ut tactus quidam. alimentum enim, alimentum autem corpus tangibile. ¶ Sonus autem, & color, & odor non alunt, neque faciunt augmentum aut decrementum. Quamobrem & gustum necesse est tactum esse quendam: quia tangibilis & nutritivi sensus est. Hi igitur necessarii sunt animalibus manifestum est, quod non est possibile sine tactu animal esse. Alij autem propter bonum & generi animalium iam non cunctantur, sed etiam ut progressivo, necesse est melle, si enim debeat saluari, non solum oportet tangendo sentire, sed & emmus.
- ¶ Hoc autem erit, si per medium, sensibile, fuerit, eo quod illud quidem à sensibili patiaris & moueatur. Ipsum autem ab illo. Sicut enim mouens secundum locum vique ad permutationem facit, & pellens alterum facit ut pellat, & est per medium motus, & primum quidem mouens pellit & non pellitur, vltimum autem solum pellitur & non pellit, medium autem utraque. multa autem media, sic in alteratione præterquam quod manens in eodem loco alterat. Ut si quis in ceram tinxerit, vique ad id mota est, quousque tinxit, lapis autem nihil: sed aqua vique procul. præter autem ad plurimum mouetur, & agit, & patitur, si maneat, & vntus sit. Unde & de refractione est melius, quam visum egredientem refrangi, ætrem pati à colore & figura, vique quo sic vntus, in leui autem est vntus.

T. 67. T. 68. T. 69. T. 70. T. 71. T. 72. T. 73. T. 74. T. 75. T. 76. T. 77. T. 78. T. 79. T. 80. T. 81. T. 82. T. 83. T. 84. T. 85. T. 86. T. 87. T. 88. T. 89. T. 90. T. 91. T. 92. T. 93. T. 94. T. 95. T. 96. T. 97. T. 98. T. 99. T. 100. T. 101. T. 102. T. 103. T. 104. T. 105. T. 106. T. 107. T. 108. T. 109. T. 110. T. 111. T. 112. T. 113. T. 114. T. 115. T. 116. T. 117. T. 118. T. 119. T. 120. T. 121. T. 122. T. 123. T. 124. T. 125. T. 126. T. 127. T. 128. T. 129. T. 130. T. 131. T. 132. T. 133. T. 134. T. 135. T. 136. T. 137. T. 138. T. 139. T. 140. T. 141. T. 142. T. 143. T. 144. T. 145. T. 146. T. 147. T. 148. T. 149. T. 150. T. 151. T. 152. T. 153. T. 154. T. 155. T. 156. T. 157. T. 158. T. 159. T. 160. T. 161. T. 162. T. 163. T. 164. T. 165. T. 166. T. 167. T. 168. T. 169. T. 170. T. 171. T. 172. T. 173. T. 174. T. 175. T. 176. T. 177. T. 178. T. 179. T. 180. T. 181. T. 182. T. 183. T. 184. T. 185. T. 186. T. 187. T. 188. T. 189. T. 190. T. 191. T. 192. T. 193. T. 194. T. 195. T. 196. T. 197. T. 198. T. 199. T. 200. T. 201. T. 202. T. 203. T. 204. T. 205. T. 206. T. 207. T. 208. T. 209. T. 210. T. 211. T. 212. T. 213. T. 214. T. 215. T. 216. T. 217. T. 218. T. 219. T. 220. T. 221. T. 222. T. 223. T. 224. T. 225. T. 226. T. 227. T. 228. T. 229. T. 230. T. 231. T. 232. T. 233. T. 234. T. 235. T. 236. T. 237. T. 238. T. 239. T. 240. T. 241. T. 242. T. 243. T. 244. T. 245. T. 246. T. 247. T. 248. T. 249. T. 250. T. 251. T. 252. T. 253. T. 254. T. 255. T. 256. T. 257. T. 258. T. 259. T. 260. T. 261. T. 262. T. 263. T. 264. T. 265. T. 266. T. 267. T. 268. T. 269. T. 270. T. 271. T. 272. T. 273. T. 274. T. 275. T. 276. T. 277. T. 278. T. 279. T. 280. T. 281. T. 282. T. 283. T. 284. T. 285. T. 286. T. 287. T. 288. T. 289. T. 290. T. 291. T. 292. T. 293. T. 294. T. 295. T. 296. T. 297. T. 298. T. 299. T. 300. T. 301. T. 302. T. 303. T. 304. T. 305. T. 306. T. 307. T. 308. T. 309. T. 310. T. 311. T. 312. T. 313. T. 314. T. 315. T. 316. T. 317. T. 318. T. 319. T. 320. T. 321. T. 322. T. 323. T. 324. T. 325. T. 326. T. 327. T. 328. T. 329. T. 330. T. 331. T. 332. T. 333. T. 334. T. 335. T. 336. T. 337. T. 338. T. 339. T. 340. T. 341. T. 342. T. 343. T. 344. T. 345. T. 346. T. 347. T. 348. T. 349. T. 350. T. 351. T. 352. T. 353. T. 354. T. 355. T. 356. T. 357. T. 358. T. 359. T. 360. T. 361. T. 362. T. 363. T. 364. T. 365. T. 366. T. 367. T. 368. T. 369. T. 370. T. 371. T. 372. T. 373. T. 374. T. 375. T. 376. T. 377. T. 378. T. 379. T. 380. T. 381. T. 382. T. 383. T. 384. T. 385. T. 386. T. 387. T. 388. T. 389. T. 390. T. 391. T. 392. T. 393. T. 394. T. 395. T. 396. T. 397. T. 398. T. 399. T. 400. T. 401. T. 402. T. 403. T. 404. T. 405. T. 406. T. 407. T. 408. T. 409. T. 410. T. 411. T. 412. T. 413. T. 414. T. 415. T. 416. T. 417. T. 418. T. 419. T. 420. T. 421. T. 422. T. 423. T. 424. T. 425. T. 426. T. 427. T. 428. T. 429. T. 430. T. 431. T. 432. T. 433. T. 434. T. 435. T. 436. T. 437. T. 438. T. 439. T. 440. T. 441. T. 442. T. 443. T. 444. T. 445. T. 446. T. 447. T. 448. T. 449. T. 450. T. 451. T. 452. T. 453. T. 454. T. 455. T. 456. T. 457. T. 458. T. 459. T. 460. T. 461. T. 462. T. 463. T. 464. T. 465. T. 466. T. 467. T. 468. T. 469. T. 470. T. 471. T. 472. T. 473. T. 474. T. 475. T. 476. T. 477. T. 478. T. 479. T. 480. T. 481. T. 482. T. 483. T. 484. T. 485. T. 486. T. 487. T. 488. T. 489. T. 490. T. 491. T. 492. T. 493. T. 494. T. 495. T. 496. T. 497. T. 498. T. 499. T. 500. T. 501. T. 502. T. 503. T. 504. T. 505. T. 506. T. 507. T. 508. T. 509. T. 510. T. 511. T. 512. T. 513. T. 514. T. 515. T. 516. T. 517. T. 518. T. 519. T. 520. T. 521. T. 522. T. 523. T. 524. T. 525. T. 526. T. 527. T. 528. T. 529. T. 530. T. 531. T. 532. T. 533. T. 534. T. 535. T. 536. T. 537. T. 538. T. 539. T. 540. T. 541. T. 542. T. 543. T. 544. T. 545. T. 546. T. 547. T. 548. T. 549. T. 550. T. 551. T. 552. T. 553. T. 554. T. 555. T. 556. T. 557. T. 558. T. 559. T. 560. T. 561. T. 562. T. 563. T. 564. T. 565. T. 566. T. 567. T. 568. T. 569. T. 570. T. 571. T. 572. T. 573. T. 574. T. 575. T. 576. T. 577. T. 578. T. 579. T. 580. T. 581. T. 582. T. 583. T. 584. T. 585. T. 586. T. 587. T. 588. T. 589. T. 590. T. 591. T. 592. T. 593. T. 594. T. 595. T. 596. T. 597. T. 598. T. 599. T. 600. T. 601. T. 602. T. 603. T. 604. T. 605. T. 606. T. 607. T. 608. T. 609. T. 610. T. 611. T. 612. T. 613. T. 614. T. 615. T. 616. T. 617. T. 618. T. 619. T. 620. T. 621. T. 622. T. 623. T. 624. T. 625. T. 626. T. 627. T. 628. T. 629. T. 630. T. 631. T. 632. T. 633. T. 634. T. 635. T. 636. T. 637. T. 638. T. 639. T. 640. T. 641. T. 642. T. 643. T. 644. T. 645. T. 646. T. 647. T. 648. T. 649. T. 650. T. 651. T. 652. T. 653. T. 654. T. 655. T. 656. T. 657. T. 658. T. 659. T. 660. T. 661. T. 662. T. 663. T. 664. T. 665. T. 666. T. 667. T. 668. T. 669. T. 670. T. 671. T. 672. T. 673. T. 674. T. 675. T. 676. T. 677. T. 678. T. 679. T. 680. T. 681. T. 682. T. 683. T. 684. T. 685. T. 686. T. 687. T. 688. T. 689. T. 690. T. 691. T. 692. T. 693. T. 694. T. 695. T. 696. T. 697. T. 698. T. 699. T. 700. T. 701. T. 702. T. 703. T. 704. T. 705. T. 706. T. 707. T. 708. T. 709. T. 710. T. 711. T. 712. T. 713. T. 714. T. 715. T. 716. T. 717. T. 718. T. 719. T. 720. T. 721. T. 722. T. 723. T. 724. T. 725. T. 726. T. 727. T. 728. T. 729. T. 730. T. 731. T. 732. T. 733. T. 734. T. 735. T. 736. T. 737. T. 738. T. 739. T. 740. T. 741. T. 742. T. 743. T. 744. T. 745. T. 746. T. 747. T. 748. T. 749. T. 750. T. 751. T. 752. T. 753. T. 754. T. 755. T. 756. T. 757. T. 758. T. 759. T. 760. T. 761. T. 762. T. 763. T. 764. T. 765. T. 766. T. 767. T. 768. T. 769. T. 770. T. 771. T. 772. T. 773. T. 774. T. 775. T. 776. T. 777. T. 778. T. 779. T. 780. T. 781. T. 782. T. 783. T. 784. T. 785. T. 786. T. 787. T. 788. T. 789. T. 790. T. 791. T. 792. T. 793. T. 794. T. 795. T. 796. T. 797. T. 798. T. 799. T. 800. T. 801. T. 802. T. 803. T. 804. T. 805. T. 806. T. 807. T. 808. T. 809. T. 810. T. 811. T. 812. T. 813. T. 814. T. 815. T. 816. T. 817. T. 818. T. 819. T. 820. T. 821. T. 822. T. 823. T. 824. T. 825. T. 826. T. 827. T. 828. T. 829. T. 830. T. 831. T. 832. T. 833. T. 834. T. 835. T. 836. T. 837. T. 838. T. 839. T. 840. T. 841. T. 842. T. 843. T. 844. T. 845. T. 846. T. 847. T. 848. T. 849. T. 850. T. 851. T. 852. T. 853. T. 854. T. 855. T. 856. T. 857. T. 858. T. 859. T. 860. T. 861. T. 862. T. 863. T. 864. T. 865. T. 866. T. 867. T. 868. T. 869. T. 870. T. 871. T. 872. T. 873. T. 874. T. 875. T. 876. T. 877. T. 878. T. 879. T. 880. T. 881. T. 882. T. 883. T. 884. T. 885. T. 886. T. 887. T. 888. T. 889. T. 890. T. 891. T. 892. T. 893. T. 894. T. 895. T. 896. T. 897. T. 898. T. 899. T. 900. T. 901. T. 902. T. 903. T. 904. T. 905. T. 906. T. 907. T. 908. T. 909. T. 910. T. 911. T. 912. T. 913. T. 914. T. 915. T. 916. T. 917. T. 918. T. 919. T. 920. T. 921. T. 922. T. 923. T. 924. T. 925. T. 926. T. 927. T. 928. T. 929. T. 930. T. 931. T. 932. T. 933. T. 934. T. 935. T. 936. T. 937. T. 938. T. 939. T. 940. T. 941. T. 942. T. 943. T. 944. T. 945. T. 946. T. 947. T. 948. T. 949. T. 950. T. 951. T. 952. T. 953. T. 954. T. 955. T. 956. T. 957. T. 958. T. 959. T. 960. T. 961. T. 962. T. 963. T. 964. T. 965. T. 966. T. 967. T. 968. T. 969. T. 970. T. 971. T. 972. T. 973. T. 974. T. 975. T. 976. T. 977. T. 978. T. 979. T. 980. T. 981. T. 982. T. 983. T. 984. T. 985. T. 986. T. 987. T. 988. T. 989. T. 990. T. 991. T. 992. T. 993. T. 994. T. 995. T. 996. T. 997. T. 998. T. 999. T. 1000.

A Physiologorum dicunt talem esse aquam,
 per qualemcunque terram transeat. Et
 hoc manifestum est in salis aquis maxi-
 me, sal enim quidam terra speciet est,
 quare quæ per cinerem colantur amarum
 calcentem amarum facit saporem. Sunt
 quoque fontes multi. In quidem amari-
 li verò acidi, alij autem omnimodos ha-
 bent sapores alios. Rationaliter itaque
 in terra nascentibus fit saporum generum
 maxime, pari enim natum est humidum,
 quemadmodum & alia, a contrario, con-
 trarium autem siccum. Quare & ab igne
 patitur quid, sicca enim ignis natura. Sed
 proprium ignis calidum est, terre verò
 siccum: sicut dictum est in iis, quæ de ele-
 mentis. Quia igitur ignis, & quæ terra, nihil
 natum est agere vel pari, nec aliud quic-
 quam: quia autem inest contrarietas in
 hac omnia agunt & patiuntur. Quomodo
 ergo qui lauant in humido colat
 & sapores, talem faciente habere i-
 quam, sic & natura siccum & terreum, &
 per sic cum & terreum colans, & manens
 calida, quale quid humidum facit. Et
 hoc est sapor, facta à dicto siccò passio in
 humido gustus, qui secundum poten-
 tiam, alteratur in actum. dicit enim
 sensitiuum ad hoc, potentia præexistens,
 non enim ut discere, sed ut speculari, est
 sentire. Quod autem non cuiusque noc-
 ci, sed nutritium, sapores aut passio sunt,
 aut privatio, oportet sumere hinc, quod
 nec siccum absque humido, nec humi-
 dum absque siccò, alimentum enim ip-
 sis animalibus nullum eorum est, sed
 mistum: neque ipsi plantis, sed mistum.
 Et sunt eius qui ostendit sibi animalibus
 tangibilia quidem sensibilia, augmen-
 tum facientis & de recremento. Horum e-
 nim causa, secundum quod calidum aut
 frigidum id, quod affertur, hæc enim
 faciunt & augmentum & decrementum.
 Nutrit autem, secundum quod gustabi-
 le id, quod affertur, omnia enim nu-
 triuntur dulci, vel simpliciter, vel mistum.
 Oportet igitur de his determinare in eis,
 quæ de Generatione & Corruptione sunt
 autem quantum necesse, tangisse quæ.
 Calidum enim augmentat, & strum nu-
 trimentum, & leue quidem attrahit, &
 marum autem & salum relinquunt præ-
 pter grauedinem. Quod itaque facit in
 exterioribus corporibus exterior calor,
 hoc, qui in natura, maxime animalium
 & plantarum quapropter nutriuntur die,

Commisceantur autem alij saporēs ad cibum eodem modo salfo & acido, pro condimento. hæc autem, propterea quòd retrahit: eò quòd nimis nutritum sic dulce, & supernatantium. Quemadmodum autem colores ex albi & nigri milione sunt, ita & saporēs ex dulci & amaro. Et secundum proportionem etiam eò quòd magis vel nimis unusquisque est, siue secundum numeros quosdā millionis & motus siue & indeterminare. Qui autem delectationem faciunt misti, hū in numeris solum. Pinguis ergo sapor ipsius, dulcis est, amarum verò & salsum ferè idem sunt, aeris verò & austeris, & acerbis, & acidis in medio. Ferè enim æquales saporum species, & colorum sunt. Septem enim viriſque species hī quis ponat, sicut rationale est, liuidum nigrum quid esse. Relinquitur enim flauum quidem albi esse, quemadmodum & pingue est dulce, Puniceum verò & purpureum, & viride, & ceruleum in medio albi & nigri. alij verò misti ex his. Et quemadmodum nigrum purior est albi in perspicuo, ita amarum & salsum dulcis in nutritio humido. Quare & eius combustorum amarus, omnium, exhalatum enim est ex ipsis potabile. Democritus autem, & plurimi Physiologorum, quicun que dicunt de sensibus, læcongruissimum quid faciunt, omnia enim sensibilia tangibilia faciunt. Et tamen hī hoc taliter se habet, manifestum est quòd & aliorum sensuum unusquisque tactus quidam est. hoc autem quòd sit impossibile, non difficile est discernere. Amplius autem communibus sensuum omnium vtuntur quasi propriis. magnitudo enim & figura, & asperum & læue, amplius autem acutum & obtusum, quod in mollibus, communia sunt sensuum. & si non omnium, saltem visus & tactus. Quare & de his decipiuntur, de propriis autem non decipiuntur, velut visus de colore, & auditus de sonis. Quidam autem propria ad ista reducunt, quemadmodum Democritus. Nam album quidem & nigrum, hoc quidem asperum dicit esse, hoc verò læue. ad figuras autem reducit saporēs: quamuis aut nullius aut magis visus est communia cognoscere. Si ergo gustus magis, minima igitur certissimi sensus est discernere circa vnumquodque genus: quare oportebat gustum, & alia communia sentire maxime

Verum enim est, quod Euripidem vituperans Stratis dixit.

Quando lenis desequitur, non infundat augmentum.

Qui autem nunc commiscunt ad portiones tales virtutes, vito faciunt per vsum voluptati, donec vique ex duobus sensibus fiat suavis, tanquam vnum & ab vno. Hoc igitur odorabile proprium hominis est, qui autem secundum sapores ordinatus est, & aliorum animalium sicut dictum est prius. Et illorum quidem quia secundum accidens habent suavitatem, diuiduntur species secundum sapores istius autem non iam, propterea quod natura ipsius est secundum seipsam suavis, aut tristis. Causa autem, cur proprius sit hominis talis odor, est propter frigus, quod circa cerebrum. Frigido enim natura existente cerebro, & sanguine, qui circa illud in angustis venis existit, subtili & puro, de facili autem infrigidabili (propter quod & citius evaporat, infrigidata propter locum, fluxionum morbos facit hominibus) ad auxilium sanitatis facta est, illa species odoris. nullum enim aliud est opus ipsius, quam hoc. hoc autem facit manifeste, cibus enim suavis existens, & siccus, & humidus saepe morbosus est. Qui autem ab odore secundum seipsam odorifero suavis, quomodo eique se habent, vtilis, ut ira dicam, semper est. Et propter hoc sic per respirationem non omnibus, sed hominibus & sanguine praedictorum, ut quadrupedibus, & participantibus magis naturam aeris. Ascendentibus namque odoribus ad cerebrum propter leuitatem caloris, qui in ipsis sanus habent quae circa locum hunc. odoris namque virtus calida natura est. Vixit autem natura respiratione ad duo, ut ex proposito quidem, ad thoracis adiutorium: ut extra propositum autem, ad odorantem. respirante enim tanquam ex transitu, facit per nares inorum. Proprium autem hominis naturae est talis generis odoris, quia maximum & humidissimum cerebrum habet inter animalia, ut propter magnitudinem, propter hoc enim solus, ut ita dicam, sentit animalium homo, & gaudet florum & talium odoribus, comensuratus enim eorum color, & motus ad excessum eius, quae in loca frigida, & humiditas, est. Aliis vero quaecunque

A Quare quæcunque tempus sentiant, hæc
sola animalia meminerunt, & isto quo
sentiant. Quoniam autem de imaginatio-
ne prius in his, quæ sunt de Anima, dictum
est, & quod intelligere non est sine phan-
tasmate, accidit enim eadem passio in in-
telligendo quæ quidem & in describen-
doui enim nulla videntes quâritate trian-
guli determinata, tamen finitum secun-
dum quantitatem describimus, & intelli-
gens similiter: etsi non intelligit quan-
tum, ponit tamen ante oculos quantum,
intelligit autem non secundum quod quan-
tum, si autem natura sit quantorum, in his
nitorum autem, ponit quidem quantum
determinatum, intelligit autem secun-
dum quod quantum solum. Propter quam
igitur causam non contingit intelligere
aliquid sine continuo, neque sine tempore
quæ nō in tempore sunt, alia ratio. Ma-
gnitudinem autem & motum cognoscere
necesse est, quo & tempus, & phantasma.
communis sensus passio est. Quare mani-
festum est, quod primo sensus horum
cognitus est. memoria autem ea, quæ est
intelligibilem, non sine phantasmate
est: quare intellectui secundum accidens
utique erit, per se autem primi sensui-
ui. Unde & aliis quibusdam inest ani-
malium, & non solum hominibus, & ha-
benibus opinionem, aut prudentiam. Si
autem intellectus earum partium esset, non
utique inest multis aliorum animalium,
fortè autem nulli mortalium. Quoniam
neque nunc omnibus: propter quod nō
omnia temporis sensum habeat. semper
enim eam agit memoria, sicut & prius di-
ximus, quod vidit hoc, aut audiuit, aut di-
dicit, simul sentit quæ prius, prius autem,
& posterius in tempore sunt. Cuius igitur
eorum, quæ animæ memoria sit, mani-
festum est, quod cuius & imaginatio est. Et
sunt memorabilia per se quidem, quorum
est imaginatio: secundum accidens au-
tem, quæcunque non sine imaginatione.
Dubitabit autè utique aliquis, quomodo
passione quidè præterite, re verò absente,
meminit quod non præsens. Manifestum
enim quod oportet intelligere talem ali-
quā factū per sensum in anima, & in parte
corporis habente ipsam, velut picturā quā-
dam, passionem, cuius dicimus habitum
esse memoriam. factus enim motus im-
mit velut figuram quandam sensibus, sicut
vigilantes annulis. Unde & alia quidem,
quæ in motu multæ, aut propter passionē,
ut propter ætatem sunt, non sit memo-
ria: tanquam epique in aquam fluentem

Καὶ ἄλλον β.

Bigitur est memoria, & meminit, dictum
est, quod phantasmatis ut imagine, cuius
phantasma est habitus, & cuius particula
earum, quæ in nobis, quod primi sensus
& quo tempus sentimus.

CAP VIII

Dicitur est in indiduo & ultimo, passio qui-
dem inest iam patienti & scientia, si opor-
tet vocare scientiam habitum aut passio-
nem. Nihil autem prohibet secundum ac-
cidents meminisse quorundam, quod sci-
mus. Meminisse autem secundum se non
est ante factum tempus, meminit enim
nunc quod vidit, aut passus fuit prius non
quod nunc patitur, meminit nunc. Amplius
autem manifestum est, quod meminisse
est non nunc remanentem a principio
sentientem iam patientem, sed cum resu-
minat quam prius habuit scientiam, aut sen-
sum, aut cuius habitu memoriam. diceba-
mus, hoc est & tunc reminisci eorum, qui
dicta sunt aliquid, ipsum autem memo-
re accidit & memoriam sequi. Neque itaque
hæc simpliciter, siq̃ ex exteriori i-
terum sunt, sed est et, est autem venon-
bis enim discere, & invenire contingit eun-
dem idem. Oportet igitur differre reminis-
ciatibz his, & in existente pluri principio,
quam ex quo addit, ut respondet. Contin-
guunt autem remanentem, quoniam aptus
natura est hic motui fieri post hunc. Si-
tem ex necessitate, manifestum est, quod
cum motu, fuerit illo, hoc movebatur.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣ

fi autem non ex necessitate, sed consuetudine, ut plurimum mouebitur. Accedit autem quosdam semel consueuisse magis, quam alios sæpe motos : unde quosdam semel videntes, magis meminimus, quam alia sæpe. Cum igitur reminiscimur, mouemur secundum quandam primorum motuum, quousque utique mouemur, post quem ille consuevit : unde & quod consequenter est, veniamur, mediante ab ipso nunc, aut alio aliquo, & à simili, aut contrario, aut propinquo. Propter hoc fit reminiscencia. motus enim horum, aliorum quidem sunt eadem, aliorum autem simul, aliorum autem partem habent, quare reliquum paruum est, quod motum est post illum. Querunt igitur sic, & non quærentes autem sic reminiscuntur, cum post alterum motum ille fit, ut plurimum autem alteris factis motibus, quales diximus fiebat ille. Nihil autem oportet considerare quæ procul sunt, quando meminimus, sed quæ propè. Manifestum enim, quod idem modus, quomodo dicit, quod consequenter non præinquirens, neque reminiscens. consuetudine enim consequuntur motus, hic post hunc. Et cum igitur reminisci voluerit, hoc faciet, quæret accipere principium motus, post quem ille erit. unde citissime, & optime sunt à principio reminiscencie, sicut enim se habent res ad inuicem in eo quod consequenter, sic & motus. Et sunt facile reminiscibilia, quæqueque ordinationem habent aliquam, sicut Mathematica; quæ autem præe & difficulter. Et in hoc reminisci differt ab iterum addiscere, quia poterit quodammodo per seipsum moueri in id quod est post principium : cum verò non, sed per alium, non adhuc meminit. Sæpe autem iam quidem non potest reminisci, quærens autem potest, & inuenit. Hoc autem fit multa mouenti, quousque moueat huiusmodi motu, quem consequitur res. Meminisse enim est inesse potentiam mouentem, hoc autem ita ut ex ipso, & quibus habet motibus moueatur, sicut dictum est. Oportet autem acceptum esse principium. Quapropter à locis videntur reminisci aliquando. Causa autem est, quia velocius ab alio in aliud veniunt, ut à lacte in album, ab alio autem in aerem, & ab hoc in humidum à quo meminit autumni, huc quærens anni cæp. Videntur autem vniuersaliter & mediū principium omnium. Si enim non prius

cum in hoc venerit reminiscetur, aut non
 iam, neque aliunde, ut si quis intellex-
 rit, in quibus a b e d e f g h. Si enim
 in e reminiscetur, in h memoratus est,
 hinc enim ad ambo motum esse contin-
 git, & in d & in f. Si vero non horum ali-
 quod querat, in e veniens reminiscetur, si
 d autem inquirat, quemadmodum in g ve-
 niens reminiscetur, si g autem inquirat: si
 autem non in a & sic semper. Sui autem,
 quod est ab eodem aliquando quidem me-
 minisse, aliquando autem non, causa est,
 quia contingit ad plura motu esse ab eu-
 dem principio, ut ab ipso e in h, aut in d.
 A B C D E F G H

Si igitur non per antiquum motum,
 inconstitutius movetur, tanquam enim na-
 tura iam consuetudo est. Unde quis sepe
 intelligimus, ex eo reminiscimur. Sicut e-
 nim natura hoc post hoc est, sic & opera-
 tione, ipsum autem sepe naturam sui h.
 Quoniam autem sicut si quis in i qua sunt
 natura, & extra naturam, & a fortuna ad-
 huc magis in iis, quae per consuetudinem
 sunt quibus natura non similiter inest,
 quare movetur aliquando, & illuc & al-
 ter, praesertim & cum recabitur illuc in-
 stitue aliquo. Et propter hoc cum opus est
 nomen meminisse, assimile quidem, in il-
 lud autem sollicitamur. Reminisci igitur
 hoc accidit modo. Maxime autem oportet
 cognoscere tempus, aut mensura, aut infi-
 nite. Est autem aliquid, quo indicat maius
 & minus, rationale autem, sicut & ma-
 gnitudines. Intelligit autem magnas & pro-
 cul, non extendendo illuc cogitationem,
 sicut visum dicunt quidam, etenim cum
 non sint, similiter intelligit, sed ratione
 quadam movebit, sunt enim in ipsa simi-
 les figurae & motus. Quod igitur differe-
 ntia maiores intelligit? An, quia illas in-
 telligit, quae minores, omnia eadem, quae in-
 tua sunt, minora, & proportionaliter &
 quae extra. Est autem fortassis sicut & for-
 mis proportionale accipere, sed in ipso sic
 & distantius. Sicut igitur, si ipsam a b & c
 movetur, facit ipsam a d: proportionale
 enim est ipsa a c, & ipsa c d. Quid ergo
 magis e d, quam f g facit? An sicut a c
 ad a b se habet, sic & b ad m se habet
 per has igitur simul movetur. Si vero f g
 velit intelligere, b e similiter intelligit,
 sed pro k m k intelligit, haec enim se ha-
 bent sicut f a ad b a.

Cum igitur simul possit motus & tem-
 poris, tunc memoria agit, si autem putet,
 cum in hoc venerit reminiscetur, aut non
 iam, neque aliunde, ut si quis intellex-
 rit, in quibus a b e d e f g h. Si enim
 in e reminiscetur, in h memoratus est,
 hinc enim ad ambo motum esse contin-
 git, & in d & in f. Si vero non horum ali-
 quod querat, in e veniens reminiscetur, si
 d autem inquirat, quemadmodum in g ve-
 niens reminiscetur, si g autem inquirat: si
 autem non in a & sic semper. Sui autem,
 quod est ab eodem aliquando quidem me-
 minisse, aliquando autem non, causa est,
 quia contingit ad plura motu esse ab eu-
 dem principio, ut ab ipso e in h, aut in d.
 A B C D E F G H

ὁμοίαν, ὡς δὲ ἀνίσταται ἀπὸ τοῦ ὕπνου (α). Ἄρα
 οὐκ ἔστιν ὅτι ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς
 τοῦ ζώου, ἀλλ' ὡς τοῦ θεοῦ. ὁμοίαν δὲ
 τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ φύσις τοῦ
 ζώου, καὶ τῇ φύσει τοῦ ζώου ἐστὶν ἡ φύσις
 τοῦ ψυχίου. καὶ οὕτως ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου
 ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ φύσις τοῦ ζώου
 ἐστὶν ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ οὕτως ἡ φύσις
 τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ
 φύσις τοῦ ζώου ἐστὶν ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ
 οὕτως ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς
 τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ φύσις τοῦ ζώου ἐστὶν
 ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ οὕτως ἡ φύσις τοῦ
 ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ φύσις
 τοῦ ζώου ἐστὶν ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ οὕτως
 ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ,

A quare impotentia atque dissolutio simili-
 ter erit: necesse est enim, quod vigilat, con-
 tingere dormire, impossibile enim semper
 agere. Similiter autem neque dormire sem-
 per quicquam contingit. Somnus enim pas-
 sio sensitivæ particulæ est, ynculæ & im-
 mobilitas quædam. Quare necesse est omne
 dormiens habere sensitivam particulam.
 sensitivum autem, quod potest sentire se-
 cundum actum. Agere autem sensu propriè
 & simpliciter, impossibile est dormienti
 simul. ideo necessarium est somnum om-
 nem excitabilem esse, alia igitur penè om-
 nia somno communicant, & natabilia, &
 volatilia, atque pedestria. Etenim omnia
 piscium genera, & quæ mollium visa sunt
 dormire, & alia omnia quæcunque habent
 oculos, etenim quæ duras habent oculos,
 & insecta, manifestum quod dormiunt.
 brevis autem somni sunt huiusmodi ani-
 mia, ideoque latere vique quædam sap-
 te, vtrum participant somno, vel non. Te-
 raceorum autem, secundum sensum qui-
 dem nondum factum est manifestum, si
 dormiunt, si cui verò verisimilis dicta ra-
 tio est, ea suadebitur. Quod igitur somno
 communicant omnia animalia, mani-
 festum ex his, eo enim quod sensum habeat,
 definitum est animal, sensus autem modo
 quidem aliquo immobilitatem, & velut
 vinculum somnum esse dicimus: soluti-
 nem autem, remissionemque vigiliam.
 Plantarum autem nullum possibile est
 communicare neutra harum passionum,
 nam sine sensu quidem non existit neque
 somnus, neque vigilia quibus verò inest
 sensus, & tristari & gaudere quibus verò
 hæc, & concupiscentia, plantæ autem nihil
 horum inest. Signum autem, quodiam &
 opus suum facit nutritiva particula in
 dormiendo, magis quam in vigiliando. nu-
 triuntur autem & augentur nunc magis,
 tanquam nihil egentia ad hæc sensu.

CAPVT II.

Q uare autem dormiunt, & vigiliant, &
 propter qualem quendam sensum, vel
 quales, si propter plures, considerandum.
 Quoniam verò quædam animalia habent
 sensus omnes, quædam verò non habent,
 vi visum, cæcum autem & gustum omnia
 habent, nisi si quod animalium imperfectius
 dictum est autem de his in eo, quæ de Ani-
 ma. impossibile autem simpliciter quili-
 cunque sensu sentire, quod dormit animal.

Ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ
 φύσις τοῦ ζώου ἐστὶν ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ
 οὕτως ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς
 τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ φύσις τοῦ ζώου ἐστὶν
 ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ οὕτως ἡ φύσις τοῦ
 ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ φύσις
 τοῦ ζώου ἐστὶν ὡς τοῦ ψυχίου. καὶ οὕτως
 ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς τοῦ θεοῦ,

LIB. DE INSOMNIIS. 1467

Cum vero illarum aliquod, non est hoc necesse. Propter quam verò causam accidit dormire, & cuiusmodi passio est, dicendum. Quoniam autem modi plures sunt causarum nam & eius gratia, & vnde principium motus, & materiam, & rationem causam esse dicimus. Primum ipitur, quoniam naturam dicimus gratia alius facere, hoc autem bonum aliquod, quietem verò omni, quod natum est moueri. non potest autem semper & continuè moveri cum delectatione, necessariam esse atque vilem : somno quoque propter ipsam veritatem coaptant translationem hanc, tanquam requies sit, quare propter salutem animalium existit : vigilia verò finis, nam sentire & sapere omnibus suis, quibus inest alterum eorum : optima enim hæc : finis verò optimum. Amplius autem necessarium est vnicuique animalium inesse somnum. dico autem ex suppositione necessitatem, quoniam, si animal erit habens suam naturam, ex necessitate inesse quædam ei oportet, & his existentibus, alia existere : Amplius autem & quali motu, & actione in corporibus facta, accidit vigilare & dormire animalibus, post hæc dicendum aliis igitur animalibus, quemadmodum ex analogibus existimandum causas esse passionis vel easdem, vel proportionales, sanguine verò præditi quæ quidem hominibus, quare ex his omnia speculandum. Quod igitur sensus principium sit ab eadem parte animalibus, à qua quidem & motus, determinatum est prius in aliis. ipsa verò est trium determinatorum locorum, qui medius est inter caput, & inferiorem ventrem. Sanguine igitur præditis hoc est, quæ circa corpus, omnia enim prædita sanguine cor habent, & principium motor, & sensus principalis hinc est. Motor igitur & spiritus principium, & omnino qui refrigerationis, manifestum quod est hic. Et respirationem autem, & humido refrigerationem. Ad salutem eius, qui est in hac particula caloris natura tribuit. Dicitur autem de ipsa postea separatim. Ex analogibus verò & insectis, & non suscipientibus spiritum in proportionali, cannatus enim spiritus inflans, & consolidandi videtur, palam autem hoc in torpennibus, ut vespis, & apibus, & muscis, & quæcumque humilifodi sunt. Quoniam autem moueri

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερο

Sed siue idē siue diuersum imaginatiuum
 animæ & sensu uultū nihilominus non sit
 absque videre & sentire aliquid. perperam
 enim videre & audire uidentis uerum
 aliquid & audientis; nequaquam tamē id,
 quod arbitrat in somno autem positum
 est nihil videre, neq; audire, neque omni-
 no sentire. Ergo nihil quidem videre ue-
 rum, nihil autem pari sensum non est ue-
 rum, sed contingit & uisum pati aliquid,
 & alios sensus. Singulum enim horum ut
 vigilantis impedit quidem quodammodo
 sensum non sic autem ut vigilantis. Et
 quandoque quidem opinari dicere quod fal-
 sum, quomodo in vigilante quando
 que uero detinetur & sequitur phantasma.
 Quod igitur non est opinari, neque in-
 telligentis passio hec, quam uocamus som-
 niare, manifestum, sed neq; sentientis sim-
 pliciter, uidere enim utique esset & audire
 simpliciter, sed qualiter oportet, & secun-
 dum quem modum considerandum. Po-
 nat ut ergo quod & manifestum est, quod
 sensui passio: siquidem & somnus. non
 enim alij quidem alieni animalium inest
 somnus, alij uero alieni somniare, sed ei-
 dem. Quoniam uero de imaginatione in
 his, quæ de Anima dictum est, & est quidem
 idem sensui imaginatiuum, esse autem
 sensui & imaginatiui aliud: est autem
 imaginatio, qui a sensu secundum actum
 sit motus, somnus uero phantasma quod
 dam uidetur esse: nam quod in somno
 phantasma somnium dicimus, siue simpli-
 citer, siue quodammodo factum: mani-
 festum est quod sensui quidem est somni-
 re, huius autem quatenus imaginatiuum.

CAPVT II.

Quid autem est somnium, & quomodo
 sit, ex his quæ circa somnum accidunt,
 maxime utique cognoscemus. Sensibilia eni-
 m secundum singulum sensorium in nobis
 efficiunt sensum, & quæ sit alijs pas-
 sio non solum inest in sensorio, dum sen-
 sus agunt, sed & dum abierunt. Simili-
 ter passio in his, & in his, quæ feruntur,
 uidetur esse: etenim in his, quæ feruntur eo
 quod uult non ulterius contingere, mo-
 uente, mouentur, nam quod mouit mouit
 ærem quendam: & rursus hic cum moue-
 tur, alium: & hoc utique modo, quousque
 quidem steretini facit motum, & in æ-
 re, & in humidis. Similiter autem oportet

in his, quæ feruntur, & in his, quæ mouentur, & in his, quæ feruntur eo quod uult non ulterius contingere, mouente, mouentur, nam quod mouit mouit ærem quendam: & rursus hic cum mouetur, alium: & hoc utique modo, quousque quidem steretini facit motum, & in ære, & in humidis. Similiter autem oportet

LIB. DE INSOMNIIS. 1469

A interea est, inest autem, nam eadem natura seminis, & menstruum. Aer autem movetur ab ipsis: & eum, qui supra specula est, aerem continuum existentem, qualem quandam facit, & talem, velut ipse patitur, hic verò ipseculi superficiali. Quemadmodum enim vestium quæ maxime munda sunt, citissime inquinantur, nam purum exacte monstrat quicquid exceperit, & præsertim minimos motus, ea verò, eo quod planum sit, qualemcunque tactum maxime sentit. Oportet verò intelligere, tanquam attritionem esse aeris tactum, & tanquam extersionem & abluionem, propter munditiam verò manifestior sit, qualiscunque sit. Non exundi verò celeriter ex novis speculis, causa est: quid purum sit & lenes. serpit enim per humidum, & in profundum, & in omnes partes. nam eo quidem quod purum est, in profundum: eo autem quod lenes, in omnes partes. In veteribus non immanes, quoniam non similiter ingreditur mela, sed superficie tenus magis. Quod igitur, & a parvis differentiis fit motus, & quod celer & ipse sensus, & quod non solum patitur, sed & contra agit colorum sensorium, manifestum ex his. Atellatur autem iis, quæ dicta sunt, & quæ circa vina, & quæ circa vnguenta occurrunt. Nam quod præparatum est oleum, eas accipit proximorum odores. Et vina hoc ipsum patiuntur non solum enim eorum, quæ immittuntur vel commiscantur, sed & eorum, quæ prope vasa ponuntur vel adnascuntur, recipiunt odores. Ad eam verò, quæ a principio considerationem, ponatur unum quidem, quod ex his, quæ dicta sunt patet, quod recentiora sensibili extrinsecus, immanent simulacra quæ sensibilia sunt. Ad hæc autem, quod facile decipiuntur circa sensus, eum in passionibus existimus: alij autem in aliis, veluti trepidus in timore, & qui amat in amicitia vi videatur a modica similitudine illi quidem hostes videre. In verò discernim. Et hæc vique, quanto passibilior quis fuerit, tanto a minor similitudine videatur. Eodem verò modo & in ira, & in omnibus concupiscentiis facile decipiuntur omnes: & magis, quanta vique in passionibus magis fuerint. Ileo & febriaculosi interdum animalia videmur in partibus, a modica similitudine linearum compositionum. Et hæc quidem aliquando

A viderint in vita, eorum quidem huiusmodi est, accidit tamen. Ex his quidem omnibus perseveravit, quibusdam vero & accedente irate accidit, cum prius nullum somnium viderint. Causam autem, quare non fiat simile aliquid oportet arbitrari, quod neque illi, qui post cibum dormitauerunt, neque pueris fit somnium. Quibuscumque enim hoc modo constat natura, ut multa ascendat evaporatione in superiorem locum: quæ cum æterum dorsum ferret, cum facit multitudine motus, convenienter illis, nullum apparere phantasma. Procedente vero ætate, nihil inconueniens est apparere somnia, per mutationem enim aliqua facta vel per ætatem vel per passionem, necessarium accidisse contrarietatem hanc.

ARISTOTELIS
DE DIVINATIONE

per somnium,

Liber.

CAPVT I.

DE Divinatione verò, quæ in somnis fit, & dicitur, eideri & somniis, neque cõtempnissile facile, neque suatum esse. Nã quod omnes quidem vel plures existant habere aliquam significationem somnia, præstat fidem, tanquam ab experientia dictum. Et quod de quibusdam sit divinatio in somnis, non est incredibile, habet enim aliquam rationem. Idem & de aliis somniis similiter utiq; quis arbitrabitur. Nullam verò rationabilem causam videre, secundum quam utique fiat hoc non credere facit. Nam Deum quidem esse mittemem, cum alia irrationabilitate, & non optimis & prædentissimis, sed quibuslibet mittere, inconueniens. Ablata verò, quæ a Deo causa, nulla aliarum inconueniens esse videtur causa: quandoquidem eorum, cum fecerit Herculeas columnas, & qui in Borystheni præuidere aliquos, supra nostram videatur esse prudentiã inuenire originem horum. Necesse igitur sũta vel causas esse, vel signa eorum quæ fiunt, aut accidentia, vel omnia, vel aliqua eorum, vel vnum solum. Dico autem causam quidem, ut Laganam, defectus solis, & laborem febris. Signum verò defectus, stellam submittente, spernatæ verò lingue, febriendi. Accidit verò aliquo ambulante deficere solem,

CAPVT IIII.

Est autem dubitatio quadam de partium cœli motibus, quæ quoniam iis quæ dicta sunt est cognata, non ab re hoc in loco perferuari poterit. Nam si quis motu potentia terra quietem excesserit, manifestum sanè est, quod illam mouebit è medio. Quod autem robur, à quo illi isthæc inest potentia, non est infinitum, clarum est: neque enim infinita est ipsa terra, quæ nobrem non quæ illius grauitas. Quoniam autem impossibile multiplex dicitur (non enim eodem modo impossibile esse dicimus, vocem videri à nobis, & allos qui in orbe sunt lunæ: cum alterum ex necessitate sit, alterum autem quæuis natum sit videri, non tamen videbitur (cœlum verò incorruptibile, & non dissolubile, arbitramur quidem ex necessitate esse, hæc verò ratione non ex necessitate contingit, Natæ etenim est, & contingit fieri motus maior, quàm à quo quiescit terra, & à quo ignis & supremum corpus mouetur. Itaque si exuperantes fuerint motiones, isthæc à se inuicem dissoluentur. Sin verò tales quidem non fuerint, illas autem esse contingit (infinitum enim non contingit, quoniam neque infinitum esse contingit corpus) continget sanè dissolui cœlum. Quid enim prohibet hoc accidere posse, si quidem non est impossibile? Non est autem impossibile, nisi contrarium fuerit necessarium. Verum de huiusmodi dubitatione alius sanè erit sermo. Vtrum autem oporteat ex ea id quod mouetur, immotum quiddam esse & quiescent, quod nulla illius exiit pars? an secus? Et hoc vtrum ita se habere in ipso vniuerso est necessarium? Fortasse enim videri potest inconueniens esse, si motionis principium in eis sit. Quamobrem ita existimantibus, videri poterit se de alio Hupero fuisse dictum.

Sed vobis nunquam celo deducere ab alio
Ad terram dabitur summumque seumque
Tonantem.
Non si peruenit studio, multoque labore,
Elicque deus omnes pariter trahere inde
velitis.

Quod enim omnino immobile est, à nulla moueri contingit. Vnde etiam iam dicta soluitur difficultas, an contingit cœli compositionem dissolui, vel non contingit. Si quidem ex immobili dependet principio. In animilibus autem non modo ita immobile quiddam esse oportet, sed in iis etiam quæ per locum mouentur,

Est autem dubitatio quadam de partium cœli motibus, quæ quoniam iis quæ dicta sunt est cognata, non ab re hoc in loco perferuari poterit. Nam si quis motu potentia terra quietem excesserit, manifestum sanè est, quod illam mouebit è medio. Quod autem robur, à quo illi isthæc inest potentia, non est infinitum, clarum est: neque enim infinita est ipsa terra, quæ nobrem non quæ illius grauitas. Quoniam autem impossibile multiplex dicitur (non enim eodem modo impossibile esse dicimus, vocem videri à nobis, & allos qui in orbe sunt lunæ: cum alterum ex necessitate sit, alterum autem quæuis natum sit videri, non tamen videbitur (cœlum verò incorruptibile, & non dissolubile, arbitramur quidem ex necessitate esse, hæc verò ratione non ex necessitate contingit, Natæ etenim est, & contingit fieri motus maior, quàm à quo quiescit terra, & à quo ignis & supremum corpus mouetur. Itaque si exuperantes fuerint motiones, isthæc à se inuicem dissoluentur. Sin verò tales quidem non fuerint, illas autem esse contingit (infinitum enim non contingit, quoniam neque infinitum esse contingit corpus) continget sanè dissolui cœlum. Quid enim prohibet hoc accidere posse, si quidem non est impossibile? Non est autem impossibile, nisi contrarium fuerit necessarium. Verum de huiusmodi dubitatione alius sanè erit sermo. Vtrum autem oporteat ex ea id quod mouetur, immotum quiddam esse & quiescent, quod nulla illius exiit pars? an secus? Et hoc vtrum ita se habere in ipso vniuerso est necessarium? Fortasse enim videri potest inconueniens esse, si motionis principium in eis sit. Quamobrem ita existimantibus, videri poterit se de alio Hupero fuisse dictum.

Sed vobis nunquam celo deducere ab alio
Ad terram dabitur summumque seumque
Tonantem.
Non si peruenit studio, multoque labore,
Elicque deus omnes pariter trahere inde
velitis.

Quod enim omnino immobile est, à nulla moueri contingit. Vnde etiam iam dicta soluitur difficultas, an contingit cœli compositionem dissolui, vel non contingit. Si quidem ex immobili dependet principio. In animilibus autem non modo ita immobile quiddam esse oportet, sed in iis etiam quæ per locum mouentur,

quæcunque seipsa mouent. Illorum enim aliud quidem moueri, aliud autem quiescere oportet, ad quod immotum motum mouebitur, vt si aliqua partium mouetur, ingitur enim aliter, eæ ad quiescentem alteram. De us verò quæ earent anima, quæcunque mouentur, dubitare quisi- piam poterit, verum omnia in se habent & quiescent, & mouent, & ad quippiam extra quiescentium necessariò iurantur, an impossibile, vt ignis vel terra, vel ali- quid aliud quod anima caret, seilicet quibus primis hæc mouentur. Inanimata namque omnia ab alio mouentur. Omnia autem ita motorum principium sunt, quæ se ipsa mouent. Verum de eiusmodi in animalibus quidem dictum est. Hæc autem quæ omnia & in seipsis habere quiescent necesse est, & extra ad quod inuicem, si autem aliquid est superius & prius mouens, non est manifestum, & de huiusmodi principio alius est sermo, omnia verò quæ mouentur, ad ea quæ extra sunt inuisa mouentur, & cum fricant, & cum caprant. Nihil enim reter, magnum prouocare pondus, an paruumsquod sane faciunt quæ desumunt, & qui suffiunt, & expurant.

CAPVT V.

Vtrum autem in eo solum quod seipsum per locum mouet, quippiam quiescere oportet etiam in iis quæ se ipsa aliterant, & augescunt. Nanque de prima generatione & corruptione alius est sermo. Si enim est is quem diximus primus motus, generationis & corruptionis, profecto is erit causa, nec non aliterant fortasse omnium motionum. Quomodo autem in vniuersa in ipso animal prima isthæc motus, postquam fuerit absolutum. Quomodo enim & augmentum, si quod est, sibi ipsi erit causa, & alterationis secundum se, non est necessarium. Præter autem augmentum & alterationem ab alio, & per alia sunt generationis autem & corruptionis minime sibi ipsi quippiam causa esse potest. Præter enim debet motor id quod mouetur, & genus generationis, nihil autem seipso est prius.

CAPVT VI.

De anima autem siue mouetur, siue non, & si mouetur quæ mouetur modo, prius dictum est in iis quibus de illa est pertractatum. Quamuis verò manina omnia ab alio mouentur (nam de primo quidem & vniuerso mobili,

[illegible]

A vniuerso corpore. Memoria autem & ipsa
tanquam simulachris videntur. ut ipsa alias
quidem minus, alias vero magis, eorum
sunt cause. Quapropter recta ratione & dis-
tincta sunt, quæ intrinsecus iacent, & ad
intra instrumentalium partium, videntur
mutantur, & ex compactis mollia fiunt,
& ex mollibus compacta, & ex se videntur
cû leuia, tum aspera. Quæ cû hoc con-
tingant modo, & cû asitum & patibile
talem habeant naturam, qualem sepe ali-
mus quando certè contingit, vt aliud quid-
dem patibile sit, aliud verò actuosum, me-
trique desit aliquid, quod ad eorum des-
tinationem requiratur, contellum aliud quid-
dem agit, aliud verò patitur. Quamobrem
simul (vt ita dicitur) intelligit quod inced-
endum est, & incedit, nisi quippiam obli-
terit. Et organicas quidem partes conue-
nienter affectiones præparant: appetit
autem affectiones: porro appetitione in-
maginatio. Hæc autè vel cogitationes, vel sen-
tu efficitur. Simul verò & celeriter, qua-
niam patibile & actiuum earû de numero
sunt, quæ ad se inuicem mutua habent na-
turam. Primum autem mouens animal, ut
aliquo esse principio necesse est. Quod au-
tem flexus alterius quidem iunium est, al-
terius verò finis iam dictum est. Quamob-
rem contingit quidem vt vnu, contingit
autem vt duobus naturam illo vn. Cû enim
aliquid mouetur, aliud quidem extre-
morum punctorum quiescere aliud vero
moueri necesse est, quod quidem quod
ad quiescentem quippiam inuiti debet ar-
mor dictum est prius. Mouetur igitur, &
non mouet extrema brachij pars. eius au-
tem qui in cubo est flexus, hoc quidem
mouetur, quod sane in toto est commotio
necesse autem est, etiam non motum esse
quiddam: quod satis dicimus potestate
quidem vnum esse punctum. Agitur au-
tem fieri. Quamobrem si animal illud
brachium, hic sane primum animæ esse
mouens. Et quoniam contingit ad ma-
num quippiam ita se habere manum, vt
si quis baculum in manu moueret, mani-
festum sane est, in nervis extremorum
contulere animam, neque in extrema rei
motæ parte, neque in altero principio.
Lignum enim & principium & finem ha-
bet ad manum. Itaque hunc ob causam
si non inest baculo mouens anima prin-
cipium, neque in ipsa manu, hoc enim
se habet modo, extremum manum ad ip-
sus carpum tantum, vt hoc ipsa pars ad
cubum. Nihil enim differunt quoniam

πρὸ μακροβιότητος καὶ
βραχυβιότητος.

& breuitate vitæ liber.

CAPVT I.

Космический полет.

[illegible]

Καθημέριον β.

Καθημέρι β.
 Η δ' λαβὴν πρὸς διφθοῦρας ἐκ τῆς
αὐτῆς περὶ τῶν, ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ διφθοῦ-
ρα πρὸς τὸν ὅτι καὶ τὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
καὶ τὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
καὶ τὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
καὶ τὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
καὶ τὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν

DE eo autem, quod est hæc quædem esse longæ vitæ animalium, hæc autem brevis vitæ, & de vitæ omnino longitudine, & brevitate considerandum causas. Principium autem considerationis necessarium primo ex eo quod est dubitare de ipsis (non enim est manifestum) verum alia eadem causa omnibus animalibus & plantis eius quod est hæc quidem esse longæ vitæ, illa autem brevis, etenim Plantarum hæc quidem æquiva, illa autem diuturnam habent vitam. Adhuc autem verum eadem, quæ longæ vitæ, & quæ secundum naturam sana natura constantium, an separata sunt, & quod brevis vitæ, & valetudinariū: an secundum quosdam quidem morbos vicissim mutantur, valetudinariū secundum naturam corpora, illæ, quæ brevis vitæ, secundum quosdam autem nihil prohibet valetudinarios esse longæ vitæ existentes. De somno igitur & vigilia dictum est prius. de vita autem & morte dicendum est posterior. similiter autem & de morbo & sanitate, quantum attinet ad Naturalem Philosophiam. Nunc autem de causa eius, quod est hæc quædem esse longæ vitæ, hæc autem brevis vitæ, sicut dictum est prius, considerandum. Sunt autem habentia differentiam hanc. Sunt autem tota genera, & eorum, quæ sub vna specie, alia aut alia. Dico autem secundum genus quædem differre, ut hominem ab equo longioris enim vitæ generis hominum, quàm quod æquorum, secundum speciem autem hominem ab homine sunt enim homines, hi quidem longæ vitæ, illi autem brevis vitæ, aliter secundum alia longe distant. quæ homines colidi præterea, longioris vitæ, quæ autem in frigidis præterea vitæ. Ex eundem quoque locum habitantium distant similiter aliqui hæc differentia ab invicem.

CAPVT-11

Foster autem accipere quid facile est
capibile in natura existantibus: &
quid non facile corruptibile. Ignem
& aqua, & his cognata non habent ean-
dem virtutem, exitu: & generationis
corruptionis causa sibi inueniunt, quare &
quolibet aliorum ex his existentiis

B6L6B

Et non potentibus mouere, respirantibus quidem pulmonem, & aequalibus autem branchiis, propter passionem aut propter senectutem, runcæcidit mors.

CAPVT XVII.

Est igitur omnibus animalibus commune generatio & mors, modi autem differunt specie. non enim indifferens corruptio, sed habet aliquid commune. Mors enim est, hæc quidem violenta, illa autem secundum naturam. Violenta quidem, quando principium extrinsecus fuerit. Secundum naturam autem quando in ipso, & paris consilientia ex principio ratis, sed non aduentitia aliqua passio. In plantis igitur accidit. in animalibus autem vocatur hæc, senectus. Est autem mors & corruptio omnibus similiter non in perfectis, his autem assimiliter quidem alio autem modo. Imperfecta autem dico, vt oua, & femina plantarum, quæcunque sine radice. Omnibus igitur corruptio fit propter calidi defectum. perfectis autem in quo substantiæ principium, hoc autem est, quemadmodum dictum est prius, in quo sursum & deorsum copulantur. plantis quidem medium germinis & radicis: animalium autem, sanguineis quidem cor exanguiibus autem proportionale. Horum autem quædam potentia multa principia habent, non tamen actu, quapropter & insectorum quædam diuina viuunt. Et sanguine prædiorum quæcunque non viuacia valde sunt multo tempore viuunt exempto corde, vt testudines: & mouentur pedibus adhuc existensibus pusillis, propterea quod non composita sit natura ipsorum bene, similiter insectis. Principium autem vite deficit habentibus, cum non refrigeratur calidum communicans ipsi. quemadmodum enim dictum est multoties contabescit ipsum i seipso. Quædam igitur his quidem pulmo, illis autem branchiæ obdurescant, propter quodam branchiis, his autem pulmone, & factis terrestribus, non possunt hæc partes mouere neque eleuare & contrahere, tandem autem, facta intentione, marcescit ignis. Quapropter & paruis passionibus aduenientibus in senectute, celeriter moriuntur. propterea enim quod pauca est calida, vel in plurimo euaporato in multitudine vite, si qua vnaq. infectio fiat particulæ, cito extinguuntur, quemadmodum momētanea & parua in ipso flamma existit.

ἢ μὴ διασπέρηνται, ἢ ὅτι ἀπὸ τῶν πρὸς τοὺς πνεύμονας, ἢ ὅτι ἐν αὐτοῖς τὰ στεφάνια τοῦ σώματος ἢ διὰ τὴν γῆρας, τότε συμβαίνει τὸ περὶ τούτων.

Καὶ ὁ γὰρ ἐστὶν.

Est enim omnibus animalibus commune generatio & mors, modi autem differunt specie. non enim indifferens corruptio, sed habet aliquid commune. Mors enim est, hæc quidem violenta, illa autem secundum naturam. Violenta quidem, quando principium extrinsecus fuerit. Secundum naturam autem quando in ipso, & paris consilientia ex principio ratis, sed non aduentitia aliqua passio. In plantis igitur accidit. in animalibus autem vocatur hæc, senectus. Est autem mors & corruptio omnibus similiter non in perfectis, his autem assimiliter quidem alio autem modo. Imperfecta autem dico, vt oua, & femina plantarum, quæcunque sine radice. Omnibus igitur corruptio fit propter calidi defectum. perfectis autem in quo substantiæ principium, hoc autem est, quemadmodum dictum est prius, in quo sursum & deorsum copulantur. plantis quidem medium germinis & radicis: animalium autem, sanguineis quidem cor exanguiibus autem proportionale. Horum autem quædam potentia multa principia habent, non tamen actu, quapropter & insectorum quædam diuina viuunt. Et sanguine prædiorum quæcunque non viuacia valde sunt multo tempore viuunt exempto corde, vt testudines: & mouentur pedibus adhuc existensibus pusillis, propterea quod non composita sit natura ipsorum bene, similiter insectis. Principium autem vite deficit habentibus, cum non refrigeratur calidum communicans ipsi. quemadmodum enim dictum est multoties contabescit ipsum i seipso. Quædam igitur his quidem pulmo, illis autem branchiæ obdurescant, propter quodam branchiis, his autem pulmone, & factis terrestribus, non possunt hæc partes mouere neque eleuare & contrahere, tandem autem, facta intentione, marcescit ignis. Quapropter & paruis passionibus aduenientibus in senectute, celeriter moriuntur. propterea enim quod pauca est calida, vel in plurimo euaporato in multitudine vite, si qua vnaq. infectio fiat particulæ, cito extinguuntur, quemadmodum momētanea & parua in ipso flamma existit.

τὸ μακρὸν, τὸ γῆρας ὁποῖός τις αὐτῶν ἢ ὅτι ἀπὸ τῶν πρὸς τοὺς πνεύμονας, ἢ ὅτι ἐν αὐτοῖς τὰ στεφάνια τοῦ σώματος ἢ διὰ τὴν γῆρας, τότε συμβαίνει τὸ περὶ τούτων.

1. *De la nature de la vieillesse.*
 2. *De la cause de la vieillesse.*
 3. *De la durée de la vieillesse.*
 4. *De la santé de la vieillesse.*
 5. *De la maladie de la vieillesse.*
 6. *De la mort de la vieillesse.*
 7. *De la consolation de la vieillesse.*
 8. *De la préparation de la vieillesse.*
 9. *De la fin de la vieillesse.*
 10. *De la gloire de la vieillesse.*
 11. *De la honte de la vieillesse.*
 12. *De la réputation de la vieillesse.*
 13. *De la fortune de la vieillesse.*
 14. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 15. *De la noblesse de la vieillesse.*
 16. *De la bassesse de la vieillesse.*
 17. *De la dignité de la vieillesse.*
 18. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 19. *De la grandeur de la vieillesse.*
 20. *De la petitesse de la vieillesse.*
 21. *De la force de la vieillesse.*
 22. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 23. *De la vigueur de la vieillesse.*
 24. *De la débilité de la vieillesse.*
 25. *De la santé de la vieillesse.*
 26. *De la maladie de la vieillesse.*
 27. *De la mort de la vieillesse.*
 28. *De la consolation de la vieillesse.*
 29. *De la préparation de la vieillesse.*
 30. *De la fin de la vieillesse.*
 31. *De la gloire de la vieillesse.*
 32. *De la honte de la vieillesse.*
 33. *De la réputation de la vieillesse.*
 34. *De la fortune de la vieillesse.*
 35. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 36. *De la noblesse de la vieillesse.*
 37. *De la bassesse de la vieillesse.*
 38. *De la dignité de la vieillesse.*
 39. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 40. *De la grandeur de la vieillesse.*
 41. *De la petitesse de la vieillesse.*
 42. *De la force de la vieillesse.*
 43. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 44. *De la vigueur de la vieillesse.*
 45. *De la débilité de la vieillesse.*
 46. *De la santé de la vieillesse.*
 47. *De la maladie de la vieillesse.*
 48. *De la mort de la vieillesse.*
 49. *De la consolation de la vieillesse.*
 50. *De la préparation de la vieillesse.*
 51. *De la fin de la vieillesse.*
 52. *De la gloire de la vieillesse.*
 53. *De la honte de la vieillesse.*
 54. *De la réputation de la vieillesse.*
 55. *De la fortune de la vieillesse.*
 56. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 57. *De la noblesse de la vieillesse.*
 58. *De la bassesse de la vieillesse.*
 59. *De la dignité de la vieillesse.*
 60. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 61. *De la grandeur de la vieillesse.*
 62. *De la petitesse de la vieillesse.*
 63. *De la force de la vieillesse.*
 64. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 65. *De la vigueur de la vieillesse.*
 66. *De la débilité de la vieillesse.*
 67. *De la santé de la vieillesse.*
 68. *De la maladie de la vieillesse.*
 69. *De la mort de la vieillesse.*
 70. *De la consolation de la vieillesse.*
 71. *De la préparation de la vieillesse.*
 72. *De la fin de la vieillesse.*
 73. *De la gloire de la vieillesse.*
 74. *De la honte de la vieillesse.*
 75. *De la réputation de la vieillesse.*
 76. *De la fortune de la vieillesse.*
 77. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 78. *De la noblesse de la vieillesse.*
 79. *De la bassesse de la vieillesse.*
 80. *De la dignité de la vieillesse.*
 81. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 82. *De la grandeur de la vieillesse.*
 83. *De la petitesse de la vieillesse.*
 84. *De la force de la vieillesse.*
 85. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 86. *De la vigueur de la vieillesse.*
 87. *De la débilité de la vieillesse.*
 88. *De la santé de la vieillesse.*
 89. *De la maladie de la vieillesse.*
 90. *De la mort de la vieillesse.*
 91. *De la consolation de la vieillesse.*
 92. *De la préparation de la vieillesse.*
 93. *De la fin de la vieillesse.*
 94. *De la gloire de la vieillesse.*
 95. *De la honte de la vieillesse.*
 96. *De la réputation de la vieillesse.*
 97. *De la fortune de la vieillesse.*
 98. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 99. *De la noblesse de la vieillesse.*
 100. *De la bassesse de la vieillesse.*
 101. *De la dignité de la vieillesse.*
 102. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 103. *De la grandeur de la vieillesse.*
 104. *De la petitesse de la vieillesse.*
 105. *De la force de la vieillesse.*
 106. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 107. *De la vigueur de la vieillesse.*
 108. *De la débilité de la vieillesse.*
 109. *De la santé de la vieillesse.*
 110. *De la maladie de la vieillesse.*
 111. *De la mort de la vieillesse.*
 112. *De la consolation de la vieillesse.*
 113. *De la préparation de la vieillesse.*
 114. *De la fin de la vieillesse.*
 115. *De la gloire de la vieillesse.*
 116. *De la honte de la vieillesse.*
 117. *De la réputation de la vieillesse.*
 118. *De la fortune de la vieillesse.*
 119. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 120. *De la noblesse de la vieillesse.*
 121. *De la bassesse de la vieillesse.*
 122. *De la dignité de la vieillesse.*
 123. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 124. *De la grandeur de la vieillesse.*
 125. *De la petitesse de la vieillesse.*
 126. *De la force de la vieillesse.*
 127. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 128. *De la vigueur de la vieillesse.*
 129. *De la débilité de la vieillesse.*
 130. *De la santé de la vieillesse.*
 131. *De la maladie de la vieillesse.*
 132. *De la mort de la vieillesse.*
 133. *De la consolation de la vieillesse.*
 134. *De la préparation de la vieillesse.*
 135. *De la fin de la vieillesse.*
 136. *De la gloire de la vieillesse.*
 137. *De la honte de la vieillesse.*
 138. *De la réputation de la vieillesse.*
 139. *De la fortune de la vieillesse.*
 140. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 141. *De la noblesse de la vieillesse.*
 142. *De la bassesse de la vieillesse.*
 143. *De la dignité de la vieillesse.*
 144. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 145. *De la grandeur de la vieillesse.*
 146. *De la petitesse de la vieillesse.*
 147. *De la force de la vieillesse.*
 148. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 149. *De la vigueur de la vieillesse.*
 150. *De la débilité de la vieillesse.*
 151. *De la santé de la vieillesse.*
 152. *De la maladie de la vieillesse.*
 153. *De la mort de la vieillesse.*
 154. *De la consolation de la vieillesse.*
 155. *De la préparation de la vieillesse.*
 156. *De la fin de la vieillesse.*
 157. *De la gloire de la vieillesse.*
 158. *De la honte de la vieillesse.*
 159. *De la réputation de la vieillesse.*
 160. *De la fortune de la vieillesse.*
 161. *De la pauvreté de la vieillesse.*
 162. *De la noblesse de la vieillesse.*
 163. *De la bassesse de la vieillesse.*
 164. *De la dignité de la vieillesse.*
 165. *De la médiocrité de la vieillesse.*
 166. *De la grandeur de la vieillesse.*
 167. *De la petitesse de la vieillesse.*
 168. *De la force de la vieillesse.*
 169. *De la faiblesse de la vieillesse.*
 170. *De la vigueur de la vieillesse.*
 171. *De la débilité de la vieillesse.*
 172. *De la santé de la vieillesse.*
 173. *De la maladie de la vieillesse.*
 174. *De la mort de la vieillesse.*
 175. *De la consolation de la vieillesse.*
 176. *De la préparation de la vieillesse.*
 177. *De la fin de la vieillesse.*

[illegible]

SAINT I.

The first part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for understanding the present and for making wise decisions about the future. The author then goes on to discuss the role of the government in society and the importance of maintaining a balance between individual rights and the needs of the community.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

INDEX RERVM OMNIVM, QVÆ
IN PRIMO ARISTOTELIS OPERVM
tomo continentur, absolutissimus.

IN QVEM TOTA ILLIVS VARIA ADMIR-
bilis doctrina quæ in primo isto volumine tractatur, sparsim
contracta fuit, ac ordine alphabetico per locos
communes digesta.

A

B ablatione loci,
pag. 298. a. 346. b
372. d
Abdominis situs, &
quid 239. c
Abjectionem in infi-
nitum non esse,
neque fursū, ne-
que d. & e

que deorsum
Abnormalitas cornigeris, & altera max-
li dentatis quid 866. a
Abnormalium venter vnus eorum anima-
lium quæ plures habent 1148. d
Abnormalia quæ, & quando dicantur
999. e
Abortus conceptuum complures 139. d
Abcessus assumunt aliquid nutrimenti
119. c
Absoluti & contingentis mistio in secun-
da figura 99. e
Absurdo vno dato, cætera accidunt 441. a
Abundantia documenta quatuor 370. a

Acarus.

Acarus omnium animalium minimum
99. b
Acarus insectum vetusta in cera, & ligno
palestra
ibidem.

Accidens.

Accidens quid 11. a. & 260. a. & 446. b
Accidens ambiguit inesse, reliqua simplici-
ter 176. a
Accidens duplex, & varia ratio constru-
tionis, & destructionis eiusdem locus
177. e

Accidens separabile & inseparabile 11. a
accidens inseparabile 8. b. & 11. b
accidentis definitio 102. a
accidentis, & differentia propria 16. d
accidentis, & generis propria 14. a
accidentis, & Proprii propria 18. b
accidentis, & Speciei propria 17. c
accidentis si non est syllogismus, neque
Elenchus 407. d
accidentis predicatio 101. e
accidentia cum differentia communia
16. c
accidenti cum Genere communia 14. b
accidenti cum Proprio communia 18. a
accidenti cum Specie communia 17. d
accidentia non sunt necessaria 128. d
accidentia quæ de subiecto non per se di-
cuntur 181. d
accidentium alia remotiora, alia propin-
quiora 461. f
accidentium modi subiacendi & predi-
candi 372. a
ab accidente locus 121. e
Ab ipso accidente relatiui loci 316. e
accidentium consideratio ad substantiam
rei cognoscendam utilis 170. c
De accidentis argutiis diluendis 411. e
Ex accidenti fallacia 404. a

Accipiter.

Accipiter cor autem non edit 1051. e
accipiter & Cuculus quomodo differant
905. b
accipiter palumbarius 1054. e
accipiter penus volat 833. a
accipiter quando videatur 551. e
accipiter vbi se habet 864. c
accipiter vbi parat, & quor. oua edat
1054. a

accipiter viginti diebus incubat 964.e
 accipitris nidulatio, natura, & industria
 1055.c. & seqq.
 accipitris nidas in locis saxosis & arduis
 ibid.
 accipitri lien deficit magnitudine 1160.d
 accipitres diuersi specie inter se coire pu-
 tantur 1169.e
 accipitres minores in Aegypto, quam in
 Græcia 1038.b
 accipitrum genera numero decem 1061.e
 accipitrum genus præcipuum buteo 1063.d
 accipitrum genus nidum facit in petris ex-
 cellis & præruptis 965.e
 accipitrum modus venandi varius 1061.e
 accipitrum palumbarius, & fringillarius,
 ambo carnivori, eorumque differentia
 1015.a
 accipitrum opera homines aucupantur
 1064.a
 accipitrum pulli valde suaves, & pingues
 efficiuntur 965.f
 accipitribus lien exiguus 863.e

Accretio.

Accretio & decretio quis motus 513.e
 accretio quædam additio est 557.c
 accretio, status, & decretio, in omnibus,
 quæ orta sunt 1425.d
 accretio vt fiat 600.e
 accretiones, decretionesque violentæ 511.a

Acetabulum.

Acetabulum quid 839.e
 acetabulum à coxa 882.b
 acetabula 1158.e
 acetabula deerefeunt 1167.b
 acetabula in vulua 1171.c
 acetabula in vuluis 871.b
 acetabula vteri minora redduntur fetu
 accrescente 1168.e
 acetabula vuluæ quibus sunt, hæc fetu ac-
 crescente diminuuntur 1005.a
 acetabula in vtero quæ habent animalia
 1168.d

acetabulis vteri quæ animalia careant 1169.a
 Achetæ (cicadarum genus) quomodo ab a-
 liis differant 512.b
 Achillearum spongiarum consideratio
 939.e
 Actæ quæ & superæ dicuntur, genus infe-
 cti, ex erucis, & earum incellus 945.b
 Acipenser pisces, sel vbi habet 864.b
 acipenseris branchiæ quot 861.b

Actio.

Actio omnis vltima iuxta materiam est
 1119.a
 Actio quorum est corporalis, hæc sine cor-
 pore esse non possunt 1157.d

ab actione locus
 actionem adferentes propositiones con-
 modo & possibili connectuntur
 actiones animalium communes, an pri-
 priæ
 actiones animalium in quibus vegeta-
 1022.b
 actiones à partibus dissimilariibus
 actiones communes animalium
 actiones communes membrorum
 dicuntur
 actiones membrorum quomodo habent
 eodem habent & membra
 actiones piscium
 actiones sunt partibus dissimilariibus
 butæ
 actionum differentia indicant agentia
 inter se differre
 actionum diuersitas, virtutum in nobi-
 lis, & animalibus diuersitatem ostendit
 actionum varietas in animalibus

Actio & Passio.

Actio semper in duobus consistit
 652.d
 actio & passio vt subiectam naturam re-
 quirat
 actio passioque non in agente, sed pa-
 te
 actionis & passionis conditiones quot
 & quæ
 actionis, passionisque contrarium & ge-
 nus
 actionem & passionem, genera esse con-
 paratione motus, & alia quædam
 de actione & passione
 de actione & passione opiniones di-
 700.d
 de actione & passione quod sit expositio
 questio, & consequenter etiam de actio-
 ipso

Actus.

Actus & motio omnis vltima, iuxta matre-
 riam est
 actus motus eius est quod est potentia
 475.b
 actus non vnus idemque duorum generum
 diuersorum
 actum potentia antecedit

Aculeus.

Aculeus insectorum variè periturus
 1184.c
 aculeus nulli in aluo, cui penna hinc
 quare

INDEX.

Aculus pro armis bestiolis quibusdam
datus 1184.b
Aculus quare parte priore geratur
1184.e
Aculus Scorpionis 911.b. & 1184.c
Aculum parte anteriore quæ volucres
gerunt 833.c
Aculum qualem habent muscæ, & a-
pules, & quo nifu 1141.b
Aculo apibus detracto, nullus subnasci-
tur alius 887.f
Aclei apum & vesparum intus conditi
911.b
Aclei excremento nascuntur, sed duri
& rigidi propter gelu 139.c
Aclei muscorum 911.b
Aclei pilorum genus 13.6.e
Aculus armantur insecta nonnulla, sed
variè 1184.b
Aculum in voce velocitas 1345.f
Aculus.
Aculus piscis serò fœussit 977.c
Aculus piscis quando parit, & quomodo
977.c
Aculus piscis pariat 977.b
Aculus pisci fel in iecore 864.h
Aculum verus disrumpitur, præ quorum
magnitudine 1186.b

Acutum.

Acutum in velocitate motus consistit
1145.f
Acumina quare dicuntur 1146.d
Acutorum morborum fel non esse cau-
sam contra Anaxagoram 1173.a
Ad aliquid, vnum ex decem prædicamen-
tis, quid, & quæ ad aliquid pertinent
119.c. & seq.

Adeps.

Adeps quid 115.e
Adeps & sebum concoctionis proba san-
guinea sunt 1163.c
Adeps & sebum differunt, & quomodo
1189.b. & 1124.a
Adeps & sebum non sentiunt & quare
1124.d
Adeps & sebum si non excesserint pro-
sum ad sensum & sanitatem. Si ex-
cesserint, nocent & interimunt 1124.d
Adeps inter eutem carnemque consistit
1189.b
Adeps non cogitur, nec siccitate frangi-
tur & quare 1124.c
Adeps pars similis humida 1117.a
Adeps quæ habent 1124.c
Adeps & sebo carent exanguia & quare
1124.b
Adeps pinguescit minus fœcunda 899.a

adipe pinguescunt, quæ vitæque sunt den-
tata parte 889.e
adipe pinguium liquida resistunt frigori
889.b
Adipeum iecur quibus sit 889.d

Adrianæ.

Adrianæ pullos sepe interimunt 977.B
Adrianarum avium partus ibid.
Adrianarum avium color varius ibid.
Adrianæ pauca parient 1176.a
Adultæ ferè omnia aliquid caliditatis ha-
bent 1176.b

AEchinus.

AEchinus non videtur ossiculum habere
916.d
AEchini genus quoddam minutum, salu-
bre, contra viræ distillationes 908.b
AEchini candidi circa Thoronem ibid.c
AEchini cibo idonei 921.e
AEchini nunquam onis carent ibid.
AEchinorum corpus quale 909.a
AEchinorum dentes, gula, venter 908.c
AEchinorum os ibid.
AEchinorum oua 908.d
AEchinorum genera plura 908.a
AEchini caro negata ibid.
AEchino metra ibid.b

AEdes.

AEdes lapideum gratia non sunt, sed gratia
ædium lapides petuntur 112.e
Ædificatio prior tempore ædibus ipsi, sed
ratione ædes ipsæ 114.f
Ædon vide Luseina.
Ægo fluvius ex montibus AEthiopie præ-
cipitat 712.d

AEger.

Æger quare carent semine 1130.b
Contra ægrè respondentēs 423.a. & seq.

AEgyptus.

AEgyptus exaruisse magis in dies singulos
videtur, & Nilo adaggerata 715.a
AEgyptus veterum memoria Thebæ voca-
batur, teste Homero 755.b
AEgyptiæ terræ antiquitas rex quidam per-
tendere conatus 756.c
In AEgypto facta sedium mutatio 754.f

AEgyptij.

AEgyptij & Babylonij de stellis multa fide
digna tradiderunt 641.c
AEgyptij omnium mortalium longè vera-
si simi 756.c
AEgyptiorum regio nuper facta, & Nili o-
pus esse videtur 756.c
In AEgypto animalia quædam maiora
quam in Græcia, quidam in æ-

INDEX.

- genere minota, & quidam magnitudi-
ne pari. 1038.a
- Aegithus.**
Aegithus, Spinus & Florus odium inter se
exercent 1044.d
Aegithus avis vocatur etiam Salus 1044.d
Aegithi & Florianium sanguis non potest
misceri ibid.
ab Aequali specie generi locus 303.c
Aequalitas in quantitate est 362.a
ab Aequitate locus 364.c
Ab aequaliter existentibus locus 342.a
Aequifelis partus vere tantum 931.f
- Aequiuocatio.**
Aequiuocatio 363.f
ab Aequiuocatione locus 307.c. & 362.f
ab Aequiuocatione proprii locus 322.c
Aequiuoci moditres 402.c
ab Aequiuoco locus 344.d
ab Aequiuoco subiecta locus 333.b
Aequiuoca quæ dicuntur 18.d
ab Aequiuocis definitis latentibus, locus
363.c
ad Aequiuoca nulla simpliciter responde-
re conuenit 414.d
- Aer.**
Aer ad summum locum tendit 813.c
aer aqua non continetur 1437.c
aer calidus & humidus 714.b
aer calidus & incongelabilis est 1249.a
aer & aqua leuitatem habent, & pondus
679.c
aer in corpus non cogitur 1443.c
aer pellucens albedinem facit 1144.c
aer principium rerum Diogeni & Anaxi-
meni 1374.d
aer pro Solis & Lunæ circuitu afficitur
1129.b
aer semper super aquam est 677.f
aer super omnia eminet, igne excepto
679.c
aer vniversus locus est 497.b
aer vt sonet 1400.d
aeris materies aqua 498.c
aeris qui respiratur duplex operatio
1401.b
Aerem animam esse iuxta Diogenem
1374.d
aer humidus 1439.d
- AEs.**
Aes ab aqua non liquefit, sed ab igne eli-
quabile, & tamen mutabile 816.f
Aes & ferum odora 1439.c
- Æsalò.**
Æsalò accipitum secundum genus
1003.d
- Æsalò coruo, vulpi, & vulturi inimici
1044.c
Æsalò pugnat cum vulture 1044.d
cum Æsalone pugnat coruus 1047.d
A. Ipsi Momus de cornibus tauri
1007.g
Astate qui pisces se conduat
A. Etas.
Ætas ad coltum cuique idem tempus co-
titur 988
Ætas ad coltum euariare facit animalia
ibid. a
Ætas canum ex dentibus indicatur 984.d
Ætas canum quomodo agnoscitur 861.c
Ætas licet, vt vel femina & mares gene-
rentur 1001.b
Ætas omnis labitur in singiditatem 1141.c
Ætas quadrupedum quomodo nascitur
989.c
Ætas florentia quare robustiora
1147.b
- Æther.**
Æther in cælo est collocatus 498.a
æther vnde dictus 601.c
ætherem pro igne Anaxagoras dicit
ibid.
- Æthiopes.**
Æthiops niger, alioqui dentes albos
404.c
Æthiopes crispo pilo sunt, & quare
1138.d
Æthiopes genituram colore nigro pro-
mere Herodotus scripsit, qui in hac re
non est audiendus 895.b, & 1140.d
Æthiopes loca incolunt calida 1140.d
Æthiopum dentes & ossa candent 881.f
Æthiopum genitura qualis 1149.g
Ætolys miltus aliquando pullos quærit
nos excludit 964.b
- Affectiões & Affectus.**
Affectiões animi animalium
affectiões partium animalis
affectiões quæ dicuntur
affectiõnum in corporibus humo-
ritas initia sunt
Affectus
affectus animæ inseparabiles ab anima
lium naturalia materia
affectus omnes diuisibiles dupliciter
651.a
affectus quorum signa voces, & litteræ
dem apud omnes
affectus rationes materiales sunt
affectuum definitiones varæ
dem.
affectuum omnium densitas & litteræ
principium est.
In affectuum perturbationibus facillime
bus decipimur

INDEX

Affirmatio.

Affirmatio quid 312.
affirmatio ac negatio aliud est, aliud res
quæ sub utraque sunt 41.e
affirmatio ac negatio non opponuntur ut
reliqua tria 41.e
affirmatio & negatio contradictorie quæ
do opponantur 41.d
affirmatio una & una negatio quæ 33.d
affirmatio, omnis negat ex nomine &
verbo, aut ex nomine infinito & verbo
37.a
affirmationis & negationis veritas aut
falsitas non est causæ eventuum 33.e
affirmationis vnius vnam esse negatio-
nem 31.a
affirmationi cuiuslibet negatio, & cuiuslibet
negationi affirmatio opponitur 31.e

Africa.

Africa ceter apto, ceruo, capra sylvestri
1077.e
Africa semper aliquid noni adfert, ut in
proverbio dicitur 1078.e, & 1069.f
Africa angues immensi 1078.d
Africa feræ multiformiores, & quare
1078.e
in Africa alienigena animalia 1169.f
in Africa et cetera stercora cornigeri nascun-
tur, & mares & feminae, teste Homero.
1078.a

Agens & Agere.

Agens duabus virtutibus agit 810.e
Agens & patibile aliquatenus eandem, a-
liquatenus diversam obtinere naturam
701.d
agens omne à patiente etiam patitur, &
exempla 701.b
agens simile sibi licere passum, rationi
consentaneum 701.e
agens & patientis modus agendi & pa-
tendi qualis 701.d
agens alia patibilia, alia impatibilia
701.d
agens patibilia & impatibilia quæ ibid.
Agere & pati, contrarietatem suscipiunt
701.e
Agere & pati gradus suscipiunt ibid.
Agere rectè, aut multum, aut sepe difficile est
701.e
De agendi ac patiendi modo opiniones
quatuor. prima Empedoclis, secunda
Leucippi, tertia Melissi, quarta Platonis.
atque confutatio earum 701.a, &
701.g
Quæ agunt atque patiuntur in se mutuo,
et patiuntur similia, partim dissimilia esse
propterea 701.b

Agnationes feruntur.

Ala.

Ala quid 310.f
alæ aulibus vice crurum prior 1061.d &
1112.e
alæ brachiorum vice aulibus datæ sunt
alæ homini pilosæ, ceteris non 849.d
alæ integræ volatum desident, & imbecil-
lem faciunt 1061.b
alæ nudæ apibus & vespis ibid.a
alæ peculiaritate avium 819.a, & 1102.d
alæ perinde inflectuntur ab aulibus ut ge-
nua à quadrupedibus 1061.d
alæ quomodo aguntur 1102.e
alæ ablatæ ab aëre, nec consistere, nec pro-
cedere possunt 1105.e
Ab aliis motus naturalis origo aulibus est
ibid.
Per alas mulierum aliquando lac effluit
1007.b

Alauda.

Alauda aul pulueratix 1081.e
alauda & Iunco amici 1044.e
alauda later hyeme 1028.a
alauda nidum auræ exponit 977.d
alauda nunquam in arbore consistit 1071.d
alauda ova Ardeole Pellæ diripit 1044.b
alauda in nido parit Cuculus 1079.d
alaudæ & aues variæ diète dissident 1041.f
alaudæ ubi ponunt ova 977.d
alaudarum duo genera 1079.f

Album & Albedo.

Alba animalia omnia ferè calidiora & su-
aviora sunt, & quare 1144.d
Albedinem facit aer perlucens 1144.e
Albus color aulium nunquam nigrescit
natura 887.e
Alardeola petit lacus & fluuios videtur
causa, & eius descriptio 1016.d
Albicula aul aqua petit videtur causa, &
causam movitat. ibid.
Albumen siue Asphodelus herba grata api-
bus unde cera accipitur 1071.f
Albugo oculi animalium quid 816.e
albugo oculi ferè in omnibus animalibus
similis ibid.e
Albumen frigore magis humet 819.e
albumen oui igne spissatur ibid.
albumen oui cum vitello, naturam habet
contrariam ibid.
albumen oui pulli est origo, & cibus vi-
tellus 961.e

Alcedo.

Alcedo aul piscibus videtur 1061.b, versatur
etiam in mari 1015.e, eius descriptio &
forma 1061.f, nudus qualis ibidem

- Alcedonis partus & victus 1056.b
 Alcedones aquas adamant 1016.e
 Alcedonum duplex genus ibid.
 Alcibiades vbi oblit 991.a
 Alenaton Chroniastes de cui vitello quid sentiebat 1281.e
 Alenatonis error credentis capras spirare per aures 837.c
 Alemanes poeta sorditate, & pediculi viti morbo interit 914.b
 Aleyon auis circa brumam parere solita 929.e
 Aleyon patit cicerit quinque oua ibid.
 Aleyon raro videtur, & quando ibid.f
 Aleyonci dies qui pppellentur ibid.e
 Alec.
- Alec pife s gregalis 1041.e
 Alec pife mutar colorem 1040.e
 Alec pife u omnium fecundissima 977.b
 Alec vtero grauis melior, & quando deterior 1040.b
 Aleces partunt brumâ 977.b
 Aleces quando hirci appellantur 1040.b
 Alecum fatura quoddâ genus Apuz 975.c
 Alecum partus 977.b
 Alga herba fucata, q ua ostrea aliqque piculi aluntur 972.d
 Alga Poati purgamentum nomine Phycos ibid.
 Alguiz 941.f
 Alia quæ per se non dicuntur locus 356.d
- Alimentum.**
- Alimentum agens quid 1156.e
 Alimentum corpus est 500.a
 Alimentum corpus est quod tactu percipitur 1426.e
 Alimentum ex aqua & terra 1157.a
 Alimentum ex dolci suppeditatur 1437.f
 Alimentum ex humido & sicco suppeditatur 1121.d
 Alimentum in animalibus & plantis quomodo suppeditatur 1121.f, & 1122.a
 Alimentum in corpore præter naturam 1128.d
 Alimentum inutile quid ibid.f
 Alimentum mistum est 1437.d
 Alimentum necessarium quomodo necessitatis 1123.e
 Alimentum non mouet sensum tactus 1121.d
 Alimentum nutriendum quod 1166.e
 Alimentum omne additur cum sit simile simili 582.f
 Alimentum planè res aduentitia est 1128.e
 Alimentum primum animalis in vtero quod 1158.a
- Alimentum, vide etiam Cibum. 1074.d
 Alimentum vltimum quid 1167.a
 Alimentum vltimum sanguineis, sanguis exangibus quod proportionem respicit 1167.a
 Alimentum aut defectu aut excessu calorem naturalem extinguit 1482.a
 Alimentum conuocatio & mutatio non nisi per vim caloris agitur 1167.a
 Alimentum diuersa ratio vt nutrit & agat 1349.f
 Alimentum duæ qualitates 1184.d
 Alimentum omnis, omnisque excrementum conceptaculum aliquid esse debet 1167.a
 Alimentum primi excrementum pituita 1129.b
 Alimentum vtilis excrementum pituita ibid.
 Alimentum ratio duplex 1167.d
 Alimenta composita esse oportet 1141.d
 Alimentorum diuersitas diuersis animalibus 1167.d
 Altrix facultas sine naturali igne non consistit 1102.e
 Altrix facultatis origo in corde 1496.d
 Alio depranatur calore agere nequeunt 1341.c
- Aliquid.**
- Aliquid simpliciter aut secundum quod quare dicatur corrumpi 699.d
 ad aliquid an etiam substantie questio 1167.a
 ad aliquid complura cum qualificatione conueniunt 1167.a
 ad aliquid contrariorum susceptum 1167.a
 ad aliquid conuersionem utique non amittit 872.b
 ad aliquid dicuntur ea, quæ conuertuntur 1167.a
 ad aliquid definitio 1167.a
 ad aliquid gradus suscipiunt 1167.a
 ad aliquid orationes quales 1167.a
 ad aliquid quæ dicuntur 1167.a
 ad aliquid simul natura esse videtur 1167.a
 ad aliquid vnum ex decem predicamentis quid, & quæ ad aliquid pertinent 1167.a
 & seqq.
- Alopeconnellus fert Lamiæ pifece 1041.b
 Alopi pifece caret Euppus 1041.b
- Alteratio.**
- Alteratio ad contrarium est transmutatio 770.c
 alteratio ad intellectum animæ pertinet non accomodat 1167.a
 alteratio à generatione quid differat 1167.a
 alteratio à latione motus genere diuerfa est 1167.a
 alteratio an ab aliis quinque speciebus differat 1167.a

INDEX.

Alteratio diuersus à ceteris motus est 47. c
 Alteratio in quibus maxime esse videatur 557. d. & seq.
 Alteratio mutatio in qualitate est 47. f. & 600. f
 Alteratio quid 553. e. & 693. a
 alterationi an sit contrarium, & quid sit illud 47. d. & seq.
 alterationem à generatione differre, non possunt defendere, qui omnia vnum esse aiunt 683. b
 alterationem omnem esse in sensibilibus, & in parte animæ sensitua 557. d. & seq.
 alterationes nō circa virtutes animi 558. d
 alterationes non esse circa habitus ibid.
 alterationes partim violentæ, partim naturales 551. b
 alterari quæ dicantur 556. f
 alterandi vis an eadem quæ sentiendi 104. d
 Alio pica persequitur, & est auis nocturna vnicuique, maior gallinæ 1015. c
 Alius crustatorum in discretis est 903. a
 Alius mollium qualis 897. d
 Alius.
 Alius hominis suille similis est 844. a
 Alius nonnullis funditur per metū 1177. c
 Alius quid 830. f
 Alius siccæ excrementi conceptaculum est 831. a
 Alius quorum deprauata est generatio, interdum soluitur, & quare 1134. e
 Alii fluentioris sunt animalia, quibus cura longiora 1087. d
 Alii fluore elephantorum, quibus curatur 103. d
 Alii inflatio elephantum infestat ibid.
 Alii profluuium accidit erudite 1134. f
 Alii profluuium laborant suis, & quibus succurritur 1033. d. & seq.
 Alii profluuium leporis coagulum mederi potest, sed huiusmodi est laudatissimum 894. a
 Alii profluuium medetur vetus coagulum ibidem.
 Alii sedimen, excrementum 1174. a
 Alii siccus 1195. a
 Alium habent, quæ vesicam habent 830. f
 Alium humidioris quæ aures habent 868. f
 Alium quæ habent, non omnia vesicam habent 830. f
 Alius quatuor videtur habere elephantum 856. e
 Ambidexter solus homo 848. b
 Ambigui æquiuocque modi tres. 402. e
 Ambulatio absque flexione fieri nequit 1079. f
 Ambulatio omnia pedes habent pari numero 831. d

Amia piscis.

Amia carne vescitur & alga 1014. f
 Amia multis piscibus est esca 913. c
 Amia præstat in fluuio & lacubus 1010. d
 Amia fel vbi 1173. c
 Amia pisces carne vescuntur, & sunt de genere cartilagineo 1013. a
 Amia pisces fel in intestino habent 864. b. & 1171. c
 Amia pisces in Alopecoconso habentur 1024. d
 Amia pisces gregales 839. a
 Amia pisces verè Pontum lubeunt, & ibi æstatem traducunt 1014. c
 Amiarum incrementum in Ponto 977. f
 Ab amies locus 1294. f
 A bono amicorum locus ibid.
 Ammonia Africa regio, cur demissior 757. a
 Amoris ad veneficia utilis, remora piscis 862. d
 Ad amoris veneficia quid petatur 980. e
 Amphartus, pinnula sub ventre thunniformis 910. d
 Ab amphibologia locus 278. d
 Amygdala apibus grata 1077. a
 De Anadiplosi, & thesi syllogismorum 116. b. & seq.
 Analogiam & anatomen in terminandis problematis momentum habere 249. b. & seq.
 Anas.
 Anas auis palmipes circa amnes & lacus versatur 1016. e
 Anas auis à mari cibum sibi petit 1043. b
 Anas, gavia, & harpa dissident ibid.
 Anas gulam habet amplam & lata 868. e
 Anas habet appendices 869. b
 Anataria aquila 1050. e
 Antome corporis humani abominabilis 112. d
 Anatome & examen venarum in strangulatis facilius percipitur 876. a
 Anaxagoras.
 Anaxagoras ait carnes ex alimento carni accedere 1135. d
 Anaxagoras errore deceptus putauit se morborum acutorum esse causam 1171. f
 Anaxagoras hominem prudentissimum omnium animalium dixit, eò quod unus omnium manus obtinet 1121. a
 Anaxagoras mentem passionis expertem, & non missam esse asserit 576. a
 Anaxagora de maris & feminæ generatione error 1101. a

anaxagoræ de quorundam animalium
error 138. c
anaxagoræ diuersa ab Empedocle sen-
tentia 683. a
anaxagoræ sententia de mente mouente
& segregante 364. d
anaxagoræ sententia, quod nullum simi-
lare gignatur 125. b
andricellum, id est, purpurissimum pictori-
bus 129. c

Angues.

Angues immensi in Africa, nanes inua-
dunt 103. e
angues membranam vernationis, quam
senectutem appellant, per ver exiunt
942. c
angues volantes circa Aethiopiam 83. a
angium id est per loca plurimum disse-
runt 1039. d

Anguilla.

anguilla binæ tantum pennas habet 83.
d. & 860. f
anguilla gulam habet, sed exiguam 863. a
anguilla omnis per ventrem, omentum
que pinguescit 889. d
anguilla nec mas nec femina 1040. f. &
1259. f. & 921. c
anguilla neque semen genitale habet,
neque ova 974. b
anguilla nullum ouum generat 921. d. &
975. c
anguilla quare diu viuere extra aquam
potest 1107. c
anguilla quibus primis caret 1106. c
anguilla sola ex lapibus ova non parit
971. c
anguilla ubi capitur 1014. c
anguilla branchiæ quæ 861. c
anguilla quomodo capiunt piscatores
914. f. & 1014. c
anguilla ætate non transportanda in
piscinam, viuere enim nequeat 1014. d
anguilla aquis exemptæ quinque aut sex
dies viuere possunt 1014. d
anguilla est lacubus & fluuiis in mare de-
scendunt 974. b
anguille ex terre intestinis prodeunt 976. a
anguille inter intestina terræ annue-
rantur 1300. a
anguille læues sunt 861. f
anguille mortuæ non superfluitant, nec
sursum (ut ceteri pisces) maxima parte
efferuntur: quia ventre sunt exiguo
1014. d
anguille mutationem non tollunt 1014. c
anguille nec per eorum creantur; nec

pariunt ova 921. d. & 975. c
anguilla quæ formæ dicuntur sunt me-
liores, & quare femina dicuntur 1042. f
anguilla quomodo capiuntur 1014. d
anguilla septem vel octo annos viuunt
1014. f
anguilla sine aquis diu viuunt 1014. d
anguilla vnde viuunt 1014. b
anguillarum branchiæ exigua 1014. d
anguillarum cibus 921. d
anguillarum differentia 1014. f
anguillarum fluitantium passus & quo-
tempore 1014. f
anguillarum genus sanguinem est ver-
ue nascitur 1109. f
anguillarum in genere, nec mas, nec fe-
mina 1109. f
anguillarum procreatio 975. c. & 1042. f
anguillarum varia genera 1014. f
anguillarum vita 1014. f
anguillis binæ tantummodo pennæ 137.
b. & 130. b & 831. d
anguilla branchiæ binæ 860. f
anguillis paucis inest pingue 1014. d
anguillas qui piscantur, aquam turbare
soler 1014. c
angulus oculi quid 860. f
anguli oculorum duplices 1014. d
anguli oculorum carnosius more pedum
culorum, qui naribus iunguntur, mul-
tiam præferunt 860. f
anguli oculorum iusto longiores, notam
motum maleficorum præbent 1014. d
angulis singulis constantia, celerius ape-
riuntur, & clauduntur, quam quæ plu-
ribus constant 1107. c

Anima.

Anima 1160. a
anima actus est 1087. c
anima actus est corporis viuentis 1092. b
anima an non omnis est principium mo-
tus 1044. d
anima corporis alicuius substantia 1092. b
1234. c
anima & corpus animal est, sicut pupilla
& visus oculis est 1092. b
anima, & difficultas eius. 1769. c. & 1092. b
anima corpori motionis causa est, non
corpus animæ 1092. b
anima generandi principium est 1092. b
anima inest semini, potentia, non actu
1231. c
anima in magnæ lapide, iuxta Thale-
tem, quia mouetur, trahiturque ferrum 1092. b
anima motrix secus locum 1092. b
anima, motu, sensu, in corporeoque ab
manibus definitur 1092. b
anima non mouetur motu ad locum, sed
commutatio 1092. b

INDEX

- commodato 130.e
 anima non ornis natura est 1104.e
 anima non sine corpore, nec corpus ta-
 men 1390.e
 anima nostra, vitum vita potius, quam
 anima sit dicenda 1380.a & seq.
 anima numerus seipsum mouens 1374.a
 anima principium rerum 1373.e
 anima quædam plantarum principium
 1386.d
 anima quasi principium omnium anima-
 lium 1369.b
 anima quid 1387.d
 anima quodam modo omnia est 1421.b
 anima trium causarum vicem in viuenti-
 bus obinet 1392.d
 anima vegetabilis æque plantis, ac ani-
 malibus inest 1369.d
 anima vegetabilis in generatione assimi-
 litur arti 1378.e
 anima sentiens omnibus vna 1355.c
 anima vniuersi qualis 1377.e
 anima viuendi principium, & causa 1393.a
 anima ad singulas species singulas defi-
 nitiones accommodandas esse 1391.f
 anime consideratio ad animalis cog-
 nitionem necessaria 1304.a
 anime definitionis ipsius inquisitio 1386.f
 anime & corporis functiones 1378.b
 anime gratia corpus conditum 1371.b
 anime maxime proprium motu esse 1372.f
 anime naturam, substantiam, & acciden-
 tia cognoscere difficile est 1369.b
 anime officium alere & mouere 1326.f
 anime plena omnia 1298.f
 anime sentientis pars quomodo est 1355.c
 anime potentie, ordo ipsarum, atque dif-
 ferentia definitionum, quæ per notio-
 nes cognominis, & quæ per essentiam
 constituuntur 1391.a
 animam aquam esse hippon censui, &
 quare 1375.a
 animam cognoscere atque mouere Dio-
 genes censuit 1374.e
 animam Democritus ignem & calorem
 esse censuit 1373.c
 animam & intellectum idem esse censuit
 Democritus 1373.a
 animam ex elementis coalitam esse di-
 centes, confutantur, & reliqua prisca-
 rum opinionum confutatio 1382.c
 animam ex elementis vniuersis constare
 siue doctor censuit 1371.d
 animam harmoniam non esse ostendi-
 tur 1379.e
 animam ignem esse arbitrari, absurdum
 1366.f
 animam in corpore igneo esse quare 1365.e
 animam in elementis esse quidam puta-
 runt 1387.b
 animam magnitudinem esse, non recte
 dici 1377.e
 animam mentem ipsam Anaxagoras ac-
 serit 1377.b
 animam non esse corpus planè ostenditur
 1382.c & 1387.b & 1494.d
 animam non sine discrimine quoduis cor-
 pus ingredi ostenditur, contra Pytha-
 goræ fabulas 1379.b
 animam numerum esse malè asseritur
 1381.d & 1382.d
 animam putantes esse corpus mouens, &
 motum, errare, & contra hos omnes di-
 sputatio 1375.f
 animam quodam modo vniuersa effici 1421.b
 animam sanguinem esse iuxta Crytiæ
 1375.a
 animam ventis ferri censebat Orpheus
 1384.f
 animam vt Timæus dicat mouere corpus
 1377.d
 de anime definitionum differentia 1395.f
 de anima, Heracliti, & Alcimæonis senten-
 tia 1374.f
 de anima motrice secus locum 1421.f
 de animante omni consideratione instituen-
 da, naturam animalium vestigatur
 1304.c
 de anima opiniones antiquorum 1373.a
 de anima scientia præstantissima 1369.a
 de anima tractationis methodus 1369.d
 In anima formæ tantum non res 1421.e
 Per animam sit alteratio & accretio 1391.d
 per animam omnia viuere 1389.b

Anima respectu cor- poris.

- Anima corporis ministerio sensu affec-
 tur 1428.f
 anima imaginaria 1421.b
 anima immortalis ex Alcimæonis senten-
 tia 1374.f
 anima in aere præstabilior ac immorta-
 lior ea quæ in animalibus inest 1385.e
 anima in aliqua corporis parte residet
 1494.d
 anima in inseclis an diuisa 1386.e
 anime affectus omnes cum corpore esse
 videntur 1371.a
 anime ardor summus in cordis principa-
 tu consistit 1415.b
 anime partes quot 1421.a
 animam egressam corpore, rursum in-
 gredi absurdum 1376.a
 animam partibilem quidam dicunt 1381.f

De anima potentia

1391.a

Anima partes.

Anima appetitiva

1422.c

Anima sensitiva

1432.b

Anima vegetabilis in omnibus plantis
& animalibus inest

1359.d

Anima vegetalis feminibus inest

1350.b

Anima vegetativa quæ

1389.c. & 1432.b

animæ altricis origo in corporis parte
media

1495.d

animæ deliquium nihil aliud est, quàm
sensuum inbecillitas

1460.e

animæ nutritivæ duplex instrumentum

1395.c

animæ nutritivæ operationes, & officia
sunt, generare, nutrimentoq; vii

1393.d

animæ nutritivæ vis omnibus viventibus
inest

ibid.

animæ sensitivæ altricisque origo in cor-
de

1497.a

animam num irasci vel timere recte di-
catur

1380.f

animam sentientem actu vnam habent
omnia

1355.b

Animal.

animal à non animali vt distinguatur

1492.f

animal est parte animæ sensuali

1250.a

animal nullum ortus occasusque parti-
iceps, & vno elemento constitui posse,

& alia quædam

1427.a. & seq.

animal omne corpus est animatum

1436.b

animal simile civitati legibus bene in-
structæ, & temperatæ

1487.d

animal quid

1103.f. & 1152.f

animal quomodo diffinit à planta

1359.b

animal res perfecta

1243.d

animalis proveniens vnde

1320.e

animali quatenus animal, non vivere nõ
est integrum

1494.e

animalia etiam vilia gravem considera-
tionem postulant

1113.a

animalia generatim sumere est tentan-
dum auctore vulgo

1108.f

animalia nulla gregalia, quibus vagues
adunci

829.a

animalia viribus pollentia quæ

830.a

animalium consideratio mære iucunda
nisi

1111.e

animalium consideratio qualis apud ve-
teres

1102.e

animalium figura non satis animal ex-
plicat

1103.c

animalium nomen curia dicatur

1494.e

animalium ad salutem quæ sunt excogi-
tata

1112.b

Animalium compositio ex sententia De-
moeriti

1002.a

animalium dissidio vel confidio angustia
bella vel pacem colligunt

1043.d

animalium maxima parti munus nullum se-
ferè aliud est, nisi quod plantarum se-
men, & fructus

1043.d

animalium viliorum disputatio non est
spernenda

1043.d

animalibus multis multa insunt commu-
nia, partim simplici ratione, partim
proportione

1043.d

animalibus omnibus sanguis est datus
aut aliud vice eius

1043.d

animalibus omnibus vnum auxilium,
quod nullo pacto permutare possunt

1043.d

animalibus spiratio necessaria
circa animalium considerationem Em-
pedoclis error

1043.d

Animalium diuisio.

871.h

Animal solipes & bicornes nullum

871.h

Animal voluere tantum, vt piscis natari-
le, nullum

871.h

Animal quare bipes, vel multipes, vel ex-
pes, vel immobile, vel planta

1043.d

animalia complura natura accipit sunt,
tum ex terrestrium tum ex aquatilium
numero

1043.d

Animalia constant ex similibus & di-
similibus

1043.d

Animalia gressilia, & eadem natantia
complura reperiuntur

871.h

Animalia imperfecta sunt quadrupedia
mollia, crustacea, testacea, & insecta

871.h

Animalia in mari trabunculis proximis
alia scutorum effigie, alia genitali vi-
rili similia, alia effigie insolentis sui ge-
neris

871.h

Animalia sex demeritionibus distingui
possunt

871.h

Animalium alia, cornigera, alia mucosa

871.h

Animalium alia gregalia, alia solitaria

871.h

Animalium alia pedestria, alia aquatilia

871.h

Animalium composito triplex

871.h

Animalium corpora tripartita sunt

871.h

Animalium differentia, & diversitas per
vitas, & actiones, mores, victum, & par-
tes

871.h

Animalium differentia, & discrimine per
locorum varietatem

871.h

Animalium differentia vt constituitur

871.h

INDEX.

Animalium differentiis non per priuationes diuidendas esse 107.b. & seqq.
animalium exanguinum consideratio, & ordo. & quod genera 895.e
animalium ex pedibus differentiis 813.e
animalium genera & species 84.a. & seqq. 110. a. & seqq.
Animalium terrestrium, & aquanilium differentiis trifariam intellecta 1008.f
animalium terrestrium differentiis 828.c
in animalibus multis multa communia, vel simpliciter, vel proportionem 111.f
in quibus animalia inter se differant, quibusve conveniant, eorundemque naturae diversitas 815.f. & seqq.

Animalium sexus.

Animalia sunt, quae nec marem, nec feminam generant 1151.e
animalium foeminae ferociunt à parvulis, marem tempore coitus 978.d
animalium quare alterum mas, alterum foemina 1141.e
animali instituyendo, foemina materiam praebet, mas vim creandi 1154.d

Animalium generatio, & partus.

Animal creari potest omnino siccis humefcentibus, vel humidis siccifcentibus 935.b
Animal generantis, aut primò ovum, aut primò animal generant 812.b
Animal iam quod est, augetur 1137.d
Animal intra se generantia, postquam ovum pepererint, quae 968.e
animal pullum perfecte progenere quabilitate 1144.d
animal perfectum generantia 813.f
animal perfectum quae generant, & quae imperfectum 1112.e
animal quomodo informatur primò & in vitro aliter 1004.b
animal verum in caput, sicutque principium nascitur 1181.a
animalis corpus ex foemina, anima ex mare 1154.e
animalis munus, non solum generare, sed etiam alicuius cognitionis particeps esse 1140.d
animali generando, foemina materiam ministrat, mas vim creandi 1154.d
animali in vitro quod est primò alimentum 1158.a
animalia alia gignunt perfectum, alia ovum, alia vermem 813.f
animalia carniopera semel in anno tantum pariunt 964.b

animalia cartilaginea quoties & quibus anni temporibus pariant 930.d. & seqq.
animalia cum stirpibus quid habeant commune in generatione 931.c
Animalia alia coitis, aliqua sponte naturae procreantur 923.d
animalia eorum putridis rebus innascentur 824.d. & c.
Animalia eorum solis auctore augentur, ac diminuuntur 754.b
animalia & plantae generantur in terra, & humore, & quare 1198.f
animalia fera omnia, aut plurima, non ante eum foemina ad commune pastuum veniunt, quam tempus sit coeundi 980.c
animalia ferè omnia ad coitum propensiora verno tempore 981.e
animalia gignunt, semen prolificum, aut in se, aut in aliud mittunt 811.b
animalia omnia postquam nata sunt, incrementum capiunt & generant 1144.d
animalia omnia quae denotant, cum denotibus nascitur, excepto homine 1007.a
animalia omnia quomodo nascuntur secundum naturam 1006.e
animalia magna parum in generatione fecunda sunt, & quare 1196.f
animalia maxima singulos pariunt 1116.b
Animalia multivida ferè omnia multos pariunt ibidem.
animalia parva fecundissima, & quare 1116.d. & 1119.d. & 1116.f
Animalia per coitum oriuntur quae 913.e
animalia quae citius, aut tardius coeunt 1114.e
animalia quae ex coitu cognatorum animalium gignuntur, sibi cognata generant 1110.f
animalia quae non ex coitu generantur, sed puri materia oriuntur, genus dicitur, ut solum generant ibidem.
animalia quae sunt, quae superserant, & quae non, & quare 1130.d
Animalia quae è vermine nascuntur 1199.f
animalia quae semel, quaeve pluries in anno pariant 923.f
animalia siccico interfecta regimine, eorum experientia 916.d
animalia superserantia alia sanis continent alia non 1150.d
animalia superserantia quae libidinis 1131.e
Animalia viupara quae alia perfectum, alia imperfectum animal pariant 924.e

Animalia unipara sunt, quæ solipedes:
paucipara, quæ bisulca: multipara, quæ
multifida 136. e
animalia reſſis in cloſa, ſecũdũ limo, & pu-
treſcente naſcuntur materia 936. f
animalium alia per coitum maris & fe-
minæ gignuntur 130. c
animalium generatio diuerſa 93. c
animalium generatio & obitus commu-
nis eſt, ſed modi diuerſi 154. a
animalium generatio quàm varia 124. c
animalium generationis cauſæ 124. d
animalium generationes multæ & variæ:
partim diſſimiles, partim quodam mo-
do ſimiles 93. a
animalium gradus, ſitas, generatio, & vita
circuibus ſunt 138. f
animalium incrementa diuerſa 83. d
animalium intra ſe animal parentium
conceptus qualiſ 129. f
animalium muliparorum ſceminæ exa-
vterum, quàm mares citius perſiciun-
tur, contra in vtero 987. a
animalium multorum munus nullum
præter generationem 1009. b
animalium nonnullorum ſceminæ non
patiuntur ſuos mares, niſi raro 924. f
animalium non vnigenorum coeuntium
partes quales 124. e
animalium nouellorum prima ſemi-
nis emiſſio aut inſecunda eſt, aut ſi
ſecunda ſit, imbecilliora generat, &
pauciora 933. b
animalium partus diſcrepat, & nutrien-
dæ prole ratio 1009. c
animalium partus varius 1242. g. & ſeq.
animalium prima pars vitæ in officio
procreandi, ſecunda in alendo 1009. d
animalium ſitus in vtero qualiſ 1004. f
animalium vita, coitus voluptate diſcre-
pat 1009. c
animalium viuaciorum generationes diu-
turniores 132. c
animalibus omnibus ſtatutum pariendi
tempus, excepto homine 1000. e
Et animalium viuiparorum ſectura, &
quæ ætatis tempore incipiat, quæ de-
ſinit 933. a. & ſeq.
De animalibus quoniam pacto nunc ma-
res, nunc ſceminæ gignantur, ſententiæ
variorum 1301. f. & ſeq.
In animali concoctionis adminiſtratio
131. e
Animalium partes.

Animal duplici dentium ordine nullum
in noſtro orbe 854. b
animal in vtero per umbilicũ cui eſt,
augetur 1004. c

animalis pars nulla ſine materia, neque
cum ſola eſt materia 1108. c
animalis pars ſuperior, & inferior quæ
dicatur 1091. a. & 1495. b
animalia ab homine dentibus præditi
aut dentium proportionali naſcuntur
1163. a
animalia alia cornigera, alia muſta &c.
animalia alia dentata vtrinque, alia ali-
ro dentium ordine carrent
animalia caſtratione mutantur 1086. a. &
ſeq.
animalia ex hominis partibus, bonique
conſtantia 479. d
animalia nonnulla quàm ob cauſam an-
bro genitali careant 1135. b
animalia pulmonem habentia ſpirant
1499. f
animantes alia oſcines, alia inoſcens
829. f
animalium genus omne ſinum ventri
habet, ex quo cibum aſſumere debet
1122. a
animalium partes diſtinguuntur ſpiritu
1260. f
animalium partes aut ſimilares aut com-
poſitæ 854. d
animalium molliũ partes exteriores 896. e
animalium partes ſimilares, & diſſimila-
res 879. c. & ſeq.
animalium quadrupedum omnium cru-
ra, oſſe, neruoque abundant, carne de-
ficiunt 870. e
animalium quadrupedum magna pars
caudam habet 879. a
animalium partes quare ita conſtituta
ſunt 1103. a. & ſeq.
animalibus quibus membrum ad coitum
comparatũ, & quibus non 1124. c. & ſeq.
In animalium partibus omnibus natura
numen, & honeſtum, pulchrumque
ineſt ingenium 1111. d

Animalium qualitates.
animal frigidiffimum ne ouum quidem
parere poſſet 1144. f
animal humidum & calidum natura eſt
1491. c
animal omne caloris particeps
animal omne humorem continet
& ſeq.
animalia ad Venerem propenſiora ſunt
corporis valetudine, & temporis bene-
ficiis 980. a
animalia alia ſanguinem habent, alia
exanguia ſunt 30. a
animalia manſueſcunt cibi commoda
tione 1033. e
Animalia non omnia omni tempore

INDEX.

prosperè valent 1030.f. & seq.
 animalia omnia formam gerunt pom-
 lionis, excepto homine 1190.f
 animalia optime constant & vitibus, &
 ingenio, quæ calidum sanguinem tenuè
 & lincem habent 117.f
 animalia præstantiora caloris copiam ma-
 iorem habent 117.b
 animalia quæ calidiora 118.b
 animalia quæ sanguinem habent 834. &
 seq. & 864.f
 animalia quæ sunt exanguia 834.e, & 834.
 h. & 835.e, & seq.
 animalia totipennis vt refrigerentur 746.f
 De animalium calore & frigiditate con-
 trouersia 1118.b

Animalia terrestria.

Animal terrestre nullum, statim immuta-
 bili viuit 812.a
 animalia quædam nec terrestria, nec a-
 quatica, tantum 1010.b
 animalia quædam terrestria cibum ab a-
 quæ perunt 817.f
 animalium terrestrium affectus latendi &
 patendi qualis 1015.f
 animalium terrestrium differentie 828.d
 animalium terrestrium duplex ordo 827.e
 animalium terrestrium, & aquatiliu d.f.
 differentia testatur intellecta 1009.c

Animalia aquatilia.

Animal aquatile nullum, aquam recipiēs
 & terram cibi gratia petens 827.f
 aqua ita aquatilia calidiora esse, non pul-
 lis placet, quo argumento 118.b & c
 animalia aquatilia dormiunt, sed somno
 eiguō 919.d
 animalia aquatilia sensum odoris habere
 videntur 1400.a
 animalia maris nonnulla ambigua, ita vt
 non facile discernere possis, an animalia
 sint, an plantæ 1008.f
 animalia marina quædam sunt effigie in-
 solenti 912.b
 animalia marina effigie genitalis, vitilis
 ibid.e
 animalia marina scutorum effigie ibid. c
 animalia marina trabaculis proxima, ibid.
 animalia multa spirantia, & pedestria, a-
 qua gaudent 1010.a
 animalia pedestria nonnulla, quæ sine a-
 qua vivere non possunt ibid.
 animalia quæ in aquis diutius viuūt 1008.a
 animalia nonnulla aquatilia, & parere &
 educare solent in sicco 1010.b
 animalia aquatiliu cunctis ambulandi vim
 habent, quamquam insuper natura aquati-
 le est 823.c

animalium aquatiliu differentia 827.e
 animalium aquatiliu & terrestriū ma-
 tura quomodo perueniunt 1011.a
 animalium aquatiliu generis distinctio
 1010.d
 animalium aquatiliu nonnulla aquam
 recipiunt ea causa quæ aerem, alia pro-
 pter cibum
 animalium aquatiliu ordo duplex 827.e
 animalium aquatiliu victus 1010.a. &
 seqq.
 animalium aquatiliu viui parorum ge-
 neratio & partes 970.a. & seqq.
 animalium marinorum diuisio 827.a
 animalibus aquatilibus spina pro ossi-
 bus 1025.d

Animalium motus.

Animalia fluctuantia vt moueantur 1079.
 c. & seq.
 animalia nonnulla non mouentur loco
 1084.d
 animalia quædam noctu vagantur, alia
 inter diu tantum 829.c
 animalium immutatio ab exigua parte
 mutatione 1001.a
 animalium motus alij toto corpore, alij
 per partes fiunt 1352.a
 animalium motus inuoluntarij 1488.a
 animalium motus quæ imperfecta sunt
 1424.f. & seq. animalium pedibus ca-
 ventium motus cuiusmodi 1376.d
 animalium quadrupedum & multipedū
 motus per diametrum igitur quomo-
 do etiam subsistere solent 849.a. & b
 animalium salientium motus 1360.a
 animalium testa intersectorum motus 904.c
 animalibus quæ motum adferant 1423.b

Animalium victus.

animalia cornigera quibus rebus pascen-
 tur 1019.b. & c. animalia edaciora qua-
 drupeda vt ad possidendum sunt me-
 liora, ita etiam ad lactis copiam sunt
 fecundiora 894.d. animalia in viro
 per umbilicum capiunt cibum 1280.c
 animalia nonnulla piscibus vescuntur
 829.c
 animalia omnia pedestria, & sanguinea
 dormire ac vigilare sentiuntur 915.e
 animalia quædam venantur, quædam ci-
 bum recondunt, alia neutrum habent
 829.c
 animalia quæ lambendo bibant 1019.b
 animalia quæ mortui bibant ibid.
 animalia quæ pro actionibus afficiantur
 moribusque immutentur 1084.b
 animalia quæ ruminant 1087.b
 animalia quæ ruminant, delectantur in ru-
 minando, ne minus quam in edendo ibid.

animalia quæ forbendo bibant 1019.b
 animalia quæ do soleat ruminare 1087.b
 animalia sensum alimenti habent 1291.b
 animalia ut edormiant 1465.c
 animalium affectus & actiones quid int. e
 animalium cortice intestorum cibis
 1019.c
 animalium multorum bibendi modus
 diversus 1018.c
 animalium victus differt 1009.d
 de animalium actionibus, & rebus in
 quibus eadem versantur 1011.a
 de animalium somno & vigilia 1457.c. &
 seq.

Animalium vox.

Animalia carnalium generis stridunt,
 non vocem emittunt 917.d
 Animalia magnivoca, parvivoca, gravi-
 voca, & acutivoca 346.c
 Animalia natu. nana, & foemina, plu-
 rima ex parte, vocem habent acutam,
 & quare ibidem c.
 Animalium quædam nata omnino quæ-
 dam secus 829.c
 Animalia quædam vocem edunt, quædam
 strepitum tantum ibidem.
 Animalia quæ vocem, quæ sonum, quæ
 murmur edant, quæ item loquantur
 916.c, & seq.
 Animalium vocalium omnium commu-
 nis mos est, ut initus tempore potissi-
 mum canant, ac blaterent 829.f
 Animalium singulis voces propriæ sunt
 ad initum, & venerem coitum 918.a
 De animalium voce, & vocis mutatione
 345.c

Animalium color.

Animalia mota præ nimio motu, & ex-
 crementa emittunt; nonnulla etiam
 suos colores immutant 1123.c
 Animalia toticolora quæ 343.f
 Animalia versicolora dupliciter ibid.
 Animalia versicolora a genere ibid.
 Animalia versicolora parte ibid.
 Animalia vnde nigra fiunt 344.a
 Animalia unicolora quæ 343.e
 Animalia unicolora ventrem plenius ha-
 bene 344.d
 De animalium coloribus 343.c

Animalium mores, & In-
genium.

Animalis munus ut cognitionis alienius
 particeps sit 1140.d
 Animalia cicuta, etiam fera repenti pos-
 sunt 829.d
 Animalia cauta & provida sunt quæ ali-
 quid in seipsis præsidij habent contra

inferendam iniuriam
 Animalia civiia quæ
 Animantes complures memorizæ & diu-
 plinæ participes sunt, nulla tamen pro-
 ter hominem potest remissile 800.d
 Animalia complura mente rationeque
 vacant 781.e
 Animalia cum homine degentia tumis
 efferantur cæcis, & quare 975.b
 Animalia ingeniosa & timida 850
 Animalia in quavis animi affectu
 quandam habent vim naturalem 1041.b
 Animalia inter seipsa pugnant, quæ
 quare 1041.b
 Animalia nonnulla ex his, quæ felici in
 sanguine non habent, sunt sapientiora
 tenuitate sanguinis, atque mundicia
 1121.f
 Animalia pro suis affectibus agere, &
 pro actionibus affici immutarique mor-
 ribus solent, & quæ sunt illa 1084.b
 Animalia quædam ad dimicandum va-
 lent 810.a
 Animalia quædam cicuta, quædam fera
 829.c
 Animalia quæ castratione immutantur,
 & quæ ruminant 1086.a
 Animalia quæ hyeme sese abscondunt
 1026.b & 1027.c

Animalia quæ placida sunt, hæc eadem
 fera repenti possunt 829.e
 Animalia timidissima, ceruus, lepus, vul-
 caniculus 850.b
 Animalium actiones, & res in quibus ea-
 dem versantur 1011.a
 Animalium actiones, & vitæ, pro mori-
 bus victuque differunt 1004.d
 Animalium carnivororum cum aliis par-
 gna 1042.a
 Animalium dissidia, & consilia 1042.d. & 1043.
 Animalium mores a feminis moribus
 differunt 1041.c. & 1042.
 Animalium mores diversi 853.b
 Animalium mores pro locorum diversita-
 te differunt 1029.b. & 1030.
 Animalium mores differunt, tum ratione
 diæ, & timiditatem mansuetudinem
 & feritatem 1028.d
 Animalibus brutis vestigia morum tu-
 mam animi insunt, & quorum 1003.b
 Animalibus brutis prudentia quædam
 natura insit, & quibus 1048.b. & 1049.

Animalium sensus.

Animal carere sensu non potest 1100.d
 Animal ea parte est, quæ sensus habet
 1124.d
 Animal ea parte animal est, quæ sensus
 adest, & tunc primam animal est, quæ

sensus est 1242. a. & 1250. a. & seq.
 Animal sensum habere necesse est 1435. e
 Animalia ab iis quæ tantum viuunt sensu
 distinguuntur 1240. e
 Animalia non respirantia olfaciunt 1404. b
 Animalia omnia quibus inest nativus
 sensus facta à frigore vel calore 1022. b
 Animalia perfecta sensus omnes habent
 1240.
 Animalia quæ quinque sensus habeant
 912. d
 Animalibus quibus inest sentiendi vis 912. d
 Animalibus qui sensus sint necessarij, &
 quamobrem 1425. e. & seq.
 Animalium magnitudo.
 Animalia in Aegypto quàm in Græcia ali-
 qua maiora, aliqua minora, & quare
 1038. a
 Animalia magna quæ vni parva 1118. e
 Animalia maiora, quare pauciora paruant
 1196. c
 Animalia parua fecundiora magis 1229. d
 Animalia sanguinem habentia maiora nō
 habentibus 1242. b
 Animalia si castrantur dum crescunt, ma-
 iora & elegantiora euadunt, alijs non
 1085. d
 Animalium augmentum diuersum 833. c
 Animalium certa magnitudo tum ad ma-
 ius tum ad minus 1117. c. & d
 Animalium excepto homine omnium
 forma positionis est 1190. f
 Animalium magnitudo facit ne multa
 pariant 1116. c
 Animalium ætas.
 Animal ephemerum id est, diarium ap-
 pellatum, apud hypanem fluvium cu-
 ius naturæ 947. b. & c
 Animalia ad venerem propensiora sunt
 temporis æ ætatis beneficio 980. a
 Animalia differunt ætate ad coitum 931. a
 Animalia mutantur in contrarium per æ-
 tatem 856. a
 Animalia Pontica ephemera 1183. a
 Animalium quadrupedum ætatis indicium
 989. d
 Animalium sese condentium non nulla
 exiunt id quod senectus vocatur: quod
 cuius vltima est, & primi ortus opercu-
 lum 1038. e
 Animalium valentudines, & morbi, pro
 temporum diuersitate 1029. f
 Animalium vita, temporisque numeris
 clauduntur 715. f
 Animalium loca.
 Animalia alia campos, alia montes inco-
 lunt 829. f
 Animalia cortice intacta vt lateant 1062. c

animalia diuersi generis coeunt, & gene-
 rant in Africa 1098. f
 animalia ferè omnia efferaiora sunt in
 Asia, fortiora in Europa, multi forma
 in Africa ibidem. c.
 animalia fortiora magis, & fera in mon-
 tibus, & asperis locis, quàm plana &
 mollioribus 1099. b
 animalia loca permutant 1022. b
 animalia nonnulla maiora in Aegypto,
 minora in Græcia, & quare 1038. a. &
 seq.
 animalia quædam cauernas subeunt,
 quædam non 829. d
 animalia quædam domicilia sibi parant, &
 quædam non ibid. e
 animalia quædam sedem nunquam mu-
 tant, quædam mutare statim tempore
 solent ibid. b
 animalia sedes pro tempore mutantia
 1022. c. & seq.
 animalia testa intacta omnia latent 1098. f
 animalium differentia pro locorum va-
 rietate 1038. c. & seq.
 animalium felicitas ex regione 912. v
 animalium mores pro locorum qualitate
 differunt 1039. b. & seq.
 animalium terrestrium fatibula 1024. f
 animalium vita locis distincta 1039. c
 De animalibus quadrupedibus hyeme la-
 tentibus 1028. b. & seq.
 animalium insectorum discrimen, & spe-
 cies 896. a. & seq.

Animalia crusta intacta.

Animalia crustata & testata vt extra se
 munita 1119. e
 Animalia crustata palpebris quare clau-
 sant 1117. a
 Animalia mollia & quæ crusta testave
 operiuntur, & insecta sensibus omnibus
 prædita sunt 915. d
 Animalia testa intacta ambigua inter a-
 nimalia & plantas 1240. f
 De animalium crusta intactorum parti-
 bus, quibusque cum sanguine coeunt, &
 902. f. & seq.
 De animalibus crusta intactis 899. b
 & seq.
 De animalibus testa intactis eorumque in-
 ter se differentiis 903. & seq.

Animalia ouipara.

Animal ab ovo, initium à candido su-
 mit, album autem à luteo 1179. a
 animal in quo quando celeritas perficitur
 1181. b
 animalia ouipara diu sub aquis dege-
 re possunt 1499. f
 animalia ouipara qsi pulmones fugiunt.

tenent
Animalia ouipara quadrupeda, quibus
cum ceteris quadrupedibus conue-
niant, & dissentiant 857. a. & seq.
Animalium ouiparorum partes 1198. b. &
seq.
Animal erectum necessarid bipes, &
superiores corporis partes leuiore habere,
& inferiores graui ores subdi 1361.
Animalia alia pedes habent, alia non
832. c
Animalia alui fluentioris quæ sint 1087. d
Animalia quadrupeda, & viuipara pilosa
sunt 849. c
Animalibus mollibus ferè omnibus eue-
nit ut caput inter pedes & ventrem ha-
beat 896. c
Animatum ab inanimato differt motu,
& sensu 1372. b
Animata communibus corporis, & ani-
mæ muneribus diuidenda sunt 1108. d

Animas.

Animus generosus in paruis corporibus
constitit 1278. b
Animi diuini officium intelligere atque
sapere 1190. c

Annus.

Anni quadrupedum quomodo noscantur
989. d
Anni pluuij aëribus incommodi 1030. a
Anni sicci piscibus incommodi ibidem.

Anser.

Anser aliquando parit hypenemia oua
958. f
anser gignit subuentanea oua sine coitu
1278. c
anser habet appendices 869. a
anser minor gregalis 1021. f
anser qualem habeat gulam 868. d
anser triginta diebus incubat 964. e
anser verecundus & cautus 830. c
anseris à coitu sese aquis ingurgiant
960. a
anseris foeminae sole, & perpetuo incu-
bant 966. a
anser maior & minor circa aquas ver-
santur 1017. a
antandria duos habet flumines celebres,
quorum alter candorem, alter nigri-
tiam pecoribus facit 887. d
antemix insectorum nonnullis ante ocu-
los præstenduntur, ut puta papilionis, &
fullonis 911. d

Ante.

Ante ad quod sit motio 638. f

Ante altitudinis principium est 841.
ab his quæ ante sunt, mouo quæ sit senten-
tia 638. a
ab antecedentibus & consequentibus lo-
cus 246. d
antherinæ pisces, siue arista parui
976. f
anthias piscis sacer, ubi visitur, non fu-
belluz, & quare sacer dicitur 1069. a
antipheron Oretanus 1457. a

Antiqui.

Antiqui in quem errorem incidere et
ignoratione materia, atque eiusdem
erroris dissolutio 457. a
antiquorum de anima opinionones 172. a
antiqui in quem errorem incidere et
ignoratione priuationis: & eius dissolu-
tio 456. c. & seq.
antiquorum opinionones duodecim de finis
motu figura, & quiete terræ, & earum
examen 637. d
antiquorum opinionones quinque de gene-
ratione rerum, atque interitu 653. c. &
sequent.
antiquorum opinionones quatuor de ele-
mentis, atque eorum incommoda, &
confutatio 663. b. & seq.
antiquos non rectè sensisse, id graue esse,
quod mole maius esset, neque Deme-
critum, qui ex vacui interceptione gra-
uius aut leuius ait, neque plus manu-
materiae huius causam ponendam esse
673. c. & seq.

anus quibusdam coaluisse visus 1700. a

Aorta vena.

Aorta nervosa est 880. b
aorta spinæ annexitur circa cor, venis
præternatis, & nervosis 872. a
aorta vena 876. a. & 1007. b
ab aorta duo meatus ad velicam proce-
dunt 879. a
ab aorta maiore venæ ad renes decurrunt
879. b
ab aorta nulla ad iecur, aut ad lienem
vena ibidem.
de aorta minore, eiusque sede 878. b. &
seq.
apagoge, deductioque quid sit 171. d. &
169. c

Aper.

Aper dentes exertos habet 811. f
aper foemina dentes non habet exertos
921. e
aper nullus in Africa 1077. a
aper piscis, quem annis Achelous vocant
1069. a

INDEX.

vocalis habitus est	917.b
aper qua acate castretur nihil refert	1086.d
aper quando coire incipit	934.d
aper inire solet pabulo satius	815.d
api piscis branchie quot	861.e
apro genitale membrum non absolutum	832.d
apro prohibas coeundi ad triennium educat	935.d
apro testes non absoluti	851.e
api castrati maiores evadunt, & ferociores	920.b
aperitur animosi, iracundi, & furibundi	813.d
api cur castrantur	990.c
api feminae tempore coitus quam ferax	980.e
api in Aethio monte ferocissimi	1039.b
api omnino bruti, animosi, & pericaces	850.b
aprorum coitus	990.b. & seq.
aprorum secturae tempus	837.d
aprorum sylvestrium castratio	990.c

Apis & Apes.

Apis apparet omnibus anni temporibus	838.e
api iuvis generis	839.b
api longiore vita est, quam nonnulla sanguine praedita	1491.c
api mundissimum animal est	1074.d
api non o vitur cibo putido, sed dulci nutritur solum, & aquam sinceram liberius bibit	1021.a
api quae sunt nuncupatur grandis est, & alio ampliore	948.e
api fetus candidus est, ex quo vermine nascuntur, quibus apestantur	949.f
api aculeo detracto brevi moriuntur	1077.r
api aculeum habent quo faci essent	948.d
api aculeos intus conditos habent	911.b
api ad dormiendum vocantur	1076.c
api alba in Ponto, his mense mellificat	910.b
api aquam tunc portant, cum prolem nutriunt	1073.d
api a vespa impugnantur	1076.e
api breves flagrant odio contra longas, easque alius pelleri conantur	1074.f
api carnem animalem non tangunt, nec hominum appetunt	1073.d
api cibo sui generis utuntur	829.c
api dentes habent	1176.b. & 1084.d
api differunt parentibus nata virginitate	

& rustico, montanoque vidu educatis	1072.a
apes dormiunt nocte, & quiescunt, conticescuntque, ut nullus omnino bombus sentiat	910.d
apes dulcia petunt	916.a
apes etiam ceragine, sive cereo aluntur	1070.a
apes exangues sunt	813.e
apes excitantur a somno, matutino tempore, ab una apium, gemino aut triplici bombo, & tunc omnes ad opus prouolant	1076.d
apes ex quibus arboribus flores deferunt	1070.b
apes ex quibus ceram fingunt, & mella, & quo tempore	949.a. b
apes ex quibus colligunt	940.d
apes fauos construnt ex floribus, ceram ex lacryma arborum fingunt, mella ex rore aeris	949.a. b
apes feminae sunt quae generant ratione	1394.d
apes hyeme conduntur, & quando incipiunt latere	1028.b
apes incubant suis fauis, & concoquunt	1072.c
apes in Ponto mel faciunt arboribus sine fauo	950.c. d
apes maiores, pennas habent derivatas, colorem nigrum, dorsum repandunt	1076.d
apes insecta pennata	896.f
apes matutino tempore omnes filios, & quomodo excitantur	1076.c
apes medium inter fauos & reges tenent	1096.a
apes melle, & quibusdam aliis dulcibus aluntur	839.c
apes mellificat tam astat quam autumno	949.a
apes mel non facere, sed rorem condentem deferre, quo argumento	949.b
apes mel ore evomunt in cellas	949.e
apes mel sentiunt	911.d
apes membrana sicca volant	833.a
apes minores, officiosiores magis, quam maiores	1076.a
apes mundissimae, & quare	1074.d
apes murmur edunt	916.f
apes mutant senectutem	1019.e
apes necant maxima animalia istu suaculei, eam equum interemerunt	1074.d
apes nihil venantur, sed ipsae sibi cibaria faciant, atque receduntur, et enim cibum earum est	1069.f. & 1070.d
apes, quod est, sunt, & earum natura in pungendo	1074.f

Apes nullum animal, nisi sui generis fu-
 giunt 1074.c
 apes oderunt fædos odores, & vnguento-
 rum delicias, vnde vnguento delibitu-
 tos percutiunt 1074.e
 Apes omnes aculeo armantur 1291.f
 Apes optimæ quæ 948.e
 Apes pabuli gratia euagantur 1183.e
 Apes pennas detectas habent 911.c
 Apes plausu gaudent & sonitu: quapro-
 pter rinnitu aris, aut fictilis conuincere
 eas in alueum solemus 1076.a
 Apes porrectiores nihil mellis, aut admo-
 dum parum faciunt 1072.e
 Apes porrectiores quomodo construunt
 suos fauos 1072.b
 Apes præfagiunt hyemem, & imbres
 1076.f
 Apes quadripennes quare 1183.e
 Apes quæ matres à nonnullis vocentur
 948.c
 Apes quàm diu viuunt 950.b
 Apes quâdo bibunt, & quo modo 1075.d
 Apes quando ceram faciunt 1075.f
 Apes quando egerunt excrementa 1076.a
 Apes quando eiuriant maximè 1076.d
 Apes quando minus fortificant 1077.a
 Apes quando otiosiores & anxii agunt
 1076.d
 Apes quando potissimum ægrotant, 1077.
 b. & 1. 75.c
 Apes quare aculeum fungosum & cauum
 habent 1143.b
 apes quibus herbas vtantur 1175.f
 apes quibus infestentur, & quæ sint eis
 contraria 1037.a
 apes quid accipiant non facillè videris
 1071.e
 apes quæ sunt noctu 920.d
 apes quomodo construunt fauos 1070.b
 apes quomodo sonant 917.a
 apes sine coitu succos generant 1294.d. &
 1295.d
 apes sine coitu generant 1295.a
 apes suis cruribus aggerunt ceram, atque
 erigunt 949.e
 apes sunt quæ sub terra fauos faciunt tri-
 plices ordinem quibus mel est, verum
 nullus 990.d
 apes vespis & crabronibus magis vni-
 lores 1140.b
 apes vnde facturam deponent non con-
 stat inter omnes 944.a
 apes vnguentorum delicias oderunt
 1074.e
 apes vnde pereant ibid.
 apes vnde anxi & rustici differunt 1072.a
 apes vnde valere cognoscantur 1076.c

apum abortus quando 1071.
 apum aculei intus conditi 911.d
 apum adolefcentium negotium 1071.b
 apum alueus qualis esse debet 1070.b
 apum aluei quando vindimantur 949.e
 apum alueis quæ tollere debent apum
 1074.b
 apum breuium contralongas inimici
 1073.f
 apum cibus 1070.a
 apum cibus è dulcibus tantum 1074.a
 apum cibus mel 1075.f
 apum cibus rhythum 1075.f
 apum consideratio in incubitu, & eam
 prole 1073.e. & 107.
 apum duo genera, alterum fulvum, quod
 præstantius est: alterum nigrum, ma-
 gisque varium 948.b
 apum & oliuarum copia simul 948.a
 apum examen valere dignoscitur talis
 ri frequentia, & exundi, ingrediendi
 que vertiginosa agitatione 1076.d
 apum examen nouem aut decem annis
 si durauerit, prosperè actum esse exis-
 matur 990.d
 apum faui tam in terra, quàm in alueis
 apud Themiscyram circa Thermopy-
 las amnem, qui parum admodum ce-
 re continent, & mel crassius reddunt
 950.e
 apum fauos cum apiarum eximunt, tantum
 cibi relinquunt, quatum per hyemem
 sufficiat 1074.a
 apum foetus candus 948.f
 apum foetus quando venit pareus 948.f
 apum foetus superat, & augetur imbutus
 949.a. & 1295.c
 apum lutum & fucorum nullum est, os-
 pus, sed ceteris quibuscum viuunt, im-
 puram faciunt, non tamen impuram
 per nam deprehensi inter dum à homi-
 nibus occiduntur 1070.b
 apum gaudium 1070.b
 apum generatio euariet sententiam 944.a
 apum generatio qualis 1295.a. & 107.
 apum genus gregale 1070.b
 apum genus quod fur appellatur, 1070.b
 est, & alio ampliore
 apum genera nouem numero, sex pro-
 lia, & tria solitaria, & eorum nomina
 1069.e
 apum genera plura & eorum descriptio
 1071.c. & seq.
 apum genera solitaria tria 948.f
 apum genera varia 1070.b
 apum iuterius causæ 1070.b
 apum morbi 1073.a. & 1070.b
 apum optimarum signa 1070.b

- apum partus ubi continetur 114.d
 apum penae in eis non repellunt 827.f
 apum praefagia 1076.f
 apum promiscui ad quem usum 1076.a
 apum pugna 1074.e
 apum pugna inter se 1075.b
 apum quae fures dicuntur copia maior, ex quibus apibus 1072.e
 apum ratio 1069.e
 apum quies nocturna 920.d
 apum soboles vides Schadones.
 apum vermiculus, dum parvus est, iacet in fauo obliquus, post deinde sua ipse facilitate se erigit, cibumque capit: & fauo ita adheret, ut retineri videatur 949.e
 apum vermiculus quid accidit 1092.e
 apibus aculeus pro armis 1184.d
 apibus etia nuda 1161.a
 apibus gratia salix & vimus, & reliquae arbores, quae glutinum patiuntur 1070.b
 apibus locus gratus ad tempus 1075.c
 apibus nocent vesperae, auculae, quas paros vocant, hirundo, merops & rana lutea 1074.b
 apibus nullum tempus certum, quo operari incipiant 1073.d
 apibus pennae quaternae 911.c
 de apum generatione, & ortu, 1193.a. & seq.
 de apum generatione & coitu varia est sententia 948.a. & 1193.a. & seq.
 de apibus nymphae quando 945.a
Apum industria.
 Apes domicilium sibi parant 819.d
 apes bonae studet, ne quam intra alium interimant: & si qua interierit intus, ita tum foras cadaver educunt 1073.a
 apes curant ut faui erecti sent, & collas ipsos erigunt, & pilis fulciant fornicam, ut subire possint 1072.d
 apes effertur foras vita desinitos in alveo 1074.d
 apes frugi, quomodo suos construunt fauos 1072.a
 apes ingeniosiores ceteris ex angustibus & quare 117.e
 apes mella a longinquo odore sentiunt 915.d
 apum mella siccitates augent, sobolem imbrex 949.a
 apes officia, munia, functiones, opera inter se partiantur, & distribuunt, & quomodo 1073.d. 1076.b
 apes quam ingeniosae in parandis alucis 1070.e
 apes quare prudentiores nonnulli faciunt guineis 1121.d
 apes quando statu vehementi iactantur lapillum gestant, quo se quasi fulcro, & fundamine quodam stabiliant contra statum 1075.d
 apes quae fures vocantur, à ceteris apibus capite puniuntur, & quare 1075.a
 apes socias onulos, desides, aut minus parcas depellere solent 1176.b
 apum adulescentum, & seniorum negotium 1075.a
 apum migratio ut paretur, & quibus signis praesciri possit 1073.b
 apum minorum officiosarum à maioribus differentia 1076.a
 apum mos, ne florum plura genera petant uno, & eodem profectu, sed singulis singula 1071.c
 apum novellarum consideratio in negotio iacundo 1073.e
 apum seniores intus operantur, lictioresque more domesticae ratione, sunt 1075.a
 apum varia in operatione & vita ratio 1070.b
 ab apibus flores colliguntur sine fructuum detrimento 949.d
 ab apibus mel portari rationis est 1193.e
Apum duces, siue reges.
 Apes necant duces, qui plures, quam satis sit, habeantur: & possunt in improbos, ne principum multitudinem seditiones in examine faciat 1072.e
 apes necant duces cum non ampla sobolis copia extitit, nec habent quod tamen quam coloniam militant ibidem
 apes sub duce degunt 819.b
 apes viribus, & pariendi facultate similes ducebus 1195.b
 apum duces aculeo apibus similes, facia vero magnitudine ibidem
 apum duces & seipsos generant, & aliud genus quod apum est 1195.d
 apum duces improbi unde oriuntur 1072.b
 apum duces & reges magnitudine praestant, quasi ad prolem generandam corpus eorum sit institutum 1195.f
 apum duces, nec plures, nec pauciores, quam satis sit, conveniunt examini 948.f
 apum duces plures in uno examine audet apum duces, regesque aculeum habent, scilicet non vivunt: quo citius eos cecidere aculeo nonnulli existimant 948.d
 apum duces ut generentur ibid. & 949.f
 Bbbbbb ij

INDEX.

- apum ducum duo genera 948.b. & c
 apum ducum cellulæ nouissimæ constru-
 untur, nec multæ numero 1295.c
 apum erga regem suum, studium, sollici-
 tudo, & obsequantia 1071.a
 apum examen perit, si duces non satis ha-
 beantur, vel plures quàm satis sint: di-
 strahunt enim examen 948.f
 apum generatio multa, à ducibus paucis
 similis est generationi leonum, & qua-
 re 1296.b
 apum imperium quale 1296.a
 apum in quocunque examine plures du-
 ces 948.f
 apum officiū & modus erga reges, cum
 migratur 1073.b
 apum rex quomodo generatur 949.f
 apum reges, genus apum gregale 1069.e
 apum reges in genere immunes omni ne-
 gotio, & eorum usus 1295.f
 apum reges nunquam foris visuntur, nisi
 eum migratur, & qualis est migratio
 1073.b
 apum reges ut prodeant 1071.a
 apum regum consideratio in operati-
 bus & viua ibidem
 apum regum primordium quale 949.f
 apum regum seu principium duo gene-
 ra, alterum rufum, quod præstantius est,
 alterum nigrum, magis, que viuū 1071.e
 apirij nonnulli cognoscunt suas apes
 farina in prato resperfa 1077.a
 aplyfias spongiarum genus, qua sit natu-
 ra, & quomodo à cæteris distinguatur
 940.d
 apodes aues quare sic dicantur, & quæ 818.d
 apodes aues, quas aliqui cypifellos appel-
 lant similes sunt hirundinibus 1060.a
 apodum nidulatio ibid.
 aporceillum in porcis quid 1274.c
 apparere quid sit 1415.d
- Appendices.
 Appendices ad ventrē quæ habent 1069.b
 appendices paucæ in auiibus, & qua parte
 869.a
 appendices quibusdam piscibus nullæ
 sunt 868.b
 appendicem agnatio peculiaris piscibus,
 & pluribus auiibus 868.a
 appetitio mouet animal 1482.f
 appetitio mouet & mouetur ibid.
 appetitioni redduntur voluntas, ira, eu-
 piditas ibid.c
 appetitui abique ratione mouet 1433.e
 appetitiones inter sese contrariæ sunt
 1414.b
- Appositio.
 Appositionis loci 1288.c. & seq.
- ab appositione locus
 ab appositione eidem facta locus
 ab appositione facta diuersis, locus ibi
 apria in suis quid 979.c. & 980.
 apux piscis origo, spuma nuncupata
 terra arenosa consistit
 apux consideratio
 apua quæ factura piscium, & quorū
 apux ubi sunt & quando
 a qua.
- aqua ad aerem se habet ut pars quodam
 modo ad totum. Aqua cum ex igne
 fiat & ex hac rursus ignis, quia subie-
 cta natura utriusque communis est, quæ
 modo ex igne, aqua, & reliquis elemē-
 tis fiat multum aliquid ut caro, nervus
 quæstio 731.
 aqua & aer leuitatem habent, & pondus
 679.c
 aqua & terra, materiam impressionum
 730.c. & seq.
 aqua friabilis est 1436.f
 aqua humoris, terra siccitatis maxime ele-
 se inter elementa dicuntur 800.a
 aqua in omnibus alimento est, etiam sic
 cis 1088.e
 aqua materies aeris. 498.d
 aqua non concretescit, si ex luto terream
 portionem semoueris 1051.d
 aqua ouibus commodior, quæ 1021.d
 aqua permixta cum oleo crassa, & alba
 redditur 1441.f
 aqua putrefieri potest 1440.d
 aqua quomodo differt in sanguine, & ca-
 lore 1090.c
 aqua semper aeri subsidet 800.d
 aqua sola & non permixta alere nequit
 1443.c
 aqua tenuissima madefacientium om-
 nium est 1116.e
 aqua vitalior quàm terra 797.f
 aqua vniuersis substat, terra excepta
 679.c
 aqua ut in aëre versetur, & continetur
 498.a. & 747.c
 aquæ genera quæ habeantur
 aquæ nomina ex affectionibus & quibus-
 dam illius differentiis præcipue 1109.p
 nuntur 741.e
 aquam animam esse quidam impostu-
 dixerunt, & qua ratione mori 1171.a
 aquam quæ incolunt animalia 1197.f
 aquam sinceram & clarissimam quæ a
 animalia libentissime hauriunt 1001.a
 aquam talem esse qualis terra est, & per
 quam fluxerit, veteres quidam tra-
 derunt 1432.e

INDEX.

Aque faciunt ut in ouibus mares vel foeminae procreentur 983.d
 Aque fontanae & amnicæ voluntario defluunt lapfu 758.f
 aqua puræ 758.f
 aqua fontanae omnes fluxu sunt 758.e
 aqua itabiles alia collectitiæ, & subdentes alia fontanae sunt 758.f
 Aquarum diuersarum vfu nonnulla animalia mutant suos colores 887.c
 aquarum fluxarum fons elatior debet esse 758.f
 aquarum terrenarum aliæ fluxu, aliæ itabiles 758.e
 Aquas omnes subterraneis foraminibus inter se currere falsò à Platone affirmatur in Phædone 762.e
 Ex aqua omnes procreari 1436.b

Aqua calida vel frigida.

Aqua cur interdum facta calidior quam flamma ligna deurete nequeat, flamma quæ 119.b
 Aqua feruens calidior igne exiguo, ibid.
 aqua feruens celerius refrigerat, & congelat, quam oleum 119.b
 aqua feruens plenius calefacit, quam flamma 119.b
 aqua per cinerem colata, à cinere calorem obtingit 823.d
 aqua frigore congelat 119.b
 aqua non crassefcit calore 119.b
 Aquæ calor quomodo à calore flammæ differt 119.b
 Aquæ calor quomodo differt à calore olei 119.c
 aquæ collatio cum lapide, & ferro, in caliditate 119.d
 Aquam refrigerare vehementer cupientes, eam prius soli exponunt 749.c
 aqua constantia bona ex parte frigida sunt, nisi alienum contineant calorem 823.c
 aqua calida pilum faciunt album, frigida nigrum, & quare 1344.c
 aqua cruda & frigida, aut sterilitatem aut partum semineum faciunt 1308.e
 aquæ quæ sunt vnius eæ frigore coeuntur, quæ terræ, igne calida etiam induantur 1120.b
 aqua quæ dissoluuntur 814.d

Aquarum sapor.

Aqua calefcens nihil crassefcere videtur 1436.f
 Aqua mollitudinis quare expers 810.c
 aqua sola inter humida non potest calefcere 811.b

aquæ mistus spiritus crassitiem efficit 1348.e
 aqua natura exigit, ut fatua, & insipida sit 1436.b
 aquam in seipsa omnia saporum generum permista habere necesse est ibidem.
 aquam in manu seruare, quam oleum difficilius, & quare 1436.f
 aqua constantia, ab igni dissipantur, non densantur 811.a
 aqua eliquabilia, quæ sint 816.f
 aquæ salientes quædam amaræ, vel acidæ 1437.a
 aquarum caligininis ortus vnde 766.b
 Ex eadem aqua tanquam ex eodem alimentum genere diuersa saporum generum procreari videntur 1436.d
 Aqualiculus pars ventris 839.b

Aquatilia.

Aquatilia branchias habentia quæ rarior perant 1010.f
 Aquatilia quædam saxis affixa vitam degunt 828.a
 Aquatilia quædam spirant 1157.f
 aquatiliam diuisio in species 827.c. & seq.
 aquatiliam duo genera 1010.d
 aquatiliam ordo duplex 827.c
 aquatiliam quam terrestrium vita beatior 1493.a
 aquatiliam somnus 919.d
 aquatiliam vterus & partus 976.b
 aquatilibus alius nandi facultas, alius ambulandi tributa est 828.e
 De aquatiliam victu 1010.a. & seq.
 aqueum & terreum omne crassefcit dum concoquitur 117.a

Aquila.

Aquila aduersatur Sillæ, & trochilo, & quare 1043.f
 Aquila anguibus vescitur 1042.f
 aquila cum a dolo pugnat 1041.e
 aquila cum dracone dilidet, & quare 1042.e
 Aquila diuina sola omnium animalium quare ab hominibus perturbetur 1062.b
 Aquila diu vivit, & quo argumento ibidem. c
 aquila inter cartilagineos pisces enumeratur 926.b
 aquila inuider suis liberis, & quare expellit à nido 1062.f
 aquila marina clarissima oculorum acie est, ac pullos adhuc implumes cognoscit ad desolatuem Solem 1062.d
 855.b.b. 117

INDEX.

Aquila marina mare adit. & lacum 1017. a
 aquila penna volat 833. a
 aquila pugnat cum trochilo 1054. b
 aquila pullos suos nido eiicit 1061. e
 aquila quæ benignior in alenda prole 965. a
 aquila quæ difficilior in alenda prole ibidem.
 aquila quando exaëctus, id est, degenerans dicitur 964. e
 aquila quando hebetescit ibid.
 aquila rapit ardeolam pellam nomine 1044. b
 aquila venatur lepores, hinnulos, vulpes, & reliqua quæ vincere valeat 1061. b
 aquila vinguibus aduncis 884. b
 aquila genus gnefium, id est, verum, & germanum 1061. c
 aquila leporum natorum, & mōres 1060. f
 aquila natura inuida, & famelica, nec copiosa venationis 1062. f
 aquila pullum eiectum ossifraga excipit, & educat 964. e
 aquila, quæ perenopterus dicitur, natura & descriptio 1061. a
 aquila volandi operandique tempus 1061. d
 aquila res pulli vis 964. d
 aquila adversatur vulturi & otor 1044. c
 aquila hibernem fecisse, carpitur Heliodorus 1030. a
 cum: Aquila pugnat chalcis avis adeo acciter, ut sepius ambae implexe defecerant in terram, & viux a posterioribus capiuntur 1054. f
 aquila fame intereunt 1061. e
 aquila oua terna pariunt, pullos binos excludunt 964. d
 aquila pullum alterum expellunt, vnum educant 964. d
 aquila quandiu sunt pullos suos 1061. f
 aquila quare confidunt locis editioribus, & volant sublimes 1062. b
 aquila quare oderunt partum 964. e
 aquila ubi nidulantur 1061. f
 aquila viaces 1062. b
 aquila volant sublimes, ut perquam maxime procul aspiciant 1062. b
 aquilarum genera non æque omnia prolem fastidiunt 965. a
 aquila incubitus quot diebus 964. e
 aquilarum in pullos providentia 1061. e
 aquilarum nidulatio 1061. f
 aquilarum pectus 964. c
 aquilarum sex genera, nomina, nidulatio, natura, & venatio 1060. c, & seq.

aquilarum venatio qualis 1061. d
 aquila senescentibus rostrum superius accrescit, & incurvatur, ita ut denique fame intereat, & quare ita accidat fabula 1061. f

Aquilo.

Aquilonis flatu mares concipiuntur in ouibus 981. f
 Aquilonis tanta est vis, ut vel ea quæ non nisi feminas pariant, immutet ad proles masculas procreationem ibidem.
 aquilones australibus in locis, isdemque contrariis, in quæ nubes impelluntur, quos sunt 967. d
 aquilones authores sunt hybernarum tempestatis 746. e
 aquilones & Austri unde causam dicant, & qua ratione se mutuo repellant 976. b
 aquilones euaporosi sunt, & fugiunt 767. d
 aquilonis statibus magis quam austrinis mares gignantur 1061. e
 Aquosa omnia conerescunt frigore 1048. b

Arabia.

Arabia lacertos magnitudine colubum excedentes habet 1068. e
 Arabia quales mures habeat ibidem.

Araneus.

Araneus lacertos paruos aggreditur, & quomodo 1058. d
 Araneus quot diebus incubat, & excludit factum 989. b
 araneus mas non laborat 1064. e
 araneus ut telam laceratam relascent ibidem.
 aranei textura 1064. f
 aranei venatio ibid., & 1064. f
 aranei a prole sua ubi perfecta est, peribunt 989. b
 aranei a suis liberis interimuntur 1064. f
 aranei cibo sui generis vivunt 989. b
 aranei iustum suscipiunt incrementum diebus quater septenis, a paruo suum initio ad finem 989. b
 aranei lautiores, & strigiosiores, niosiores in vitæ muneribus sunt 1068. b
 aranei nihil consiciunt, neque percutiunt sed cibum solum sibi venantur querunt 1068. b
 aranei omnes pariunt in telis 1068. b
 aranei statim cum editi sunt, 1068. b

INDEX.

tunt, & qua parte 1069.c
 aranei venatu mulcarum viuunt 829.c
 araneorum factus, genus est vermis 1095.a
 araneorum genera & partus 951.c. & seq.
 araneorum genus quod mordax dicitur, in duo genera distinguitur 1068.d
 araneorum lautiorum & telam spissiorum textentium: duo sunt genera alterum maius, alterum minus 1069.b
 araneorum procreatio vnde 944.b
 araneorum proles perfecta matrem emittit 952.a
 araneorum proles quomodo producitur 951.f
 araneorum plura genera, & nomina 1068.d. & seq.
 araneorum pratensum partus 951.f
 araneorum secundum genus lupus, & eius descriptio, & natura 1068.e
 araneorum tertium genus sapientissimum, & laucissimum omnium, & eius venatus 1068.f
 araneorum texendi, & venandi peritia ibidem.
 ataxes fluuius 752.a

Arbor.

Arbores multæ cum copiose tulerint, exarcescunt fructificatione 1276.f
 Arbores non aquarum, sed terræ vernaculae 1512.c
 arbores quæ vice excrementorum effundunt 1033.a
 arbores quare annoles fiant 1493.d. & seq.
 arborum sphacelismus id est, sideratio de praenata 1499.c
 archanas, vel Archanus piscis æstare laborat & marcescit 1031.a
 archanus piscis corrumpit capicomes 1031.d
 archæura duplex 463.a
 archæura quando cibo laudentur, & quando deterrima fiant 942.a
 archæus id est, vrsus, inter crustata, quod patitur de tempore ibid.

Ardeola.

Ardeola & cornix amici 1044.e
 Ardeola pella aduersatur Aquila, & vulpi, & alaudæ: atque cum eis præliatur, & quare 1044.b
 Ardeola petit lacus & fluuios victus cauilla 1016.d
 Ardeolæ quæ pella dicitur coitus & partus tam est difficilis, ut coeundo vociferetur, & sanguinem ex oculis emittat, 1044.b

Ardeola aduersa aquila 1044.b
 Ardeola aduersatur pipio 1043.c
 Ardeolarum tria genera, & earum nomina 1044.a
 de tribus Ardeolarum generibus & earum vita & natura 1037.b & seq.
 argathylis anis solerti ingenio, quomodo nidum suum instruit 1035.d
 argentum & stannum in quibusdam magis, in quibusdam minus recipiunt, quoniam diluta sunt 1439.f
 arguō Troicis temporibus ob palustre sonum paucos admodum alere poterat ob sterilitatem 751.d
 argumentationis prohibitio quadruplex 391.d
 argyras mons, à quo primus fluentis Nilus ortus ducitur 752.e
 ariditas stirpibus, quod animalibus moris, siue obicitur 1515.e

Aries.

Arietem peculeo nonnulli deformes per conuictum assimulantur 1514.b
 arietes in Africa statim cornigeri generantur, nec solum mares, ut Homerus scribit, sed etiam feminae 1038.a
 arietes primum vetustiores feminas ineunt: nouellas cum minas persequuntur 935.d
 arietibus nullis nascuntur cornua in Pontopero provincia Scythicam 1038.a
 ariolari & futura prospicere homines in imo loco consueverant 1475.b
 arista atterens aluum arenæ, parit 977.d
 arista, quæ alio nomine Aotherina appellatur, piscis ex solitariis, parit prima iuxta terram 976.f
 aristulæ pisces gregales sunt 1045.d

Arma.

Arma animalibus concessa 1044.d
 arma animalium quæ, & qualia esse debent 1032.b. & 149.e
 arma hominis quæ 1032.e
 arma nulli feminae ad pugnam vireque exerceudas à natura tribuantur 1031.f
 arma ut ceteris animalibus, & hominibus data 1032.d

Ars.

Ars imitatur naturam 461.d. & 809.e
 Ars in artificiosis principium 1024.f
 Ars in his, quæ sponte fieri non possunt prior artificio 1021.c
 Ars non deliberat 473.e
 Ars operæ est ratio 1021.e

Arz principium & forma eius, quod effi-
citur, est sed in alio 1247. c
artis opus alicuius gratia 473. e
artes omnes communibus quibusdam v-
tuntur 416. b
ab arte que sint, & qualis eorum cau-
ditio 458. c
Artemum siue v. riculum, vnus ex ventri-
bus eorum quæ plures habent 168. d
Arteria.
Arteria ante gulam constituta necessatio
843. a. & 149. c
Arteria cartilaginea est 843. a
Arteria cibum, potumve non delert
149. c
Arteria cum inflatur, spiritus caua subit
pulmonis 843. d
Arteria exterior quoad gulam 149. f
arteria in vtramque pulmonis partem fin-
ditur 843. e
arteria nihil sicum, nihil humidum pa-
titur 843. f
arteria quadrupedum vt formata 1509. f
arteria quadrupedibus omnibus ouipa-
ris, & eodem seu quo homini 863. a
arteria ligula iungitur 843. b
arteria quibus iungitur viraque sui ex-
tremo 843. b
arteria quid 838. f
arteria quoad superiora posita est fora-
minibus narium, quæ in oris partem
patetunt 843. d
arteria serpentibus qualis 867. b
arteria tendit ad pulmonem, & cor 867. d
Arteria vide etiam Guttur.
Arteria coriungitur, & quibus vinculis
843. e
arteria mensuræ quomodo spiritum cor-
di transmittant 843. b
arteria mensuræ alter ad cauum cordis
dextrum, alter ad sinistrum ibid.
arteria natura 843. a
arteria officium 843. c
arteria situs 843. a
Arteriam habent omnia, quibus est pul-
mo ibidem.
arteriam habent omnia spigantia 863. a
Arteriam sine adiecto appellat Aristote-
les, quam Galenus, & ceteri recentio-
res Tracheam, id est asperam, vocant,
quæ gule adiecta est. Nam Galenus
medicinæ scientissimus arteriam sine
adiecto, inquam, vult esse spiritus con-
ceptaculum naturalis misti, confusi-
que cum sanguine, in quo spiritus sit
plus, sanguinis minus, eam autem Ari-
stoteles vocat venam minorem, seu
aortam.

arteria carent branchiis instructa 1704. d
arteria singulari duæ ad vtrumque pul-
pulmonis dependent partes 843. d
Per arteriam potum meare error, & em-
endatio 149. d
Arum herbam quare degustat vtilis in-
bulam, egressus 1028. d. & 1040. b
aruncos villus in mento capræ 1040. b
arundine etiam in lacubus prognata
in herbis crescent 1039. a
Asclepius auis habet appendices
869. b
ascaridæ ex lumbricorum genere nihil
aliud procreant 944. d
ascaridæ et pulæ etiam vocantur 943. d
asellus piscis later, & quo argumenta
1027. d
asellorum piscium ingenium in piscibus
capiendis 1063. e
Asia efferaiores habet bestias 1018. e
asilus aculeum gerit parte anteriore
831. c
asilus auis vermiculis vt plurimum asitur
1015. d
asilus ex quibus nascitur 944. d
asilus vermiculus sub prima thumorum
nascitur qua specie 944. f
asili generatio 828. a. & 934. d
asili lingua qualis 1141. d
asili rostrum forte 1171. d
asilo qui pisces infestentur, & agitentur,
& asili descriptio 1171. d
asili ex culicibus palustribus proueniunt
828. a
asili sanguiuori 1019. f
asili tergora quadrupedum penetrant
promiscue 933. b
asilorum lingua hominum secar cutem
1143. c
asilis lingua dura, & valida 910. a

Asina.

asella annicula ventrem gestit ita vt
quod pepererat educari, ac perfici po-
tuerit 911. a
asina annicula concepit ad perficiendum
nem proles 912. b
asina a partu die septimo mari iungitur
ibid. c
asina conceptus incontinens est 1073. a
asina continere parere potest 973. e
asina cum parturit, in tenebras ducitur,
parere enim in conspectu hominis, vel
in luce non vult 984. d
asina & equa vicrum fert aonem
1273. b
asina genituram injectam emingit
1273. a

afina grauida lac habet mense decimo 988.c		afini fœtura tempus 911.2	
afina nifi prius quàm gnomonem amir- tar, peperit, nunquam initum recipit ibidem. d		afini ol pastus & potus 1010. c	
afina parit duodecimo mense . & quot ibidem. c		afini semen genitale frigidum , quo indi- cio 1171. c	
afina quando sterilefcit ibid. f		afino aduerfarius coruus, quippe qui ad- uolans, feriat, & eius oculos læteret 1041. c	
afina quando equum recipiat 989. a		afino cor magnam eſt 1154. c	
afina reicit ſemen à coitu niſi inter- pellur, & quod remedium 988. b		afino fel deſt 861. d	
afina tota ætate ſua parere poteſt, ſi pe- pererit prius quàm gnomonem dimi- ſerit ibid. d		afino hoſtis lupus 1043. d	
afina lac ibid. d		afino inimicus ſalus, & inimicus prælian- tur, & quare ibid.	
afina lac tenuius bubulo 893. f		afino lien qualis 1167. b	
afina non vi equæ in æquinoctio adhi- bentur admiſſarij, ſed æſtuo ſolſticio, vi tempore calido pulli noſcantur 1173. b		afino pes ſolidus 1196. a	
afina partus 988. b		afinum equa, vi afina equum non recipit, niſi afinus ſic qui equam ſuxerit 989. a	
afina mammæ inter femora habent, & quare 1195. a		afini fruge & herba veſcuntur, ſed maxi- mè potu pingueſcunt 1020. c	
		afini malida morbo unico laborant 1036. c	
		afini nulli in Scythica terra, & in Celtica quare 1038. c	
		afini quare parui in terra Illyrica, Thracia, & Epiro ibid. d	
		afinorum ætas quibus dentibus indicatur 988. b	
Afinus.		afinorum ſcœmina viuacior mare eſt ibid.	
Afinus cur timidus 1154. c		d	
Afinus equam ex equo prægnantem ſuper- ueniens, fortim corrumpit 928. a		afinorum tempus coeundi & generationis 934. f. & 935. a	
Afinus equi geniturus corrumpit ibid. c		afinorum vita ad quot annos 128. d	
Afinus & pediculo, & rediuo immunis eſt 953. d		Aſio auis nocturna, minor eſt noctua 1015. c	
Afinus & ſpinus inimici ſunt, & quare 1041. d		afionum conſideratio, & duo genera 1039. b & f. q.	
Afinus facile labitur ad ſterilitatem 1173. e		Alperum quid 17. b	
Afinus ſelle caret 1172. d		Aſpis anguis, ex quo medicamentum pu- terificum componitur, in Africa gignitur cuius icſui nullum remedium eſt 1039. d	
Afinus frigidum animal eſt, & ideo frigi- ſi impatiens 1173. a		Aſtra eius naturæ eſſe, cuius ſic corpus in quo ſunt hæc rationi conſentaneum 636. b	
Afinus hoſtis colotr quare 1044. a		aſtra non moueri propitio motu ſcœmâ celi circulum 639. f. & ſeq.	
Afinus impatiens frigoris maximè eſt: qua propter Pontica, & Scythica terra aſi- nus caret 1036. c		aſtra ſphæricæ figuræ eſſe 640. c	
Afinus Indicus inter ſolipedes ſolusta- lum obtinet 851. b. c		Athletarû morbus ex nimio cibi uſu in d Athlantiem cur in terra pedes fixos habere fabulis produm ſit 1479. d	
Afinus Indicus ſolipes, & vnicornis ibidem.		Athlantiem ſuſtinere cælum, fabuloſum & falſum 626. e	
Afinus Indicus ſolipes in cornigerorum genere, vnico cornu armatur, & ſolipes exiſtit 1147. a. b		Atoma iuxta Democritum & Leucippum 112. c	
Afinus locis frigidis gigni nò poteſt 1173. a		Atramentum ater humor eſt, qui pluri- mus in ſepia eſt 897. f	
Afinus mutat dentes 988. b		atramentum habent mollia. ibid.	
Afinus quando mutant dentes ibid.		atramentum habent omnia mollia & vbi, & quo uſu, & vnde ſit 1176. d. & e	
Afinus ſi cum equa coierit, cœnit norma maris in tẽpo e ueni gredi ſed ſcœmi- na in magnitudine, viribus, & ſpecie 988. c. afinus ſimpliciter habet vñ 1167. e		atramentum mollia vbi ſitum 897.	
Afinus tum mas, tum ſcœmina quando co- re incipit 988. b			
Afini coitus 933. f. & 989. a. & ſeq.			

INDEX

Aramentum suum effundunt omnia
mollia metu percussa ibid.
aramenti emittendi mestus idem in
mollibus atque excrementi 898.a

Atricapilla.

Atricapilla 1015.d
Atricapilla linguæ summæ acumine ca-
ret 1056.e
atricapilla oua plurima edit, & quot
ibidem, d
atricapilla oua semper parit impari nu-
mero ibid.
atricapilla vermiculis alius 1015.d. &
1056.d
atricapilla nidificatio in arboribus 1056.d
atricapilla partus ibid.
atricapilla & ficedula vicibus commu-
tantur 1085.c
Attagena avis pulueratrix 1085.e
attendo & humerarius summa pars ner-
uorum 880.e
auctio & diminutio quomodo fiant 693.e
auctio multis & diuersis generibus ea-
dem 1100.c
ad auctiorem quæ requirantur 696.a
audientiores quibus cor minus, & medio-
cre 1154.c

Audire, & Auditio.

Audiendi eadem ratio quæ & olfacien-
di 1135.c
Audiendi meatus aeris est ibid.
audiendi meatus vnde 1164.f
audiendi sensorium aeris est 1174.d
audire nos vacuo ac personante, veteres
dicebant 1041.c
cor minus audiant oscitantes, aut spiri-
tum reddentes, accipientesve 1135.e

Auditus.

Auditus in capite debita ratione 1114.d
Auditus piscibus nullum continet mem-
brum manifestum 913.c
auditus soni silentiique est 1405.a
auditus instrumentum 913.a
auditus vt etiam in aqua habeatur
1401.b
auditus vsus 1429.e
auditi certa sedes est descripta 913.a
auditum quæ habent, alius auriculæ aliis
non 837.d
auditum quare animalia nonnulla in ca-
pite habent 1114.d
aud totius meatus aibus, & quare
& seq. 1135.d.
auditum quomodo verbo reddi possit
1135.c
de auditu & eius subiecto sono 1400.a.
& seq.

augendi principium 1004.d
augentur quadam quæ non alterantur
47.c
augeri aliquid est necessitatis ratio 1017.f
augmentatio an ab aliis moribus diffe-
rat, & de sex ipsius conditionibus 693.
f. & seq.
Augurus dissidio animalium bella collu-
gunt, & confidio pacem 1042.e

Auis.

Auis ab aue differt 1110.b
Auis ex sanguine genere 894.a
avis pro genere ponitur 1017.c
avis quid 880.b
avis Scythica qualis, & eius nidificatio
1062.c
aves bipedes, sed non erectæ 1365.e
aves & pisces quatenus inter se gerant
similitudinem 1068.e
aves gregales quæ 1017.f
aves hyperinæ sunt, id est, essent, &
quod vitium 1197.a
aves lotrices 1035.c
atres multæ herbis vescuntur 1017.a
aves omnes præter cornicem, pullos cum
volare possunt, nido expellunt 967.a
aves omnes quare parum bibunt, & diu
dormire aquam tolerant 1178.d
aves pulueratrices quæ 1088.f
aves quæ imbecilliores, migrare solent
1022.e
aves quibus cum ceteris animantibus con-
ueniant 838.f. & seq.
aves quædam pediculis infestantur
954.c
aves quæ hyeme occultentur 1027.c. &
seq.
aves quæ inter se inimicitias gerunt
1044.c
aves quæ inter se sunt amicæ 1049.d. &
seq.
aves vnde colore mutant 887.b. & seq.
auim ægrotantium indicium 1010.b
aves complures conueniunt 1027.d
auim bona pars temporum vicissitudi-
ne in colore immutatur, vt quædam
sint latere possint 887.b
auim differentia 1201.c. & seq.
auim in omni genere alterum masculin-
um foemina 1193.d
auim mares complures frangunt oua
963.c
auim natura talis est, vt ne hiberna
gus possint sine detrimento 1020.a
auim nonnullarum peregrinatio 1022.
f
auim nonnullis proprium crepitus alai
audiri

INDEX.

anim species complures 826.c
 anim Varie dictæ d. fident cum alaudis 1042.c
 de anim generibus quæ apud aquas de-
 punt 1054.b, & seq.
 animus anni pluvij incommodi 1050.a
 animus squalloribus præstat tum ad sanita-
 tem, tum etiam ad partum 1029.f

Animæ factura.

Anima nulla parit vnum excepto cuncto 1076.c
 anima feminæ conceptus 958.c
 Animæ annicula: ut plurimum nequeunt
 generare 983.d
 animæ à partu deterius afficiuntur 1282.a
 animæ concipiunt sine coitu 1277.c
 animæ efferte sunt 1277.a
 animæ humi nidulantes 1052.d
 animæ maxime tunc plurimas emittunt vo-
 ces, cum coeunt 1085.d
 animæ nisi pariant, morbo laborant, atque
 intereunt 960.a
 animæ nonnullæ cæcos pariunt pullos, &
 imperfectos 1133.b
 animæ nonnulla pariunt ova infecunda, et
 tiam ex coitu 962.f
 animæ ouum pariunt perfectum 1216. c, &
 1217.c, & 1274.f, & 1287.a.b
 animæ omnes ova pariunt, sed tempus co-
 eundi, pariendive non idem omnibus
 est 917.a
 animæ ova parientes foras edunt perfectam
 1278.d
 animæ ova excludunt celerius ætate, quam
 hyeme 919.a
 animæ ova subventanea concipiunt 923.f
 animæ ouum pariunt, & quare 1243.a, &
 9
 animæ pulchres humidiores, & frigidiores,
 adeo ova plus lucis habent 1279.b
 animæ parvæ salaces sunt, & præfecundæ
 1275.a
 animæ quæ carne vescuntur, semel in anno
 pariunt 964.c
 animæ quadam vento ova concipiunt
 921.f
 animæ quæ invicem ova exedant 1402. f
 animæ quæ ova absque masculo concipiunt,
 omnia infecunda sunt 921. f
 animæ quæ salaces, & quæ non 1275. d
 animæ quæ sanæ, quæ non nidiſcant 1051.4
 & seq.
 animæ quibus parius numerosior, sepe v-
 num expellunt 964.f
 animæ vinctingues quare neque salaces, ne-
 que fecunda 1277.d

aves vnguibus aduncis parçida generant
 excepto sinuiculo, qui plurima in a-
 dunco genere parit 977.c
 aves volaces non gignunt subventanea, &
 quare 1279.d
 aves urbana sæpius generant, & quæ pos-
 sunt trahi ad mores minores 977.d
 Avium æque omnium ova cuius nature,
 & diversitatis 977.c, & 109.
 avium coitus differentia 924.d
 avium coitus, paritque diversis temporibus 917.a
 avium conceptus primum qualis 1279. c
 avium & piscum generat ones quomodo
 differunt 1284.c
 avium ex ovo generatio quomodo evenit
 1281.b
 avium famulæ in ovis appetunt ve-
 nerem, quam mares, & quare 1211.c
 avium fetus incubitu excluditur 958.
 avium incubatio diversa 959.a
 avium incubitus 965.f, & 109.
 avium genus quo tempore coit, & parit
 929.c
 avium incubitu factum excludi, nature ra-
 tio est 958.b
 avium in genere aliquatenus natura gi-
 gnere potest 1238.c
 avium in genere quomodo sunt mon-
 stra secundum Democritum 1237.d, &
 seq.
 avium in genere sunt quæ ova sine coitu
 concipiant, sed infecunda omnia, &
 pauca 1287.c
 avium magna pars celeriter imple-
 tur, & ova subventanea concipit
 960.b
 avium mares salaciores, & Venerem ma-
 gis appetentes, quam femina, & quare
 1211.c
 avium omne genus coit iusto more
 924.d
 avium ortus ex ovo quomodo agitur 960.
 f, & seq.
 avium ortus qualis 1284.d
 avium ova bicolora 1278.f
 avium ova diversi maris coitu concepta,
 naturam in eam qui post coitum mu-
 tant 1290.a
 avium ova non perficiuntur ad genera-
 tionem sine mare 1277.f
 avium omni generatio à coitu non pari tem-
 pore evenit omnibus 960.b
 avium ova in eis perficiuntur 1289.c
 avium ova non possunt augeri, nisi con-
 tinuantur de quare 1279.a

Animum oua subuentanea omnia infecun-
 da 923.f
 auium palustrium oua pallida 658. a
 auium partus quo tempore maximè agitur
 957.c
 auium pisciumque idem ortus ex ouo
 967.c
 auium subuentanea oua fecunda red-
 duntur 1290. a
 auium syluestres semel magna ex parte
 coeunt, atque pariunt 932. d
 aulbus magnis tempus incubandi dies tri-
 ceni 964. e
 auibus menstrua non sunt 1277. c
 auibus semen prodit, sed tardius quàm pi-
 scibus 1214. c
 de auium foetura 932. d & seq.
 de auium incubitu, quòve tempore mas,
 quo item femina incubet 965. f,
 & seq.

Auium partes.

Aues apedes à paruitate pedum nunci-
 pantur 823. e
 aues auriculis & naribus carent 859. d
 aues calcitrare 860. b
 aues carent lacte, & mammis 892. d
 aues carent membro genitali, & quare
 1114. e
 aues cilio carent 1117. d
 aues fel habent 864. a
 aues inferiore tantum palpebra conni-
 uent, & quare 1136. c, & 1199. c
 aues inter seipfas & à ceteris differunt a-
 nimalibus, interiorum partium ratione
 868. c
 aues literas proferentes lingua sunt latiore
 1141. e
 aues mammis carent, & quare 1209. e
 aues meatus tantum auditorios habent, &
 quare 1135. e, & seq.
 aues multitudine omnes quodam modo
 sunt 859. b
 aues naribus carent, & quare 1140. a
 aues nocturnae quae vngulibus aduncis
 1015. a
 aues nonnullae depennescunt, id est, pen-
 nas amittunt, & quare 1139. e
 aues nonnullae depedes vel apedes
 828. d
 aues non volaces quare corpore grandio-
 ri 1203. e
 aues omnes vinctae, breui sunt collo,
 lingua lata, & aptae ad imitandum
 1023. f
 aues palmipedes cruribus breuibus sunt, &
 quare 1167. f, & seq.
 aues palmipedes quare gignantur ibid.

aues quae collis longis & angustis sunt, &
 in excrementum habent humidum
 868. f
 aues quaedam sunt quae longis cruribus
 innascuntur, & quare
 aues rostrum habent
 aues terrestres, & parum volatiles acie
 colorum non valent, & quare
 aues testes intus habent, lumbis harentes
 1036. a, & 1211. a
 aues ubi appendices in ventre sitas habent
 1169. b
 aues ubi vulum habent
 aues vesica carent, & quare
 aues vngulibus quae sunt aduncis clarissime
 eernunt, & quare
 aues vncungues pede firmiore, & eue-
 ratiore sunt
 aues vinctae, nec salaces, nec multipares, sed
 graues & volaces
 aues vncungues quare corpore
 1203. d
 aues vncungues tum cetera quae vincere
 possunt animalia, tum aues aggrediuntur,
 sed non sui generis
 aues ut deptibus carentes cibum digerunt
 1168. d
 auium aegrotantium signum in plumis
 1030. b
 auium calcar
 auium cauda qualis
 auium caudae usus
 auium colla diuersa pro erutum ferre
 do
 auium collum porrectum
 auium cristae
 auium crura cur non carnosae
 auium cutis dura est
 auium differentiae in partibus corporis
 1201. e
 auium generi foramina tantum odorandi
 931. b
 auium genus omne pennatum
 auium iecur quale
 auium lingua varia
 auium oculi sine cilij bini
 auium omnium pulmo qualis
 auium ossa degenerant
 auium partes priores eximae
 1165. e
 auium partes quae
 auium pars qua cibis recipitur, variat
 bet
 auium pectus acutum & carnosum, &
 quare
 auium peculiare ala
 auium peculiare rostrum
 auium pulmo fissus

auium rostri discrimen, & vñus 1145.e
 auium rostra inter se differunt 1202.a
 auium suffragines 1361.f
 auium testes, excrementum recipiunt genitalia 1114.c
 auium testes vbi 1086.a
 auium venter vbi 1202.a
 auium vmbilicus quomodo habet ibid.b
 auium vropygia ad dirigendos volatus affiguntur, perinde vt nauigijs gubernacula 1140.e
 auium vulua qualis 872.b
 auium vulua vbi 872.a
 auium alar vice crurum priorum, beanchiorum ve 1202.f
 auius carnuioris quare incommoda colligitur 1202.f
 auius crura bina vt in homine 1202.d
 auius digiti quaterni 859.c, & 1205.b
 auius excrementa alui albicant 1171.e
 auius lignipeus rostrum quare durum 1145.f
 auius minutis quare rostrum laetum ibid.
 auius nonnullis cateat pro praesidio datum est, quod vice alarum suis cruribus 1203.d
 auius nonnullis ferratum rostri extremum, & quare 1146.a
 auius omnibus clunib, & quare 1204.f
 auius omnibus copia vnguuium est 859.b
 auius omnibus testes esse datos certum est, quamuis non foris penderent 869.f, & 1205.d
 auius plurimis appendicum agnatio 868.a
 auius proprium pennatas esse 859.f, & 1202.c
 auius quare lien exiguus 1169.f
 auius quomodo sensoria habentur 1169.d
 auius rostrum osseum est, vt commodè & cibum capiant, & ad pugnam armentur 1140.b
 auius rostrum proprium, vice dentium & manuum datum est, illudque osseum 1202.c
 Auius qualis ventriculus 868.f

Auium victus.

aues aduncæ sine potu ferè viuunt, quod Hesiodus nesciuit 1020.a
 aues aduncæ non viuunt nisi parum, & 1020.b
 aues cur bipedes sint 1362.a
 aues cur non vt homines erectæ sint ibi-

dem d

aues multæ herbis vescuntur 1027.a
 aues quæ culicibus gaudeant 1041.f
 aues quæ frugibus vescuntur ibid.
 aues quæ lato sunt rostro radices eliciant 1146.a
 aues quæ vermiculis gaudeant 1037.e
 aues quæ victum ex aquis petant, quæ item è terra 1016.c
 aues vnguibus aduncis omnes carniogæ 1019.a
 auium ingluuies quid 868.c, & 1168.e
 auium potus 1020.b
 de auium victu 1014.a, & 1014.

Auium mortis, & volatus.

Auis exemplis aliis nec consistere, nec procedere potest 1157.e
 aues ad nandum apte aut omnino palmipedes sint oportet, aut discretos habere digitos 1103.a
 aues ad nandum apte vropygio commendo destituuntur 1161.a
 aues adoncis vnguibus præditæ maxime in excessum volant 1136.f
 aues ala volantes sunt 1201.f
 aues alie volaces, alie non volaces 1205.b & seq.
 aues crurum inflexus cito quadrupedum agunt 1165.d
 aues grauiiores quomodo nistantur & conuiuent 1136.d
 aues imbecilliores vt loca mutant 1022.f
 aues insectantur alas, vt quadrupedes genua 1161.e
 aues longo collo & crassiore volant collo porrecto si tenui collo sint, curuato feruntur 1104.e
 aues nocturnæ speciem gerentes, superiore palpebra conuiuent 859.a
 aues nonnullæ ab angulis nistantur membra abente 859.e & 1199.c
 aues non volaces 1203.c
 aues non volaces vropygium quale habeant 1160.f
 aues omnes migrantes pinguiiores quæ de locis discedant frigidis, quam contra 1022.a
 aues omnes quomodo nistantur 859.e
 aues palmipedes remigatione pedum nantant 1167.f
 aues quaternis notis mouentur, putà binis alis, & binis pedibus 859.c.d
 aues quibus crura sunt breuia, illa ad ventrem contrahitis cruribus volant, &

quare 1204.e
 aues quomodo mouent maxillam, & qua-
 re 1199.e
 aues quomodo suos inflexos agunt 848.f
 aues sine cruribus volare nequeunt
 1360.e
 auium femur in posteriorem partem de-
 flectitur 1365.f
 auium inflexus quales in cruribus & aliis
 848.f
 auium volandi vis, in auis essentia conti-
 netur 1202.f

Auim vox.

Aues minores loquaciores, & magis gar-
 rula 918.e, & 1141.f
 aues quando maximè voces plurimas e-
 mittunt 1085.e
 auricularum nonnullæ vocem eandem
 non mittunt quam parentes, si præcep-
 ta paterna catuerint educatione, mo-
 ribusque & cantibus ceterarum auium
 insueuerint 918.f, & 919.a
 auim femininarum, & marium vox pat-
 rim eadem, partim diuersa 918.b
 auim loquacium qualis lingua 1141.e
 auibus quanta lingua facultas 918.b
 auibus vox ante pugnam nonnullis, aliis
 in pugna, aliis habita victoria 918.e

Aurata piscis.

Aurata carniuora est 1013.e
 aurata hyeme laborat 1031.a
 aurata in marinis lacubus reperitur
 1024.e
 aurata piscis litoralis ibidem.b
 aurata plurimum temporis latet 1027.e
 aurata quatenus habet pinnas, & quo si-
 tu 832.d
 aurata parit æstate 977.a
 aurate dormientes fascina capiuntur
 920. b
 aurate ubi pariant 937.b

Aurelia.

Aurelia cui obtinet facultatem, & ex eo a-
 nimal nascitur 1244.f
 aurelia ex encis quando dicuntur: vide
 Chrysalides
 Aurelia quando dicuntur 1192.e

Auricula.

Auricula agri pars exterior, constat pin-
 na, & fibra 837. b
 auricula torus substantia ibid.e
 auricula caret aues, quare, & quadrupe-
 des onipare, & cori. caue 1113.e

auriculæ aliis animalibus sunt, aliis desunt
 837.d
 auricula gressilium vitiparorum carali-
 gine constant
 auricula quadrupedum suspensa quat-
 115.d
 auricularum in quadrupedibus fin-
 ibid.

auriculis carent aues & naribus 837.
Auris.

Auris pars capitis qua audimus est, in a-
 nella spiratio desideretur 877.
 auris pars interior qualis ibid.a
 auris semper sonat perinde ac cornu
 1401.e
 aures à latere in eodem orbe quo oculi
 817.e
 aures homini soli immobiles 817.e
 aures humidis temperamentis spiritus im-
 pleri videntur, quoniam vicinæ sunt co-
 riginis loci spiritualis 1150.f
 Auricula longior, imbricatque audiri
 1016.b
 melius
 aures magnæ, atrectæque ultra modum
 stultitæ, aut loquacitatis indices 877.f
 aures mediocres notam optimarum mor-
 rum habent 1114.f
 Aures medium capitis obtinent 877.e
 Aures cur geminæ 1117.d
 Aures quæ apudissimæ ad audiendū
 1117.f
 Aures quare cartilaginose 817.f
 Aurium differtentia 1144.f
 aurium situs in homine 877.e
 auribus captas spirare Alemæon fides cre-
 dit 817. b
 sine auribus, & meatu delphinus audit
 817.e

Antis marina piscis: vide Parella
 Auriculis auis dormit, & pascitur eodem
 1017.f
 in loco
 auriculis spinis visitat, & vermiculis 1017.f
 pernat
 Aurum odoris expert, quod insipidum
 1439.e
 Auster aliquibus in locis temperiem af-
 fert 1244.f
 auster & magnitudine & auster maximus
 calidus, atque ex locis tum calidis
 787.e
 siccis prodit 787.f
 auster sudus & placidus in Africa 787.f
 auster flatu semina procreantur 816.f
 Austerus & ascerbus quis
 Authoritas, & ab authoritate loci 1177.f
 & 890. e 3. 4.f
 Auxemæ à Byzantiis Scordulæ dicuntur
 977.f
 axiomatum duorum quæ sunt communia
 1113.e

ultima, in demonstrationibus, quis v-
sus sit 192.d & seq.
Acutia siue pinguis exhalatio 820.a

B

BACTRVS fluvius

752.a

Balena.

Balena spirat 1010.b
balena vivipara 970.a
balenæ natura an aqualis an terrestria
1010.b, & seq.
balenæ quare pulmo inditus 1108.e, &
1110.c
balenæ branchiis carent, sed fistulam sui
pulmonis causa continent ibid.
balenæ dormiunt, & quomodo 910.c
balenæ fistulam à fronte habent
822.a
balenæ inter expeda, intra se animal ge-
nerant 1117.a, & 1143.b
balenarum partus 970.b
balenæ fistula data, branchiæ defunct 822.f
& 832.a
balagri pisces ex annis annuantur
911.e
balagri pisces nec ovum vllum, nec semē
prolicium habent ibid.
balbi qui 1141.d

Balerus.

Balerus eum passurū sese vadis intrudit
974.a
balerus lumbrico interit 1011.c
balerus quare actu interit ibid.
baleri partus 974.a

Barba.

Barba non pari modo effunditur omnibus
886.e
barbæ discrimen ibid.
barba & pube carentes, steriles in gignen-
do sunt 886.b
barbatæ mulieres in Caria 886.a
barbæ magnæ in Ponto piscibus malefi-
ce paucæ 1014.f
belluarum morsus pro locorum diversita-
te differunt 1019.c
bellum colligunt augures ex dissidio ani-
malium 1042.d

Bestia.

Bestiæ in Africa miriores redduntur desit-

derio fluvij, & quando potum querunt
1038.f

bestiæ omnes ferè in Asia efferaiores, in
Europa fortiores, multiformes in Africa
1038.e

bestiæ quare multiformes in Africa ibid.
Bestiola in libris luvilis scorpionis erra-
tur 90.b

bestiola in igne nascuntur pennæ in
fornacibus aratri Cypri 946.f &
947.a

Bibere.

Bibendi usus avium generi qualis 1016.e
bibendi usus columbarum, palurubium, &
turturum 1050.c

bibendi usus multorum animalium
1018.e

bibendi usus quibus animalibus exiguus
1017.b

Bibunt parum quæ pulmone carent 1161.e

Bilis.

Bilis atra, partes concoctices frigida red-
dit 1464.b

bilis excrementum quoddam, liquamen-
tumque est 1173.b

Bil's flava si separetur, humidior redditur
1121.c

bilis qualibet corporis parte gignitur
1173.b

bilis cum flava, cum atra, pars communis
873.d

bilem alij inter calida, alij inter frigida an-
numerant 1183.d

Bipes quare homo sit 1161.f

Bipeda.

Bipeda clunē femor simili habent 1362.b

Bipeda quare erigere se, ac stare possunt
ibid.

Bipedes omnes, nec vel animal parvum vel
ovum 1141.a

bipedes quare aves sint 1161.a

bipedes tantummodo homines, & aves 821.e

Bisulca.

Bisulca animantia 821.a

Bisulca animantia forcipem pro ungula
habent ibid.

Bisulca magna ex parte, quæ cornua gerunt
821.b

bisulca paucipara, præterquam suæ 1165.b

Bisulca petmulta salum habent 221.c

Bisulca quæ 821.b

bisulca quare parva parva 1165.e

bisulca salum habent, ut enim post flora
sunt pluviosa 1197.c

Bisulcorum pars, miles cornua gerit
1146.d

Bivaluia.

Bivaluae animal ab Aristotele appellatur quod gemina testa continetur
904.a

bivaluae genus ab univalui patum diffidet partibus inter oribus
904.f

bivaluae genus inter testata ibi.e

bivaluae inter testata quid
904.b

bivaluae se concludendo tectur
1178.b

bivaluais generis testatorum diuersitas in partium clausione
904.b

bivaluia quo in loco papauer habent
904.f & seq. & 906.c. & 1179.b

bivaluium inter testata diuersitas
1185.e

bivaluium caro ita adheret testat, vt nequeat per vim detrahi
904.e

bivaluibz turbinata quodam modo affilantur
1178.a

biuertes narura aliqui
835.f

Blasi lingua qui
1141.d

Blatae in aluatibz gignuntur
945.e

Bolba lacus in Sycono agro, apud quem lepores sunt bina gecinora habentes
865.b

Bolyraea polypi genus
898.f

Bolyraea non gignuntur in Euripo
1066.b

Bombix.

Bombycis generatio
945.c

Bombyces sub faxis apud ipsam terram fecificanti, bina, aut paulo pluribus cellulis
1080.b

Bombycum genus quoddam vt pariat
971.b

Bombycia mulieres in filum retorquent, do deducunt, deinde texunt
945.c

Bombycia priuim texta in Co insula, a Pamphila Platis filla
1000.b

Bonafus.

Bonafus
849.e

bonafus capro natus & corniger
ibid.

bonafus carnem habet gustu suauem, quamobrem in vsu venandi est
1082.b

bonafus interiora omnia bubus similia habet
854.e

bonafus a Paonibus quomodo appellatur
1081.e

bonafus qui in Paonia terra, & Media nascitur bisulcus est, iubar habet, & cornua bina
851.e

bonafus gignitur in terra Paoniae, monte Mellapo, qui Paoniae, & Mediae terrae collantium est; & Monapio. a Paonibus appellatur
1081.e

bonafus magnitudine est instar tauri ibid.

bonafus admiranda est natura, tempore enim patiendi instanto, vniuersi in mor-

tibus entuntur: verum prius quam fortum edant, excremento aliu locum in quo pariant, se, quasi vallo, circumdant, & muniant
1081.d

Bonafus largam excrementi copiam egit ibid.

bonafi natura vt, ceterorum animalium actionibus afficitur, moribzque tatur
1178.b

bonafus se excrementis tuctur
1178.b

bonafi cornua qualia
1178.b

bonafi excrementa feruida adeo, vt p. loca infestantium canum adurant
1081.d

bonafi partus in montibus fit, & quomodo
1081.d

bonafi species & forma
1081.d

bonafi tergus maximum, ibid.

bonafi vox, bouis voci similis
1081.d

Bonum substantium.

Bonum ementitum, boni locum tenet
1482.d

bonum non omne mouet, sed quod sub actionem cadit
1081.d

bonum quod sub actionem cadit
1081.d

a boni & mali similitudine, locus
1081.d

a boni similitudine, locus
1081.d

a bono natura, locus
1081.d

a bono pri se, locus
1081.d

a bono propter se, locus
1081.d

a bono simpliciter, locus
1081.d

Bos.
1141.a

Bos animal statim intra se gignit
1141.a

bos animal parit
911.a

bos annicula peperit
1081.b

bos aqua lympida delectatur
1081.b

bos articulorum dolore laborat, nec ante tunc ungulas, sed pedes tantum tumescunt vehementer
1081.b

bos bibere non vult, nisi aqua sit limpidissima, & frigida
1081.b

bos cotinger, & bisulcus
851.e

bos dentes enit. u. binus, nec vniuersi equus
851.e

bos dentes habet continuos
851.e

bos femina cum coitu affectu purgatur, quantum gemmae diuinae, aut paulo plus
1081.b

bos minime peritax, sed mitis, & remissus
1081.b

830.b

bos piscis animal generat
911.b

bos piscis inter cartilaginea numeratur
911.b

bos piscis vniipara
911.b

bos recent. & quam annicula non parit
911.b

venere inani ostendit
911.b

bos u. a recenti castratu luerit, pro
911.b

forest
 boni vulvam habet infra septum transuer-
 sum 1084.f
 boues veteris in alio 871.f, & 872.a
 boui femina tempus coeundi tunc potis-
 simum est, cum purgatur 1219.a
 boues apud Arachotas syluestres sunt, ab
 vrbaniis differentes quantum inter suos 890.f
 boues bibunt sorbendo 890.a
 boues circa Toronam paucis ante partum
 diebus lacte carent, reliquo tempore ha-
 bent perpetuum 1019.b
 boues cornua mouentes perinde ut auri-
 culas in Phrygia, & alibi reperiuntur 809.f
 boues ferunt veterum menses nouem, de-
 cimo pariunt 884.a
 boues gregales duobus morbis tentantur,
 podagra, & struma 985.a
 boues in Syria nodos scapularum flectunt,
 ut camel 1014.d
 boues magni in Epiro 1038.a
 boues maiores in Aegypto quam in Grae-
 cia, & quare 894.c
 boues natu minores prius tutgent ad coi-
 tum, quam minores 1038.b
 boues nonnulli recessu pascere solent sua
 natu 980.a
 boues parte generis varij 1139.d
 boues pediculum habent, & redium 1143.f
 boues penem perpendentem habent 1213.b
 boues pinguescunt cum getunt partum 914.d
 boues plures cum grauidae sunt, & facile
 initum patiuntur, signum hyemis & im-
 brium faciunt 914.c
 boues quando coire incipiunt, tum mares,
 tum feminae, & quando generare pos-
 sunt 985.c
 boues quare pilo tenuiores, quam sues 984.d, & seq.
 boues pedum dolorem non sentiunt, si co-
 tum cornua illinantur cera, aut oleo, 1337.f
 boues quibus rebus vescantur, & quibus
 pinguescant 1010.a, & seq.
 boues quidam officulum in corde conti-
 nere dicuntur 863.b
 boues quor pariunt 985.a & seq.
 boues somniant 1087.b
 boues vrbani & syluestres reperiuntur 919.c
 boues armenta laborant vehementius, sol-
 leuata proina, quam iuuue 1010.b

boum coitus consideratio 984.e
 boum constituuntur dactylis excisi 985.b
 boum cornua quando eua 871.f
 boum formatum initium coeundi quan-
 do 985.d
 boum iuniorum cornua, reposita in cera
 flectuntur, ducuntur, facile quam vo-
 lueris 1020.b
 boui inuicem augentur amplius cum plus
 temporis expertes Veneris degunt ibi-
 dem
 boum iuuentae (quas Epici incolae Pyrrhis-
 cas vocant) annis nouem iunctae e ve-
 nere struantur, ut iuuenientum ampli-
 ter capiant ibid.e
 boum lien qualis 1107.a
 boum oculi nigri 1132.a
 boum societas mutua qualis 1046.f
 boum syluestrium descriptio 980.a
 boui vita ad quor annos extenditur 985.b
 boum vox qualis 934.a
 boum vox quomodo euariet sexu, & aetate
 & aliis ibid.f
 bobus castratis vox immutatur ibid.d
 boum cauda qualis 1138.a
 bobus copiam lactis efficiunt fabae largi-
 datae 894.c
 bobus foeminae vox grauior, quam mari-
 bus est 912.d
 bobus lac quando, & quando non, &
 quale 985.c
 Bosca anis similis anati, circa aquas verita-
 tur 1017.a
 Bosca minor anate ibidem
 Apud Bosphorum mare maxime euenit-
 tur tempore caniculae 1017.b

Brachium.

Brachio ad gibberum appellatum inflexi-
 bitur 840.d
 brachium hominis quare in casum con-
 trahatur 1163.d
 brachium siue vlna appellatur membri su-
 perioris bipartita compactio 840.d
 brachij & digitorum omnium inflexus a-
 gitur in interiora ibid. d
 brachij partes quae ibid.e
 brachia erantque sibi homi in contraria
 torquet 1017.b
 brachia ex corporis latere sinistro dexte-
 rae dependent, atque se introflectunt 841.f
 brachia homini erunt priorum vice sunt
 1012.a
 brachiorum & crurum dextera, inter se ad-
 uersa sunt, potissimum in homine 841.f

Brachiorum flexus quales sunt homini, &
ad quem vsus 1193.c
brachiorum inflexus 840.d
brachiale appellatur nodus, cum quo ma-
ius brachio iungitur coarctaturque ibid.
brachiale hominis incuratur 1364. d

Branchiæ.

Branchiæ ad vsus spirandi piscibus datæ
1207. d
branchiæ desunt, quibus fistula data est
811.f, & 812. a
branchiæ detectæ mustelo & raiz. reli-
quisque generis eiusdem 831. a
branchiæ intactæ aut detectæ quibus 861.
a, & seq.
branchiæ peculiares piscibus, quibus hu-
morem quem ore acceperint, reddunt
860. f
branchiæ vel intactæ, vel detectæ 861. a,
& 1207. c
branchiarum copix, vel inopix causa, ca-
loris cordi insiti copia aut inopia est
1207. c
branchiarum diuersitas in piscibus 1207. d
branchiarum in piscibus consideratio
1207. b
branchiarum numerus, & discrimen 861.
b, & seq.
branchiarum varietates, & consideratio
ibid.
branchias & pulmones nullum animal si-
mul habet 1509. c
branchias mouere aquatilia nequeunt ob
morbum aut senectutem 1141. a
branchiarum alis simplices branchiæ
sunt, illis duplices 851. b
Brassicarum est foliis virentibus eructa-
scentur 944. d

Brenthus auis.

Brenthus apud montes colit, & sylvas 1054. a
Brentho aut victus probus, & vox sonora
ibid.
Brisei genus ceciborum, pelagium, rarum-
que inuenta 908. a

Bruci.

Bruci ex phalangis, & araneis procrean-
tur 944. b
Bruci ubi parantur 955. c
brucorum consideratio, & eorum secura
951. c, & seq.
brucorum inieritus enormis esse videtur
ibid. f
brucorum ortus nulla certa agitur ratione
ibid.
brucorum oua aquis autummalibus inter-
eunt, cum nimis inceserint ibid.
Brucorum pronentus largior sicco autumno

est, quoniam minus oua intereunt
Bruta hominibus demeritoria quare ibid.
brutorum ratio magnam refert
manæ similitudinem, magisque in ma-
iore genere, quam in maiore intelli-
gentiæ rationem 1094. c
brutis omnibus delatio est, intellectus
ue mens nullis 1094. d

Bubalus.

Bubalis sanguis, quo modo spissatur
bubali sanguis sine febris est
bubali feroces pugnacesque bellu-
gione
bubalis interdum cornua inutilia
Bubo auis nocturna, & vnicompilis
bubo nocturnæ similis, sed magnitudine non
minor quam Aquila
Bubulum lac crassissimum est
Bucearum cuius non cor vulnerata 1094. d

Buccinum.

Buccino in mari est latendi affectus
Buccina canis exortu latent dies
taceos
buccina firmas promusculas habens
buccina lingua exerta patet solent
buccina parua ingreditur Capellus
spes concharum
buccina qua causa clauduntur
buccina quando generantur
buccina quibus partibus constant
buccina turbinati generis sunt
buccinorum generatio qualis
buccinorum ori operculum adherent
uum
Buccinorum venter & gula, qua continen-
tur parte
buccinis caro est, sed penitus inclusa
& 904. a
buccinis sanguis dicta euenit
buccinis fauiscare in more est
buccinis idem modus gignendi,
puris & tempus idem
buccinis tempus viuendi longum
buccinis testæ scabre
Bucule pusillæ quas Phasiana regem
busde beneficio pabuli multæ
Buteo auis.
Buteo carnivorus
buteo miluo equiparatur
buteo hostis tanæ, tubera, & anguilla
rapit eum ea atque exedit
buteo præcipuum genus accipitru
buteo semper cernitur

Cibus simia est caudam
851. f

INDEX.

ubi omnes eadem habent	876. f	riuntur stelle	619. c
ubi partes interiores homini similes habent	876. f. & 877. a	celi corpus quare rotundum	612. b
Cecilia serpoentes	972. b	celi latera quare	619. d
Ceci ex caecis nascuntur	1003. d	ca illationem, & quare prima latissimum est	614. b. & seq.
Cecum intestinum	1170. a	regularem esse censenda	614. b. & seq.
Cælum.		celi longitudinem iuxta polorum distantiam sumendam esse, quorum alter superior, alter deorsum sit	619. b. & seq.
Cælum	596. c. & seq.	celi motus omnium motuum celestium est	612. c
Cælum Athlante sustineri fabulosum, & fictum est	616. f	celo dextris & sinistris sine differentia sit ad & deorsum apertis non posse	619. c. & seq.
Cælum an factum sit, & quare, 1104. f & 1105. a		Cælum & Solem nomine genitoris & patris antiquitus appellabant	1111. f
Cælum cælestiaque genitoris patrisque nomine appellata	1111. f	Cælum quod agitat nunc motus expers aut	celi pars aut in celo condatur 1478. f. & 1479. a
Cælum causa effectrix impressionum, & parentiumque	730. d & seq.	Cælum tale constituisse, quare voluit natura exploratores	1105. a
Cælum corpus diuinum	630. c	Cælum vnum esse necessarium probatur	614. b
Cælum diis à veteribus tribuebatur, propterea quod solū est immortale	616. d	celi tur plures esse non possint	612. d
Cælum dextrum, & laeuum quod	619. d	Extra cælum non est vllum corpus, esse potest	619. c. & 616. c
Cælum & diuinissima sensibilibus casu orta sunt secundum quosdam	465. e	extra cælum non locus, vacuum aut rempus	617. a
Cælum ex omni sensibili materia constat	611. c	extra cælum p[er] a, nullis alterationibus & passionibus subiecta	617. b
Cælum factum est iuxta Platonem solū	576. b	Cælestes.	
Cælum figuræ est sphaericæ	611. c	Ceeste corpus neque calidum esse, neque ignescere, stellarum discursus satis declarant	734. f
Cælum finitum est	605. c	Cælestia corpora teluri sonum, harmoniamque minimè efficiunt, contra sonabilem Pythagoricorum opinionem	619. a. & seq.
Cælum hoc, & simpliciter cælum, aliud est	615. a	Cælestium corporum motus quam ob causam multiplicentur iuxta distantiam à primo orbe	612. a
Cælum incorruptibile, & ingenerabile est, vacatq; omni difficultate morali	616. d	in cælestibus ordo longè magis ratio, certiusque status patet, quam in nobis	1103. a
Cælum in Timæo Platonis ortum asseritur, non tamen caducum	619. d	cahetas quædam imbecillitas est	1111. c
Cælum ipsum nullo alio in corpore collocatum	498. a	cahetas quid	1114. d
Cælum maxime appellatur corpus vltimū, superiūque in quo & vniuersum diuinum dicimus esse	616. a	Calcar.	
Cælum principium & exitum æternitatis vniuersæ non habens, infinitum a habens, & continens in seipso tempus	615. f. & 615. a	Calcar autem	1101. c
Cælum quod neque factum sit, neque corruptum possit	616. a. & seq.	calcar cum mater habeat, semina magna ex parte non habent	1144. f
Cælum quot modis dicitur	616. a	calcar quibus auibus, & quibus non	800. b & 1103. c
Cælum rotundum est	611. c. & 612. f	Calcaria animalibus arma	1144. d
Cælum sine labore & nullius indigena	615. e	calcaria autem ex cibo pignuntur aduentitio, & austitio, quem cum à semina, dñm deoris sibi acquirunt	1106. f
Cælum sempiternum non ab anima coeunte	617. a	Calcarigere aues quæ ad volandum sunt ineptiores præ sua gravitate	800. c
Cælum singulare est, & ex materia conflatum	611. a. & e	Chalcidem apud Euboeam, parte quadam agrorum & caprarum felle omni no catæg	1103. f
Cælum solū est immortale	616. d. & 148. b		
Cælum vnum, ac sempiternum est	616. a		
Cælum æternitatis	616. c. & seq.		
Cælum generationis principium, id est unde			

Calculus vesicae, quomodo, & quibus efficitur 282.c

Calidum & Caliditas.

Calidus quibus modis dicatur 118. f. & 119. a

calidum aliud per se, aliud per accidens 119. e

calidum calore externo, calidum quasi per accidens est 119. d

calidum & frigidum omnium quae sensum patiuntur apertissima sunt 118. d

calidum molitissimum dicitur 119. e

calidum per se, amplius vrit 119. e

calidum per se, refrigerat lentius 119. d

calidum potentia, & calidum actu 119. d

calidum quod amplius tactum calefaciat, & calidum quod magis flamma exciter, atque ignat 119. d

calidum utrum simplici ratione, an multiplex dicatur 118. f

calidi & frigidi rationes 118. b & seq.

Calida aut suum, aut externum calorem continent 119. d

calida plus aeris continent, quam aquae 114. c

calidiora & humidiora perfectiora 114. c

calidiora & humidiora propter pulmonem, ovum edunt perfectum 114. d & e

calidorum duorum quod sit calidius, iudicium non est simplex 119. f

calidorum per passionem frigiditas non est privatio 119. a

caliditas aut frigiditas loci confert ad gravitatem, vel acutam vocem 114. b

calidos spiritus crassitudine sua gravitatem efficit vocis, frigidus prae sua tenuitate contrarium facit 119. d

Calidus autem colorem elibereum valde distinctum habet 1016. c

Calidus autem unde victum petat 119. d

Caligo est excrementum concretionis nebulae in aquam 45. d

Caligo est tanquam nebula sterilis 119. d

Calli a faxis absoluti non moventur 813. c

Calli, vide etiam Tubercula, & Verticilli.

Calor.

Calor ab alimento caput originem 1114. b

calor animalis perquam tunc a tergo est apertus 115. a

calor animalium nec ignis est, nec ab igne ducit originem 115. c

calor animalium omnium supernas partes suscipit natura subit 146. b

calor augeat, & alimentum parit 1417. f

calor concoquit, & quod calidius, id concoquit facilius est 1114. a

calor & frigus generationis, & corruptionis causa, sed quomodo 1411. b

calor ignis proprium est 1411. b

calor in natura animalium, & stirpium, situs quid efficiat 1417. f

calor intestinalis, & naturalis animalibus, vitae initio inest 1417. f

calor laxat, rarefacit & indurat 119. d

calor movendi vim habet 119. d

calor naturalis aut defectu alimentis, & redundantia extinguitur 1498. c & f

calor naturalis materiam qua continentur absumit 1498. c

calor naturalis refrigerationem requirit 1498. c

integer retineatur 1498. c

calor non pariter agit in venis, & vasis culis cordis 114. d

calor pinguis in quibusdam servatur, quod siccitatis pauper, & refrigerationis plenior arcet, in quibusdam alio modo genere praedictus conditur 1498. c

calor qui a superioribus astris in victa terrae loca figitur vehementior sit, quod in aeris regione media, aut supra 119. c

calor quod parum est facile afficere potest 1124. c

calor semen fecundans est spiritus, cuius natura respondet elemento stellarum 117. b

calor femina facit fecunda, & quid calor ille 119. d

calor tum cogendi, tum liquandi vim habere videtur 1120. d

calor vim obinet augendi 118. c & f

calor vinum obinet concoquendi 116. f & 118. c

caloris patiens principium in omnibus animalibus, quam stirpibus quare est 111. d

caloris naturalis origo in corde, aut in proportionali 1497. f

caloris particeps omne animalium 1126. f

caloris naturalis describitur pulmonem, & gurgulis corpore 1114. d

caloris restinctio, & marcescitur mori 1498. b

caloris calidus vitaeque vna custodiuntur 1114. d

calori animalium quomodo temporis calor assimilatur 1114. d

calorem naturalem ut stirpes concoquant 1497. a

calore naturali cibo concoquitur 1497. a

Calus.

Calva mulieris futuram habet vna in ore 119. d

INDEX

calua ob capitis continuam, nouissimis su-
perimpositum vertebrae 881.d.e
calua pars capitis, pila intacta 833.e
calua vixi futuras habet tres vt plurimum
ibid. & 881.f
Calua pars posterior occiput. 833.e
calua prs prior finciput. ibidem
calua animalium diuersa & ac variat 882.c.f
calua homini sero cur induretur 882.c

Calvescere.

Caluescere.
Caluescit nemo vel temporibus, veloci-
tate
Caluescunt nonnulli parte priore capitis
1137. f
1138. f

Calvescunt viri procedente aetate 137-a
Calvescere minus soleat, qui mento sunt
bipari.

Caluſcere minus ſolent, qui varices ha-
bent 886.F

Caluities seu Caluitium.
Caluities à Venereo coitu euenit scilicet
li. qui sua natura sint eo propensiores

salutatum nullum, neque salicium ante
corpiu coitum Venereum 885.f, &

...um Venetum 825.1, &
...prior capis parte nonnullis ac-
...116.52 117.48 118.04

136.6 & 137.3 & 140.4
 139. f
 140. f
 141. f
 142. f
 143. f
 144. f
 145. f
 146. f
 147. f
 148. f
 149. f
 150. f
 151. f
 152. f
 153. f
 154. f
 155. f
 156. f
 157. f
 158. f
 159. f
 160. f
 161. f
 162. f
 163. f
 164. f
 165. f
 166. f
 167. f
 168. f
 169. f
 170. f
 171. f
 172. f
 173. f
 174. f
 175. f
 176. f
 177. f
 178. f
 179. f
 180. f
 181. f
 182. f
 183. f
 184. f
 185. f
 186. f
 187. f
 188. f
 189. f
 190. f
 191. f
 192. f
 193. f
 194. f
 195. f
 196. f
 197. f
 198. f
 199. f
 200. f
 201. f
 202. f
 203. f
 204. f
 205. f
 206. f
 207. f
 208. f
 209. f
 210. f
 211. f
 212. f
 213. f
 214. f
 215. f
 216. f
 217. f
 218. f
 219. f
 220. f
 221. f
 222. f
 223. f
 224. f
 225. f
 226. f
 227. f
 228. f
 229. f
 230. f
 231. f
 232. f
 233. f
 234. f
 235. f
 236. f
 237. f
 238. f
 239. f
 240. f
 241. f
 242. f
 243. f
 244. f
 245. f
 246. f
 247. f
 248. f
 249. f
 250. f
 251. f
 252. f
 253. f
 254. f
 255. f
 256. f
 257. f
 258. f
 259. f
 260. f
 261. f
 262. f
 263. f
 264. f
 265. f
 266. f
 267. f
 268. f
 269. f
 270. f
 271. f
 272. f
 273. f
 274. f
 275. f
 276. f
 277. f
 278. f
 279. f
 280. f
 281. f
 282. f
 283. f
 284. f
 285. f
 286. f
 287. f
 288. f
 289. f
 290. f
 291. f
 292. f
 293. f
 294. f
 295. f
 296. f
 297. f
 298. f
 299. f
 300. f
 301. f
 302. f
 303. f
 304. f
 305. f
 306. f
 307. f
 308. f
 309. f
 310. f
 311. f
 312. f
 313. f
 314. f
 315. f
 316. f
 317. f
 318. f
 319. f
 320. f
 321. f
 322. f
 323. f
 324. f
 325. f
 326. f
 327. f
 328. f
 329. f
 330. f
 331. f
 332. f
 333. f
 334. f
 335. f
 336. f
 337. f
 338. f
 339. f
 340. f
 341. f
 342. f
 343. f
 344. f
 345. f
 346. f
 347. f
 348. f
 349. f
 350. f
 351. f
 352. f
 353. f
 354. f
 355. f
 356. f
 357. f
 358. f
 359. f
 360. f
 361. f
 362. f
 363. f
 364. f
 365. f
 366. f
 367. f
 368. f
 369. f
 370. f
 371. f
 372. f
 373. f
 374. f
 375. f
 376. f
 377. f
 378. f
 379. f
 380. f
 381. f
 382. f
 383. f
 384. f
 385. f
 386. f
 387. f
 388. f
 389. f
 390. f
 391. f
 392. f
 393. f
 394. f
 395. f
 396. f
 397. f
 398. f
 399. f
 400. f
 401. f
 402. f
 403. f
 404. f
 405. f
 406. f
 407. f
 408. f
 409. f
 410. f
 411. f
 412. f
 413. f
 414. f
 415. f
 416. f
 417. f
 418. f
 419. f
 420. f
 421. f
 422. f
 423. f
 424. f
 425. f
 426. f
 427. f
 428. f
 429. f
 430. f
 431. f
 432. f
 433. f
 434. f
 435. f
 436. f
 437. f
 438. f
 439. f
 440. f
 441. f
 442. f
 443. f
 444. f
 445. f
 446. f
 447. f
 448. f
 449. f
 450. f
 451. f
 452. f
 453. f
 454. f
 455. f
 456. f
 457. f
 458. f
 459. f
 460. f
 461. f
 462. f
 463. f
 464. f
 465. f
 466. f
 467. f
 468. f
 469. f
 470. f
 471. f
 472. f
 473. f
 474. f
 475. f
 476. f
 477. f
 478. f
 479. f
 480. f
 481. f
 482. f
 483. f
 484. f
 485. f
 486. f
 487. f
 488. f
 489. f
 490. f
 491. f
 492. f
 493. f
 494. f
 495. f
 496. f
 497. f
 498. f
 499. f
 500. f
 501. f
 502. f
 503. f
 504. f
 505. f
 506. f
 507. f
 508. f
 509. f
 510. f
 511. f
 512. f
 513. f
 514. f
 515. f
 516. f
 517. f
 518. f
 519. f
 520. f
 521. f
 522. f
 523. f
 524. f
 525. f
 526. f
 527. f
 528. f
 529. f
 530. f
 531. f
 532. f
 533. f
 534. f
 535. f
 536. f
 537. f
 538. f
 539. f
 540. f
 541. f
 542. f
 543. f
 544. f
 545. f

lucium sine caluities vitium generale

causa est inopia humoris calidi
precipue est humor pinguis

in homine consideratio 1340.3 &
immunes mulieres, pueri, & spā-

Caluus.

... parte posteriore efficitur
... & 885.c
... effi nequeant. 1340.c
... omnium maximè

omnium maxime animalium homi-
nibus aperte efficiuntur 139.e
si varices habere inciperint, pilos
nulli pro-

Nulli producunt	826.f	c
Nulli viri efficiuntur, ob cerebri ma-		c
nam humiditatem	1540.d	c

quare nunquam redeat pilus ibid f
aliquid validitatis habet, & quare

pedis pars posterior 846 f
 Camelus.

125 bifidulum animal 3 (p. 1 & 156 f. 6)

camelus bifidum animal. & non reliqua
 dentatum 850. d & 853. f & 1122. a
 camelus bifidum animal maximum in
 reliqua 1125. f

camelus caudam habet asino simile Byss
 camelus duas habet mammas in ventre &
 papillas quatuor, vt bos

papillas quatuor, ut bos 872.d
 camelus equis odio naturali aduerſatur
 878.f
 camelus fel non diferentem, ſed veniſſe

camelus fel non diferentem, sed venule
quibusdam confusum habet. 171. d. e
camelus femina post partum interposito

annu quo coit 936.6
 camelus genitale habet retro 830. c
 camelus genus lingua lingua crutibus

camelus gerit vterum menses duodecim
336.c

camelus gerit vterum: menses duodecim
& vni para est. 089.c
camelus in Arabia hominem movens

camelus in Arabia hominem innotuit
necavit, eo quod matrem operam ad
coitum subministrat. 1061-2
camelus mas & femina coire incipiunt

camelus mas & femina coire incipit in	
trinitatu	916,c
camelus longa vita est	936,f
camelus mas fructu tempore coltus	946

homo, siue camelus accedat 978. f
 camelus multiplicem habet ventrem, &c

quare 116. f
amelus quatuor papillas habet, modò
vaccæ 89. c

amelus parit in vere	988.4
amelus parit singulos	976.2
amelus proprium inter ceteras quadru-	

amulus proprium inter ceteras quadru-
pedes habet in dorso quod tubet appel-
lant. Sj6.b

anulus quare non superne dicitur	8. a
anulus quo modo bifidus	8. d
anulus quomodo fel habet	11. d
anulus sabbatini dicitur	12. d

amelus rabie prehenditur 10,4, c
amelus ruminat more cornigerorum, quia
verrem similem cornigeris habet n. 14 b

melus talum habet simile bulbulo. Etiam
melus vivit plus quam quinquaginta
annos. 285.f

annos	989.
meli oras	989. f. & tota
meli cibus diuis, & spinofus	1168. a
meli clunes, & talus quales sint	810. e

medicines, & talis quales sint Symp
medicinu. qualis grib
medicinu fac ad unam mensuram bibitur,
duabus aut tribus aut admixtis. 805

duabus, aut tribus aqua admittis. 1895
noli lac & caro quando iuanissima ori-
nisi est. ibid.

in liac tenuiffimum, collatum cum la-
te bubulo, affux, & equat 892.f
mili partas 296.b & 116.b

mielli pes carnosus vestigio vi visq. l. j. d.
Ccccc. III

INDEX.

ameli proles annuili a parente separa-
tur 639.e
amelo flexus artuum quare plures vi-
desant 850.e
amelo mammae inter fœdora sunt &
quare 1091.a
amelo pes bifidus 1091.b
amelo quod tempus coeundi in Arabia
936.b
ameli ad quatuor dies tolerare sitim pos-
sunt sine potu, mox bibunt quàm mul-
tum 1010.e
ameli ad aquam turbulentam & crassam
suavis bibunt, nec ex fluio cum prius
hauciant, quàm pede inturbent 1010.f
ameli Baetianae ab Arabis differunt,
quod illis bina, his singula tubera sunt
850.b
ameli celerius currunt, quàm equi Missani
proprie laxiorem sui gradus gloriatio-
nent 1087.h
ameli cotinibus vacant, & altero dentium
carent ordine 851.f
ameli foeminae castrantur cum eis vi in
prælio libet, ne concipiant, vtero 1087.a
ameli matres nunquam superueniunt suis
1087.a
ameli quando coeunt 916.h
amelorum duo genera, Baetianum, at-
que Arabicum 849.b
amelorum genus vitrumque pedum
graditur 1010.f
amelorum pulli natura 1087.a
amelis natura opiculata est magnitudine
1046.e
amelis natura abusa est dentium portio-
ne 1088.a
amelis genitalis necuo constat 851.a
amelis membrum genitale necuo ita co-
stit, ut vel ex eo confici possit, quo ac-
tus fidelissime intendatur 921.b
amelos calcare carbazines quare 850.e
amelos quidam Asin superioris invol-
ad scia melle possident 1087.a

Cancellus.

Cancellus communis crustatorum & de-
scatorum generum socius 906.e
cancellus conchiarum, halpes inde confi-
rit, & quæ ingreditur 939.b
cancelli hospes & cultor pinnarum, quo
sustode priuatis, breui tempore petunt
918.
cancelli quare vitrumque genus testatum
scilicet, & crustatum sibi iurisdictione vi-
detur 908.f
cancelli is scorum per se nasci solent 1010.f
cancelli domicilia 919.b

cancelli forma, & descriptio 1010.f
cancelli generatio ex terra, 1010.g
cancelli genus diuersum quod in
degit 908.f
cancelli genus oblongius quod turbant
1010.f
cancelli quid quod natiem 908.f
cancelli natura 908.f
cancelli qui perquam exiguè in piscibus
reperiuntur, pedes non minus latius
los habent, ut ad nandum velles
quasi pro pinnulis aut remis pedes
berentur 1010.f
cancelli vigente ac virgente Asin, 1010.f
saxa recipiunt, atque labulis rutorum
cancelli qui cum turbatis hospitantur,
qui cum natiem 207.d

Cancer.

Cancer animalium quæ crusta integuntur
quartum genus 850.e
cancer è genere aquatilium ambulans 850.e
cancer foemina in nulla alia re differt
mare, nisi quod operculum applicat
illud amplius, & distans, & hinc
fœmina gestit, in quo oua parit, & quæ
gerit excrementum 908.f
Cancer mas membrum quod in femina
inferat, nullum omnino habet
cancer vnius quaternis pedibus, regitur
cancer albedo colore, corpore admodum
parui, in quibusdam testacea nascuntur
& in quibus 908.f
cancer bimos dentes habent primos, &
quis sitis aliarum partium
cancer caudam non habent, ut porcellus
inutilem, quoniam vitam apertè ter-
nam, cauernæque subire soleant 1010.f
cancer crusta sua exornant per ver-
tices sui superiores, sui forcipia
moueant, non inferiores
cancer exultit fenestras ipsius in anno
cancer genus crustatorum
cancer fluuiales, vterque genus ceterum
cancer in crustatorum genere
cancer in latum mouentur
cancer in priorem quodam modo par-
sele mouere videntur
cancer littores in Phœnicie sunt
velocitatis, ut vix consequi possint
pens, hoc est equites, illos appellat
cancer littores in Phœnicie nihil fere
habent, præter pabuli inopiam
cancer pelagi pedes habent longos
re ad ambulandum, & quare
cancer quado crusta exultat 943.b
cancer ut aquam egerant
cancerorum coeum qualis
cancer colore albedo generatio

INDEX.

cancerorum forceps dexter, grandior &
valentior 1017.a
cancerorum genus multiplex est, nec faci-
li enumerandum 859.e
cancerorum in cessus 1361.e
cancerorum oculi vtriusque ibid.d
cancerorum pedes quo firmi, & ordine 859.e
cancerorum saxatiliu vscendi modus
1010.d
canceris caput indistinctum 1190.a
canceris corpus rotundum 900.a
canceris ex crustaceis solis cauda est ibid.
canceris fœles & pedes quales 901.f
canceris intestinum quod definit 901.e
canceris oris vsus qualis 1100.b
canceris pedes omnes dens cum forci-
pi sunt 859.e
canceris edunt cerui mori a Phalangio:
quod idem homini etiam prodest: pu-
tatur 1049.f
canceris generis & locustarum similitudo,
& dissimilitudo 1086.a & seq.

Candidum.

candidum oculi fere in omnibus simile
850.f
candidum oculi siue albugo pars oculi est,
qua postremo nigrum circumdat 850.e
candidi a luteo differentia in ouis 1082.d
candido ouis consistit animal 1082.f
candida astra tempore sunt piscium ma-
rinorum captura 1017.d
candida astra tempore mare euerit ma-
gnae apud Bosphorum ibid.

Canis, animal.

canis animalis amator, & assentator
850.c
canis canes generat 1061.h
canis cum vulpe coit 1069.d
canis foemina gerit vitrumque diebus sexa-
ginta vno, aut duobus, aut ad summu
tehor: nec minus quàm sexaginta die-
bus 914.d
canis foemina sexto post partum men-
se impletur, & non prius 1010.e
canis multicolor 850.f & 851.a
canis multipara 1016.h
canis non perit parum
tapi parit complurimum duodecim, sed
magna ex parte quinq; aut sex vnum
etiam aliquam peperisse certu est 944.a
canis quo modo incrementa capiat 853.d
canis rabiosus quæquid momorderit, in-
citat rabie excepto homine 1071.e
canis simplicem habet ventrem 1067.e

canis ventrem paruum habet, nec mulo
amphorem intestino, leuicque latus
1069.e
canis Vlyssie apud Homerum vicissim
anno moritur 984.e
canis vuluam infra septum transuersum
continet 871.f & 889.g
canis foeminae libido quot diebus delecta-
latur 981.e
canis foemina menstrua septem diebus
mouentur 1010.d
canis vterus in aluo
canis calua esse continuo perficitur 888.f
canis coitus omni tempore opportunus
929.h.e
canis digiti in prioribus pedibus quini, in
posterioribus quaterni 1093.e
canis lien prolixus 1067.b
canis ob resissum 855.d
canis totum corpus hirtum 849.b
canis ventriculus vnius, & arctior 856.b
canes ægredientes herba quadam com-
sa vomitant 1048.e
canes a parui coeunt sexto mensi, nec
prius 983.b
canes canere dicuntur 980.d & 983.e
canes cum lumbricis intestinantur, herbam
tridui comedunt 1049.a
canes dentes mutant, & quod & quando
& ubi diuersa authorum sententia
854.d
canes dentibus ferratis
canes ex Moloniis & Laconicis insignes
animi & industria 1049.d
canes foemina omnes confidentes mu-
gant, aliquando tamen paucula eru-
re plato minxerunt 984.f
canes herba ingesta vomunt, & ita pur-
gantur 1016.a
canes impletur vno colui 883.e
canes indicæ ex bellua quadam simili, &
canes generantur 1069.d
canes in India vrbani, & syluestres
10081.
canes intra se animal generant 1017.
canes indicæ ex syryide & cane generantur
1039.a
canes iuniores dentes habent candidos,
& acutiores, nigros, & hobbies
854.d
canes Laconice gerunt vitrumque parte
sexia anni, hoc est, sexaginta diebus,
aut vno, vel altero plurimū 984.b
canes Laconice magna ex parte canes
octo pariant 984.b
canes Laconici mares, & foeminae coeunt
quandiu viuunt 984.b

Canes Laconici ex vulpe & cane generantur 1039.a
 Canes Laconici coeunt mense suæ ætatis octavo 983.a
 Canes Laconici mares ad annos decem vivunt, feminæ ad duodecim 984.b
 Canes Laconici melius coeunt cum laborant, quam cum otioso degunt ibid.
 Canes magni in Epſco gignuntur 894.e
 Canes mammas in ventre habent 851.b
 Canes mares quæ ætate cras attollunt mingentes 983.f. & 984.a
 Canes minus sterantur coitus copia 979.b
 Canes non sine cruciatu se se levant excremento 1169.f
 Canes num dentes mutant 834.d
 Canum pars tali, vbi sita 851.d
 Canes pecuarij cæteris contra belluas præstant magnitudine & fortitudine 1041.d
 Canes quandiu sint habiles ad gignendū 916.a
 Canes qui præstantissimi 1041.e
 Canes somniant, idque suo latratu, quem per quietem agunt, declarant 919.e
 Canes tribus modis infestantur, rabie, angina, podagra 1014.e
 Canes vehementer ferocunt à catellis. 979.a
 Canum ætas dentibus indicatur 854.d. & 984.d
 Canum catelli cæci generantur, nec ante duodecimū diem visum accipiunt 983.b
 Canum, foeminarum in mammis indicium, cum ætatem coeundi habent 983.c
 Canum foemina genitale pro minet, cum ad coitum stimulantur, & locus humefcit 980.d
 Canum foetura tempus 934.d. 983.a
 Canum genera plura 983.a
 Canum genus Laconicum lac post coitū, diebus triginta habere incipit 983.c
 Canum genus molitorica venaticum nihil à cæteris discrepat 1031.d
 Canum gerendi veteri diversitas 983.b
 Canum Laconicorum foemina viuciores maribus sunt, quia minus laborant quam mares 984.c
 Canum lac quale 983.e
 Canum libido 983.b
 Canum medicina ex herbis 1048.e
 Canum morbi 1034.c
 Canum partus 984.c
 Canum purgatio quæ coniuncta partus est vna cum catellis nescientibus prouenit, crasso pituitosoque humore 983.d
 Canum rabies 1034.e
 Canum tam marium quam foeminarum

tempus coeundi
 Cana vita ad quatuordecim extenditur 914.b
 Canibus foeminis lac quando, inuile, quando vile 983.e
 Canibus mammarum vbi, & quot 1039.b
 Canibus prona totius corporis hinc inde habentur, & quare 1039.b
 Canibus proprium vicinus, qui ab eo cum animali nomine cynorhiza accepit 983.d
 Canibus senescentibus vox grauior 984.e
 Canini dentes quando mutantur 984.e
 Cum canibus lupi coeunt in agro cynorhiza 1039.a
 Canium foemina canes quot diebus gignit 983.b
 Caniceps animal eadem forma quam canis est, sed maior & validior 834.f
 Caniceps faciem similem cani habet, vnde & nomen accepit ibid.
 Caniceps moribus feragioribus est ibid.
 Caniceps robustos dentes habet caninibus similes ibid.

Canicula piscis

Canicula ex mustelorum piscium genere semel in anno parit 983.d
 Canicularum foetus 983.f
 Caniculis vbi oua sunt 983.f
 Caniculos aliqui nebris mustelos ab his nullo appellant 983.e

Canescere.

Canescit homo solus inter cetera animalia 834.a. & 1039.a
 Canescit puer hominis nouissimè ibid.
 Canescunt celerius pili operi quam detestari 885.d. & 1039.a
 Canescunt celerius pili rursi, quam nigri 1342.f
 Canescunt primo tempore, & quare 1040.e
 Canescunt quæ celerius 1039.f
 Canescunt senescentes homines capiti 1377.a
 Canuerunt nonnulli pili, dum agerent, renouebantur in bonam valetudinem restituti, nigri equi sunt, canis desinit 885.d. & 1041.a

Canities.

Canities aliquando et ægritudine prouenit 885.d. & 1039.a
 Canities in equis maxime innotescit 1039.f
 Canities non ex ariditate fit, ut quidam volunt 885.e. & 1039.b
 Canities pili ægritudo est 1039.b
 Canities putredine efficitur 1039.b
 Canities quare alba 1039.b
 Canities quare cæteris animalibus non æquæ ut homini eueniat 1039.b
 Canities quare hominibus accidat 1039.b
 & 1039.b

INDEX.

- Canines quare non sic ariditas 134. a
 Canines quid 135. a
 Canines, fenectutis situs & pruina à po-
 tit in comediti nominatur per conui-
 cium 134. f. & 134. a
 Canines vnde committatur 885. c
 Caninem celerius sentiunt partes homi-
 num priores, quam posteriores 885. d
 Caninem celerius sentiunt tempora ho-
 minis 885. d. & 137. a. & 134. c
 Caninem prohibet olci aquæ misti per-
 vinctio 134. a
 Caninem putredine effici quo indicio
 885. d. & 134. b
 Cani nonnulli efficiuntur ex morbis 885. d
 Canthari contrahunt se in incisuras cum
 tanguntur, quod glomerari nequeant
 134. a. b
 Cantharidæ ex erucis fici, piri, pini, atque
 etiam sentis vaniæ oriuntur 134. c
 Cantharidæ fecida petunt, quoniam ex
 materia fortida constituta sunt ibid.
 Capella auis circa aquas versatur 107. a
Capillus.
 Capillamenta quædam in corpore om-
 nium animalium mollium habentur
 898. a
 Capillamenta circumdantur omnia te-
 lura 906. c
 Capilli hominū crassissimi sunt, & quare
 137. f
 Capilli hominum longissimi vnde 138. a
 Capillorum æquamentum quid 895. f
 Capillorum talium vel talium hominis
 capillæ 137. & 138. a. & seq.
Capito piscis.
 Capito à carne omnino abstinet 103. b
 Capito ex solitariis vltimus pars 976. f
 Capito per hyemem solet exacerare, &
 quare 103. a
 Capito, quem alij labeonem vocant, lito-
 ribus gaudet 103. b
 Capito tandem caritate interit 103. a
 Capito tempore hyemis nascitur capi-
 tur ibid.
 Capitonis partus 976. f
 Capitoni imbres nocent 103. a
 Capitones cano vefcuntur 103. a
 Capitones omnes limo pascuntur, quo sit,
 vi graues, & sordidi sint 103. c
 Capitones pisces nullum edunt ibidem.
 Capitones in limo versari solent, ideo sa-
 pe esse eunt, vrinanturque vt corpo-
 ris sordes abluant ibidem.
 Capitones per æstatem pariunt, mense De-
 cembri grauescere incipiunt, gerunt-
 que diebus trecentis 976. c
 Capitones pluvius de facili exacerantur,
 si modum aqua excederit 103. f
 Capitones in nauplio agro terræ Argivæ,
 & etiam alibi, in vadis capti sunt ceti,
 cum hyems fuisset asperissima 103. a
 Capitones somnulosi 146. a
 Capitones ubi adoleverint à catervis pisci-
 bus corripiantur, maximeque ab Ar-
 chano 103. d
 Capitonum labeonum, alter litoranus, al-
 ter transitoranus qui solo suo maiore
 nutritur, quamobrem semper ieiunus
 est 103. b. c
 Capitonum oua, & fetus à nulla bellua
 violantur, quapropter copiose exstant
 103. c
caper, & capra.
 Caper masculus in Lemno insula tantum
 lactis reddebat, vt inde colostrum confi-
 cerent 893. b
 Caper masculus in Lemno insula mamas
 geminas iuxta genitale gent. ibidem.
 Capra cotnu gerens in cruce conspecta est
 135. b
 Capra & cornigera est, & bifidula 893. d
 Capra minimum cornigerorum 1148. b
 Capra plures habet ventres, & eorum usus
 1068. b
 Capræ à partu purgatio sequitur abunde
 80. c
 Capræ partus quo proximus intelligitur à
 pastoribus ibidem.
 Capræ bifidula 894. a
 Capra annicula coeunt, & ferunt vterum
 934. b
 Capræ coeunt quandiu viuunt 982. e
 Capræ crassiores reddunt vrinam quam
 mares 982. b
 Capræ & oues in Naxo selle adeo exuper-
 rant largè, vt exuperantia prodigij lo-
 co habeatur 1172. f
 Capræ exacerantur si earum vbera Capri-
 mulgus auis fuxerit 1068. b
 Capræ frigoris impatientiores, quam oues
 1046. b. c
 Capræ gestant vterum quinque mensibus
 982. b
 Capræ hircinæ sunt, & vocantur, propter
 ea, quod simul genitale habent, & ma-
 ris, & feminæ 115. d
 Capræ in Sicilia tondentur, vt alibi oues
 1038. a
 Capræ in Syria auriculas habent mensora
 palmari, & dodrantali, ac nonnullæ æ-
 deo demissas habent, vt speciem ad
 terram 1037. f. & 10. 8. a
 Capræ lienem habent rotundum 1167. a
 Capræ magis quiescunt quam oues, acce-
 dimus ad hominem familiaris 1046. b

capra magnitudine pari, & in Aegypto, &
in Graecia 1038.b
capra non spirant per aures, ut falco cre-
didit Alemæon 837.b
caprae parte generis interdum varia ge-
nerantur 1143.f
capra parum fel maximum habent ut in
Naxo, partim felle omnino carent, ut apud
Chalcidem Euboicam, parte qua-
dam agri 1173.f
capra pinguescunt eum gerunt parvum
981.c
caprae qua parte mamas gerunt, & quare
1195.a
caprae quot pariunt 982.a
caprae, redius habent, sed podiculis ca-
rent 954.d
caprae robustiores ouibus 1017.e
caprae ruminant 1087.b
caprae somniant 919.e
capra sylvestres in Creta insula sagitta
transfixa dictamurum herbam querunt,
qua spicula ex corpore eiciant 1048.c
capra tero, aut quaterno implentur coi-
tu: & si à coitu imber accessit, abortum
infert 982.b
capra urbana, & sylvestres 1008.e
caprae ut cubite foliant 146.e
caprarum Aethiopicarum vita ad decem,
& undecim annos extenditur 982.c
caprarum amentia 1046.b
caprarum coitus & faetus 982.b
caprarum coitus expertum vbera pasto-
res montis Oete virica perficiant, ut
dolorem infligant, sicque primum
eruentum humorem illicunt, mox pu-
rulentum, postremo lac, non minus,
quam ex his, quae Venerem patiuntur
893.a
caprarum manibus plures dentes, quam
feminiis 854.f
caprarum oculi quales 1130.a
caprarum partus 982.b
caprarum partus qualis 1031.a
caprarum proles praestantior, quam senes-
centes mares & feminae procreant
934.e
caprarum vbera extinguuntur, cum ea su-
zerit avis quae Caprimulgus dicitur
1060.b
caprarum vita ad octonos complurimum
annos extenditur 982.b
capris lactis copiam efficiunt fabae largius
data 894.e
capris nullum ducem pastores consti-
tuunt, quia earum natura non stabilis,
sed lubrica, atque mobilis est 982.e
capris sua ac propria vox ad initum, &

Venerem coitum
capris quod auxilium ad necem fugien-
dam 1146.a
caprire quando vox hominis dicitur 967.b

capriceps avis.

Capriceps avialiene animo caret 865.c
Capricipiti gula qualis 882.c
Capricipiti qua parte fel 864.a

Caprificus arbor.

Caprificus ficarios culices generat sicut
pomis 917.e
caprificus non fructificat 1285.d
caprifici consideratio 1111.c
caprificos agricolae ferere solent iuxta fi-
cos, ficisque Caprifici ficus appendere
955.e

caprimulgus avis.

Caprimulgus avis montana est 1060.b
caprimulgus magnitudine paulo maior
est, quam merula ibid.
caprimulgus minor quam cuculus est
ibid.
caprimulgus moribus minor
ibid.
caprimulgus cur duo parie, aut ut plur-
imum tria ibidem
caprimulgus vbera caprarum fugit, unde
nomen accepit, cumque luxerit, vber
exungitur, & capra excecatur ibid.
caprimulgus parum clare interdum videtur
ibid.
sed noctu perpicax est
captionum modos non bene sic dividit
ut vel ad nomen, vel ad intellectum
referantur: cum ubicunque alterum
est, sit alterum 1112.d. & seq.
de captionibus nugationis, & solacementi
118.c. & seq.

Caput.

Caput abscissum an locutum fuerit, & p.
bi historiae quaedam 1163.a
caput abscissum locutum fuisse fabulo-
sum est 1163.a
caput à corde continuo generatur, & ma-
gnitudine ceteris praestat 1164.d
caput cerebri gratia potissimum est 1160.a
caput crustatorum indissolubile 1163.b
caput cur hominum pilosius reliquo cor-
pore, ceterorum animalium contin-
gat 849.d. & 1138.b.c
caput cur nonnullis sensum habeat 1160.b
caput & oculi foetus maxime inter, in ma-
jore apparent 1162.c
caput habent omnia animalia sanguine
prædita 1162.a
caput hominis macilentum quare 1162.d

INDEX.

caput longo tempore pueri continere ne-
 queunt prae porcere cerebri 1167. d
 caput loqui non potest praecisa arteria &
 sine motu pulmonis 1165. f
 caput non nervis, sed futuris ossium con-
 tinetur 880. c
 caput omnibus mollior inter crura 897. c
 caput praecium sacerdotis Louis Hoplas-
 mian loquutum 1165. a
 caput quae habent 1189. f
 caput sex ossibus constat 880. f
 caput superiorem obtinet situm, corpo-
 ris suratione 841. d
 caput viri sine vlla futura visum est 881. f
 capitis dolore & arguitate laborati fues-
 & quae remedio eis succurratur 1033. d
 capitis forma varia 842. d
 caput in mollioribus consideratio 897. c
 capitis pars & prior & posterior carne va-
 cat & quare 1134. c
 capitis pars posterior cerebri caret 1134. d
 capitis pars posterior inanis, & causa omni-
 bus est 842. c. d
 capitis partes 838. d
 capitis partes, ceruix & collum 1189. f
 capitis partes exteriores 838. e
 capitis partium consideratio 1143. c
 capite detracto corpus progredi posse,
 non temere credi potest 1166. a
 capite truncato diutius vivere possunt
 quae sanguine carent ibidem.
 & capite fluxiones oriuntur in iis corpo-
 ribus quibus cerebrum frigidius est,
 quam temperamentum modicum pos-
 sulet 1117. c
 in capite homo plurimas insectas ha-
 beret, & mas plures, quam scro. loca. &
 quare 1118. c
 capita eorum minus laborant, quibus pe-
 diculus in capillo est 954. c
 capita summa cum celeritate abscon-
 dunt Barbati 1165. f
 capitum differentiae variae 847. d
 carbo exunctus frigidus est 1110. a
 carbon fossitan subiectum ignis est ibid.
 la carbonones quae conuerantur cremabi-
 lia 820. b

Carduelus auis.

Carduelus in eodem loco & dormit &
 pascitur 1015. f
 carduelus spinam appetit, & in spinis vi-
 cetat ibid.
 carduelus vermem, & quodvis aliud ani-
 mal aspernatur ibid.
 cacia in terra Iupiter Hoplosmus colitus
 1166. c

Carini.

Carini pisces & balagni epitragee ab his.

ei sterilitate appellari 921. e
 carni pisces ex amnicis annotantur ibid.
 carni pisces nec ouum nec semen vllum
 prolium vquam habent ibid.
 carini qui solidiores pinguioribus in eo
 genere sunt, iis intestinum parum est,
 & laus praecipua in pasta ibid. f

Caro.

caro aboletur, & in venas fibrasque tran-
 sit, quoties animal extenuatur, & gra-
 uilescit 889. a
 caro an subiectum tactus 1116. a. b
 caro aquarilium, purpurarum, hucina-
 rum, & cochlearum, & reliquorum
 omnium turbinatorum 903. f. 904. a
 caro circa ossa consistit, vinculis modo
 fibrarum tenuibus adhaerens, quibus cau-
 sa ossium genus habetur 1130. f. & 1131. a
 caro hiualium, & vniualium ita testis
 adherent, ut nisi per vim nequeat de-
 trahi 904. e
 caro cuiusque quadrupedis deterior est,
 cum locis palustribus, quam edidori-
 bus patet 1011. e
 caro diuisibilis vndique est nec vena-
 rum aut neruorum more in longum
 secat tantum idonea 828. f
 caro & carni proportionalia, v. m. senten-
 ti debuerunt 1114. d
 caro hominis humidior, quam maris 1092. e
 caro hominis mollissima ideo est, quod
 maxime omnium animalium valeat
 sensu tactus 1141. b
 caro in pingue vertitur, quoties p. huli
 capio inappetit 880. a
 caro inter cutem & ossa 888. f
 caro non ollum & insectorum qualis 1129. f
 caro non est, nisi animam habeat 1120. f
 caro non est sine materia 1117. d
 caro pars communis 879. c
 caro pars similis 1114. d
 Caro pars similis, & humida 1117. a
 caro principium, & corpus per se anima,
 lum est 1118. f
 caro quibus sic 888. f
 caro quomodo adheret ossibus 1130. f. &
 1131. a. caro sensum tactus mouet nisi d
 caro vbi 883. f
 carnis animalium consideratio 1118. f
 carnis consideratio 898. f
 carnis & viscerum differentiae 1167. b
 carni gratia ceteras partes habet 1139. b
 carnis quibus multum est, iis vena arctio-
 res, & sanguis rubentior, & venter ac
 viscera parua 889. a. carnis quibus
 parum est, iis vena ampliores, sanguis
 atrior, viscera maiora, & venter au-
 tor ibid. carni cur ossa adhibita 1132. b

INDEX.

Carnes ex alimento carni accedere Ana-
xagoras ait 125.b
carnuora animalia oppugnantur à ca-
teris omnibus, & ipsa cum ceteris pu-
gnant 104.e
carnuora animalia quare durioribus
constant ossibus, quàm quæ alio cibo
vescuntur 119.e
Cartaginis enicel semen 944.a

Cartilago.

Cartilago ab osse differt, pluris minoris-
ve ratione, cum alias natura eadem,
quæ ossa constet 883.e. & 113.a
Cartilago humorem in medulla speciem
continens 883.e
cartilago in quibus medullam contineat,
in quibus non ibid.
cartilago pars communis 873.d
cartilago præcisa recrefcere non potest
112.a
cartilago pro spina 882.e
cartilago quibus foramina peruia, & qui-
bus non 883.e
cartilago rupta nunquam reparatur
ibidem.
cartilaginis cum osse differentia & con-
uenientia 883.e. & 112.a
cartilagine constant gressilium anima-
lium quæ animal gignunt, auriculæ,
nares extremæque ossium nonnulla
883.e
cartilagineæ terrestrium animalium va-
cant medulla discretæ 112.a
cartilaginosa partes inferuntur flexuris,
veluti le disternium, ne attritu mutuo
ladantur 110.f

Cartilaginea.

Cartilagineum genus piscium viuiparâ,
excepto rana 862.a
cartilagineum genus semine non abun-
dat 1189.d
cartilagineum omne genus conditur hy-
berno tempore solum, diebus scilicet
frigidissimis 1027.e
cartilaginei generis omnes pisces sunt pe-
lagi 1024.b
cartilaginei generis pisces plures disru-
pto, ac dehiscente vietro pariunt, non
tam multitudine ouorum quam ma-
gnitudine 977.c
cartilaginei pisces carniuori tantum
1027.e
cartilaginei pisces corrigunt resupinati
quæ 1014.a
cartilaginei pisces qui 926.b
cartilaginei pisces quomodo differunt
in animali generando ex ovo 112.f

cartilaginei pisces sæpius mense de pa-
riunt & coeunt, quare 968.e
cartilagineo in genere mares quo modo
à suis feminis differant 968.e
cartilagineo in omni genere feminis ma-
ior quam mas 926.b
cartilaginea animal perfectum generant
871.b
cartilaginea aut læuia aut aspera sunt
861.e
cartilaginea cibum capere non possunt
nisi resupinentur 1027.f
cartilaginea cuius naturæ, quare & ouum
intra se & animal pariunt 1041.e
cartilaginea edunt animal in lucem ubi
primum oua intra se pepererint 1014.f
cartilaginea enumerantur 926.b
cartilaginea frigida naturæ sunt 107.b
cartilaginea genera superstant & vici-
rum gerunt senis mensibus 969.e
cartilaginea inter expeda animal pa-
riunt 1041.b
cartilaginea inter pisces squamis carenti-
bus, sed aspera cute muniuntur, quoniam
spina cartilaginea constant 108.e
cartilaginea nonnulla strepitum red-
dunt 919.g
cartilaginea nonnulla visa sunt coire ca-
num modo aucta 926.b
cartilaginea omnia vuluæ continent, ut
pra ad genitale, iuxta septum 116.e. &
117.d
cartilaginea ouum intra se prius conti-
nient 871.b
cartilaginea perfectum intra se ouum pa-
riunt mox animal foras edunt 1127.b
1242.e. & 1244.a
cartilaginea plana & caudata pinnis ca-
rent 871.b
cartilaginea quæ dicuntur 871.b
cartilaginea quæ speciem habent vuluæ
967.a
cartilaginea quibus anni temporibus pa-
riunt 967.d
cartilaginea spinam pro osse habent ex
cartilagine 1014.b
cartilaginea tempore partus repetunt lo-
tus & vada pelago, & alto relicto por-
tugæ, vneque tempore careant, & pro-
niam tutius collocant 967.d
cartilaginea ubi oua continent 967.d
cartilagineorum brachia detecta 1107.g
cartilagineorum coitus 926.b
cartilagineorum ex iccinoribus colligunt
tis sit oleum 883.e
cartilagineorum ex ovo quo modo ani-
mal gignitur 107.b
cartilagineorum genus omnino muni-
tur 107.b

- fronsificae 977.c
 cartilagineorum magna parti non sunt
 appendices 868.b
 cartilagineorum nonnullorum in pro-
 lem amor 977.d
 cartilagineorum ortus qualis 1274.f. &
 1275.a
 cartilagineorum ova mollia. & quare
 127.c. & 1284.c
 cartilagineorum partus 969.c
 cartilagineorum piscium cura super suis
 conceptibus & seminis sparsione 1289.c
 cartilagineorum somnustam est profun-
 dus, et vel manu tollantur 920.c
 cartilagineorum spina dorsi habet me-
 dullam 1232.a
 cartilagineorum vulva dissimilium vi-
 uiparis, tum ouiparis 1237.d
 cartilagineorum vulva qualis 873.d
 cartilagineis piscibus vbi os 1207.f
 Decartilagineorum, & viperæ genera-
 tione 1217.b
 Carulus auis apud mare etiam versatur
 1016.e
- Cafeus.**
 Cafeus ex iis sit, quæ inter urbana, den-
 tium ordine carenti superiore 892.c
 Cafeus pars lactis ibidem.
 Cafeus Phrygius ex lacte equino & asini-
 o fit 893.c
 Cafeus plus lac illud habere videmus, quod
 crassius est 892.c
 Cafeus vitilius lac emulgetur à ruminanti-
 bus 894.f
 Cafeis conficiendis ac reponendis, com-
 modum est lac ouinum, caprinum, &
 bubulum 892.d
 Cafiora quæ esse conuenit 1214.a
 Cafistas Cameli 1028.a
 Cafistas turturis 1050.c
- Castrare.**
 Castratur apria seropharum ne præterea
 eorum appetat, sed breui tempore obe-
 scat 1086.f
 Castratur apria seropharum cum biduo
 ieiunari. suspensa pernis prioribus, re-
 eisa cure inter scemina, qua maribus
 teste maxime continentur 1087.a
 Castrantur animalia, quibus sunt testes
 1086.a
 Castrantur cameli scemina cum eis vi-
 in prælio libet ne concipiant vterò
 1087.a
 Castrandæ gallinæ accoratio 1086.b
 Castrandæ modus 1086.e
 Castrandæ tempus vitulis anniculis est, a-
 lioqui minores deformioresque eua-
 dunt ibid.
- castratio fit duobus modis, aut enim tes-
 tes nouelli adhuc franguntur, aut
 adulti iam, sumique exciduntur 871.d
 castratio omnia diu crescant, eleganti-
 ra facit 1086.d
 castratio omnium animalium, quando
 fieri debet ibidem.
 castrati hominis in pueritia vox non mu-
 tatur 1086.c
 castrati quare nequeant generare 1214.c
 castrata omnia auctiora, quam in castra-
 ta euadunt 1086.d
 Castrata vide etiam infra Execta
 castratis ante pubertatem pili post ge-
 niti non exeunt, post pubertatem au-
 tem soli decidunt præterquam pubis
 886.a
- Casus.**
 Casus brutis & inanimatis etiam compe-
 tit 462.c
 Casus & fortuna per accidens cause sunt
 in hisce quæ non simpliciter neque ple-
 runque fieri possunt 467.f
 casus & fortuna quomodo differant
 ibidem.
 casum & fortunam aliquid esse, perspi-
 cuum est 466.e
 casu eadem & frustra sunt 468.e
 casu & fortuna est aliquid præter id,
 quod semper aut plerumque est, aut fit
 465.b
 casu nihil in celo fieri dicere, absurdum
 est 465.f
 casu ortum calum, & diuinissima senti-
 bilium, quidam tradunt 465.c
 Acahis locus 364.d
 à casibus & coniugatis locus 269. e. &
 399.c. & 337.d
 à casibus, coniugatis, & oppositis locus
 371.a
 de Cataclysmis in vniuersum 741.c
 de Cataclysmo, fallaque ratiocinatio-
 ne, & blencho 164.c. & seq.
- Cataracta auis.**
 Cataracta auis mari victitat, & cum se al-
 to ingurgitarit, manet non minus tem-
 poris, quam quo spatium transferri iu-
 gori 1054.c
 cataracta auis minor quam accipiter est
 ibidem.
 cataracta gulam amplam, & latam ha-
 bet 862.c
 categoriz 18.c. & consuequ.
 catelli cæci gigauntur, nec ante duode-
 cimam diem visum accipiunt 983.b
 catelli Laconici olisæ ideo valent,
 quia nares longius porrectas habent.
 1216.a

Cattur ubi gignitur, & ubi gigni non potest 1017.d
 cati sylvestres mures venantur 994.e
 caucalus montium omnium maximus, qui aestium ad ortum sunt, acumine atque latitudine 752.b
 caucasi montis altitudo, atque latitudo summa, quibus argumentis probetur ibidem.
 ex Caucaſo monte plerique fluvij capiuntur, in quorum numero Phasis habetur 752.a

Cauda.

Cauda anium qualis 859.f
 cauda cancris solis ex crustaceis deest 900.a
 cauda exigua, quibus corpus pilosum 1138.a
 cauda nonnullis tam exigua, ut vix dignoscatur a sensu possit 850.b
 cauda piscium non omnibus similis 1105.e
 piscibus quomodo evariet ibid.
 cauda quare animalibus data 1197.a
 caudam habet magna pars quadrupedum 849.c
 caudam habent omnia ferè animalia non solum vivipara, sed etiam ovipara 1196.b
 caudam moticantes aues 1016.e
 cauda homo unus vacat, & quare 1196.c
 cauda animalium pilis corporis modum imitantur dummodo cauda nota aliqua auctiore dependeat 850.b
 cauda pilis ornata 1138.a
 cauda serpentibus atque lacertis amputata, renascuntur 867.f
 caudarum differentia plures 1197.a
 caudarum in animalibus consideratio 1138.a
 caulium, victus quorundam piscium 1013.e

Causa.

Causa alia per se, alia per accidens 466.d
 causa cuius gratia, & ratio boni, & pulchri, Naturæ operibus potius, quam artibus, coniuncta est non.b
 causa cuius gratia, principatum obtinet in generatione naturali 1101.a
 causa cuius gratia ratio est ibid.b
 causa efficiens 462.e
 causa efficiens dicitur, unde initia motus trahuntur 702.e
 causa efficiens duplicem recipit differentiationem 1161.d
 causa finalis est cuius gratia cetera fiunt 462.f. quomodo differt ab efficiente 1161.e
 causa formalis 462.e

causa idem contrarium esse potest 463.b
 causa instrumentalis 462.f
 causa movens, cui ratio inest & formalis, sua natura melior est, magisque diutius quam materia 1141.f
 causa per accidens, causam per se non antecedit 469.b
 causa per se definita, per accidens indefinita 466.d
 causa prima scienda in tractationibus 463.d
 causa propter quid 469.e
 causa propter quid, ad quæ a physica refertur 469.f
 causa generationis duo modi 1103.f
 causa actus & potentia differunt inter se 464.c
 causa alia ut potentes, alia ut operantur dicuntur 464.a
 causa generationis duæ numero: altera cuius gratia, altera ex necessitate motus 463.a
 causa non per accidens multæ 463.f
 causa notoria, & priora, sint oportere 210.f
 causa num sint unius plures 210.g
 causa per accidens alia aliis propinquiores 467.d
 causa plures generationis naturalis, & quæ prima sit 1101.a
 causa quæ dicantur 463.d. & 469.d
 causa quatuor sunt 463.b
 causa quæ sibi motus 463.b
 causa tres, in vnum plerumque conveniunt 463.e
 causarum genera quatuor numero dicuntur 463.e
 causarum modi numero multiplici sunt si vero in capita redigantur, paucae evadunt 463.e
 causarum quæ sunt eiusdem generis, alia prior, alia posterior ibidem
 à causa efficiente tale, locus communis 197.f
 à causis locus 198.e. 338.f
 à causis efficientibus locus 350.g
 à causis & effectibus, locus 287.b
 à causis per se locus 391.a
 de causis & effectibus, & an unus plures sint causæ 350.e. & 350.f
 de causis quibusdam non manifestis, & casu, & de eisdem opinionibus aliorum 463.e & 101.f
 In causarum numero etiam fortuna, & casus recensentur. 1161.d
 in causis omnibus querenda est causa ultima, qua sit status 462.e
 Quid oporteat naturalem causam in compositionem facere, & quod sint & quæ sint 462.e. & 101.f

Cerebrum sensus expert 890. c. 136. c.
 113. f
 cerebrum scipiti est subditum 835. e
 cerebrum somni præcipua causa 1465. a
 cerebrum squalore oblitum, atque horridum est 126. d
 cerebrum venis caret 841. d
 cerebrum venis tenuibus ambitur 127. e
 cerebrum ad membranam venę frequenter & tonues ex utraque vena deueniunt 127. b
 cerebri frigiditas supra, propter cordis calorem 1264. d
 cerebri frigiditas quibus argumentis cognoscitur 1136. c. & seq.
 cerebri plurimum homo habet, & plus mas quam femina & quare 1128. b
 cerebri situs & homini, & reliquis animalibus, in priore capitis parte 842. b
 ad cerebrum calorem venę defertur 127. b
 Cereus piceus quid, & quibus medetur 1070. c

Cernua piscis.

Cernua cito magnitudinem insignem accipit 931. a
 cernua latet 1026. e
 cernua piscis litoralis 1024. b
 cernua: carniuorę tantum 1013. a
 cernua mutat colorem, vt ex albedine, rursus afflate ad nigredinem redeat 1040. c
 cernua auicula exigua est, cui mores audaces. domicilium apud arbores, victus ex coctis, ingenium sagax in vita, officii vox clara 1057. b
 ceruini cornu suffitum fugit pluma pars insectorum 915. e

Ceruix.

Ceruix appellatur, pars posterior colli extima 839. a
 ceruix leoni osse vno rigida constat. nec vertebis vllis iungitur 847. e
 ceruix vteri quem vium habet 839. f
 ceruices neruis plurimis continentur 881. a
 cerulei avis natura & descriptio 1058. a
 cerusa vulgę illita facit vt semen decidat 998. c

Cereus.

Cereus acerrime sentit, si erectas auricularas teneat, nec latere insidias possunt sin demissas, facile interitur 1048. a. b
 cereus biluleus 831. a
 cereus captus est, suis enatam cornibus

hederam gerens viridem, quæ adhuc inserto quasi ligno viridi luerit 1047. a
 cereus corniger, & bifidus
 cereus cornua difficilibus locis dimittit & quæ inuenti nequeant: vnde uerbum ortum: Quæ cerui amittunt cornua. Quasi enim sua amittunt, ma, cauet ne inermis reperitur 1047. a
 cereus cor magnum habet ideo timidus est 1047. a
 cereus felle omnino caret 1047. a
 cereus genitale habet neruosum, & rudum 1047. a
 cereus mas, fructuum tempore valde guescit 1047. a
 cereus mas pinguior factus secessit, consulit, ne ob corpulentię suę perici capiat 1047. a
 cereus ruminat
 cereus salax animal suapte natura 991. b
 cerui cornu sinistrum à nemine committitur fertur, occultit enim illud cerui tanquam quodam medicamento perditum 1047. a
 cerui vita perquam longa est
 ceruus seldeest
 ceruo intestinum adeo amarum est, vt à canibus quidem attingatur
 ceruus præpinguis sit
 ceruo soli cornua omnibus annis deiciuntur
 ceruo vni ex cornigeris cornua rota deiciuntur
 cerui amissis cornibus occultat se in diu in opacis locis, vt muscarum tanquam vacent
 cerui amittunt cornua singulis annis mense April
 cerui cantu & sibilo venantium capiuntur, mulcentur enim alliciuorę voluptate
 cerui castrati
 cerui cornuum temperatio qualis
 cerui cur diutius viuunt sententia quorum
 cerui duplici indicio senes cognoscuntur 1047. c
 cerui hyeme extenuantur, & debilitantur: verè autem vigent, maxime cursum
 cerui in capite vermes viuos continent qui nasci solent sub lingua in conuoluerunt vertebram, quæ ceruicem dicitur caput
 cerui ingentiosi & timidi

INDEX.

cerui mares ubi foeminas impleuerint, se
 parantur per se ipsi, & propter libidi-
 nis graueulentiam quisque solitarius
 seroebes fodit 991. a. b
 cerui mares ubi foeminas impleuerint,
 ferient ut hirci. & eorum facies nigres-
 cit aspergine, ut hircosum 1bid.
 cerui mortui a phalangio, vel simili, can-
 croeduntur 1047. f
 cerui pinguescunt astate supra modum
 ut nec currere quidem possint: sed se-
 cundo, aut tertio cursu capiuntur ab iis
 qui pedibus eos infestantur 991 b. e
 cerui quare subulos dicitur 1047. e
 cerui si non habentes cornua c. siren. ur,
 non edunt cornua, si cornua habentes
 c. siren. ur, non decident 1046. e
 cerui prudentia in pollis edendis 1046. f
 ceruus hinnulum ad stabula ducere 1046. f
 ceruus hinnulum affuefaciunt ad stabula
 quod refugere doceat 1046. f
 ceruus impletur paucis diebus, & ab v-
 no multas 990. e
 ceruus non patiuntur mares nisi raro, &
 quare 924. f
 ceruus quare cornibus careant 1048. d
 ceruus quare inuoluerum statim a pariu-
 es edunt 1048. a
 ceruus quot parit, & ubi 990. d. & seq.
 ceruus ubi maninas gerunt 1095. a
 ceruus scissa aure in Elapho monte Asiae,
 apud Argiosiam sunt, quae nota vel
 alibi si loca mutarint, dignoscuntur
 991. a
 ceruorum earo libidinis tempore vicia-
 tur, & forte, ut hircorum 991. e
 ceruorum coitus ab arcturo. mense Au-
 gusto & Septembri 990. e
 ceruorum in genere foemina cornuum
 inops multaque est mas habet 922. e
 ceruorum etas vade dignoscitur 1047. f
 ceruorum inter fugiendum indolentia
 991. e
 ceruorum intestinum adeo tenue & in-
 becille est, ut etiam si leuiter percusse-
 ris, possit rumpi, cute ad huc integra
 991. d
 ceruorum maribus cornua sunt, foemini-
 bus sunt. 1047. f. & seq.
 ceruorum modus in currendo 991. e
 ceruorum partus 991. d
 ceruorum purgatio 991. e
 ceruorum sanguis non concretus 1040. d
 ceruorum sanguis non habet libram, &
 ideo non spissatur 881. e. maxie
 ceruorum sanguis quomodo spissatur
 881. e

ceruus Achianis cognomine, fel continetur
 in e. oda creditur 863. e
 ceruus duntaxat cornua tota solida, & de-
 cidua data sunt, cum vilitatis causa, ut
 onere leuentur, cum ex necessitate pra-
 pondere 1047. f
 ceruus foemini quaterna vbera, ut vaccis
 991. a
 ceruus quando cornua innascuntur, &
 qualia 1047. b
 ceruus tantummodo cornua tota solida
 spontaque in ramis, & omnibus annis
 deciduam castrentur 884. d

Cete.

Cetacei generis omnes pisces resipiscunt
 corripunt, & quare 1014. a
 cetaria generi omni quis coeundi modus
 926. e
 cetaria omnia intra se animal generant
 1017. a
 cetaria omnia quare testes latius habent
 1018. e
 cete an naturam habet aquatilem, an
 terrestrem 1010. h
 cete animal per se fecundum generat 891. f
 cete omnia quae resstant habent pulmo-
 nem 1017. f
 cete vivipara quae non branchias habent
 sed fistulam 927. b
 cete ut delphinus, vitulus marinus & bal-
 laea mammas habent, & hae 892. d
 Chalcedone, cum pater esset brachio
 compondo filius idem reuult, consu-
 satamen nota, mihi sique explanata
 1023. a
 Chalcida quid 1015. e
 chalcida beliolae morfu equi intereunt
 1bid.

Chalcis avis.

Chalcis anis montes incolit 1054. f
 Chalcis auis forma longa ac tenui ma-
 gitudine accipitris quem palum ha-
 rum nominant 1bid.
 chalcis interdum talis apparet, quia non
 alire videt, sed nocte venat, more
 aquile 1054. f
 chalcis nigrum colorem habet 1054. e
 chalcis parit una duo, & satis spelundat
 quae modulatur 1055. a
 chalcis pugnat cum aquila adeo ut aetna
 ut sapientia mpha in terra de-
 ferantur, & vix a pastoribus capian-
 tur 1054. f
 Chalcidem taces, Cymindem appellant,
 cuius etiam Homerus mentio fit 1054. f

chalcidem non aliam esse ac pyngem, nonnulli volunt 1034.f
 chalcis piscis quo vitio infestatur 1032.c.d
 chamæ locis arenosis sul ortus initia capiunt 938.c

Chamæleo.

Chamæleo colorem mutat inflatus 858.b
 Chamæleo multiformis præ nimio metu efficitur 1101.a.b
 chamæleo omnium ouiparorum terrestrium tenuissimus est, quippe qui omnium maxime inopia sanguinis tigeat ibidem.
 chamæleo palefcit cum moritur, defunctusque eundem colorem seruat 858.c
 chamæleo subit cauernas & latitat more lacertarum 858.f
 chamæleonis color mutatur in toto corpore 858.b
 chamæleonis consideratio 1201.a.b
 chamæleonis descriptio 857.c. & seq.
 chamæleoni motus piger admodum, vtitudinis est 858.c
 chaos ante omnia, iuxta Hesiodum 490. d

Charadrius auis.

Charadrius auis sic dicta à præruptis torrentium alueis quasi hiatulam dixeris 1053.e
 Charadrius auis incolit loca fragosa, & saxa, & cauernas ibid.
 charadrius auis parua est & calore & voce ibid.
 charadrius noctu apparet, die aufugit ibidem.
 charus animalia quæ innascuntur 955.b
 chenalopeces aues ab anseri & vulpe composito nomine, id est, vulpanferes dictæ, quia hypenemiam patiunt 959.a
 chloris, vide Luteola auis
 choaspes flumini exparnasso monte Asie defluit 753.a
 cholago in ventre quid 839.c

Chromis piscis.

Chromis inter pisces liquide audit 914. d
 Chromis lapidem in capite habet 1030.f
 chromis piscis vocis existimatur 917.b
 chromis quare maxime ab ore infestatur 1030.f
 chromes pisces fusanei, semel in anno pariunt 930. b
 chrysalides quando dicuntur ex crucis 944.c

Cibus.

cibus apum 1074. a. 1075. c.
 cibus calore naturali concoquitur 1498. a

cibus causa est ob quam variis in locis animalia differunt magnitudine 1032. a
 cibus in semen conuertitur iis quæ ab ore de fræficant, & declaratio 179. c
 cibi auiditatem intestini laxitas auget, & accelerat rectitudinem 179. d
 cibi commodi ratione, animalia cibus effertissima mansuefcunt 1021. a
 cibi concoctionem iuuant iecur, & loia 1060. b. c
 cibi concoctio elixationi similis est 1074. a
 cibi ex: cilius duplex 1074. a
 cibi excrementa humores sunt post præparati 1074. a
 cibi prima administratio in ore nullum est causa concoctionis, sed facilitas concoquendi administrat 1074. a
 cibi sectio in ore concoctionem promouet 1074. a
 cibi sumendi pars animali maxime necessaria 1074. a
 cibo carere facile patitur, quod frigidum est 1074. a
 cibum animalia omnia cupiunt 1074. a
 cibum & desiderat, & concoquit 1074. a
 quod calidum est 1074. a
 cibum humidum esse oportet 1074. a
 cibo sui generis vtuntur apes & araneæ 839. c
 cibi animalium quomodo distant 1009. d
 ciborum auida sunt animalia omnia 1074. a
 quibus intestina sunt recta 1074. a
 ciborum omnium voluptas in degrediendo contingit: dum enim degredimur, pinguis sentimus & falsa, & reliqua generis eiusdem 1074. a
 cibus vide etiam alimentum

Cicada.

Cicada femina genitale habet relictum quo recipit id quod à mare mittitur 953. b
 Cicada in animalium genere vixit retinet 953. b
 Cicada quæ caret ore, quo instrumuntur vt ore nutriuntur ibid. d
 Cicada amant oleas, vt minus videntur 953. b
 Cicada canunt 953. b
 Cicada canora quæ 953. b
 Cicada coeunt, & ex sui generis animalibus oriuntur 953. b
 Cicada cur canant 953. b
 Cicada excrementum nullum habent 953. b
 Cicada in nemoribus opacis quæ quærent 953. b
 Cicada large proueniunt 953. b

INDEX.

brium 953.d
 cicada lingua 912.a
 cicada in locis propinquis, altero gignuntur, altero non 1037.c
 cicada mares canunt, foeminae silent 913.e
 cicada mares suauiores ante coitum sunt, foeminae post coitum ibid.
 cicada mungere creduntur ibid.
 cicada non nascuntur ubi arbores defunt, quocirca apud Cyrenam nullae in campo sunt, cum circa oppidum ipsam multae proueniant 951.a.b
 cicada oculis hebetes 951.f
 cicada quo tempore gustu suauissimae 951.d
 cicada ubi eruperunt, oleis aut arandinis bus insidunt: & cum rupto operculo exeunt, paruum quiddam in eo relinquunt humoris, nec multo post volat, & incipiunt canere 1029.e
 cicada ubi nidificant 953.e
 cicada ubi pariuntur ibid.
 cicada ubi sunt, & ubi non 1027.e
 cicada vt exuant senectutem 1029.b.c
 cicadarum cantus 917.a
 cicadarum coitus qualis 953.d
 cicadarum copia ex imbribus 953.d
 cicadarum copia in Cyrenensi agro 953.e
 cicadarum genus omnium maximè insectorum ieiunum, satis enim his alimentum est humor, qui in corpore remanet 1032.a
 cicadarum genus peculiarem omnium naturam sortitum est: quippe quod partem eandem in usum tum oris, tum linguae constitutam aptissimè habeat, qua veluti radice cibum ex humore hauriunt 1032.f
 cicadum genus sonat attritu spiritus 917.a
 cicadarum generis partes, quae cibum ministrant 1032.f
 cicadarum genera, & earum coitus 953.f
 & seq.
 cicadarum qua candida, gustu grata 953.f
 cicadarum partus 953.e
 cicadarum plura genera, magnitudine differunt 912.a
 cicadistræ ab aetheris quomodo differunt 912.b
 Cicatrix.
 Cicatrix alit & opimat sues 1034.a
 Cicatrix vnde 945.e
 Cicatrix alia pennata alia non 946.b.c

Ciconia.
 Ciconia habet appendices 869.b
 Ciconia latet 1028.a
 Ciconia petit lacus & fluuios victus causa 1016.d
 Ciconia parentum senectutem educat 1035.b
 Ciconia cum vulnus per pugnam acceperint, euillam plagam apponunt 1049.b
 Ciconia auis nocturna vnguibus aduncis 1015.a
 Ciconia noctu vehando cibum sibi acquiritur 1063.d
 Ciconia venantur mures, lacertos, & vermicillos, & eiusmodi alias quoddam bestias 1015.e
 Ciconia animalia 829.d
 Cicures perpetui homo & mulus 1015.f
 Cilicia caprae tenduntur, vt alibi oues 1038.a

Cilium.

Cilium homini utraque in palpebra, & teris non 849.d
 Cilium in utraque palpebra similia habent 850.a
 Cilium quae habent, & quae non 1037.e.d
 Cilium quid 846.e
 Cilio palpebrae inferioris carent cetera animalia ab homine 849.d
 Cilium adiumenti gratia habentur 1038.f
 Cilium clausulis summis venularum insistentur 1038.f
 Cilium data sunt, vt contra incidentia in oculos, quasi vallum quoddam promineant 1038.e
 Cilium nonnullis senescentibus aded crescant, vt sic tendendum ibid.
 Cinclees gignuntur ex humore, qui per summam corporis animalium consistit. 954.a
 Cinnamomus, vel cinnamulgus vel cinnamus, avis est in Arabia, quam fureculos cinnamomi portare, ac nidum ex his conficere auiunt 1051.e
 Cinnamomus auis in excelsis arboribus & ramis nidificat, cuius nidum incolae plumbatis sagittis petunt & destruunt ibid.

Cinchlus auis.

Cinchlus aquas petit victus causa, & eandem mouit 1016.d
 Cinchlus apud mare vitam traducit 1044.b
 Cinchlus astutus & capiti difficilis ibid.
 Cinchlus capitis omnium maximè micat ibid.

INDEX.

Cinis.
Cinis habet aliquid caliditatis*, eò quòd
feruore nimio exaruerit relictumque
sibi continet aliquid caliditatis 120. b

Circuitus.
Circuitus Lunæ 138. f
Circuitus quid ab Aristotele appelletur
168. d
Circuitus temporum qui 168. d
Circulus.

Circulus prima figurarum planarum
63. e
Circuli quadratura iuxta Antiphontem
45. d
circuli quadratura iuxta Hippocratem,
& Bryssinem 414. e
circulo vitas tribuitur 63. a
circulorum lationes quam ob rem plures
sint 630. a. & seq.
de circuli ostensione in prima figura
145. d. & seq.
de Circulari ostensione in secunda figu-
ra 147. d. & seq.
de Circulari ratiocinatione in tertia fi-
gura 148. c. & seq.
in his quæ circulo gignuntur, demon-
strationem esse circularem 243. c. &
seq. à circumstantia locus 295. a
à circumstantiarum defectu locus 359. d. e

Circus avis.
Circus tertium genus accipitrum 1063. d
Circus vnguibz sit aduncis, & carne vi-
uit 1043. d
circus vulpi inimicus, illam enim inua-
dit, ac vulnerat, & quare 161. d.
cirri in mollibus quid 897. d
cirri infecta animalia, vnde gignantur
945. e

Ciuilis Adiectiuum.
Ciuiles animantes vocantur ab Aristote-
le illæ quæ labori communicant ei-
dem, quarum opus communi efficitur
opera, munusque idem omni est 819. a

Clanga Aquila.
Clanga aquila genus, anetaria cognomi-
natur, & morphina à macula penna,
quasi neuiam dixeris cuius Homerus
meminit in exitu Priami 1060. f
clanga aquila salus, & conualles, & la-
cus incolere solet 161. d.

Claudus.
Claudi ex claudis nascuntur 1003. d
Cleophon 421. c

Clepsydra.
Clerus vermiculus qui etiam pyraustes
vocatur, sic raneis nocet 1077. a

clerus vermiculus sibi similem forma
ranei parit in sauo, & facit vt eximen
apum ægroret 1077. a
cleri vermiculi, qui in pavimento nascun-
tur, efficiunt apibus 1077. a

Clunis.
Clunis auibus omnibus est & quant.
1204. f
clunis & femoris discrimen in bipedibus
1362. b

Coagulum.
Coagulum habet lepus inter vrinque
dentura 894. a
Coagulum habent omnia ruminantia
ibid.
coagulum hinnuli laudatissimum in pro
fluuii alui medendo 1077. b
coagulum in ventriculo eorum quæ ad-
huc lactant continetur 1077. b
coagulum lactis substantia est 1077. b
coagulum lac est, ignem habens intra se,
quod cum animalis tepore conco-
queretur, caseum trahit 894. a
coagulum lepori fit, quoniam herbam
succei lactei pascatur 1077. b
coagulum leporis profusio alui meden-
potest 894. a
coagulum quæ habeant, quæ non 1077. a
coagulum quid, & virtus eius 1077. d
quo vetustius eo præstantius 894. a
coagulum vetus alui profusio 1077. b
potest 1077. b
coaguli locus in quibus hoc datum est,
quare 1077. a
coaguli vltus in lacte 894. a
coagulo lac cogitur 894. a
coagulabilem alia esse aquam, aut pe-
cies aque, alia aque & terre 819. c. & seq.
coagulandi soluendique res, modi disce-
rentes 1077. a
de coagulatione determinatio, eia qui
causis 810. e. & seq.
coalescunt corpora calore, & frigore
816. b
coarmentari quando dicuntur tantum
res 1077. a
Cocathibus testatis carnes sed penitus
clusæ 1077. a

Cochlex.
Cochlex dentes præduros, acutis quæ ha-
bent, & quod interiacer dentibus 1077. a
nosum 1077. a
Cochlex nonnullæ bestiolæ intra se
bent gammaris pusillis similes 1077. a
cochlex promulcidem vbi 1077. a
1077. e
cochlex terrestres conduntur
vide etiam Limaces.

INDEX.

cochlearum genus vnum coire visum est
1399.b
cochleis aquatilibus caro sed penitus in-
clusa 903.f. 904.a
cocheiros & dentes acuti, breues & te-
nues 905.b
coenferalos mille proicere impossibiles
sed vnum, vel duos facilius est 642.c
cogitandi vim homo vnus obtinet 830.c

Cognitio.

Cognitio rerum inferiorum excellen-
tiam habet 111.e
cogniti multiplicis distinctione, locus
278.b. & seq.

Coitus.

Coituant animalia etiam diuersi generis
1169.d

Coituant animalia generis eiusdem secun-
dum naturam ibid.c

Coituant aversa, quæ retro vrinam red-
dunt animalia 914.d

Coituant aues nonnullæ omni fere tempo-
re 957.a

Coituant celerius animalia, quæ testes intra
se continent 1214.d

Coituant mulæ terræ Syriæ, & mutua inter
se ratione progenerant 834.f

Coituant non vniuersa, & quæ
1254.c

Coituant quadrupedes plurimæ more su-
periore, scilicet mare supergre-
ssente 914.d

Coire iusto modo 914.d

Coire, vide etiam Concumbere.

Coirendi tempus a quibus non idem omni-
bus 857.a

Coirendi tempus vnicuique animali præ-
scriptum idem 913.b.c

Coirentia non omnia simili modo con-
tinguntur 924.c

Coirentium alia semen emittunt, alia non
de quare 1242.a

Coirentia araneorum 921.d

Coirentia columbarum sit præcedente oicu-
lo, & qualis sit 960.c

Coirentia columbarum quo tempore, & om-
nis columbarum generis 963.f

Coirentia eorum quæ pedibus carent & lon-
go sunt corpore, id est serpentum 925.
d. & seq.

coitus piscium 925.f. & seq.
coitus piscium celerrimus 1288.a
coitus piscium crustatorum 928.a
coitus quadrupedum ouiparorum 955.e
coitus qua parte agitur 1195.e
coitus animalium consideratio 924.c. &
seq.

coitus auium differentia ibid.d
coitus bouum consideratio 984.d. & seq.
coitus equorum consideratio 985.e. &
seq.

coitus tempora descripta & ætates certas
ad Venerem sit gulis animalium: natu-
ra fixæ, & fluctuat 929.a. 934.b

coitus tempore fera omnia cum feminis
communiter pascuntur & non ante
980.a. b

coitus tempore quadrupedes rum mares
rum femina nonnihil humilis suo
genitali emittunt, atque ad motus ad
genitalia naribus odorantur 927.c

coitus quæ patiuntur animalia grauida
1212.b

coitus non omnium similes nec similem
in modum aguntur 924.c

ad coitum propensiores ferè omnia ani-
malia tempore venio 981.e

de coitu & generatione insectorum 1211.b
In coitu maris & feminæ moderatione
opus est 1108.c

colarem vltima, & ceteri adunci rapunt,
vnde hic oritur bellum 1047.c

coles est maris, quo differt a feminis 1211.c
coles quid 840.a

coli intellini consideratio 1170.a

Colliquamentum.

Colliquamentum apud veteres authores
1228.c

Colliquamentum in corpore quid 1228.c
1229.c

Colliquamentum non est pars similis
vel dissimilis 1228.c

colliquamenti plus esse in magnis neces-
se est sed minus excrementi 1229.d

colliquamento nullus est locus sed flux
quocunque facilius ferri potest 1229.e

colliquamenta præter naturam sunt 1228.e
colliquatio semper morbida est 1229.b

colliquefcenti corumpitur & de generat
1229.d

Collum.

Collum arteriæ & gulæ gratis 1190.c
Collum arteriam atque gulam protegit
amplexumque suat uelut ibid.d
collum auius porrectum 1201.d
collum auius alius breue, alius longum
& fere pro ceterum modo magno ex
parte descriptum est ibid.

INDEX.

Collum breue iis quibus est quibus bre-
uia sunt crura ibid.f
Collum longum iis quibus est, quibus lo-
ga sunt crura ibid.
Collum nulli longum, cui vngues adun-
ci 1202.a
Collum quibus, & quibus non 1148.f. &
1190. a
Collum vocatur id, quod inter caput, &
armos, humerisve interiacet 1200. c
Colli consideratio 1148. f
Colli longitudo volucribus carnivoris
incommoda est 1201. f
Colli pars prior guttur, posterior gula
88. f
Colli pars posterior extrema cervice appel-
latur 8. 9. a
Colli situs & cuius gratia est sicut 190. c. d
Colli situs, & eius partes 838. f. & seq.
Collurio aut, hyberno potius tempore
capitur 1058. d
Collurio eiusdem, quibus merula vesci-
tur ibid. s
Collurio semper apparet ibid. d

Color.

Color quid 1437. f
Color vel summum corpore continetur,
vel summum est 1437. d
Color visui subiectus 1198. a
Coloris susceptum id est quod colore
vacat 1398. f
Colorem desuuium esse asserere absur-
dum 1434. f
Colorem mutat Chameleo inflatus 858. b
Colorem mutat polypi ob metum 1177. a
Colorem mutant quidam pisces, & qui
1040. c
Colorem Pythagorici summam partem
vocabant 1433. d
Colore quæ vacant 1398. f
Colore varia quæ 1341. f
Colores animantium 1443. e
Colores cornuum, vnguium, vngularum,
pro cutis pilorumque colore sequun-
tur 881. d
Colores mutant aues, & quadrupes
quidam, per anni tempora, & quare
1145. a
Colorum causa in brutis, cutis natura est
1346. a. 1347. c
Colorum genera proportionem compre-
hensa aut secus 1434. b
Colorum immutatio in animalibus e po-
tis quædam fluminum 887. c
Colostrum 1171. b
Coloris hostis asinus est, dormit enim co-
losa in præsepibus, & narum subiens
asinus ne comedat impedit 1144. a

Colubri Thebani cornuti quodammodo
85. e
Columella oris quid
Colum laxum intestinum vocatur 1190. a
Columbaceum genus.
Columbaceum genus magna ex parte
na oua, & complurimum terna
1063. b
Columbaceum genus nunquam pl
duobus pullis educit, licet aliquando
oua terna pariat 1060. a
Columbaceum genus pugnat 1060. a
Columbacei generis plures species 918. a
Columbaceo generi gestatio vteri, & la-
eubitus quot diebus absoluitur 961. f
& 964. a
Columbaceo in genere mas femina
sit, non facile est cognoscere, nisi in
riorum ratione 1050. c

Columbus.

Columbus adules pullos subigit, colu-
tempus prodeundi ex nido est 1050. c
Columbus frugibus vivit 1058. f
Columbus puluerat & lauat 1058. f
Columbi maris officium in partu
na, & enutriendis pullis
Columbo ingluales præputa ventriculi
868. c
Columba lien qualis
Columbi gregales in volucrium genere
829. a
Columbi semper visuntur
Columborum intelligentia
Columborum mas & femina incubant
1050. c

Columborum mira castitas

Columba.

Columba cecos parit, & imperfectos
los
Columba femina mare acerbiore
te sobolis
Columba paucipara
Columba prole expedita superio-
dies triginta parit
Columba ouum quot diebus a cou-
sicitur
Columba a coitu causam disti-
960. a
Columba Ægyptiæ duodecies in
pariunt
Columba bina oua parit
Columba coeunt & pariunt om-
pore
Columba coeunt intra annum
quæ semel nate nate incipiunt
rem
Columba coniungunt utraque
1050. c

INDEX.

Columba cum hominibus degunt	829.f	quod res memoria sepe replicentur	1453.a
Columba magna ex parte marem & foemina generant, priorem marem, posterio rem foeminam	963.d	Cometa.	
Columba magna ex parte mutuo degunt amore	1050.b	De Cometis, earum causis, ac differentia	740.a. & seq.
Columba mas & foemina prolem fouent ad tertium tempus eodem modo quoua	963.e	De Cometis priscorum opiniones ac solutiones ipsarum	737.e. & seq.
Columba non migrant	1023.d	Comitialis morbus.	
Columba non respiciunt collum cum bibunt, nisi satis hauserint	1050.c	Comitialis morbus dormientes complures ab initio vexat	1463.f
Columba ouum retinere possunt etiam tempore paruriendi certa causa	960.e	Comitialis morbus quodammodo somnus est	1463.e
Columba oua nonnulla pariunt infanda, etiam ex coitu	962.f. 563.a	Comitali morbo infantes cur tententur	ibid.
Columba pariunt decies in anno, aliquot undecies	963.f	A commodiori locus	295.b
Columba pariunt omnibus anni temporibus, pullosque educant si locum apertum habeant & cibum: sin minus attantantummodo foetant	931.f. 933.a	Composita quid, & quibus medetur	1070.e
Columba pariunt oua subuolantia	959.a	commune.	
Columba parte generis varia	1144.a	Commune particularia consequitur omnia	1171.a
Columba qua parte fel habeant	864.c	Communia animae & corporis in animalibus quae sint	1428.e
Columba quot die oua perferant	963.e	Communium sensus communis	1410.e
Columba saepe pariunt	1314.a	A communicatione speciei locus	307.e
Columba tota aestate foetant	933.a	Communitatis ratio quomodo completur	113.d
Columba ubi primum ouum pepererint vno interposito die secundum pariunt	963.d	Compagines	882.b
Columba vicissim incubant interdiu mas, noctu foemina	ibid.	A comparatione locus	271.c. 288.a. 296.a. 298. 299.b. 339.e. 375.d.e
Columbarum circa foetum iuncta opera	ibid.e	A comparatione facta duobus, locus	358.e
Columbarum coitus, & partus	1275.d	A comparatione secundum magis & minus locus	357.f
Columbarum genus pauciparum, & quare	ibid.	A comparatio locus	289.a. 292.d
Columbarum incubatio	1050.e	Compositio.	
Columbarum industria	1050.a	Compositio animalium secunda ex similibus partibus	114.d
Columbarum oua candida	958.a	Compositio prima quae ex virtutibus elementorum conficitur	ibid.
Columbarum partus	957.b	Compositio rei naturalis primo transanda, deinde cause	1112.e
Columbarum proles praestantior vere, quam Autumnus est: aestate deterriore, & omnino tempore calidior	933.a	Compositio omnium rerum triplex	114.b & seq.
Columbarum vita & aetas vsque ad octa non annu extenditur	1050.d	Compositione ut captiones fiant	403.a
Columbis ex quo lien vsque adeo est, ut prope modum sensum effugiat	863.e	A compositione indeterminata locus	68.c
Columbis sit coitus precedente osculo	960.d	Compressilia corpora quae	818.b
Columella situs & quando nomine vna vocatur	818.c	Compressilia ea sunt, quae possunt in uas ipsorum inaneis partes, aut in suas ipsorum meatus coire	ibid.
Commentari Commentatio.		Compressilium corporum, quaedam ductilia quaedam non ductilia	818.e
Commentari est, crebra repetitione contentum res, ut imagines, non ut separatim consistunt	1453.b	Comprimuntur quaeunque meatus corporis, quod vna coalescent inaneis habent	ibid.b
Commentationes memoriam conseruant			

conceptio.

- conceptio fit interdum in feminis sine
 coitu voluptate interdum cum volu-
 pte 133 d
 conceptio perdicum ex afflatu marium
 927.
 conceptio perdicum ex voce maris, si ge-
 flunt, ac libidineurgent ibid.
 conceptio semen maris, & menstruum
 excrementum requirit 135 d
 conceptionis indicia 998 e
 conceptionis suis signum 936 a
 conceptionem raro fieri in fluxu men-
 struorum 123 d
 de his quæ à conceptione ad partum ve-
 que mulieribus eoriant 999 f

Conceptus.

- conceptus animatus potentia non actu
 130 e
 conceptus contingit mulieribus sua na-
 tura à menstruum profusio 997 c
 conceptus fieri non potest sine maris e-
 missionis, & mensurorum excremento
 135 d
 conceptus inhiatus assimilatur, iis quæ
 feruntur, & ratio 136 e
 conceptus mulieribus fieri potest sine
 menstruum profusio, & quibus 997 c
 conceptus piscium magna ex parte agitur
 verno tempore 937 d
 conceptus plurimum animalium quare vno
 initu fiat 137 a
 conceptus primo habet animam vegeta-
 bilem secundo sensualem, tertio ratio-
 nalem 130 b
 conceptus purgationem impedit 134 e
 conceptus quando animal perfectum est
 132 e
 conceptus quid vocetur ab Aristotele 136 b
 conceptus quomodo fit, & postea obducit
 ut crustula in pulve refrigerata 132 a
 conceptus afflicto velut inquinatio 135 d
 conceptus indicium in mulieribus 998 e.
 & seq.
 conceptus in muliere signa 998 f. & 999 a
 conceptus in vacca & equabus indicium
 989 e
 conceptus maris aut femina signa 999 a
 conceptus quod principium in mare 1299 d
 conceptus annua vegetabilis potentia
 130. 937 e
 conceptus principio mulieres perturbari
 solent magna ex parte 134 e
 conceptus plures sunt super fœtus qui-
 dam 132 a
 conceptuum depravationes fluxus vo-
 cantur 1299 a

conceptum plurimum in eodem vine
 cauli
 A conceptu nonnunquam effluunt men-
 strua
 In conceptu quæ causa quæ generant
 partes vacantes

Concha.

Concha quæ piscioribus vsui est, crustu-
 dine plurimum excedit, & Horum
 intra testam sed foris habet
 concha quæ piscibus vsui est, in
 locis publicis cum compititur
 concha dentibus bino fulcuntur, & re-
 stata
 concha in locis arenosis sui ortu
 capiunt
 Concha in limo arenoso oriuntur
 concha nulla radice innitentes
 non mutant
 concha tenuiores, & scilicet causa d
 tur è tribulo prodire
 concharum alix sedem mutant, alix
 bulier degunt
 concharum alix vadis, alix gurgis
 duris atque asperis locis, alix arenis
 nascuntur
 concharum genus omne optimum
 gradum
 concharum genus testaceum
 concharum generis duo, quorum alter
 nautam aliqui vocant, alterum por-
 lum siue quam polypi
 concharum hospes iquilla parua
 concharum nonnulla testis scabre
 concharum nonnullis testis peti-
 diuise
 conchis quas galades vocant, testa
 ibidem.
 de concha polypi dubitatio
 concludens oratio quandoque deter-
 quam non concludens

conclusio.

conclusio necessaria ex non necessariis
 quemadmodum & vera ex falsis
 potest
 conclusio non necessaria, medium
 esse necessarium
 conclusiones sunt infinitæ, terminantur
 finiti

Concoctio.

concoctio calor quidam est
 concoctio calore fit
 concoctio cibi in corpore elixatio
 his est, quod à corporis calore

INDEX.

- in humore, partim in calore præstetur 809.c
 concoctio in ventriculo nauatur, in alio excrementa putrescunt 809.d
 concoctio levis elixationi contraria est ibid.
 concoctio omnis calor efficitur 1305.c
 concoctio quid sit, & quid quæ hunc op- ponitur, eruditur 805. i. & seq.
 concoctio sine anima & calore non con- ficitur 1506.e
 concoctionis loca 1167.d. & seq.
 concoctionis probæ sanguine finis a- depi, & seum est 1163.c
 concoctionis focius tres sunt mutatio, elixatio, affatio: & quid si harum vna quæque. Item eruditio species to- tidem sunt & earum definitiones 806.d. & seq.
 concoctiones ciborum ubi fiant 1121.e
 concoctum in quouis genere dulcius est 1177.f
 concoctu facilius quod calidius 1124.a
- Confutatio.**
 Confutatio eorum, qui definitioni con- trarias de demonstratione opiniones astruunt 179.c. & seq.
 Confutatio eorum, qui perpetui sentit de principiis rerum naturalium tamen sunt loquuti, atque nomine ens pro principio veniunt 447.a. & seq.
- Conger piscis.**
 Conger later 1036.e
 Conger non parit ouum are nidum 884.c
 Conger qua corporis parte sel habet 864.b.c
 Conger quibus ea et pennis 1306.c
 Congri cauda à murena abscinditur 1045.f
 Congri scutura 978.a
 Congro gula est, sed exigua 865.a
 Congri albicantes omnes pelagij 1024.b
 Congri à locustis vineuntur, nam elabi non queunt: propter crustæ asperitatem 1013.c
 Congri carniori tantum 1013.a
 Congri leues sunt 831.d. & 861.e
 Congri nigrares an sint litorales an pe- lagij ambigitur 1013.b
 Congri penna: binas habent tantu 831.d
 Congri polypos superant, sed edere non possunt: leui enim & lpsum polypi corpus vsu hostis effugit 1013.c
 Congri sape viuunt cauda abscissa 1045.e
- congrorum alter alterum maximè aggre- ditur 1013.b
 Congri quot branchiæ 861.e
 Conglunatio Empedoclis 810.a
 congregatio & segregatio quid 356.a.b
 coniugata.
 A coniugatis locus 1295.f. 296.a
 A coniugatis contrarius locus 1287.a
 A coniugatis & casibus locus 1286.c
 A coniugatis & contrariis locus 1300.d
 A coniugatis vel casibus locus 1275.b
 A coniugatis casibus, & oppositis locus 1271.i
 coniunctio maris & fœminæ. vide Maris & fœminæ coniunctio
 Coniungi varietas in variis animalibus 1135.f
 coniuuent quæ animalia 859.d
 consequens.
 consequens accidi 408.c
 consequens pars quædam accidentis est 410.d
 consequentiæ modalium enucleationum 63.c
 A consequentibus locus 1292.e 311.c
 A consequentium inuentione locus 1281.e
 De consequentiæ reguli 131.d. & seq.
 Ex consequenti fallacia 405.d
- Consonantia.**
 consonantes litteræ lingua & libris pro- feruntur 916.f
- consuetudo.**
 consuetudo rationem habet naturæ 1455.b
- contemplatio.**
 contemplandi & docendi duo habitus præcipue sunt 1099.f
 contemplatio animalis depicti qualis sit 1452.d
 contemplatione rerum superiorum & diuinarum quare oblectamur 1111.d
 contentio.
 contentiosa oratio vt se ad dilectam habeat 415.d
 contentiosi syllogismi pugna iniuncta 414.f
 contentiosi qui 415.a
 A contentiosis hominibus sophistici quid differant 415.a.b
- contingens.**
 contingere 87.d
 contingere duobus modis dicitur 88.b

Contingens 87.d
 Contingentis & absoluti mistio, in secunda figura 99.e. & seq.
 Contingentis & inesse mistio in tertia figura 103.f. & seq.
 Contingentis & necessarij mistio in prima figura 95.e. & seq.
 Contingentis & necessarij mistio in secunda figura 100.e. & seq.
 Contingentis & necessarij mistio in tertia figura 104.e. & seq.
 Contingentis modi tres, necessarium, non necessarium, possibile 71.d
 De contingenti non necessario in syllogismis 87.c. & seq.
 In futuris contingentibus quatenus regula contradictionum locum habeat, 54.a. & seq.

Continuum.

Continuum est, quod in infinitum est divisibile 474.d
 continuum est quid hærens 534.f
 continuum est quod in divisibilia semper divisibile est 596.d
 Continuum non indiuiduum 537.e
 continuum omne in semper divisibilia divisibile 533.d
 Continuum omne tale est, ut inter fines aliquid sit uniuocum 538.a
 Continui pars nulla parte caret 537.e
 Continuum nullum ex indiuisibilibus componi 532.f
 In continuo insunt dimidia infinita, non actus, sed potentia 588.b

Contradictio.

Contradictio 51.e
 contradictio est oppositio. cuius per se medium nullum est 178.e
 contradictionis parte affirmatio, & negatio 178.e
 contradictionis regula quatenus in futuris contingentibus locum habeat. 54.a. & sequent.
 contradictiones neque vere simul, neque falsæ sunt 52.f
 contradictoria quæ 52.d
 A contradictionis locus 269.c. 285.a

Contrarietas.

Contrarietas in qualitate esse videtur 37.e
 contrarietas quantitas maximè circa locum veritas videtur 28.e

A contrarietatum coniugationibus locum 283.b
 contrarium.

Contrarium contrarij nutrimentum dicatur esse 322.f
 Contrarium quomodo gignitur ex contrario 322.f
 contrarium vnum vni contrarij cui nihil incidit, nullusque contrarius locus est id ab interitu immutatur 1490.e
 contraria circa idem aut specie, aut genere fieri solent 45.a
 contraria mutuo se non patiuntur 454.d
 contraria non in omnibus qualitatibus 454.d
 contraria omnia distant inter se 208.d
 contraria omnia in eadem veniunt distributione 209.a
 contraria quæ propriè dicantur 283.f
 contraria sibiipsis exitiosa 1490.e
 contraria faciunt principia Parmenides, & Democritus, & omnes fere alij 449.b
 contraria simul in eodem, & indiuiduo esse nequeunt 1477.f
 contraria secundum naturam & legem quæ 477.f
 contraria enunciationes quæ 52.a
 contraria enunciationes simul vere esse non possunt, Subcontraria possunt 32.e
 contrariorum eadem disciplina est 263.f
 contrariorum media quædam nomina habent, quædam non 412.a
 contrariorum nulli propriè principium est 267.e
 A contrario locus 268.b
 A contrarij definitione locus 345.e. & 361.b
 A contrarij subiecto locus 384.e
 A contrario genere locus 307.e
 A contrariis locus 285.e. 311.e
 A contrariorum eiusdem generis media locus 308.d
 A contrariorum medio locus 308.d
 A contrariorum priuatione locus 308.d
 Ab altero contrariorum similium locus 370.a
 A contrariis & mediis locus 309.b
 A contrariis immediatis locus 284.a
 A contrariis mediatis locus 284.a
 A contrariorum consequio locus 309.b
 A contrariis secundà habitum locus 309.b
 De contrariis 444.a
 E contrario fieri omnia, & in contrarium corrumpi, vel in medium 410.e
 In contrariis mediatis non necessarium est tempus inesse susceptiuo 1000

laet contraria fieri commutatio potest
43.a

Conuenientia.

A Conuenientia ignotiore locus 322. b
A Conuenientibus pariter locus 342. a

Conuersio.

Conuersio lationum omnium prima 391. c
A conuersione locus 398. a
De conuersione absolutarum propositionum 70. d
De Conuersione propositionum de modo 71. b
De Conuersionibus terminorum in syllogismis 168. c
Conuulsiōne corripit solent pueri, & quando, & qui præcipue, & quæ huic malo nocent 1007. c
Copulatio vltima est generatione 325. b

Cor.

Cor calidissimum omnium partium est 142. c
Cor simile est propter suam figuram 116. d
Cor & cerebrum, vite principatum obtinent 116. c. d
Cor & iecur omnibus animalibus necessaria, alterum propter caloris originem, alterum cibi concoquendi gratia 116. b
Cor & iecur statim deprehendi possunt in sanguineis quamlibet exiguis animalibus 117. a
Cor magnum quæ habent 114. c
Cor magnum timidus 318. d
Cor nullum vitium patitur graue, idque recte ratione, & indicium huius rei 114. c. 117. f
Cor omnium partium primum consistens sanguinolentum est 112. c
Cor non simile omnibus animalibus 116. e
Cor omnibus quibus sanguis, & seipsum transuersum 863. b
Cor percipit quod tendit 864. f
Cor primo formatur in generatione, aut eius proportionale 1162. f
Cor principium motus lætitiæ ac tristitiæ sensumque, & tenemus 112. c
Cor principium naturæ eorum quæ sanguinem habent 112. d
Cor principium similitudinis & dissimilitudinis partium 1157. c
Cor quare necessarium, & quæ habent 1160. b
Cor quæ si fuerit, & atx corporis 1160. c
Cor quibus est, & quare 1171. c

cor quibus frigidum, hæc inueniendi aliter chroni sunt opportuniore 112. a. b
cor sanguinis origo & fons 1465. d. 1172. a & 1126. c. 1151. c
cor sanguinem habet, sed tenuissimum 845. d
cor sentiendi, mouendi, & nutriendi principium in sanguine 1166. a
cor tanquam abiunctum est animal 1488. c
cor veluti alterum animal inest iis quæ corde vitalem originem continent 1153. c
cor venarum pars & principium 1172. a
cor venarum principium & origo 1462. d
1106. c. & 1165. f. 1170. d. & 1157. d
cor vite, sensus, & motus, principium. 1150. d. 1172. f. 1173. a
cor vltimum moritur 1160. c
cor simile, & dissimilare 1166. c
cordis articulatio qualis & quæ indicat 1154. b
cordis bubuli natura, & quid intus reperitur 1147. c
cordis discrimina ad mores pertinent, & quos 1144. b
cordis dolore vexatur equus malo intermediabilis, & indicia 1074. c
cordis pulmonisque locum homo calidissimum, & sanguine referentissimum habet 112. b
cordis venosa est natura 1151. d
cordis ventriculus vas 1154. d
cordis ventriculi ampliores, frigidiore 1151. d
corde nullum excrementum, & quare 1173. f
cordis tria attribuantur, palpitatio, pulsus, spiratio, quæ tametsi eadem in natura congruere videntur, tamen non congruum 1155. c
corde catens nullum animalium est 1155. c
corde qui affectus conspiciuntur 1155. a
A corde meatas ad pulmonem perpetui & quales 845. a
In cordis principio summus animæ ardor consistit 1173. b
In corde aut eius proportionali calor naturalis origo est 1497. f
In corde & vicinis partibus, calor vehemensissimus 1171. f
In corde neruorum copia abundat 1155. c
In corde sanguis præter venas 890. b
In corde sanguis sine venis, in aliis visceribus non 1152. a. b
Cordis

Cordis forma.

- Cor animalium maiorum triplicem, minorum duplicem ventriculum habet 113.d
 cor cauum & spissum est, cauum vt contineat sanguinem spissum, vt principium caloris seruari possit 112.a
 cor articulationem quandam habet 114.a
 cor formā simplex 119.a
 cor mucronis sui partem carnosam, & spissam habet 844.e
 cor nervulos suos in caulis coninet ibidem.
 cor opertum membranæ in volacro pingui & corpulento 844.e
 cor quot constat ventriculis, & eorum natura 113. d
 cor sine osse omnium, præterquam equi, & cuiusdam bouum generis 113.c
 cor ventriculis suis distinguitur 119.b
 cordis discrimina ad mores pertinere aliquatenus 114.b
 cordis extremum in mucronem turbina- tor firmissimum 113.a
 cordis forma qualis 844. d.e
 cordis medium cauum & spissum quare 112.a.b
 cordis sinus ad pulmonem peruij redduntur 844.f. & 845.a
 cordis sinus triplex quomodo distinguitur 844.f
 cordis sinuum varietates in animalibus 876.e
 cordis sinuum quantitas 844.e.f
 cordis ventriculus dexter sanguinem plurimum & calidissimum habet, quā obrem pars corporis dextra calidior 113.f
 cordis ventriculus medius sanguinem mediocrem tum copia, tum calore, sed putiorem continet 114.a
 cordis ventriculus sinister modicum & frigidissimum sanguinem habet ibidem.
 cordis ventriculos ampliores habentes, non sunt obesi 114.e
 corda omnia intra se sinum triplicem habent 844.c. 876.c
 In corde bouum quorundam ossiculum contineri aiunt 863.b

Cordis situs.

- Cor à pulmone paulo superius ad arteriæ fissuram 844.c
 cor arteriæ, obesis, cartilagine, fibro- silique vinculis, & quā amœditur, ca- uum est 843.c

- cor cæteris animalibus in medio pectore homini tantum vergit ad laeuam, vbi- us partis refrigerationem moderetur, & compenset 113.f
 cor cerebro opponitur 113.f
 cor cum aorta mucronato turbine iungitur, in pectusque parte eodem vergit, minium pariter, quæ pectus foraminum 843.d
 cor homini laeui parti est commissum 864.e
 cor in omnibus præter hominem in medio pectore 113.d
 cor in parte priori atque in medio est situm
 cor magnum quibus animalibus proportionem sit 114.a
 cor maximo sinu venæ coniungitur maiori, ad quam lactes etiam sunt 843.a
 cor medium in pulmonibus locum tenet 116.f
 cor mucrone suo priorem in partem tendit omnibus præterquam in piscibus 864.e
 cor parte sui ampliore, & gibba superioris corporis spectat 844.d
 cor serpentibus quomodo situm, & quale 867.d
 cor situm triplicem habet, & eius sinus & forma 844.e
 cor sinu medio aortæ iungitur 844.d
 cordis locus in homine, & cæteris animalibus 113.e
 cordis piscium situs, & quod vergit mucronem 113.b
 cordis situs 113. d. 113.f
 cordis situs in terrestribus, & piscibus, in eodem loco
 corde elato pulmones efferuntur
 corde prædita, & pulmonum experientia
 branchiarum ministerio refrigerationem suscipiunt
 A Corde meatus ad pulmonem docuimus perpetui, fundunturque eodem quo perierat, modo, in omnes pulmonis partes, & meatus, qui eodem ab arteria tendunt, sequuntur 844.a

Cordis motus.

- Cor affectum violentiā nulli patitur 113.f
 Cor in iuuenibus magis palpitat, quā in iis, qui summa senectute, & affectu a- te sunt, quoniam maior in illis est halitus surgit
 Cor palpitare statim cernitur in partem primā generatione
 Cor soli homini palpitat, quia homin- lum spe rei huius, spectatio

INDEX.

neatur
cordis motus assiduus 118.b
cordis palpitatio est impulsus caloris in
corde vigentis & refrigeratione, vel ex-
cremenitia, vel coeliquatrice 118.f
cordis pulsus perpetuus 116.a
cordis pulsus qualis ibid.
cordis pulsus quid 116.e
cordis pulsus vnde agatur 116.b
Corde exempto quædam vitam protrahit
114.e

Corde frigido, totius animalis consequi-
tur interitus 1198. a
Ad Cordis palpitacionem, pulmonem spe-
ctare male opinatum est 118.b
De Corde hominis, ceterorumque ani-
malium, & eius sede 844.b, toto cap.
De Corde, & eius qualitate, quamque ob
causam animalibus iniunctum sit 119. f
& sequens cap.
In pluribus Cor laxo intervallo distat à
pulmone, siquidem superius tenet, vt
nihil ad cordis palpitacionem conferat
pulmo 118. b
Quæ corporis partem in quibusque ani-
malibus Cor obtineat 864. e

Cordulus, siue Cordula piscis.

Cordulus ab aquæ egressus tetram pe-
rit vnde cibum accipiat 1010. f & 1011. a
Cordulus ad ambulandum idoneus 1011. a
Cordulus branchias habet, sed pulmone
caret ibid.
Cordula pedibus nata, & cauda, quam si-
milis siluro habet, quoad paruum ma-
gis licet conferre 811. f
Cordulus quadrupes est 1011. a
Cordulus vnus omnium piscium pedibus
substituitur, & branchias gerit 1109. a
Corduli victus & natura 1011. a
Corduli caudam habent laxam, & latam
1105. b
Corduli quamvis branchiis præditi, pedes
habent, quoniam penna carent ibid.

Cornigera.

Cornigerum nullum exercit dentibus, nec
ferratis 814. a
Cornigera magna ex parte bisulca per ea-
ritas sunt 811. b
Cornigera non dentata vtrique sunt,
quippe quæ primoribus maxillæ supe-
rioris careant dentibus 811. e & 1143. d
Cornigera omnia vbi vulnam habent
811. a
Cornigera seuium habent 114. b
Cornigerorum insecta maiora, & rep-
tacula, multi, & maioræque sunt 1169. f

Cornigerorum minimum caprea 1143. b
Cornigerorum nullum paruum admodum
866. d, & 1148. b
cornigeris & ruminantibus ventres
1108. b

Cornix.

Cornix dissidet cum noctua, & quare
1041. f
Cornix & ardeola amicæ 1044. e
Cornix occidit tympanum 1041. e
Cornix oua noctuæ meridie surgentis
absument, cum non clare interdiu noctuæ
videat 1041. f
Cornix pullosurum curam post educatio-
nem gerit 961. b
Cornix semper conspicua 1038. e
Cornix sola inter aues pullos suos iam vo-
lantes pascens comitatur 961. b
Cornix oua Noctua nocte exedit 1141. f
Cornici aduersatur mustela & eius oua ac
pulos violat 1041. b
Cornices littora pecunt, vt ex aquis rictu
animalia tangant 1016. f
Cornices magnitudine pati & in Aegyptio
& in Grecia, & quare 1138. b
Cornicum femina tantum incubant, ali-
quæque in opere perseverant 956. a
Cornicum matres feminis cibum suggerunt,
pascuntque incubantes 965. b
Cornicibus natura carnivora est, & omni-
uora est 1016. f

Cornu.

Cornu ceruini insensu, infecta plurima
fugiant 998. e
Cornu hisio ex naturæ defectu 1147. e
Cornu singulari armantur Orix, & alius
Indicus 1147. b
Cornua animalibus arma 1127. a
Cornua bouum quomodo cauta 886. f
Cornua bouum vt flexibilia fiant 1009. b
Cornua capiti rectè mandata 1147. d
Cornua ceruina locis difficilibus amittit,
& inde prouerbijs ornata Quæ ceruina
mittunt cornua 1047. a
Cornua ceruina solida, ceteris autem quate-
nus 811. f, 883. f, 884. a, 1147. f
Cornua ceruina sed omnibus annis decidua
sunt à hominibus, ceteris vero animalibus
perpetua, nisi per vim aliquam illa amitt-
ant 811. f
Cornua ceruorum quare decidua 1147. f
Cornua ceteris potius quam ossi adherent
884. a
Cornua ex cute ideo colore cutis sequun-
tur 1166. e
Cornua habent bisulcas, plerumque, & non-
nulla solipedes, ad vim inferendam, qua-

dam etiam ad defendendum 1146. e
Cornua igne illiquabilia 1299. b
cornua igne molliuntur 1167. c
cornua in materiam solidam exeunt 883. f
cornua mouent boues quidam in Phrygia, & alibi perinde ut auricularia 884. a
cornua plurima parte caua sunt à radice quatenus ambiunt os, quod ortum à capite cauo cornu infertur, totumque implet 883. f
cornua praestantiora maribus, quam feminis 1144. f
cornua proxima ossibus, & quare data 1132. b
cornua quare ab animalibus geruntur hiena 1147. b
cornua quare animalibus grandioribus data 1148. b
cornua robustiora tauris, quam vaccis 922. c
cornua vnde gignuntur 1166. f
cornu vuluarum 1271. a
cornuum colores, cutis & pilorum colores sequuntur 883. d natura ibidem. origo & principium 1132. c
vitis 1148. d
cornibus destitendis animalibus, alia prouisa auxilia 1146. d
cornibus carent non vitipara 1146. b
cornibus vacat camelus, sed tamen dentes non vitumque habet 1167. f
De cornuum constitutione, & quare animalia habeant cornua, quare item iis careant 1146. & seq.
cornuta quæ sunt, eadem quadrupeda quoque 881. e
Corona celestis vnde 743. f

Corpus naturale.

Corpus animalis natura, & prater naturam moueri potest 572. a
corpus an infinitum sit quoddam dissolvendum esse 602. f. & seq.
corpus circumscriptionem humore & siccitate consistit 810. a
corpus compositum nullum infinitum 421. b
corpus ex superficiebus componi non possit 652. e. & seq.
corpus infinitum 420. e infinitum non est 607. f. infinitum quod 421. d infinitum nullum stansendum, neque simplex, neque compositum 603. f. a. & seq.
corpus naturale omne motionem necessarium habet 608. d

corpus nullum extra calum omnino 610. c
corpus nullum sensibile simplex infinitum esse 411. a
corpus omne tangibile est
corpus omne suis terminis clauditur, vel durum, vel inolle necessarium est
corpus omni ex parte dimensionem habet 421. c
corpus omne aut compositum aut simplex necessarium est
corpus simplex in rerum natura est 390. d
necessarium quoddam est, quod finem naturam circulari motu circumferat ibid. c ingenerabile, & incorruptum 600. d neque augmentum, nisi per additionem, neque decrementum, neque alterationem ibid. neque graue, neque leue est 169. e
Corpus est, quod est diuisibile omni parte
corpus sensibile omne actum, aut passivum, aut vitæque potentiam habet 610. b
corpus sensibile omne in loco est 411. a
corpus vniuersi infinitum non est 608. e. & seq.
corporis diuisio
corporis simplicis motus simplex ibid.
corporis simplicis vnus motus secundum naturam 883. f. a
corpora alia fissilia, alia non 883. f. a
corpora alia flexibilia, alia rigida
corpora elementis scripta omnia absque corruptione & aqua non sunt
corpora compressibilia quæ 818. b. & seq.
corpora cremabilia videntur esse quæ in cinerem dissoluntur
corpora flammabilia quæ
corpora friabilia
corpora diuisa ea sunt, quæ necesse est diuisi non praeruerint, neque diuisantur, siang. possunt
corpus ductibile, omnia, etiam impenetrabilia, sed non e contra
corpora duo, in eodem loco simul non possunt 308. d
corpora naturalia omnia mobilia in eodem loco sunt
corpora naturalia omnia facultatem habent vel agentem vel patientem
corpora naturalia pondus habent, & talem
corpora prima ætate magnitudinem partium excedunt
corpora quædam diuisibilia
corpora quædam impenetrabilia

corpora quædam ruptilia & fragilia, aut fragilia non ruptilia 817. d
corpora omnia sensibilia sunt 610. c
corpora similia quæ
corpora similia vnde constituentur 811. c
corpora simplicia quæ 598. c
corpora simplicia & mixta esse animata
corpora subactilia quæ 819. d
corpora tractilia quæ 818. d
corpora vnde concretantur & indurantur 816. b
corporum constitutiones naturales tales sunt, quæ loca in quæ recipiuntur 1117. d
corporum duo genera aspiratio in terra condit 803. a
corporum simplicium aliquem motum naturalem esse, necesse est 656. f
corporibus perfectis dimensiones tres insunt, superius dextrum ante 627. f
in corporibus animatis dimensiones superius, dextrum, ante 618. b
quod aliquod corpus contentum non sit, ne sit infinitum actu 497. c & seq.
quod corpus sit perfecta magnitudo 196. e. & seq.
quod prater corpora, quatuor simplicia, quæ recto motu feruntur, esse corpus simplex, quod sapientia natura, circulo conuertitur 199. e. & seq.
quod corpus ex superficiebus componi nequeat 652. f. & seq.
quod corpus nullum circulo motum infinitum possit esse 602. f. & seq.
quod nullum corpus sensibile simplex sit infinitum 605. f. & seq.
quod corpus simplex, quod circumferri dictum est, neque graue, neque leue sit, quodque ingenitum sit, atque incorruptibile neque augmentum suscipiens, neque decrementum, neque alterationem vitam 199. e. & seq.
quod corpus terminatum, omne, durum, aut molle esse necesse sit 810. e
Corpora lata, ut ferrea, aut plumbea per aquam non mergantur, rotunda autem & longa, ut acus mergantur illi 681. e. & seq.
quibus corporibus generatio conueniat, cum prima sint corporum elementa, quid elementum, & quod & qualia sint 660. e. & seq.
quod simplicium corporum mutatio sit generatio, & quodvis ex quouis generari possit 716. a. & seq.

Corpus hominis.

Corpus anime passionibus afficitur 1171. a
Corpus animalis quare minus, multiplex & capax 1191. d
corpus hominis quinquennio ad dimidiam magnitudinem peruenit 1192. e
corpus lineæ capite an progredi possit 1166. a
corpus totam animæ gratia conditum 1132. b
corpus totum gratia actionis plenior ibid.
corpori grauius tardior reddi motum, & sensum communem 1190. e
corpora humani partes non sine abominatione inspicuntur 111. d
corporis locus exterior frigidus, & ossificationi expositus 1118. c
corporis nostri partes principales tres 815. d
corporis partes à quo generantur 1147. b
corpora naturalia vniuersa animæ instrumenta sunt 810. c
corporibus, paralis, animus generosus inest 1176. b
In corpore quicquid est, aut pars secundum naturam simplicis, vel dissimilans, prater naturam 1128. c
A Correlatio definitione loci 361. a
A Correlatio loci 119. e
A Correlatio indeterminato loci 119. e
Corruptio.
Corruptio contraria generationi 112. d
corruptio ex ente in non ens est 1160. d
corruptio, mutatio est ad id quod non est 139. e
corruptio non est motus 112. d
corruptio qualis mutatio sit
corruptio quatenus corruptioni contraria 572. e
corruptio simplicis generationi opposita commune nomen non habet, sed per tres rationes dicitur 804. c & seq.
corruptionis causa caloris & refrigerationis line moderatione 1129. a
corruptionis minus finis est 420. b
Quid corruptum sit subiecta materia, & à contrariis & ad contrarium conuertitur 602. d
Corruptibile.
Corruptibile quibus modis dicitur 610. e
corruptibile quid 810. c
Corruptum esse simplicem ingenitum absurdum 604. f
Cortex.
Cortex quid 812. d

INDEX.

Cortex humilis squamæ, nisi quod sua natura rigidior atque durior est 1199. b
Cortice insectum genus omne animalium omnino estinam & carniem edunt, & herbarum 1017. b
Cortice insecta arietibus carent 837. d
Cortice insecta ciliis carent 117. d
Cortice insecta quando latent 1023. f
Cortice insecta quare ovum pariant 114. e
Cortice insecta se condunt 1025. d
Cortice insectis omnibus ubi testes 121. a
Cortice quæ animalia integuntur 234. c
Corpusculis piscis.
Corpusculum cum feni vterum, optimum 1040. d
Corpusculum latet per hyemem 1026. e
Corpusculi pisces gregales 1046. d
Corpusculi præter ceteros pisces annus æqualis prodest 1034. b

Corvus avis.

Corvus albus vñs est, sed deprauratione generationis 1144. b
Corvus non solum bina, vt aliqui volunt, sed plura paria ova 964. f
Corvus pugnat cum æsalone 1044. c
Corvus pullos nido expellit 964. f
Corvus semper conspicuus 1028. d
Corvus cauro & asino aduersarius, aduolans enim illos percutit, & eorum oculos lacat 1041. e
Corvus viginti diebus incubat 964. f
Corvus vnus ex genere palmipedum arboribus insidet, & in eis nidulatur 1017. a
Corvus vulpi amicus, & quare 1044. c
Corui palmipedis descriptio, & victus 1017. a
Corui penne interdum albescent per affectus temporarios 887. b
Corvus aut qua parte fel 864. c
Corvus ingluuius deest 368. d
Corvus inimicus miluus, victus causa 1043. b
Corui locis Athenarum & Peloponnesi deficiunt, eo tempore, quo apud Pharsalam hospites Medii perire, quasi sensum haberent aliquem, quo inter se erunt euentum significarent & mouerentur 1050. d
Corui minores in Ægypto quàm in Grecia 1038. a
Coruorum indignatio erga pullos eorum ferus & parus & nudicatio 1060. o
Coruos ore coire, simpliciter valde, & inconsiderate Anaxagoras, & alij quidam

naturales auctores scripserunt 111. d
Coruorum genus libidinosum non est, quippe quod parum freuandum est libid. f
Coruorum genus visum est coire
Coruorum speciem aues gerentes, minime Venere valent, quippe quæ raro coire coire 1091. d
Cossos venatur pions martius
Costæ.
Costæ datæ sunt ad viscerum custodiam 111. a
Costæ hominis ostentæ 844. c
Costæ quædam aduersæ inter se coeunt 881. a
Costæ serpentibus totidem sunt quod diti mensum integrum compleunt: fingunt enim tricenæ 881. d
Costarum ordo à spina oritur 881. d
Costæ pectus est impositum 881. d
Costæ septenis feruntur creati Turdolorum gentis aliquos, sed nullius idonei auctoris testimonio id constat 840. b
Cotti pisces fluuiales sub saxis stabulantur 914. c
Cotti pisces audiunt 1101. d
Cotti pisces vt capiantur 1101. d

Corux avis.

Corux nunquam in arbore conditur, sed hanc
Corux gula amplior infra
Corux præ ceteris hæc propria habetur, vt & ingluuiem, & gulam propriam ventriculum amplam & lacum habet 869. a
Corux nicti qua parte fel 864. c
Coruices Autumno pinguior, quàm vere 1079. d
Coruices copia libidinis, vsque ad tepenumero capitis eorum refertur 1079. d
Coruices cum abeunt, quos habentur 1079. d
Coruices veniunt, sine duobus præcipue 1079. d
Coruices humi nidulantur 1079. d
Coruices migrant, nulli paucæ loci apud eis remanent 1079. d
Coruices migrare solent, & quare 1079. d
Coruices nidos sibi non faciunt, & quare 1079. d
Coruices non pariant in nido, sed in denso frutice prolem muniunt 1079. d
Coruices omnino ægri valant propriæ corporis pondus 1079. d

INDEX.

Coruices quando prosperè degunt & quando moleste 1025. a
Coruices quasi vociferantur volantes 1027. d
Coruices qui aucupantur quare Aquilonem circum obiectant, non Aquilonem 1025. c
Coruices resouent pullos sub se ductendo mors gallinarum, nec eodem loco parium, & incubant, ne quis locum peregrinior longioris temporis mora 1025. c
Coruices salacissimi 1025. d
Coruices ubi pariant, & quomodo locum parit muniunt, vt accipiant, & Aquilonem iniuriam deuicere possint 1025. c
Coruicium discensum parati sentiunt aucupis voce cynchram eorum ducit 1025. d
Coruicium natura 1025. a
Coruicibus maxibus tantummodo datus census 918. d
Coruicibus vox in pugna 1101. d
Coxæ.
Coxæ & acetabulum quid 819. c
Coxæ animalium quales 850. f
Coxæ omnibus quomodo flectuntur 845. c
Coxæ in dolore sanguis vnde mistentur 875. c

Crabro.

Crabrones duces habent vt apes & vespe qui proportionem ad crabrones maiores quam vesparum ad vespas, & apium ad apes sunt 1079. d
Crabrones genus apium generale 1066. c
Crabrones omnes aculeo armati videntur 1060. a
Crabrones ubi alutem effingunt 1079. d
Crabronum fœtura 979. c
Crabronum generatio 1156. e
Crabronum ratio, & victus 1079. c, & seq.
Crabronibus nymphæ quando 945. a
Crabronibus cruda lateri vrinque pinnae annexæ sunt, & citius eorum 960. a
Crabrones è squillarum genere 899. c
Crabrescens omne quod aquæ & terræ commune est, dum concoquitur 117. a
Crabrescens prior tibi 840. f
Crabrescens corpora 840. c
Crabrescens discrimen in animalibus 840. c
Crabrescens cum galea, & metula, & virescere pugnat, & eorum pullos non 117. a

Cregis auis posicio digitorum 1157. f
Cregis & mors 1036. 1157. a
Cregis te stellas pulsat, cum ultra solstitia cirencos ardere soleant 744. a
Cristipudo pili vnde 118. b
Crista ambo nonnullis addita est 850. c
Crista rursus ex pluma elatissima est 117. d
Crista rursus 1036. d

Crocodylus.

Crocodylus lingua quare non habet 1098. d
Crocodylus fluuialis vnus maxillam mouet superiorem, & quare 818. c, 832. a
Crocodylus inde vna semiginta parit 976. c
Crocodylus fluuialis est cortex finitior esse eundem 894. b, descriptio, & natura 87. d
Crocodyli fluuialis feruntur, viti & 117. c
Crocodyli omni quantum anters 976. b & seq.
Crocodyli genus manifestum locis quauisdam prope cubum 1144. d
Crocodyli testes intus adherent lumbis 869. f
Crocodyli fluuiales linguam habent, sed quomodo 1144. b
Crocodyli quomodo haurire gaudent 1010. a
Crocodyli fluuiales longevi 975. c & tantum augentur quando viuunt ibidem 975. b
Crocodyli haurientes trochili aures depingunt dentes 1048. f
Crocodyli maxilla inferior immobilis 1142. c
Crocodyli vñs qualis 1100. b
Crocodyli vita more piscium licet sint terrestres 1142. d

Crus.

Crus quid 840. f
Crus homo in ambitum insectis, alies in cauum 115. b
Crus benchique contraria sibi homo detorqueat 117. b
Crus de lacertis hominum contrarios vicius inflexus agunt 1164. d
Crus ex angulum aculea, & à latere affixa 116. e
Crus homini femore, suraque carinulosa sunt 115. e
Crus homo in crurum contrarius 1164. d
Crus homini maxilla, & simillima 1164. f
Crus inflexendi quatuor modi prout consilium 1164. b
Crus in quadronibus est 1164. b

INDEX.

stantur 1363.f
Crura mollium & brachia & barbz & ceteri dicuntur 897.d
crura non sunt ad vitam necessaria, nam iis demptis vita non tollitur, additis etiam nullum sequi interitum certum est 1191.f
crura ouiparis quadrupedibus vt insectatur 848.d
crura posteriora cum prioribus erit in motu per transuersum consentiant 1364.e
crura priora animalibus à collis & capite habentur 1190.d
crura priora quadrupedibus, brachiorum, & manuum vice, natura tate consulens subdidit ibid.f
crura quadrupedum osse neruoque abundant, carne deficiunt 890.e
crura quæ à latere adiuncta habeant 1366.c
crura quibus extrorsum insectantur 1366.d
crurum consideratio & inde 1196. & seq.
crurum in animalibus flexus 848.b
crurum inflexus in aubustiqu quadrupedum 1365.e
crurum & brachiorum deuersa inter se aduersa sunt, maxime in hominibus 841.e
crurum inflexus obliquant quadrupeda ouipara 1351.c
crurum natura neruosa est 1124.f
cruribus breuibus sunt aues palmipedes 1368.a
cruribus per transuersum gradiuntur etiam multipeda 1365.b

Crustata.

Crustatum nullum sonum mittit naturalem 917.a
crustata animalia quæ 834.a
crustata binos dentes habent primores, & inter dentes carunculam linguæ effigie 1177.c
crustata conduuntur solum hyberno tempore 1027.c
crustata dormiunt vt pisces 919.d & 920.d
crustata & coire, & parere percipiuntur 1040.a
crustata exanguia & natura frigida vbi nascuntur 1297.d
crustata exanguia, ided natura frigida ibid. 1295.a
crustata ex piscibus, caudis suis natant 821.f
crustata nomine communi vacant 844.a

crustata omnia extra se munici forantur 1129.c
crustata omnia ingredi possunt, ided plures habent pedes 1124.d
crustata omnia papauer seu merem habent 901.f
Crustacea omniuora sunt, quippe quæ & lapillos, & limum, & aliam deurent, atque etiam sterces, sed naturæ carnes appetunt 1020.d
crustata optima quando granida & 1127.c
crustata ouum generant imperisquam 1141.e
Crustata oua putamine duriore generant 1244.a
crustata quomodo coeunt 1120.d
crustata quomodo oua consueant, & deueant 901.f
Crustatorum brachia quibus foris pariter intorsum se flectunt 899.f. 1000.c
crustatorum consideratio, & plura genera 941. & seq. 899.b & seq.
crustatorum semina à mare quomodo differunt 903.b
crustatorum genus aquam ore accipiunt 901.f
crustatorum gola quo sita 911.f
crustatorum gustus 1175.d
crustatorum in genere ordo partium interiorum 901.c. 903.c
crustatorum intestinum quale, & quo sita 901.c. 903.c
crustatorum mares tenues habent genitalis meatus & femina, vuluas meroloneas, ad intestinum fissas, hinc atque inde, in quibus gignitur ouum 1121.f
crustatorum marinarum caro quomodo 902.c
crustatorum, mollium testatorum, & sclectorum consideratio per merum 1175.c, & seq.
crustatorum natura contra, quam mollium constat 1175.f
crustatorum oculi quomodo sita 1175.f
crustatorum omnium crura flectantur obliquum 1175.f
crustatorum os quo sita 1175.f
crustatorum oua foris incrementum primum 1175.f
crustatorum partium consideratio 1175.f
crustatorum partus 1175.f
crustatorum per paries exteriores detatio 1175.f
crustatorum summa genera 1175.f
crustatorum venter qualis, & quo sita 1175.f

INDEX.

crustatorum vescendi modus	1012.b	& ipse interdum duo parit	1176.e
crustatis foeminis locus ouis	deputatus	cuculi foetus, & eius prudentia	1019.d & e
iuxta iorestinum	901.f	seq.	
crustatis foeminis quae propria	902.e	cuculi forma	965.a
crustatis gula exigua ante ventrem	901.e	cuculi natura & confidatio	965. b, & e
crustatis habetur sexus uterque masculi-		seq. toto cap.	
nus & foeminus	911.a, 1110.e	cuculi nidificatio	917.e
crustatis idem meatus excrementi & vul-		cuculi partus	965.e
vae	1110.f	cuculi pullus quo tempore grati saporis	ibid.f
crustatis intus in alueo humor pallidus in-		ibid.f	
nest, & minuta quaedam oblonga albi-		cuculi pullos nemo vidit	965.e
da, rufa etiam alia maculis dispersis		cuculum ex accipitre fieri opinio nonnul-	ibid.e
901.d		lorum	
crustatis maribus quae propria	901.e		
crustatis membrum gulfus quale	1143.a	Cuculus piscis.	
crustatis nec alueus distinctus, nec caput		Cuculus piscis inter vocales habetur	
901.a		917.b	
crustatis non est palpebra, sed oculorum		Cuculus piscis perinde vt cuculus avis ob-	
ditur es	1137.a	strepit, vide nomen accipit	ibid.
crustatis nulla maris meatuum & foeminae		Cuculi pisces ambigunt, an litorales, an	
differentia	902. b	pelagij	1014.b
crustatis omnibus branchiarum adnexus			
901.d		Cucurbita.	
crustatis omnibus dentes bini	ibid.	Cucurbita sale contacta ouibus in Autum-	
crustatis omnibus oculi duri, eorum si-		no datur, vt in eis lac augeatur	1011.b
tu, & motus	900.0	Culex.	
crustatis quod sentiendi instrumentum &		Culex aculeum anteriore parte gerit	
quo nomine	1182. a	833. c	
crustatis vuluae bifidae	1113. c	Culex ex ripulis	946. a
Chrysalides quasi aureliae	944. e	Culex exuit senectutem	1029. b
Clelia naturam mantichorae belluae Indi-		culicis generatio	945. a, & 955. e
ca descripsit	854. b	Culices, acida, non dulcia gestiunt	916. a
Clelia non est fide dignus	1037. f	culices acius aculeo pungunt.	911. b
Clelia Chidius plane sentitur in iis, quae		culices ex ascaridis generantur	945. f
de semine elephantis scripsit	1149. b	culices sicarij ex caprisco arbore gene-	
Clelia Chidij de semine elephantis sen-		rantur, & quomodo	955. e
tentia	ibid.	culices muliones dicti mel sentiunt	914. d
Cubitus brachij pars	840. d	culices muliones vade generantur	945. e
Cubiti si breues, femora sunt breuia,		culices nec coeunt, nec ex animalibus o-	
840. c		riuntur	1123.0
In Cubitu facile quem vsura habeat		culices palustres primum in humore, de-	
1080. c		inde foris viuunt	813. b
		culices vinarij ex vermibus, qui sacce vini	
		acescente gignuntur, originem trahunt	
		946. e	
		culicem erura qualia, & ad quem vsura	
		1185. b	
		culicem generationis tempus	947. e
		culicibus gaudent aues nonnullae, nec alio	
		magis quam venatu culicum viuunt	
		1015. f	
		Ex Culicibus asili proueniunt	812. a
		Culicilega a uiscula descriptio, & passus	
		1016. a	
		Colina siue perna quid	881. b
		Cuniculi ingeniosi & timidi	830. b
		Cunila herba remedium testudini contra	
		viperam	1049. a
		Cupulam palga apponunt ciconiae & cre-	
		Ecce ii	

teræ aures, cum vulnus per pugnam ac-
ceperint 1049.b
Cupedia dediti serpentes 1141.a
Cupiditas.
Cupiditas inuicenditum est 1143.a
Cupiditas rei suavis est 1143.b
Cupidinum imagines aligeræ plagiuntur
1362.e
Cupressus.
Cupressus arbor annosa maximè fit 1491.e
Currere & Cursus.
Cursus velocior fit obquatiendis mani-
bus, & quare 1352.e
In Cursu pes sinister magis proicitur
1353.e
Cursiores pisces, gregales sunt 829. a
Cura ouis oia cuculi fouet, & excludit,
& pullos educat 965.e
Cura in nido parit cuculus ibid.
Cursiones pisces aestate pariunt 977.4
Cutis.
Cutis carne siccesciente efficitur 1164.a
cutis causa crassitudinis & tenuitatis pili
1337.c
cutis capitis crassissima est, & humoris
plutimum continet 1337.f
cutis capitis rara admodum est ibid.
cutis colorum causa in animantibus beu-
tis 1341.a
cutis continuatur perpetuò contextu in
omnibus animalibus, nec alibi inter-
pellatur, quàm ubi naturales meatus so-
lent euaporare, atque etiam in ore &
unguibus 885.b & c
Cutis hominis tenuissima est proportionè
magnitudinis 1336. c
cutis hominis præ sua imbecillitate facillè
mutatur, & vel à sole, vel flau redditur
nigrior 1343.d
cutis natura terrena 1337.c
cutis quadrupedum ouiparorum cæteris
durior 1336.d
cutis sensu caret, & maximè in capite,
quoniam ibi nulla interposita carne os-
sadhæret 885.a
cutis tactus gratia 1129.b
cutis vena, arteria, & nervo ut constet
1077.f
cutis pilorumque colorem sequitur eor-
num, unguis, & ungularum color
863.e
cutis piscium differentie 1208.b
cuti omnium animantium lentior qui-
dam mucosus inest, aliis minus aliis ma-
gis 885.a
cutem habent omnia quibus est sanguis
885.b

cutis admodum tenui circumdantur
& omnia
cutes duriores, et asperioresque effluunt
senescence ætate
cutes per affectum alba, differunt
quæ naturaliter tales sunt
cutes quæ sine carne
Cymindem Iones appellant chalcidæ
nem
Cynchitamus avis dux coturnicibus
abest
Cynchrami vox discessum coturnicum
dicat
A Cynchramo coturnices noctu reuocan-
tur
Cynocephalos, vide Caniceps.

Cyprinus piscis.

Cyprinus, Canis ortu potissimum sideratur.
1032.c
Cyprinus cum parturit, sese vadis intrat
274.a
Cyprinus solus cum siluro oua sua custo-
dit 974.b
Cyprinus tunc oua sua custodit, cum es
congesta reperit
Cyprino inter pisces fluuiales palatum
carnosum pro lingua ita ut nisi dilige-
ter inspexeris, linguam id esse putas
1142.e
Cyprino quaternæ branchiæ duplici ordo-
ne, nouissima excepta 861.d
Cyprini quingies, aut septies in anno pa-
riunt, partumque siderum ratione po-
tissimum faciunt 974.d
Cyrenensi in agro lupi cum canibus coe-
dunt 1039.e
Cyrenensi in agro ranæ vocales tempore
præterito deerant 1037.c

Cytisus.

Cytisus copiam lactis auget 894.d
Cytisus dum florere incommodus est, ut
enim tantisper, atque extinguit
dem.

D

Dæmonia natura est, non diuina
1475.b
Dæmonia somnia dici posse
Dama felle caret 863.d, 1177.c
Damarum sanguis emissus non coarctatur
890. f
Damarum sanguis, sine fibris, id est non
spissatur 881. quædam
Dambius de Pyrene monte dæmon
771.c

INDEX.

Danubius & Nilus vastissima fluminum o-
minum sunt, quæ in interiora effun-
duntur maria 761.c
Darius Aegypti angustias intercideret co-
natus, à proposito destitit, ne immisso
mari aqua Nilum corrumpereetur 766.f
Daquilli p. fides cæno & fletore vescun-
tur 1013. a

Deductio.

Deductio quid 171.c.d

Definitio.

Definiendi usus temporibus Socratis in-
crevit, sed indagatio rerum naturalium
deficit 1105.c
Definitio singularia facilius, quàm univer-
sale est 1148.e
Definitio quid à suppositione differat
118.e
Definitio quo pacto vestiganda sit 1144.c
Definitionis cum demonstratione cogua-
tio 1189.a
Definitioni perspicuitatem ac dilucidita-
tem inesse oportet 1148.f
Definitionem non monstrari sumendo
se initionis definitionem neque defi-
nitionem contrarij 114.a, & seq.
Definitionem substantiæ antiquiores au-
tores explicare haudquaquam sole-
bant 1106.b
Definitionem substantiæ primus tetigit
Democritus, non tamen quod ad rerum
naturalium studium putaverit necessa-
riam, sed quod ab ipsa re impelleretur
ibid.
Definitiones complures ut conclusiones
videntur 1188.e
Definitiones non sunt suppositiones, nec
p. suppositiones 1191.b
Definitiones non sunt affirmationes, aut
negationes ibid.
Definitiones omnes finitæ ac terminatæ
ibid.
Definitiones facilius species, quàm genera
1178.d
Definitiones quare vana, cuius rationem
definitionem esse dicimus ibi-
dem.
Definitionem notius ibid.
Definitionem locus 1196.e. & 1198.b.
Definitionem accidentis locus 1101.f
Definitionem communis locus 1135.c
Definitionem correlativi locus 1136.a

A definitione contrarij locus 1161.c
A definitione ex composito locus 1171.2
A definitione non eadem re locus
1171.b
A definitione superiore locus 1165.d
A definitionis divisione quæ per hoc cum
illo datur locus 1169.c
A definitionibus per hæc, & ex his locus
1168.d
De locis Definitionis 1143. & seq.
Definitiva 1166.a
A definitivus locus 1134.3
A definiti cognitione locus 1100.c
A definiti determinatione locus 1163.c
A definiti ignorantia locus 1141.c
A definitivis parte locus 1146.c
Definitionis inquisitio, quæ quid sit motus
exponitur 1174.b, & seq.
Ab his, quibus in definitionem congruere
licet, locus 1180.e
Quod definitionis difficilis sit constructio
& facilis destructio
De definitione quid est, A propter quid
1181.a
ex definitionis defectu elenchur. 1108.b
Definitivis pili & ungues augescunt 1186.f
1187.b
Definendi initium primum est, scilicet
nam generari; non materiam 1109.a
Deinceps quid sit 1115.a
Delatio in brutis est, intellectus, siue mens
non 1104.c
Delatio omnis in contrarium 1106.b

Deliquium.
Deliquium anime nihil aliud est quàm
sensuum imbecillitas 11460.f
Deliquio anime succumbentes, multa
nonnunquam pronuntiant, & referunt
11462.f
Delicia sunt cerebro humente, vel sicc-
scente 1118. d

Delphinus piscis.
Delphinus audit sine cavernis, quæ autem
vires sunt 827.e
Delphinus arteriam habet 1177.e
Delphinus carni vorus tantum 1101.c
Delphinus cibum corrumpere non potest,
nisi resupineatur 1107.f
Delphinus cui longæva 1173.c
Delphinus felle caret 864.a, 1174.e
1175.e
Delphinus genitale membrum intus ha-
bet 827.c
Delphinus habet lac quo suos nutrit fetus
1170. c
Delphinus mammias habet 860.c. 892.d
Delphinus manus habet non parvas
Eccece ij

INDEX.

p^{re}iorē , sed prope genitale, nec pa-
 pillas conspicuas more quadrupedum,
 sed velut alucolos quosdam humoris
 duos viroque de latere singularem, ē
 quibus lac fluit, quod ore catulorum
 parentem sectantium excipitur 860.e.f
 Delphinus os habet infra parte supina, &
 quare 1107.f
 Delphinus ossa habet, & non spinas 882.d,
 1111.d
 Delphinus penem perpendentem habet vt
 boues 1111.b
 Delphinus, pro branchiis quibus caret, fi-
 stulam habet sui pulmonis causa 1108.d
 Delphinus pulmonem & arteriam habet,
 & ideo nonnulli vocis potest promo-
 nere 917.e
 Delphinus quo argumento spirat 1010.d
 Delphinus quos meatus audiendi habet
 817.e
 Delphinus spirat vnde pulmonem habet
 1107. e
 Delphinus stridet ac mutit efferens se in
 aerem 917.e
 Delphinus subit Pontum, victus & partus
 gratia, nec ibi est magnus 1024.f
 Delphinus viuiparus 970. c
 Delphinus visus est dormire rostro emer-
 so sterere 970.b
 Delphinus retribus apprehensus breui tem-
 pore strangulatur, vt qui spirandi facul-
 tatem amisit 1010.c
 Delphinus dormiens rostrum exerie supra
 mare, vt spirat ibid.
 Delphinus viuere diutius extra aquam po-
 test, mutiens & anhelans modū cetero-
 rum spirantium ibid.
 Delphinus vt loca mutet 1024. e.f
 Delphini celeritas atque edendi facilitas
 mira esse videtur 1014. b
 Delphini meatus seminales nodus
 1120.b
 Delphin natura ambigit an aquatilis, an
 terrestis 1010.b
 Delphini partes, totiusque vitæ, & morum
 natura 970.c
 Delphini partus 970. c
 Delphini proles adoleſcit celerius, quippe
 quæ annis decem ad summam perue-
 niat magnitudinem 970.c
 Delphini proles, decem mensibus gestatur
 in vtero ibid.
 Delphini venatio 1014.a
 Delphini natura superflua peculiaris 1010.b
 Delphino quare pulmo inditus 1108.f
 Delphino testes sub alio occulti 1110. b,
 869.f, 87. a. c. 113. a
 Delphino testis, quare in eis habetur 1113.c

delphinum stentem nonnulli audire
 runt 970. c
 delphini adultos sætus diu comitantur
 970.c
 delphini corripunt pisces resapinati quo-
 re 1014. a
 delphini cur in terram erumpant 1084. c
 delphini gestant suos sætus infirmos in
 infantia 970. c
 delphini malos nauigiorum malosque
 perciliunt, & tunc maxime cum aliqui
 insectantur piscem quem deuorant
 1083. e
 delphini lingua libera, & absoluta carere
 & labris quibus vocis aliquem possunt
 articulum efformare 977. e
 delphini occultantur, & latent diebus tri-
 ginta circa Canis ortum 970. c
 delphini pariunt ætate, nec vilo tempore
 alio 1010. b
 delphini pariunt singulos magna ex par-
 te, interdum tamen & binos 970. c
 delphini viuunt, compluribus annis com-
 stat enim nonnullos vixisse annis xxx.
 alios etiam triginta 970. c
 delphini quomodo dormiunt 1084. c
 delphinorum amor erga pueros 970. c
 delphinorum auditus quomodo depre-
 henditur 970. c
 delphinorum captura quomodo fit 970. c
 & seq.
 delphinorum celeritas inere dibilis 1084. c
 delphinorum charitas in natos magna est
 970. d
 delphinorum mansuetudo, amor, & de-
 lis historia 1084. c & seq.
 delphinorum olfactus quomodo depre-
 henditur 970. c
 delphinis fistula data est, branchiarum deſectus
 811. f, 812. a
 delphinis fistula à dorso est
 delphis qui coeundi modus
 delphinos pueros magnus aliquis deſectus
 nus semper comitatur custodire
 1083. d

Democritus.

Democritus Abderites de matris
 minæ discrimine quid sentiat
 Democritus de monstris quid
 1111. d
 Democriti error de alimento in
 in vtero existentium, & error
 ratio
 Democriti error de dentibus &
 funtio

INDEX.

I N D E X.

demeriti error de mulorum sterilitate, & eius confutatio	171.b	demonstratio quid sit	177. b. & seq. & 236. a
demeriti error de principio non qua- rendo	1362. c	demonstratio ratiocinatio est scientiam efficiens	177. c
demeriti error quare factus remaneat in vivo	1157. f	demonstratio logica quæ	172. b
demeriti error, quòd primum animalis exteriora discernuntur	1157. b	demonstratio vniuersalis longè praeila- bilior est particulari	216. e
demeriti & Empedoclis modi, quo mu- tuam generationem elementorum ex seipsis ostendunt, confutatio, & quòd neque transfiguratione, neque super- ficium resolutione ex se mutuo hant	666. c	demonstrationis principia ex primis, & indemonstrabilibus	177. c
demeriti sententia de animalium com- positione	1103. e	demonstrationis principia propria sunt ibid.	
		demonstrationis principia vera sunt ibidem.	
		demonstrationis principium ipsum quid est	1370. c
		demonstrationis principium propositio	

Demonstratio.

Demonstratio.

Demonstrandi modus diuersus in natu-
rali doctrina, & scientiâ speculatiua
110.d

Demonstrantem omnino ex vno genere
discipline in aliud transire non licet:
est enim necesse, vt sint per se propo-
sitiones demonstrationis 187.c

Demonstrari posse per quodlibet genus
causæ 239.a. & seq.

Demonstratio affirmatiua præstantior,
quam negatiua 217.d

Demonstratio an sit, quæstio, eiusque dis-
solutio. Quod sit aduersus Platonem,
& Antiquorum nonnullos. Item quo
pactò sit è prænotione enim 175.e. &
seq.

Demonstratio circularis in iis est, quæ
circulos gignunt 243.c. tot. cap.

Demonstratio etiam sempiternorum esse
potest 162.d

Demonstratio ex necessariis rationatio-
ne est 181.c

Demonstratio ex prioribus & notioribus
est 161.f. & 180.e

Demonstratio iusta, & quæ ad impossi-
bile ducit, quo differant 157.b

Demonstratio non circuli modo simpli-
citer conuertitur 180.c

Demonstratio non est fortuitorum 221.d

Demonstratio non est eorum quæ inter-
eunt 188.c

Demonstratio non est in sensuum fun-
datione 221.c

Demonstratio omnis, syllogismus, non
contra 72.d

Demonstratio ostensa prior est ea, quæ
ducit ad incommodum 29.a

Demonstratio quæ ad scientiam magis
idonea sit 214.a

demonstrationem & definitionem
esse eiusdem disceptatio 221

demonstrationem omnino constare
eis quæ per se sunt, quando omnis
demonstratio ex necessariis sit & sola per
se sine necessariis, vbi ostenditur mai-
orimum signo, deinde argumentis di-
uisibus aliis 185

demonstrationes contrariorum, sunt di-
uinationes de contrariis 617

demonstrationes ex principio sunt, & fi-
nem habent quodam modo ratiocina-
tionem, aut conclusionem 1378.

demonstrationes plures eiusdem esse po-
sunt 220.a

demonstrationum alia ostendit, vt sit re-
solutio 374, alia quam aut re sit 372. et 373.

Illa bifariam fit, aut enim per effe-
ctum aut per causam quædem, sed re-
motam. Item quemadmodum scien-
tiæ ambabus vrantur 196.a

demonstrationum principia sunt causæ
177.f

demonstrationem propositiones neces-
sarias habere veritatem oportere, va-
de nascitur ea necessitas: ex eo enim,
vt sint vniuersales, ac per se sunt
181.c

demonstrationum resolutio si in infini-
tum eat, tum nullius fuerit scientia
ac rursus inducitur rerum ignorantia
204.c

demonstratiua propositio à dialectica
quid differat, 69.c

demonstratiua scientia circa tria verita-
tur 191.b

demonstratiua scientia ex principiis ne-
cessariis 185.b

demonstratiua scientia ex veris & pri-
mis, mediisque vacantiis, & ex notio-

ribus, & prioribus ipsa conclusione
causisque eiusdem est 177.d
demonstratiua scientia necessarium
est 181.d
demonstratiuam ratiocinationem ex ne-
cessariis esse oportere probatur 186.a
denominatiua ea dicuntur, quæ ab ali-
quo nominis appellationem habent
solo differentie casu 19.a
denominatiuus locus 319.a
densitas & raritas affectuum omnium
principium 583.a
densitas & raritas congregatio est, ac se-
gregatio quibus substantiæ genera-
tur, & corrumpuntur 583.b
densum quid 379.a

Dentes.

Dentis officium est mordere & secare
1200.b
Dentes accrescunt omnium ossium soli,
tota vita 1267.c
dentes Aethyopum, & cæterorum ho-
minum nigrorum cadent & ossa
883.f
dentes arma animalibus 1144.e
dentes canibus an mutantur 854.d
dentes canini hominis quo situ & natu-
ra, & quare tales, & tot dati 1144.b
dentes cuius natura, & ex quibus gene-
rentur 1267.b
dentes cum deciderint, denovo possunt a-
reri 1267.f
dentes eorum in senectute candidio-
res redduntur cæterorum vero anima-
lium nigrescunt 854.e
dentes exeri aliquibus animalibus aliis
non 853.f
dentes exeri apro ibid.
dentes exeritis habet aper sus, femina
non habet 912.e
dentes ex ossibus gignuntur 1267.b
dentes ex quo alimento 1267.f
dentes genuini hominibus quando nas-
cuntur 855.a
dentes hominis ad usum communem
prohibe facti 1144.a
dentes in animalibus multiplices eua-
riant differentia, & quibus habentur
853.e
dentes in secula pleraque non visus, sed
armorum gratia habent 1176.b
dentes maxillares molunt 1144.a
dentes maxillares nullum animal mutat
854.e
dentes maxillares senescentibus quibus-
dam prodierunt 855.b. & 1350.a
dentes in lingua quibusdam piscibus
861.b

dentes maribus plures, quam feminis
854.f
dentes gnomones asini
dentes maxillis inhaerent
dentes mutantur homini, & alii quo-
busdam
dentes non eandem naturam quam ex-
tera ossa habent
dentes ossium naturam emulantur
lore
dentes pedinatum coeuntes, ad pugnam
& ferocitatem dati, ne occurrere com-
trario auerantur, & hebreorum
1144.c
dentes piscium quare adunci, acuti, &
frequentes undique sicut
dentes primi quare decidant 1348.f
1349.e
dentes primores homini acuti, ut secant
maxillares latius, ut molant
dentes primores ut plurimum acuti, &
interiores plani
dentes primores maxillaribus
sunt
dentes proximi ossibus & quis eorum su-
sus
dentes quam pluribus in piscibus in
gula & palato
dentes quando emittit hos
dentes quare ante tempus gignantur De-
menti ratio 1148.f. & 1149.
dentes quare denovo nascantur
dentes quibusdam mulieribus ævum an-
no octogesimo nati, non tamen sine
dolore
dentes quibus plures, hæc via acior natu-
ra ex parte sunt, quibus verum
iores, & rariores vitæ sunt brevior
855.a
dentes quomodo differunt ab ossibus
1267.f
dentes serpentibus omnibus ex
867.e
dentes serrati aliquibus animalibus
continui
dentes serratos habent omnia
genera excepto scato 867.f
1144.f
dentes serratos habent quadrupedes
pare
dentes suam exerti
dentes suos nullos amittunt
dentes ultimi vigesimo anno ex-
1350.a
dentium consideratio
dentium decidentia an necessaria
1149.f
dentium generatio non violentes

INDEX.

nis, contra Democriti sententiam 1149. c
 denique forma & numerus talis in homine, locutionis gratia, & exprimentur litterarum causa 1144. b
 denique in animalibus opera & vicia 1143. e & seq.
 dentium in elephantis consideratio 854. f. & seq.
 dentium in equis consideratio 854. f. & seq.
 dentium maxillarum commoditas 1199. d
 dentium mutatio, & quibus, & qui mutantur 854. c
 dentium ordine superiore carent omnia cornigera 854. e
 dentium ordinem duplicem nullum animal habet 854. b
 dentium ordine triplici mantichora animal apud Indos 1199. d
 dentium oris 1199. d
 dentium oris, & quare talis 1199. d
 dentium ut firmum a deo, ut solutum inter ossa firmum respiciat 882. a
 dentium priorum officium prius 1149. d
 dentium situs 853. e. & 1148. f
 dentium usus & officium varium 1143. e
 dentium usus in quibusdam 1132. c
 dentibus caret homo, cum veniat in aetate 1168. a
 dentibus praedita sunt cetera animalia, aut dentium proportionali, dum nascuntur 1168. a
 dentibus non serratis animalia omnia fruge, herbaeque vescuntur, nisi vehementer eluciant, hoc excepto 1019. c
 dentibus serratis animalia bibunt lambendo, quibus continui forbendo 1019. b
 dentibus serratis animalia quae 853. f
 dentata alia animalia sunt utrinque alia, altera dentium ordine carent 853. e
 dentata utrinque non sunt cornigera, quippe quae primoribus maxilla superioris careant dentibus 1168. a
 dentire incipiunt pueri septimo mense 1007. a
 dentium motus & oculus pueri tactu virentes calidiores 1149. c & 1007. a

Dentex piscis.

Dentex carne vescitur, & mollia appetit 1019. d
 Dentex carnivoros tantum 1019. a. c
 Dentex piscis heros alius 1024. b
 dentici quae parte fel 864. e

dentici quot branchiae 864. c
 dentici venter procidit, cum pisces minores persequitur 1019. c
 dentice gregales sunt 1045. c
 destructe quam construere facilius 112. a
 de determinatione loci, vel accidentis loci 315. d
 de determinato ad simplex locus 289. b

Deus.

Deus & natura nihil faciunt frustra 602. f

Dij.

Dij in locis omnibus 111. b
 Deorum omnia plena esse Thales putavit 1181. b
 de J. & I. veteres tribuerunt, propterea quod solum est immortale 626. d
 dii supremum licium tam Graeci quam barbari tribuerunt, propterea quod immortale ad immortale est accommodatum 601. b
 de diis omnes homines estimationem habent 601. b

Dextra & Dextrum.

Dextra animalium pars efficacior sinistra 1187. a
 Dextra si defensio ac propterea dextrae partes omnibus eadem affirmantur 1133. e
 dextra pars, & abiuncta potior est sinistra: idcirco dextrae partes in hominibus maxime tales sunt 1134. b
 dextra pars iuvum praebet mcedendi 849. b
 dextra pars mouere, sinistra moveri apta est, ob eamque rem onera non parti mouenti, sed mobile imponi debent 1133. e
 dextra pars vide etiam Pars dextra
 dextra omnia validiora 1163. b
 dextra valentior 840. b
 dexter utraque manu solus homo nascitur 848. a
 dextra partes corporis calidiores sinistrae 1133. f. & 1105. a
 dextrum & sinistrum ex Pythagorae tribuunt 627. c
 dextrum & sinistrum animalibus competunt 627. d
 dextrum & laevum quid 628. c
 dextrum & sinistrum ex similibus partibus constant 840. b
 dextrum & sinistrum principia solum

Pythagoricæ 628.d
 dextrum laurumque plantis non ineft 628.e
 dextrum latitudinis principium eft 627.f
 dextrum finifiro contrarium eft 1161.a
 dexteri & finiftri ratio in animalibus 1331.b
 de uero collocatur, quod melius & nobilius 1150.e
 A dextra parte motionis originem trahi, argumentum fuit omnes, qui finiftra foli onera baulare 1331.d

Dialectica.

Dialectica ad quidam uilis 257.b
 dialectica aut in amplum creuit 441.a
 didictorū difceptatio ex quibus, & quot conflet 258.a
 dialectica principii incognita 441.a
 dialectica propofitū a demonstratione quid differat 69.c
 dialecticæ authores ordine Tifias Trasmachus, Theodorus 441.a
 dialecticæ facultas quibus autoribus creuerit ibid.
 dialecticæ inuentioni gratia debetur 441.c
 dialecticæ proprium 257.f
 dialectica & tentatrice omnes illiterati quodammodo uentur 416.b
 dialecticorum & tentatiuorum orationes non effe ad determinandum genus 435.d
 dialecticus arte fyllogiftica fubit tentatrice 416.c
 de dialecticis uilitate 257.b. & feq.
 de dialecticæ propofitione 263.c. & feq.
 dialectica difputatio ex quibus conflet 262.b. & feq.

Diameter.

Diameter metitur motum quadrupedum multipedum 849.a
 Diametrum incommenfurable eſte cum coſta, ſempiternum eſte 1262.d
 dici cum complexione, aut ſine complexione 19.a
 dici de ſubiecto, in nullo uerò ſubiecto eſte 19.c
 de iſis quæ dicuntur 19.a
 diſtans a iunctis ſpicula & corpore iuncti 1048.c

Diſtio.

Diſtionem propter quot modis hallucinari contingat 402.a
 diſtionum figura fallacia 403.f

In diſtione fallacia

A diſtio frequenter locus 227.d. & 247.a
 δις ὁρακὶν orationis genus quoddam 401.b

Dies.

Dies alcyonei ab alcyone aue dicti, quod tunc bruma ſerena exiſtit, dies ſcilicet ſeptem ante brumam, & ſeptem a bruma
 dies alcyonyos fieri circa brumam in ſiculo mari ſemper ubique contingit, ſed tantum in ſiculo mari
 dies decretorii in morbis

Differentia.

Differentia communiter, proprie, & propriiſſimè dicitur
 differentia quid
 differentia ſpecies in materia
 differentia uniuersalis ſpecies habet neceſſario
 differentia cum proprio communia
 differentia cum ſpecie communia
 differentia cum accidenti communia
 differentia & accidentis propria
 differentia & generis communia
 differentia & generis proprium
 differentia & proprii propria
 differentia & ſpeciei propria
 differentia alia, ſeparabiles, alia inſeparabiles
 differentia alia ſimpliciter, alia ſpecificiter
 differentia animalium, uide Animalium
 differentia
 differentia diuiſiua, & conſtitutiua
 differentia communes diuerſi facient
 differentia eadem partim conſtitutiua partim diuiſiua, uniuersa ſpecificiter ſunt
 differentia inſeparabiles per accidentia & remiſſionem & intentionem ſuſcipiunt
 differentia inſeparabiles per ſe
 differentia per priuationes fieri non debent
 differentia propriiſſimè aliud ſubſtantia
 differentia ſeparabiles
 differentia inſeparabiles, alia per ſubſtantiam per accidentia
 differentia ſpecifica quæ
 differentiarum inuentionis uſus

I N D E X.

litas
 differentis quæ faciunt aliud, divisiones,
 & definitiones assignantur 8.a
 differre communiter vires dicantur 7.c
 differre proprie vt aliqua dicantur 7.d
 differre propriissime vt aliqua dicantur
 ibidem.
 à differentia locus 315.c. & 351.d
 à differentia prædicante locus 306.a
 à differentia eiusdem diuisionis locus
 306.f
 à differentia quæ posterior est quàm spe-
 cies, locus 355.a
 à differentia speciei subiecta locus
 306.c
 à differentia subiecta locus 306.b
 à differentia apparentis defectu, locus
 306.b
 à differentia de genere prædicatione, &
 generis de differentia, loci 334.d
 à differentia: discrimine locus 271.f
 à differentiarum distinctio, locus 372.b
 à differentiarum distinctione, locus
 338.d
 à differentiarum prædicatione, locus
 307.a
 de differentia 7.c
 de differentiarum inuentione 272.b
 in differentias quæ species habeant, diffi-
 cultas paritum 107.c
 à difficultate, locus 294.c

Digiti.

Digiti medius eui longus 1193.b
 Digiti nouissimus quare parvus ibi-
 dem.
 digitus pollex quem vsu præstet manui
 1192.f
 digitus pollex vno inflectitur nodo
 840.d
 digitus quibus quaterni 1205.b
 digitus lyngis quomodo habent 1205.d
 digitus pars, quæ se inflectit, nodus siue ar-
 ticulus est: quæ rigida constat, interno-
 dium dicitur 840.d
 digitus manus longi, & pedum breues &
 quare 1197.f. & 1198.a
 digitus pedum quinque 840.f
 digitus quinque numero, manus partes
 840.d
 digitus sunt omnibus animalibus qui pe-
 des habent, excepto elephanto 824.a
 digitorum consideratio in digitatis
 1193.c
 digitorum flexus in homine ad quem
 vsu, & digitorum vsus qualis
 192.a

digitorum flexus ad quid vtilis 1192.f
 digitorum hominis & pedum, & manus
 consideratio 1197.f
 digitorum inflexus agitur in interiora
 840.c
 digiti implicamenta quædam Medici
 antiqui indebant 1189.b
 digitatus talus non est, nam si esset, digi-
 tatus non esset sed tantum latitudinis
 haberetur, quantum talus occuparet
 1197.c
 digiti pisces inter testata binis claudon-
 tur valvulis 904.b

Dignitas.

Dignitas quid in demonstratione 178.d
 dignitates, ea sunt ex quibus sit demon-
 stratio 187.f
 à dignitate locus 294.c
 diluuium Deucalionis tempore 756.a
 dimensiones tres corporibus perfectis im-
 esse, rationi consonum est 627.f
 diminutio multis & diuersis generibus
 eadem 1100.c
 Diogenes Apolloniara Medicus quid de
 venis tradiderit 824.b
 directio quid 138.c
 disceptatio dialectica ex quibus & quot
 constet 258.a. & seq.
 disceptatio, quod demonstratio & deli-
 nitio non sunt eiusdem 228.d

Discere.

Discerem credere oportet 408.b

Disciplina quæ est insti- tutio.

Disciplina ab antegresso quodam prin-
 cipio emanat 1453.f
 Disciplina à reminiscencia differt ibi-
 dem.
 disciplina quæ certior sit, quæ vna, quæ-
 ve diuersæ inter se disciplinæ sint 220.
 a. & seq.
 disciplinæ & eruditionis aliquid commu-
 ne in nonnullis animalibus habetur
 1041.b
 In disciplinis quot soleant quæci 226.c
 à dispositione habuit quid differat. 34.c

Disputatio.

Disputatio animalium viliorum non est
 spernenda, cum nullus sit in natura,
 in qua non mirandum aliquid indi-
 um habeatur 112.a
 disputatio dialectica ex quibus constet
 202.b.to.cap.

Differere.

Differendi facultas ex quibus, agnoscen-
 dum est 128.f

INDEX.

à sterendum in vtrâque partem con-
 tradictionis 397.b
 de differendi speciebus 266.a
 dissimilares partes, vide Partes dissimila-
 res
 à dissimili locus 367.e
 à dissimilitudine intensiōis locus 358.b
 à dissimulacione, locus 295.e
 dissolui quæ aqua, quæ igni possunt
 814.f
 dissolubiliū & indissolubiliū quæ
 causa 814.d
 à dissolucione differentiarum, locus
 358.d
 à dissimili finibus partium locus 369.a
 à distinctis finibus totius, & partium lo-
 cus 369.b

Diuerſa.

à diuerso genere locus 304.a
 à diuersis finibus medijs, locus 292.b

Diuisio.

Diuidendum his rebus est, quæ sita in
 substantia una, non his quæ accidunt
 1108.e
 diuidendum pluribus differentiis quod
 vnum est 1109.b
 diuisiua corpora quæ 819.b
 diuisiua & fissilia eadem quædam ibi-
 dem.
 diuisio animatorum per communia cor-
 poris & animæ munera facienda
 1108.d
 diuisio eorum, quæ per se, ab his, quæ per
 accidunt mouentur 519.b. & seq.
 diuisio syluestris & virbani ratione erro-
 nea 1108.e
 diuisiones in plures idem cadit 1109.a
 diuisione vt capto fiat 403.b
 ab eiusdem diuisione locus 373.a
 ab his quæ sunt eiusdem diuisionis locus
 373.a
 à diuisione locus 182.e
 à diuisione definitionis quæ per hoc cum
 illo datur, locus 369.e
 à diuisione relatiuorum locus 312.e
 de diuisione & eius syllogismo 119.e
 diuina & æterna difficulter vestigantur
 in b.c

Doctrina.

Doctrina & disciplina omnis intellectu-
 ua ex præexistente cognitione 175.e
 Doctrinæ participes complures anima-
 tes 830.b
 decendi & contemplandi duo habitus
 1099.f

Dorcæ vide Capræ

Dormire.

Dormiens neque omnino est, neque non
 est
 Dormientes in Sardo apud Iheroso-
 309.b
 dormientes quidam resurgunt, & ambu-
 lant, & vident
 dormientibus copia sanguinis partes ex-
 teriores deserit subitque interiores, ut
 vt adacto cultello, non æque effluere
 possit
 dormientibus somnia, & præter somnia
 accidunt
 dormire aliquem eadem parte qua vigi-
 lat animaduertere licet
 dormire animalia maximam temporis
 partem solent, & quare
 dormire omnia animalia pedestria, &
 sanguine prædita sensu ipso persepian-
 tur
 dormire pisces omnes quidam obserua-
 runt
 dormiunt pueri nati bonam tempora-
 rem
 inter dormiendum plerique mouentur,
 non paucisq; officiis ad vigiliam per-
 tinentibus funguntur, non tamen hoc
 imaginibus, aut sensu aliquo

Dorsum.

Dorsio animalia sanguinem habentia of-
 seo aut spineo consistunt
 dorsi partes (scapula & spina
 dorsum ponē pectus est
 Dorsum quid, eius partes, & situs ibi-
 dem.
 dorsum in polypo quid
 dorsi doloribus, sanguis vnde mitteretur,
 ex Polybio

Draco.

Draco cum per visum pomorum nauosa
 infestatur, succum lactuæ syluestris
 exorbet
 draconi inimica aquila, & quare
 draco piscis litoralis
 dualitas numerus minimus absolutus
 512.b
 dualitas triangulo tribuitur

Dubitatio.

Dubitatio duplex
 dubitare maximè facit oratio acuta
 dem
 dubitationes de contrariis sunt
 ductilia omnia, impressibilia sunt
 doctæ

INDEX.

Duces apum, vide Apum Duces, siue Reges.
Duces coturnicum cum abeunt, Lingulae, Otus, Matrix, & Cynchramus 103, d

Dulce.

Dulcius quod concoctum 1277. f
Dulcissimum & concoctissimum omnibus alimentis 126. b
A duorum separatione, locus 371. b
Dura non omnia fassilia sunt 819. a
Duras est id quod per summam partem tactu non cedit 810. b

E

Eadem & paria 317 f. 318. a
Eadem vi, tertio, & diuersis 371. e
Echeneus nigra in aqua non fluitat 815. a
Echeneus vide Remora.

Echinus.

Echini testa 1279. c
Echini in altissimo gurgite oriuntur 129. a, b
Echini exigui aculeos grandes, durosque gerunt 139. b
Echini pelagici contra urinae stillicidia valent 139. a
Echini candidi circa Toronem, & testa, & spina, & ouo, & auctiores ceteris 908. e
Echini cibo idonei, cum oua habere cernuntur 932. e
Echini corroduuntur à quodam vrux genere 910. a
Echini in Pyrrhæo Euripo mensibus hybernici meliores 932. e
Echini spinis suis ut pedibus vtuntur 509. a, & 1180. f
Echini Euripi Pyrrhai detrimento est stella ex testaceis 939. a
Echini omnibus dentes quot, & quales 908. e
Echini omnibus oua, sed exigua nonnullis nec cibo apta 908. d
Echini nulla caro, & quid pro carne 908. a, 1178. b
Echinometra echinos omnes magnitudinis excedit 908. b
Echinorum plura genera 908. a, 1179. a
Echinorum oua 1179. d
Echinorum caput versum in terram, per se supra est 908. d
Echinorum corpus quale 909. i

echinorum descriptio per partes 408. a, 1179. d
echinorum genus turbinat generis 1185. e
echinorum genus vnum medetur urinae distillationi 908. b
echinorum ij mouentur agilius qui sunt cibo idonei 908. c
echinorum oua ventri subdita, & quot, & qualia 908. f
echinorum testa qualis 1179. o
echinus inter testata maximè à natura munus 1181. d
echinus inter testacea quæ gradiuntur, ovisque caret 916. d
Enecephalus & lyphonis cause, eorum generationis & differentia 789. a, 2
De æthesi terminorum compositorum & obliquorum syllogismi 124. b

Effectio, Effecta.

Effectiua 296. e
Effectiua & corruptiua 371. b
Ab effectiui locus 295. e
De effectis, & causis 250. e
Effectio opificium præcedit 1481. f
Efficiens causa 462. f
effluxiones in mulieribus quæ effluxiones mulieribus inter quot dies fieri solent 908. e
effete aues & plantæ fiunt 1277. a
Eicos, hoc est consentaneum signum 173. e
eiusdem & diuersi loci 371. f
eiusdem diuisio 373. a
eiusdem distinctio 314. a
electio non absque mente est 467. a
electio communis est cogitationis & appetitionis 1482. e

Eligibile.

Ab eligibili propter se locus 296. b
Ab eligibilis diuisione locus 296. f
Eledona polypi species 898. f
Eleginipiscis gregales 1045. d

Elementa naturalia.

Elementa quæ 1185. e
elementa sensibilia in corpora sunt 491. b
elementa corpora tria sunt 452. b
elementa multitudinis finita & singula 462. b
Elementa non esse infinita similium partium 661. e
Elementa infinita Anaxagoras statuit 682. f

elementa an sint quatuor 679.d.710.b.
 714.a
 elementa causis habent mortis & vitæ
 m8.e
 elementa medietatum monstrandarum
 non esse infinita 212.c
 elementa iuxta gravitatem & levitatem
 non sumenda 712. f. non sunt æterna
 663.c
 elementa singula partici pare aliquantū
 vitæ 714.c
 elementis ex duobus asymbolis an reli-
 qua gigni possint 715.d
 elementis figuræ præter rationem attri-
 butæ 663.f
 elementis in symbolis alterum altero gi-
 gni non reliqua 716.a
 De elementorum ortu sententiæ variz
 698.c
 elementorum corpora tria sunt 614.b
 elementorum naturalium initia calidum
 &c. m8. e. materiæ gratia similium
 partium m5.a
 elementum quid 660.d

Elementa singularia.

Elementa singula singulis qualitatibus
 præcipue insigniuntur 715.b
 elementis non commune quoddam cor-
 pus esse diuersum ab ipsis quo gene-
 rentur 666.b
 elementa præter terram sensus instru-
 menta fieri possunt 1427.b
 elementa non posse æterna esse
 665.b
 Ex elementis intelligibilibus nulla sit ma-
 gnitudo 491.b
 elementa similia subleuunt Anaxago-
 ras 683.f
 De elementis opiniones antiquorum, &
 eorum incommoda 663.c
 elementa corporum quæ sunt iuxta Ana-
 xagoram 661.a
 De elementis diuersa Anaxagoræ & Em-
 pedoclis sententia 683.a
 De elementis Platonis in Timæo opinio
 non sufficiens 711.d
 elementorum non omnium una materia
 680. d
 elementa non sunt materia rerum natu-
 raliū, neque elementum elementis
 717.a
 ex elementis ut ex materia vniuersa na-
 tura componuntur 824.a
 elementorum generatio ex seipsis mutua
 confutatur 666.d
 elementa animam esse iuxta Empedo-

elem
 elementa non iuxta gravitatem & leui-
 tatem sumenda esse
 elementa nec transfigurationum, nec
 perficiorum resolutione ex semetip-
 si fieri
 elementis figuræ præter rationem
 commodantur
 ex elementis duo mouentia
 elementa materiæ similia
 ex elemento nullum animal constitui
 posse
 In elementis motum diuersorum quæ
 causa
 elementa omnia igne excepto putrescere
 804.e

Elenchus.

Elenchus est syllogismus
 elenchum cuiuslibet disciplinæ conser-
 rare eius artis periti est
 De elenchis catalylogismosque & talis
 ratiocinatione
 elenchus syllogismus contradictionis
 412.b
 elenchus ex diuisionis defectu
 elenchus ex propositionibus
 elenchus apparens
 elenchorum dialecticorum tantum
 mendii loci
 elenchus, aut vnus, aut duo syllogis-
 contradictionis
 Ad elenchis ignorantiam sophistica
 dargutiones reuocantur
 elenchus
 elenchis 399.d. & 401
 elenchis exercitationum utilitas

Elephantus.

elephantis promuseis manus vice
 elephantinaris qualis sit
 elephantis naris prolixa validaque
 elephantis lingua exigua
 elephantis dentes vtriusque quatuor
 855.b
 elephantis pedes digitati
 elephantis crura priora posteriora
 giora
 elephantis testes circa renes conu-
 852.d
 elephantis vox
 elephantis terram comedunt
 elephantis lapides deuorant
 elephantis alij oleum bibunt alij non
 1026.c
 elephantis ingenium mite & 856

INDEX.

elephanti facile mansuescunt	829.e	elephantos narem habet vespert	139.f
elephanti morbis inflatione contracti laborant	1036.c	elephantus partem laevam habet absolutam	847.f
elephanti inflatione alui infestantur, carteris malis immunes	1034.e. & 1036.c	elephantus diutius vivit quam homo	133.c
elephantus morbidus vix curescitur	1035.f	elephantos quam gravidam reddat, tangere non possit	935.e. & 1032.e
elephantus Indici bello donec	1046.a	elephantus quando incipit coire	989.f
elephantus inter se pugnant	1044.f	elephantus quare celeriter initum agat	852.d
elephantus ab altero victi mira confestim na-	ibid.	elephantus quomodo se inflectit	848.e
elephantus vix specula efficiantur	1036.e	elephantus singulos parit	106.b
elephantus aetas	1030.f. 1082.e	elephantus intestinum habet sinuosum	866.e
elephantus ad coitum effertur solent	979.a	elephantus qualem habeat lienem	ibid.
elephantus mites & mansueti	830.e	elephantus coituri solitudinem petunt	935.b
elephantus femina genitale habet inter femora	833.a	Eluquato & gelatio	821.f
elephantus natatio	1082.f	eliquabilum & inequalibilibus alia tracta-	866.f
elephantus pastus	1030.e	lia, aliqua non	ibid.
elephantus potus	ibid.e	Eluviones ex siderum traiectionibus	756.a
elephantorum incessus sine erum in-	1359.b	Embryi situs	1004.f
flexione	990.a	Empedocles Agrigentinus Mundum ta-	618.b
elephantorum vterus	1045.a	ctum asserit	Empedocles de motu, quieteque sententia
elephantorum venatio	863.f	566.f	Empedocles errores
elephantus iecur sine felle	847.f	Empedocles de generatione maris & ter-	719.e
elephantus nare vice manus vitur nolle.	848.a	minæ 1301.e.	Empedocles de generatione maris & ter-
elephantus nare in studiis respirat	848.a	Item de oculis 1332.	minæ 1301.e.
elephantus poplites posteriores more ho-	848.c	Item eiusdem error de sterilitate mulo-	1371.b
minis flectit	847.f	rum	Empedocles carmen de pure
elephantus digitos quinque in diuisos, le-	1194.e	1377.d	Empedocles sententia de frigiditate mu-
uiterque discretos habet	832.d	lierum	1018.e
elephantus mammas duas habet paulo	848.a	Do offe	110.b
citra pectus	848.a	En. rauli apud genus	975.e
elephantus genitale habet equo simile,	848.a	Ens.	
sed paruum	848.a	Ens non commune genus omnium	3.e
elephantus rectori narem erigit & offert	848.a	Ens quatenus vnum asseratur	444.a
elephantus animalium maximum & mul-	848.a	Ens aliud per se, aliud per accidens	466.d.
tissimum	848.a	Ens primum aut simpliciter	689.a
elephantus simul terrestre & palustre a-	848.a	Ens proprie non accidet eoquequam	445.e
nimal	848.a	Ens infinitum Melissus asserit	443.e
elephantus amat amnes	848.a	Ens in quod sit corruptio, & ex quo sit	generatio, an alicui sit contrarium
elephantus frigoris impatiens est	848.a	892.e	
elephantus vix ædificia euertat	848.a	Enthymema.	
elephantus, & homo maxime longevi	848.a	Enthymema quid	173.d
elephantus inter quadrupedes minimè	848.a		
elephantus biennio gerit vterum	848.a		
elephantus nascitur dentatus	848.a		
elephantus vnguibus caret	848.a		
elephantus nare sua arbores prostermit	848.a		

INDEX.

Enuntiatio.

Enuntiatio una prima oratio, affirmatio.
deinde negatio 50 f
enuntiatio oratio omnis ex verbo, aut
casu verbi 51 a
enuntiatio simplex 51 c
enuntiatio composita ibid.
enuntiatio diuisa & coniuncta 60 c
enuntiationes infinitae 57 a
enuntiatio oratio quae 50 f
De Enuntiationibus modalibus 61 c
enuntiationum modalium consequentiae
64 a. & seq.
enuntiatio contradictionis vtriusque pars
178 c
enuntiationum infinitarum oppositiones
57 f
enuntiationum necessarii ratio 64 c
enuntiationes contrariae quae magis aptae
dicantur 67 a
enuntiationis diuisio 30 f
enuntiationum differentia 51 f. & seq.
epagoge, id est inductio 170 b
epar bipartitum apertum 159 c
ephemerum animal 833 c. & 947 c

Ephori.

epicharmi exaggeratio 117 d
epiglottidis situs, & usus 843 b
epiglottide carenti comparata 860 b
Epiolus Papilio qui lucernis aduolat
1017 a
epipetrum planta 1181 a
epirus paruos habet asinos 1043 c
epirus quadrupedes magnas habet
894 c
epitroche vase 894 b
epitragex pisces 921 c

Equis.

Eque grauidae coitum patiuntur 1001 f
equa quem alinum recipiat 989 a
equus salacissimum animal, homine ex-
cepto 986 a
equi foeminas suas norunt 980 a
equi admissi in Creta a foeminis non
semouentur 979 c
equa natura libidinosa 971 c
equarum libido quibus extinguatur
980 a
equarum libidine accensarum signa
979 b
equae euentari dicuntur 979 c
equa ut exodon abortum faciat 1013 f
equi foetura tempus 944 c

equabus grauidae Scitae equitant
equorum coitus 985 c
equarum partus 978 a
equae equant 978 a
equa singulos parit 978 a
De equi partu & potu 1008 b
equi regis Scytarum prudentia
equum ouemque tot morbis quot & huius
minem, infestari 1008 b
equas proli amore miro teneri 1008 b
equa scilicet me parit 1008 b
equas secundas a partu deuorat
equa nunquam superbiat
equa stans parit
equus quando ad procreandum idoneus
986 d
equus ad sterilitatem idoneus
equi pulli parentibus suis paulo suble-
uiores 987 a
equorum incrementum 987 a
equa non est menstrua
equorum dentes 987 a
equi ut dentes amittant
equi interdum oculis caecis proueniunt
837 a
equi nonnunquam altero oculo caeci na-
scuntur 837 a
equus felle caret
equarum societas mira
equus in quo cerebrum, reliqua
magnitudine tenuius est
equi vocem agnoscunt equorum
quibus pugnant
equorum voces differre
equus pilo albescit per senectutem
dentibus 1034 a & 1034 b
equus balmum adamat, aqua deducta
1036 b
equi aquae turbidae gratia
equi turbulenta delectantur
equorum & mulorum vigor
equorum vita
equus mas viuit annos triginta quatuor
934 f
equo breuior vita quam homini
equum sexaginta quinque annos uiuit
934 f
equa plus quam quadraginta annos uiuit
934 f
equi gregales podagra laborant
vnicuique
equorum suppuratione
equi pastinaca deuorat, perniciosum
1035 d
equi domestici morbis plurimum obnoxii
1035 a
in equis vigor nervorum
equi lymphantur

INDEX.

equos sandaracae morbo interit 1035 f
equi Pharsalia cognomine iussa 1004 b
equi fluuiatilis descriptio 855 c
equi fluuiatilis in humore uiuit
1036 b
equi fluuiatilis in Aegypto gignitur
885 d
equi adipem habet 889 b
equi quadragenarius ut coire possit
987 d
equi alini genituram non corrumpit
983 c
equi dentibus continuis 833 f
equi occisus ab apibus 1074 d
equus & camelus odio dissident naturaliter
978 f
equus foemina extra vterum citius quam
mas perficitur 987 a
equus habet mammas 892 d. mas omni
tempore lactat 987 c
equus quantum temporis lactat 987 b
equus filipes 851 a
equus statim intra se animal gignit
1071 a
equa a partu quando impletur 987 d
equa praerupta hypomane furit
988 a
equa quare libidinosa 131 c
equa vuluam ubi habet 871 f. 872 a
equa emittit pullum 1036 a
equae lac tenuius atque
equae purgatio quanta
equo cordis dolor malum irremediabile
1035 c
equum odio habet florui 1043 f
equi bibunt forbendo 1019 b. chalcida
morsu intereunt 1035 c. gaudent pratis
rigidis & paludibus 1036 a. mares ma-
tissimi similes mammas habent 1035 b. pu-
illi ubi 1021 d. rabie concepti signa
1035 c
equi somniant 919 c
equi tempore coitus equos mordent
978 d
equi viriani & syluestres 1068 c
equi enita adiuncta 1037 f. 1038 a
Equifera Vere parit 930 f
Equifera genus quoddam 401 b
Equi vocalis habita 912 b
Equi partus 973 a. inter pisces carne ve-
lentes non aberrat 1066 a. ubi oua
dimacorum aculei pilorum vice
1036 c
Equicam spes aggerunt suis crateribus
949 c
Equi genus vermis 1092 a
Equi ex viceribus solis nascuntur, ma-
simae brassica 994 d. primo capientes

cibum, mox non capiunt 1091 d
eruum 11. auge, sed nocet pregnantibus
894 d
eruum boues optimat 704 d
eruina apibus grata 1077 a
esulentorum voluptas in descendendo
contingit 1098 c

Esic.

Esic in alio quocumque modo dicatur 493 a
Esic in seipso aliquid 493 d
In essentia & generatione contraria ratio
104 d
Esic ad praedicatum tertium 971 b
Id quod est multipliciter dicitur 103 d
Ab Etymologia locus 971 b
Esic piscis oua parit 1066 a
Euripus quibus piscibus valet 1066 b
Euripus Pyrrhaeum pisces hyeme relin-
quunt 1066 b
Europa leones habet ad Achelouem flu-
uium 1018 d
Europa fortiores habet bestias 1038 c
Europa non habet pantheras 1041 d
In Euxinum & Maeon flumina plorant
fluunt 979 d
exaetes pulvis aquila degenerans
964 d

Esanguia.

Esanguies siue volucres, siue pedelites
plus quam quatuor modis mouentur
833 c
esanguie nulla habet viscera, quae san-
guineis sunt 901 f
esanguie nullum ovum generat
1078 f
esanguia quae sunt 891 f
esanguia ferme omnia minus sanguinem
adolefcunt, excepti pauca 833 c
esanguia nec natura calida in se natura
non possunt 1077 d
esanguia nonnulla quare sagaxia, vel
prudentiora animalibus sanguineis
1031 a
esanguia non omnia verberem perant
1044 b
esanguia omnem visum naturam non
habent 1075 c
esanguia sanguineis et liuida esse, non-
nullis placet quoque argumentis
1018 c
esanguium contrariatio & ordo 895 f
esanguium extrema testa, crustacea con-
tinet, & quare 1064 b
esanguium genitalia tam inter se, tum
cum sanguine dissident 1010 d

exanguium generā quatuor, & nomina
ibid.

exanguium in differentias, quæ habeant
species partitionum passibilis 1107.d

exanguium in genere est mas & femina
1112. c

exanguium in genere membrum sen-
tiendi nutriendi, & mouendi, & pro-
portionale cordis 1116.d

exanguium insecta, quæ ex coitu gene-
rantur, aut quæ coeunt, vermem pa-
riunt 1143.f

exanguium plura genera 895.e

exanguia quot genera 1175.d

exanguibus nullum viscus 1151.a

exanguia quæ pedes habent, multi peda
omnia 1166.d

exanguia sanguineis umidiora 1113.b

exanguia animalia ingeniosa 1117.f

exanguia nisi magna sint brevis vita
sunt 1493.b

excisorum natura in feminam vertitur
1011.a

Excrementum.

Excrementum quid 1116.c

excrementum duplex 830.f

excrementum, aut alimenti inutilis, aut
vtilis 1128.f

excrementum contrarium alimento esse
vult 1173.f

excrementum humidum non omnia ha-
bent animalia 1119.d

excrementum omne insensile 1116.e

excrementi emissio semper vtilis 1131.b

excrementi omnis conceptaculum esse
debet 1112.b

excrementi humidi meatus qua parte
continetur 1119.b

excrementum præter naturam in corpore
1128.c

excrementa alui sensu carent 890.c

excrementa corporis quæ 873.d

excrementa non possunt mouere tactum
1112.d

excrementa per foramen exeunt, si me-
tus laxi, & pleni sunt 1133.a

excrementa tum alui tum vesicæ quoino-
do necessaria 1160.c

excrementis corporis natura abutitur ad
rem commodam, 1148.c

excrementum alimento contrarium
1173.d

excrementorum locus non omnibus a-
nimalibus 830.f

Excretoria pars 839.c

excreta forma commutantur 1111.d

excreta cur non generant 1114.d

excreta omnia mutantur in feminam
1114.d

1147.c

excretorum vox feminea

Exemplum.

De exemplo 1161.f

Exemplum ab inductione quid differat
1171.c

exemplum vt pars ad partem
expeda membro carenti genitali 1121.f

expedum alia animali pariunt, alia
1121.f

1143.a. b

expedibus nullis testes 916.f

Experientia.

Experientia particularium, scientiam
1151.f

niuersalem consequitur 1151.f

expulsio quid 1151.f

extenuatus solæ venæ apparent 1151.f

Extrema.

Extremi termini qui 1111.f

Extremis determinatis summo
media non esse infinita 1111.f

F

Faba.

Faba sresia bones obescat, & fabrum
herba 1121.f

Fabæ conferi debent ad apum aluerat
1077.a

Fabæ statuosa, & largius dare capere
bus, capellis, lactis copiam efficiunt
894.e

Fabarum cibo lac augeri 1111.f

Fabis vbi principium seminis 1111.f

Faber arcam nisi ex ligno facere non
test 1111.f

Facies.

Facies in homine quæ sit 1111.f

Facies pars dissimilars 1111.f

Facies hominis quare propositio dicitur
1145. b

Facies in homine duntaxat non est
anima 1111.f

faciei partes 1111.f

Factum.

Facta esse omnia impossibile
1111.f

Facultas omnis instrumentum
1111.f

INDEX.

- commodum
Falcula pennis valet
Falcula riparia
Fallacia.
Fallacia secundum opinionem 166. per
figuram dictionis 408. in dictione
407.c
Fallacia non ob dictionem sed ob rem
quoties contingat 404. a. simpliciter
dicto ad non simpliciter 404.c. ex acci-
denti 404. a. secundum prosodia 404.
a. a non causa ve causa 403. a. ex con-
sequenti 406. d. ex eo quod non sim-
pliciter ad dictum simpliciter
404.a
Fallere deceptio est 420.c
Falsum.
Falsum non propter hoc accidere quid
163.b
Farrago.
Farrago frugibus grauida pilum expolit
iumentorum 1030.d
Falsinatio cur suspecta sit 986.f
Farrago purpuratum quali 936.c
Farrax quid 1228.b
Farrax oris pars 838.d
Fauis.
Fauis floribus construuntur 949.a
Fauis sub terra in quibus mel est, vermis
nullus 950.d
Fauis ut castrentur 949.d. 1076.e
Fauis viciato vermiculi gignuntur
1072.c
Fauis apum viciatur aranea ibidem.
Fauis crabronum, quam vesparum latior
950.f
Fel.
Fel maior pars animalium habet 1172.b
Fel purgamentum est, & inutilis materia
1173.d
Fel lecori adiunctum, excrementum esse
videtur 1173.b
Fel nullum, vel exiguum habet salubris
constitutio 1173.c
Fel morborum acutorum causa est, iuxta
Anaxagoram 1173.a
Fel piscium longe remotum a iecore
1173.f
Fel amia, serpentibusque plerisque toto
tristino prætexum 1172.c
Fel confusum cameli ibid. d
Fel animalia habent 1164.g
fel grande quadrupedibus in Naxo
846.a
fel in cauda coruis Achaisis 863.d
fel nullum pecori in parte agri Chalcedi-
ci Eubœa 846.d
fel serpentibus vt piscibus, & eius situs
867.e
fel non est alicuius sensus gratia 1172.e
fel aliquid habet caliditatis 1170.b
Felle carent nonnulla ex viuiparia
1166.f
felle carent oues & capra in Chalcede
1172.f
felle quædam caruerunt, cum habere de-
berent 1172.f
Felle quædam carent omnino 1172.d
Felle quidam homines carent in iecore,
quidam non 1172.e
felle quæ carent 863.e
felle exuperant oues & capræ in Naxo
1172.f
fellis vacuitas longævitatatis causa 1172.e
fellis situs in animalibus 1172.b
fellis privatio in victimis quibusdam ani-
maduersa 845.f
Feles feminæ mares ad coitum cogunt
925.a
felis aues petit 1049.d
felis partus 921.e
felium coitus 925.a
Femur.
Femur hominis cauat 1164.d
Femur biceps 840.f
Feræ.
Feræ in Africa etiam alienigenæ & co-
eunt, & generant 1038.e
feræ non ruminant, præter ceruum 1087.c
Ferrum.
Ferri cum aqua collatio 1172.c.d
ferrum quod durum aut molle fiat 1144.b
ferrum & res odora 1439.f
ferrum liquefit arte domitum 811.e
ferrum vt defæctum reddatur ibid.
ferrum a calore liquefactum frigore in-
duratur 814.f. 815.a
Fibra.
Fiber ab aquis victum petit 1018.f
fibra communis pars sanguineis 877.d
fibra in auricula 837.c
fibra inter neruum & venam natura
881.b
fibra in sanguine ibid.
fibra terræ opera sunt 814.c
fibra tendunt a nervis ad venas
881.b
fibra quædam saniem continent
ibidem.

INDEX.

Fibræ quorundam animalium sanguini
defunt 881.c. 1122.f
Sine fibris non concrefcit sanguis 881.b
Sine fibris sanguis non coit 814.d
Fibula à fipina oritur 882.a
Ficarios culices caprificus generat
955.e
Ficedula vermiculis alitur 1013.d
ficedulæ & atricapillæ vicibus commu-
tantur 1085.a
ficile inæqualibile cur fit 815.b
ficile terræ potius opificium eft 813.c

Ficus.

Ficulno succo lac cogitur 893.f
fici & caprifici confideratio 1111.b.c
ficus appendunt caprifici ficus agricolæ
955.c
ficus cibus apum 1075.a
ficus opimat fues 1034.a
ficus fructificat caprificus non 1286.d
ficus pinguefcunt boues 1020.a

Fides.

Fides omnem opinionem fequitur, per-
fuafio fidem, ratio perfuafionem 1415.c
fidicula pifei appendices plures 868.a
fidipedes paruos admodum pariunt
1289.a
fidipedum viſus vbi 1016.d

Fieri.

Fieri multis modis dicitur 453.d
fieri fimpliciter multifariam dicitur
453.f
fieri aliud ex alio multifariam dicitur
1227.c
fieri aliquid ex alio dupliciter dicitur
453.d
Quæ funt, aliâ alicuius gratia funt, aliâ
non 466.e
Quod fit omne femper compositum eſſe
454.a

Figura.

Figura ſecunda 75.a
figura tertia 78.a
figura plana 631.c
figura tertiæ ſyllogiſmi non vniuerſalis
ſunt 80.d
Figuræ diſtinctionum fallacia 409.e
figura primæ modi ſyllogiſtici quatenus
abſoluti 72.d
Figuræ ſecundæ ſyllogiſmi quatenus ab-

ſoluti quatenus non 75.a. & 174
figura tertiæ ſyllogiſmi abſoluti 74
figura tres, & indirecti ſyllogiſmi ad-
uicem 80.d
figuram eſſe cauſam motus velociora
vel tardioris 681.b. toto capite
Figuram primam maxime ſcientia 17
commodatam eſſe 198.c. & 164
figurarum omnium mobiliffima rotunda
1374.c
figurarum mutationes & tranſitus in qu-
busdam inieſtis 547
figurarum cauſas, & quomodo referuntur
1103.e
figuratio figuræ non contraria videtur
418.a
Fimus bonafi adurit 1020.b

Finis.

Finali cauſa num caret aliquoties 11
tura 479.a
finalis cauſa 461
A fine locus 352
A fine meliore locus ibidem
Propter finem aguntur omnia
fini gratia cuius & qui principium à ca-
tione & definitione ſumitur
473.f
finis quodam modo & nos ſumus
461.f
finis gratia cætera ſunt
finis non quoduis vltimum eſt
Finis boni honeſtiſque rationem habet
112.c
Finis proprium cuiusque generationis
130.c
finis melior 192.b. & 193
finis propinquitas
finita loco ſunt & totum
finitorum nihil infinitam potentiam ha-
bet
finitiones per hæc, & ex his
finitum & infinitum in motu 547.e. 11
ſeq.
finitum & infinitum ſimiliter inueniuntur
in magnitudine ac tempore
finitum omne quouis conſumitur deſinitio
tio

Fiffile.

Fiffile quid
Fiffile nullum eſt molle
Fiffile per longum, diuiduum per leu-
819.c
Fiffilia corpora quædam, quædam non
818.f

INDEX.

Nostia & diuidua eadem nonnulla
 819.b
 Nolepatio & fissipes 1109.c
 Fistula.
 fistulae piscibus à cordis excremento
 869.a
 fistulae sicus 1110.d
 fistulam gerentia pulmonem habent
 1110.b
 fistulam quare habeant maxima quaedam
 ibid.
 fistulam pisces qui habent,branchias non
 habent 811.f,812.a

Flamma.

flamma spiritus sicci feruor 735.c
 flamma ex humore & siccitate assidue
 commutatis suboritur 761.b
 flamma plus urit,quàm aqua feruens, sed
 aqua feruens tactu plus calfacit
 1119.b
 flammabilia corpora quæ 810. d
 flammæ cur in summo aere appareant
 731.toto cap.
 flammæ calor quo differat à calore aquæ
 1119.b,c

Flatus.

flatus nonnulla copiam lactis efficiunt
 814. e
 flatus quid
 flatus putredinem prohibent 819. f
 1143. a

Flexio.

flexio & dirigi quid sit 817.b
 flexio quid sit 358. e
 flexibilia corpora quæ 817.b
 flexus membrorum diuersus 848.b
 flexus omnium excaroes 1163. e

Flores.

flores purpure quomodo detrahant, & quan-
 do deterior 218.d
 flores purpure ubi & qualis 218.e

Florus.

florus
 florus auis 1015.e
 florus apud amnes degit, cui color pul-
 cher, & vita commoda 1054.c
 florus odore equum habet, & quare
 ibid.
 florus, spinus, & ægithus odium inter se
 exercent 1044.d
 florus vermiculis alitur, & eius magnitu-
 do 1015.e

Fluctuatio & Fluctus.

fluctuatio
 fluctuosus est impulsus
 fluctuantia animalia vt motum exercent
 ibid.

Flumina.

Flumina plurima amplissimaque de mon-
 tibus fluunt 731.d
 flumina quædam absorbentur, & aliis lo-
 cis redduntur 731.e
 fluminum omnium vastissima Danubius
 & Nilus 765.e
 Flumina fugiunt, odorem sentientes 215.a

Fluius.

De Fluiorum ortu 750.d
 Fluiorum in Antandria mira vis 837. c
 Fluios qui pisces amant 1030.e
 Fluxiones cerebri quibus maximè acci-
 dunt 1127.c
 Fluxiones pituitæ imbribus similes ibid.
 Fluxus deprauationes conceptuum 1121.a
 Facundi minus viri & mulieres pingues
 1130.e
 Facunda minus quæ adipe pinguescunt
 890.a
 Facunditas propter quid 1125. e

Fœmina.

Fœmina quod semen in se mittit, appella-
 tur 811.a, 1111.f
 fœmina & si mare à se distinctum non
 habeat, ex se ipsa generare potest
 1159.f
 Fœmina in lucem edita mare citius persi-
 citur 1123.f
 Ex fœmina corpus esse, animam ex mare
 1154. e
 Fœmina quasi mas lesus 1151. f, 1151.f
 Fœmina est quædam impotentia 1134.f
 Fœmina sanguine abundat quibusdam lo-
 cis 1105.e
 fœmina in cartilagineo genere maior
 quàm mas 916.b
 Fœmina infirmior est, ac pilum habet te-
 nuïorem quàm mas 922.0
 fœmina vt carne, cruribus, pedibus, voce
 à mare differat 922. e
 Fœmina quid 831. a
 fœmina contrarium maris 1136. d
 fœmina de toto animali dicitur 1111.b
 fœmina in generatione materiam præbet
 1111.e, 1136. d, 1138. d, 1138.d
 Fœmina circa d. em nonagesimum in fini-
 sto latere mouetur 999.a
 Fœmina omnium animalium in opere so-
 bolis acerbior mare 963.e
 Fœminæ quare non similitur vt mares
 persciantur in genere hominum 1131.e
 Fœminæ minus venosæ, quàm mares
 1122. f
 Fœminæ partes quæ propriæ 1111.0
 Fœminæ & viri partes internæ nihil dif-
 ferunt præter uterum 847.a

INDEX.

Formine in viuiparis, minores matibus 123.a
 Formine vox quam mari acutior 931.e
 Formine nulli arma dantur ad pugnam 129.f
 Formine caro humidior, genua planiora, &c. 922.c
 Formine animalium quæ potissimum inceduntur libidine 979.b
 Formine austeri flatu concipiuntur in capris & ouibus 982.d
 Formine magna ex parte mari similes 1004.a
 Formine omnium animalium ferociunt à partu 973.d
 Formine piscium vinaciores maribus 921.b
 Formine quando similes patri 1110.f
 Formine edunt oua oblonga 958.b
 Formine mare calidiora quidam falso opinantur 1105.c
 Formine signi initium degenerandi est 1309.a
 Formine corpora quam marium minora 1233.a
 Formine affectiones 1042.d
 Formine affectus in omni animalium genere ibid.
 Formine nature peruersio 1011.a
 Formine omnium mulier sanguine abundat 991.d
 Formine faciunt aquæ crudæ & frigida 1308.c
 Formine genera magis nouella & senescens ætas 1307.e

Fœtus.

Fœtus caprarum quilibet 914.b
 Fœtus humanæ tempus 935.b
 Fœtus apum & fucorum candida 949.f
 Fœtus crabronum & vesparum 950.e, & seq.
 Fœtus quadrupedum ouiparorum 955.f
 Fœtus quorundam piscium est apud 975.c
 Fœtus quando in utero formetur 999.d
 Fœtus huminus ante septimum mensem non vitalis 1002.f
 Fœtus mense octavo ubi vitales sunt 1001.a
 Fœtus unde cohercant 1314.a
 Fœtus incipientem per umbilicum 1238.b
 Fœtus partibus aut desinentibus aut abundantes vnde 1315.d
 Fœtus quando findatur 699.b
 Fœtus membranis & secundis obuolutus continetur 1110.b

Fœtus augetur per vmbilici annectum 1268.c
 Fœtus & qui in animalibus, & qui in principio vita plantæ uiuunt 1231.
 Fœtus apum quando venit parcius 949.f
 Fœtus autem incubitu excluditur 950.
 Fœtus crabronum qualis 950.
 Fœtus hominis formina, quæ verum erit intra tertium mensem indistincta 999.d
 Fœtus hominis grandescens causa vtriq; bit & palpitat 1000.
 Fœtus in utero moles superior primò distinguitur 1001.
 Fœtus in utero quæ partes primò geruntur 1002.
 Fœtus vixit qualis 1003.
 Fœtus mors in utero quando eorum matribus 1001.b, in utero sitis quæ 1004.e
 Fontes montibus propinqui
 Fontes in supremam stupinam pariter non profundi 1005.
 Fontium situs sub montibus
 Forceps crustæ validior dexteri

Forma.

Forma est vnum 1006.
 Forma & natura dupliciter dicitur 1007.
 Forma in naturalibus & artificialibus alibi ipsi per se, aliud multa cum natura 614.f
 Formalis causa 1008.
 Formam esse naturam 1009.
 Formarum forma intellectus 1010.
 Formæginis 1011.
 De Formicarum costu & partu 1012.
 Formicæ studium 1013.
 Formicæ nihil venantur 1069.f, nulli peris subditæ sunt 1070.
 Formicæ quæ equites dicuntur non in Sicilia 1071.e quæ cæcitas suas linquere cogantur 1072.
 Formicæ civilis, 829.b, domicilium parat 1073.
 Formicæ quando nascuntur 950.a, murescunt prudentiores nonnulli sanguineis ubi gustus membrum habent 1074.

Fortuita.

Fortuita seu accidentia nec semper magna ex parte incidunt 1075.
 Fortuita non necessariò eveniunt 1076.
 Fortuiti exemplum 1077.
 Fortuitorum causæ indefinitæ 1078.
 Fortuitorum cum causæ fuerint 1079.

INDEX.

Fortuna & casus in finibus habitatur 464.e
 Fortuna, & casus inter causas numerantur ibid.
 Fortuna causa quibusdam, sed obscura mēti humane videtur 466.a
 Fortuna quæ esse dicantur 466.a, & seq.
 Fortuna quæ pati dicantur 468.a
 Fortuna & mens circa idem variantur 467.a
 Fortuna in quibus sit 468.a
 Fortuna & casu quæ sint 625.b
 Fortuna indefinita causa 467.a
 Fortuna & casu multa fieri 465.b
 Fortuna quod à causa differat 467.f
 Fortuna diuinitu quoddam, & excellens 466.a
 Fortuna quæ sunt quo differant ab his, quæ natura 468.f
 Fortuna in quibus causa per accidens 467.a
 Fortuna non agunt inanimata, belluæ, & veri 468.b
 Fortuna incerta est 467.e
 Fortuna & casus in quibus sint causa per accidens 467.f
 Fortuna prosperitas & infortunium quid 467.d
 Fortuna prosperitas incerta non sine ratione 467.e
 Fortuna quæ ascribantur 464.e, & seq.
 Fortuna negantium rationes 464.f
 Fortuna & casum aliquid esse 467.e
 Fortuna esse iuxta veritatem declaratio 466.a

Fortunatus.

Fortunatus aut infortunatus quis 468.b

Fractio.

Fractio & ruptura quod differat 817.e
 Fractio corpora quædam 817.d

Frater.

Frater quid 995.c
 Frater vetricis quid 871.e
 Frigidulenti quibus planta pedis plenior 841.a
 Frigidula corpora quæ 819.d

Frigus.

Frigidiora & humidiora ouum & animal intra se patiunt 1242.d
 Frigidiora & sicciora ouum patiunt in peritum 1244.a
 Frigidiores rationes 1248.b
 Frigiditas loci confert ad senem vocem 1242.b

Frigiditas aliqua, naturæ non priuatio in omnibus 120.a
 Frigidum multipliciter dici 120.d
 Frigidum cibo carere facile pati 120.a
 Frigidum tot modis dici, quot calidum 120.d
 Frigore consistit alimentum 1263.b
 Frigus quatenus agens sit 811.a
 Frigus aliquoties calfacere, & comburere dicitur 811.b
 Frigus magis ad paribilia, quam ad agentia 811.a
 Frigus & induratur & densatur 1319.d
 Frigus eiò afficit quod parum est 1244.f
 Frigus cogendi exsiccat 1199.a
 Frigus cogendi caloris 1263.e
 Frigus vias habet cogendi 1201.b
 Frigus 1201.c
 Frigilla maior lynx 1201.e
 Frigillago 1063.d
 Frigillari accipitres 1063.d
 Frigidibus arcentibus venæ restinguuntur 1155.c

Frons.

Frons quid 856.a

Fructus.

Fructus quo differat à semine 1212.b
 Frugibus vescentes aues quæ 1016.b
 Frugilega auis vermiculis altitur 1016.c

Frustrum.

Frustrum annua 1176.f
 Frustrum quid 468.c

Fuca.

Fuca nidum sibi sternit, & in fragula parit 1240.c
 Fuca quo cibo vitatur 1071.f
 Fuca b's parit in anno 971.a.b
 Fuca mutat colorem 1040.c
 Fucarum mas quo differat à femina 912.b

Fucus.

Fucus 948.d
 Fuci carent aculeo 910.b
 Fuci vi exemptis pennis in alneo reliquuntur pennæ erodant 1072.f
 Fuci quando expellantur 1071.d
 Fuci ubi gignuntur 1069.f
 Fuc genus apud gregale 1069.f
 Fuci magnitudine æmulantur duces 1231.b
 Fuci non generant 1231.d
 Fuci non generant 1231.f
 Fuci quare vixi 1070.c
 Fucorum consideratio in operationibus & vita 1231.e
 Fucorum copia annis prosperis 1071.c
 Fucorum maior copia ex quibus apibus 1071.d
 Fucorum nullum minus 1071.d
 Fucus 1071.d, 1069.f, 1069.f
 Fucus 1071.d

Fucus omnium apum maximus, sed igna-
uus 1071.f

Fulgur.

Fulguratio propter frigus suboritur 776.b

Fulgarum aucupatio 1063.c

Fulica avis vbi videtur 1016.f

Fullo insecto voluere, cuius oculis anten-
nae praeferuntur 911.c

Fullo piscis gregalis 973.f

Fullo piscis vbi oua sua reponat ibid.

Pullones vagin. penaeus 910.d

Fulva nuda species 790.& passim.

Fumus quid 819. fumo. a

Furpus subiectum ignis 1120.a

Fur.

Fur in apum genere 1071.f

Fur. terrum genus apum, qualis 948.d

Fur. nei piores 930.b

Fulanei vi ingrent, aut quiescant 1027.c

Fulus agrestis herba apibus grata 1076.f

Futura nequeunt memoria repeti, sed opi-
nionem prehendi & spe praesumi 450. d

In furaris contingentibus regula contra-
dictionis quatenus locum habent

54. a

Futurorum, praetitorumque non est sen-
sus 1450. e

G

Galades conchae 904. c

Galena aqua, oleove mista fistum ef-
ficat 1248. c

Galerita alaudae species, & quare dicta
1038. f

Galeritae 946. b

Galeritae penna in vagina inclusa est 1361. a

Galeritae quare pennae crusta obtegit
118. f

Galguli passus, & magnitudo 1016. a

Galgulo inimicus crex 1043. f

Galgulus pugnat cum lybio 1041. b

Galgulus incola Deloponnese 1016. a

Galgulus & lardus arici 1044. c

Galgulus colit fructus, & nemora ibid.

Gallus.

Galli supra Hispaniam colentes, asinis ca-
rent 1273. b

Gallia terra quare sine asinis 1038. c

Galli gallinacei effeminati 1084. d

Gallinacei salaces sunt 829. f

Gallinacei se invicem subigunt 1053. a

Gallinacei vi castentur 1086. b

Gallinacei crassa qualis 860. c

Gallinacei tantum maribus datus cantus
918. d

Gallinaceis vox post pognam 918. c

Gallinaceus crissam perularem habet
860. c

Gallinaceus aliquando matris officio sur-
gitur 1084. c

Gallinaceus habet appendices 829. b

Gallinaceus tempore coitus testes habet
971. f

Gallinaceus conpescitiores 1074. a

Gallinaceus qua sit natura 1074. a

Gallinaceus ingluviem praeposiam habet
883. f

Gallinaceus ventriculo

Gallina.

Gallina toto anno parit, mensibus exceptis
977. a

Gallina duobus 977. a

Gallina gignit subuentanea sine coitu
117. 8. c

Gallina incubante si tonet, oua perire
959. b

Gallina pulueratrix 1082. d

Gallina iuvenex quando pariat 900. a

Gallinae quaedam parit gemina oua 900. a

Gallinae vulgares fecundiores sunt gene-
rosius 1074. a

Gallinae quaedam praefecunditate parit
1074. a

Gallinae Hadrianae fecunda 1084. a

Gallinae cucurientes 900. a

Gallinae a coitu horrescunt, se excun-
t & festuca se suffrunt 900. a

Gallinae quanto tempore oua excludunt
959. a

Gallinae coeunt cum diuersi generis ani-
bus 1084. a

Gallinae generosae quomodo procreantur
128. b

Gallinae oua quandoque mollia parit
267. f

Gallinae ouum quot diebus a coitu com-
stat 900. a

Gallinae quo modo coeunt 900. a

Gallinarum partus sepe monstrosi
914. f

Gallinarum coitus & partus 1273. d

Gallinarum varietas & fecunditas 1074. a

Gallinago 1074. a

Gallinago hominem mire diligit 1074. a

Gallinaginis consideratio & aliter 1074. a

Gammari.

Gammari vbi gignantur 1074. a

Gammari vi senectutem exuunt 1074. a

Gammari consideratio & deiciuntur 900. d

Gammari genus crustatorum 1074. a

Gammari non amant linosa 1074. a

Gammari odore eleorum capiuntur 1074. a

Gammari quomodo coeunt & quid 1074. a

INDEX.

gammari-facies	201.a	causam quandam dicantur	680.e
gammari demes	200.f	generari aliquid, atque interire simpliciter	682.e
gammari cornua	201.a	an contringat	682.e
gammari collum	201.b	generatione posteriora, natura priora	682.e
gammari pedes	ibid.	sunt, & contra	682.e
gammari color	200.d	generatio simplex & naturalis, cui oppo-	682.e
gammari semine a mare nullum d. feri-	ibid.	sita naturalis corruptio, primarum qua-	682.e
men	201.e	liturum opus est	682.e
gammari quid a locusta differat	200.b	generatio & corruptio in ipsis contrariis	682.e
gammariorum forcipes	200.b	est	682.e
Gaus alba viciat apud mare	200.f	generationem neque omnium neque nul-	682.e
Gaula anas, & harpa, inuicem dissident	200.f	lus simpliciter corporis esse	682.e
201.b		generatio substantiam sequitur, non con-	682.e
Gaula, & partus		tra	682.e
Gaula gula qualis	201.f	generatio ab alteratione quid differat	682.e
	201.f		682.e
Gelatus, & Gelu.		generationem ab alteratione differre nō	682.e
Gelatus quid	711.d	posse, defendere, qui omnia vnum esse	682.e
Gelata frigore quoad aquam referantur	821.a	aiunt	682.e
Gelu aut terram	821.a	generatio ex contrariis naturalis	682.e
Gelu sicca acta, & per accidens potens	110.e	generatio & materia priora sunt tempo-	682.e
na, & per se humidum	110.e	re, essentia rei	682.e
Gela densitas humoris & frigoris	714.f	generatio ex ovo in piscibus, simili agitur	682.e
		modo	682.e
Gemini.		generatio ex ovo piscum, & aurum quo-	682.e
Gemini ferē similes	1004.a	modo differunt, & conueniunt	682.e
Gemini pauci feruantur, si diuersus sit se-	1004.a	& seq.	682.e
cus	1004.a	generatio marium, vel seminarum in hu-	682.e
Gemini nati infantes cur minus feruantur	1004.a	mano genere vnde	682.e
1004.a		generatio multorum est, quia necessaria	682.e
Gemini sepe in eodem loco vteri	1004.a	non d.	682.e
Gemini precise coalescere nequeunt	819.d	generationis causa an seminis corporean	682.e
Gemini cutis non eorū vulnerata	885.a	genitale	682.e
		generationis finis in homine	682.e
Generatio.		1004.b	682.e
Generationem necessariū esse	631.a	generationis naturalis plures cause, &	682.e
generatio quid	715.b	quæ, & quæ prima sit	682.e
generatio & interitus quid	631.b	generationis principium, mas & semina.	682.e
generationem rerum perpetuam esse	715.b	& quare	682.e
715.b		generandi principia quorundam vi pa-	682.e
generationes rerum quare semper du-	690.b	rorum	682.e
rent	690.b	generatio & obitus organum animalium	682.e
generationem & corruptionem quidam	690.b	communis est, sed modus diuersus	682.e
tollunt	690.b	generatur ex latu latu	682.e
generatio substantia est, non contra	690.b	generatio in testaceis & stirpibus sine	682.e
1004.a		mat. officio	682.e
generatio alterius corrupta est	690.d	generationis mas matris quæ signa ha-	682.e
generatioem primam esse impossibile	690.d	beat	682.e
690.d		Generatum quippiam, incorruptibile &	682.e
generatio ex non ente vi statuenda	691.d	absolutum	682.e
generatio est ex non ente in ens	1250.d		682.e
generatio simplex	521.a		682.e
generationem fieri ex simplicibus	411.b		682.e
generatioem & corruptibilem capias in-	711.d		682.e
quidam expedire	681.d		682.e
generatioem, qui alterationem esse di-	681.d		682.e
681.d			682.e
generari simpliciter & interire, quam ob			682.e

Generabile.

Generabile quibus modis dicitur	620.a
Generabile quomodo prius non esse po-	621.a
test	621.a
generabile & corruptibile se mutuo ge-	621.a
nerantur	621.a
Generi & inuenti, corruptibilibus & incor-	621.a

raptibilis cognoscendi modos esse 619.
& seq.
Quod generationis & corruptionis series
sit perpetua 715.c
De generationis corruptionisque rerum.
antiquorum opiniones 651.c
De generatione & corruptione Plato nō
sufficientem determinationem exequi-
tus est 684.c
De generatione Hesiodi sententia 654.c
In generatione animalium natura picto-
ris officio fungitur 1264.d
Quibus corporibus generatio conveniat,
eā prima sint corporū elementa 660.c
Quod generatio mutua corporum simpli-
cium 715.b
Quæ generantur, omnia etiam corruptio-
ni obnoxia sunt 618.b
De generatione qua similes aut dissimiles
nati maioribus sunt, alivē, sententia
veterum 1311.f
Ad generantem moderatōe coitus o-
pus 1083.c
Liberabile & incorruptibile nihil casu
esse potest 623.b
A generationibus & corruptionibus locus
309.c

Generosum.

Generosum quid 830.b

Genitale.

Genitale membrum tanquam abjectum
est animal 1488.c
G. multa membra non eadem omnibus
animalibus esse 1112.e
Genitalis differentia numerosa 865.a
Genitale marium aliis foris est, aliis intus
862.c
Genitilium geminorum quæ causa, &
qualia sint 1119.c
Genitale duobus foraminibus peruium
846.f
Genitale cervicis vesicæ adnectitur ibid.
Genitale hominis quale, & qua parte in-
tumesceat 883.a
Genitale homini mari quando & magni-
tudine, & specie proficit 296.b
Genitale locus excrementis seminalibus
1129.c
Genitale membrum non habentia quare
non habent 1115.b
Genitale membrum quæ habeant, & quæ
non 1114.e
Genitalis hominis depravatio facit ut ma-
res ab ortu naturæ impubes & infecunda
sint 296.a
Genitalis moliebri & virilis forma 819.f
Genitalium membrorum in quous am-

manie forma, sicut, & differentiæ
869.c
Genitale excrementum, cur non omnibus
matibus sit, eam sit omnibus feminis
1254.c.d

Genitura.

Genitura quid 1128.a
Genitura principium generationis 1128.a
1121.f
Genitura excrementum 1176.c
Genitura humidum, animalibus adnatum
892.c
Genitura humor animalibus post genitum
1128.e
Genitura humor quidam excrementum
& humida natura 1151.d
Genitura maris in utero se habet ad mem-
brum, sicut coagulatum ad lac 1153.c.d
Genitura quomodo trahit ab utero 1156.c
Genitura corporis consideratio 1156.c
Genitura lo. o pisces thorum habent
892.d
Genitura similis cerebro 1171.a

Genus.

Genus & poples commune femoris & tibiae
841.a
Genus patella imposita 1080.d
Genus hominis incurvatur 1164.d

Genus.

Genus multipliciter dici 113
Genus quid à proprio differat 113
Genus quid 113
Genus est sub quo species collocatur 79
Genus est quoddam totum 1107
Genus singulare in duas differentias di-
dentes resuratur 1107
Genus quid ab aliis prædicabilibus
113
Genus specie prius 1107
Genus quid à specie differat 1107
Genus à specie ut differat prædicatur
6.c
Generis & speciei communia 113
Generis & speciei propria 113
Genus quid à differentia differat 113
Genus quid ab individuis differat 113
Generi & differentia communia 113
Generi & differentia propria 113
Generi cum proprio communia 113
Generi & proprio propria 113
Genericum accidente communia 113
Generis & accedentis propria 113
Genera prima decem quasi principia
sunt in quolibet prædicamento
Genus generalissimum quid 113

INDEX.

genus generalissimum de generibus & speciebus & mulioidis omnibus prædicatur	61	quicquid generatur ex aliquo, ad aliquid pergit	114.e
genera & species subalternæ	5 d	gingiva bifida oris compago	83.e
genera & species subalternæ quid ibid.		ginnus ex equo & asino	1274.c
generum subalternorum differentie eadem esse possunt	20.a	ginni ex equa & mulo prodeunt	989.b
generum diversorum & non subalternarum positorum, diversa sunt species & differentie	ibidem.	gladij stylo agitantur	1011.d
genus quodvis distrahi non debet	106.f	gladiolos	898.a
generis & speciei consideratio per totum	109.f	gladio qua parte fel	864.c
generis vno nomine quare non appellatur bestias, tum aquaticæ, tum volucres	110.a	gladio quot branchiæ	861.d
genera animantium summa quæ	834.a		
genera sunt quorum vna est tantum differentia	1106.e	Glands.	
generibus in multis & diversis compluribus eadem	1100.d	Glandes in rimis cavernisque laxiorum generantur	918.d
		glandes non videntur olfactum habere	916.d
Genera causarum.		glandes suum cibum, sed carnem humidam faciunt si solvantur	1014.b
A genere locus 290.f. & 306.f. & 317.d. & 354.a		glanibus essentia abortum patiuntur oves, & aliquando sues	ibid.
genere & specie locus	280.b	glandula in pene	319.d
genere subiecto locus	304.f	glanus siue hyena	1018.b
genere subiecto speciei	306.c	glanus canes capite	ibid.
genere differentie subiecto locus	306.f	glanus homini insidiatur	ibid.
generis distinctione locus	355.b	glanus sepulchra effodit	ibid.
generum communiōne locus	315.b	glaucoma senescentibus magis evenit	133.c
generis absentia locus	351.b	glaucoma siccatas oculorum	ibid.
generis medijs diuortio locus	372.b	glaucoma oculi potius accidit	ibid.
generis permutatione locus	364.f	glauco & æstare latet	1017.c
genere contrario locus	307.e. & 308.b	glauco piscis pelagus	1024.b
genita supeditat ceram apibus	1075.f	glauco humilis sibi in cibo, siue ferat iterum, siue non	1020.d
		glauco pisci appendices pauca	868.b
		glauco latenti in ipsis arboribus	& 140.
		glauco per id tempus vehementer	1028.e
		glauco a tergo bubulo & nonnullis piscibus	885.a
		glaucones dentes asini vnde dicitur	988.b
		glauco aquilæ descriptio & natura	1061.c
Geometria.		Gobio.	
Geometria rationes quæ ex principijs geometricis	1275.f	Gobionum partus	971.f
Geometria dormiens remotius quam vigilans, & vigilans quam qui tam contemplatur in potentia est	1247.d	gobiones apud Cretam pinguescunt	1020
		gobius albus Euripi non est pelagus	1066.e
		gobio piscis litoralis	1024.b
		gobionum appendices plures	868.4
		gobiones ab aqua gubionaria	975.c
		gobiones gregales	1045.d
		gobiones pinguescunt in fluuiis	1030.d
		gobionum victus	1075.f
		Gorgias sophista	446.a
Gibber.		Graculus.	
Gibber brachij pars	240.d	Graculi partus	971.4 977.b
Gibber hominis causæ	1164.e	graculus avis de genere monedularum	1058.d
Gibber e genere squillarum	890.c	graculus inter minora piscium est & periturus	931.a
Gibberis pedes quot & eorum situs	899.e		
Gibberis tabellæ nulla parte supra	899.f		
Gibberum prona pars similis locustarum	ibidem.		
Gibber aliquid aliquatenus ex nihilis, aliis quatenus e re	689.c		
Gibber ligno hominem, & quare	1001.b		
Gibber ex contrario vni quodque	1001.b		

Graculus piscis latet per hyrcen 1026.e
 graculus piscis ubi degit, & quandiu fert
 vterum 977.b
 graculus piscis vltimus gregalium parit
 autumno 977.a
 graculus post mullum fortificat inter al-
 gas 977.b
 graculi nonnunquam inesse tritici pa-
 riunt 978.a

Græcia & Græci.

Græcia vetus 756.b
 græci veteres qui nunc Hellenes 756.b
 græci in orientem rediunt 946.b

Grando.

Grando gelu est 747.b
 grandinum ortus, & causa 748.b
 grandinum ortus non in locis excelsis
 ibid.
 grandines locis elementioribus forman-
 tur 747.e
 grando in loco terre proximo concipitur
 747.d
 grandinum ortus verè potissimum & au-
 tumno, fructuumque temporibus
 747.e
 grandinat minus æstare, quàm vere & au-
 tumno 749.c
 grandines cur æstate, tepidioribusque pro-
 nuiciis magis ruat 748.b
 grandinum copia ingens, magnitudine
 incredibili, & forma minus rotunda
 748.c
 grando ut iuxta Anaxagoram conficia-
 tur 748.f
 grandines oui nil ad generationem con-
 ferunt 959.e
 grandinosi sunt fures 1033.e
 grandinosorum suum cognitio 1033.f. &
 1034.a
 grano ex vno tritici gignitur fundus
 126.b

Graue.

Graue & leue potentia pluribus modis
 est 573.f
 graue absolute vel ad aliquid 680.c
 graue, & leue quid sit, & quæ vtriusque
 natura 671.a
 graue aliquid simpliciter, & leue simpli-
 citer esse 677.c
 graue quid 599.e
 graue in medio quiescit 484.b
 grana leuiusque non eadem ubique vi-
 deri 678.a
 grauissimum quid 599.e
 grauitatem habent omnia suo in loco
 præter ignem 678.b
 grauinoça 126.c

grauis in tarditate motus consistit 1054.b
 grauitas vocis superantia quædam 1054.b
 de graui leuique non recte veteres de-
 terminasse 672.b. & 1054.b
 de graui & leui non sufficienter tri-
 maxum determinasse 1054.b

Grauedo.

Graueolentia quorum sit 851.a
 grauidis labor vitilis 1044.a
 grauidarum purgatio nonnulla eorum
 sed noxia testu est 1021.b
 grauidarum appetitus 1000.b
 grauidæ omnes fugiunt mares præter
 mulierem, equam & superfætantia
 1001.f. & 1002.a
 grauidarum plurimæ vino si biberint in-
 festantur 1002.e
 gregales pisces qui 1041.f

Grus.

Gruum peregrinatio 1031.b
 gruum prudentia 1031.b
 grues sub duce degunt ibid. & 829.b
 gruum formus qualis 1031.c
 grues senescentes effici nigriores 887.a
 & 1042.f
 gruum pugna inter se 1031.a
 gruum cum pygmæis pugna 1031.d
 grus ciuilis 829.b
 grus gregalis 1033.f. & 829.a
 grues ex vltimis locis in vltima abeunt
 1033.b
 grues foemina quomodo coeunt 924.e
 grues pariunt oua non amplius quam be-
 na 1033.a
 grues peregrè proficiscuntur, & quare
 quò, & vnde 1032.e
 grues volant statu secundo, & lapi-
 dem eas tenere falcimento saluum
 1033.b

Gula.

Gula quid 1039.a
 gula pulmonem habentibus necessaria
 1049.b
 gula posterior colli pars 843.b
 gula constat ex nervo & carne 1049.b
 gula carnis speciem refert 844.a
 gula ad ventrem persertur transverso
 primum transuersum ibid. & 865.c
 gula ab ore dependit spinæ arteriaque
 continua 843.f
 gula intra collum est 843.f
 gula in longum latumque distendi po-
 test 844.a
 gula in paucis piscibus est 865.c
 gula crustatis exigua ante ventrem posita
 1049.a

INDEX.

Harpa anas, & gavia, inuicem dissident
ibidem.

harpa, pifex, miluus, amici 1044 e
hedera apibus grata ad mel conficien-
dum 950 c

hedera copia apud Themiscyram circa
Thermodonem amnem ibid.

hedera hyeme floret apud Themiscy-
ram ibid.

helide foemina, quæ cum Æthiope con-
cubuerat, non filium formia Æthiopis
perperit, sed natus ex filia erat Æthiopis
1236 c

Hepar vide Iecur

heracleotici cancrorum genus 899 c
heracleoticorum cancrorum considera-
tio 1186 d

heracleoticis cancris oculi quo situ
903 b

Heracitus.

Heracitus Ephesius Mundum factum
esse asserit 618 b

heracitus vniuersa semper moueri aut
quiescere vult 569 c

heraciti de odore sententia 1439 f. &
1440 a

heraciti dictum, & scriptum responsum
de non spernendis vitiis 112 b

heraciti Ephesij de fluxu rerum senten-
tia 654 d

heraciti opinio de igne 482 f

Herba.

Herba opimat pecus 1017 c
herbæ medicæ prima falsi vitio datur, &
cum foetida aqua rigatur, incommoda
est 1020 d

herbis quæ animalia vescuntur 1019 c

Hercules.

Hercules foeminam vnam tantum modo
genuit inter septuaginta duos liberos
1007 c

herculus & Iphiclis fabula in superfoeta-
tione 1001 b

Herinaceus.

Herinaceus animal viuiparum 869 f
herinaceus testes lumbis adhaerentes co-
tinet, & quare 1215 a

herinaceus quare testes intus habet 1218 f
herinacei erecti coeunt propter aculeos
1215 b

herinaceorum aculei vicem pilorum ge-
runt 834 c. & 136 c

herinaceorum coitus celeriter fit, & quare
1215 a

herinaceorum pili spinis similes 834 f
herinaceorum sensus in cohabitandis
cubibus 1049 c

herinaceis præfagium temporis futurum
ibidem.

hermaphroditorum alterum genitale
ratum, alterum irritum 1192 a

Herodotus.

Herodotus Byssionis rethoris pater male
sentit de vultore 954 b

herodotus fabulator de conceptione pu-
scum male scribit 1128 c

herodotus Heracleota scribit trachum
duplex genitale habere maris, ac fe-
minæ, ac seipsum inice 1239 b

herodotus minime audiendus, qui Æ-
thiopes genituram colore nigro præ-
mere seipsum 895 b. & 1249 c

hesiodi de generatione sententia 654 c
haticola avis, id est Charadrius 1032 c

Hiatula piscis.

Hiatula an valuum habeat 1186 f
hiatula p. logica 1014 b

hiatula cornuora tantum
hiatula dum pisces minores persequuntur,
venter prociat 1020 c

hiatula est quod pariat, sed mas deest
921 f

hiatula omnes grandæ capiuntur 971 c
hiatularia aquila vide etiam Pygæus 990 f

hiatulus celeriter incre scit
hiatuli coagulum profluio alui melle-
tur 894 a

hiatulos aquila venatur 1007 b

hiatulos aquila venatur
hypædij feræ descriptio 899 c

hypæa cancri apud Phœcem in
velocitatis 899 c

Hippelaphus.

Hippelaphus apud Arachotas gignitur
850 a

hippelaphus iubat, & quare sic dicitur
849 c

hippelaphi cornua capræ proxima 850 f
hippelaphi id est, equicervi descriptio
850 f

Hippocratis quadratura 849 c

Hippomanes.

Hippomanes à veneficis petitur mulier
culis 822 c

hippomanes deuorat equa vbi peperit
987 f

hippomanes in equabus
hippomanis consideratio 987 f

hippopotamus vide equus fluminalis
hippotela id est equimulgi admixtura
qui asinas inuicem 987 f

hippurus piscis, qui etiam equiscus
pellatur, aperuissimè per hyemem
1026 c

hippurus piscis nunquam capitur
1026 c

INDEX

Hircus.

- Hirci efferantur tempore coitus 978.e
 brevipingues minus fecundi 978.c
 hirci pinguescentes minus feminis habent 1230.d
 hirci spongie genus 939.f
 hirci dicitur qui vocem inaequalem mittit 1347.e
 hirci siue hircescere tunc virtutes dicuntur quoties per nimiam alimentum copiam luxuriantes fructum non ferunt 935.c. & 1230.d
 hircus & abundantia pilis, excrementi copiam indicat 1322.d
 hirudines volutationibus utuntur 1359.f

Hirundo.

- Hirundo bis anno nidificat 974.c
 hirundo bis parit 972.d
 hirundo caeco parit 1322.c
 hirundo carne vescitur 1015.e
 hirundo falcata & riparia moribus, & volatu, & specie inter se proxima 828.e
 hirundo infert iniuriam apibus 1074.b
 hirundo pennis valet, sed pedibus degenerat 828.e
 hirundo prima omnium autum parit 932.d
 hirundinis equitas mira in prole nutrienda 1049.f
 hirundinis industria & intelligentia in confirmando nido 1049.c
 hirundinis pennae interdum albescent per affectus temporarios 827.b
 hirundinis pars partus interit 972.d
 hirundini qua parte fel 864.c
 hirundini ventriculus longior 868.f
 hirundinum pullorum adhuc recensium oculos si quis stimulo vexarit, resanguescunt, & cernendi vim postea placere capiunt 964.c. & 1323.c
 hirundines locum mutant 1023.b
 hirundines marinae stridere sentiuntur 977.d
 hirundines nidum faciunt ex luto 957.e
 hirundines quod secedunt condendi gratia 1027.f
 hirundinis naturalis limites quales ponit deus, neutrum significat 1100.b
 hirundinis carmen de capite auulso loquuntur 1165.d
 hirundinis carmen de lethali vulnere in capite equi 1342.c
 hirundinis locus de vena 877.b

homomomera. ut caro, os, nervus & reliquorum, quodque ea elementis constant. Et quod posteriora, quorum gratia homomomera sunt & ipsorum organa notiora ipsis sunt 822.b
 de homomomeris, siue similibus partibus 821.b

Homo.

- Homo ab homine differt in semine habendo 1330.c
 homo alui fluentioris, qui longior habet crura 1087.d
 homo ancepsius naturae, societatis & solitudinis 819.a
 homo animal parit 1117.a
 homo animal praefecundum sua natura est 1321.b
 homo animal uniparum, pauciparum, & multiparum 1319.d
 homo an specificis evariet discriminibus 814.c
 homo calidus & humidus 1236.c
 homo hominem generat, atque Sol 46.a
 homo imperit & simus omnium peccatorum partium nascitur 1331.f
 homo max in vitro citius absoluitur quam foemina contra extra vitrum 987.a. & 999.e
 homo mens octavo natus, etsi minus rationem vivere potest 1128.e
 homo nudus & incanis creatus, non tamen ideo animalium deterritus 1192.d
 homo quot parit, & parere potest 1001.d
 homo septimo mense, & decimo nascitur 1128.c
 homini tempus gestandi vitrum enorme 1316.dem.

Hominis partes.

- Homo aetate teneriore partem superiorem habet maiorem inferiore 813.c
 homo brachia in cavam, crura in curvum contrahit 1364.d
 homo exigus & paucissimis pilis integritur, nisi in capite, qua quidem parte hirtissimus omnium est 849.e
 homo genitale cartilagineum, carnosumque habet, quod ex parte cartilagineo inflari nequit, de cartilagineo intumescit & exerescit 813.a
 homo inter omnia animalia plurimum cerebri habet, scilicet pro ratione sui corporis & inter homines, maxime plus quam foeminae 1122.b

Homo mammas habet 892.d
 Homo mas plenum seminis emittit
 proportionem magnitudinis 895. a. &
 998. b. & 1235. e
 homo mas quando incipit ferre semen
 genitali, item quando pubescit 994. f.
 & 995. a
 homo mas, qui humidior naturâ est, nec
 valde carnosus, plus seminis emittit
 998. b
 homo maximè celsus, & erectus 1354. f. &
 1361. f. & 1311. c. & 1128. b. & 1133. d. &
 1190. e
 homo maximè omnium animalium pilo-
 so capite, & quare 1138. b
 homo maximè omnium canescit 1310. a
 homo maximè omnium coniuget 136. b
 homo maximè refrigeratam habet fini-
 stram partem 1153. b
 homo membrorum suorum inflexum
 eodem è contrario agit 848. e
 homo mutat dentes primores 854. c
 homo nates habet valde carnosos 850. f
 homo nudissimus inter omnia animalia
 corpore est, & quare 1268. b
 homo non simul animal sit, & homo
 1250. b
 homo nullus caluescit ante coitum
 1340. b
 homo per seipsum augetur, & quomo-
 do 1247. f
 homo pilosior ætate prouectus redditur
 1336. f
 homo pilosior parte supina, quam pro-
 na, & quare 1137. c
 homo pinniger esse non potest 1362. e
 homo plurimum cerebri, & humidissi-
 mum habet 842. c
 homo propensior ad vomitum qui latio-
 re pectore 1087. d
 homo pro specie statuitur 113. d
 homo prudentissimus ab Anaxagora di-
 citur, propter manus 1192. a
 homo pulmonis & cordis locum calidi-
 simum & sanguine referatissimum ha-
 bet 1128. b
 homo qualis fœtus, ex Democrito 1103. c
 homo quando incipit ferre semen, &
 quando vim genitalem 993. d
 homo quare cæteris animantibus excre-
 mentosior 1235. d
 homo quare hominem gignit 1102. b
 homo quare lauior cæteris animantibus
 998. a
 homo quare solus cæteris erectior 1128. b.
 & 1153. c. & 1190. c. & 1197. f
 homo quaterm tantum notis mouetur
 87. d

homo quomodo membra sua inflectat
 848. f
 homo quorum vice brachia & manus
 habet 1190. d
 homo sanguine purissimo & plurimo
 titur, inter omnia animalia 1160. a
 homo simplicem habet ventrem 848. b
 homo solus ambidexter nascitur 848. b
 homo solus inter animalia erectus in-
 dit 1133. d. & 1146. b
 homo solus prospicit anteverfus, vocem
 que anteverfus mittit 1197. d
 homo solus mammas parte peris proci-
 pectoris 848. b. & 852. a
 homo solus oculorum varietate notatur
 836. a
 homo solus pedestrium pedes habet
 nosos 836. a
 homo superiorem partem ad similitudinem
 nem orbis vniuersi sustinet 1190. a
 homo supinas partes pilosiores habet
 849. d
 homo futuras plurimas in capite habet
 & mas plus quam femina, & quare
 1128. c
 homo tenera ætate ingredi cur nequit
 833. d
 homo ubi iuste increvit, partem superio-
 rem habet minorem, quam inferiorem
 833. b
 homo vngues minimos pro magnitudine
 habet 1160. a
 homo vnguibz rectis est 1196. c
 homo vnus cauda vacat, & nates habet
 1196. c
 homo vnus cilium in vtraque palpebra
 obtinet inter ea animalia quæ pilosius
 bent 849. d. & 1196. c
 hominis alæ oppletæ pilis, & pennis
 849. d
 hominis canities bifariam euenit
 & seq.
 hominis caput macilentum, carnosum
 pe omni exitum est necessarium, & quare
 re
 hominis caro mollissima ideo est, quia
 maximè omnium animalium
 sensu tactus
 hominis coeundi tempus innotescit
 & specie, sed præcipue oitu plurimum
 pubis
 hominis coitus semper opportunus
 hominis cor ad laeuam vergit, & quare
 vixit generationem moderatur, & quare
 pendet 864. c. & 1190. c
 hominis corpus quinquennio ferre
 dum capere videtur totum
 864. c. & 1190. c

INDEX.

dinis, quæ reliquo toto tempore com- paretur	1130. c	homini mamma vbi, & quare ita sunt af- formatae tam in maribus, quam in fo- eminis	ibid.
homini crurum consideratio	1196. c	homini manus quare daretur	1192. a
homini dentium ordo, usus, forma, & no- mina	1144. a	homini mari mentum quare atate, & quæ quando pilis necesse solet	997. a
homini digitorum usus	1192. f	homini maxime menstrua & alia redun- dant purgationes	1135. d
homini facies quare prolespon dicta	1146. b	homini nates ad corporis requiem daretur sunt, & quare carnosae, item semora, & suræ	1196. d
homini facies duntaxat ea pars dicitur, quæ caluæ subiecta est	830. a	homini os & aratum	837. d
homini facies inter caput & collum est	1146. b	homini pectus inter lacertos, & quare for- ma, & quale	1193. c
homini gibber cauatur, brachiale incur- uatur, & humerus in curuum condus- citur	1136. d	homini pedes omnium animalium ma- ximè proportionem magnitudinis, & qua- re	1199. f
homini incessus sine humerorum motu feri nequit	1136. d	homini penis & testes absoluti, commo- di, propensi, & penduli, à ventre pen- dunt	832. d. & 832. a. & 1137. b. & 1144. b
homini manus forma congrua	1192. c	homini quando, & quo tempore nascun- tur dentes maxillares	835. d
homini partes tam superiores, quam in- feriores, ad situm orbis vniuersi supe- riorem inferioremque dispositæ sunt	834. c	homini semen quando in secundum, & quibus modis prolificum	996. d
homini partes posteriores, & emra pe- collari modo præ quadrupedibus ha- bentur	1196. b	homini soli inter animalia aures immo- biles	837. d
homini partes summae	835. d	homini tactus præ ceteris animalibus ex- quisitissimus	1141. b
homini salua plurimus serpentum gene- ribus aduersatur	1139. e	homini tum mari, tum foeminae, si tunc quales	881. f
homini lingua tenuissimus, & mundis- simus est	896. f	homini venæ crassæ proportionem huma- ni corporis	845. c
homini semen quod fecundum existat, & quod infecundum	997. a	homini venter vnus	883. b
homini semen quale marem, quale fe- minam gignat	ibid.	homines altero oculo cæsi nascuntur, & quare	1134. a
homini fœtus in ytero matris qualis	1104. f	homines caluescunt parte capitis prio- re, sed nemo temporibus vel occipite caluescit	1137. a
homini vniuersæ partes naturales, secun- dum naturam dispositæ	1133. c	homines carnalenti aur pinguiore mi- nus seminis ob pinguedinem emi- tunt, & minus Venereum contum ap- petunt	1130. d
homini calua offe compacto perficitur	1133. c	homines cruribus junioribus graciores sunt	1126. b
homini caluaria serò induratur, & qua- re cauta	1133. c	homines mares plurimum seminis gen- talis habent pro magnitudine corpo- ris, & eorum quæ plus	998. d
homini candidi pili per ætatem efficiuntur	835. h	homines mare, vide etiam Vni	
homini cutis qualis	835. a	homines foeminae, vide etiam mulieres vel Foeminae	
homini labra mollia & carnosæ, & quæ separari possunt adiuncta sunt, & quæ ob causam	1140. c	homines maxime omnium calui sunt a- periti	1139. c
homini lien prolixus	1167. b	homines nonnulli altero oculo diverso gignuntur	1132. b
homini lingua absoluta, mollissima, & lata, idcirco data est, vt commodius sa- poris percipiat, & literas facilius expri- mat	1141. b	homines partim habent f. l. partim non habent	1132. c
homini lingua si talis data non fuisset, exprimere posset	1141. a	homines primò canescunt temporibus	1147. a
homini mamma binæ quare data sunt	1192. a		

homines senescentes canescunt capite 137. a
 homines ubi vuluam, & quo loco habent 126. c. 1219. a
 hominum capilli crassissimi, ac densissimi, & quare 137. f
 hominum capilli longissimi sunt, & quare 138. a
 hominum crura maxima & firmissima sunt 161. f
 hominum & eiusmodi omnium in genere semen genitale spiritu retento emitti est necesse 125. c
 hominum maribus plures dentes, quam foeminis 854. f
 hominum oculi quomodo euariant 132. a
 hominum pedes quare multifidi, sic diuisi & breuidigni sunt 1198. b
 hominum pili coloris causam non sumunt à cute 143. c
 hominum prima seminis emissio infecunda ferme ad procreandum, & minus efficax, vt plurimum autem prolem pauciorē generat & imbecilliorē 933. b
 hominum renes quales 1162. d
 hominum tempora, & partes primores, quam posteriores, celerius canitiem sentiunt 885. d
 hominum vocis consideratio 995. a
 hominibus foeminis quando exurgunt vbera, & qua ætate menstrua erumpunt 995. c
 hominibus morbus renum quare difficulter curetur 1162. c
 hominibus renum vitio laborantibus, si renes pingues, dolores accidunt minus curabiles, & lethales 1164. b
 in homine lacerti & crura contrarios vicissim inflexus agunt 1364. d

Hominis industria & mores.

Homo diuinitatis particeps aut vnus, aut maximè 133. c
 homo & elephas ad summam possunt peruenire senectutem, & quare 1491. d
 homo mas ad Venerem magis stimuletur tempore hyberno, foemina æstiuo 919. c
 homo mas quando vocem mutat 995. a. b
 homo maxime animalium fomiat 920. c
 homo minime procul sentire potest, cum tamen differentiarum sensu maxime omnium valeat 136. b
 homo mortuus quanquam figuræ formam habet eandem, tamen homo non est 1103. d
 homo natura perfectissima est 1041. f

homo omnes sensus habet
 homo omnium animalium prudens mus est 1265. d, & 1192. a. omnium animalium salacissimus
 homo omnium maximè animalium sensu facilis
 homo perpetuò cicur
 homo plus viuit quous animalis excepto elephante
 homo solus oratione vitur
 homo solus reminiscitur
 homo solus spe rei futura, expectatur
 que mouetur
 homo superstitet & quare & quomodo 1320. f
 homo vnus ex numero omnium animalium vim obtinet cogitandi
 hominis consideratio
 hominis habitus decimoquarto mutatur, vt sit sanitati, vel morbosibilior, & qua causa
 hominis in generando terminus cernitur, quam foemina
 hominis ingressus varius
 hominis natura anceps, societatis, & tudinis
 hominis quàm equi vita diuturnior 1489. e
 hominis saluæ vis aduersus vitia 1039. e
 hominis substantia atque natura diuersa est
 homini ars, sapientia, prudentia, & ceteris autem animalibus quædam eiusmodi propria ac naturalis
 homini morso à phalangio produm medere caneros
 homini multa auxilia habere licet, subinde mutare, & quæ
 homini multiplex parienti tempore quod 1000. e. & 1192. a
 homini plura, quàm ceteris animalibus tempora ferendi vteri, & quæ 1326. a
 hominem qui non bene, sed detestatur omnium animalium consistere quia nudum, atque inermem referunt, non rectè si sentiunt
 homines apud Cedropolim Trachinibus, per paludes aucupantur, & modo 1063. f
 homines iuniores, & mares & propter ætatis impotentiam, cetera generant
 homines mares caprice dicuntur do rem Venerem incipiunt 995. a

INDEX.

homines mares celerius senescunt, qui li-
bidinosi ac salaces 996.e
homines pilosi libidinosiores, & seminis
generalis ad procreationem copiosio-
res sunt, quam iuvenes 132.d
homines produntur apud Historiogra-
phos, qui nunquam somniant 920.f
homines qui salaciores, ac libidini magis
dediti 1276.b
homines, quemadmodum cetera ani-
malia omnia somniant 919.c
homines sensum habent nativum muta-
tionis factæ à frigore vel calore 1022.e
homines suis ætatibus hyemem æstatem
que agunt 1340.b
homines unde, & qua de causa locutione
utuntur varia 919.a
homines urbani, & sylvestres 1103.e
hominum femina non æquæ ut mares
perficiuntur 133.e
hominum in genere filiorum cum pa-
tribus similitudo, & in quibus
1003.d
hominum in genere mares potius, quam
feminae, oblati nascuntur, & quare
132.d
hominum in genere monstra minus æ-
ciunt, in Aegypto tantum frequenter
1314.d
hominum in genere ordo interiorum
quomodo describitur 1187.f
hominum nonnullis per motum fundi-
tur alius, aut excrementum vesicæ
profluit 1177.e
hominum pueri viris dementiores, ratio-
ne & inferiores, & quare 1191.d
hominibus cum annus bene cedit, pisci-
bus scilicet degerere contingit 1030.e
hominibus nonnullis accidit, ut viso som-
nio, vel in morrem, vel in morbum im-
mutarentur 926.f
hominibus per ætatem euenit Ver, Aestas,
Autumnus, Hyems 1341.a
homines fortes, vide Fortes
ab honorando propter se locus 296.f
Hoplomachus Iupiter 1163.e
Hordeatio morbus equorum, cuius nul-
lum remedium est, nisi sponte natura
emendetur 1015.b
Hordeo vel integro vel pinis, & à gla-
ma separato, boues pinguescunt
1020.a
Indur est qui summa parte alienum con-
tinet humorem 775.d
Indur siccitatis aduersatur 1161.d
Indurarius neruus 880.e
Induri quomodo omnibus animalibus
flectuntur 848.e

humerorum ossa 891.b
humerus hominis in curvum conduci-
tur 1364.d
humectandi modus vnus est, cum in a-
quam ex coacta aspiratione mutatio
fit, aliter, cum gelu stritum, & densa-
tum liquefcit 811.e

Humidum.

Humida omnia sapientie natura, quæ in
corpore sunt conceptaculis quibusdam
tanquam vasculis continentur 891.a
humidi & siccis disputatio 1100.e
humidi genera natia, & adnata anima-
libus quæ 892.e
humidis sicciscentibus, vel siccis humef-
centibus, creari animal potest 955.b
humidissima res quæque, & refinesce-
re, & refrigerare, maxime idonea est
138.e
humidum vitalius ad vitam quoque ma-
gis aptum siccum 1277.b

Humor.

Humor aliter huic, aliter illi inest ani-
mali 891.e
humor aquosus procliuus ad interitum
1493.a
humor calidus, accretionis, & vitæ causa
est 1492.e
humor dulcis in mari quid sit, quo expe-
rimento 1011.e
humor est, qui ima parte rem humen-
tem, quæ propria sit, tuetur 711.e
humor frigidus calori sicco contrarius
est 817.h
humor finibus facile describitur 809.f
humor non suus, sed alienis finibus pro-
be circumcribitur 713.d
humor nullus sine calore existit 139.d
humor omnis conceptaculum desidera-
re videtur 135.b
humor annis concretus siccus actu &
per accidens, potentia tamen humidus
existit 1120.e
humor potulentus dulcis, & humilisque
est: sed tamen minus corpulentus, tum
frigidus est 1193.d
humor quem mulieres proflerunt vo-
cant, eruentus, aquosusque est
1004.e
humor feminilis à feminis cum volu-
ptate emissus, nihil confert ad conce-
ptum 1153.d
humor vivificus est 1143.e

Humoris differentia confors causa erat.
 si, quousque pili 137.c
 humoris & humidi natura 1297.c
 humorem omne animal continet 831.c
 humore nonnulla liquefunt 1263.c
 humores animalium postgeniti qui 128.e

Hyena.

Hyena colore lupi est, sed hirsutior, &
 iuba per totum dorsum pradita est.
 992.c. femina raro capitur, nam in-
 ter vndecim numero vnā tantum
 cepisse venator retulit quidam 993.e
 hyenis genitalia maris & femina 992.d
 hyenæ cor magnum 1154.c
 hyenæ descriptio, eius natura, & victus
 992.c. & 1018.b
 hyenæ sexus qualis 1189.b
 hyenam inire & iniri alternis annis, dici-
 tur ibid.
 hypenemia quasi subuentanea eua ab a-
 uibus 921.f
 hypenemia quæ pariant 938.f
 hypenemia Zephyria appellata 959.b
 hyperinæ, id est essetæ, & aues & plantæ
 fiunt 1277.a
 hypochondrium super vmbilicū est à
 cartilagine quasi subcarulagium de-
 nominatum 839.b
 ex hypochondrii locus 372.d

Hystrix.

Hystrix later, quo tempore & quot die-
 bus fert vterum 991.f
 hystrix villosa iaculatur 1069.d
 hystricis aculei nomine pilorum conti-
 nentur 834.e
 hystrices hyeme condantur: sed vtrum
 propter frigus, an alia de causa ambi-
 gitur 1028.b

I

IAm, pars futuri, præteritive temporis
 est, indiuiduo nunc instanti propin-
 qua 316.a

Ibis auis.

Ibis auis, & duo eius genera 1059.a
 Ibes candida in tota Ægypto habentur
 1059.a
 Ibes nigra apud Pelusium tantum ha-
 bentur ibid.

Ichneumo.

Ichneumo cum Phalange dissidet, &
 Phalanges venatur 1042.f
 Ichneumo Ægypti quomodo aspidem
 æguem hostem suum aggreditur, &

quomodo se armat 1048.d
 Ichneumones tot numero pariant, quot
 canes, vescunturque eisdem 999.e
 Ichneumones viuunt circiter annos
 ibidem.
 Ichneumonum vesparum generatio
 949.c

Idis.

Idis genus mustelæ rusticæ 1049.d
 Idis mellis auida officit alpeanibus
 1049.d
 Idis ossū habet genitale 833.a, & 1039.d
 Ididis sine viuere natura, & descriptio
 1049.c

Idea.

Ab Idea locus 362.d
 Ab idea subiecti locus 396.c

Idem.

Idem multipliciter assignatum 261.f
 Idem quot modis dicatur 261.b. & 109.
 Idem tripliciter diuiditur 261.b
 ab eodem locus 310.a. & 350.d
 ab eiusdem distinctione locus 312.a
 ab eodem genere locus 350.d
 ab eodem vel parte, locus 312.a

Iecur.

Iecur adipeum est visceribus nonnullis a-
 nimalibus consistit, vt inter aquilla
 cartilagineis, ex quo fit ostium 839.e
 Iecur ad temperiem & sanitatem corpo-
 ris plurimum confert 1068.f
 Iecur ambigitur an simplex, an bipar-
 tum sit in animalibus, & quare 119.a
 Iecur elephanti quadruplo maius bibu-
 lo est 866.f
 Iecur & lien iuuant cibi concoctionem
 & quare 1062.b
 Iecur hominis rotundum est, & simile
 bubulo 843.f
 Iecur in latere sinistro, lien in dextro ve-
 sum est 1201.f
 Iecur magna ex parte maximoque
 malum numero felle caret 843.f
 Iecur non totum habens animal visum
 135.e
 Iecur omnibus animalibus sanguine pre-
 ditus inest 866.f
 Iecur parte dextra positum est 1062.b
 Iecur quæ animalia habent 1062.b
 Iecur quale serpentibus 867.a
 Iecur quando prodigiosum in animalibus
 bus 867.a
 Iecur quare necessarium animalibus
 1180.c
 Iecur qui habent, si non fessum deinde
 lateri

INDEX.

latus totum continetur	865.a	Ignis inter elementa maximè incorpo-	
lecur quibus dulce	1173.e	reus	1174.b
lecur quibus morbis laborat	1154.f	Ignis Iouis custodia à Pythagoræ appell-	
lecur sanguinem venis inclusum habet	1152.f	latur	699.c
lecur vena maiori adnexum est, nulla ex		Ignis maior celerius sursum terra maior	
parte aortam attingens	846.a	deorsum fertur	611.f
lecur viscerum omnium, excepto corde,		Ignis natura sicca est	1417.b
sanguine refertissimum	1166.f	Ignis non aquè calfacit in paruo & ma-	
lecoris commoditas	ibid.	gno domicilio	1154.d
lecoris dolores leuantur sanguinis missio		Ignis nullum animal generat, & quare	
ne flexus interioris brachij dextri qua-		1151.b	
re		Ignis nullum pondus habet	678.f
lecoris excrementum fel	878.d	Ignis opera crassescunt illa tantummo-	
lecoris natura pro sua qualitate habet	1173.f	do quæ maiorem aquæ vini habent	
vivendi plus minùs rationem ibi-		quàm terra	81.b
dem.		Ignis putrilaginis omnis expers	1491.f
lecoris particula, quæ felli subdita est,		Ignis quæ resoluat, & quæ molit	1163.b
dolcissima est	1173.d	Ignis quomodo calidus	1110.a
lecoris portæ, eiusque proprii exitus		Ignis secundum quoddam simpliciter na-	
846.b		tritionis & accretionis causa est	1191.f
lecoris situs	845.e & 1113.e	Ignis succentus nullum recipit alimen-	
lecore toto carens nullum animal est		tum	761.d
vifum	1115.e	Ignis superiore loco vagans, ab interio-	
lecinora bina lepores habere videntur		immunis	1490.d
in quibuidam locis	1159.d	Ignem gigni multiplici ratione Carous	
lecinora quibuidam quodam modo bina		videbat	1155.b
865.b		Ignis illiquibilia quæ	1199.b
lecinorum diversitas in animalibus		Ignis in medio in Cypri insula nascen-	
1166.e		tur bestiolæ pennatæ paulo mufcis gra-	
lecoraria vena hominis	874.e	dus maiores quæ per ignem salunt,	
lecorino pisci appendices pauca	868.b	aque ambulant	949.a
Jejunium & Jeiunus.		Ignis non absumitur Salamandra, imò (v-	
Jejunium longiorque inedia calfacit, &		fertur) ignem exinguit	1106.
situs adfert	1499.b	Ignis procreati vitionem autem quidam	
Jejuni intestini positus & ratio	1170.e	fabulantur	1151.f
Ignaria avis pugnat cum turtore, locus e-		Cum ex igne fiat aqua, & ex hac rursus	
nim palcendi, victusque idem earum	1043.a.b	ignis, quia subiecta natura utriusque com-	
est		munis est: quomodo ex igne, aqua &	
		reliquis elementis fiat nullum aliud,	
		ut caro, aeruus: Quæstio	711.c
Ignis.			
Ignis ad ignem accessio, Adapium 1103.a			
Ignis aeri aer corpori calorem indit			
707.c			
Ignis calfacit ad terminum vsque quem			
non exceditur	1117.f		
Ignis calidus & sicus est	714. b.		
propius est	1417.b		
Ignis duobus modis corrumpitur	665.e		
Ignis duplex interior	1498.b		
Ignis & terra non infinitum sed in oppo-			
sita feruntur	613.d		
Ignis feruidam naturam habet & leuem			
1102.f			
Ignis feruor caloris est, & siccitatis	714.f		
Ignis immodicus deurit, exiguus non co-			
quit	1103.e		
Ignis in tenebris & lumine visibilis			
1199.e			

Ignorantia, Ignoratio, & Igno-

rans.

Ignoratio propositionum mediatarum	
quo pacto per syllogismum generetur	
102.c. & seq.	
Ignoratio quæ deceptio sit	100.a
Ignoratio sensibilibus scientiæ	101.b
ab ignotiore, locus	311.e. & 346.b
Ab ignotiore conveniennia, locus	
311.b	
Ileo, id est tenuioris intestini mor-	
bo laborant, equi domestici, &	
eius mali indicium, & remedium	
105.a	
Ista quid	819.b
Iliacum tertium uridorum genus mu-	

INDEX.

num. minúsque maculis distinctum
1057.f
Illirica terra asinos paruos quare habet
1038.e

Imaginatio.

Imaginatio bestis non inest 1435.a
Imaginatio deliberatiua in solis rationalibus est 1435.a
Imaginatio diuersa est à sensu, mentéque 1414.b
Imaginatio & existimatio non idem ibid. c
Imaginatio in nostra potestate collocatur ibid.
Imaginatio non est opinionis sensusque conclusio 1435.d
Imaginatio non est sensus 1414.f
Imaginatio non idem quod opinio 1435.b
Imaginatio qualis motio sit 1415.e
Imaginatio sensitiua brutis etiam inest 1424.f
per imaginationes bestie & homines multa agunt 1416.d
Per imaginationem multa aguntur, & vera falsaque esse possunt 1415.f

Imago.

Imaginum multarum caelestium, velut hiatuum fouearum, colorum eruentorum, nocte apparentium, causa 737.a

Imber.

Imber à quæta quid differat 745.f
Imbres augent apum sobolem 942.a
Imbres ex vaporum exhalatione 1127.d
Imbres prodeunt piscibus, exceptis nonnullis, & quidem paucis 1039.f & 1030.a
Imbres vincunt murum incrementum, proventum, & celeritatem 994.c
Imbrium generatio 1127.d
Imbrium signum à bubus quomodo sumitur 985.e
Imbribus magnis multa apparent animalium genera, quæ antè vel nunquam, vel raro visa fuerint 1027.c
ab intrinsecis affectu non superari 112.d
Immortalitatis Dei operatio est 630.b
est, perpetua vita ibid.
Impar medium numeri obtinet 1442.f
Impedat ut impedatus non potest esse species 1107.b
Impennati ut tale non potest esse species ibid.
Imperii syllogismus secundum accidentem contra sapientes struunt 1007.f

ab imperitiis periti arguuntur
Implicamenta antiqui Medici dignum habere solebant

Impossibile.

Impossibile dupliciter dici de generatione 650.d
Impossibile & falsum non idem est tunc ponere 651.a
Impossibile & falsum non idem significat 652.c
Impossibile ex impossibili accidit 652.b
Imprefilia alia corpora, alia non 891.i

Impressio.

Impressio est summa partis transitus in imam per partem, vel pulsus, vel percussione, vel omnino tactu 897.d
Impressiones manentes & formabiles aut secus 898.a
Impressionum apparentiumque causa est æther, æther, aqua verò & terra præbent materiam 730.d & 730.e
Impubes & inforæundi quidam prodeunt à primo ortu naturæ, propterea quod parte sui genitalis fuerunt deprivati 996.a
Impulsio est, cum id quod mouet non deferat id quod mouetur 997.a
Inachus fluuius ex Pindo minuitur 737.e
Inane capitis pars plena aeris 1144.d
Inane vocatur uterque meatus 898.b

Incessus animalium specie vnus esse non videtur
Incessus animalium varij
Incessus quadrupedum, & multipedum incipit à dextris
Incessus, volatio, natatio, ingressio, transitio, inter se discrepant
ab incogniti multiplici distinctione 1007.c
Inconcretilia quæ

Incorruptile.

Incorruptibile aut ingenerabile non casu esse potest
Incorruptibile est ingenerabile, & incorruptibile propriissime quod, & incorruptibile quibus modis dicitur 620.c
Incorruptibile quippiam generatum dicitur 620.c
Incorruptibile quod
Incrementum animalium vnde

INDEX.

Incrementa etiam alteratione sunt 501.c

Increpare.

Increpanda oratio non est, quod colligat falsum 394.b
Increpandus commune opus dirimens 192.d
Increpandus elapsus non dialecticus ibid.
Increpato orationis secundum se quinquplex 391.b
ab increpatione maiori, locus 295.d
ab increpatione minori, locus ibid.

Incubitus.

Incubitus auium differt 459.a
Incubitus magnarum alitum quot diebus 964.e
Incubitus auium foetus excludi naturæ ratio est 958.b
Incubandi munus masculus & femella in genere auium inter se mutuo participant 965.f & 966.a
Incubandi tempus auiibus à natura tributum 964.e
De incubitu auium, quove tempore masculus & femina incubit 965.f
Incubandi non similiter interrogantes, & orationes 393.a
Incubare eos non iustum est, qui per falsam verum concludunt 394.b
Incubatio orationis secundum se, & quando interrogatur non eadem 992.a
Incubatione orationis secundum seipsum quinquæ sunt 393.b
Incus ad plura vilis in arte excusoria 1100.c

Ab independente locus 291.c & 295.e
Ab indeterminata compositione locus 368.d
Ab indeterminatis partibus locus 369.e
Ab indeterminatione proprii locus 371.d
Ab indeterminate correlatio locus 366.e
India serpentem habet paruum, cuius videri remedium carere incolæ 1039.f
India recta Cætesia suam nte feram, nec manuscum habet 1037.f
Indici canes ex tigride & cane gignuntur 1039.a

De indicio
Indissolubilia eorum quædam sunt, quædam dissolubilia 814.d
Indissolubilia eorum nonnulla emolliabilia nonnulla inemolliabilia ibid.

Individuum.

Individuum à specie, & species à genere emanatur 7.b
Individuum de vno solo particulari prædicatur 71b

Individuum par est 7.b
Individuum sensibile non haberi temperum est 1439.e
Individua quæ vltimæ species appellantur, nullo speciei discrimine differunt mo.c

Individua substantiæ sunt ibid.
Individua sunt infinita, quæ sub speciosis collocantur 6.a
Individua vnde dicuntur 7.a
Ab individuo locus 301.f
Indivisibilia non mouentur aut mutantur 551.e
Quod indivisibile non moueatur aduersus Democritum, ponentem atomos per se moueri 550.e & seq.
Quod indivisibile non possit moueri 339.a & seq.

Inductio.

Inductio est à singularibus ad vniuersalia accessio 266.a
Inductio est credibilior, & manifestior, & secundum sensum notior syllogismo, & multis communis ibidem.
Inductio quodammodo syllogismo operatur 170.e
Inductionis & syllogismi discrimen 170.e
De inductione 170.a
Inductio corporum vnde fiat 816.b
Inductio tum calore, tum frigore euenit 139.c
Indus fluuius, fluuiorum omnium plenissimus aluedo redundans, ex Parmeno motu effunditur 732.a
Inesse & esse in quibus prædicatis conuertuntur 174.f & seq.

Infans.

Infans aliquando nutritus à muliere natu maiore 891.a
Infans ante septimum diem conuulsiue sepe interit 1007.f
Infans dentire incipit septimo mense 1007.a
Infans in vtero nunquam vocem emittit, etiam si caput egressum fuerit 1006.e
Infans mas & femina in vtero existens, quando, & qua parte vteri mouentur 999.a
Infans natus statim vbera sugit 1006.e
Infans sepe genulus esculentorum quæ mater comedit venit in lucem 1002.d
Infans primum excrementum quale, & 1002.d

INDEX.

quidō reddatur, & quo nomine à mulieribus vocetur 1006.d
Infantes egressi ab utero statim vocem emittunt, & manus in os admovent, & excrementum reddunt ibid.
Infantes imperfectissimi omnium perfectiorum parvum nascuntur, & incrementum partis superioris experiri possunt
Infantes non aluntur in utero fugiendo carunculam, ut quidam non recte dicunt 1269.b
Infantes equine pomiliones sunt 1191.b
Infantes plurimam temporis partem dormiunt 1006.f
Infantes primis quadraginta diebus neque vident cum vigilent, neque lactantur, sed noctu, & per quietem utrinque interdum faciunt ibid.
Infantes quare ex his oculis sunt statim cum nascuntur 1131.c
Infantes quare principio immobiles accedunt 1101.b
Infantes quare serpan, & iaceant ibid.
Infantes quasi necij vigilandi, sentire, vivereque in dormiendo videntur 1131.e
Infantes qui calidiores videntur lacte maturius & copius deunt 1007.b. & 1149.e
Infantes quò auctiores, eo vigilantiores 1006.f
Infantes sentiente minime, magna ex parte cum seipsum 1101.b
Infantes somniant, sed serò meminisse possunt imaginum 1007.a
Infantes somno dediti injuri plus, quam cetera animalia videntur 1131.f
Infantium sineiput molle est, seròque induratur 1007.a
Infantibus lac saluberrimus, quod minus caeteri habet 895.a
Infantibus nuper natis nulla somnia 910.f
Infantibus pars superior magna, inferior minor 1191.b
Infantis animatum quid, & cuius gratia 1164.f

Infinitem.

Infinitum sit magnitudo fecunditiae, Phy-
 siologiae cunctis esse debet 380.
 Infinitum sit infinitum nullo tempore fini-
 tu moveri possit 610.
 Infinitum ad infinitum nullum rationem
 habere possit 609.
 Infinitum sit finito pati non possit, aut
 quippiam finitum agere 609. a. & f.
 Infinitum sit infinitum fibile, aut infinitum
 diffluibile 481.
 Infinitum sit corpus, & laetitia mundi 480. e.
 Infinitum corpus nullum in rebus
 esse 480. e.

rum esse videtur
 infinitum, cuius aliquid semper est
 486.f
 infinitum esse simpliciter
 infinitum ex finitis equalibus, & non
 qualibus constare non potest
 infinitum sine care
 infinitum igitur
 infinitum immortale est, nec vquam
 riri potest, vt Anaximander, & Neo
 ralium plurimi dicunt
 infinitum in continuo ipso primum
 parer
 infinitum ingenitum, & incorruptum
 489. b
 infinitum in quibus consistat
 infinitum in ratione rerum esse, quoniam
 rationibus probatur
 infinitum in seipso quiescit
 infinitum magis parum quam totum
 nem subire
 infinitum mater perfectionis magis
 diuis est
 infinitum Melissus totum appellat
 infinitum Natura vitare solet
 infinitum non mouebit finitum villo
 pore
 infinitum non subit quantitate rationem
 484.f
 infinitum nullam rationem habere
 finitum
 infinitum partim esse, partim non esse
 infinitum potentia atque diuisione
 adu
 infinitum principium cum ratione
 infinitum natura est vna in motu & ma
 tudine & tempore
 infinitum quod in additione, & diuisione
 consistit, idem quodammodo est
 infinitum quod sine fine extensum est
 mentione
 infinitum quot modis dicatur
 infinitum separabile a sensibilibus
 non potest
 483.a. & 484.
 infinitum similitudinem ad totum habere
 487. b
 infinitum tam in longitudine, quam
 tempore inest simili modo
 finitum esse & infinitum, idem
 infiniti non est principium: ceterum
 plus finis
 infiniti vires infiniti sunt
 infiniti contineri, & gubernari omnia
 480. b
 infinita duo Plato posuit: magnam
 parvam
 Confutatio quinque rationum, quibus
 ostenditur infinitum esse

INDEX.

De infinitis in sensibilibus 481.b. & seq.
 De infiniti quæte Anaxagoras abunde
 dicit 481.f
 De infinito determinasse ad Naturalem
 Philosophum pertinet 478.e
 De infinito opiniones antiquorum 478.e.
 & seq.
 Quod ad scientiam naturalem pertinet
 determinasse de infinito, & de opinio-
 nibus antiquorum de infinito ibid.
 Quod infinitum à finito pati non possit
 neque finiri ab infinito, finito tem-
 pore, nec infinito ab infinito aliquo
 tempore Quod infinitum aliquo tem-
 pore infinitum non mouet 608.b. &
 seq.
 Quod infinitum sit, & quo pacto sit, &
 quid sit ipsum 485.a. & seq.
 Quod nullum sit statuendum infinitum,
 neque simplex neque compositum
 485.f. & seq.
 Quod infinitum separabile à sensibus
 nullum sit, neque vi antiqui Naturalis
 posuerunt 481.b. & seq.
 Quo pacto ex definitione in finiti assi-
 gnanda sit ratio eorum quæ de infinito
 dicuntur 487.d
 Infinitum secundum quod infinitum i-
 potum est 487.b
 Inductione morbis contrariis laborant e
 lephanti eius morbi signa, & medela
 495.e
 Infia & supra sunt ea, quæ in loco subeunt
 oppositionem 613.d
 Infra quid 470.b
 Infia quæ finis sit 497.b
 Ingenerabile.
 Ingenerabile est incorruptibile, & contra
 613.e
 Ingenerabile quibus modis dicatur 619.f
 Ingenerabile quippiam corruptum esse,
 secundum 614.e
 Ingenerabile quod 613.c
 Ingenerabile quid propriissime dicatur
 620.e
 Ingenium, & ingeniosus.
 Ingenia acuta dociliæque reminiscencia
 excellent 1450.f
 Ingenio qui finitudo, & qui animi ce-
 leritate præstant, suam æque obtinent
 memoriam 1452.a
 Ingeniosiora animalia quæ sunt 1107.f
 Ingluuias.
 Ingluuiæ auiibus prænotis officio 1108.d
 Ingluuiæ auiibus quibusdam desunt, ied
 eius vice gula datur, & puer-
 tior, vel tota vel pars non digeritur

Tom adit 896.
 ingluvius mollium generi 176 c
 ingluvius prolixia quibus 168.f
 ingluvius quid in anibus 868.c
 ingluvius sedes in anibus ibid.
 Ingressus.
 Ingressus hominis varius pro xianum va- 874 d
 rietate
 Inguen.
 Inguen quid 839.f
 Inguena sentiunt, & conceptus argum-
 ta esse possunt 999.a
 Infecta animalia.
 Infecta alia pennata, alia impennata alia 806.b
 virgine modo
 Infecta animalia quae dicuntur 837.f
 Infecta autem animalibus eiusdem gene-
 ris, aut non ex animalibus sponte na- 944 b
 scuntur
 Infecta bibunt, non potus, sed sibi praetia 911.c
 Infecta complura ex humo, vel stirpe pu- 931.d
 rescentes generantur
 Infecta diu complexa funguntur Venere, 240.a
 & quare
 Infecta dormire quibus argumenta con- 910.d
 flet
 Infecta non spirant 916.f
 Infecta non sunt diuturna vitæ, & quare 1491.f
 Infecta odores sentiunt, & quomodo mo- 1120.c
 vuntur
 Infecta omnia intereunt castra ex oleo deo 1037.b
 celerissime si capite illius exponantur
 Soli
 Infecta omnia vermem patiunt, excepto 944. a.&
 genere quodam papilionum 128.a.& 214.f.b
 Infecta pene omnia sese abscondunt, sed 1036.f
 variae, & vbi, & quando
 Infecta plura cornu ceruini insensu su- 915.c
 plunt, sed praecipue styreis fustibus
 Infecta primo vermiculum pariunt, qui 1440.c
 addito tempore speciem accipit oui
 Infecta quadripennia, bipennia & multi- 1183.c
 pennia
 Infecta quaedam ex conno sima quae putre- 244.c
 scere videntur
 Infecta quaedam in excrementis, aut in 1184.f
 excretis, aut adhuc intra animalis
 contentis, generantur
 Infecta quaedam sponte naturæ gignun- 1141.f
 tur
 Infecta quaedam volucres sunt 819.b
 Infecta quae & quare sic dicantur 896.a
 Infecta quae per obitum oriuntur, cognoscuntur

INDEX.

diu, parium; breui	1296 d	omni parte	1256. c. & seq.
insecta quomodo coeunt	1256 d	insecta nonnulla aculeis armatur contra	912. b
insecta quæ glomerantur	1284. a	animalia noxia	1307. e.
insecta quomodo plantis assimilantur	1284. d	insecta omnia sanguine earent	1307. e.
insecta quo tempore coeunt	930. a	& 834. b	
insecta somno viuunt, sed breui	1459. e.	insecta ossibus earent & proportionali	
& 920 d		129. e	
insecta sunt qua sponte naturæ gignuntur	sexum maris ac femina habentia,	insecta post dissectionem indicant sensum	1496. a
quæ coniuncta procreant, sed quod	gignitur imperfectum est	vigere	1496. a
insecta tam pennata, quam impennata	sensu prædita	Insecta prælonga quare præcisa	1496. a
insectorum coeuntium formina magna	ex parte maiores maribus	possint	1496. a
insectorum eorum generatio & ortus	1221. d	insecta quædam ventrem habent	1496. a
c. & 920. e. & 1311. c. & 1216. d. & 1291. d		insecta quæ plurima quando pereunt	1496. a
insectorum consideratio, natura & varietas	910. c	insecta qua parte sonant	1496. a
insectorum formina maiores suis maribus	euadent	insecta pedes multos habent	1496. a
insectorum genus continet species plures	896. c. 910. c	insecta quæ dentes habeant	1496. a
insectorum genus diu coit & breui abfolutum generat	1237. f	insecta quibus dentes omnino a lingua exugunt tantum	1496. a
insectorum generi maxima ex parte sensus uterque	1210. c	insecta quibus non est in ore aculeos, dentes habent, ubi cõficiendi, aut capiendi ad mouendique gratia	1496. a
insectorum genus quoddam nomine vacans	1069. a	insecta quibus pennæ vagina inclusa continentur	1496. a
insectorum genus vniuersum exquisitæ ac è longinquo olfact	1442. b	insecta semen emittere in certum	1496. a
insectorum gustus	915. f	insecta teguntur duritie sua sine tella	1496. a
insectorum maxima pars quando valet	1036. f	insectæ volueres quæ sanguine earent	1496. a
insectorum multa genera sulphuris odore intereunt	915. e	volant membranas siccas	1496. a
insectorum omnium, quæ non coitu auxiliuntur, generatio	1292. e	insectorum antennæ ante oculos præceduntur	1496. a
insectorum passio, & potus	1021. f	insectorum caro	1496. a
insectorum partes imperfectas	1217. f	insectorum complara, non victos, sed a morum gratia dentes obtinent	1496. a
insectis multis annua tantum vita	1491. c	insectorum constitutio in carne	1496. a
insectis nec vocis nec locutionis facultas est, sed sonum edunt	916. f	proportionali	1496. a
insectis ubi est sensus principatus	1282. e	insectorum corpus sua se duritia muniri potest, & seruari: nec est quod aliunde muniri desideret	1496. a
Insectorum partes.		insectorum & mollium caro qualis	1496. a
Insecta ab quot post dissectionem viuunt	1514 d	insectorum in genere ordo interiorum describitur	1496. a
Insecta diuisa quæ viuunt diutius	910. f	insectorum lingua qualis	1496. a
Insecta diuisa viuere quæ possint	ibid.	insectorum forminarum membrum quod pro vulua habetur, sibi iuxta inuoluntum positum est, in quo foetus generatur	1496. a
Insecta & mollia naturam inter carnea & neruum obinent	1129. c	insectorum partes exteriores quomodo inter se dissident	1496. a
Insecta & mollia ossis carnosiora, & carne ossatiora	1130. a	insectorum partes tum exteriores, tum interiores	1496. a
Insecta & mollia quid habeant spinis proportionale	1129. f	insectorum partes, quæ cibum munierant, non par ratione omnibus datæ sunt, & earum differentia	1496. a
Insecta exuunt senectutem, & quæ	1029. b	insectorum pennæ quales	1496. a
Insecta indicant semen non decidere ab		insectorum præter oculos & linguam res sensoria non manifesta	1496. a
		insectorum promiscuis ad quem vtiuntur	1496. a

Insectorum quorundam pedes priores
longiores sunt 1187.a
Insectorum vermiculi parte inferiore
amplius crescunt 1260.e
Insectorum volucrum pennae
Insectis non est palpebra, sed oculorum
durities, & quare 1187.a
Insectis omnibus salientibus seni pedes
1187.c
Insectis quibus aliquid magnitudinis vul-
ne habet 1213.d
Insectis quibusdam lingua oris officio
fungitur 1201.e
Insectis & exanguibus refrigeratio qua in
pute 1461.f
De Insectorum generatione triplici 1291.d
De Insectorum ingenio 1068.b
De Insectorum moribus 1016.f
Quo tempore Insectorum genera sese
abscindant, aut aestus aut hyemis im-
petu 1126.b
Volucrosi lupi, & serpentes 820.b
Insecta venosus tenent propter me-
ntum laxitatem, nisi forte contrarium
aliud vitium contraxerint 1464.b

Instantia.

Instantia à propositione quid differat 172.a
duobus modis ferunt ibid. est propo-
sitioni contraria ibid.
Ab instantia locus 277.b
De instantia quam instantiam dicunt 172.a
& seq.

Instrumentum.

Instrumentum omne alicuius gratia
1103.a
Instrumenta ad officium Natura accom-
modat, non officium ad instrumenta
1104.c, artium nonnulla ad plura vtilia
sunt 1350.c
Instrumenta plura desiderant ea quae plu-
res motiones exercent 1185. d. vera &
nonne tantum 814.c
Instrumentorum instrumentum manus
1101. d
Instrumentalis causa 462.f
Instrumentaria omnes partes dissimiles
sunt 1155.f
De instrumentorum usu 272.b & seq.

Intellectio.

Intellectio indubium in hisce confi-
nitur quae falsitas non est 1418. c
Intellectio est ipsius intellectus conceptio
ibid.
Intellectio va- est & continua ibid.
Intellectionum termini, & fines 1178. c

Intellectus à corpore separabilis est
1417. c

Intellectus actionem primam esse circa
simplices terminos versari deinde circa
compositionem in qua iam sit veritas
ac falsitas 1418. c. & seq.

Intellectum actuum & appetituum iun-
ctum easum esse motus animalium
1423. c. & seq.

Intellectus aliquo valde intelligibili intel-
lecto non minus, sed magis percipit
intelligitque inferiora 1417. c

Intellectus diuinum quid & passione va-
cans 1181. a

Intellectus & intelligibile eiusdem con-
templationis & scientiae 1104. d

Intellectus & sensus idem secundum ve-
teres 1413. d

Intellectus formarum forma 1411. o

Intellectus in nullis brutis & quid loco e-
ius 1104. c. intelligibilium rerum est
1104. d

Intellectus mixtus iuxta Anaxagoram, cu-
ius opinio confortatur 1416. F

Intellectus non est mixtus cum vniuersa
intelligat ibid.

Intellectus nullum prorsus instrumen-
tum 1417. a

Intellectus praestantissimus & naturae do-
minus 1384. c

Intellectus principium scientiae 1224. c

Intellectus verus est ibid.

Intellectus vnus est, & continuus 1377. f

Intellectui sine corpore melius ac praes-
tabilius est esse quam cum corpore 1378. f

Intellectuum ipsas formas in phantasma-
tibus ipsis intelligit 1410. c

Intelligentiae ratio in brutis 1049. d. & seq.

Intelligere cur non sine continuo liceat,
nec comprehendere animo sine tem-
pore ea, quae temporis subiecta non sunt
1451. c

Intelligere est officium diuinae mentis
1190. c

Intelligere non licet sine imaginibus
1411. a

Intelligit plenius quae longiorum tenuiora
reum & fragiliorem habent 117. f

De intellectu agente, qui in necessitas ad
intellectum potentiae perficiendum 1418. c

De intellectu potentiae, qui ut sensus à sen-
sibilibus, ita ipse ab intelligibilibus pati-
tur nec vlla propria forma habet 1416. c

De intellectu quem veteres existimauerunt
idem esse cum sensu, item in quo disse-
1395 intellectus à sensu 1419. c

INDEX.

In intellectu bonum & malum est quod
in sensu volupras, & dolor. Item quan-
do & homodo intellectus & sensus per
sequatur aliquid aut fugiat 149.e, &
seq.

In intellectu ut in tabula nihil actu esse
oportet 1418.a

Intensio.

Ab intensiois dissimilitudine locus
330.b

Interitus.

Interitus aliarum rerum ex accidenti na-
turales consequuntur interitus 1490.b

Interitus inopia quedam sanguinis est
1124.e

Ab interitu ignis supremus immunis est
1499.c

Ad interitum ea sunt opportuniora, que
parum sanguinis habent 1124.e

Interodium digiti quid 840.d

De Interpretatione liber 43. d, & seq.

Interrogatio.

Interrogandi ordo 378.f

Interrogans propositionem habeat, respon-
dens instantias 399. a

Interrogantis & respondentis opus
387.b

Interrogantes & orationes non similiter
incolpandi 393.a, & seq.

Interrogantium loci sophistici, ad falsum,
aut inopinabile 416. c

Interrogatio differentis, quedam respon-
sionis postulat est 60.a

Interrogatio musica, si de Geometria fiat,
geometrica est 194. d

Interrogatio quare fiat 187.b

Interrogationes geometricae, aut ex geo-
metria sunt aut ex alia facultate 194. d

Interrogationes multae quando una fiant
426. c

Interrogationes plures, ut unum facientes
408. f

Interrogationum triplex modus 389. a

Ad interrogantem instruendum loci 378.f
& seq.

Ad interrogationes obsestas, siue simpli-
ces, siue multiplices, instructio 389. f

An interrogatio aliqua demonstrationi
conueniat, & quod vnicuique disciplinæ
proprie siue interrogationes 193. c, &
seq.

De interrogatione tentatiue 414. &
seq.

Pro interrogante & respondente loci com-
munes 391.d, & seq.

Pro interrogatione propositionum necesse-
sarium documenta 379. c

Interseptum vocatur pars nasi media que
cartilaginea nares diuiscinat.

Intestinum.

Intestinum amplum hominis
Intestinum à ventre ad podicem
856. c

Intestinum cecum
Intestinum commune exanguis & sangui-
neo
Intestinum crustatorum à ventre
Intestinum Elephantum ita est similitudinem
ut aliuos habere quatuor videmus
866. c

Intestinum iciumum, eius situs, & cano-
1170. c

Intestinum insectorum quale
Intestinum mollium quo fieri
Intestinum quibus rectum est, hæc eis no-
raciona, audieruntque sunt 1169. d, &
1173. f, & 1174. a

Intestinum rectum nulli, cui non pariter
traque dentes
Intestinum simplex à ventriculo hominis
flexuosus orbibus est, à quo proce-
sum intestinum admodum amplum
844. a

Intestini testatis quale, & quo fieri
Intestinum ventri annexum, & quatuor
1167. c

Intestini laxitas audiatem augere cibis, &
& recludo accelerat
Intestina terræ vermis habent naturam
1900. a

Intestinatorum diuersitas
Intestinatorum naturam habent omnia
guinea
Intestinatorum situs, & differentia in
malibus
Inueniendi facultas que
Inuidia.

Inuidus cui supercilium in totum denotat
836. b

Inuidus pauper
Inuidibile etiam dicitur quod valde super-
didum est
Inuidibile multifariam dici solet
Inuidibiles tenebræ, quas tamen
cernit
Ab inuitatis nominibus locus
Ira.

Ira calorifica est
Irae variae definitiones
Iracunda animalia ea sunt quorum in-
guis fibris multis & crassis est repleta
112. c

Iris.

Iris proprietates aliquot

INDEX.

I.

Labra.

Labra quid
Labra homini mollia & carnosa
Labrorum vltus
Labra humida & agilia quare

Lac.

Lac sanguis concoctus est, non coarctatus
1127. d

Lac & sanguis communia aqua & res
814. a

Lac omne sanum habet & coarctum
822. c

Lac manuum continetur
Lac non gigni maribus
Lac etiam in maribus fieri potest
Lactis & menstruum eadem natura
317. f

Lactis natura eadem, que excrementi ge-
nitilis
Lactis inest pinguedo
Lac non ante vterum
Lac e quibusdam non præparantibus lactis
eductum
Lac mulierum septimo mense vtile res-
ditur
Lac quando in muliere doret
Lac mulierum fuscum, quoniam candidi-
tum salubrius
Lac que animalia habeant 1125. f, & seq.
Lac in quibus diutius doret
Lacte manulique carent pisces, & aut
891. d

Lactis copiam pabulum aliud extinguit
aliud augee
Lactis concoctio vnde peragatur
Lac augeri cibum cibo
Lactum vltus
Lactis copiam que faciens
Lactis copiam suam indicium, quod
894. c

Lac quod ad caseum conferendum ac-
commodatissimum
Lac crassius plus calere habet
Lac caprinum ouille Siculi miscetur
Lac quorum animalium coeat aut coe-
891. c

Lac bubulum caseo ferile
Lac vaccinum
Lac tenuissimum Camellæ, pro equo dem-
de assini
Lac vti copiat
Lac frigore non coarctat
Lac ex epno emulsum in Lemno
Lactis puri copiam

De Iridis accidentibus, cum ceteris, cum
coloribus, & de eius ad halonem diffe-
rentiis 794. c, & seq.

Iridia insula non habet lepores
Iridia nonnulla bifida habent

Iucundum.

Iucunda tristitiaeque res ferè omnes cum
calore & frigore occurrunt
Ad iucundiorum causas, & amatoria vene-
reia vis remota
Iugale à spina oritur
Iugularis vena
Iugulum quid
Iulæ pisces gregales
Iuli insecta impunita
Iulus inter insecta, ubi est sensus prin-
cipalis
Iulorum genus inter insecta quare pedum
multitudine superat

Iumentum.

Iumentum quod minus potum asperma-
tur, id appetentius pabuli est, & plenus
obsestatur
Iumenta pro aqua vltus quam bibant, suo
finantur pabulo
Iumenta que
Iumenta quomodo crescunt suis partibus
Iumentorum pilum exspolit farrago fragi-
nosissima
Iumenta quando inuoluit herba medica
Iumenta auis eandem moritur & ubi vivit
Iumenta & alauda amplexi
Iuniores.

Iunioribus quam verulioribus vox acu-
tior
Iupiter.

Iupiter Hoplosinus.
Iupiter cognomine equa Pharsalia
Iupiter feta uer
Iupiter ut augentur
Iuuentus.

Iuuentus est accretio, quam prima refrige-
rationis pars suscipit
Iuuentus causa elementa
Iuuentus, & consuetudo liber
Iuuentus silicula, vulgo torquilla appellatur
Iuuentus timbo vocatur
Iuuentus silicula forma, & descriptio
Iuuentus dignitatem qualis

sint, lac extinguunt 1127.f
 Lactantibus non sunt purgationes secundum naturam
 Lactum ortus 1174.f
 Lac ad alendum validius, in quo plus casei est 897.a
 Lac alimentum recentem nutritum 1121.f
 Lac boues circa Toronam habent perpetuum, praeter paucos ante partum dies 894.f
 Lac bobus à partu est utile, nec ante partum habent 985.d
 Lac canum crassius quam exterorum animalium, excepto serophae, & leporis 981.e
 Lac cornigerorum spissatur, mulorum non, & quare 1171.b
 Lac è capris montis Oetae coitum non patientibus educitur 893.a
 Lac & copiosius, & caseo vilius rumipantibus emulgetur 894.f
 Lac ferentium veterum primum, & nouissimum inutile 891.f
 Lac humidum animalibus adnatum 892.c
 Lac humor animalibus post genitus 1128.e
 Lac generationis causa est ibid.
 Lac infantibus salubrius quod minus casei habet 895.a
 Lac leporum saillo simile 993.a
 Lac mulien à conceptu ex quo conficitur, & quando 998.f
 Lac mulieribus natu maioribus suctu frequentiore prodiit, & copia tanta ut infantem nutrire potuerint 893.a
 Lac ouium quo augetur 1011.b
 Lac pars similis humidæ 1117.a
 Lac primum bouis ut lapis durescit 985.d
 Lac pro magnitudine animalium, aut pabuli differentia mulgendum 894.b
 Lac qua colligitur parte 1126.d
 Lac quale initio coitus, item postea 981.c
 Lac quandiu emanat, purgationes ut plurimæ non sunt 1007.o
 Lac quibus sit, quando utile, & quare paratur natura 1125.f
 Lac terrenum quare 1128.c
 Lac viris post pubem exiguum 893.e
 Lactes concocta 1127.e
 Lactis secundiora quæ edaciora 894.d
 Lactis nota in mulieribus, quæ concepturæ 999.a
 Lactis omne genus habet, tum serum, tum caseum 892.e
 Lactis qualitates in animalibus ibid.
 Lacte abundant Phasianæ boues & Epitortice 894.b
 Lactarius mulus semestrem tantum 987.b

Lactis muliebris differentia
 seq.

Lactes.

Lactes quid 744.e, & 1114.f
 Lacteus orbis maximus 744.f
 Lacteus circulus qualiter 1121.f
 Lactes habent sanguinea omnia 1121.f
 Lactes per totas venas ad ventrem muntunt 1121.f
 Lactes quomodo positi 1017.b
 Lactes semen genitale piscium generant 742.a, & seq.

Lacerta.

Lacertarum sectura
 Lacerti cavernæ subeunt
 Lacertarum vita semestris
 Lacerti in Arabia magari
 Lacertus exiit senectutem, & quomodo 1019.a
 Lacerto venter vnus & qualis
 Lacertis lingua b. fida
 Lacertæ vulua qualis
 Lacerto ubi testes
 Lacerti nervi plurimæ continetur 881.a
 Lacerti quatuor mensibus singulis muntunt
 Lacertæ conuiuent
 Lacertæ ouium pariunt perfectum 1122.e
 Lacertæ quomodo fleunt erura
 Lacertarum pulmo qualis
 Lacertarum oua sponte in terra apertur
 Lacerti pisces gregales sunt
 Lacerti omniuon
 Lacertorum origo spina capitis
 Lacerti hominum & erura contrariis inflexus agunt
 Lacertus brachij pars
 Lacerta syluestris succus Draconi nauscam medicina

Laetus.

Laetus Causaso monti subiectus, quomodo colat mare nominant
 Ladus cur colit saxa & montes
 Ladus & galgulus amici
 Letitiae fons cor
 Leti ex laetis nascuntur
 Letum partem quasi apes pedes muntunt
 Letum quam homo habent
 Letus quid

INDEX.

Lana quadrupedum seu villi senectute angitur	887.a	Leones averti ceperint	924.d
Lana & terra tinetiles	816.f	Leo ration animal	924.b
Lapis.		Leonum parvus	992.a
Lapides quidam ex coactis humoribus producantur	824. b	Leoni ceruix esse vno rigida constat, nec vertebris vllis iungitur	847. c
Lapides terræ potius opificium sunt, quàm aquæ	813. c	Leo quot dentes mouet	992. c
Lapis inodorus	1439. c	Leonis collum osse perpetuo riget	1190. d
Lapidum quædam genera non diuidun- tur	813. a	Leo quare minus lacte abundet	1194. c
Latus anis, vide Gavia		Leo ossibus solidis	882. d
Lassitudo.		Leonis ossa sine medulla propemodum	892. b, & 1193. d
Lassitudo vim liquandi obtinet	1463. d	Leo interiora omnia capibus similia habet	847. c
Lassitudo vide etiam Fatigatio		Leonis cibus	1027. e
Laticibus	1019. a	Leo in ediam ferre potest	ibidem
Laticis pilus & forma	ibid.	Leo parum bibit	ibid.
Latio.		Leonis excrementa flarus, & vrina	ibid.
Latio quid	523. d	Leo mingit crure elato	ibid. f
Lationes simplices duæ sunt	665. a	Leones omnes sunt felis	1143. e
Latio triplex	591. c	Leones pedatim gradiuntur	849. b
Latio prima quæ sit	584. d	Leones vbi sint potissimum	1088. a
Latio primus motus	581. d, & seq.	Leones liberales, fortes, & nobiles	810. b
Latio prior generatione	584. b	Leo, & Lupus ceruarius inimici sunt	1044. e
Latio difformis remissionem, inuentionem, ac statum habet	634. c	Leonum duo genera	1081. b
Latio circularis recta prior	591. d	Leonis cursus	1080. e
Lationes omne vnus genere motus sunt	55. d	Leo quails in venatu	ibid.
Latio omnis est in loco	547. c	Leo parte illius infimus contra ictus	1081. c
Latio primus notum	551. d	Leo passus miris est	1080. d
Lationes contrariæ sunt rerum contraria- tum	600. d	Leo ignem inquit	1080. f
Latio sub specie lupæ à lupis deducta	1037. d	Leo suum fugiens	1081. b
Lex.	418. c	Leones tempore senectutis vrbes adeunt, & homines inuadunt	1081. a
Lex opinio multitudinis est		Leonum longuinitas	ibid.
Legumina.		Leo aduents vnguibus	884. b
Legumina abunda	1176. f	Leo cæcos generat	1101. b
Legumina si coquantur, cur siccificent & indurantur	1128. a	Leo dentibus serratis	891. d
Legumina ex quibus generentur	954. a	Leo suum percussorem præ ceteris agno- scit	1080. f
Legumibus nihil nascitur	ibid.	Leo simplicem habet ventrem	1107. c
Leana.		Leonis ex ossibus concussis ignis velut è silice eliditur	882. d
Leana vt sterile scatur per gradus	1177. a	Leonis interiora grauiter olent	1018. d
Leana iuba caret	992. c	Leonis morsus, aut vnguium ictus, sanatur vt canum morsus	1081. e
Leana inarculosos parit catulos	1122. f	Leoni callum hirtum pari vndique modo	849. c
Leana paruos admodum parit	952. b	Leoni mamma vbi, & quot	1194. a
Leana duæ mammae in ventre	891. c	Leo ex auerso mingit	1191. f, & 1196. b
Leana quod patiuntur singulis annis & quare	1177. a	Leoni mari iuba	1198. a
Leana cum partu vuluam emittere, de- bita est fabula	991. a	Leoni os resiliam	895. d
Leo.		Leoni venter vnus, sed arctior	886. b
Leo generatio	1196. b	Leoni salus tortuosus	891. d
		Leones veneno pardalanchas dicto inter- ficiuntur	1043. c

- Leones quare minus inter se dimicant 979.^a
 Leones tempore coitus ceteris animalibus acrius faciunt 978.f. & 779.^a
 Leones terræ Syriæ quinquies vita pariunt, & quomodo 992.b
 Leonum pedes quod digitos habent 1193.e
 Leontini agri ubertas in Sicilia 889.f
 Leophanes de causis generationis 1104.e
Lepus.
 Lepores auersi coeunt 924.d
 Leporem femina saepe matrem prior su-
 peruenit ibid.
 Lepus habet coagulum 894.a
 Lepori coagulum vnde 1171.b
 Leporis lac 991.a
 Leporum coitus & satura 991.f
 Lepores superferant ibid.
 Lepori vnipli in bucca intus & sub pes-
 bus 887.e
 Leporum pili breues 1133.f
 Lepores ingenui & timidi 830.b
 Lepores in Ithaca nequeunt viuere
 1037.e
 Lepus mas ex auerso mingit 821.f
 Leporis coagulum medetur proflatio
 alui 894.a
 Leporis vulua acerabula 873.b
 Lepori cor magnum 1154.c
 Lepores minores in Aegypto, quam in Gre-
 cia reperiuntur, & quare 1018.a.b
 Leporum sanguis quomodo spilletur
 881.c
 Leporaria aquila natura 1069.f
Leue.
 Leue simpliciter quid 677.d
 Leue & graue quid sit. & quare vtriusque
 natura 671.a, & 677.d, & seq.
 Leue supra petit 1184.d
 Leue & graue potentia pluribus modis est
 1173.f
 Leuissimum quid 1199.f
 Libella ex longis piscibus sel in iecore ha-
 bet 864.a
Libido.
 Libidinosi pili alij citius desinunt, alij ci-
 tius nascuntur 836.f
 Libido praematura 695.f
 Libido quadrupedum quare animal pariunt
 978.c
 Libidinosi, vide etiam Salaces.
 Libidinosi experti in adolescentia, libidi-
 nosiores euadunt 995.f
 Libidinosi mares celerius senescunt 996.f
Lien.
 Lienis situs 847.e
 Lien iecinori oppositus
 Lien quare iecori adhibetur
 Lien per accidens necessarius est
 Lien exiguus, rigidus, & remissus quare
 bus sit
 Lien hominis suillo similis
 Lien in dextro latere visus est
 Lien quibus sit humidus
 Lien quibus animalibus inest
 Lienem duplicem habens animal, vi-
 detur
 Lien carens animal visum
 Lienis & iecinoris locus in quadrupedi
 permutatus
 Lienosis ventres praeduri sunt
 Lien ambigitur an simplex an bipartitus
 quare
 Lien elephantis qualis
 Lien quibus deficit magnitudine
 Lien quibus morbus laborat
 Lien venarum maior, annectitur
 Lien ventri annectitur
 Lienis consideratio in animalibus
 Lienis natura quare animalibus adhibetur
 Lienaria vena
 Lienis usus
Lignum.
 Ligna terræ & ætis officina sunt
 Ligna odora
 Ligna quare cremabilia, non eliquabilia
 autemollibilia
 Lignum, lectus, & crispes quomodo
 1104.c
 Ligno adhaesit acarus bestiola
 Lignipetæ aues
 Ligniperdi vermiculus. vide Xylephaga
 rus
 Ligula
 Ligula arteriae superposita
 Ligula aues & quadrupeda quare
 tenet
 Liginus spinas petit
 Liginus vita & colore ignobilis
 lent vocis amonitare
Limax.
 Limacum caro inclusa
 Limax testa detracta hebescit
 Limax ubi sit. non est sus, neque perda
 1066.a
 Limaces per hyemem delitescunt
 Limacum genus in terra
Limarix.
 Limarix in Ponto paruit
 Limarix gregales sunt
 Limarix, id est, Pelamides, quando duntaxat
 tunc

INDEX.

Linarie pisces fusarici patiunt in anno 910.b	Lingua Crocodili inferiori maxilla ante Cetur 1149.d
Linarie Pontum Vere subeunt, & ibi ex- statem tradunt 1024.d.e	Lingua latiore aues, licet as proferunt 860.a
Linaris proecliores atate vno anno Thunni 277.e	Lingua omnibus insectis testalis 911.a
Lino qui pisces generantur 274.c	Lingua quibus pro aculeo habetur 1143.b
Lingula gregales 829.a	Lingua scissa vitulo marino 807.c
	Lingua in elephanto consideratio 855.e
	Lingua sitis & varietas in quoniam ani- mali 1141.b, & seq.
	Linguarum auium differentia 860.a, & notis
Linea.	Lingula.
Linea omnis dividitur semper 912.a	Lingula arterie operimentum 1149.f
Lineam non individuum esse 937.b	Lingula officium 1150.a
Linea recta semper addito fieri potest 69.d	Lingulam quae habeant ibidem
	Lingula quare animalia quaedam careant 1150.b
Lingua.	Lingulae duae coturnicibus cum abeunt 1023.d
Lingua carne soluta, rara, & fungosa est 83.e	Lingulae unde nomen 1021.d
Lingua, aut lata, aut angusta, aut medio- cris 838.e	Lingulae quae soleant 812.d
Lingua fissura distinguitur 1151.b	Lingulae humore quae 824.d
Lingua aut absoluta, aut constricta 838.e	Lingulae quae aqua solant 814.e
Lingua hominis non ut reliquorum ani- malium 1140.f	Lingula corpora quae 811.e
Lingua hominis absoluta, mollis & lata 1141.b	
Lingua mollis, lata, & absoluta ad sermo- nem quare accommodatio. ibid.e	Litterae.
Lingua quibus non absoluta, liberaque, is nec vocis, nec sermonis facultas, sed sonum edunt 916.f	Litterae partim lingua producuntur, par- tim labris comprimuntur 1141.a
Linguae usus 1428.a	Litteris vocalibus, & consonantibus omnis locutio perficitur 916.e
Linguae humanae duplex usus 1140.f	Litteris proferunt volucres nonnullae 860.a
Lingua sensum mouet saporum 1198.e	Litteris exprimendis plurimum conserunt perit dentes 1144.b
Lingua ministra saporum percipiendo non 913.b	Litteris niger 1024.a
Lingua sentiendi vim primore parte perci- pue obtinet 838.d	Littera à liuore dicta in genere columba- ceo quae, & qualis 912.e
Lingua sentire omnia potest, quae caro ibid.	Litterae discedunt 1024.b
Lingua geminum vestigium tactus habet 1151.b	
Lingua medioeris optima 838.e	Locus.
Lingua discrimina 838.e	Locus quid 495.e, & seq. & 495.e
Linguae quae habent 1142.a	Locus esse, unde parca 489.f
Lingua animalium.	Locus quid sit, complures dubitationes sunt 490.f
Lingua quadrupedum sanguineorum, & animal parientium dura, crassa, & in- absoluta 1141.3	Locus an sit, dubitatur 491.d
Lingua terrestrium ouiparorum inutilis ad vocem 1141.f	Locus non elementum, neque ex elemen- tis 491.d
Linguae verticillorum, & simplicium inter se differunt 1144.f	Locus non ipsum caelum, sed aliquid eius 498.a
Lingua serpentum & lacertorum longa, & bifida 1142.4	Locus forma quaedam 1143.f
Lingua piscium non explanata 1142.5	Locus, & receptaculum idem Platoni 492.a
Linguae carent pisces, & Crocodilus Egy- pti 877.b, & 1198.d	Locus non quæreretur, nisi motus aliquis esset secundum locum 492.e, &c.

INDEX

distinguntur	134.c
Locus à vase quid differat	491. c, & seq.
locus magnitudinem habet, nullum autem corpus est	ibid.
locus primus neque minor, neque maior	494.d
locus non extra cælum	617. a
locus id continet, cuius est locus	494. d
locus alicubi non est, sed non ut in loco	498.b
locus loci est iuxta Zenonem	491.c
locus aliquid præter corpora	490.c
locus separari potest à re	492.c
locus simul cum ipsa re quodam modo	497.b
locus non ab vnoquoque relinquitur	494.d
locus non est maior quam corpus & è diverso	483.c
loci finita sunt	ibid.
loci elementorum	614.c
locum summum bipeda, mediū multipeda, pedibusque cassi, infimum stirpes obtinent	1354.c
locus non est separabilis	494. d
loci dimensiones tres	490.f
locus alius communis, alius proprius	491.c
loci muliebres, id est, verus	871.f
locis villioribus ne desunt quidem D.J. immortales	1112.b
Ad locum suum ferri quid sit	676.a
Ad locum suum quodeunque fertur cum ratione	498.c
Ad locos proprios vnumquodque suapte natura fertur	494.c
In loco sunt vniuersa	517.c
In loco quædam potentia sunt, quædam actu	497.d
In loco contrarium quid sit	524. c
In loco corpus quod sit	497. c
In loco omni corpus esse potest	617.a
In loco omne corpus sensibile	490.c
In loco proprio quoduis manet suapte natura cum ratione	498.c
In loco quare maximè cælum esse putatur	494.f

Loci Dialectici.

Loci species & differentie	484.c
loci vis admirabilis, & omnibus prior	490.c
Loci contrarietates quæ	602.c
Loci totius, & partis eiusdem speciei sunt	484. c
Locus à distinctione multiplicis cogniti	28.b
locus à multiplici distinctione innotuit	277.d

locus ex contrariis	284.a
locus à contrariis consequio	284.a
Locus à contrarietatum coniugationibus	284.a
Locus à contrariis mediatis	283.b
Locus à subiecto contrarij	284.a
Locus à contradicitoriis	282.a
locus à coniugatis contrariis	282.a
Locus à coniugatis & casibus	282.a
locus à relatis	282.a
Locus à comparatione	282.a
locus ab ipso magis	282.a
locus à priuandibus	282.a
locus à causis & effectibus	282.a
locus à causa efficiente tale	282.a
Locus à Polyonymis	282.a
loci positionis triplex differentia	282.a
loci interrogationum triplex modus	282.a
loci ad interrogationes obsecras, siue in plures, siue multiplices instantio	282.a
locus de recta solutione	282.a
locus à frequenter dicto	282.a
Omnes loci aliorum prædicatorum de structiui	277.a

Locusta.

Locusta	890
Locustæ quibus locis fiant	910
locustæ alperis, saxonice locæ	910
niunt	910
Locustæ circa Sigæum, & Athon	910
locustarum generatio qualis	910
Locustarum coitus	910
locustarum partus	910
locustæ vete terra emergunt	910
locustarum fetura mollis	910
locustæ à partu moriuntur	910
à prole	910
locustæ maris à femina differunt	910
locustæ mares feminis in portes	910
locustæ, gammari, & canci communis forma	910
Locustarum ouum arenidam in cæcis proles diductum	910
locustæ à cancri quid differant	910
locustarum cornua	910
locustarum oculi	910
locustarum dentes & lingua	910
locustarum pedes	910
locustarum & cancorum forceps grandior	910
locustarum vulua bifurcis	910
locustarum cauda	910
locustarum cauda, & pinna	910
locustæ vropygum	910
locustarum cibus	910
locustarum sonus	910
locustæ vi aquæ emergunt	910

INDEX.

locusta latens		denud accrescit cum nascit	1065.d
locustæ quando exuantur crusta	1019.d 941.b	Loligo habet gladiolum partem interio- rem	898.a
locustis vita diuturnior	942.b	Loligo inter mollia vitam pelagicam du- cit	1177.a
locustis polypi superiores & inimici	1012.c	Loligo nare tantum potest	1183.c
locustæ congruos vincunt	ibid.	Loliginis à Lolio differentia	897.b
locusta marina exanguis	891. e	Loligines cibo præstant, cum grauidæ	
locusta non amat limosa	941.f	1040. a	
locusta primum crustatorum genus		Loligines pennulis, quæ aluum ambiunt, n. tant	896.d
locusta quoties cum serpente pugnat, col- lum eius prehendit	1049.b	Loligines qua pariunt parte	927.f
locusta vbi sua oua mandat	941. c	Loligines singula ex singulis ouis proue- niunt	941.f
locustæ aliâs calorem, aliâs frigus sequun- tur	942. a	Loligines vbi atramentum habent	1176.f
locustæ caudis natant	832.f	Lolig- num venter qualis	ibid. c
locustæ infecta vnde procreantur	944. b	Lolius habet intus partem duram	898. a
locustæ non gignuntur in Euripo	1066.b	Lolius in cubita quandoque excrescit	897. b
locustæ optinæ cum grauidæ	1040. a	Lolius inter mollia	834. b
locustæ præ metu moriuntur sentientes polypum eisdem in rebus	1012. c	Lolius pelagius	897. a
locustæ quomodo lumbricant inter se	ibid.	Lolij binas habent pronuscidias, & quo v- su	896. d
locustarum incessus	ibid.	Lolij gregales	1045. d
locustarum in ouis incisuræ quales		Lolij pinnulis natant	896. d
902. b		Loliorum genus pusillum, & facie à loli- gine disticiens	897. a
locustarum ortus	941. f		
locustarum salientium crura qualia, & ad quos vsus	1185. b. c		
locustarum vulua vbi	1211. f		
locustarum corpus longum	900. a		
locustæ gula quali s	902. a		
locustis intestinum quale	901. c,		
902. a			
locustis quid pro lingua	ibid.		
locustæ venter qualis	901. c		
locustæ quot dentes habent, & inter dentes quid	1177. d		
locustarum & Cancrarum generis similitu- do, & dissimilitudo	1186. b		

Longæuitas, & Longæui.

Longæuiiores calidarum, quàm frigidarum regionum indigenæ	1491. f
Longæui maximè homo, & elephas	1491. c
Longitudo latitudinem antecedit	628. f

Locurio, & loqui.

Loquutiones, vocisquæ differunt tractu ratione, & regionis	918. f
Loquutionis facultas, quibus ausibus data	918. b
Loquutionem omnem literis confici	916. e
Loquatitatis signum, aures magnæ, & ar- rectæ	877. f

Lucerna.

Lucernæ extinctæ odor abortum facit	1035. f
-------------------------------------	---------

Lumbi.

Lumbi vbi	840. a
Lumborum dolore sanguis vnde mitten- dus ex Polybio	875. c
Lumbi quare essent carne	1163. c
Lumborum situs	819. e

Loligo.	
Loligo quid à sepia differat	897. b
Loligines vbi pariunt	941. c
Loliginum oua gemina	1191. a
Loliginis coitus	91. f
Loligo mas à femina quid differat	941. f
Loliginum aluius	1188. e
Loliginum promuscides	1189. a
Loliginum pedes	1188. e
Loliginum vulua bifida	1291. a
Loliginum crura, barba, & os	897. d
Loligo al o gaudet	1177. a
Loliginis pisces maiores vincit	1012. f
Loliginis vita brevis	945. e
Loligo cum matet, atramentum mittit, sed	

Lumbrici.

Lumbricorum tria genera	944.c
lumbrici lati quid parient	ibid.d
lumbricorum latorum indicium medicis quod	ibid.
lumbricorum ortus	944.c
lumbricis infectati canes sibi medentur herba tritici.	1409.a

Lumen.

Lumen quid	1398.d
luminis natura infinita perspicuitate continetur	1415.e
lumen tenebris contrarium	1398.e
lumen semper refringitur	1400.f
Sine lumine visio fieri nequit	1416.e
De luminis extensione error Empedoclis	1398.f

Luna.

Luna quasi alter Sol minor	1319.a
lunæ circuitus	1318.f
lunæ quam Solis plures deflectiones	644.f
luna decrecente tempus humidius & frigidius	1308.a
luna plena tepidiores habet noctes, unde testata & humis modi augentur	1179.e
lunæ visus ad omnes generationes & deflectiones	1319.a

Lupus.

luporum coitus	925.a
lupi parvus	991.b
lupi canarij parvus	ibid.c
lupi ceruarij parvus	ibid.
lupi ubi pariant	991.b
lupi cum canibus in agro Cyrenensi coeunt	1039.a
lupi collum osse perpetuo riget	1190.d
lupo genitale osseum	813.a
lupi terram comedunt	1018.a
lupi herbas ut canes comedunt	ibidem
lupi genetosi feroces & insidiosi	830.b
lupus semper ferus	829.e
lupus a feno, tauro & vulpi hostis est	1044.d
lupi qui hominem perant	1018.b
luposus obistere potest	1019.e
lupus ceruarius & leo inimici	1044.e
lupus ceruarius hominem diligit, & alia eius consideratio	1081.c
lupus multiparus	1066.b
lupus quem quam experit, iugulat	1049.b
lupus quando coit, & parit	993.b
lupo ceruario interiora omnia lupo similia	866.b
lupo digiti quot in singulis pedibus	1191.e
lupi minores in Aegypto, quam in Grecia, & quare	1018.a

lupi quare mitius inter se diantur
978.f, 979.a

Lupus piscis.

Lupus oua parit	671.b
lupus piscis pinnas habet quaternas	86.c
quo situ	1011.f
lupus piscis algam etiam tangit	1014.a
lupus piscis propter capitis lapidem, me algote infestatur	1011.f
lupi pisces carnivoros tantum	1011.f
lupi, aurata, & mugiles dormientes fuisse capiuntur	910.b
lupus piscis bis in anno parit	910.b
lupus piscis audit liquide	914.d
lupus & mugilis etiam hostes stato tempore congregantur	1041.a
lupi in arancorum genere descripsi	1068.d

Luscinia.

Luscinia docere pullos suos modulos vult	916.a
luscinia femina cantu quando cessat	918.d
luscinia mates perinde ut formioz canunt	918.c
luscinia calore immutatur	1081.b
luscinia quando parit, & quot oua, & quando conditur	910.a
lusciniæ modulatio quando	1081.d

Lusciositas.

Lusciositas humoris copia	1011.d
lusciositas nigri oculis accidit	ibid.
lusciositas minoribus natu accidit	1041.f
Lutea & pipo dissident, & quare	1011.d
lutea cur sic dicta, simulque eius magnitudo, parus, & modulatio	1011.d
Luteola vermiculos petit	1011.d
Luteum oui, cibis pulli	1011.d
Luteum oui pro cibo est	1011.d
lutei a candido in ouis differentia	1011.d
luteus turturem occidit	1011.d
lutris ab aquis victum petit	1019.a
Lutris hominem mordet, nec desistit, nisi fracti ossis ereptum senserit	1019.a
Lutum & terra liquefit	811.d

Lycophron.

Lycophron	444.f
Lycophron arte lyram commendare potuit	914.d
Lynceus a uersu coeunt	1011.d
Lynceus ex a uersu minuant	1011.d

Lyne seminato quiddam simile habet
891. c

M

Mador quid
713. d
Maeotis in Pontum. hinc in Aegum
759. d
Ad Maeotum lacum alluviones fluminum
777. a

Magnitudo.

Magnitudo, & motus eadem animi parte,
qua tempus cognoscitur 1451. c
Magnitudinis divisio 506. b
Magnitudo omnis in magnitudines divi-
sibilis 514. e
Magnitudo motu sentitur 1410. b
Magnitudo neque d. uisione, neque incre-
mento intelligibili est infinita 489. b
Magnitudo continua est 509. f
Magnitudo infinita, magnitudinem fini-
tum non transit 546. f. & 509.
Magnitudo non nisi calore fieri potest
1143. b
Magnum & parvum, multum & paucum,
non eodem sumuntur modo 1346. c
Magnum parvum non contrarium, nec pau-
co multum 128. a
Magnum aut parvum non tam quantum,
quam ad aliquid significant 127. c
Magnitudo quae sunt 1346. c
Mae cancerorum species 899. c
Mae exiunt senectutem 1020. d
Malarum in genere canceratio species
1186. c

Mais oculi quo situ 907. b
Mais a maiore facultate moveri oportet
1147. b
Maiores quae sunt animalia ibid.
Mala laborant asini & quid sit 1036. c

Malleolus.

Malleolus 882. b. c
Malleolus cruris postremum 840. f
Malleoli situi, imitantur aurium 841. e
Malleolus geminus utriusque lateri 840. f

Mammae.

Mammae homini binae 1194. d
Mammarum locus inanis & fungosus
1197. a
Mammae variae habentur 891. f
Mammis alia in pectore habent alia in
feminibus 827. a
Mammae quare homini in pectore
1194. a
Mammis homo solus parte gerit priore
848. b

Mammae quibus inter femora 1194. b
Mammis iuncta papilla 819. a
Mammae quibus datae sint 821. d
Mamma quid 1100. f
Mammae cui excremento locus 1129. e
Mammis dant signum coeundi puellis
933. e

Mammae homini mari quando exargunt
995. b

Mammarum caro quomodo in maribus
& feminis differat 819. a

Maninatum in puellis diversitas 296. e

Mammis conspectiores, & feminatiores
habent nonnulli mares, & qui 996. d

Mammis pilare malum accidit 1007. c

Mammis quae carent 1100. f

Mammarum varietas in animalibus
812. a

Mammis quae ex aquatilium genere ha-
beant 892. d

Mammis duplici ordine per ventrem
quibus 1194. c

Mammis medio ventre leoni duae tantum
ibid.

Mammis Elephantorum quales 812. a

Mammis utrarum quaternae 812. b

Mammis earum aues careant 1100. f

Mamma quadrupedum quare non in pe-
ctore 1193. f

Manca ex mancis procreantur 1112. g

Manca ex mancis provenire probat semen
1010. d

Mandibula maxillae pars posterior
838. c

Manus.

Manus brachij pars 840. d

Manus partes quae ibid.

Manus quare homini tributa 1192. a

Manus instrumentum ante instrumenta
1192. c

Manus instrumentum non unum, sed
multa ibid.

Manus ad plura instrumenta utilis est
ibid.

Manibus respondent multitudine animan-
tes pede digitato 847. f

Manus quare diuisa & multitudine
1192. e

Manus hominis officium 1197. f

Manus non quocunque modo constar,
nisi aequo uoca nominis communione
1037. d

Manus pars dissimilata 1114. d

Manus pars interior uola 840. e

Manus digiti cur longiores quam pedis
1197. f

Manus: neruis plurimis continentur
381. a
Manus quia homo habeat, prudentissi-
mus secundum Anaxagoram 1193. a
Manthiora bellorum apud Indos descri-
ptio 854. b

Mare.

Mare magna quædam vniuersi pars
758. b
Maris ortus à Philosophis vt tradatur
ibidem.
Mare ipsum à tartaro originem habet
763. f
Mare initium visum, partim rerum hu-
midarum, partim vniuersæ aquæ
760. c
Mare ex densa terra procreatum qui-
dam inquit 766. f
Mare internum per caua terræ vniuer-
sum effunditur 759. d
Maris fontes veteres proposuerunt
758. b
Maris proprii fontes non statuendi
ibid. e
Mare tanquam sudorem è terra sole ca-
lescentia quidam putarunt 758. d
Mare perpetuum vt & vniuersum 764. a
Mare cur non crescat ex illabentibus flu-
minibus 762. d
Mare cur non exhauriatur 768. b
Mare particeps humoris aeris terræ
1197. e
Mari multum portionis terrenæ 1199. a
Mare sua natura calidum 1197. c
Mare cur calidum sit 767. f
Mare cur falsum 758. d
Maris saluginis veterum sententia ibi-
dem.
Mare vapores reddendo potulentum
reddi 767. f
Mare superfluum nunc, vbi prius conti-
nens 755. f
Maria complura sunt quæ inter se nullo
commisceantur loco 759. b
Marinarum animalium diuisio 830. a
Mare robur 756. f
Mare rubrum cum Oceano paulum con-
fundi videtur 759. b
Mare Sardonum & Tyrrenum altissima
omnium sunt 759. c
Mare Ponticum quare dulcius & cibi
largior 1030. c
Mare rubrum habet testata omnia mira
magnitudine 1037. f

De maris salugine Empedocle error
765. c
Mariscæ sunt paucis mulieribus 891. e
Mariscæ mouentur sanguine viato ex-
crescentique 891. e
Mariscæ vt plurimum non sunt mu-
lieribus dum menstrua erumpunt
123. c
Mariscas habenti deteriores accedunt
purgationes 1007. a

Mas.

Maris & scemina origo vnde 1066. e
Mares Aquilonis magis quam Au-
strinis statibus gignuntur 1073. d
Mas & scemina potentia quadam & im-
potentia definiuntur 1074. a
Maribus vsquequo generandi facultas
1003. a
Mas perficit generationem 1060. d
Maris & scemina coniunctio gene-
randi rationem diuersam habet
1003. a
Mas & scemina generationis gratia in
rerum natura 1242. e
Maris & scemina discrimen etiam in
exanguibus 1002. e
Mares quam scemina longæuiora
1493. e
Mas quam scemina præstantior 1041. f
Mas animam sensualem dat 1398. d
Maris concepti signa 980. e
Mares potius quam scemina oblesit in
genere hominum nascuntur 931. d
Mares in vtero quam scemina mobili-
res 1012. e
Mas quod semen in alterum
831. b
Mas & scemina sepe in eadem vteri po-
tente 1102. d
Mas est vt agens, scemina vt patiens
generatione 1071. d
Maris & scemina discrimen 1071. d
Mas à scemina caliditate vteri & ho-
giditate ab Empedocle distinguitur
1304. b
Mas pomilionis speciem euidentior præ-
bet, quam scemina 1074. a
Mares quam scemina in pedestribus ani-
malibus maiores, & viuaciores
931. a
Mares sceminis calidiores sunt 1060. e
Mas & scemina idem specie sunt 1030. c
Mas quomodo confert ad genera-
tionem 1037. a. b

INDEX.

Maris & foeminae causae 1306.c
 maris & foeminae generatio quibus indi-
 cis discernitur 1307.d
 mari instrumentum geniturae alterum
 ab altero differt pro corporum discer-
 mine 1309.f
 maris nonnulla sunt quae ambigunt ani-
 mal ne sint, an plantae 1308.f
 Maris partes, quibus mas à foemina dif-
 fert, testes & coles 1312.c
 Maris coles quare 1306.a
 Mari oppositur foemina 1310.d
 Matrem coeuntem necesse est admovere
 ad meatum vulvalem 1321.a
 Matrem quae conceperit minus pallet
 1300.b
 Mares magna ex parte similes patri 1310.d
 Mares fac habere posse 839.a
 Mares omnium animalium ferocunt
 tempore coitus 978.d
 Mares omnibus constant durioribus, quam
 foemina 1311.c
 Mares vel foeminas generari pecore co-
 eunte, si spectent ad Aquilonem, vel
 Austrum 1308.a.b
 Mares robustiores & magis animosi, ideo
 arma data 1344.g
 Marium affectus in omni animalium
 genere 1041.f
 Marium nonnullorum natura peruersio
 1011.a
 Maribus & foeminis coniungi multis, vt
 coniuncti nequeant generare, distun-
 gi queant 1308.d
 Maribus nonnullis arma naturalia quam
 foeminis potiora 922.d
 Maribus omnibus partes priores, & vali-
 diores 922.b
 Maribus omnibus quare non sit excre-
 mentum generale & foeminis sit 1254.c
 Maribus plures dentes, quam foeminis
 893.f
 Maribus solipedis generis quibus mat-
 rinae & quibus non 842.c
 Maribus semen quando humidius 1027.f
 ex mare animam ex foemina corpus esse
 1254.c

Mater.

Matrem camelus nunquam comprimit
 1087.a
 Matrem interficiunt scorpiones, & pha-
 langes 951.d

Materia.

Materia quid 457.c
 Materia corporum 711.a
 Materia potentia actus forma est 1187.a
 Materia pars est totius 487.d

Materia quodam modo substantia 456.f
 Materia cum forma causa rerum, & cau-
 mater quaedam 457.b
 Materia & generatio tempore prior ef-
 sentia formae quae ratione 1114.f
 Materia & receptaculum idem Platoni
 492.a
 Materia quaedam sensilium corporum 711.f
 non ens per accidens 456.f. non se-
 parabilis à corporibus 500.f
 Materia quae animalia constant, non i-
 dem quod habitus & propensiones
 1512.a
 Materia rerum plures ponentes genera-
 tionem ab alteratione differre, affir-
 mare quidem, sed ex suis positionibus
 id defendere non posse 681.b
 Materiei duae dominae & cognoscentes
 artes 406.f
 De materiali principio opiniones 711.b.
 & seq.

Mathematicus.

Mathematicus à naturali philosopho
 quid differat 460.d
 Matrix quid 871.f
 Matrices generant coitu 1296.c
 Matrices vesparum 1077.c

Maxilla.

Maxilla duplex est 838.c
 Maxilla ossa duo à capite 882.a
 Maxilla paries mentum, & mandibula
 838.c
 Maxillae os à latere larum, in ore angu-
 stum est 1349.d
 Maxillam inferiorem omnia animalia
 movent excepto Crocodilo fluviatili
 838.c. & 882.a
 Maxillarum motus etiam in latera homi-
 nianum & viupariorum quadrupe-
 dum 1190.d
 Maxillares dentes, vide dentes maxilla-
 res.

Meatus.

Meatus à cauis renum ad vesicam quia-
 les 1162.f
 Meatus excrementorum duplex genera-
 tionis causa est 1219.d
 Meatus excrementorum siccis & humidis
 diversus 1219.b
 Meatus terni ab oculis ad cerebrum, &
 qui 842.c
 Medica herba fac extinguit 894.d
 Medica herba conferi debet apud aluca.
 1077.a

medica herba quando inutilis iumentis
1020.d

Medicus.

Medicus saluus gratia est 1499.a
medici diligentes etiam de natura agunt,
& principia inde petunt 1517.e
medicus pictus artem medicinalem ex-
ercere non potest 1103.d
medicus sanitatem ubi definierit, ratio-
nes & causas rei quam facit, reddere
solet 1101.b

Mediocritas.

Medius terminus quis 77.f
medio necessario etiam conclusio neces-
saria est 186.c
medium determinatum esse, ad quod
gravia ferantur: atque extremum, ad
quod leuia 678.f
medij diversi fines 292.b
media non esse infinita determinatis ex-
tremis, summo, imoque 105.c
media propositionis affirmatiue media-
tae, non esse infinita 108.b. & seq.
media propositionis negatiue media-
tae, quibus reuocetur ad immediatam, non
esse infinita 106.f. & seq.
media variè circumlocuta 308.d
à medio locus 359.c. & 368.b
à medio contrariorum eiusdem generis
locus 308.e
à medio contrariorum locus 308.c

Medulla.

Medulla quid 115.a
medulla non vis geniturae seminalis
ibidem.
medulla adipem trahens, aut sebum præ-
se ferens 892.b
medulla calida suapte natura 116.b
medullam non ossa omnia continent
891.b
medulla in quibusdam animalibus nulla
propemodum 115.d
medulla ossibus Leonis vel nulla, vel exi-
gua inest 892.b. & 115.d
medullæ parum in suillis ossibus 892.c
medulla pinguis in pinguibus animali-
bus 115.b
medulla seuo similis in quibus animali-
bus ibid.
medulla cruenta nouellis animalibus
892.a. & 115.a
medulla dorsi tantum illis qui spinam ha-
bent 115.f
medulla spinae dorsi qualis 115.c
medulla pars similis humida 117.a

medullam calidam esse multis ratio-
bus constat
medullas seculas & pingues esse opor-
tet, & quare 109.e

Mel.

Mel opus terræ est
mel ex rore aeris efficitur
mellis & vini temperamentum per
seum differt 107.a
mellis conficiendi tempora duo
mel autumno detractum non reparatur
949.b
mel crassescit concoctum tempore 948.f
mel non fit ante Vergiliarum exortum
949.b
mel in arboribus sine fauo, ad Anadum
urbem & in Ponto 904.d
mel candidum ad Anisum urbem 1061.b
mel albicans viceribus, & oculis medicatur
1075.f
mel autumnalis melius
mel tibus apum quo argumento 1071.d
mel non facere apes quo argumento
949.b
mel ore euomunt apes in cellas
mel quò crassius, eò dulcius 949.d
mel quod probatius 1071.e
mellis copia annis prosperis
mellindicum perfectionis positum
in sapore 949.d
mella apum augent siccitates 649.a

Melancholicus.

Melancholici imaginibus maximè agi-
tibus, acris, & insignitis agitantur
1436.d
melancholici perspicaces in collimando
& imaginibus efformandis 1476.f
melancholici venosi sunt 1444.b
melancholici multiplices visionum per-
re tenentur 1475.b
melior sine locus 207.
melioris similitudo 207.
meliorum eligibiliorumque loci 207.
meliorum similitudo 207.
meleagridum autem quæ punctis
stincta 916.b
melissi ratio inepta 422.
melissi oratio 422.

Membrum.

Membra quæ
membra quæ verè nomen obriueant, &
quæ improprie 824.b. & seq.
membra officiorum gratia constare
membrum quodlibet & simplex distinetur
lare 116.d

INDEX.

membrum quodlibet suum calorem habet
membrorum genitalium discrimen est
82. a
membrum sine anima, an membrum dici debeat
membrum idem sentiendi, mouendi & nutriendi est præditum
membra genitalia, vide Genitalia membra
membris aliis à ventre principia esse oportet, quibus pabulum capiant ex ventre & inclinatis
134. e
134. e
112. b
116. e
112. f

Membrana,

Membrana à cute quid differat
88. a
membranarum officium
membranis omnia viscera includuntur
ibidem.
membrana maxime & robustissima quæ
116. c
membrana cerebri municiens duæ
membrana cor operiens
membranis spoliata ossa syderantur
ibidem.
membrana pars communis
membrana præcisa sincera non coit
88. b
membrana origo
membranarum consideratio
membranarum consideratio in sanguine animalibus
membrana pituitæ
887. f &
116. b
ibid.
887. f
973. e

Memoria,

Memoria habitus phantasmatis
Memoria habitus figurationis
Memoria rerum intelligendarum non sine imaginum notis paratur
Memoria non sensus, nec opinatio est
Memoria & reminiscencia quid differant
Memoria non iidem vigent, qui & reminiscencia
Memoria qua animæ parte solent animari, eadem quoque sentiunt
Memoria aliis quoque animantibus tribuitur
Memoria ad præterita refertur
Memoria non est rei præsentis
Memoria ex accidenti rei intelligendæ expectat se verò primæ sensitiuæ facultati
Memoria magis viget, qui obtuso, herbe.

rique ingenia sunt
memoria non valent qui natura sunt frigidiores
memoria quorum repleri possit
memoria & reminiscencia valentes non idem omnino
memoria fluxa sunt, qui vel celeri vel tardis sunt ingenio
memoria acris non sunt, adulescentia, & senectus
memoria lapsus prima ætas, & exacta sentiunt
memoria fallens
memoria minus acris sunt, qui superiores corporis partes corpulentiores, valioresque gerunt, & pomitiones
memoriae usus nullus iis, qui multo agitantur motu, ex morbo, aut ætate

Mens.

Mens sola diuina
mens principium omnium Anaxagoræ
mens mouens & segregans omnia quiescentia tempore infinito iuxta Anaxagoram
mens principium motus iuxta Anaxagoram
mens & fortuna circa idem veritatur
mens non deficit in cogitando
mens sola extrinsecus accedit
mentis actioni nihil communicat actio corporalis
mens passionis expertus, & non militat Anaxagoram
mentis lapsus
mens, intellectusque, quem veteres exillimarunt idem esse cum sensu
mensum fines quam media frigidiores
mensum coitus frigidi propter lunæ defectum

Menstrua.

Menstrua purgationes à conceptione ad partum
menstrua quid
menstrua semen sunt, sed non purum
menstrua sanguinis profluvium sunt
menstrua mensibus decrescenibus potius sunt
menstrua pullo circuitu certo celeri

INDEX.

Menstrua nullo circuito certo describuntur 1233.c
 Menstruorum natura pro materia prima in generatione 1237.a
 Menstrua esse excrementa, & omniatque sanguinea ea emittere 1238.c
 Menstruorum purgatio nulli aequae ac mulieri 980.e
 Menstrua in mulieribus plurima 891.d
 Menstrua prima 995.c
 Menstrua copiosiora in feminis sanguinolentis 1254.b
 Menstruorum muliebrium tempus 997.a
 Menstruorum muliebrium finis 1002.e
 Menstrua alba 995.c
 Menstrua alba frequentiora, & nimia, puellarum incrementum auferunt 1252.f
 Menstrua alba puellis proveniunt 1233.c
 Menstrua aut immodica, aut nulla morborum causa sunt ibid.
 Menstruorum secessus modicus, salubris ibidem.
 Menstrui excrementi abusus ad generationem 1254.a
 Menstruorum & lactis eadem natura 1256.d
 Menstrua non omnibus animalibus esse 997.f
 Menstruorum decessio non fit auiibus 1277.b
 Menstrua nulla piscibus sunt 1277.c
 Menstruorum sanguis num calorem arguit 1205.c.d
 Menstruorum initium quo signo colligatur 1235.f
 Menstrua saepe citata 997.c
 Menstrua purgatio valet, asina, & equa ut fiat 980.e
 Menstrua feminea genitura marium respondent 1232.d
 Menstrua quomodo necessaria, & ad quem usum 1235.f
 Menstrua alba puellam extenuant, & incrementum impediunt 995.c
 Menstrua alba quare puellis accidunt 1253.e
 Menstrua affluere a conceptu, non est absurdum, sed morbidum 1234.a
 Menstrua non sunt quandiu lac emittit magna ex parte 1007.c
 Menstrua qua virtute confluunt cum genitura 1256.b
 Menstrua septem diebus fieri solent 998.a
 Menstruorum emissio, est finis, & principium mulieribus proles recipiendae 1002.c

Menstruorum purgatio feminis, femina est exitus
 Menstrui carentes mulieres ut plurimum steriles degunt
 Mentum maxilla pars prior
 Mentum homini mari quando pulsat gigitur
 Mento bipartito solent minus calucent 886.e
 Meritorum partus
 Merisus viguat apud mare
 Mergi volueres

Merops.

Meropis forma
 Meropes parentes suos alunt
 Meropes sub terram aedificant
 Merops apiafter apibus iniuniam 1074.b
 Meropum partus

Merula.

Merula prima omnium avium parit
 Merula bis parit
 Merularum duo genera
 Merula colorem mutat, vocemque 1085.a
 Merula latet
 Merula turrem amat
 Merula nidulatio
 Merula pisces saxatiles latent
 Mesenterium, siue Mesareon, & es
 Metachcerum quid in quibus
 Metachcera in quibus
 Metachcerum porcorum

Metalium.

Metallica unde oriuntur

Metaphora.

A metaphora locus
 Meteo

Metus.

Metus est refrigeratio partis superioris 1216.a
 Metus causa nonnulli hominum menta fundunt
 Metus animalium
 Metura animalium diversa

Milvus.

Milvorum partus
 Milui latet
 Milvus cum ceruo pugnat
 Milvus etolus

I N D E X.

viduus, pifex, & harpa amici	1044 c
vifus bibere, fed raro	1017. b
vilui incubitus quor diebus	954. f
viluo exiguus lien	863. c
vilui qua parte fel	864. c
vilui carnivor	1011. a
vilui quo feceadunt condendi gratia	1028. a
vingentes fupra modum, ventre pradu-	1160 c
ro efficiuntur	1041 a
virari in aulibus quid	1298. b
vituli quando gignuntur	938. b
vituli bivalue fe concludendo tuentur	1101. c
vituli fauificant	1101. c
vituli non femper habent fuum ouum	1185. e
vituli funt bivaluis generis referatilis	924 d
vituli labra tenuia	904. a
vitula pars clufilis inter teftata	904 c
vitulus tefta lauis	

Mixtio & Mixtum.

Mixtio Anaxagoræ	447. c
Mixtio quid à generatione & corruptio-	708. c
ne differat	709. d
Mixtionem diuifione non confici	621. e
Mixtum quoduis quod circa medium	709 a
mundum fit, ex congreffu omnium e	
lementorum gigni	83. b
Mixtionem non effe iuxta pofitionem	100. e
paruorum	99. e
Mixtorum perfectorum paffiones, earum-	103. e
que enumeratio	104. e
Mixtio neceffarij & contingentis, in fe	83. e
cunda figura	83. e
Mixtio abfoluti & contingentis in fecun-	83. e
da figura	83. e
Mixtio contingentis & inefle in tertia fi-	83. e
gura	83. e
Mixtio neceffarij & contingentis in tertia	83. e
figura	83. e
Mixtio fyllogifimi ex altera neceffaria, al-	83. e
tera abfoluta in fecunda figura	83. e
Mixtio fyllogifimi ex altera neceffaria, al-	83. e
tera abfoluta in prima figura	83. e
neceffaria, altera abfoluta in tertia fi-	83. e
gura	83. e
Mixtio neceffarij & contingentis in pri-	83. e
ma figura	83. e
quid fit, quid mifeibile, & an fit,	83. e
quod differat à generatione, alteratio-	83. e
ne, & augmentatione	83. e
Mixtionem eorum non effe, quorum non	83. e
eadem eft materia	83. e
Mixtionem non efficere multa paucis, &	83. e

magna parois appofita	709. d
Mixta quæ tertio in funt non effe adu, fed	708. e. f
potellare	
Mixtorum temperamenta, quæ frigida	823. c
fiut, quæ calida plerunque, & quo pa-	
cto	
Mobile alicunde mouetur, & aliquo per-	1435. b
git	
Mobile natura quid	593. b
Mobiles iudicantur fronte parua	836. a
Modales enuntiationes	61. e
Modalium propofitionum conuerfio	71. b
Modi quo Democritus & Empedocles	
mutuam generationem elementorum	
ex feipfis oftendunt, confutatio: &	
quod neque transfiguratione, nec fu-	
perficierum refolutione ex fe mutuo	666. c. & feq.
fiut	61. c. & feq.
Modi qui	71. d
Modi fyllogiflici, & afyllogiflici abfoluti	
prima figuræ	
ab eodem modo habentibus locus	3. 8. c

Modulus.

Modulus grauis incitato præftantior	1146. a
-------------------------------------	---------

Mola.

Mola quid	840. f
Mola quam ob caufam in vteris mulie-	1125. b
rum gignatur	
Mola per tres aut quatuor annos gellata	1125. c
Molarum durities	ibid.
Molaris partus	1125. b
Mola pars cruris	840. f
Mola dura caufa cruditas	1125. e
Mola gellatio in nonnullis grauidis, & e-	1125. b
ius natura	
Molaris pule's parit ætate	977. a

Molle & Mollia.

Molle quid	810. h
Mollium animalium coitus, & generatio	1110. e
Mollium partes exteriores quales	1187. c
Mollium viscera nulla, fed mutem ha-	807. f
beut	
Mollium pinnae quales	1189. d
Mollia fu guine vacant, & natura frigida	1199. d
Mollia omnia carnis ora funt	1011. e
Mollia, crullataque optima, cum gerunt	1135. c
vitæ	
Mollia annuum obinent vitam	1491. d
Mollem animum indicant fupercilia in	836. b
rectum pectus	

INDEX

Molle nullum sonum emittit naturalem

917. d
mollia carent vesica ut aues 1177. a
mollia dentes habent, & quid vice lin-
guæ 1175. f
mollia dormiunt 919. d. & 920. c
mollia ferè tota carnosà, & tactu cedentia, & qua sunt natura 1129. e
mollia foris partum reponunt, & in eo genere mares foeminas aspergunt 1191. b
mollia interdum tergis copulantur dum coeunt, sed quare ignoratur 121. b
mollia non sunt in Ponto nisi quibusdam locis paucis 1037. f
mollia omnia præmeru suum atramentum effundunt 897. f
mollia ouum imperfectum pariunt 122. e
mollia omnia habent atramentum, & vbi & quo visu 1176. d
mollia quæ semen emittunt 122. a
mollia quomodo sensu prædita 915. d
mollia semen emittere incertum 122. a
mollium alueus qualis, & pedum situs 1187. c
mollium crustaceorum, testatorum, & insectorum consideratio in membris per totum 1175. c
mollium caro fililis in anfractu 1129. f
mollium & turbinatorum differentia 1188. a
mollium foemina omnes vuluale membrum habent 1220. c
mollium generi quid ingustabile est creditum parum superiori, ut echinus 908. f. & 909. a
mollium gula qualis, & situs, & ingluuius 1176. c
mollum gustus 915. f
mollum mares à foeminis differant 898. d
mollum natura contra quam crustatorum 1178. c
mollum oua qualia 1217. c
mollum oua more vermium augentur 941. a
mollum partus 1220. e
mollum victus 1012. c
mollum venter & intestina 1176. c
mollibus meatus idem excrementi & vulue 1220. f
mollibus sexus uterque 1220. e
mollibus solis inter gressilia non est discrimen superioris & inferioris 1260. e
mollibus vulue bifida 1221. e
molliceps auis 1058. b
morus Aëopius 1147. d

Monedula.

Monedularum tria genera 1024. d
Monedula vbi degant 1024. d
Monedula vbi capiuntur ante 1024. d
Monedula in propontide optima quam pariant 1024. d
Monedula ingluuius deest 1024. d
monedula pisces susanci semel in anno pariunt 1024. d
monedula pisces gregales sunt 1024. d
monedula frequenter rostra gunt 1024. d

Monstrum.

Monstrum qua ex causa generetur 1024. d
Monstrorum & obliorum animalium rationes propinqua 1024. d
Monstra peccata natura 1024. d
Monstra crebrius fiunt in iis quorum putus est numerosus 1024. d
monstra qua ex causa fiunt iuxta Democritum 1024. d
monstra ut agnationes sint 1024. d
monstra multimembra 1024. d
monstrum quid 1024. d
monstrum an vnum, aut plura dici debeant 1024. d
monstrum si filius non sit similis parentibus 1024. d
monstra in hominum genere, & capitum, quibus modis 1024. d
monticola, pari genus quare sic dicatur 1024. d
monstrifringilla vermiculis vescitur, & eius descriptio 1024. d

Morbus.

Morbi & salutis causas explicare medici solum, verumetiam physici 1517. e
Morbi causa elementa 1517. e
morbo minus infestator caput quibus pediculus in capillo est 1517. e
morbi & valitudines animalibus propriis diversitate accidunt 1517. e
morbi sunt si cerebrum humet, vel aëter supra modum 1517. e
morbi nonnullis contrahuntur, cum non bene purgatio cessit 1517. e
morbi sanguinis præter menstrua morbi res minus infestantur viris 1517. e
morbofi semine carent 1517. e
mordax araneorum genus 1517. e
mordella 1517. e

Mores.

Mores animalium diversi 1517. e
mores animalium pro locis diversi 1517. e

INDEX.

Motum animi humani vestigia in ani-	malibus brutis	1008.b	motus triplex	558.a
Mormoris partus	977.a		motus violentus præter naturam	502.b
Morphia	1060.e		motus violentus posterior eo qui est se-	ibid.
Mors & vulnera à leonibus illata ut cu-	1081.e		cundum naturam	532.e
rentur	1039.b		Motum diuidi in partes quantas	554.b
Mors belluarum pro locorum diuersi-	1039.b		motus idem numero, genere, & specie	554.b
tate differunt	1039.e		motus vnus multifariam dicitur	525.d
Mors venenatorum grauior, si alte-	1039.e		motus vnus & continuus quis	525.f
rum ederit alterum			motus vnus genere	525.d
			motus vnus specie	ibid.
			motus vnus absolute quis	525.a
			motus de genere continuorum est	479.b
			motus continuus est	502.f
			motus continuus continui est	525.b
			motum super linea recta non posse con-	525.b
			tinuum esse	525.b
			motus cur indefinitum quoddam esse vi-	479.e
			deatur	479.e
			motus infinitus in tempore finito quo-	525.f
			modo	525.f
			motus simplex est simplicis corporis	662.f
			motus simplices non sunt infiniti	662.a
			motus vniformis & difformis	527.e
			motus rectus quis	527.f
			motus circularis quis	ibid.
			motus circularis, infinitus & vnus & con-	527.d
			tinuus	527.d
			motum circularem posse continuum in	591.e
			infinitum esse, & primum	591.e
			motus circularis, neque principium esse,	591.f
			neque finis	591.f
			motui circulari motum non esse conti-	601.f
			num	601.f
			Motus primi quipiam primus motor	535.f & seq.
			motus principium vel quod motu seipsum	577.a
			ciet, vel quod ab aliis agitur	577.a
			motum quod ciet, nulla eius pars est	1479.a
			quod mouetur	1479.a
			motus perpetuus Deo inest	630.b
			motus verique æternus	564.a & seq.
			motum æternum esse negantium confu-	567.f
			ratio	567.f
			motum non posse corrumpi	566.e
			motus vtrum in mouente sit, an in mo-	477.e
			bili	477.e
			motus potius dicitur ex eo in quod utur,	528.f
			quam ex quo fit mutatio	528.f
			motus omnis ex quopiam in quipiam	579.d
			motus circa tria versatur	525.b
			Motus celerior, tardiorque in omni tem-	537.d
			pore fieri potest	537.d
			motus in loco sunt	1776.e
			motus non sine loco, vacuo, & tempore	479.d

Motus & tempus potentia simul & actu
517 b
Motum tempusque simul sentimus 509. d
Motum tempore, & tempus motu meri-
mur 512 e
Motus numerum habet 510. c
Motus nullus præter res ipsas 474. f
Motus vel in magnitudine, vel loco, vel
forma 675. e
Motus magnitudinem sequitur 509 f
Motus natura & præter naturam 571 f
Motus præter naturam multi cuiuslibet
657. a
Motus sine naturali corpore nullus est
617. a
Motus non est in substantia 531. f
Motus esse inter se comparabiles 559. f
Motus quomodo inter se comparantur
565. c
Motus non omnis comparandus 559 f
Motui quæ quies contraria 529. f
Motibus singulis singuli opponuntur 47. d
Motus oppositus quis 590. d
Motui motus contrarius, aut quies 521 d
Motui contraria quies 524. a
Motus contrarij qui 584. f
Motus motui absolute contrarius est 529. f
Motus magis contrarius motui, quam
quies 532. a
Motus sursum, motui deorsum contra-
rius 531. c
Motus à corde 1150. d & 1153. c
Motus principium an non omnis anima
1104. d
Motus quaternis sit notis, aut pluribus
833. c
Motus quo pacto idem sit, ac diuersus
524. a

Motus animalium.

Motus animalium causa intellectus actiuus,
& appetitus iunctim sunt 1473. c
Motus animalium inuoluntarij 1488. a
Motum quæ adferant animalibus 1482. a
Motus animalium exitu terminatur, & fi-
ne 1482. b
Motus animalium quæ per locum se mo-
uent, vel per totum corpus, vel per par-
tes sit 1351. f. & 1352. a
Motus utrum rectius in ossa an in nervos
referatur 1080. f
Motus partium ordo 541. a
Motus animalium quadrupedum, ac mul-
tipedum, per diametrum agitur 849 a
motus instrumenta in animalibus 1484. a

Mouens.

Mouens ut diuidatur 519. c & seq.
Mouens duplex est 574. d. & 1224. c

mouens bifariam dicitur
mouens primum
mouens primum id vnde principium mo-
tus
mouens primum à seipso mouetur 572. a
mouens primum in motione præstantia
immutum
mouens primum ab omni motu
cum
mouens mobili contiguum esse
seq.
mouens, & id quod mouetur simul sunt
& nihil inter ipsa medium
mouendi & quiescendi principium vnde
in anima habeant
mouens primum incorruptibile, & neque
per se, neque per accedens moueri po-
c. & seq.
mouens vnice, & motibus contrariis
565. d
mouens primum indiuisibile esse, nullum
que prorsus magnitudinem habent
593. b. & seq.

Moueri.

Moueri semper vniuersa, aut quiescentia
vult Heraclitus
mouetur quicquid, in semper diuisibile
diuisibile est
moueri natura quæ dicantur
moueri vi & præter & naturam
657. a
mouetur per se, quicquid continuum est
577. b
moueantur quare leuia & graua ad loca
loca
moueri celerius quod dicatur
mouentur animalium partes sapienter
pro præter naturam
mouetur totum animal natura à seipso
corpus tamen natura & præter
tam moueri potest
de motu & quiete Empedoclis sententia
567. b
ante motum mobilem, & motum
mutationem, motumque fuisse
Sine motu non constat generatio & cor-
ruptio
vi motus elementorum tardior, aut veloci-
rior sit, figuræ esse causas
in motu animalium tria
de motu animalium quæ imperfecta sunt
1424. f
quod mouetur omne ab aliquo moueri
necesse est
id quod mouetur tria sunt
quid moueatur continue
non moueri indiuisibile adiectum
inmotum

INDEX.

quod mouetur celerius plus magnitudi-
ni in æquali tempore, & minori tran-
sit 535.a
quæ mouentur omnia, notis aut quater-
tis, aut pluribus mouentur 831.e
moueri quæ notis quaternis soleant ibid.
mucro piscis quando coit 976.d
mulcones pisces quando pariunt 931.e

Mugil piscis.

Mugil à carne omnino abstinere 1017.b
mugil audit liquidè 914.d
mugil cum meruit, caput occultat putat
que totum corpus occultari 1013.d
mugil deterior cum fert verum 1040.d
mugil & lupus licet inimici capitales, ta-
men statò tempore congregantur 1045.e

mugil ex solitariis partum accelerat inter
primos 977.a
mugil inter carne vescientes non vagatur 1066.a

mugil lacus Siphium binas duntaxat ha-
bet pinas iuxta branchias 861.a

mugil maximè omnium sollicitatur cum
gelat verum, donec pariat 976.d
mugil omnium gulosissimus, & insati-
abilis quæ ventris dissentio grauel-
let & nisi ieiunius sit, hæret iners 1013.d

mugil oua parit 971.b
mugil piscis litoralis 1024.b
mugil præstat in fluentis, & lacubus 1030.d

mugilis cauda à lupo abscinditur 1045.f
mugilis eibus alga, atque arena 1011.b
mugilis partus 977.a

mugilis appendices quot 868.a
mugilis aliqui non coitu nascuntur, sed
limo & arena 971.c
mugilis ascendunt de mari in lacus & 974.b

mugiles Autumno vigent 1066.c
mugiles dormientes fuscina ex penumero
capuntur 920.b

mugiles quibusdam sponte oriri viden-
tur, sed non rectè 974.d
mugiles qui fusanei semel in anno pa-
riunt 910.b

mugiles sæpe viuunt cauda abiecta 1045.f
mugiles ubi edunt maxime 931.b
mugiles per hyemem suos edunt partus 931.b

mugilum alter alterum non edic 1017.b
mugilum fœtura genus quoddam apuæ 971.c

mugilum genus quoddam est in fluuiis
muculentis, quod nec mas nec femina 1155.f & 1160.a

mugilum genus in lacu Siphium quib-
us pinis caret 1006.c
mugilum genus quoddam verme nasci-
tur 1299.f

mugilum maribus à piscatore subductis
fœminæ congregantur, atque ita obre-
tuntur, & contra 927.b
mugilum labeo quando coit 976.c

mugilum labeones quo tempore pariunt
931.e
mugirus viralo marino in somno 971.a

multa ouium odo mensium spatio
continuat 894.f
multæ discrimen facit pabuli disci-
men, aut magnitudinis animalium 894.a

Mulier.

Mulier abortum facit sentiens eodem lu-
cernæ extinctæ 1015.f

mulier acutioris vocis quam vir 995.d
mulier ad Venerem æstare magis stimu-
larè, vt hyeme homo 919.c

mulier alba plus quàm fusca euaporat in
vfu rei Veneræ 943.c

mulier aliquando superfoetauit 1003.a
mulier anno quinquagesimo generare
potest, sed raro 935.b

mulier an viro calidior 118.c
mulier ex geminis alterum marito, alie-
rum adulteræ similem peperit 1002.b

mulier gruida maxime omnium eorum
partur 1001.f & 1121.b

mulier inter fœminas maxime abundare
sanguine 891.d

mulier autato viro aliquando concipit
1007.a

mulier non crescit post tertium partum
996.c

mulier pediculosior viro 954.c
mulier mare cur corpore minor esse so-
let 1212.f

mulier plurimum excrementi mensitral
emittit 1233.a & 1237.a

mulier post partum quando celerius po-
test concipere 1006.f

mulier quæ tumor coit, concipit facilius,
& difficilius parit, & imperfecta tem-
ner 996.d

mulier quæ marem conceperit, minus
pallens oritur si fœminatam, nem minus
cibos sattu dicit 1000.b

mulier quare vna molam gestat 125.c
mulier quasi mas infemina & quare
1234.f

mulier quot vno partu parere possit
1024.e

INDEX.

Mulier si in poculo pilum hauserit, pilari
malo dolet 1007.c
mulier sine femine 1340.e
mulier sola animalium cum equa graui-
da coitum patitur, & quare 1341.b
mulier ubi concepit, sentit in suis ilibus
999.a
mulier vna omnium affectionibus vteri
est obnoxia 1335.e
mulieris & adolescentuli similis forma
1334.f
mulieris menstruum consideratio
997.a
mulieris mores & affectus 1041.f
mulieris futura circularis in calua 881.f
mulieris vterus, vide Vterus.
mulieri dolor ex foemina qualis, item ex
mare 1000.d
mulieri lac vsquequo seruat 1007.c
Mulieri mariticas habenti deteriores sunt
purgationes 1007.d
mulieri menstruum purgatio magis
quam ceteris 980.d
mulieri quando lactis copia excitatur, &
quibus partibus excretari possit 1007.b
mulieri soli tempus pariendi incertum
1000.f
mulieri tempus pariendi multiplex
1000.e
mulier quod habet conceptionis indi-
cium 998.c
mulieres Aegyptiae fertiliores, & multos
facile pariunt 1003.a
mulieres caluini immunes 885.f
Mulieres cum parturiunt dolores in-
stant, & quibus partibus 1005.c
mulieres cur aliquando concipiunt nul-
lis menstruum vicibus, & aliquando
dum effluunt 1003.d
mulieres difficilius liberantur, si partum
purgationes anticipant 1006.e
mulieres grauidae aegre manā ex parte
degunt 1034.c
mulieres grauidae picare dicuntur, dum
appetitus varius illis occurrit, & cito
commutatur 1000.c
mulieres grauidae plurimae infestantur
vino 1002.d
mulieres grauidae quando magis triduo
fatiscunt, ac fastidiunt 1000.c
mulieres impubes a natura ortu possunt
creari 996.a
mulieres incontinentes ad rem Venereā
quare libidine cessant cum saepius ge-
nerantur 1321.d
Mulieres melius temperantur a Venere,
cum partum ultoties exercuerint
997.f

mulieres minus quam viri infestantur
morbis sanguinis ceteris a profluio
menstruorum 1004.a
mulieres non caluescunt
mulieres nonnullae pepererunt quinquagesimo
anno 1001.f
mulieres nonnullae vndecimo mense
conceptu pariunt 1001.f
mulieres sciose & selluarie, excrementa
tota magis
mulieres pingues minus fecunda
quare
mulieres plurimae si coierint mense
octavo, infans mucosus exit
mulieres quae concipere nequeunt, si se
san conceperint, foeminam potius pa-
riunt, quam marem
mulieres quae frequentius pariunt, rari-
us senescunt
mulieres quae menstruis carent, vterum
steriles degunt
mulieres quae ocellimē pariunt, & quae
vix
mulieres quae paulo ante partum mor-
cumbunt, facilius pariunt
mulieres quae sunt quae plus mensura-
bent
mulieres quando difficilius pariunt
1005.f
mulieres quare a ceteris animalibus
vtero gerendo discrepant
mulieres quaedam quinos vno partu pa-
riunt
mulieres quare male oleant cum pa-
riunt, ante non
mulieres praegnantibus quibus mensura
maxime periclitentur
mulieres quo tempore pariant
mulieres (si fixus, quartio vel octavo
mense perierit) vt plurimum inter
1001.b
mulieres si in partu vel olescendo, vel
liqua eisdem di causa se reuolunt
difficiliter pariunt
mulieres sine menstruum profluio
concepere possunt, & quae
mulieres si non purgantur, sed
securus exiguunt
mulieres sunt, quae concipiunt dum vi-
suunt menses, & postea concipiunt
queunt, & quae
mulieres sunt, quae non nisi marem
creant, & contra
mulieres sacerdotes barbatae in Cana
886.a
mulieres viragines, & viri foeminae
gouentur
mulieres viri calidiores iuxta Partum

INDEX.

dem, & quosdam alios, quorum sen-
tentiæ aduerſatur Empedocles 103.c
mulieres vt concipere nolint, quibus vul-
uam illinunt 998.e
mulierum a mortis causa 1035.f
mulierum dolores vehementiffimi in
partu 1005.f
mulierum fecundarum probatio 1279.e
mulierum lac liuidum communius, quam
candidum 894.f. & 895.a
mulierum lac quando vtile, & quare
126.a
mulierum mores, vt à viri moribus diffe-
rant 1041.f
mulierum probatioſi conceptæ ſunt
1270.e
mulierum purgationes partum antici-
pantes periculoſæ 1006.e
mulierum ſuperſtationes 1001.d.e
mulieribus à conceptu vique ad partum
quæ accidunt 999.f
mulieribus coitu matris detrahuntur
menſtrua 1278.a
mulieribus conceptus accidit ſua natura
à menſtruorum pr. fluio 997.c
mulieribus natu maioribus nonnullis lac
ſuæum frequentiore prodit tanta cor-
ruptio, vt infantem enutrire poterint
893.a
mulieribus non gravidis, niſi eum pur-
gationes ſiant, ſunt ægritudines 1274.e
mulieribus nonnullis gravidis ſit purga-
tio, ſed foetus detrimento afficitur
125.b.c
mulieribus paucis euenit, vt prægnantes
melius valeant, & quibus 125.a
mulieribus paucis ſunt manſcæ, & vaci-
cæ, aut e naribus profuſio ſanguinis
891.e
mulieribus pili in mento non prodeunt,
niſi interdum pauci, cum menſtrui cur-
ſus ſubſtiterunt 886.a
mulieribus proliæ recipiendæ ſinis &
principium eſt menſtruorum emiſſio
1002.e
mulieribus quando opportuna eſt pro-
creatio 996.f
mulieribus ſellulariis & otioſis præ oppo-
ſitos dolores vehementiffimi incidunt cum
pariunt, & quibus aliis 1005.f
mulieribus ubi vteri 123.b
de mulieris menſtruis 997.a
mulloones ex aſcaridibus generantur 945.e

Mullus piſcis.

Mullus in maritimis locis reperitur
1024.d
mullus inter carne veſcentes non ober-

rat 1066.a
mullus inter ſaxatiles piſces ter in anno
parit 930.e
mullus oua ſua limo committit, vnde ſit
vt ſerò pariat 977.a
mullus parit autumno ſerè vltimus gre-
galium ibid.
mullus piſcis litoralis 1034.b
mullo appendices plures 863.a
mulli autumno vigent 1066.e
mulli gregales 1045.c
mullorum in genere, ſemina maiores &
uiuaciores ſunt, quam mares 922.a
mullorum viciuſ 1017.a

Mulcum.

Multa paucis, & magna paruis appoſita
multationem non efficiunt 709.a

Multifidum.

Multifidum, nullum talum habet 871.e
multifida animalia 850.f
multifida omnia ſerè multipara ſuper-
foſant quare 1714.e & 1716.b
multifida omnia cornu carent, & quare
1246.d
multifidorum animalium auxilia ibid.

Multipeda.

Multipeda notis pluribus mouentur 871.f
multipeda pedibus imparibus ingredi
poſſunt 1358.b
multipeda per tranſuerſum erutibus
graduntur 1367.e
multiplicis vſus 272.f & ſeq.
à multiplici diſtinctione incogniti locuſ
277.d
de multiplici diſtinctione 268.a. & ſeq.

Mulus.

Mulus à dentium orſa viget 987.b
mulus apud Athenienſes emeritus 989.e
mulus cum equa coniunctuſ gignit
procreauit 989.a
mulus ex equa & aſino 1272.d
mulus ſelle caret 863.d. & 1272.d
mulus generare interdum poteſt 1274.b
mulus gignit 989.b. & 1274.b
mulus lactat ſemel ſec teu poris ipſum
tantum 987.b
mulus triſ ſeptennis generat 1272.a b. &
989.a
mulus mutat dentes 864.e
mulus perperuſ dicitur 829.e

INDEX.

mulus quando coice incipit & implere potest 989.a
 mulus quare vinacior est, quàm vel equa vel asinus, quorum coitu pfoecatur 1492.d
 mulolien qualis 1167.b
 mulo ptona ceruicis tantum villosa 849.c
 mulo vnter simplex 1167.c.f
 muli frage vescuntur & herba, sed maxia potu pinguescunt 1020.e
 muli quare excrementum foeminarum offaciant 1274.a
 muli solipedes 851.a
 mulorum etas quo deprehenditur 987.b
 mulorum corpora magna, & quare 1273.f
 mulorum & mularum quos fert terra Syria consideratio 993.e
 mulorum genus quare sterile 1270.a
 mulorum vita ad quot annos 989.c
 de mulorum sterilitate causa ab Empedocle, & Democrito malè assignata 1271.b

Mula.

Mula aliquando gemellos peperit 986.a.b
 mula concipere aliquando potest, sed foetum enutrire, & in finem perducere non potest 1274.b
 mula grauida est facta 989.b
 mula laesa per generationem, ideo non purgatur 1235.d
 mula profluuiò vrina purgatur 989.d
 mula senius senescit quàm mulus, & quare ibid.
 mulam quandam concepisse constat 1273.b
 mule in Syria singulari natura 834.f
 mule in Syria super Phœnicem coeunt, & pariunt omnes 989.b
 mule terræ Syriæ coeunt, & mularum inter se ratione progenerant 834.f
 Mula quas fert terra Syria, an eadem specie qua reliquæ mule ibidem
 Mula vuluæ diuersas habent 1286.e
 Mulabus menses nulli mouentur, sed eorum vrina crassior, quàm marium est 981.b
 Mulabus menstrua desunt 1274.a

Mundus.

Mundus an sit factus, antiquorum opinionones: Quod præter rationem sit opinio dicentium. Mundum esse factum, & non intenturum. Neque genitum esse, mox interiturum rectè statui 617.

e. & sequ.

mundus vniuersus ex sua tota materia constat 613.f
 mundi materia naturale est ac sensibile corpus 617.a
 mundi ordo perpetuus est 849.f
 mundi principia secundum Philosophos 1102.e
 mundum Anaxagoras ex immobilibus conficit 613.f
 mundum ex segregatis elei entis constitutum esse 617.e
 mundi infiniti 617.e
 mundi si plures sint, necesse esse res corporibus similibus naturæ consent, quodque non sint plures 617.d
 mundos non solum plures non esse, sed & fieri non posse ve plures sint 617.e
 de mundi anima 1799.c. & 1800.c
 quod mundus infinitus non sit 618.b

Muræna.

Muræna later 1026.e
 muræna mari vitur, vt terra serpenti 832.d
 muræna omnibus anni temporibus parit 930.f
 muræna pennis omnino caret 17.d
 muræna coitus qualis 943.e
 muræna j enna nullæ, nec branchiæ inuicem 861.a
 muræna qua parte fel 864.b
 muræna quot branchiæ 861.a
 muræna ambigunt, an litorales, an pelagice 1004.e
 muræna carnivoræ tantum 1004.d
 murænarum partus numerosus, & crescit 1004.e
 murices saxi adhærescunt 907.f
 muricibus os carneum 907.g
 murino pisces imbres nocent 1007.f
 murus quid à muræna differat 908.f

Mures aquatiles.

Mus aquatilis inter cortice intructus annumeratur 1007.f
 mures aquatilis, siue testudinis luteræ scutura numerosa 908.d
 mures aquatilis exigunt lienem 861.d
 mures aquatiles quomodo humore glandent 1010.b

Mures terrestres.

Mus domicilium sibi parat 1010.d
 Mus timidus 1010.e
 muris aranci morsus iumentis molestus 1010.f
 muris vuluæ acetabula 1010.g

INDEX.

muri cor magnum	154 c
mures Egyptij pilum prædurum habent ferè ut herinacei	994. d
mures bibunt lambendo	1019 b
mures in Africa cum biberint, moriuntur	1019. a
mures in Arabiâ quales	1038. c
mures multipari	1316 b
mures partim habent fel, partim non habent	1172. d
mures Pontici generis hyeme latent in arboribus, pinguescuntque per id tempus vehementer	1038. e
mures Pontici ruminant	1087. c. d
mures quæ veniunt animalia	994. c
mures si salem lambant, sine colu implentur	994. d
mures sunt qui erecti bipedes ambulant ibidem.	
morum agrestium repentini interitus causa	994. b
morum agrestium redundantia	994. a
morum generatio & fecunditas mirabilis	ibid.
morum natura, & varia genera, & pulchritudinis varietas	ibid.
morum proventum vincunt imbres	994. c
in mure femina rescissa, sexu foeminiini prægnantes reperiuntur in quadam regione terræ Persicæ	ibid.

Musca.

Musca aculeum parte anteriore gerit	833. c
Musca domicilium sibi patat	839. d
Musca aculeum sanguinem & cauum habent foris, ut eo simul & gustat, & cibum trahere possint	1143. b
Musca coeunt, & generant, sed non in genere animal	1321. c
Musca ex nullis oriuntur	1228. a
Musca ex vermiculis simidigelli in parces gignuntur	946. c
Musca nascuntur serenis, aultrini quæ diebus	930. a
Musca quo cruorem mouent	911. b
Musca quomodo possant	917. a
Muscarum coitus	928. c
Muscarum coitu vermicelli gignuntur	91. b. & 1221. c
Muscarum crura qualia, & ad quem vsu	1185. b
Muscarum genus demes habet	1176. b
Muscarum genus quare b. penne	1183. e
Muscarum promusci ad quem vsu	1176. a
Musci est gustus omnium saporum	1021. f

muscis penne binc	911. f
musculus pitcis pilos intus in ore vice dentium habet, & nullis similis	887. d
mustax quid	886. c

Mustela.

Mustela dimicatura cum serpente statim comedit odor enim cutæ serpentibus infestus est	1049. f
mustela inimica cornicis, & eius ova, & pullos violat	1041. a
mustela paruos admodum parit, & serpentulos ore transfert	1189. a
mustela prudenter capit aves, in guttore n. m. quas ceperit ut lupus ouem	1049. b
mustela quæ serpentem in pugna, & quare	ibid.
mustela rustica v. de 1018	
mustela & suis aduersarius serpentis, & quare	1044. b
mustela cor magnum, id eo timida est	1154. c
mustela genitale ossum	833. a
mustelam ore parere fallum	1125. d
mustelam vuluam habere certum	1189. a

Mustelus pifeis.

Mustelo appendices plures	868. d
mustelo branchie desectæ	821. a
musteli foetus suos & emittunt, & reperiunt intra seipfos	968. f
musteli qui bis in anno pariunt	969. d
musteli spinaces vnde dicti	968. b
musteli si, inaces ova ad præcordia congeriunt super th. immanibus ut descederint iam abfolutis foetus innascuntur ibidem.	
musteli stellati nuncupati bis mense putantur parere, & quare	920. a
mustelorum genus omne inter captil. gignit	926. b
mustelorum in genere quomodo nascuntur	926. d
mustelorum ætatem fatuæ	968. b
mustelorum ætatem ortus qualis	1185. b. c
mustelorum parus	969. c. d
musteli ut foetus edunt	968. b
mustelis vulua qualis	872. d
mustelinum genus vere parit	969. d
musteli non generant in æstivum	865. b
mustelinorum vuluæ consideratio	967. f
musteligenia felis, iocore	864. d
musteligenia equi branchia	862. d

Mutatio.

Mutatio à motu differt	319. d
Mutatio sit è medio	522. e

mutatio non per accidens in quibus 520. b. c
 mutatio non subit rationem subiecti 522. b
 mutatio nulla perpetua 567. f
 mutatio omnis est quopiam ad quippiam ibidem
 mutatio omnis finita est 613. c
 mutatio omnis an sibi oppositum sit 1309. f
 mutatio omnis motusque in tempore sunt 479. f
 mutatio per accidens 519. b
 mutatio quæque calida corpus peruertit 516. b
 mutatio semper est contrario efficitur 1490. f
 mutatio sine motu quæ 519. d
 mutationes paræ quando causam afferunt magnarum mutationum 1348. a
 mutationes tres sunt necessario 510. e
 in mutatione omni celerius, & tardius est 516. e
 quod mutatio nulla infinita sit, contra Heraclitum ponentem omnia semper moueri 553. c
 quod mutatur, quatuor modis mutari potest, & quibus 520. d
 muti sunt, qui surdi ab ortu 918. e
 mutis id est, papauer in mollibus 897. f. & 1181. a
 mutis in crustatis omnibus 1182. a. & 901. f
 mutis quid 1181. f
 mutis sub ore est 897. f
 mycenæ à Troicis temporibus copia rerum florebat, nunc squallida, & quare 755. d
 Mylæ tabescent 811. f

N

Nandi vis piscibus tributa est, & mollibus, & crustatis, & locustis 828. c
 Nanus, vide Pomilio
 Nanus, vide Pygmæus
 Nani, vide Pumliones
 Narce, vide Torpedo
 Narica piscis, siue hepsetus 974. d

Naris.

Naris elephanti qualis 838. c. & 847. f
 Naris elephanti vsus 838. c. & 1139. a
 nares animum & serpentum quales 1140. a
 nares aut cartilagineosæ 1131. f
 nares eorum geminæ 1135. b. c
 nares gressuum viuiparorum cartilagine constant 883. c
 nares Laconicorum catellorum longius

porrectæ
 nares longius porrectæ valent, olfactu ibidem.
 nares mobiles sunt
 nares non sunt auiibus, sed tantum fortissima odorandi 1140. d. & 911. b
 nares permultis animalibus dantur 911. b
 nares quare inter oculos collocantur 1135. a
 nares ut in hominibus, ceterisque animalibus collocantur, & narium officium 1138. f
 naribus carent non spirantia
 naribus profluuium sit sanguine vitato, & exescente 1140. d
 naribus quæ animalia carent
 naribus spiramus 818. a
 Enaribus profuit sanguis
 quæ nascuntur, finem necessario habent 480. b

Nasus.

Nasus ad cælum collatus 615. d
 Nasus bipartito distinctus est tramite 838. b
 nasus est pars faciei, qua meatum præbet spiritui 838. a
 nasus membrum, & pars appellatur, ut spiritui
 nasi officium & vsus 838. a
 nasi pars media quæ cartilaginea nares discriminat, interceptum vocatur, meatus verò vterque inane 838. b
 naso olfactus administratur
 naso spiritus trahi in pectus, & inde redire potest 838. a

Natatio.

Natant caudis, celerrimæque retrorsum crusta intacta, pinnarum caudæ adiutorum beneficio 831. f
 natantia quæ pedibus carent, pennæ tumentur 831. f
 natatio, ingressio, volatio, & reptio inter se discrepant 1100. d
 natationem natauiliū per pinnulas agilitatis fieri 836. a

Nates.

Nates ad corporis requiem viles 1196. d
 carnosæ quare ibid. homini carnosissimæ 850. f. nulli quadrupedum sunt datæ, & quare 1196. d
 nates quid, & quem situm habeant 839. a
 nates vnus homo habet 1196. a

Natex.

Natex appellatur etiam perite

INDEX.

natura descriptio	907.d
natura testam ingreditur cancellus	939.b.c.
natura carneum os	907.e
natura inter testacea vbi gignuntur	938.d
natura olfactione, & audiunt	936.d
natura faxis adherescunt	907.d
natura silentio capiuntur	916.c
natura vbi fel	867.e

Natura.

Natura ab Empedocle	1106.a
natura aliquatenus gignere potest sine mare in avium genere	1238.e
natura bisariam dicitur	459.e
natura bisariam frequenter intelligitur, & pro materia, & substantia	1104.b
natura, causa, quintus prioris modus	46.a
natura contemplanda respectu plurium	1148.b
natura cuique rem tribuit, qua uti possit	1192.a
natura demonia est, non diuina	1475.b
natura duplex, altera ut materies, altera ut forma	471.f
natura & Deus nihil faciunt frustra	602.f
natura excrementis suis commodè abutitur	1148.c. & 1173.b
natura finem semper querit	1211.a
natura insinuum vitare solet	1211.a
natura nihil frustra facit nec machinatur, sic ad potius & melius respicit	1176.a. & 1177.c. & 1199.v. & 1106.a. & 1156.c. & 1165.e
natura nihil præter suam ipsius normam fingit, & molitur	1161.e
natura ordinis causa vniuersis	566.f
natura parens & autor omnium miras excitat voluptates hominibus qui intelligunt causas, & ingenuè philosophantur	111.f
natura partibus omnium communibus ad pleræque officia propria abutitur	1145.b
natura per animam potius, quam è contrario	1104.c
natura principium rerum potius, quam materiam	1106.a
natura propter quid facit omnia	1104.f
natura quid	1105.b
natura quod perditum est in vno, in alio penat	1118.a

natura ratiocinaria abutitur alioquin gratia	1148.a
natura rei melioris semper autor est	1192.b. & 1137.e
natura rem minorem maiori addidit, & non maiorem minori	1192.b
natura rem nobiliorem in locis nobilioribus constituere solet, nisi quid maius impediat	1137.e
natura sanguinis venarumque principium	873.e
natura simul & facultatem cuius dat, & instrumentum	1306.a
natura si quid facit, aut quia necessarium, aut quia melius	1113.e
natura ut paterfamilias prudens in nutriendis partibus	1166.b
natura nulla res, in qua non mirandum aliquid habeatur	1.12.a
natura numen in omnibus	1112.e
natura peccatum cum alienius gratia aggreditur facere, non assequitur tam	472.a
natura principium cor, aut proportionale est	1254.e
natura esse constat	1105.b
naturam esse ostendere conari, ridiculum est	1158.f
naturam ex quibus componunt, atque constituunt autores omnes	1103.a
naturam quæ habeant	438.e
naturam rerum quidam terram, quidam aquam, quidam omnia putarunt	459.d
natura fieri ut differat ab eo quod à fortuna	468.f
natura non concoquente, excrementum fieri est necesse	1154.a
natura primum, vltimum est generatio	1114.e
natura quæ consent	473.c
natura quæ sint	458.b
natura quæ sunt ut differant ab his quæ non sunt natura	ibid.
A natura forma & species quarum rerum	460.a
à natura locus	331.d
Eorum quæ natura, & secundum naturam sunt, nihil ordine vacat	566.f
eorum quæ natura sunt diuisio	596.a
Præter naturam nihil sempiternum	630.d
Quid sit natura	458.a. & seq.
Quod natura ex numero sit causarum, non quæ temere sed quæ alicuius gratia actionem obeunt	470.b. & sequ.

Secundum naturam quæ sit 458. b
quod secundum naturam est, ordinem
habet 1295 d

Naturale.

Naturale quod charum cuique est, &
suum 1291. c
naturalia alicuius gratia sunt, & sunt
471. b
naturalia omnia aut contraria sunt, aut
ex contrariis 450. c
naturalia tam maris quam femina inter
homines superiora & inferiora distin-
guunt 841. b. c
naturalis à Mathematico quo pacto diffe-
rat 460 d
naturalis explorator de anima magis
quàm de materia agere debet 1104. b
naturalis historiae siue contemplationis
limites quales poni debent 1100. b
naturalis scientia an de omni anima age-
re debet 1104. c
naturalis scientia rem à materia abli-
ctam non potest contemplari 1104. c. f
naturalium inferiorum notitia per labo-
rem comparatur 111. b
de naturalibus substantiis, partim morta-
libus, partim immortalibus ibid.
in naturalibus rebus quo pacto sit neces-
sitas 472. f
quod ad naturalem scientiam pertineat
determinasse de infinito 480. a
quod oporteat Naturalem causarum ex-
positionem facere, & quæ sit, & quæ
sint 460. c
nauta concha species 890. f
nauta Polypus, vide Polypus nauta

Necessarium.

Necessarium latius syllogismo patet
121. b
necessarii & contingentis mistio in pri-
ma figura 55. c
necessarii & contingentis mistio in se-
cunda figura 100. e
necessarii & contingentis mistio in tertia
figura 104. e
Necessariorum quorundam expositio ad
considerationem veritatis de loco, vi,
delectat quorundam dicitur aliquid es-
se in altero & verum aliquid possit es-
se in seipso: & solutio quorundam, quæ
prius fuerat dubitata 123. a
de necessario, & Thesi terminorum
123. f

Necessitas.

Necessitas absoluta, & ex hypothesi ut

infit
necessitas non æquæ in rebus natura-
libus inest 1101. e
necessitas quo pacto sit in rebus natura-
libus 471. b
necessitatis acceptiones 1106. c
necessitatis ex suppositione declaratio
1105. e
necessitatis ratio diuersa in naturali do-
ctrina atque scientiæ speculationibus
1101. d
necessitatis tertius modus in rebus gene-
rationem habentibus 1101. e
Necydalus ex bombyce 945. c

Negatio.

Negatio an sit verbo adicienda ad con-
struendas oppositiones 62. b
negatio enuntiatio est, quæ aliquid ab a-
liquo dimouetur 11. d
negatio in quibus oppositionibus ad a-
cienda sit modo 62. d
à negatione locus 55. d
nepotes aliquando habent signa auptum
1003. f

Nervus.

Nervus ignem non patitur 880. f
nervus incisus solidari non potest 890. d
nervus pars communis 101. d
nervus pars similis, sicca ac
117. b
nervus siccus, & ductilis & quæ
1264. a
nervi natura fissilis in longitudinem ter-
dit: scindi per latitudinem non potest
intendique vehementer idonea est
880. f
nervi carentes partes stupore non ter-
rantur 881. d
nervi ducti, distractique passim ad a-
rtus & flexus ossium applicantur
880. d
nervi & ossa calore inferiore contrahuntur
siccecente humore 1105. f
nervi & venæ ut ad ossa quoque sunt
117. e
Item in carnem
nervi ex excrementis 1105. f
nervi piscium 1105. f
nervi plurimi in manibus, pedibus,
pulis, ceruicibus, & lacertis 1105. f
nervi præter quos quibus sunt 1105. f
nervi quibus adiuncti sunt 1105. f
nervi recentiorum nondum intenduntur
1347. b
nervi senescentium laxantur 1105. f

nerui vnde consistunt	1263.c
neruorum copia in corde, & quare	1153.c
neruorum origo in corde	880.b
neruorum rigore capiuntur equi, & morbi indicium	1035.b
neruorum alimentum	880.f
neruorum natura non continua de eodem initio procedit vt venarum	880.c
neruos & naci, & ali humore mucoso, albido & glutinoso certum est	880.f
neruos omnia habent, quibus sanguis est	881.a
neruis ligantur ossa omnia excepto capite	880.c
neruis vires omnium continentur	1247.b
neruis, eorumque origine	880.b
Nellus fluuius	755.c
nictatio quadrupedum ouiparorum	1263.c
nictatio voluerum	1136.d
hidores piscium genera quæque appellantur	915.a

Niger, & Nigrum.

Nigrum oculi est id, quod pupillam ambit	836.c
nigrum oculi caprinum, mores opimos indicat, & ad cernendiclaritatem primatum obtinet	836.f
nigrum oculi in omnibus fere variat, & quomodo	836.e
nigrum priuatio & orbitæ albi	1438.c
Nili fluentis primus ortus ab Aegypto monte ducitur	752.c
Nili ostia omnia, Canopico excepto, manu addita, non à flumine facta videri possunt	755.a
Nilus & Danubius vastissima omnium flumina	763.c

Nitrum.

Nitrum ad terram magis pertinet	813.c
Nitrum cur tabescat, non tingatur	817.a
Nitrum quo humore soluitur	815.a
Nitrum terræ opificium	ibidem.

Nix.

Nix & pruina frigidum tempus, & locum declarant	747.c
Nix & pruina idem quod antenuis	747.a
Nix in locis editis conchitur	748.b
Nix quare alba	1248.e
Nix spuma est	ibidem.
Nix vetustate rubescit	946.f
Nixis causæ & accidentia	747.a
In nixie vetustiore nascuntur vermes, qui	

hirti sunt pilis, & rubidi 946.f

Nobile & Nobiles.

Nobile animal est id, quod ex bono prodiit genere	830.c
Nobile & generosum quid differant	830.c
nobiles leones	830.b

Noctua.

Noctua avis nocturna aduncis vnguibus est	1015.b
noctua constituta mulier auicular ab aucupibus capiuntur	1043.a
noctua dissidet cum cornice, & quare	1043.f
noctua dissidet cum Orchilo, & quare ibidem.	
noctua noctu venando cibum sibi acquirit	1062.d
noctua paucis diebus latet	1028.b
noctua inimicus rex avium	1041.a
noctua ceteris auiculis die circumuolant, & percutiunt	ibidem.
noctua noctu vagantur	819.c
noctua venantur mures, lacertas, vesicillos, & eiusmodi bestiolas	1061.d
noctua lien exiguus	863.c

Nodus.

Nodus siue articulus, digiti pars quæ se inflectit	840.d
nodus, qui cum brachio manus iungitur, coarctaturque, brachiale vocatur	840.c
nodus cardinis vice in animalibus	1477.d

Nomen.

Nomen infinitum	49.c
nomen quid	49.h
nominis casus	49.d
nominum & verborum transpositionum significatio eadem	59.c
A nomine communi, locus	324.a. & 345.e
A nominibus inuisitatis, locus	345.b
A nominum duces, & notionis commutatione, locus	364.e
A non vniuoco locus	370.c

Nota, Notiora.

Nota nobis primo co: fusa	442.a
nota non eadem nobis, & simpliciter	442.a
notiora & priora nobis & simpliciter quæ	178.a
notiora & priora dupliciter dicuntur ibidem.	
notiora sensu & ratione	450.c
A notioribus esse incipiendum, & defini	

pcionem afferendam , quæ causam
quam ob rem contingat 1388 d & seq.
Enotioribus nobis, magisque manifestis
ad notiora Naturæ magisque manifes-
ta proficiscendum 442. a
moritia ad sensitiuam eandemque prin-
cipem facultate in refertur 1451. d

Nox.

Nox per ventum quiescit agitur 1476. a
Nocturnum calum minus turbidum
1475. f

Nubes.

Nubis ac caliginis differentia 745. a
nubes quare in summo aëre non cogan-
tur 744. a
nubium deuolutio prope terram cum so-
luta, & sine 748. b
In nube caloræ copia nimia habetur in-
dita 747. c
nugationis & solciscini dilutiones 416. d
de nugationis & solciscini captionibus
418. c
nulus quid in propositionibus denotet
58. d

Numerare Numerus.

Numerus duplex 510. d
numerus minimus absolutus 512. a
numerus qui in definitionem temporis
adhibetur, quo pacto differt a numero
simplicitate; ratio redditur ex defini-
tione temporis eorum quæ de ipso di-
cuntur 512. a & seq.
numeri partium nullus terminus com-
munis est, quo copulantur 36. b
numeri ternarii in deorum sacrificiis ce-
lebranda usus 506. c
Numeri non separabiles secundum Py-
thagoricos 499. b
numeri rerum formæ 373. f
A numero locus 391. a
a numero æquali relationum locus 312. a

Nunc.

Nunc ipsum citra & ultra tempus 566. c
nunc ipsum continuatio temporis est
515. b
nunc ipsum principium atque finis 566. c
nunc temporis pars non est, neque diui-
sio motus 507. f. & 511. f
nunc tempus potentia diuidit 515. c
nunc tempus præteritum, & futurum di-
stingere videtur 508. a
ab ipsa nunc locus 326. b
de ipso nunc commentatio, & quo modo
per comparationem ad ipsum aliqua

diuerso modo secundum tempus na-
minantur videlicet, Olim iam nuper
quondam, & subito, & prius, & poste-
rius 116. b
quod nunc ipsum indivisibile tempus
sit & quod in ipso neque motum, ne-
que quietem esse contingat 117. a

Nutritimentum.

Nutriendi facultas animalibus necessa-
ria 162. d
nutritimentum contrarium cōtrario 1194. b
nutritimentum digeri posse opus 1392. c
nutrix anima nutritor corpus, instrumē-
tum, alimentum 1195. b
nutrix fusa quam candida lac habet
commodius lactantibus 885. a
nutrix qualis esse debeat quo vino vitæ
cibus 1000. a
nutricibus vini usus non confert 1491. f
Nycticoras vide Ciconta
Nymphæ ex apibus, vespis, & crabroni-
bus quando 945. a
Nymphis quid accidit cum generantur
1192. c

O.

O Beliscolicinum in arg. excelsior
quid 1164. d
Obesa omnia steriliora sunt, & quare
124. f

Obitus.

Obitus alter violentus, alter naturalis
1574. a
obitus & generatio omnium animalium
communis est: modi autem quibus vi-
trumque consequitur specie distin-
guuntur 1161. d
obitu omnino discriminibus non est ex-
pers, etiam si commune quidem ha-
beat 1161. d
obitus ut in imperfecta ingrat
obstetricis officium, cura, pericia, & pru-
dentia in fœtu recipiendo 1026. a
obscura ingenia magna ex parte memo-
ria valent 745. c
ocasio Deo est, non tempus oportuit
eo quod nihil sit Deo conferens 117. a
ocasio & tempus opportunum quid dis-
serant 1001. d

Occiput.

Occiput est capitis pars posterior 1194. b
occiput inane & cauum omnibus est
815. c

ociput, & sineput quare serius canescant 1342. c
ociput venis vacuum 1344. c
ocipitis os omnium capitis officium tenuissimum & infirmissimum 842. e
ocultatio sophistica fallendi gratia est 420. c
de occultatione sophistica, & contra respondentes 420. a

Oceanus.

Oceanus qui extra Columnas pater, non magnopere profundus 779. c
cum oceanus Rubrum mare paulum confundi videtur 779. b
ab onoso locus 314. d

Oculus.

Oculus alienius gratia, sed cæsius non alienius gratia 1330. b
oculus & pupilla cur ad aquam referantur 1431. d
oculus frigidus, & humilis 1265. a
oculus inter omnes corporis partes à frigore maxime alienus 1431. d
oculus membrum 1432. e
oculus primum magnus, deinde confidit 1365. b
oculus solus proprium corpus præ cæteris habet sensoris, quod humidum & frigidum est 1265. a
oculus super venula positus 87. d
oculi album in sanguine adeptis animalibus obesum, & inuidum 1431. e
oculi angulus duplex alter iuxta natum, alter iuxta tempora 856. c
oculi candidum ferè simile in omnibus est, sed nigrum variat 836. e
oculi facultas obtutrix aquæ aptatur 1432. c
oculi nigrum caprinum præstantissimum 836. f
oculi pars intima tralucida & lucis capax 1433. b
oculo altero diuerso nonnulli homines gignantur 1432. b
oculi 836. b
oculi animalibus exanguibus quare duriores 1431. c
oculi animalium unicolores in suo colore que genere 1332. a
oculi autem hini & sine ciliis 839. d
oculi autem humidi ideo sunt, vt cernere acutus possint 1265. a
oculi bouum nigri 1332. a
oculi ea si quare interdum nequeant acutè cernere 1333. a
oculi caecorum, vt positi 1367. d

oculi conditi in genere brutorum animalium clarissime cernere possunt 837. a
oculi gemini 1375. b
oculi hominis duo, eorum situs, & partes 86. b
oculi hominum, autum, & quadrupedum palpebra integuntur 1376. a
oculi hominum varij, & verticillati 1332. a
oculi immodico usus rei Veneris quare languant aperire & subsidere 1437. a
oculi in animalibus, in aliis molles, in aliis duri 204. c
oculi in cerebrum finiunt 837. d
oculi insectorum quare moueantur 1377. b
oculi maximi principio videntur 1264. c
oculi medio cruribus continentes, motum morum laudabilem habent 837. b
oculi modici, optimi 87. a
oculi naturâ venosi 1458. f
oculi nigri noctu acutè cernere nequeunt 1332. a
oculi nigri ob humorum copiam minus mouentur ibid.
oculi nigri plus aqua habent, quàm ignis iuxta Empedoclem 1332. d
oculi nigri quare noctu deficiant ibid.
oculi nigrum, vide nigrum oculi
oculi omnibus crustaceis duri 900. c
oculi omnium partium vltimi perficiuntur 1264. c. & 1265. f
oculi piscium lubrici, quare 1377. b
oculi piscibus sine palpebris 862. a
oculi piscium, vide piscium oculi
oculi prominentes procul cernere nequeunt, cui contra 1374. f
oculi pullorum hircundinis infixi, videntur vim recipiunt 1264. c
oculi puerorum omnium statim à partu cæsi oculi, & quare 1332. f. 1332. c. & 1334. a
oculi quare humidi 1436. a
oculi quare parte priori habentur 1332. a
oculi quare principio maximi videntur, vltimi tamen perficiuntur 1264. c
oculi quare vltimi perficiuntur 1265. c
oculi senectute siccescunt, vt reliquum corpus 1331. d
oculorum acie quæ auct valent, & quæ non 136. f. oculorum ægritudines 133. c
oculorum color idem omnibus ab homine, & quis exceptis 837. a
oculorum cuius senesceribus obrugantur, & crassior redduntur 1333. f
oculorum humanorum distantia minima, proportionem magnitudinis, respectu cæci oculi animalium 841. f. & 842. a
oculorum in crustaceis situs 352. d

oculorum sedes seminalis maximè omnium locorum capitis, & quo indicio 1270.f

oculorum sensorium ubi positum 1364.e
oculorum situs modicus, morum optimorum indicium 837.a

oculorum varietas 836.f

oculorum varietas soli homini ibid.

oculorum varietatum causæ, & naturæ 835.e

oculis ex his equè interdum 837.a

oculis ex his glaucoma accidit, lusciositas nigra 1335.c

oculis modetur mel albicans 1075.f

oculis serpentum lacerata alij subna 867.e

oculus ex his plus ignis habere inquit Empedocles 1312.d

oculos habent omnia animalia præterquam ista infecta, & imperfecta 836.d

ab oculis quæ notæ sumuntur 837.a

ab oculis terni meatus ad cerebrum pertinent 842.e

de oculorum varietate, in quibusque animalibus 836.f

ex oculi nigro, & angulis morum animi indicium 836.e, & e

oculos quatenus habeant etiam cæca 836.d

oculata vescitur alga 1019.a

Odium.

Odia mutua inter quadrupedes, aues & huiusmodi 1042.b

Odor.

Odor acer, acerbus, acutus & pinguis 1409.d, & 1440.c

odor ad valetudinem confert 1441.b

odor in aqua 1440.c

odor per spirationem redditur hominibus, & omnibus quæ spirant animalibus 1441.d

odor quædam fumida aspiratio 1435.d, & 1439.f

odor qui è cibo per se bene olenti suavis, hominibus salubris est 1441.d

odor quoad dolor, alimentum nihil adiuvat 1443.d

odoris facultas suapte natura calida 1441.e

odoris sensorium in capite continetur, & è spirituosum cum habitu fertur, ut ad spirantem penetraret locum 1443.d

odorem sentiunt animalia etiam in aquis degentia 1403.f

odorem sentiunt etiam non spirantia 1441.d

odorem exerts aurum 1439.f

odores cum saporibus proportionè redeuunt 1440.e

odores siccis & repletis suaves non sunt 1440.f

odoris & saporis eadem affectio 1416.a

odorum alij dulces, alij amari 1407.c

odorum distinctio à saporibus transferatur 1401.d

de odore Heracliti sententia 1439.f

de odoribus, quod propria nomina non habent, sed à saporibus transferuntur 1403.a, & seq.

Ex odore vehementi homines in odorem redduntur, sicut ex magno sonitu corda 1408.d

ex odoribus quædam alimentum recipere Pythagorici nonnulli affirmant 1443.b

odora æs & ferrum 1439.f

odora ligna ibid.

Indori lapides ibid.

Odoratus, tum.

Odoratus ad ignem refertur 1415.e

odoratus autum in olstro 819.d

odoratum habemus licetissimum animalium omnium 1436.a

odoratus odorabilis est, atque inodorabilis 1407.e

odoriferis vnus homo oblectatur 1441.f

Oenanthe auis siue vitiflora quando albidetur, & apparet 1084.d

ossa panis quo capiuntur pisces 1019.b

Olea.

Olea fructificat, oleaster non 1386.d

olea grata apibus 1071.d

olea opimat pecus 1021.e

oleas amant cicada, & quare 957.b

oleaster opimat pecus 1021.e

Oleum.

Oleum ad ignem non coquitur, neque 1409.d

crassescit 820.a

oleum ætis plenum 871.d

oleum crassescit mistum cum spiritu 1448.d

oleum frigore & gelu crassescit, & non congelascit 1449.b

oleum effici frigidum potest 1400.d

oleum fit ex iecioribus cartilagineorum aquatium coilluatis 889.g

oleum habitus aptum, non euaporatur, nisi aqua contra 810.f

oleum in ipsa aqua fluitat, & quare 871.d

oleum insectis lethale 1037.b

oleum iuniperinum, siue cedrinum vitæ illud facit ut semen incidat 908.f

oleum magis quàm aqua diffunditur ob
lentitiam suam 1436.e
oleum multum spiritus continet 1248.f
oleum neque Sol, neque f. igitur indurare
potest, & quare 813.e
oleum opus aeris, & aquae 814.a
oleum quare per summa aquae fluitet
1248.f
olei crassitudo & candor unde 813.d
olei calor quomodo differt à calore aquae
& sanguinis 1119.e
oleo illita cornua boum si fuerint, pe-
dum dolores non sentiunt 1020.b

Olfacere.

Olfacere & in aere, & in aqua licet
1439.e
Olfacere pisces quibus argumentis con-
stat 914.e
olfaciendi meatus unde 1163.f
olfaciendi ratio eadem quae & audien-
di 435.b

Olfactile.

Olfactile quaedam affectio facultatum
olricum 1443.a
Olfactile quid 1439.e
Olfactilium rerum genera duo 1440.e

Olfactus.

Olfactus exquisitus perdecibus. 965.b
Olfactus habet suum superiorum 913.b
Olfactus non sine respiracione homini
140.f
olfactus, male & bene plentis rei sensus.
sine controuersia est 1404.b
olfactus per medium sit, ut aerem aut a-
quam 1403.f
olfactus piscibus, & insectis omnibus ex-
quisitus inest 1441.b
olfactus piscibus nullum continet mem-
brum manifestum 913.f
olfactus qua parte subministratur 838.b
olfactus quomodo sit 1135.c
olfactus sensorium nares, & illius confi-
deratio in animalibus 1138.e & seq.
olfactu valent catelli Laconi & quare
1336.a
olfactu valent nares longius porrectae
ibidem.
de olfactu, quem homo habet beneissi-
mum 1404.f
olim, tempus est ad prius, atque posterius
nunc definitum 515.d

Oliuæ.

Oliuæ, & examinum copia simul

sunt

994.a

Ololygo.

Ololygo, ranarum volatus 918.a
Ololyginem ranæ mares reddunt intra
aquam, vt cieant ad coitum feminas
ibidem.
Ololyginem ranæ quomodo reddant
ibidem.

Olor.

Olor alter alterum deuorat 1044.e
Olor circa amnes & aquas versatur
1016.f. & v. 54.d
olor generalis 839.a. & 1033.f
olor habet appendices 869.b
olor pugnat cum aquila, & eam saepius
nutrit 1044.c
olores canere soliti sunt, & præcipue
lamiam vocanturi 1054.d
olores nunquam nisi prouocati inferunt
pugnam ibidem.
olores ubi degunt, item victus, mores,
proles, senectus, probitas ibid.
olores vincunt aquilam, si illa pugnam
ceperit ibid.

Olus.

Olera quamuis rigentur, tamen non
tantum proficiunt, quantum imbre
1030.e

Omasum.

Omasum in cornigeris, & altera maxilla
dentatis 866.a
Omasum quid 1171.a
Omasum venter multiuentrium 1168.e
Omasi forma 866.a

Omentum.

Omentum adipi pinguescentibus adi-
peum est, sebo obeso, secale 889.b
amentum habent sanguinea omnia
1172.a
omentum minus pinguescit, quibus pin-
gue non est separatim 889.c
omentum pingue est 1174.d
omentum quid 1174.a
omentum unde oritur 1174.b
omentum quatuor e gignitur 1174.d
omente consideratio 888.b. & 1174.a. &
sequ.
omenti officium 1174.d
omenti situs, & quid 844.b
omento natura abestur ad cibi melio-
rem concoctionem, vt facilius cele-
returque cibis concoquatue 1174.d

Omne.

Omne, non significat ipsum vniuersale,
sed vniuersalis predicationis est nota
52. c. & 58. c.
omnia per animam viuunt 1388. f. & seq.
omnia vnum esse aientes non possunt
defendere generationem ab alteratio-
ne differre 682. d.
de omni predicari quid 70. c. & 181. d.
de omni predicari, & in toto ipse, idem
70. c.
onyx fluius ex montibus Æthiopiz
precipitat 752. d. e.

Opifex.

Opifex si ades definitur, rationes & cau-
sas rei quam facit, reddere solet non. b.

Opinatio.

Opinatio non in nostra potestate 1314. d.
ab opinione & opinabili, scientia & sei-
bile differt 224. a. & seq.

Opinio.

Opinio contrariorum susceptiua 35. a.
opinio falsa quando 1415. f.
opinio vera & falsa non eiusdem 225. b.
opinionem asserere nescit Aristoteles
dicentium locum esse formam, & eo-
rum qui materiam dicunt ut veranque
conucllat, magis tamen quæ materiam
dicit 491. d. & seq.
opinionem fides sequitur 1415. b.
Opiniones contraria quæ 67. c.
Opinionum enumeratio, quas antiqui
habuerunt de principiis verum natura-
lium & earum consuetio ex principiis
communium artificum 443. c.
Opponentis & respondentis loci commu-
nes 395. h.
opponi quid sit 51. c.
sub opportunitate locus 291. h.

Opposita.

Opposita ad aliquid 40. a.
opposita affirmatiue & negatiue 47. f.
opposita contradictoni nunquam simul
vera aut falsa 52. c.
opposita modis quatuor opponi dicun-
tur 39. f.
opposita omnia distant inter se 1108. c.
opposita priuatiue non ut ea quæ ad ali-
quid opponuntur 41. f.
opposita priuatiue non ut contraria op-
ponuntur 42. a.
opposita singularia non simul vera, aut
falsa 52. f.
opposita subcontrariis simul vera esse

possunt
opposita ut contraria
Ab oppositis locus
ab oppositis contradictoni locus
ab oppositis relatione, locus
ab oppositis secundum affirmationem &
negationem primus locus
ab oppositis secundum priuationem &
habitu, locus
ab oppositis vel simul naturæ, vel posse-
riore
de oppositis
de oppositorum regulis 52. c. & seq.
ex oppositis ut ratio inatio fiat
in oppositis priuatiue non est necesse al-
terum ipsorum susceptiuo inesse 42. d.
per opposita locus 374. a.

Oppositio.

Oppositiones enuntiationum infiniti-
rum
oppositiones modalium

Oraculum.

Oraculum Lemnium 897. b. d.

Oratio.

Oratio acuta est, quæ maxime dubitatio-
nem facit
oratio eadem quæ
oratio enuntiatua omnis ex verbo, aut
casu verbi constat
oratio enuntiatua quæ
oratio facilis, quæ
oratio falsa vocatur quadrifariam
oratio institutione significat
oratio multa, quæ
oratio quare discreta quantitas
oratio quid
oratio quod colligat falsum, non incre-
panda
oratio susceptiua contrariorum
oratio tribus modis manifesta
oratio vera non rerum causa, sed
rationis veræ causa
oratio vera falsæ dicitur ex eo quod
est, aut non est
oratio vitiosa plus æquo redundans
394. d.
oratio vna coniunctione est 50. f. d.
1109. a.
oratio vna prima enuntiatua
oratio ut præexistente cognitione
orationis affirmatiue aut negatiue ver-
tas falsitasve non est euentuum causæ
55. c.
orationis genera quatuor
orationis secundum se quintuplex
ratio

Oratione solus homo animalium vitur
144.d
Orationes dialecticorum, tentatiuorum-
que non esse ad determinatum genus
445.e
Orationis inculpatio secundum se, &
quando interrogatur non eadem
392.a
Ad orationis ornatum, inductione, & diui-
sione opus 381.d
De Oratione tractatus 30.d. & seq.
De Oratione ficti, difficili & acuta
438.b
Quorū rationes vi ex præexistente co-
gnatione 475.f

Orbis.

Orbium ordinem quempiam esse, & il-
lum ex astronomia notum esse 640.c

Orchilus.

Orchilus inimicus noctue 1041.f
Orchilus oua noctue exedit
ibid.
Orchomeno in agro terræ Bæotiar talpæ
habentur mulæ 1037.d
Orchæa pisces in alto fortificant 311.b

Ordo.

Ordo omnis ratio est 367.a
Ordine nihil eorum vacat quæ notata &
secundum naturam sunt 396.f

Origanum.

Origanum & sulphuris puluiscento intersperso,
formicæ suas relinquunt cauernas, al-
que migrant 915.c
Orpheus dicit animam ferti ventis, & ex
toto ingredi respiratione 1184.f
Orpheæ carmina de membris ordine con-
ficiendis 1145.f
Orisodagmarum, quæ mordellæ appellan-
tur, generatio 946.e
Oris quæ sequitur 1114.d. & seq.
Oris plantarum & animalium conside-
ratio secundum Veteres 1102.f
Orisometra vide Matris.
Oris vno cornu armatur, & est bisulcus
811.b, 1147.b

Os, Oris.

Os animalis facilitatem concoquendi so-
lum præstat 1121.e
Os animalis cibi inconfecti micatus est
1121.f
Os crustatorum quo situ 901.b
Os habentia voluptuantur, & dolent per
ligores 916.b
Os mollium quo situ 897.e
Os quare resissum animalibus 1145.e
Os quo cibus recipitur commune om-
nium animalium 810.e

Os resissum cani, & leoni 815.a
Os serie dentium continetur, & con-
1141.e
Os discrimen in animalibus 895.c
Os discrimina, & causæ 1145.e
Os forma pro muneris diuersitate, diuer-
sa in aliis 1145.c
Os in piscibus discrimina 1207.f
Os magnitudine animalia discrepant
895.c
Os natura nonnullis ad robur nonnullis
ad sermonem, aliis ad vsum spirandi, &
quæ peculiaris omnibus 1145.b. &
Os natura quare animalibus data 1145.b
Os officium 1196.f, 1145.b
Os partes, palatum, & fauces 836.d
Os situs ibid.
Ex ore profluit sanguis interdum h.
sine vilo dolore 1197.b

Osцитantes.

Osцитantes in partu mulieres difficiliter
pariunt 1118.a
Osцитantes quare minus audire possunt
1135.d. &

Os, Ossis.

Os capitis continuum, quod calua dicitur
881.d. & c
Os cum spina proportionem respondet
826.f
Os, & quod vice fungitur ossis, pars com-
munis est 871.d
Os ex elementis constare, Empedocles
censuit 1387.c, 1105.a
Os in corde bubulo 1147.e
Os nulli circa ventrem 832.b
Os nullum flecti, vel hendi potest 883.d
Os nullum per se habere, & quare
1130.b
Os omne, & quicquid gerit speciem ossis,
terrenum est 1148.c
Os pars similis siccæ, ac solida 1117.d
Os præcisum nunquam recrescit, nec re-
crescere potest 883.b, & 1112.a
Os separatim officio caret 1110.b
Os secum, & fragile 1164.a
Ossis cum cartilagine differentia & con-
uenientia 1113.a
Ossa ab igne resolu non possunt 1151.c
Ossa ambulantur membranis 888.a
Ossa autem, vide Animum ossa
Ossa certo augendi termino describuntur
1155.f
Ossa curum 882.b
Ossa cuius gratia 1105.b
Ossa cur carni adhibita 1119.b
Ossa decreta cum corpore & membris
1167.b

- Ossa ex excremento seminali gignuntur 1166. c
 Ossa femorum, & brachiorum dependent à spina dorsi 1170. c
 Ossa fortiora, & robustiora maioraque quibus animalibus sint 1171. b
 Ossa humerorum 882. b
 Ossa leonis, vide Leonis ossa
 Ossa marium duriora, quam feminarum & carnivororum quam aliorum 1171. c
 Ossa naturam nervorum requirunt 1147. c
 Ossa non omnia medullam continent 892. b
 Ossa omnium animalium perfecta procedunt à naturae exceptio hominis sincipite 1007. a
 Ossa primum ex seminali excremento constituuntur, deinde incrementum alimento naturali 1166. c
 Ossa sanguineorum animalium quomodo differunt 882. d
 Ossa sanguineis non vituparis qualia 1171. d
 Ossa suis spoliosa membranis syderantur 888. b
 Ossa tactus gratia 1129. b
 Ossa unde consistunt 1163. a
 Ossium alia medullam habent, alia secus 882. c
 Ossium flexuris quare inseruntur cartilagineae partes 1130. f
 Ossium incrementum terminum habet 1166. f
 Ossium natura in serpentibus qualis 1171. d
 Ossium natura necessario animalibus inest 1125. d
 Ossium natura quare adhibita est corpori 1129. b
 Ossium ordo, & differentiae 881. d
 Ossium principium, spina dorsi 1130. d
 Ossibus & venis quomodo natura similis ibid. b
 Ossibus partes proximae quae 1131. b
 Ossibus quae propius applicantur, facili putrescent 890. f
 Ossibus sex caput constat 881. f
 Ossibus piscis & hirinis partem nulla, partem exigua est medulla, & quare 1125. e. f
 Ossiculum in corde quoddam genus hominum habet 861. b
 Ab osse cartilago quid differat 883. b

Ossifraga avis.

Ossifraga benigna est, & coena gerula.

- probèque fortificat, & vivit 1063. d
 Ossifraga carnivora 1063. b
 Ossifraga marina pullum aduersus solen intueri cogit 1064. a
 Ossifraga parum oculis valet, nubeculae enim oculos habet latios 1064. b
 Ossifraga pullum aquilae eiecitum excludit educat 1064. d
 Ossifragae consideratio, & natura 1064. d
 Ossifragae polypi genus 898. f
 Ossiphys quid 898. f
 Ossiphys in poster ore hominis parte, media pars renam est, quam Galenus in descriptione humani dorsi ait esse quod loco cinguntur homines, vocari que non ossiphys tantum, verum etiam scia, & pars ea lumborum nomine indicatur deo vide in dictione Lumbi
 De Ostensione circulari, in prima figura 147. d
 De Ostensione circulari, in secunda figura 147. d
 De Ostensione per impossibile in tertia figura 146. d, & 149

Ostrea.

- Ostrea inquit Galen. penultima corrupta & producta differunt. Producta est Aristoteli ad similia testacea, vi per eum diphthongum scribatur. corrupta species eius est vna, quibus respondere quidem apud nos quidam volunt corallum.
 Ostrea item foeminiuo genere dicuntur. ostreae absolutae à faxis non mouentur 823. b
 Ostreae in Hellesponto quo aluntur 970. d
 Ostreae meatum habent excrementum 101. f
 Ostreae sponte pronenerunt apud Rhodum insulam 1072. a
 Ostrearum discrepantiae 894. d
 Ostrearum genus testaceum 1172. a
 Ostrearum genus testa foris muticam, & quare 1172. a
 Ostrea nihil partem genitalem emittit quibus argumentis 1172. a
 Ostrearum origo ubi cernunt 1172. a
 Ostreae intus nascuntur cuncti albidus parui 1172. a
 Ostreae labra crassa 1172. a
 Ostreae testa se habet 1172. a
 Ostreae ubi id quod ovum appellatur 1172. a
 Ostreae plantae aquatiles 1172. a
 Ostreum sine concha testatorum 824. a

Ab Otioso loca 324.d
 Otus avis, 1062.c
 Otus avis tarda 1062.c
 Otus, siue auratus, dux coturnicibus cum abeant 1063.d
 Otus descriptio, natura, nomina, & captura 1023.e

Ovis.

Ovis abortum facit si conuerit, & sola relinquatur 1046.c
 ovis aliquando capite bouis nata 1311.a
 ovis plures ventres habet 1168.b
 ovis quo argumento validior indicatur 1011.e
 ovis sebum habet 884.b
 ovis lien rotundus 1167.a
 ovis à piperis purgatio sequitur abunde, & qualis 980.c
 ovis tempore coeundi indicatur purgatio 980.d
 ovis tot morbis infestari, quot & hominem viū periti relesunt 1035.e
 ovis Ethiopice vel ad duodecim & tredecim annos vitam agunt 982.c
 ovis annicula coeunt, & ferunt vterum 934.b
 ovis aquas cum hibeant, & mox intereunt, nigros generant, agnos in terra Asyrii de agri Chalcedi 887.c
 ovis bisulci 881.a
 ovis celeri renum obesitate opplentur 1164.b
 ovis coeunt quandiu viuunt, & quot patiuntur 921.c
 ovis cornuta in Africa, contra in Ponto per prouinciam Seythiam nulla cornu enascuntur 1038.a
 ovis cubant difficiliter quam caprae 1046.b
 ovis docentur gregari à pastoribus, sic à strepitu 1046.c
 ovis & capre felle carent apud Chalcedem Euboicam, parte quadam agri 1172.f
 ovis flumina redduntur ob potum aquae Scamandrianis 881.d
 ovis foeminae etasiiorem reddunt yriam quam mates 981.b
 ovis gestant vterum quinque mensibus 982.b
 ovis glandibus estatis abortiunt 1014.b
 ovis in Epito egregia magnitudine 894.c
 ovis in Syria sunt cauda lata ad cubi mensuram 1017.f
 ovis intereunt pinguedine renum in Syria

in agro Leonino 1031.e.f
 ovis itinere & labore extenuati valent 1021.d
 ovis luxuriant in reuibus opulentiis, & inde intereunt 930.e
 ovis maiores in Aegypto, quam in Grecia 1038.a
 & quare 821.b
 ovis mammas binas, & papillas binas habent 821.b
 ovis melius valent, quam caprae 1102.e
 ovis partim habent fel, partim non habent, & quantum in Naxo 1172.f
 ovis pinguescunt, cum gerunt partum 981.c
 ovis placida, & fera 819.f
 ovis possimilium pinguescunt ex potu 1021.b
 ovis Pyrrhice à Pyrrho rege ita cognominata, maxime in Epito 824.c
 ovis quando pinguescunt plenius 1021.c
 ovis quae aquam saluisculan bibunt, naturius coeunt 981.c
 ovis quae frigoris patientiores, quam non 1021.d
 ovis quibus pinguescunt 1021.a
 ovis quae riuos habent, pediculi vacillant 914.d
 ovis ruminant 1037.a
 ovis Sauromaticae duro sunt pilo 1138.f
 ovis semi copia abundant 1164.b
 ovis somniant 919.c
 ovis syderatione celeriter intereunt, & quare, & quomodo 1164.b
 ovis tam mares quam foeminae possunt per totam vitam coire 919.c
 ovis tertio aut quateruo implentur coitu 982.a
 ovis unde pinguescant 1011.a
 ovis urbanae & syluestres 1172.c
 ovisum abortus fit, si à coitu imber accedat 982.a
 ovisum cerebrum squallidiusculum 880.d
 ovisum cubitus qualis 1046.b
 ovisum duces quot annos viuunt 982.b
 ovisum foetus colorem lingua arctis imitatur 981.c
 ovisum foetus & coitus 981.a
 ovisum generi quales sunt pili 1172.c
 ovisum in grege quando annus felix, & quando felix indicatur 982.f
 ovisum lac quo regitur 1021.b
 ovisum mares & foeminae qua vi generantur 981.c
 ovisum matibus plures dentes quam foeminae 824.f
 ovisum mulstra quanto tempore in puto coitum uocatur 824.f

Ouium oculi aquini	132. a
Ouium parvus	982. b
Ouium parvus quo proximus intelligitur	980. d
Ouium pariendi finis	98. b. c
Ouium pastus	1021. a
Ouium parvus	1021. b
Ouium proles præstantior quam senes mares & feminae procreant	914. b
Ouium quas lupus occidit, pelles pediculis procreandis aptiores	1021. c
Ouium validatum signa	1021. c
Ouium vita	982. b
Ouibus aqua quæ commodior	1021. c
Ouibus cucurbitam sale contactam exhibent pastores in autumno	1021. b
Ouibus foetis d' stenta vbera pendunt, quibus salis abunde est	1021. b
Ouibus lactis copiam faciunt fabæ largius date	894. e
Ouibus lethale tenes habere pingues. & cur	1164. a
Ouibus monstra magis accidunt	104. d
Ouibus pabuli vberitas noxia	889. e
Ouibus pascua ad solis occasum spectantia commoda sunt	1021. c
Ouibus quando salendum	982. e
Ouibus saltem quare dant pastores	1021. b
Ouibus sua vox ad coitum venereum	918. a
Oule genus amens, & stultissimis moribus, & quare	1046. a
Ouilibus singulis singuli duces constituantur	982. c
De ouium coitu, feruque	982. a, & seq.

Ouum.

Ouum à verme quando differt	1142. e
Ouum avis, ubi concipit, & eius consideratio	958. b
Ouum auium quale	1274. f
Ouum cartilagineorum quale	1237. a, b
Ouum & animal quæ intra se pariunt	1241. d
Ouum ex foetibus perfectis quid	832. a
Ouum geminum duo est ova	1136. b
Ouum egressum statim refrigeratum, duratur	1180. e
Ouum arenidum	884. c
Ouum ipsum in se sumum habet discrimen	958. a
Ouum non est animatum	1151. a
Ouum omnium volucrum duro putamine constat	957. f
Ouum parte superiore durius quam inferiore	1129. b

Ouum perfectum cum est adhuc molle, egressum autem statim durecat	1180. e
Ouum perfectum quæ edunt, & quæ imperfectum, & quare	1141. e
Ouum piscium quale	907. b
Ouum polyp. id est, pompilus	898. c, d
Ouum polypi quale	1132. a
Ouum quæ pariunt	1132. a
Ouum filum quantum stesit eodem die	923. e
Ouum subuentaneum quomodo sit scitandum	1134. a
Ouum veniunt quid	908. a
Ouum veniunt in columbarum generibus cum tria pariunt	1132. a
Oui candidum calore solidescit	1132. a
Ouum candidum gelu non concrefcit, sed magis humescit	1132. a
Oui candidum natura humidum calorem quæ animale intra se continet	1179. f
Oui ex parte animal procreantur, reliquum alimentum est	1132. a
Oui generatio à coitu, & pulli procreantur non pari temporis spatio euenit omnibus auibus	912. b
Oui grandines dant	912. b
Oui grandines nihil ad generationem contrahunt	1132. a
Oui incrementum celere, & simile verminibus	1132. a
Oui luteum & candidum membratim inter se distinguuntur	1132. a
Oui luteum & candidum naturam contrariam	1132. a
Oui luteum gelu duratur, & coit, calore humescit	1132. a
Oui non albumen, sed vitellum	1132. a
Oui testatorum consideratio	1132. a
Oui vitellus & albumen naturam contrariam	1132. a
Oui vitellum pullis pro cibo est	1132. a
Ouo ex vno animal vnum	1132. a
Ouum b	1136. b
Oua auium aquaticarum, quomodo differunt ab ouis terrestrium	1132. a
Oua idem & quadrupedum ouis parentum sine parentis iacubitu inaequatur	1132. d
Oua adum colore inter se quomodo differant	1132. a
Oua auium omnia bicolora	1132. a
Oua auium preterea sine matre ad generationem non perfectum tur	1132. a
Oua auium quare parentem desiderant	1132. a

INDEX.

quadrupedum non 1281.e
 Quae calidiorum animalium candido, & luteo sunt distincta, & plus habent candidi 1279.a.b
 Quae cartilagineorum cute molli, & vulcolora 821.b
 Quae coitu concepta, infœcunda sunt 999.c
 Quae coitu concepta, quæ iam difformia sunt in albuminis porcionem, hæc pro mare primo coeunte enadunt 1290.d
 Quae crustatorum, & mollium pro vulva habent membranas 1213.c
 Quae contra venis constant vitellis 963.a
 Quae hypenemia qualia 958. e, 959. b
 Quae hypenemia quæ aves pariunt 958.c
 Quae in ægypto limo obscura pullitiam procreant 958.b
 Quae in quibusdam vasis scpidis coniecta, sponte pullos procreant 958.e
 Quae molliora 1217. b
 Quae oblonga & fistigio circumnata, feminam edunt, rotundiora autem & parte sui acutiore obtusa, orbiculum habentia matrem gignunt 958. b
 Quae parvius nonnulla etiam infœcunda 962. f
 Quae pavonia quare subiciuntur inenbanti gallinis 966.d
 Quae perfecta avium, & quadrupedum oviparorum 1216.e
 Quae perfecta cartilagineorum 1282.a
 Quae perfecta & imperfecta quorum 1284.e
 Quae piscium constant non solum pro coitu, sed etiam sine coitu 971.c
 Quae piscium imperfecta 1216.c
 Quae piscium qualis naturæ 1279.c
 Quae piscium quare foris augentur 1285.f
 Quae piscium quare parva excrevantur 1286.a
 Quae piscium vulcolora 1279.e
 Quae quadrupedum eodem modo quo avium gignuntur 1281.d
 Quae quadrupedum validiora, avium vero infœcilia 1281. e.f
 Quae quæ habent plus lutei 1279.b
 Quae sponte in terra apocuntur, & ibi de potiore Syracusano 958.b.c
 Quae sua lentitia glutinant, atque immunes non fiunt 958.e
 Quae subventanea in reliquis partibus, & eius naturæ 958.c
 Quae subventanea adium omnium infœcunda 912.f
 Quae subventanea cuius naturæ, & quomodo fiant fecunda 1277.d
 Quae subventanea principio seminis, &

zoot 991.d
 Quae subventanea quando fecunda redduntur 1259.e
 Quae subventanea quare fiunt 1277.b
 Quae subventanea quare perfici non possunt, & quam virtutem animæ obtinent 1290.c
 Quae subventanea quare xephyria 959.d
 Quae subventanea quibus gignuntur, & quibus non 1279.e & 959.
 Quae testatorum nihil ad generationem conferunt 958.b
 Quae vello concepto pereunt 1282.b.c
 Quae vncunguium sepe vitia sunt 1282.c
 Quae unde depraventur 1282.b
 Quae vna quando, & unde fiunt 1282.
 Quae vna quæ & canicularia, æstare magis constant 959.b
 Quorum animalium differentia 821.b
 Quorum avium & quadrupedum constantia 1217.e
 Quorum constantia 1281.c
 Quorum consideratio in avibus & piscibus, & inde 1289.f
 Quorum exilio celerius fit alitare, quam hyeme 959.d
 Quorum ex cœcurno aves oriuntur 1284.e
 Quorum foramen 906.d
 Quorum generatio omnibus evenit modo eodem, sed tempora differunt 960.c
 Quorum incrementum 958.d
 Quorum lutea, cuncta in medio constant, candida citius ambiunt 1280.a
 Quorum in forma differentia 958.f
 Quorum omnium coloris causa 1278.f
 Quorum omnium volucrum natura & diversitas 517.f
 Quorum partus contra quam animalium evenit 1281.a
 Quorum partus diversus 1216.c
 Quorum plurimum in pastinam coniectorum, & molli igne coctorum, vrelli omnes in medium coeunt 959.f, 1279.f
 Quorum putamina humore liqueunt 1283.c
 Quorum testis ad quid 1284.d
 Quis geminis gemini pulli excluduntur 507.a
 Quis in coloribus animalium originem habet à candido 1279.a
 Quis piscium feminatum, mates seorsim aspergunt, & fecunda efficiuntur 1282.c
 Quis spontanea piscium animalium generatur 912.a
 Quis Quorum omnium avium natura &

diuesitate 957.f. & seq.
Ex Ovo ut animal gignatur 1117.c
In Ovo animal celerius diebus tepidis
perficitur 1121.a
In Ovo quot dierum spatio pullus gene-
retur 960.f. & seq.

Ovipara.

Ovipara bifariam sunt 1141.d
Ovipara num dominant incertum 919.c
Ovipara quadrupeda cortice omnia mu-
niantur 834.d
Ovipara quæ dicantur 834.c
Oviparæ quadrupedes, vide Quadrupedes
oviparæ
Ovipara sanguinea 1141.e
Oviparorum consideratio in suis conce-
ptibus, & feminis spatione 1189.d
Oviparorum generatio quomodo fit
1174.e
Oviparorum ortus qualis 1187.d
Oviparis sexus uterque 511.b
Oviparis vterus ad lumbos & prona
119.f

P

PAguri, cancorum species 899. c
Palæstritarum curius 1159.c
Palatum oris pars 838.d
Palatum piscibus compluribus carnosum
1141.e

Palea.

Palea opimat pecus 1011.c
Palma manus pars 840.d
Palma si ipsa annosa consistit 1421.d

Palmipedes aues.

Palmipedes omnes ubi viuunt 1054. b
Palmipedes collum longius habent, & cru-
ra breuia, & quare 1101.e
Palmipedum ostrum quale 1145.f
Palmipedum grauioribus circa aquas, & ame-
nes versantur 1016.c
Palmipedes aues à fluuio victum petunt
ibid.

Palpebra.

Palpebræ eui datæ 1135.f
palpebræ præcise reduci ad vitæatem ne-
queunt 839.d
Palpebris omnium maximè homo conti-
net 1135.b
Palpebra pisces careant, insecta, & crustacea
1137. a
palpebras simul distingui, & moueri posse
1105.c
Palpebris quæ careant animalia 1141.e
palpebra inferiori oviparæ quadrupedes
coniunctæ 1136.a

Palpebra eui constat 1141.b
palpebram geminam habent 1141.b
1135.f
Palpebram superiorem quæ non mouetur
1199.c
palpebræ oculorum cuius rei causa 1136.b
palpebræ quibus sunt, hæc conueniunt
obdormiunt
palpebras quomodo attollere non possunt
1135.f
Palpitatio cordis quid
Palpitare cor in iuuenibus cur magis
leat
palpitare venæ vniuersæ simul cum corde
solent
palpitat cor soli homini

Palumbes.

Palumbes frugibus viuunt
palumbes in genere columbaceo corporis
maximo
palumbes quomodo bibunt
palumbes quot oua parit
Palumbo ingluuies præposita ventriculo
868.c
palumbes cæcos parit pullos
palumbes camporum incolæ
palumbes discedunt
palumbes quando gemit
palumbes semper videntur
palumbes trimefres coire
palumbes vere parit, nec plus quam
963.c
palumbes viuunt mare vno continere
1050.c
palumbes volant gregatim, & cum ex-
ciunt, & cum abeunt
palumborum aliqui latent, aliqui non
cum hirundinibus abeunt
palumbium incubitus
palumbium mas citius femina moritur
1050.e
palumbium nidulatio
palumbium oua cuculus absorbet
palumbium vita 964.a, & 1050.c
palumbis profunt squallores
palumbis testes exigui prius quam coeant
870.c
Palumbarius accipiter, sterlatis, & pre-
differunt
Pamphila Platus filia prima boni viri
1050.c
1050.c
Pancreum quare dictum

Panis.

Panis laborant renes

Panthera.

Panthera semper fera	829.e
Panthera in Asia, in Europa nulla	1038.d
Panthera quaternas mammas ventre medio gerunt	851.b
Panthera cum venenum Pardalianches edidit, stercus hominis quatit	1048.e
Panthera dentibus serratis	851.f
Panthera genere varia	1543.f
Panthera multifida	850.f, 851.a
Panthera quomodo alias veneretur bestias	1048.d
Panthera cor magnum, ideo timida	1154.e
Panthera digiti quot in singulis pedibus	1193.e
Panthera odor bellis gratissimus	1048.d
Panthera captura	ibid. e
Pantherarum in genere, femina mare animosior	1041.d.e

Papaver.

Papaver mutis appellata	906.b
Papaver excrementum quibus inest	1179.a
Papaver herba grata apibus	1077.a
Papaver in purpura	937.d
Papaver, siue mutis, omnibus testaceis	901.f, 905.d
Papaveres, pisces gregales	1045.e
Papavericulum infantum excrementum	1006.d

Papilio.

Papilioni antennae ante oculos praeferuntur	911.e
Papiliones ex erucis	944.d
Papilionum genera ex nullis oriuntur animalibus	1126.a
Papilionum quoddam genus quiddam simile castoreo parit	944.a
Papilla pars mammae	839.a
Paradigma, hoc est, exemplum	170.e, & seq.
Paralogismi	256.e
Pardali asiculae consideratio	1058.e
Pardalianches venenum	1043.e

Parentes.

Parentibus similes liberos gigni	811.e
Parentes quae animalia occidunt	951.d
Parentes series alunt ciconiae, & meropes	1055.b
Parentes species	1016.e
A patribus & similiter inexistentibus locis	141.e
Parmenidis sententia de aeternitate	1017.e

Parmenidis & Melissi rationes falsa sunt, & formae sunt vicine	1443.a
Parnassus fert epipetrum quod diu vult suspensum	1181.a
Ex Parnasso monte, frequentissimam, amplissimamque fluvij decurrunt	751.f
Paro Pythagoreus	516.e

Pars.

Partes in loco quando potentia, & quando actu	497.e
Partes animae complures iuxta potentias	1414.a
Partium differentiae in animalibus	325.f
partes plurimae, affectuum qualitate differunt	816.e
Partium diversitas in situ	816.f
partes animalium separata distinguuntur	1160.f
partes naturales hominis vniuersae secundum naturam dispositae	1123.e
pars summa animalis iudicium est	1351.f
partes summae humanae corporis quae	835.a
partes animalis maxime necessariae, duae	112.f
pars superior, & inferior animalis quae dicuntur	1495.a, b
partes inferiores contra quidem superiores se mouent in homine	136.a
pars infima potius, ac nobilior initium in stirpibus	1352.f
partes hominis interiores insertae atque incognitae	841.a
partes omnes ex humore alimenta capiunt	1117.e
partes molles quae	827.a
partes quae proportionem tantum conueniant	826.f
partes animalium aut compositae sunt, aut incompositae	825.f, & seq.
partium simularum gratia est, materiae elementorum	1155.a, & seq.
partium simularum ordo dicitur	117.b
partium simularum diuisio	1177.a, & seq.
Partes similes ex dissimilibus non constituuntur	1153.d, e
Partium simularum conditiones	117.b
Partes dissimiles non modo partes verum etiam membra appellantur	815.f, 826.a
partes exteriorum animalium, aut compositae sunt, aut aliquorum generum	815.f, 826.a

nerum propriæ	847.c	fiores supinis, in homine contra	
Partes animalium, vel eadem sibi omnes,		849.c	
vel diuerse	847.b	Partes sentiendi nullæ piscibus conspiciuntur	862.a
Partes animalium quæ vice armorum		præterquam oculi	862.a
922.d		partes similes dissimilantur præterquam	1162
partes organice	1115.c	bentur	1162
partes sicce, & solide quæ	847.b	partes similes necessarii habentur, &	1162
Partes animalium quæ in viris, quæ in femi-		quæ	1162
nis solidiores	922.b	partes similes priores dissimilantur	1162
Partes supernacule agnationes sunt	1319.f	1223. f	
partium excrementa	1147.c	partes supine & prone confusis habentur	1162
pars animalis præcipua supra septum	1126. d	tur in genere aurum	1162
Pars dextra quomodo dissidet à sinistra		partium affectiones quibus inter se differunt	1162
ex parte sanguinis	1118.a	pant	1162
Pars dextra siccior, & mobilior	1163.f	partium dissimilantur differentiæ partium	1162
pars dextra quare calidior	1153.d	ad officia & essentiam partium ad melius	1162
Pars inferior animalis gratia superioris est	1162.c	deretur ve	1162
partitura quadrupedum viaparorum minus		partium fetus nutritio	1162
quàm hominis absoluta	847.f	partium priores in animalibus	1162
Pars prior corporis nobilior posteriore	1155.c	partium procreationi, species diuerse	1162
pars quæque animalis qualitate certa efficitur		821. b	
à natura	1164.a	partium similitudinum ortus, frigore, calore	1162
pars sinistra humidior & frigidior	1151.a	ve agitur	1162
partes ad coitum delegatæ quæ differunt		partis additio toti factæ	1162
forma	1112.c	partis remota	1162
partes animalium, aliis sunt simplici ratione,		partes indeterminate	1162
aliis proportionæ	1111.f	partium destructio toto destructio	1162
partes animalium communes quæ		367. c	
830.d		partium fines dissimilantur	1162
Partes animalium dissimiles quæ, & cunctæ			
dictæ	825.f		
partes animalium similes quæ, & quare dictæ			
ibid.			
partes communes exangui, & sanguineo			
902.f, & seq.			
partes communes insectis	910.d		
partes corporis à quo generantur	1245.b		
partes corpora gratia alicuius sunt			
1113.a			
partes dissimiles aliquid efficere possunt			
1121.f			
partes dissimiles ex similibus constant			
1115.d, & 1245.f			
partes dissimiles ministrant actiones			
1116.c			
Partes dissimiles posteriores generatione similibus	1115.a		
partes dissimiles compositas vites habent	1115.c		
partes eadem complutibus, sed non sunt eodem	847.a		
partes hominis priores quadrupedibus sunt supine, & posteriores prone	849.b		
Partes prone in animalibus pilosis, pilos			

Particulare.

Particulate construere facilius est	
112.a	
Particulate simplex semel destruitur, com-	1162
struit dupliciter	1162
Participatio	1162

Partus.

Partus animalium varius	1121.c
Partus animalium varietas	929. f, & seq.
Partus araneorum	910.d
Partus aurum, quo tempore maxime nascitur	915.f
Partus aurum fecundior hyemari	917.c
Partus cartilagineorum quando	870.d
Partus cetis ab homine non laborant	1105.d
Partus difficilior nominantibus, præcipue ex eruo	1162
Partus & generatio piscium lacustrum & fluvialium	1162
Partus facilis, & difficilis causæ quædam in hominum genere	1162
Partus fornicatum	1162

INDEX.

partus mollium, vide Mollium partus.
 partus omnibus secundum naturam in
 capiti præter naturam in pedes 1005. a
 partus piscium quibus mensibus magna
 ex parte 931. b
 partus, qualis animalium non vni gen-
 erum coeuntium 1154. e
 partus quomodo sit per naturam 1138. a
 partus ratione non est in habendis pedi-
 bus 1243. a
 partus castrati, post immutantur in na-
 turam futuram, & quare 1331. f
 partum quæ sequuntur 1005. e
 partus laboriosa est 1324. d
 partum, & educant in siccis nonnulla a-
 quatilia 1010. b
 partendi difficultas quibus mulieribus
 1005. e
 partendi difficultas unde accidit 1117. f
 partendi piscibus exitus quando maxime
 acceleratur 976. d
 partendi tempus aubus non idem omni-
 bus 977. a
 partendi tempus mulieribus quod 1000.
 d. & seq.
 partendi tempora piscium solitariorum
 976. e
 partus ex squillarum genere 889. e
 partibus quare dicuntur 1346. e
 partum, magnum, medium, & paucum
 ibid.
 non eodem sumuntur modo
 partum in magno continetur, sed non
 contra 1141. d
 pilla pinguescunt boves 1010. a

Passer.

Passer avis habet appendices, sed exi-
 gias 869. b
 Passer albus, sed depravatione genera-
 tionis 1344. b
 Passer cæcos parit pullos 1123. b
 Passer & pulverat, & lavat 1087. e
 Passer vermiculos petis 1015. e
 Passeri pennæ interdum albescent per
 affectus temporis 887. b
 Passeri quæ parte sel 864. a
 Passeri ventriculus longior 868. e
 Passeres rem Veneream celerrime absol-
 vunt 914. e
 Passeres pisces fusari semel in anno pa-
 riunt 930. b
 Passerum piscium ingenium in capien-
 di piscibus 1064. e
 Passeribus in genere piscium est quod
 parat, sed magis deest 921. f
 Passeribus subiectum 316. a
 Passiones qualitates passiuas in corpori-
 bus mixtorum consequentes 809. f. & seq.

passionum reliquarum enumeratio 809.
 d. & seq.
 passiuæ qualitates unde dicantur 35. e
 passiuæ qualitates, & passiones etiam in
 anima 36. e

Pastinaca.

Pastinaca piscis pelagicus 1014. b
 Pastinaca an pennis careat 831. d
 pastinaca non recipit intra seipsam pro-
 lem, & quare 969. a
 pastinacæ coitus 925. d
 pastinacæ ingenium in piscibus capien-
 di 1064. d
 pastinacæ inter plana animal gignit, post
 quam oñum peperit 969. f
 pastinacæ bestiolam si equus deuora-
 rit, pustula excitantur, & quibus in-
 tereat 1015. d

Patella.

Patella taxia absoluitur, & fertur in pa-
 llum 904. d
 patella quomodo bivaluis 1178. b
 patella quo in loco papauer habent
 906. b
 patellæ altera parte superficiei detecta
 carnem ostendunt 904. a
 patellæ generi venter quæ parte 906. e
 patellæ, quæ & avis marina dicitur, quæ
 ostium habet excrementi 1111. d
 patellæ ubi generantur 918. d
 Patellarum victus 1011. a
 patellæ caput versum in terra, & podex
 supra 908. d

Pater.

Patrum similitudo in nepotibus 1111. e
 Paterfamilias prudens in dispensatione
 rei familiaris 1166. b
 pater mater opponitur 1110. a
 patris principium est generationis 116.

Pauo.

Pauonis partus 966. e
 Pauoni vropygium nulli visui 1010. e
 pauones inuidi ornatus, & pollicetur in-
 dios 810. e
 pauo vivit viginti quinque annos 966. e
 pauomas dum femina incubat aduo-
 lant, frangit ova 966. d
 pauo quando amittit pennas ibid.
 pauones coeunt vere, & partus brevis a-
 giunt 966. e
 pauones pariunt ova subuentanea
 959. a
 pauonia ova, vide ova pavonis.

Pecus.

- Pecora in Antandria, alia candorem, alia
nigritiem à duobus fluuiis contrahunt 887.c
Pecus in agro Chalcidico sine felle
846.a
Ad pecoris feturam refert si in colu res-
piciat aquilonem, aut austrum 1108.b

Pectus.

- Pectus generis testati & ex pedis se mo-
uet volatu 1065. a
Pectines anno perficiuntur 918.f
Pectines aliquandiu latent in arena
918.e
Pectines in siccitatibus trahunt rufum co-
lorem 1055. d
Pectines non semper ouum habent 1101.c
Pectines optimi, cum granidi 1046.a
Pectines quando latent 1026.b
Pectines secessu conduntur 1026. a
Pectines se mouent ita, vt volare dicantur
904.d
Pectines sese concludendo tuerntur 1178. b
Pectines stridere sentiuntur 917.d
Pectines sunt biualis generis referatilia
1181. e
Pectines ubi oriuntur 918.c
Pectunculi, corroderuntur à quodam viti-
ce genere 910.a
Pectunculorum genus quod 906.c
Pectunculi intus nascuntur plurimi cancri
albi, & parui 918.e
Pectunculi testa qualis 908.f
Pectunculi testæ pinnarum diuise 904.c

Pectus.

- Pectus hominis inter lacertos 1191.e
Pectus costis impositum est 882. a
Pectus hominis cur latum, cæteris artum
1191.f
Pectus mox à collo 819.a
Pectus omnia animalia humano propor-
tionatum habent 842.b
Pectus omnibus minus carnosum quàm
tergum 1191.a
Pectus quibus animalibus est latius, hæc
sunt ad vomitum propensiora 1087.d
Pectus auium quale 1101. a
Pectus situs in animalibus 1191.f

Pes.

- Pedis diuisio & partes 840.f
Pes multiplex esse constat 840. f
Pedes hominum multifidi, & breuidigiti
sunt 1178. a

- Pedes hominis maximi proportione 1178.f
pede digitato multifida manibus respo-
dent 847.e
pedem sinistram incurfu, & stantes inopi-
proficiunt 819.e
pes in cauum nititur 1164.d
pedes pari numero habent quæcunque
ambulant 819.d
pedes nulli animalium quàm homini, citi-
nos 810.a
pedibus quare pisces careant, cum habent
volucres 1168. a
pedibus quæ augentur animalia, eos partes
necessario habent 1177.e
pedes quadrupedum inter se differunt
1197.b
pedum vsus in digitatis duplex 1191.a
pes nomen habet à pedo, id est foli-
1106.b
pes nihil addit rationi partus 1141. d
pedes fœminis elegantiores quàm ma-
bus 922. a
pedes neruis plurimis continentur
881.a
pedes priores Elephantum ciliis gratia em-
rum 1119. e
pedes priores habent vice manuum genus
quadrupedum digitatum, nec solum
ponderis causa 1119.d
pedes si exigui, manus exigue
840. e
pedum flexus 840. e
pedum multitudo quare insectis omnibus
1181. e
Pedum genus vnam potissimum habet
differentiam 1106. e
Pedata & ouum & animal parant
1141. b
Pedatum incedere quid 844. a

Pediculus.

- Pediculi pueris in capillo magis quàm
tis 1191. a
pediculi fœminis quàm maribus pluri-
954. c
pediculorum copia ex morborum gene-
bus quibusdam 914. d
pediculis etiam cætera animalia infestan-
tur 914. d
Pedicularis morbus vnde
pediculari morbo quidam interiere
pediculorum copia vnde
Pediculus piscis
pediculus omnino his ausibus gignitur, qu-
bus penna caudæ constat
pediculi genus vnumquodque nascitur
corpore suo animalis
pediculum habent boues 914. d

INDEX.

Pediculi genus marinarum simplex, & v
nom 954.c
Pediculi iis quibus pilus, excepto asino
954.d
Pediculi largiores proueniunt mutatio-
ne aquarum, quibus lauantur quæ pe-
diculum sentiunt ibid.
Pediculorum coitu lendes procreantur
954.a
Pediculorum genus ferum 954.b
Pelagæ quando capiuntur 957.c
Pelagarum flos ibid.
Pella coitus difficilis est 1044.a
Pella cum aquila, vulpe, & alauda bel-
lum gerit 1044.b
Peloleps auis circa aquas versatur 1017.a

Penis.

Penis & testium idem est situs 114.f
Penis homini absolutus 85.c
Penis in maribus consideratio 1195.e. &
seq.
Penis naturæ neruo constat 1214.c
Penis iusto maioris semen infœcundum
1215.f. & 1216.a
Penis, situs forma & substantia 849.c
Penis vnde pendet 1214.c

Penna.

Penna cum squama respondet 826.f
Pennæ omnes caule constant 859.e
Pennæ quæ valeant pedibus degeneran-
tia 828.d
Pennæ auium nullæ per ætates mutantur
præterquam gruum 887.a
Pennarum color vnde mueretur ibid.
Pennæ insectorum 911.b
Penna auius qualis 1201.d
Pennæ præcisæ non reparantur, nec ab
radice nec ab incisura, sed cadant est
necesse 827.e
Pennæ quare duriores auius natu gran-
dibus 832.d
Pennæ vnde oriuntur 1275.c
Pennarum genus auius appellatur 833.a
Pennæ auriculæ earent 237.d
Pennæ appendices plures 968.a
Pennæ pices saxatiles latent 1036.c
Pennarum partus 973.a

Perdix.

Perdix alba, sed deprauatione generatio-
nis 1344.b
Perdix cito impletur, & oua subueni-
na concipit 960.a.b
Perdix sit prægnans aura à marito fiant
960.a
Perdix habet appendices 809.b

Perdix inter oves libidinosa 1178.d
Perdix astutia contra venantes, & alia
eius natura & coitus 1041.c
Perdix ingluuiens proposita ventriculo
868.c
Perdices coeunt cum diuersi generis a-
uius 1269.d
Perdices mansueti feris subigunt 1057.a
Perdices non pariunt in nidis 957.d
Perdices sibi nidos non faciunt, & quare
1057.a
Perdices quando maritantur, & vtero
ingrauescunt 927.c
Perdices quomodo coeunt ibid.
Perdices resouent pullos suos, & ducunt
more gallinarum, nec eodem in loco,
& pariunt, & incubant 1051.b
Perdices salacissimæ 1052.e
Perdices subuentanea gignunt, sine coi-
tu 1178.e
Perdices vorant limaces 1065.a
Perdix coitus & partus 1177.d.e
Perdix oua eandem 938.a
Perdix testes tempore coitus consper-
ditiores 966.e
Perdix vita 964.m
Perdix voces loci ratione differunt
918.f
Perdix olfactus exquisitus 960.h
Perdix testes exigui priusquam co-
eant 870.e
Perdix vox ante pugnam 918.e
Perdix venator 1056.a

Perfectum.

Perfectum quid 631.d
Perfectum nihil quod sine careat 487.a
Perfectum à perfectione nati tolerat 1243.d
in superantia consistit 1346.a
Perfectio & habitus 366.b
Perfectiora animalia quæ 1243.c
Perfectorum necesse esse, aut ad aliquod
conueniamus quod sit immobile 7.a
quod moueat seipsum 54.f
Periti officium quod 1200.a
Periti ab imperitiis arguuntur 407.f
Peritus quis 1100.a
Perna quæ 862.b
Perna & eulinx iis desunt quibus eulinx
& brachia 881.a
Perna accipiter, palumbarius & stellaris
differunt 1063.d

Per se.

Per se & necessario sunt, quæ sub scien-
tiam simpliciter cadunt 187.e
Per se inesse quid in ratione quid 182.a

per se in exsistentia necessario competunt
185. c
perpicuum quid 1398. b
perpicuitas quid 1433. b
pestilens morbus piscibus nullis inedit
1031. b
Phager piscis propter lapidem capitis,
maximè calore infestatur 1030. c

Phalangia.

Phalangi inimicatur ichneumo 1042. c
Phalangij araneis bipartunt 991. f
phalangia à suis foetibus interficiuntur
951. a. coeunt, & ex sui generis anima-
libus oriuntur 1221. b. diu viuunt sine
cibo 1017. c
phalangia quomodo coeunt 928. c
phalangiorum in genere stomia: maio-
res suis matribus 923. a
phalangiorum procreatio vnde 944. b
phalaris avis circa aquas & amnes ver-
satur 1016. f
phalaeica piscis merchanas gigit 977. c
phantasia quid 1414. f
phantasia ab affirmatione & negatione
aliud est 1423. d
phantasmata veluti sensibilia sunt, sed
sine materia ibid.
phantacopolis, id est pigmentarij 1027. f
pharsalia equa vide iussa.
pharsiana pulueratix 1085. c
pharsianæ pediculi intereunt nisi se pul-
uerent 954. c
pharsianarum oua punctis distincta 958. a
phasis fluvius 752. a
Philagide carmina 1476. d

Philosophia.

Philosophia ingenua causas intelligens
mirificanda 111. f
Philosophus naturalis à mathematico
quid differat 460. d
philosophandi omne studium & vtile, &
cuius est tractatum Socratis philoso-
phi temporibus 1006. b. c
philus grana apibus vnde cera accipitur
1075. f
Phocæna Pontum subit vicus & partus
gratia 1024. f
Phocæne partus, & ubi nascitur 970. b
phoenices quomodo capiant pisces mari-
nis 1032. d
circa Phoenicem pisces capiuntur mu-
tuo sexuum aspectu 927. a
phoenis natura 1057. c
pholis piscis mucore suo quasi cubili
quiescit 1066. a
phoxini oua sine coitu consistant 971. d

phrenes vnde dicitur
phuca piscis
phyceos purgamentum maris Penet
quo pisces, & ostrea nutriuntur 970. f

Phyica.

Phyica hypothesis est, naturam prius
pium motus esse
phyica consideratio quid à Mathemat
ca, Medica, & Metaphysica differat
1571. e. f
phyica temporibus Socratis desinit
phyica auscultatio
phyica auscultationis scopus
physiologia circa magnitudines, motus
tempusque versatur
physiologi est de infinito determinandi
ibidem

Pica.

Pica creos parit pullos.
pica quoroua parit, & alia eius natura
1055. a
pica voces plurimas cominuat
picare quidam à pica suo denominant
1000. c
pice cornua boum gregatium quare
nuntur
pice cornua boum iuniorum illa si
rint, pedum dolores non sentiunt 1022. a
pictor quid primum agit in pingendo
1264. c
pictores conebis viuunt 990. b

Picus Martius.

Picus Martius amygdalum cernit
pertudit
picus arbores excauando sternit
Pici Martij genera
Pici Martij lingua maiuscula
Pici Martij natura
Pici Martij nidulatio, & passus
Pictas ciconia, & metopum in parente
1055. b
pifex, harpa, & miluus amici
Pigargus aquila species
Piger genus ardeolæ

Pilos.

Pilare malum quid, & quando areo
mammis mulierum
pilos quæ habeant 884. h. & 900. b
pilosa sunt omnia quadrupeda viuunt
849. c
pili congeniti & postgeniti
pili hominis partus simul, parum
gignuntur
pilorum ad radicem lentus humi
pilos

pilorum natura fiftilis est	884.e	pilus ferarum qualis	138.a
pili quibusdam in morbis crescunt	886.e	pili in mento eueniunt mulieribus	138.a
pili in senectute, & defuncto augescunt,	886.e	pili abundantia & hirsuties eopiam indi-	
& defcunt	886.e	cat excrementi	138.a
pili in mento mulieris non prodeunt	886.a	pili capitis primi per aetatem defluunt	885.e
pili oppletis atq. & pubes hominis	849.d	pili congeniti grauidis defluunt	1000.e
pili palpebrarum non plus iusto nascuntur	886.e	pili euulsi denovo subnasci possunt, dum	886.e
pili in burca & sub pedibus vni lepori	887.d	citra aetatis florem degatur	886.e
pilosus homo aetate prouecta	133.f	pili excremento nascuntur, sed duri & ti-	
pili defectis augentur, sed nasci ne-	1367.b	gidi propter gelu & frigus	1339.b.a
queunt	1322.o	pili hydrae leo petiuuati celerius canes-	
pilosus homines libidinosi	1322.o	cent	144.a
pilosum discrimina vnde eueniant	884.e	pili mutantur vsu pabuli	884.d.e
pili in hominum genere per aetates di-		pili nonnulli cani orientur	1343.b
scerpant	137.d	pili postgeniti castrati ante puberta-	
pili ex morbis cani	885.o	tem, non exeunt post pubertatem exci-	
pili aperti celerius canescunt	1343.a	sit soli decidunt praeterquam pubis	886.a
pili canescunt ex parte sui postrema	886.e	pili parui non ab incisura augentur	886.f
pili palpebrarum lentissime canescunt	886.e	pili praefecti augeri ab radice possunt	887.d
pilos quibusdam canis agrotantibus,		pili quare animalibus dari	137.d
auguisse etiam valitudine restituit	142.a	pilosum nomine quae contineantur	844.e
pili ex vitiligine canescunt	886.e	pilosum origo	135.e
pilosum calor in senectute mutatur	886.b	pilosum ortus in pube tempus homini	
pili verficolores ontem mutant	886.d	inbeat coeundi	915.e
pili ex morbo, aut aetate, aut natura albi,		pilosum tenuitas vnde potest contingere	138.d
difficunt	1344.e	pilos intus in ore habet musculus piscis	887.d
pili colorem cum cute mutant	1367.b	pila infecta animal intra se generant	827.a
pili ex locorum varietate variantur	884.e	pilularius siue cantharus, vaginipennis	
pili sunt nigri homines albi	1440.o	Pindus mons	752.e
pili rufi celerius quam nigri canescunt	1442.f		
pilo simplici qui sunt	1338.e		
pili duri qui	884.e		
pili molles qui	134.d		
pili crispi ductiores rectis	1338.e		
pili duriores natu grandioribus	1339.d		
pilosum crassitudinis, tenuitatisque cau-			
sa curis est	1337.b		
pilus eripus vnde oritur	1337.a		
pilo crasso sunt Aethiopes	1338.d		
pilo promisso simplicique sunt Scythiae &			
Thraeces	1341.f		
pili congeniti maturius libidinosi de-			
fluunt postgeniti celerius nascuntur	886.f		
pili palpebrarum defluunt ex veneris vsu	886.e		
pili herinaceorum	887.f		
pilos foeminae quam masculis tenuior	922.e		

Pinguedo, Pingue.

Pinguedo quid	1331.b
pinguedo, excrementum bonitatis ubi	
stantia salubre	670.e
pinguedo quibus sub cute	1364.b
pingue habet aliquid lenitatis	1364.b
pingue inter humida commune ignis &	
aeris	1344.a
pingue vnde leue sit	1354.e
pingue nec aqua, nec terra, sed spiritus	1348.f
pingue nullum insectis	911.f
pingue omne exanguis est	890.f
pingue omne calidum	1357.d
pingua minus seminis habent	908.m
pingua minus	1341.b
pingua excrementis vacant	1344.f
pingua omnis quae sitilliora	1341.b

pinguescunt intra carnem quibus parvus
est venter 889.a
pinguescunt omnia animalia aut intra
eam aut scorsum 889.d
pinguescunt quæ maximè animalia ibi-
dem.
pinguescunt potius omnia ætate proue-
ta quam nouella 890.a
pinguescunt tam oues quàm capræ eum
partum gerunt 981.c
Quæ pinguescunt, ea celeriter senescunt
1124.e
quæ pinguescunt, veniunt incertis par-
tibusque ventriculo 1154.e

Pinna.

Pinna animalis sit an planta, ambigitur
1028.f
Pinna etiam dicitur in auricula 877.c
pinna immobilis 904.d
pinnae cunctæ intra se continent, quo
primaræ pereunt breui tempore 938.e
pinnae cunctæ viuere nequeunt 939.a
pinna nunquam sedem mutant, & radice
innituntur 938.f. & 939.a
pinnae semper continent ovum 1101.c
pinnae innumerae diffusiæ 825.d
pinnae omnes 938.e
pinnae inter testata testæ scaberræ 904.e
pinnae plani pisces & caudati carent 82.e
pinnae natant pedibus carentia 82.d
pinnae bant anguillis & congreis ibid.
pinnae in piscibus consideratio
1106.a
pinnae ad nandum utiles 1168.b
pinnae in pinis 938.e
pinnae in betholæ consideratio 939.d

Pipo.

Pipo dissidet eum lues, & quare 1042.e
Pipo inimicatur ardeolæ 1043.c
Pipo minor & maior inter se similes, &
similem vocem habent 1015.f. & 1016.a
Pipo verique cubicibus gaudet 1015.f
Pipi conferri debent apud alucaria 1077.a

Piscis.

Piscis ex sanguineorum genere 834.a
Piscis ad glutinum consiciendum apti
887.a
Piscis à partu requiescunt continuo
976.d
piscis an concipiant sine mare 1177.f
piscis animal parientes qui 970.a
piscis ætate latere quo argumento pro-
batur 1027.c
piscis, audire quibus argumentis constat
977.d
piscis aut nullam aut inexplanatam lin-
guam habent 1198.d

piscis bibunt cibi gratia 1061.e
piscis bipennes serpentis speciem refe-
runt, & quomodo mouentur 1106.e
piscis carent pulmone 863.b
piscis carent lacte & mammis 895.d
piscis carniuori 1017.b
piscis carniuori plures pisces sibi reperi-
unt locis, quæ algorum copia sciunt
1037.e
piscis celeriter coeunt 1125.b
piscis circa Phœnicem sexum mutuo
aspectu capiuntur 957.a
piscis complures dentes habent in lin-
gua & palato, & quare 1144.f
piscis contrahant non parato semine
1175.a
piscis eum impleri incipiunt boni omnes
scire sunt 1040.a
piscis eum pontum subeunt, & quando
exiunt 1012.a
piscis deuoratu seminis non impleri, &
ratio 1128.b
piscis de euripo Pyrrhæo enant per
hyemem foras propter frigus expro-
gobione 1066.b
piscis dormiunt quo argumento 919.f
piscis dum quiescunt, sola cauda mouen-
tur ibid.
piscis eadem sagena plures capi seum-
do tactu, quando accidit 1017.d
piscis fusane qui Pontum subeunt, inter-
diu meant, noctu quiescunt, & pascun-
tur, nisi luna luceat 1015.d
piscis fluuiatiles & lacustres quando o-
pini sunt 1040.a
piscis gregales qui 1041.e
piscis imperfecta pariunt oua 1142.e. &
1178.d. & 1187.b. sacca rana 1185.d
piscis ineunt prælum maiores contra
minores 1043.f
piscis in mari trabibus similes scutorum
effigie, & alij genitale viri imitantes
912.b
piscis facile intra sua stabula capiuntur
912.d
inter pisces scarus solus ruminat 868.a
piscis littorales qui 1024.b
piscis littorales pelagicis præstant, &
quare 1024.a
piscis locis frigidis parum vigent 1030.b
piscis longi æquilonis locis magis vi-
gent 1031.d
piscis mares magnam ouorum partem
deuorant 977.d
piscis marinos quomodo capiant Phœ-
nices 1012.d
piscis magna ex parte eo gignuntur
974.b

I N D E X.

pisces mutant loca, & qui, & quare 1021. d
 pisces moriuntur verba scio herba 1023. d
 pisces nec mammae, nec genitale habent
 860. c
 pisces non capiuntur eisdem esca- rum
 generibus 914. e
 pisces non laei, quot pinnulas habent
 1206. b
 pisces nonnulli ex his, qui per coitum ge-
 nerantur, sponte veniunt 974. e
 pisces nonnulli latentes capiuntur tem-
 pore sui secessus 1036. f
 pisces nonnulli lingua carete videntur,
 sed aliquo modo habent 1143. b
 pisces oberrant maxime qui carne alun-
 tur, præter paucos 1066. a
 pisces odore extra suos specus excitantur
 914. e
 pisces olfacere quibus documentis con-
 stat 914. e
 pisces omnes laborant quando gerunt
 verum 974. d
 pisces omnes feminas esse nequaquam
 historie dicitur 1186. c. & 1290. e
 pisces omnes forturam suam tempore
 deuorant 1012. f
 pisces omnes locis eisdem quibus sunt
 orti, aut similibus degunt 1065. f. &
 1066. a
 pisces omnes serpentis speciem referen-
 tes cur extra aquam diu viuere possint
 1106. e
 pisces omnes sua oua aspergunt semine
 genitali 971. e
 pisces optimi locis præditi lacus commo-
 diate 1030. d
 pisces ouipari qui, item viuipari 863. a
 pisces ouipari ubi vulvas habent 1219. b
 pisces ouipari vigeat veris tempore do-
 nec pariant, viuipari autumno 1066. b
 pisces pauci pariant autumno 931. b
 pisces pediculis, & pulicibus infestantur
 912. d. & 954. e
 pisces pelagici magna ex parte æstate pa-
 riunt 977. h
 pisces pelagici qui 1034. b
 pisces pinnis natant 832. d
 pisces præter branchiarum discrimen
 quomodo ab aliis animalibus differe-
 runt 881. d
 pisces quare habent pinnulas, & quare
 pedibus carent 1206. a
 pisces qui candidi vocantur, oua pariunt
 971. b
 pisces qui trues appellantur, oua pariunt
 excepta anguilla ibid.
 pisces qui fistulam habent, spirant, & ha-
 bent pulmonem, & pisces sunt dicen-

di 970. b
 pisces qui liquidius audiunt 914. d
 pisces qui nec ouum, nec animal pariunt,
 unde generantur 974. e
 pisces qui oua pariunt, vesicam & renea
 non habent 864. d
 pisces qui Pontum subeunt, quomodo
 discessum, & mutationem sedis faciunt
 1025. b. c. d
 pisces quibus alga in cibo est, abunde
 pascuntur 1031. c
 pisces qui audius accedunt ad ha-
 morum 915. a
 pisces quibus mensibus, & quot pariunt
 magna ex parte 911. b
 pisces quibus partibus sunt præditi, &
 quibus non 860. d
 pisces quid locotestium habent 870. a. &
 916. d
 pisces quique loca habent sibi ad inen-
 lumitatem commodiora 1031. b
 pisces quod carne vescantur argumen-
 tum 1011. f
 pisces quomodo coeunt 1188. h
 pisces pene cartilagineæ vagantur 1106. e
 pisces quo mouent maxillam, & quare
 1129. d
 pisces sanguinem suum odorari dicun-
 tur 915. a
 pisces saxatiles conduntur solum hyber-
 no tempore 1027. b
 pisces saxatiles, vide Saxatiles pisces.
 pisces senectute viuuntur 1041. d
 pisces semen emittunt mari non in bran-
 chii accepto 1215. g
 pisces saxatiles omnes litorales sunt
 1024. b
 pisces penè omnes serratis dentibus 1168.
 f. & 1199. a. excepto scaro 1144. f
 pisces solitarij pariunt in vere 976. e
 pisces spinam habeant qui oua pariunt
 131. d
 pisces squama testis omnes oua pariunt
 971. b
 pisces quamari deteriores ferè omnes
 cum vireum gerunt 1040. d
 pisces sunt magna ex parte summissi-
 cum latent 1027. a
 pisces testibus carent 870. a. & 926. d
 pisces ubi pariunt 971. f. & 972. a
 piscium ventris & intestinarum ratio
 867. f
 piscium actiones 1014. a
 piscium ægritatio quo indicio 1021. a. b
 piscium alia latent in arena, alia in luo-
 ore tantum detecto 1027. b
 piscium alij ab alto def. egredunt ad li-
 tura, & contra & quare 1021. a

- piscium alter alterum sui generis edis,
 excepto mugile 107.a
 piscium auditus, olfactusve nullum mem-
 brum manifestum 97.c
 pisces seorsum gustus habere ibid.
 piscium branchiarum euanant multitudi-
 ne & qualitate 1207.d
 piscium captura quae parte agitur 1014.a
 piscium captura quomodo fit 99.d
 piscium capiendorum modi à quibus-
 dam 1032.d
 piscium coitus 925.f
 piscium conceptus magna ex parte agi-
 tur venenato pane 99.d
 piscium cordis situs & quod vergit mu-
 ro 103.b
 piscium entis differentiae 1212.b
 piscium dentes aduncos quare 1045.a
 piscium differentiæ sexus 977.c
 piscium differentiæ penes gregatim de-
 gere, vel inimice 1045.c
 piscium diversâ genera an inter se co-
 cant 969.e
 piscium & animum generationes quomo-
 do differant 1287.f
 piscium flummarilium, & lacustrium mor-
 bi 1032.b
 piscium seorsim 1072.b.f
 piscium feminæ maiores suis maribus
 922.a
 piscium feminas maribus esse viaselo-
 res quo arguimento constat ibid.
 piscium coitus 976.d
 piscium genus branchias habet sibi pro-
 prias 1207.b
 piscium genus collo caret, vel pulmone
 1129.a
 piscium genus fluositate & laetitia pesti-
 lentissimum, sed nonnullis morbi inci-
 dunt propter 1032.b
 piscium genus omne sanguinis particeps
 1061.a
 piscium genus multilatus quàm alium
 1205.d
 piscium genus omne ouiparum 1186.c
 piscium genus omne vorax & gulosum
 1109.c
 piscium genus pluuiis gaudere quo indi-
 cio 1030.e
 piscium genus quare perfoecundum
 1178.c. & 1186.b
 piscium genera quae tempore in cibum
 præstantiora redduntur 1039.f
 piscium genera duo ex quo, & animum, quo-
 modo differunt, & conueniunt 967.b
 piscium in genere nonnulla mare vidua,
 seu vni sexmineo formantur 991.e
 piscium in genere nonnulla nec mares,
 nec feminas gignuntur ibidem
 piscium in genere sunt quæ oua sine cul-
 tu contempunt, sed infœcunda omnia
 1287.c
 piscium in vici gestatione differentia
 976.b
 piscium lacustrium & fluuiatilium pa-
 tus & generatio 972.c
 piscium lingua qualis 972.c
 piscium mares suis feminis cibo sum pro-
 stantiores, excepto siluro 1072.c
 piscium marinorum & fluuiatilium ge-
 neris pro commodioris vitæ ratione
 1084.b
 piscium maxima pars consummatur ma-
 re, & femina 972.c
 piscium natura frigida 1072.c
 piscium nonnulli secur bipartitum ho-
 re videntur 1072.c
 piscium nullus pulmonem habet, & quod
 vice illius 1157.c. & 1072.c
 piscium oculi quare lubrici 1072.c
 piscium oris discrimina 1072.c
 piscium oua non perficiuntur ad gne-
 rationem sine mare 1072.c
 piscium oua non sunt candida, & luteo
 distincta 1299.a
 piscium oua unicolora ibid.
 piscium ouis spontinis animal generatio
 924.a
 piscium ouiparorum coitus minus patet,
 & quare rare cernitur 926.f. & 972.c
 piscium ouiparorum pars morte venientia
 augetur 972.c
 piscium ouiparorum partus 972.c
 piscium pars plurima gregalis, nec vltima
 grex duce caret 1024.c
 piscium pars maximè imbres trahit com-
 modiores 1024.c
 piscium partus & coitus apud Lesbum
 insulam, & marium & seminarum cir-
 ca coitum congregatio 1066.c
 piscium plani arena sese occultant, & vi
 dormiant 920.b
 piscium qui spinam continent, & qui non
 881.e
 piscium qui ex limo, vel arena, vel spuma
 oriuntur, consideratio 994.a
 piscium robur totum in dentibus situm
 1145.a
 piscium ruminalis qui 1087.c
 piscium senectus quo indicatur 1040.d
 piscium sola squatina mutat colorem
 1067.a
 piscium squamarum oua qualia 1244.a
 piscium scum quale 887.c
 piscium stomachi consideratio 1109.a
 piscium ventris iuxta os positus 1087.c
 piscium

Piscium visus	1010. a	Piscis	1001.
Piscium genus vni forme potissimū rigo- re induratur & interit	1011. b	Pisces & ostrea vt spirent, Diogenes	1001. a.
Piscium vulua diuersitas & forma	967. a	polloniata, & Anaxagora sententia	1000. b. c.
Piscibus acceleratur pariendi tempus, v- bi vermiculi nati in ventre fuerint	976. d	Piscium generales meatus maris & forma nae vt differant	969. d.
Pisces anni ficii incommodi	1010. a	Piscibus tellium vice meatus	879. a.
Piscibus bene cedit, quando hominibus	1010. d	Pisces Acheloi fluij branchia fontane	1402. b.
Piscibus cauda quomodo euariatur	1205. c	Pisces qui nunquam capiuntur nisi tem- poribus certis	1006. c.
Piscibus dum coeunt, semen non est con- quendum	1015. c	Pisces saxatiles coniugati latent	1004.
Piscibus eisdem, sed non eisdem in locis, nec coeundi, ferendiue idem tempus	977. f.	Pisces saxatiles bis pariunt	910. h. c.
nec foecundandi, nec proficiendi	977. f.	Pisciculi foecundissimi	1176. d.
& 978. a		Pisciculi in Hellesponto quo nutrantur	972. d.
Piscibus lien quare exiguus	1160. e. f.	Pisciculi quare seruari possunt	1011. e.
Piscibus lingua extrema tantum discreta	1142. e.	Piscationis modus apud accolas Pontis	749. d.
Piscibus lingua imperfecta, & incerta, & an omnibus sit	913. b.	Piscatoribus lupi familiares vbi	1066. a.
Piscibus meatus seminis talis totus qualis hominibus	1215. c.	Pituita.	
Piscibus menstrua nulla	1177. c.	Pituita excrementum alimenti primi	1239. a.
Piscibus palpebra nulla, & quid vice il- lius	1137. a.	Pituita pars communis in animalibus	877. d.
Piscibus nonnullis venter praecidit dum ceteros insequuntur	865. c.	Planta genus aquilae	1060. c.
Piscibus nulla membra dependent	1106. a.	Plantarum cartilagineorum coitus	925. f.
Piscibus os resectum	861. f.	Planta.	
Piscium palatum quale	1142. d.	Plantarum munus generatio seminis est	1140. c.
Piscibus peculiare appendicium agnatio	868. a.	Plantarum incrementis causam non de- bitam assignauit Empedocles	352. c.
Piscibus Pontum subeundi & exeundi affectio qualis	1025. b.	Plantarum Anima, vita, sensus.	
Piscibus quibus nulla omnino pennae	1106. c.	Plantarum genus primum ab animan- tium genere	1008. c.
Piscibus sentiendi partes conspicuae nul- lae praeterquam oculi	862. a.	Plantarum principium anima quoddam	1186. d.
Piscibus squamae idem, quod a quibus pen- nae	1110. b.	Planta quare vivere dicatur	1183. f.
Piscium genus totum ouiparum	1186. c.	Planta mira se sexum maris ad fuen- tiā habent	1194. d.
Piscium plura genera maritima lacubus propenit	1023. c. d.	Plantis supra & infra solum competunt	627. c.
Pisces mares omnes semen generale ha- bent praeter anguillam	974. b.	Plantarum incrementum per radices	1158. b.
Piscium oua vt à mare foecundentur	974. c.	Planta minores fertiliores interdum	1176. a.
Piscium, autumque idem ortus ex ouo	967. c.	Plantarum munus vnicum sibi simile aliter fieri	1009. b.
Piscibus affluentia est seminis genitalis tempore fortis	969. a. & seq.	Planta effusa sunt	1177. a.
Pisces vocis expertes quomodo sonent	977. b.	Planta pedis pars media	840. f.
Pisces quare voces non fundant	1402. f.	Planta caret excremento, & vbi vita eius consistit	1081. c.
Piscibus paucis gula est, caque exigua	865. a.	Planta pedis plendiscula, versutos in di- cat	341. d.
Pisces spiritum extrinsecus non hau-			

Plantæ nonnullæ viuunt diu absolute
120. f. n. 1. a
plantæ omnino motu eodem omnem
annuum afferunt fructum 126. b
plantæ paræ fecundissimæ 128. e
plantæ pingues fronde perpetua virent
130. a
plantæ quare vterum frondem recipiant
130. f
plantæ quæ adferunt plurimum fructus
137. a. quomodo alantur 132. a
plantæ semen afferunt 139. e
plantæ terræ incolæ 297. e
plantarum alia semper frondent, alia
frondem amittunt 139. e
plantarum genus, vbi oriuntur 137. b
plantarum quæ sponte oriuntur consti-
tutio cui similia est 124. e
plantarum radix vim obtinet oris, & ca-
pitis 139. e
plantæ non est sexus 120. f
Plateæ.
Plateæ suis gregalis 102. f
plateæ migrant de Strymone ad Istrum,
prolemque ibi faciunt 102. d
platearum volarus 102. d
platearum fluuiatilium passus 105. c
Plato.
Plato duo infinita facit 479. c
Plato solus tempus cum cælo ortum, cæ-
lumque factum esse asserit 366. b
Platonem de generatione & interitu nō
sufficientem determinationem execu-
tum esse 684. f
Pluuia.
Pluuia & rosidem 747. a
pluuie causæ 745. a
pluuie aquæ æstate, non hyeme, in Ara-
bia, & Æthiopia mittuntur 749. e
Pluuia, vide Imber.
pluuia quibus bene est, & quibus nocet
1030. b
pluuie anni quibus incommodi, & quare
1030. a
podagra laborant equorum gregales
1034. f
podagra tñrantur boues gregales 1034. d
podagra tentant canes pauci euadunt
1034. e
podex a nonnullis bestis coaluit 130. b
potentilla crustula sit, vetula nomine
126. a
pollex quare brevis 119. a
pollicis flexus 840. d
pollutio & maribus, & feminis, & ado-
lescentibus, & quod vitium 125. d

polus qui nobis apparet sursum est, aliter
deorsum, quodque hæc differentia in
aliis orbibus à primo contra sunt assu-
guanda 62. d
polybius medicus 87. b
polyonyma 181. a

Polypus.

Polyporum genera plura 898. e
polyporum coitus 937. e
polypi foemina à maribus quid differant
898. e
polypi vix ex ovis ropesti excerpant 940. e
polypus vbi ouum edat 932. a
polypi ouum quale 932. b
polypus oua fouet 932. b
polypus animal fecundum
polypi quid discrepent ab aliis mollibus
897. a
polypi caput quale
polypus brachia suis vt manibus & pr-
dibus vititur 896. d
polypialueus paruus 128. f
polypi & sepia aquam per cauum re-
spiciunt 110. d
polypi odori escarum adhærescunt 101. e
citer 918. e
polypi fugantur publicaria herba 106. b
polypus atramentum fundens 106. b
polypus colorem mutat 106. b
polypi promulcide carent 106. b
polypus qualis æconomus 106. b
polypus nauia 106. b
polypus in siccum exit 106. b
polypi cibus 106. b
polypus cum mœnu, atramentum fun-
dit, sed denuo acereleat cum amissa
1066. d
polypus & pinnis & pedibus natat 898. a
polypus sicutam ante alium posuit
gerit, qua mare transmittit 896. e & 106. b
de quando coit, parit, & late 932. a
pio carent 1177. b & 112. f
polypi alueus caput tantum vocatur
1188. b
polypi brachia quantum magnitudinis
capunt 897. b
polypi caput cartilagine propè conli-
898. b
polypi caput quandiu viuunt, est prædi-
rum 897. a
polypi dorsum 897. a
polypi genus vnum quiddam simplici
imperficitur acetabulo 1188. b
polypi membrum gustus quale 1188. b
polypum seipsum esse, salium 1188. b
polypi affati nassis apponuntur caput
dorum piscium cauia 1188. b
polypi à congis superantur 1188. b

INDEX.

polypi superiores locustis ibid.
 polypi conchis inditi iuxta terram pa-
 sciuntur. & quare nudi capiuntur 899. a
 polypi non gignuntur in Euripo 1066. b
 polypi prestant cibo gravidi 1040. a
 polypi ubi atramentum habent 1176. e
 polyporum cubilia quo argumento de-
 prehendantur 1012. e
 polyporum genus ut plurimum biennio
 vivere non potest, tam tibi obnoxium;
 & alia eius natura 1067. a
 polyporum pedes 1123. c
 polyporum pedes ad nondum, & ad am-
 bulandum utiles 1183. c
 polyporum venter 1176. c
 polypis nihil solidum intus 898. b
 polypuli modo aranearum exerpunt omnia
 rupta 943. c

Pomilio.

Pomilio quid 1191. a
 pomiliones somnulosi sunt 1464. a
 Pomilio, vide Pygmaeus
 Pomilionis formam gerunt omnia ani-
 malia, excepto homine 1190. f
 Pomiliones inter viros quare mente de-
 ficiunt 1191. d

Pontus.

Pontus caret asinis 1036. c
 pontus piscibus vberior, & commodior
 quare 1024. c. eius aqua dulcor ibid.
 ponti, incolae quare pilo promisso 1338. d
 ponti pisces cito adolescunt 977. f
 Pontum nulla bellua subit piscibus ma-
 lefica, excepto delphino & phocaena
1024. c
 In Pontu neque mollia, neque testacea
 animalia 1017. f
 poples 841. a
 poples nervorum summa pars 880. c

Populus.

Populorum inter neciones, & in gratia
 nes incomperat nobis 754. d
 Populus arbor nullum semen adfert
1130. e
 Populi, vide Sues.
 populellorum qui praestantiores. 933. f
 populellorum via interiacet, cuius ultra al-
 terum lacus gignitur catus, circa alie-
 rum gignitur non potest 1037. e
 porphyrio, vnus autum bibit meru-
1019. b

porphyrio longitudine vtriusque pedis
 pro amplitudine gulae & ingluuii
868. c. f
 Porta iecoris, vide iecoris porta.
 portenta quae dicuntur 1118. e
 porus, id est totus lapis unde fit. 891. c

Positio.

Positio quid 178. d. 265. a
 positio omnis problema est, non contra
265. c
 Positio iisdem redditur quibus & locus
699. c
 positio inopinabilis duplex 390. f
 positionis triplex differentia 388. a
 possibile 392. b
 postrema, quorum gratia homocometae
 sunt, & ipsorum organa notiora ipsis
 esse 814. f. & 809.
 posterius potentiam habet non essendi
935. d

Porio.

Porionum & saporum qui sunt incontri-
 nentes, iisdem non cibo luxuriat 1198. f
 porum non per arteriam descendere
1149. c
 poru pinguescit oris 1021. a
 potator egregius Syracusanus 958. c

Potentia.

Potentia actum antecedit 634. f
 potentia esse multipliciter dicitur 571. c
 potentia naturalis & impotentia qualita-
 tis species 15. a
 potentia ad actum quomodo se habet
1105. d
 potentiam, quanta per maximum fit, af-
 signandam esse 610. f
 potentia esse idem propius, & remotius
 potest 1147. d
 potentia quod est afficitur ab eo quod a-
 ctu est 1115. f
 potentia & impotentia ratio 1308. e
 praecordia traiecit risum nonnulli sat u-
 lerunt, & quare 1165. e
 praecordia, vide etiam Septimum trans-
 versum
 praedicari unde quid, quid est 1199. e
 praedicamentum distinctio 302. a. 372. a
 praedicamenta decem 261. e
 praedicamentorum varietas 370. a
 praedicant distinctio 300. f
 praedicata reliqua aliquid eorum quae
 continent definitio claudens 334. f

INDEX.

Prædicatorum aliorum loci omnes de-
structiui 177 f
prædicatorum constructionis & destru-
tionis loci 376. b
prædicatio in quid 318. d
prædicatio vniuoca 303. e
Prædicatio generis superioris 304. d
Prædicari quid de aliquo, ut de subiecto
19. f
prædicari de omni, & toto inesse idem
70. b
prædicari de omni ibid.
prægnantibus quibusdam menstrua eu-
nunt 997. d
præputium quid 839. d
præputium vulnere diductum non coa-
lescit ibid.
Præfagiunt futura nonnulli ad Herculis
columnas, & ad Borysthem 1473. c
præfagire cur quidam futura soleant
1475. b
præsentio per somnum 1473. c. & seq.
præsentis aranei in tela parium 951. f
Priapus, vide Penis, & genitale.
priapi in maribus consideratio 1195. e
priamide in cæno se abdunt & verno
tempore prodeunt, & reliquæ earum
natura 1017. a
primum idem quod principium 178. b

Principium.

Principium perspectu difficilimum
440. c
principia qui contraria faciant 449 b
principium rerum natura, potius quàm
materia 106. a
principium rerum aer Diogeni 1174. e
principium naturaliter mouenda dupli-
cia sunt 469 f
principia naturalium non possunt esse
infinita 451. a
principia sunt perpetua 567. e
principium rerum naturalium non po-
test vnum esse 451. a
Principium non est alia causa
567. e
principium potestate validissimum mole-
nissimum 440. e
principium scientiæ est intellectus
214. c
principia quomodo cognoscantur, &
quis principiorum sit habitus 213. d
principia ex quibus communia, sunt cir-
ca quod propria 214. a
principium demonstrationis propositio
immediata 178. b

principia demonstrationis vera sunt
177. d
principia demonstrationis propria sunt
solid. 177. d
principia magis sciuntur, & creduntur,
quàm ea quæ ex principis 109. d
principia non eadem omnium syllogis-
morum 212. e
principia cuiusque artis propria 119. b
principia non multo sunt pauciora, con-
clusionibus 215. b
principio magis quàm conclusioni cre-
ditur 177. b
principia & conclusiones variarum di-
sciplinarum variae 440. o
principium esse in rebus ipsi rationem
106. b
principium in rebus immobilibus est
quiditas 106. b
principium vnum esse quàm plura mo-
tibus 119. b
principium à quo motus sit, agere, non
finem ipsum 702. e. & seq.
principij petitio 161. f
principia non esse ex alio genere peten-
da, quàm problematum 187. e
principia alia pluribus disciplinis com-
munia esse alia quibusque disciplinæ
propria quoque pacto, & quæ sint
190. c
principiorum prænotio, ac differentia
191. c
principia quomodo cognoscantur, &
quis eorum sit habitus 213. d
principiorum de circulo lacteo opiniones
742. a
principiorum de Cometis opiniones ac le-
gationes ipsarum 717. d
puelles viupara 750. d

Prænotio.

Prænotio & habitus circa idem quippiam
dientur 441. e
prænotio per se non ens est
prænotio nullo modo substantia
prænotio accidens
prænotio principium est
prænotum esse quid sit 441. e

Prius.

Prius multiplex est
prius natura quod generatione
rius 213. d
prius nihil seipso
prius quod
prius ordine & cognitione 213. d

præspecie 46.e
prætempore 45.e
priora notioraque dupliciter dicuntur
178.a
priora & notiora nobis quæ ibid.

Problema.

Problematum diuisio 274.d
Problemata dialecticum 264.d
Problematum loci quod insit quicquam
vel non insit 275.e
Problemata constructiua & destructiua
274.e
Problematis bifariam peccari 275.d
Problematis ad futuram disputat omnem
necessarii demonstrationis quicquid mo-
ueretur, ab aliis moueri 391.e
Problemata, hoc est, proposita in vna-
quaque figura facile diffidere con-
struenda & destruenda 111.b
Problematum meliorum magisque eli-
gibilium loci 290.b
Procerosi homines cerni & obliui incedunt 136.f

Procreatio.

Procreandi facultas eternitatis causa
192.f. & 193.a
Profluum quid & quare dictum mu-
liebre 891.d
Proflatio feminæ ubi sit 125.f
Proflatio quid 556.c
Proflis enutriendæ ratio discrepat in ani-
malibus 1009.c
Proflis in hominum genere similis do-
cum parentibus 1003.d
Promusci elephantum 990.e
Promusci elephantum pro nare, & quare
119.c
Promuscidum vsus 1189.e

Propositio.

Propositio quid 69.b
Propositionum diuisio 267.e
Propositionum, & problematum partes
tres 267.e
Propositio immediata quæ nulla prior
178.b
Propositio demonstratiua à dialectica
quid differat 69.e
Propositionis affirmatiuæ mediatiuæ me-
dia non esse infinita 208.b
Propositionis terminus 70.a
Propositio altera summationis pars est
178.b

Propositio contradictonis vnus pars
68.a
Propositio syllogistica quæ 69.b
Propositionum absolutarum conuersio
70.c
Propositionum de modo conuersio 71.b
Propositionum abundantia 112.b
Propositionum earum, quæ mediata
sunt, quo pacto per syllogismum gene-
ritur ignoratio 201.b. & seq.
Propositionum immediatarum id est, e-
uidentem veritatem habentium differe-
rentiæ 178.b. & seq.
Propositiones interrogari vel syllogisti-
cas, vel non 390.b
Propositionum necessariorum interro-
gationis doctrinæ 379.e
Propositionum numerus 110.b
Propositionum sumptus 266.e

Proprium.

Proprium 10.e. 399.e. & 391.e
Proprium & genus facilius destrui quam
construi 377.a
Proprium per se 320.e
Proprii loci 321.e
Proprii modi 319.f
Proprii ad problema, & destruendum &
construendum loci 325.a. & seq.
Proprii æquiuocatio 322.d
Proprii & accidentis propria 10.a
Proprii indeterminatio 321.b
Proprii loci alij 328.a
Proprio cum accidente communia 118.a
Proprium quæ maxime logica 371.a
Proprium quatuor modis dicitur 10.e
Proprio & generi communia 113.d
Propter consequens ab accidente quid
differat 368.e
Proposon 1146.a
Prosyllogismi 110.d
Proterachus 368.b

Prouerbi.

Prouerbi, Quæ cerui amittunt cer-
nua 1047.a
Prouerbi, Semper noui aliquid afferi
Africa 1038.e
Prouentia cerui 106.e
Prouentia imago multis inest animalibus
1008.b. 1041.b. 1048.b

Pruina.

Pruina magis quam nix armentis infesta
Pruina causa 746.a. toto cap.
Pruina nominant senectutem suam
1142.a
Pruina quæ modo sit 1142.f

Pistacea auis indica loquaxior ^{cogn} vinu
 bibesit 1023.f
 ptychrus amnis 887.e
 pubertas ceteris animalibus denegata
 933.c
 pubes hominis nouissimè canescit
 885.d
 pubes homini pilosa, ceteris non 849.d
 pubescere homo, quando incipit 995.a
 Non pubescentes steriles sunt in gi-
 gnendo 886.b
 puellæ quando potissimum custodiendæ
 995.d
 puellæ cum excrementis redundante, im-
 modice crescere solent, & quare
 996.b
 puellæ quamlibet partem, minimamque
 vidisse gratius quam ceterorum ho-
 minum membra contraxisse m.d
 puellæ si admodum concumbunt libidi-
 niosiores fiunt 995.e
 puellarum fistula acutior, quàm puero-
 rum ibid.d
 puellarum vox quando mutatur in gra-
 uiorē 995.c
 puellis quando menstrua alba ibid.
 puellis tempus coeundi marmis indica-
 tur 933.c
 puellæ yberum sapissime diuersitas
 996.h.c

Puer.

Pueri fere semper dormiunt 130.e
 pueri nascentes manus ad costas por-
 ectas, extensasque habent 1006.c
 pueri caput continere nequeunt 1265.d
 pueros ut plurimum ante septimum diē
 conuulsione interire 1007.e
 pueri incremento patris superioris exu-
 perant 133.e
 pueri quare erecti nequeant incedere
 1361.f
 pueros balbuties vnde 918.e
 pueros animam nihil fere belluarum
 differre 1008.d
 puer natus octauo mense an viuas, & ubi
 1007.a. sine semine 130. b. & quare
 1340.d
 pueri acutius sonant quàm viri 995.d
 pueri aliquando ortu capite ariens aut
 bouis 133.a
 pueri caluitij immunes 885.f. 886.a. 1337.a
 pueri cum vigilante non ridet; cum au-
 tem dormiunt ridet 1331.c
 pueri ex manibus integri generantur
 1003.e
 pueri gemini pauci in hominum genere
 seruantur si alter mas sit, & alter fœ-
 mina 1006.e

pueri in vtero expurgisci videntur 131.e
 pueri mense septimo nati imperfecti
 1313.d
 pueri nonnulli mammas habent conspe-
 ctiores, & qui 996.d
 pueri nonnulli prodeunt ab ortu impu-
 bes, & infœcundi ob genitalis depra-
 uationem 996.a
 pueri quare principio statim oculi exili
 sint 135.a
 pueri qui ad venerem propensiores elu-
 ciuntur 996.e
 Pueri quomodo nascuntur secundum
 naturam 1004
 pueros habitus anno decimo quomodo
 quomodo mutari solent, & quare
 996.a
 pueris pediculi in capillo magis quàm
 viris 918.f
 pueris quando somnia incipiunt
 pueris quibusdam genitalis postremum
 & vrinæ meatus non eodem tecto-
 runt 1320
 pueris sinciput molle, serboque duratur
 107.a
 Pueri septimo mēse dentire incipiunt
 pulcher pises littoralis 1004
 pulchro fel in iecore 804.f

Pulex.

Pulex in arancorum genere 1008.f
 pulicem coitu aliquid simile ouo pre-
 creatur 913
 pulices coeunt & generant, sed non in
 generis animal 1312
 pulicem generatio vnde 913
 pulicibus pisces sollicitantur 913
 pulicariæ herbæ odore polypi probentur
 ab odore esca resiliunt 913
 pulium quod in equa & quando mittitur
 1036.a

Pullus.

Pullus ex ouo quot dierum spatio gene-
 neretur, & eius creationis ordo 80
 pullis bus vnde sumitur 1317
 pulli qua excluduntur 1317
 pulli quando sunt monstruosi 1317
 quando gemini generantur 1317
 pullorum origo in genere animi 1004
 pulla aquila 1004

Pulmo.

Pulmo à situ oris continuo esse non potest
 Pulmo forma simplex 1004

pulmonis sedes 1150.d
 pulmo ex cæteris membris plurimum
 sanguinis continet 845.b.
 pulmo omnium bipartitus 843.c
 pulmo cuiuslibet distinctior, quàm vi-
 uiparorum 845.c
 pulmo prius perficitur, quàm animal
 spirat 1261.a
 pulmo quare ex omni parte sanguine
 refertus videatur 877.b
 pulmo quibus fungosus, hæc desiderium
 bibendi habent, exiguum 1017.c
 pulmo quibus datus, & quibus non
 863.a.b
 pulmo quibus morbis laborat 1154.f
 pulmo sanguinis compos describit ra-
 tionem caloris 1243.c
 pulmo serpentibus datus, & piscibus non
 1171.d
 pulmo serpentibus qualis 867.d
 pulmonis officium 1158.a
 pulmo totus inanis & fungosus 845.b
 pulmo vixque venæ connectitur 843.d
 pulmonis differentia varia 1158.b
 pulmonis distinctio in homine 843.c
 pulmonem atque arteriam habent om-
 nia præter pisces 1171.b
 pulmonem habent omnia, quæ spirant
 863.a. 1499.c
 pulmonem nullus piscium habet, sed
 quid vice illius 1157.c
 pulmonem carentia etiam collo carent
 1149.a
 pulmo quare pneumon appellatus
 1159.b
 pulmo corde posterior in ortu primo
 1245.f
 pulmo non intra se, sed in venis sangui-
 nem continet 845.c
 pulmones sanguinolentos habentia cur
 maxime spirant 1153.a
 pulmonem habentia calidiora sunt
 1243.c
 pulmones moveri nequeunt, aut ob mor-
 bum, aut ob senectutem 1154.a
 pulmones cum moveri nequeunt, ani-
 malia moriuntur ibid.
 pulmonem sanguine vacuum afferentis
 errant 843.c
 pulmonibus aucta cur aerem admittant
 & spirant 1152.c
 pulmo voluerum cui similis 1153.c
 pulmones animalcula sponte proueniunt
 919.a

Pulsus.

Pulsus cordis quid 1156.c
 Pulsus refrigerata sit crustula 1152.a

punctum non moueri

352a

Pupilla.

Pupilla quid 838.e
 pupillas omnibus animalibus esse
 890.a
 pupillæ consideratio & quibus sebo con-
 fiat ibid.
 pupillæ cutis causa etiam optimi visus
 133.d
 pupillam qualem esse oportet ibid.e
 purgatio foeminis, vt coitus maribus
 131.c
 purgatio quibus fiat, & quibus non
 135.e
 purgationum consideratio 298.e

Purpura.

Purpura extra mare viuit dies circiter
 quinquaginta 1031.a
 purpura patum admodum progreditur
 1066.a
 purpura suum florem ex fico trahere di-
 citur apud Hellepontum 971.d
 purpura ad escas putidas accedunt, 916.a
 purpura aliquandiu latent in aëne
 938.e
 purpura capiuntur tempore verno, cum
 fauos extruunt, & nulla tempore ca-
 nicula 937.c
 purpura canis exortu latent & quot dies
 1016.a
 purpura celeriter augentur 938.d
 purpura cum fauificant, florem habent
 deterrimum 937.d
 purpura generis infæli lingua dura, &
 valida 911.a
 purpura firmas promuscidas gerunt
 905.b
 purpura qualem florem habent, & ubi
 937.d
 purpura lingua exerta pasci solent
 938.a
 purpura quando generantur 991.b
 purpura quibus paribus consistant
 1178.a
 purpura quo clauduntur, præsidij causa
 ibid.
 purpura quorum esca capiuntur 1143.b
 purpura semper continent omnia, 1101.c
 purpura cum lingua qualis 938.a. 1143.b
 purpura sunt ori operculum adhaerentia
 938.a
 purpurarum plura genera & earum va-
 rietates 937.b
 purpurarum pretium minæ 937.e
 purpurarum victus 1043.f

Purpuris anni pluvij nocent & quare
1032.c
purpuris caro sed penitus inclusa 903.f.
904.a
purpuris flos suus quomodo detrahitur
937.c.f
purpuris tempus vivendi quod 938.b
purpurarum genera 937.b
pus putredo quædam 937.d

Putredo.

Putredo quid 804.f. 1298.c
Putredo concoctioni contraria 1327.d
Putredinem prohibent flatūs 1343.a
Putrefactionis ratio 804.e
Putrent facili sanguis, & quæ sanguinea
sunt, & promptissimè quæ circa ossa
sunt 890.f
De putrefactione ipsa, pulchra disputa-
tio 804.d. & seq.
Pygargus genus aquilæ, unde dicitur, e-
ius natura & nomina 1060.d
Pygmæi viâ cum gruibz pugnant
1022.c
Pygmæorum generatio qualis 1274.c
Pyralis au's, vide Ignaria auis
Pyrausta, qui & oleris, vermiculus nocet
apibus 1037.a
Pyrenis mons 752.c
Pyri conseri debent circa aluearia
1077.a
Pyrimachus Lapis vt liquecat 815.f
Pythagoricorum opinionem, ponetium
corpora cælestia rotari sonum, har-
moniamque efficere, præter rationem
esse 639.a & seq.

Q

Quadrupes.

Quadrupes nulla habet nates 1096.c
Quadrupes sine coitu semen emittit
Quadrupes an excrementa habeant
cum adhuc sunt in utero 1005.a
Quadrupedes animal generantes, vice
brachiorum crura priora habent 847.e
Quadrupedes cur stantes diu durant, ho-
mo non durat 1196.d
Quadrupedes & fere ex aquis victum
petunt, quæ 1018.f
Quadrupedes habent membrum geni-
tale 1214.d
Quadrupedes omnes cum gerunt partu,
pinguescunt 981.c
Quadrupedes omnes iacentes pariunt
excepta equa 986.d
Quadrupedes omnes magnæ in Epiro

præter asinum
Quadrupedes omnes nec aut ouum pa-
riunt, aut animal
quadrupedes ouiparæ, cortice quasi inte-
guntur 1166.c. 1096.b
quadrupedes ouiparæ omnes parvula
terra, & ova tepore terræ concoquun-
tur 1281.d
quadrupedes ouiparæ ouum generant
perfectum 1216.c. 1287.f
quadrupedes ouiparæ partes habent, vi
viuiparæ 857.a
quadrupedes ouiparæ quare natiuitas
rent 1146.a
quadrupedes ouiparæ quare palpebra
inferiori connuunt 1106.b
quadrupedes ouiparæ quare testes intus
habent 1214.e
quadrupedes ouiparæ quomodo flexa
crura 848.d
quadrupedes ouiparæ quomodo testes
habent 1146.a
quadrupedes ouiparæ sensorii omnibus
sunt prædita, sed quomodo 1099.a
quadrupedes ouiparæ serratis sunt den-
tibus, modo piscium ibidem
quadrupedes ouiparæ quomodo mouet
maxillam 1099.d
quadrupedes sanguineæ, & viuiparæ
quare vocem parum explanare pul-
sant 1141.a
quadrupedes sanguineæ quaternis nom-
mouentur 851.d
quadrupedes pedestres ouiparæ, quæ lin-
guam habent & pulmonem, vocem
sed exilem mittunt 997.d
quadrupedes tum mares, tum feminae,
tempore coitus non nihil humorum
genitali emittunt 997.b.c
Quadrupedes viuiparæ, cornigeræ, & ab-
tera maxilla dentata, quatuor ventres
habent, & ruminant 865.d
quadrupedes viuiparæ, quas partes in-
runtur 847.d
quadrupedes viuiparæ ubi voluam ha-
bent 1216.c
quadrupeda edaciora ad possidendum
meliora sunt, & ad lactis copiam fir-
cundiora 899.d
quadrupeda omnia, & multipeda manus
per diametrum agunt 871.c.f
quadrupeda omnia non pennata sangui-
nem habent & alia viuipara sunt, alia
ouipara 849.a
quadrupeda quæ facta sunt animalia
1090.f
quadrupeda viuipara omnia fere pilosa
849.c
quadrupedum ætatis indicium 985.d
quadrupes

INDEX.

quadrupedum crura, ossa, nervoque abundant, carne deficiunt	850. e	qualitas prima species habitus, & dispositio, & quid differant	34. a
quadrupedum exectorum vox immutatur in femininam	1086. e	qualitatis quarta species, forma, & figura	36. e
quadrupedum in genere ordo interiorum	1187. e. f	qualitatis secunda species naturalis potentia vel impotenzia	35. a
quadrupedum villi lanave sene quic prolixius augentur, quamquam rarecant, hincque pauciores	887. a	qualitatis subiecta affectus qui	35. e
quadrupedum oviparorum coitus, & fornicatio	955. e	qualitati nomen positum, sed non ad id denominatiue ad quod quale dicitur	37. d
quadrupedum oviparorum fornicatio magna ex parte maioribus	1221. e	qualitati proprium, simile dissimileque iuxta ipsam dici	38. e
quadrupedum oviparorum testes, excrementum recipiunt genitale	1314. e	qualitates elementares materia corporum sunt compositorum	114. e
quadrupedum oviparorum vulva vbi	1316. e. f	qualitates passivae, ac passionis, tertium qualitatis genus	35. e
quadrupedum particula circa testes qualis	1315. g	qualitates passivae unde dicantur	35. d
quadrupedum pedes quomodo differunt	1197. b	qualitatibus complura eorum, quae sunt ad aliquid quatenus adnumerentur	38. f
quadrupedum poplites introrsus flexi est necesse	1193. e	qualitatibus duabus, Quod duplex calidum scilicet, ac frigidum, activa sunt, duplex vero, humidum & siccum passiva. Et quod simplex generatio, & naturalis, cui opposita est naturalis corruptio, harum qualitatum opus sit	803. e
quadrupedum, quae animal generant, felvetes, eademque serratae dentibus, carne omnes vescuntur	1208. a	de Quali, & qualitate	34. b
quadrupedum viviparorum, alia multifida, alia bifida	850. f. & 851. a		
quadrupedum viviparorum genus vocem varie mittit	918. d		
quadrupedum viviparorum plures species	834. e		
quadrupedibus crura posteriora firmiora, & validiora	1188. d		
quadrupedibus omnibus est sexus discernimen	921. b		
quadrupedibus oviparis lion, & pulmo	1160. f		
quadrupedibus pili non parte supina, sed prona	1137. d		

Quaestio.

Quaestionem omnem esse medij	227. b
quaestiones decem	621. c
quaestiones disciplinarum quot	226. e
quaestiones quinque	727. d

Quale, & Qualitas.

Qualia non omnia gradus suscipiunt, ut magis talia minusve dicantur	38. d
qualibus quibusdam nomina desint	37. e
qualitas contrariorum susceptrix est	37. e
qualitas est, qua quales quidam dicuntur	34. b
qualitas potentia ante substantem efficiatur	1261. b
qualitas suscipit magis & minus	11. a

Quantitas, & Quantum.

Quantitas quid	26. a
quantitatis contrarietas maximè circa locum versatur	28. e
quantitatis continua species	26. a
quantitatis divisio	ibid.
quantitatis proprium	26. a. & 28. f. 29. a
quantitati nihil contrarium	27. d
quanto maius ac minus non competit	28. f

de Quantitate	26. a
quicquid movetur, ab aliquo moveri	331. a
quid est, & propter quid, definitio	238. a
quid est monstrari per aliud quid est	235. d
quid est non posse monstrari	234. a
de quid est, & quod est	236. a
quiditas principum rerum immobilium	1162. e

Quies.

Quies aut vi, aut secundum naturam	657. b
quies motui contraria	519. f
quies mutationis vacuitas	513. d

INDEX.

quies omnis in tempore est 314.b
 quies priuatio motus 365.d
 quies quæ sit contraria motui, an quies
 in loco ad quem motus est, an verò in
 eo, à quo est motus motui proponatur,
 & dubitationes alia expositæ. atque
 absolute 529 f
 quietis ad diuisionem quædam necessa-
 ria 547 c
 quietis causa aliqua 565.c

R

Rabies.

Rabies camelumprehendit 1034.c
 Rabiei signa, si ea corripitur equus
 1034.c
 Rabie intereunt canes 1034.c
 Rabie intereunt omnia animalia morfa
 à rabioso cane, excepto homine ibid.

Radix.

Radices regerminant 1493.c
 Radices stirpium instar oris animalium
 sunt 1495.c

Raia.

Raia animal non parit 969.a
 Raia coit cum Squatina, vnde rhinoba-
 tus, id est squatinoraia 969.c
 Raia inter cartilaginea scetificat nume-
 rosius 977.b
 Raia inter plana animal gignit, vbi
 ouum peperit 969.c
 Raia non recipit intra se prolem & qua-
 re 969.a
 Raia pinnis an careat 832.c
 Raia planus piscis qua parte habet bran-
 chias 861.a.b
 Raia pro pinnis extrema sui corporis la-
 te tudine natat 1007.a
 Raia branchiæ detestæ 861.a
 Raia coitus 926.a
 Raia cutis aspera 1008.b
 Raia partus 967.a
 Raia qua parte sel 864.b
 Raia conduntur solum tempore hyber-
 na 1037.c
 Raia rum fœtus 968.b
 Raia rum natatio 1060.b
 Raia rum piscatio 1064.c

Rana.

Rana inter cartilaginea 926.b
 Rana inter cartilaginea vna ouum per-
 fectum foras edit, & quare 1284.b
 Rana non viuipara 862.a

Rana quare animal non parit 1275.a
 Rana vbi habet pinnas 863.d
 Rana exiguus lien 977.f
 Rana lingua sui generis est 977.f
 Rana partus 1063.b
 Rana piscatrici ingenium in capi-
 piscibus 1063.b
 Rana quid ingustabile parti superio-
 creditum vt echinis 908.f
 Rana vulua qualis 872.a
 Rana coitum vt plurimum noctu agere
 visuntur 918.b
 Rana lutaria apibus injuriam inferunt
 1074.b
 Rana mares suam ologynem intra
 quam reddunt, vt cieant ad coitum fo-
 minas 908.f
 Rana quomodo humore gaudent 908.f
 Rana quomodo intra aquam ologynem
 nem reddant 908.f
 Ranarum fœminæ maiores suis maribus
 922.a
 Ranarum ortus ex ouo qualis 1341.a
 Ranarum ouum vnum solidum, durum
 que est, vt foris feruetur 1201.f
 Ranis cauda qualis 872.a
 Rara contingentia non sunt obseruanda 872.a

Ratio.

Ratio boni & pulchri Naturæ operibus
 potius, quàm artis, coniuncta
 101.b
 Ratio principium pariter in rebus
 arte, quàm natura constituendis
 101.b
 Rationes ad consueta problemata tenen-
 de 101.b
 Rationum quinque confutatio, quomodo
 ostendebatur infinitum esse 411.f

ratiocinatio.

Ratiocinandi species quæ
 de ratio cinatione cyclicæ in tertia fig-
 148.c
 de ratio cinatione ex oppositis
 de ratio cinatione ex oppositis in secunda
 figura 1037.a
 de ratio cinatione falsa 1044.f

raucedo, siue raucitas.

Raucedine laborant sues, & qualis sit
 morbus, & qualiter à porcariis curaretur
 1033.c
 Redargutiones sophisticas omnes
 ignorantiam elenchi reuocant
 407.a
 Redargutionum veterum, falsarum
 numerus, an reddi possit 1033.c

Redimi insectorum genus gramine o-
nuntur 944.b
Reduos habent boues, capre & oues
954.d

R E X.

Rex avium, vide Trochilus.
Reges apum, genus apum gregale
1069.c
Reges apum in genere immunes omni
negotio & eorum usus 1195.c
Reges apum magnitudine præstant qua-
si ad prolem generandam corporu-
rum sit institutum ibid.
Regum apum consideratio in opera lo-
nibus, & vita 1071.a
Regum apum primordium quales 949.c
Regulus avis in montibus degit 1015.c
Regulus vermiculus alitur ibid.

Relatio.

A relatio locus 286.a
Relationis unitate locus 311.a
Relatione superiorum generum locus
ibidem.
Relatione oppositis locus 310.d
Relationum numero æquali 312.a

Relatiua.

Relatiua conuertuntur 30.a
Relatiua contrarietatem habent 29.e.
magis ac minus suscipiunt 29.f
Relatiua quatenus natura simul 31.a
Relatiua simul sunt natura 31.f
Relatiuis locus 335.b
Relatiui accidentis locus 336.b
Relatiua specie locus 312.b
Relatiuis penes casus similes locus 311.b
Relatiuis secundum casuum conuer-
sionem locus 311.d
Relatiuorum diuisione locus 312.c
Remedia multorum animalium aduersus
suis incommoda 1048.b

Reminiscenzia, & Reminisci.

Reminiscenzia arbitratu nostro non mo-
uetur 1454.d
Reminiscenzia & memoria non solum
tempore differunt, verum etiam re
1456.c
Reminiscenzia neque resumptio memo-
rie, neque apprehensio est 1433.c
Reminiscenzia tanquam ratiocinatio quæ
dam homini suppetit 1436.d
Reminiscenzia beneficium facilius reuo-
cantur, quæ ordini in seruant 1454.e
Reminiscenzia modus tam veterum,

quàm recentium, idem 1454.e
Reminiscenzia solus homo compas-
1456.c
Reminiscenzia operam dantes ratiocina-
tur, se ante vel vidisse, vel inaudisse vel
alio sensu percepisse 1456.d
Reminiscenzia excellunt magis, qui in-
genio acute, doctique præstant 1450.e
Reminiscenzia qui valent, & memores,
non idem 1450.e & 1456.c
per reminiscenziam celeriter collegimus,
quæ crebra mentis agitatione complo-
xi sumus 1455.b
Reminisci in quo consistat 1454.f
Reminisci memoriam consequitur 1431.f
Reminisci quid à disciplina differat ibi-
dem.
Remora piscis expes & eius descriptio
862.c
Remotione locus 196.c

Renes.

Ren dexter omnibus minus pinguis, &
quare 1163.f
Ren dexter omnibus superior, & minus
pinguis, & siccior 846.b
Ren dexter quibus tangitur à dextera
1163.b
Ren dexter sinistro superiori, & quare
1163.a
Renis caui differentia 846.b
Rene altero vacans visum est animal
1195.c
Renes bipartiti 1159.a
Renes calculis, panis, & papulis laborare
solent 1154.f
Renes cuius gratia habeantur, nō a.a. &
1161.a. & 1163.a
Renes secundum odorem reddunt, & quare
1163.a
Rene hominum bubulis similes 1161.d
Renes hominum non sunt æquabiles, vt
renes ouium, ceterarumque quadrup-
pedum ibid.
Renes maximè ex visceribus pingues-
cunt, & minus dexter, quàm sinister
889.c
Renes muniuntur adipe vice carnis, &
quare 1161.e
Renes nulla necessitate habentur 1161.a
Renes pingues quare 1163.b. & circum
eas tantum est pinguedo 1161.d
Renes quæ habeantur, & quæ non 1162.a.b
& 864.c
Renes quæ pinguiiores habent 889.e
Renes sanguinearent 846.c
Renum in caput nihil sanguinis continet-
tur 1161.e

Renum meatus in substantiam renum
absoruntur 846. c
Renum natus in homine quare diffi-
cultate cernitur 1163. d
Renum natura quare calida 1163. d
Renum pingue do omibus lethalis 1163. a
Renum situs 846. b
Renum vitio laborantibus hominibus, si
renes admodum pingues efficiantur,
dolores accidunt lethales 1163. a. b
Renum usus 1163. a. & 1163. a. & 1163. c
Renibus in omnibus inest eorum 1162. c
A renibus ad vesicam duo meatus in-
gnes 846. d
ad renes pertinet meatus tam ex vena
maiore, quam ex aorta 846. b
de renibus, & eorum officio, quibusque
animalibus dari sunt 1163. a. & seq.
ex renum media vena singula spiam
prætereuntes in veramque aboleantur
coam 846. d
Reptio volatio, natatio, & ingressio dif-
crepant 1100. e
A repugnantibus locus 366. e

Res.

Rei essentia, & forma priora sunt ratio-
nes, materia, & generatione 114. f
Rerum immobilium principium quidam
1162. e
rerum minus principalium circuitus, se-
quuntur rerum principalium circui-
tum 1139. b
Rerum omnium compositio triplex
114. b
Rerum quæ sunt, plura habentur prin-
cipia, sed modo diverso 1162. e
Rerum quarundam sempiternarum est
demonstratio 1162. d
Rerum generationes quamobrem sem-
per dicunt 690. c
Rerum qui plures materias ponunt, eos
affirmare quidam generationem ab
alteratione differre, sed ex suis positi-
onibus id defendere non posse 682. d. &
sequi.
de rerum generatione atque interitu o-
piniones quinque antiquorum 631. c
de resolutione in terminum 112. b
de resolutione syllogismorum in propo-
sitiones 111. a
de resolutione syllogismorum ad impos-
sibile, & ex hypothese 113. d
Pro resolutione debita præcepta 127. a
Resolutionum priorum liber primus 69.
a. & seq.
Resolutionum priorum liber secundus
135. a. & seq.

Resolutionum posteriorum liber primus
175. d. & seq.
Resolutionum posteriorum liber secun-
dus 226. d. & seq.
Respirantes quare minus audiunt 1171. d
pro Respondentis introductione loci
382. c. & seq.
pro Respondente loci
de Respondentis apparenti solutione
421. a. & seq.
Respondenti in seipsum præ argumen-
tandum 1199. a
de C. surfectione opinio Platonis atque
Peripateticorum 270. d
Reticulum in ventre cornigerorum, &
altera maxilla dentatorum 864. f
Reticulum vnus ex ventribus multige-
trium 1161. a
Reuictio quid 474. a

Rhetor, & Rhetorica.

Rhetorices antiqua præcepta, non ita
Dialectices 844. a
Rhombus ex squatina & caia signum
969. c. & 1169. e
Ricinus proprius canibus 554. d

Ridere, & Risus.

Rident celeriter qui titillantur, & quare
1165. h
Ridet solus homo, & cur
Risus infantium quando
Risus in praelis ex tractis præcedit
ortum 1165. f

Rigor.

Rigore nervorum capiuntur equi, & e-
ius mali indicium 1135. b
Riparia æstate tantum apparet tum in
her incescit, & tunc capitur 813. a
Riparia rara auicula est 1161. d
Riparia, idem quod falcula 1161. d
Ripha, siue Tiphæi montes 764. d
Robur ad aliquid est 518. c
Robustiora ætate florentia quare 1142. b

Ros.

Ros Austrinis temporibus vbique præ-
tur, non Aquilonis præterquam in
Ponto 740. b
Ros in Ponto Aquilonis temporibus præ-
gnitur 813. a
Roris ac pruinae causæ 740. b
Roris & pluuiæ differentia 742. a. b

Rostrum.

Rostrum animum os 859. d. & 1145. d
Rostrum anibus pro labris, & de
1161. a

ribus	143.d	Rupes avis visitat apud mare	1016.f
Rostrum aibus pro nasillis	140.a	Rura.	
Rostrum nonnullis aibus quare	143.a	Rota odor infestus serpentibus	1049.a
Rostrum natura	146.a	Runcilla, & rubecula inuicem trans-	1085.b
Rostrum varietas in aibus pro usu, & au-	143.d		
Rostrum ossium, & artium habent aues	145.d		
& quare	140.b		
Rostra auium differunt victus ratione, &	102.a		
quomodo	102.a		
Rostra auium maiora in senecta reddun-	887.a		
tur	1.61.b		
Rostra igne molliuntur	1266.c		
Rostra vnde gignuntur	143.b		
Rostra auium proxima ossibus, & quare	143.e		
data	1015.d		
Rostrorum origo			
Rubecula auis vermiculis alitur			

Rubellio piscis.

Rubellio piscis pelagicus	1024.b
Rubellionis super seau ambigitur	971.c
Rubellionum in genere nullus est mas	
visus, sed foeminae omnes fetu plenae	1159.e.f
visuntur	921.f
Rubellionibus est quod pariat, sed mas	
deest	1177.f
Rubellionibus inter flumina acridit	
conceptus sine mare	1286.e
Ruber piscis an vuluam habeat	

Rubeta.

Rubeta apes interimit	1074.e
Rubeta deuoratur à Butcone	1043.b
Rubeta exiguus lien	863.d
Rubeta iecur vitiatum	1067.a
Rubeta quid ingastabile creditum parti	908.f.909.a
superiori, vt Echaniis	1063.d
Rubetarij accipitres	1015.e
Rubetra vermiculos petie	1015.d
Rubecilla auis vermiculis alitur	1342.e
Rubi gelerius quam nigri canescunt	ibid.
Ruficas, pili imbecillitas	

Ruminare.

Ruminant quae animalia	865.e. & 1078.b
Ruminantia omnia coagulum habent	804.a
Ruminantibus lac & copiosus, & casto-	804.f
visus mulgetur	1063.b
Ruminantibus ventres multi	1069.a
Ruminare quae dicuntur, & quare	1078.a
Ruminat camelus mole cornigerorum	1069.a
Ruminat inter pisces scarus	868.a
Ruminat scarus solus piscium	

Ruta.	
Rota odor infestus serpentibus	1049.a
Runcilla, & rubecula inuicem trans-	1085.b
eunt	

S

Sacerdotes.

Sacerdotis Iouis Hoplosmij interitus	1065.d.e
--------------------------------------	----------

Sacer piscis.

Sacer astate parit	977.a
Sacer, vide Anthias. pisces, gregales	1045.c
Saceri serpentis descriptio & natura	1079.e
Sal quo homore foliatur	811.a
Sal terrae potius opificium est	812.c
Salis alij aquae, alij terrae plus habent	
Et de proportionibus horum in mistis	773.b
Salis lago	763.e
De Saliedine maris opiniones, quomo-	
do ea gignatur vnde fontes, ac flumi-	
na diuersos sapores habeant, ac colo-	763.f
ret	
Salamandra in igne non absumentur, sed	947.a
ignem extinguit	

Salax.

Salax genus animalium, & genitalis se-	
minis copiosus effundens, ocyus senes-	1492.e
cent & quare	984.g
Salax minimè inter mares boes est	996.e
Salaces mares celerius senescunt in ho-	
minum genere	
Salaces vide etiam Libidinosi	
Salacissimum omnium animalium tum	
marium, tum foeminarum, equus est,	986.a
homine excepto	981.e
Salientum omnibus quando	
Salientia omnia in terra stellantur	1460.a
Salire vt volantia & natantia soleant	
ibidem.	
Salix hominis plurimis serpentum ve-	1049.e
nenatorum aduersatur	1070.b
Salix grata apibus	1306.e
Salix nullum offert semen	

Salpa piscis.

Salpa ex solitariis quando accelerat pas-	977.a
sum	
Salpa in maritimis lacubus reperitur	1024.d

INDEX.

Salpa inter carne vescentes non obertat
1066.a
Salpa inter pisces liquidè audit 974.d
Salpa semel parita autumnò scilicet 970.e
Salpa stercore & alga nutritur porrum
perit, & cucurbita capitur 1013.a
Salpa stercore piscibus capiendis accom-
modum 914.f

Saltare.

Sal ne ut fiat 1552.b
Salta continentem motum agere ar-
duum, & difficile 967.f

Salus animi.

Salus animi vitæ commoedatæ, & partus
numero commendatur, sed alterius
pedis claudicare credit 1056.d

Salus, vide etiam Agnitus.

Salis prælum cum alio est & quare
1043.c

Sandaracha cibus apum 174.a

Sandarachæ veneno interit equus, &
quodvis tumentum 1035.e

Sanguis.

Sanguis adeo ferefeit, ut nonnulli sudore
exuento exundant 891.b

Sanguis Agniti & flori misceri non po-
test 1044.d

Sanguis ad carnis vitæ & incorruptæ
vulnus quodlibet effluit 890.c

Sanguis atrior quibus parum carnis &
rubentior quibus multum 889.a

Sanguis bubali spissatur 881.c

Sanguis calidior agitur, sentiendi of-
fensum intercipit, atque refringit
1134.b

Sanguis calidus & humidus semper est
quandiu in corpore animalis contine-
tur 890.c

Sanguis capitis qualis 1190.b

Sanguis ceruorum, & leporum, ut spissi-
fiscat 881.o

Sanguis, deficit quoties cibus non inge-
ritur, quoties ingeritur, augetur 1123.c

Sanguis diluuior, frigidior est, nec dure-
cere potest: qui autem terrenus est, ni-
mirum cito cum humor, evaporatur
1125.f

Sanguis dormientibus deserit partes ex-
teriores, subitque interiores, ita ut ad-
actò cultello non aquè effluere possit
891.b

Sanguis ex aqua & terra mistus est 1177.a

Et quomodo differt ab aqua in calore
1190.c

Sanguis ex quibus potissimum partibus

profluit

Sanguis ex sanie fit per concoctionem 1077.b

sanguine adeps 891.f

Sanguis ex vino suam originem ducit
1155.d

Sanguis fibris detractis incongelabilis
manet 1173.d

Sanguis foemini nigrior, & crassior,
quàm maribus 890.c

Sanguis homini tenuissimus ac mundissi-
mus 890.d

Sanguis in adipem & sebum transiit
quando concoquitur 1124.f, 1125.f

Sanguis in alio villo, nisi in corde præter
venas continetur 890.b

Sanguis in corde, ac venis, quasi vasis
continetur 1152.h, & seq. & a corde ad
venas derivatur, & non contra 1152.b

Sanguis indurcto vulnere undique ef-
fluit 1160.d

Sanguis in speciem saniei quando dilui-
tur 890.b

Sanguis integer dulcis est 1171.d

Sanguis integer si bona assumuntur ali-
menta: si prava vitiosus 1121.e

Sanguis intra venas omnium animalium
palpitatur, pulsusque simul vnde move-
tur 891.a

Sanguis materia corporum, & eius visus
1173.f

Sanguis menstruus 891.d

Sanguis ne gelet calor obstat 1190.e

Sanguis necessarius & communis omni-
bus sanguineis animalibus 890.b

Sanguis non aduentinus sed vernaculus,
atque intimus in omnibus integris ani-
malibus 891.d

Sanguis non omnis continet fibras
1122.e

Sanguis omnis continetur in venis, præ-
ter exiguum, quoniam in corde est 891.f

Sanguis omnibus alimentum vicinum
1123.f & 1125.e

Sanguis optimo habitu qualis 890.d

Sanguis oritur primum in corde: de-
inde, quàm totum corpus formetur
891.a

Sanguis pars similis, & communis
893.c

Sanguis pars similis humida
Sanguis parte inferiori crassior, & attri-
tus, quàm superiore 891.f

Sanguis per totum corpus derivatur, &
pulchra ibi analogia de hortu riganti-
dis & fabrica 1156.b

Sanguis putrescens pus redditur: quo de-
mum concalescente, porus, id est, totus
890.d

lapis consistit

Sanguis

INDEX.

Sanguis putrescit, qui à suo fonte est re-
motus 1130.d
Sanguis quare conceptaculum habet
1131.e
Sanguis quibus dilucius nimium est, et ti-
midiora sunt 1132.a
Sanguis quomodo calidus 1130.e, & cut
humilis & calidus 1135.d
Sanguis quorum fibræ multæ & crassæ est
reterus, hæc terrena amplius constant
natura & animosa, fecundia proinde
que færbunda sunt 1134.e
Sanguis quorum non concrevit 881.e
Sanguis roboris efficacior qui crassior, &
calidior est: vim autem sentiendi, intel-
ligendique obtinet plenorem quate-
nuior, atque frigidior est 1137.e
Sanguis sensu caret 890.e, & 1124. d.
1124. e
Sanguis succior redditur, separatus à na-
tura eorum in quibus continetur
1121.c
Sanguis si innodiè humefcit, morbus
infestat 891.b
Sanguis sine vena esse non potest 1134.d,
& quare animalibus datus 1122.e
Sanguis si vitatus est natura vel morbo,
artior coarctatur 890.c
Sanguis solus humorum spatium per to-
tum corpus animalium 891.a
Sanguis spissari non potest fibræ priuatus
881.b
Sanguis tactus sensum mouere non po-
test 1122.d
Sanguis Tauri, vide Tauri sanguis
Sanguis tauri & asini crassissimus, & ni-
gerimus 891.a
Sanguis taurorum omnium celerrimè
coarctat, & durescit 1122.d
Sanguis ubi tenuis & spumulosus sit
875. b
Sanguis venas habet vasa & conceptacula
860.b, 892.a
Sanguis vltimum alimentum animalis
1137.d
Sanguis vnde mittendus in dorso & cora-
rum dolore 875.c
Sanguis vnde mittendus in lumborum
& testium doloribus 875.d
Sanguis vnde mittendus, si quid circa ven-
trem infestat 875.a
Sanguis vnde animatur, & feruet, quando u-
ita feruatur 891.a
Sanguinis copia caloris est indicium
1138. e
Sanguinis copia quibus, & quibus non
890.d, e
Sanguinis differentia 1137.e

Sanguinis differentie multum faciunt ad
mores & sensus 1123.e, f
Sanguinis discernen secundum ætates
891.e
Sanguinis è quibus profusum vnde
891.e
Sanguinis & venarum ignorantie quæ
causa est 875.e
Sanguinis & venarum principium natura
873.d
Sanguinis minus per summa corporis fer-
minarum est: plus enim parte interio-
re continetur 891.d
Sanguis a missio ex flexu interiore brachij
dextri, quare dolores iocoris leuatur
878.d
Sanguinis origo & principium cor 1135.a,
1126.e
Sanguinis profusum è naribus, ut pluri-
mum non est mulieribus quando
menstrua profusum 1122.e
Sanguinis profusum accidunt ex venis vi-
ex alio profusum 1124. f, 1125. a
Sanguinis profusum è naribus, vide etiam
E naribus sanguinis profusum
Sanguinis quibus parum hæc ad interitum
sunt opportuna 1124.e
Sanguinis si multum effluat, anima defi-
citur nimium vita interit 891.b
Sanguinis synceri, salubrisque secessio re-
soluere potest 1124.f
Sanguinis tenuitas & munditia in terreno
non est 1123.a
Sanguinem alij inter calida, alij inter fri-
gida annumerant 1118. c
Sanguinem animam esse, Critas & alij
qui iam dixerunt 1125.a
Sanguinem omnibus & communem &
necessarium esse animantibus sangui-
nibusque sanguinum varietate 890. b
Sanguinem paucum, quamuis purum ha-
bent præpungula omnia 890. e
Sanguine prædita animalia quæ 861.e
Sanguine vitato, & exescente profu-
sum, vel è naribus, vel per infera ma-
nifesta mouetur, aut variè sicut 891. e

Sanguinea.

Sanguinea animal par'unt, aut ouem nisi
omnino improba sunt 1122.e
Sanguinea omnia gressilia quomodo bi-
puria 1135.d, e
Sanguinea omnia quare primum cur pos-
sident 1121.f
Sanguinea omnia semine progrediuntur,
v'elicit ea, quæ per osium oriuntur
1124.f

Sanguinea omnia venarum initia habent
275.e
Sanguinea ouipara mammis earent
1200.e
Sanguinea ouipara non nectantur 1199.e
Sanguinea ouipara palpebram superiorem
non mouent 1199.b
Sanguinea ouipara partim quadrupeda, &
partim expeda 1198.b
Sanguinea ouipara quare collam habent
1200.b
Sanguines quique quaternis notis mo-
uentur, non pluribus 101.e
Sanguinea quae videtur habere 1172.1
Sanguinea quae ratione ab exanguibus dif-
ferunt 862.e
Sanguinea semen aperire emittunt 1202.2
Sanguineorum extrema lenta, & pinguis
1204.b
Sanies.
Sanies quid 891.f, 1123.f
Sanies pars communis 873.e
Sanies pars similis humidi 1177.2
Sanien continent nonnullae fibrae 881.b

Sanitas.
Sanitas fieri potest sponte vi arte 1101.e
Sanitas vis earum elementa 1118.e
Sanitatem si deficiat Medici, rationes
& causas rei quam facit, reddere solet
1101.b
Saperdi piscis optima, cum grauida
1040.e
Sapere, & intelligere, diuina est mentis
1190.e
Sapiens.
Sapientes luxa naturam, veritatemque
dicunt 418.e
Sapientia animalia ea sunt, quibus san-
guis iunior, & mundaior 1113.a

Sapor.
Sapor affectio est parvis degustatricis
1419.b
Sapor in aqua habetur 1440.c
Saporis & Odoris eadem est affectio
1436.2
Saporis sensus cibi gratia adhibitus est
1142.f
Saporis sensum habent omnia animalia
ouipara 1178.f
Sapores ex concretionem dulcis & amari
conficiuntur 1438.a
Saporum genera in stirpibus cur maximè
creantur 1437.b
Saporum sensum linguis mouet 1198.a
Saporum sensus 1407.e

De Sapore & gustu 1404.1
Sarda piscis.
Sarda bis anno parit 910.e
Sarda vna cum Pontum adit, & videtur, &
exipitur, sed exiens nunquam
1017.b
Sardae ex fardinis oriuntur 977.e
Sardae solae subeunt istrum amnem, & in-
de in Adriam sinum defluunt. Hic Ro-
mine per abduum terrae meum, &
quo argumento id fiat 1017.b
Sardinae ex membradibus gignuntur
975.e
Sargus piscis.
Sargus fodere potest 1014.3
Sargus mense Decembri coit, & ferre vici-
num dies triginta 911.e, & 976.f
Sargus Mulli reliquias sequitur 1014.4
Sargus quo tempore parit 911.b
Sacerium animal victum etiam ab aquis
petit 1019.2
Satyria morbus faciei, & vnde 1116.f
Satyrium animal victum ab aquis peti-
1019.3
Saxatilia.
Saxatile genus piscium omne apud Cre-
tam insulam satis pinguecit 1014.4
Saxatiles conpingatim mares cum femina
condantur, quomodo & forficare so-
lent 1014.1
Saxatiles pisces bis anno pariunt, ex-
pro Mullo 970.e
Saxatiliu omnium piscium semine ma-
iores suis maribus 971.4
Scamander anis flauas onces reddere
creditur, & quare Xanthus ab Homero
dictus 887.d
Scapulae dorsi pars 840.2

Scarabaeus.
Scarabaeus taurus vnde gignitur 945.1
Scarabaeus piscis litoralis 1024.b
Scarabaei coeunt, & generant, sed non sui
generis animal 1121.b
Scarabaei exiunt senectutem 1020.b
Scarabaei insecta pennata 896.1
Scarabaei pilularij vnde oriuntur 946.e
Scarabaei quomodo coeunt 928.e
Scarabaei virginipennes 875.b, & 916.e
Scarabaei virides, qui & gallerucae vocan-
tur, vnde gignantur 946.0

Scarus piscis.
Scarus inter pisces non est ferentis denti-
bus 861.f, & 1144.f, & ideo solus ro-
minat 868.2, & 1014.2, & 1169.4
Scarus quot branchias habet 861.e
Scarus vesicatur alga 1113.2

Scaro appendicæ plures
Scaro vacat Euripus

868.a
1066.b

Scorpionum terrestrium partus

971.e

Schadones.

Schadones crabronum & næsparum
quando fiunt, & crescent 971.a
Schadones, id est, soboles apum, optime
fiunt, cum mellificatur 949.e
Schadones quando sine pennis & cruri-
bus prodeunt, & quando non 950. a

Scientia.

De dignitate Scientiæ, de anima, & de
difficultate eius 1169.a, & seq.
Scientiæ, primam figuram maxime esse
accommodatam 192.c. & seq.
Scientiam, & scibile, ab opinione, & opi-
nabili differre 224.b, toto cap.
Scientiam fortuitorum non esse, neque
in sensuum functione 221.a, toto cap.
Ad scientiam quæ demonstratio magis
idonea sit 214.a, toto cap.
Quid scientia de Natura doceat 596. c
Scolopendra, vide Centipedi.
Scolopendræ maris molæ, & earum de-
scriptio 862.c

Scombrifisces.

Scombrifis gregales sunt 1045.d
Scombrifis mense februario post Idus co-
eunt, partum autem Iunio ante Nonas
977.e
Scombrifis migrant 1021.f
Scombriforum partus incrementa præcipua
celeritate 977.e
Scombrifis, quas Byzantij anxumas nomi-
nant, ex thumi duo procedunt ibid.

Scorpio.

Scorpio inter insecta longo spiculo ar-
matur 911.b
Scorpio piscis parit bis in anno 910.c
Scorpionis brachia qualia 911.b
Scorpionis aculeus, quæ parte, & ad quem
versum 1184. e
Scorpionis bestiola similis creatur in libris
911.b
Scorpiones terrestres à sua prole pellun-
tur, & interimuntur 911.c
Scorpiones in Scythia, multi, & magni, &
nocui sunt: si enim hominem, vel
quamvis bestiam percussierint, inter-
munt 1039. c
Scorpiones pisces ambigunt, an litorales,
an pelagii 1024.b
Scorpiones pisces in alto hærescunt
911.b
Scorpiones ubi lædunt, & ubi non 1039. c

Scrofa.

Scrofa ubi peperit, primam manum
primo parco præbet 981.f
Scrofa coitus quando fieri debet ibid.
Scrofa sociæ hordeum elixum commu-
dum 981.f, 981.a
Scrofa læ quale 981.e
Scrofarum alia statim forennode, alia in-
crescentes melius generant 982.a
Scrofarum castratio 1086.f, & seq.

Serorum.

Serorum quibus 870.f
Serorum testium conceptaculum ibid.
Seroro quare operiantur testes qui in
proprio sunt 1173.d
Scurra de genere monedularum 1058.d

Scythæ, & Scythia.

Scythæ pilo sunt promisso & simplici
1138.d
Scythæ quare equitant equabps grauioribus
986.d
Scythæ sunt humidi, & æthereo ambiens
humidus 1138.d
Scythia multos, & magnos habet scorpio-
nes nocuos 1039.c
Scythia quare caret asinis 1036.c, 1173.b,
1038.c
In Scythia arctibus nullis cornua enascun-
tur 1038.a
Scythicæ cuiusdam avis descriptio, natura,
& partus 1062.c, & seq.

Sebum, siue Seuum.

Sebum & adeps finis concoctionis prolixæ
sanguinis 1163.g
Sebum & adeps si non excesserint, pro-
funt: si excesserint, no. eunt, atque inter-
munt 1144.d
Sebum pars communis 873.d
Sebum pars similis humida 1177.a
Sebum sanguis concoctus est 1144.c, &
1135.e
Sebum terrenum, & quare cogitur
1144.b
Sebi ab adipe differentia 1144.1, & seq.
Sebi consideratio, & quomodo differat ab
adipe 889.b, & 1199.
Sebum quæ animalia habeant, & quæ non
1144.b
Sectio à terra non ferre gratia facta est,
sed ferre sectionis gratia 1111.b
Sectio visio quædam est ibid.

Secundæ inter factum, & vterum sunt
positæ 1258.e
Secundæ, quibus inuoluitur scetus 1269.b
Secundæ emittit vitulus marinus 970.d
Sedes mutant animalia nonnulla tempo-
rum mutatione 1022.b

Semen.

Semen Æthiopum minime ulgrum est,
contra Herodotum 895.b, 1249.c
Semen à femina non confert ad genera-
tionem 1233.b
Semen à femina non confert quæ ratio
ne vni ueriali 1235.e
Semen à femina non emittitur 1227.a
Semen à generantibus proficisci videtur
1222.c
Semen an in se habeat insitum quid agat
in generationem membrorum, & ibi
notatur disputatio 1245.b
Semen asini quare frigidum 1271.c
Semen à vulua quibus mulieribus decedit
998.d
Semen concoctum, calidius & quod spif-
sius, fecundius 1305.a
Semen concoctum crassum, & corpuscu-
lum 1235.a
Semen commune est spiritus & aqua
1249.b
Semen equi calidius sennine asini 1273.c
Semen esse in menstruo quo indicio
1235.f
Semen ex Aristotelis sententia excremen-
tum 1228.f
Semen excrementum alimenti mutati est
1250.f
Semen excrementum alimenti sanguinei
vitiū 1231.f
Semen ex toto corpore prouenire non-
nulli probant quatuor serè argumentis
1222.d
Semen ex toto prouenire corpore impro-
batur 1223.b, toto cap.
Semen generatio est 1105.e
Semen genitale animalia omnia habent
1219.d
Semen genitale calore coit, & crassescit
895.e
Semen genitale fecundum in aqua dila-
bitur aque subdit: infecundum dif-
fraditur, aque exolefcit 895.e
Semen genitale habent omnes mares: pi-
scium si uisatiliū, & lacustrium, præ-
ter anguillam 974.b
Semen genitale habent omnia sanguinea
895.a

semen genitale nunquam concrefcit gelu
895.b
semen genitale omnium hominum al-
bum est 895.b
semen genitale pilos habentium lentum
est, cæterorum nullam habet lentitiam
895.a, b
semen genitale spiritu retento emitti est
necesse, in hominum & eiusmodi
nere 1236.e
semen genitale viri quo agitur modo, &
informetur, item aliorum animalium
1004.b
semen Genitale, vide etiam Genitura.
semen hominis quod fecundum, & quod
infecundum 997.a
semen hominis infecundum ad quod vi-
que tempus, & quando proficiscit
995.d
semen homini quando incipit 997.e
semen homines qui decimo quarto ante
mutant, his euenit, ut non modo volu-
ptate, sed etiam dolore afficiantur
695.b
semen in vtero semina mouet extre-
mentum feminæ eodem motu quo
psium mouetur 1262.d
semen maris quomodo causa sit eius
quod gignitur 1274.b
semen natura humida & aquosa
1251.d
semen nec in prima ætate, nec in sen-
ectate, nec in morbis est 1230.b
semen non emittit à femina quo iudicio
1235.b
semen non est ætate vel morbo pessime
habentibus 1219.a
semen non ex omni parte prouenire pro-
batur in auiibus, & piscibus ouiparibus
1238.a
semen non ex omni parte proficisci quo
argumento 1262.e
semen nonnullis cruentum prodit, &
quibus 1233.a
semen non tale à femina emitti quale
à mare, quo indicio constat 1234.b, & 1239.d
semen omnium album est, & quare 895.b
1249.c
semen pars aliqua excrementi vtilis
1229.a
semen per coitum à femina confert si-
sum quod interdum pati afficiunt
voluptate viuas 1234.b, & 1239.d
semen potentia est id quod futurum
1105.d
semen potentia est vni quodque mem-
brum 1002.b
semen principium, & efficiens rei, &
695.b

Sigmoider 1165. c
 semen quale est, si integrum 895. b
 semen quæ animalia emittant, quæ non: & quorundam opinio, qui semen ex vnaquaque corporis parte provenire affirmant 1222. a, & seq.
 semen quare non congelascit 1249. c
 semen quid 1228. b, & 1307. a
 semen quod generatio est, bifariam accipitur 1105. c
 semen quod marem procreat, & quod feminam 997. a
 semen quomodo animatum 1247. c, & 1250. a
 semen quomodo est, ut ex eo oriatur ea, quæ secundum naturam constituuntur 122. c
 semen quomodo in se habeat in efficiendis partibus corporis 1245. f
 semen si in vitro mulieris in septimum diem permanescit, corruptum est 998. c
 semen trahitur à locis vteri 1317. b
 semen vires prolixius trahere in nonnullis animalibus indicant partes alibi alæ 931. d
 seminis ab utero tracti signum 1256. a
 seminis calor si deficit vel excedat rem, quæ sit, aut deteriorem efficit, aut lætam & mancam 1263. d, e
 seminis corpus an generationis causa, an genitale 1212. a
 seminis decessio in perfectis quomodo fit 1252. f
 seminis differentia in pluris minorive ratione euenit & animalibus, & plantis 1250. c
 seminis emissio & principium & finis prolixius præbendæ maribus in hominum genere 1002. f
 seminis emissio per ætatem nonnullos læuat 1229. f
 seminis emissio prior minus fecunda, quàm posterior 1235. b
 seminis & fructus differentia 1228. b
 seminis fecunditas in qua probatur, & quod fecundum, & quod infecundum 1270. d, & seq.
 seminis genitalis affluentia in pascuis matribus tempore coitus 969. a
 seminis genitalis opera cum feminæ semine in conceptu 1217. a
 seminis genitalis qui homines plus habent 993. b
 seminis in feminam emissi an nulla pars conceptum constituat 1249. c
 seminis mixtus consideratio in animalibus 1212. a
 seminis minus habent pinguis, quàm ma-

culenta 1253. b
 seminis natura humida 1219. c
 seminis natura primaria 1217. c
 seminis natura quæ 1218. a
 seminis naturam spumofam esse, non lauit veteres 1219. d
 seminis nulla pars, est causa generationis 1246. c
 seminis prima emissio in nouellis animalibus, aut infecunda est: aut, si fecunda sit, imbecilliora & pauciora generat 933. a
 seminis signa in hominum genere 1224. f
 seminis ubi in nimium secesserit, dissolutio, & imbecillitas conuequitur, & quare 1219. f
 seminis volucrum omnium consideratio 958. c
 semine ex vno vnum gignitur corpus 1236. b
 semina omnia habent in se quod facit, ut fecunda sint 1252. a
 semina peregrina tandem pso terra natura redduntur 1254. f
 semina prius mittunt radicem, quàm ramos 1250. e, f
 Ex Semine omnia gigni videntur 1212. c
 Ex Semine quoniam pacto generatur aut planta, aut animal 1245. a

Seminale, & Seminarium.

Seminale animal calidum, & humidum esse oportet 1276. d
 seminale excrementum nature sanguineæ 1216. c
 seminales purgationes vnde 1271. a
 Seminalis materia non est indehincia 1217. d
 Seminaria colliquatio, excrementum est, & quando accidit 1252. b
 Senator aulis, vide Trochilus.

Senectus.

Senectus aquila 1061. e
 Senectus frigida est, & sicca 941. b
 Senectus pisces vitiat 1040. d
 Senectus terrena est 1259. c
 Senectutis causa, elementa 1118. c
 Senectutis situm Poeta in comædiis præcipuum nominant per consilium 1241. f

Senectutem morbum naturalem esse

1142.b

senectutem quæ exiunt

1018.e

Senes.

Senes carent semine, quia non satis eorum
natura potest concoquere

1130.b

Senes quare acutè non cernunt

1135.f

Senum mors dolore sæpe vacat

1115.a

Senibus pili augetur, & ungues

886.e

Senescere.

Senescentibus p'sens, atque externis,
squammæ duriores, & crassiores efficiun-
tur

886.f

Senescunt celeriter quæ valde pingue-
scunt

1124.e

Senescunt celerius vires salaces

996.f

Senescunt celerius mulieres, quæ frequen-
tius pariunt

ibid.

Sensibilia.

Sensibilis exuperatio cuiusvis sensus de-
struit instrumentum

1427.e

Sensibile qui quoddam corpus medium,
præter quatuor elementa ponunt, eos
peccare quodque Platonis in Timæo o-
pinio non sit sufficiens

711.d

Sensibilia non corrumpunt, nisi tactui in-
ta

1427.c

Sensibilia syncera ad rationem reducta ru-
cunda sensui

1412.c

Sensibilium scientia deficit sensu defi-
ciente

1044.a

à Sensibili locus

126.e

Sensilia.

Sensilia aliqua esse communia, aliqua pro-
pria, aliqua per se aliqua per accidens

1197.c, & seqq.

Sensilium exuperantias omnibus sensibus
officere & alia

1408.d

Sensilium rerum quod necesse sit loca fi-
nita esse, & determinata611.d, &
seqq.Sensilium vnumquodque ita in suum lo-
cum ferri, ut ad speciem

675.d, & seqq.

Sensitivum.

Sensitivum sonorum facultas ad aerem refer-
tur

1422.e

Sensitivum non est sine corpore

1427.e

Sensitivum ratio diversa est à ratione princi-
pii opinandi

1190.a

Sensitivum principium in anima vnum,
& idem numero rerum omnium

1449.e

Sensorium.

Sensoria in parte priorî corporis tantum

1134.e

Sensoria partes in quibusdam late patent

914.a

Sensoria sedes geminæ, & quare

1135.a

Sensoria partes singulas singulis elemen-
tis attribuant Nature interpretes, &
quare

1115.a

Sensorij sinceritas est causa tuini soni, &
odoris exquisiti

1114.f

Sensoriorum corpora ex materia synceris-
sima

1114.e

Sensoriorum singulorum vnum commu-
ne sensorium

1404.f

Sensorium syncerum minimèque terri-
num homo habet

1136.f

Sensus.

Sensus actu singularium est

1197.d

Sensus alteratio quædam

1101.d

Sensus cognitio quædam est

1140.d

Sensus distinguit animalia à tantum vni-
versis

1140.d

Sensus ea parte est qua animal movetur

1124.d

Sensus & sensibile, eiusdem contem-
plationis

1104.d

Sensus an altus quispiam sit, præter quon-
que expositos

1409.b, & seqq.

Sensus initium ab eadem parte à qua e-
rit motus

1401.e

Sensus omnibus contingit per partes fi-
niles

1114.d

Sensus omnis vnius certi generis
demi.

1101.d

Sensus partes sensoria

841.f

Sensus princeps animantibus singulis
prædictis in parte media

1427.b

Sensus principium in corde

1402.e

sensus quid

1408.d

sensus ratio quædam est

1421.d

sensus sensibilium forma

1421.d

sensus ab intellectu differre probatur

1414.b

sensus esse passionem quandam

1101.d

sensus mobilior habent, quorum
moriturior & syncerior

1101.d

sensus ratio comparari debet
sensu à natura deficiente, scientiam quo-
que propriorum sensibilium illi de-
ficere, qui modus alius ignorantia

204.b, & seqq.

sensus an eodem quo sentimus, sentire
perceptamus

1410, & seqq.

Sensu hebeti quæ sunt, & quæ co valent
114.b
Sensu maximè omnium homo valet
114.c
Sensus ad elementa vi referantur à qui-
busdam 1429.f
Sensus nonnulli ad cordis principium,
nonnulli ad cerebrum pertinent 1497.d
Sensuum consideratio in animalibus 912.c,
& seq.
Sensuum communis hoc est, sensum reci-
pere sine materia res sensibiles, hinc non
propria pati sensum 1408.c. toto ca-
pite
Sensuum nonnulli quare in capite locati
1199.b
Sensuum principium, cordis locus
113.t
De sensu & Sensilibus libet 1428.b
In quo differat sensus ab intellectu 1442. b
Quod in sensu voluptas & dolor est; hoc
in intellectu esse bonum & malum. I-
tem quando, & quomodo tam sensus
quàm intellectus persequatur ali-
quid, aut fugat 1419.c. toto cap.
Sensualis anima & intellectualis prius
potentia, quàm actu habetur 1390.d

Sentire.

Sentiendi an eadem vis quæ alterandi
1104.d
Sentiendi instrumentum non potest ter-
reum esse 1417. c
Sentiendi instrumentum omnibus anima-
libus inesse oportet 1182.f
Sentiendi officium sanguinis calidioris a-
gitatione intercipitur 1134.b
Sentiendi virtus cui parti est delegata
1134.d
Sentiendi vis in aliqua corporis parte habet
principium 1135. f
Sentiendi vis nullius partis exanguis est
1134.c
Sentiendi vis quibus animalibus inest
912.d
Sentientem omnem vigilare, & contra
1428.a
Sentire actu & potentia 1195.f
Sentire & sapere, idem est 1443.c
Sentire homo procul minimè omnium a-
nimalium potest 1235. b
Sentire nec animæ nec corporis proprium
munus 1413.a
Sentire nullum inanimatum corpus potest
ibid.
Sentire possunt patres, tantummodo quæ

sanguinem obtinent 1142
Sentiendi contraria simul non possunt
1447. c
Sentiendi simul complura possint, necesse
1448. f
Sentit vi suo loquar, unus homo 1447.f
Sentunt plenius quæ sanguinem tenuio-
rem, & frigiditatem habent 1177. c
Sentire quæ procul possunt 1166.a
De vi sentiendi generatim 1129. toto ca-
pite.

Sepia.

Sepia à lorigine differt quatenus latior
897.b
Sepia an mutet colorem 1067.d
Sepia exanguis 812.e
Sepia habet intus partem duram quam vo-
cant sepium 898.d
Sepia ita tridente, mas formam suam
formam mare percusso fugam arripit
1042.b
Sepia in bona augere cubita 897.b
Sepia inter mollia plus continet attramenti,
& ubi, & quare 1177.a, & quando ef-
fundit 1176.c, & ubi habet 1176.f
Sepia mas aspergit ova femina sine geni-
tali semine 671. f
Sepia mollium astutissima in actantibus
suo lundendo 1066.c
Sepia nare tantum potest 1182. c
Sepia ova quæ peperit, absoluta sicut
243.c
Sepia parit omnibus anni temporibus, &
quid mas agit 912.f
Sepia pedibus & pinnis natat 832.c
Sepia plurimum habet attramenti 947.f
Sepia quomodo nascitur 242.f
Sepia ubi parit 243.d
Sepia aluens bipartitus 898.d
Sepia aliatæ assignantur hamis, ad captum
rampiscum 912.d
Sepia binae sortiuntur promuscides, & quo
vitu 896.d
Sepia habent sepium proportionale, spi-
ritu piliolum 1199.f
Sepia nullam potestatem habent ingre-
diendi propter amplitudinem zuei, &
crura breuia 897.b
Sepia ova qualia habeant 898.d
Sepia ubi ova sua mandat 941.d
Sepia venantur suis prælongis prætentibus
non solum pisciculos, sed mugiles etiam
sepias 1066.f
Sepia victus gracia quibus vivunt 1011.f
Sepia vitæ sustinere breue obtinent 943.c,
& 1067.d
Sepia inter mollia enumerantur 1198.e

Sepia: mares & feminae coniunguntur in-
cedunt 921.a
Sepia non simili vt polypi constât modo
1188.c
Sepia odore e scarum capiuntur 917.f
Sepia pinnulis, quæ alueum circundant,
natant 896.d
Sepia præstant cibo, grauidæ 1040.a
Sepia quæ parit parte 928.a
Sepia quæe binas habent promulcides
1189.a
Sepia quomodo coeunt 927.f
Sepiarum alueus magnus, polyporum
paruus 1183.e
Sepiarum maris & feminae differentia
898.d, & 921.a. & 943.f
Sepiarum oua magnitudinem myrtorum
capiunt, & nigrescunt: nam artamen-
to parentis infunduntur, & quomodo
habeant 942.d
Sepiarum partus intra diem decimum
quintum, & qualis 943.b
Sepium in Sepia quantum 1177.b
Sepium in sepiis quomodo differt à gla-
diolo soligium 898.b
Sepis membrula gustus quale 1143.a
Sepis oua gemina apparent quoniã vulua
earum ita articulata est, vt bifida cer-
natur 1191.a
Sepis quot pedes, & eorum situs 1188.e
Sepia singula ex singulis sepiarum ouis
prodeunt 943.f
Sepicum medicamentum 1039.d
Sepi transuersi commoditas, situs, & ef-
fectus 1164. f. & seq.
Sepi transuersi officium, & vsus 1164. d,
& inde toto cap.
De sepio transuersi siue præcordiis, & e-
ius officio ibid.
Sepi transuersi situs, & nomina 845.d
Sepium transuersum habent omnia quæ
sanguinem habent 1164. c, & 1172.b
A frequentibus locis 119.b
Sereno qui voce promittitur, & ex lienis
constat 1140. & 1141.a
Sermonis vñm iuuant labra in homine
1140.f

Serpens.

Serpens biceps visus qua causa 874.b
Serpens & vulpes amice viuunt, & quare
1044.e
Serpens in India paruos, cuius vnus teme-
lio carent incolæ 1039.f
Serpens mustela & suis aduersariis, &
quare 1044.b
Serpens pusillus in eodem agro, in quo la-

ser, cuius remedium est quidam lapsus
ex sepulchro cuiusdam regis 1044. f.
acceptus, & ex viro bibialis 1044. f.
Serpentes marinae descriptio, & natura
1065.a
Serpentem minutum, quem aliqui sacrum
appellant, præmagni angues fugiunt, &
eius descriptio 1018.e
Serpentes Cæcilia, vide Cæcilia serpen-
tes.
Serpentes cauernas subeunt terra, sed
petra saxa conduntur 899.d
Serpentes complexu mutuo coeunt
1216.a
Serpentes cur caput circum agunt, & quomodo
quo corpore quiescente 1008. f.
Serpentes diu viuunt sine cibo 1008. f.
Serpentes exant senectutem, & quomodo
& quomodo 1029. a, & 1030. f.
Serpentes illiberales, perfidi, & inobedi-
entes 830.b
Serpentes lentius abfoluuntur à com-
muni quam pisces 1213. f.
Serpentes longum sibilum emittunt
917.f
Serpentes maris indigenæ, terrestres
miles 840. f.
Serpentes natibus careant, & quomodo
1140.a
Serpentes omnium maximè animalium
cupeditæ dediti, sed desiderium in
bendi exiguum 1017. f. & 1140. f.
Serpentes omnes oua pariunt, excepta
peræ quæ vna animal gignit 840. f.
Serpentes ouipare 1140. f.
Serpentes quare vesica carent 1140. f.
Serpentes quaternis uolunt moueri
883. d
Serpentes quomodo fel habere dicuntur
1172.c
Serpentes quot mensibus latent, & quomodo
1026.d
Serpentes testibus carent, & quid pro
stibus habent 867. a, & 870. a, & 871. f.
Serpentes vini incontinentes 1008. c, 1121. f.
Serpentes viscerum speciem proli-
quæ habent, & ceteris animalibus
similem 1044. f.
Serpentum coitus 925. e, & 1044. f.
Serpentum cortex qualis 1044. f.
Serpentum figura, & inventio 916. d, e
Serpentum genus est cortice inuolutum
834. d
Serpentum genus omne pedibus
84. d

INDEX.

Serpentum genus sanguinis est particeps	862.b	malia ex eodem semine nasci possunt	1236.b
Serpentum genus vnum, expes, sed cetera		sexus non est in plantis	1159. a
forma simili quadrupedibus, ou, paris, &		sexus uterque quibus	1160. d
quare	1198. c	sexus uterque distinctus in genere om-	
Serpentum generis interna eadem, quæ &		nium gressuum	1236. e
lactent	867. a	sexus differentia ex utero	847. a
Serpentum generis partes, an vlla euarient		sexus generatio	1102. e, & 1691
ratione	ib. d.	sexuum consideratio, & differentia in a-	
Serpentum genera omnia linguam in ore		animalibus	911. a
continent exceptio crocodilo flauiacili		Sibila quæ animalia emittunt	917. f
1198. c			
Serpentum in genere quare monstra raro			
accidunt	1114. c		
Serpentum natatio	1175. c		
Serpentum natura similis lacerta prælon-			
ge ac expedi	1171. d		
Serpentum oculis laceratis alij subna-			
scantur	867. f		
Serpentum pars plurima ouum perfectum			
passit	1142. e		
Serpentum plurimis salina hominis ad-			
versetur	1099. c		
Serpentum iustis quale victus & modus			
deuorandi	101. d		
Serpentum ventriculus qualis	867. d		
Serpentum victus	1017. c		
Serpentum vuloæ quales	872. e		
Serpentum generis alij terrestres, alij a-			
quales	861. b		
Serpentibus cauda amputata renascuntur			
867. f			
Serpentibus costæ quor	ib. d.		
Serpentibus dorsum, vt piscium completur			
882. f			
Serpentibus fel, vt piscibus	86. e		
Serpentibus gustus quasi duplex	1141. a		
Serpentibus lingua qualis	867. c		
Serpentibus marinis appetitus aldoralei-			
tus, vt terrestribus	1055. b		
Serpentibus omnibus dentes exerti			
867. e			
Serpentibus ossium natura spinacea est,			
præterquam magnis	1114. d		
Serpentibus intestinum quale	869. d		
Serpentibus pulmo datus	1171. d		
Serpentibus lingua longa, & bifida	1121. a,		
& 1199. a			
Serpentibus sapor vnius tributus	1198. f		
Serpillum censeri debet apud aluaria			
1077. a			
Serula campana apibus grata	1075. f		
Serum pars lactis	892. e		
Succellum herbam cerua exedit quando			
1046. f			
Succuræ iuuentie in Epito	1020. b		
Sexus.			
Sexus in quibus uterque in his plura ani-			

Siccitas, & Siccum.

Siccitas à vica longè remota est	1143. f
Siccitates augent mella apum	694. a
Sicca & terrena natura signa	1243. f
Sicca & humidi disparatio	1120. e,
toto cap.	
Sicca humefcentibus, vel humidis sice-	
scantibus, animal creari potest.	891. b
Sicilia in agro Leontino oues interueni-	
pinguedine	889. f, apud Siguum &
Lectum idæ promouit, & purpura	
magna gignatur	957. e

Signum.

De signo	17. d
De signis	48. d
Signi, parentum hereditaria habent filij	
1003. e	

Silurus piscis.

Silurus à dæcone angue, gurgite parum	
alto latus interit	1032. e
Silurus canis ortu potissimum syderatur	
ibid.	
Silurus damnatur cum fert uterum, & for-	
mina præstat suo mari	1040. e
Silurus mas oua custodit, semina abicit, cum	
peperit, & solus cum cyprino	973. d
974. b,	
Silurus si peritus, hamifraga est	
1065. f	
Siluri generatio qualis	973. d
Siluri incrementum ex ovo tardissimum	
973. d	
Siluri mari in prolem eura, & studium &	
seminis ambigo	1065. d
Siluro fel in iocore	804. e
Siluro quoc branchie	861. e
Silurorum parus	971. b
Silpha seu aurem exuit	1029. b
Silura auis vermiculus alaur	1015. d

Simia.

Simia caudata, vide Carbus.	
Simia porcatia.	372.

Simia quare neque caudam, neque nates
habet 1197.a
Simia quibuscum homine conveniat 856.a
simiæ forma ibid.
simiæ marit genitale canis ibid.f
simiæ quibus conveniunt cum quadru-
pedibus, & quibus degenerant 856.b,
& c
simiæ usus pedum duplex ibid.e
De simiarum genere, quod partim homi-
nem, partim quadrupedes imitatur 855.
& seqq.

Simile, & Similitudo.

Simillares partes, vide Partes similes.
A Similibus partibus tractatus 821. b
& seqq.
Simile pati tum à simili, tum à dissimili
1395. d
simile quod prorsus est, non posse pati ab
alio, neque quod omnino à simile est
pati posse 700. d
Similitudinis cause, ob quas nati vel pa-
rentibus, vel aliis sint aut similes, aut
dissimiles 1308. f
similitudo filiorum cum parentibus in
hominum genere 1003. d
similitudo parentum non satis probat se-
men ab omni corporis parte decidere
1223. b
Similium & similitudinis consideratio
272. c
Ex similibus loci 287. d
Simonides poeta de diebus alcyonidis
929. d
A Simpliciter loci 288. c
De nodis Simul 46. b
Simul tempore quæ dicantur ibid.
Simul natura quæ dicantur ibid.

Sinciput.

Sinciput inter ossa vltimum confirmatur
1255. c
sinciput puerorum molle cum nascuntur,
seroque duratur 1007. a
sinciput pars prior calvus est, & omnium
ossium corporis vltimum concrevit &
induratur 835. c
Singularare quid 52. a
Singularibus ex speciebus nihil possumus
accipere, bipartita generis sectione
1109. b

Sinistra.

Sinistra omnia sunt intercelliora 840. b
sinistra pars maxime homini testis gerata
1195. b

sinistram distinctam & agilem etiam hor-
mines obtinent 1194. b
Sipharum lacus 861. d
Sirenis maior, & minor, genus apum soli-
tarium, & eorum descriptiones 1059. f

Siris.

Siribunda vnde animalia 1191. a
Sitta & Trochilus pugnant cum aquila
1045. f
Sitta avis mores, & fœtura 1097. a

Situs.

Situs à positionibus dicitur denominativus
59. d
situs caries & putredo vaporis terreni est
541. c
situs quasi respondens pruinæ existimatur
1141. d
De sita & reliquis.
Smaris, vide Cetrus 1191. d

Societas.

Societatis ac solitudinis hominis natura
821. d
anceps

Socrates.

Socratis temporibus usus definiendi in-
crevit, sed indagatio rerum naturalium
destitit 1103. d

Sol.

Sol, aut spiritus dat primordium genera-
tionis omnibus vermibus 216. a
sol causa ortus, & interitus 736. b
sol flammæ dissimilis 751. b
sol iuvenis iuxta Heraclitum 782. c
sol pedalis apparer, qui tamen terra longè
maior est 1411. a
solis cursu animata augentur & di-
nuuntur 754. b
solis lumen medium pervenire
quàm ad aspectum aut terram, 1103. d
Empedoclem 1442. a
solem ex humore alimenta petere
chylum est existimare 761. b
solem quidam veterum non sub terram
sed circum terram committere alienum
runt 760. a
Solida, firmioraque omnia conculescunt
vehementius calefiunt quàm humida
113. c
Solipeda quæ
solipeda singulos parient 116. a
De Solutione apparenti respondendum
423. a. toto cap.
De Solutione recta loci 416. b. toto cap.

Somniare, & Somnium.

Somniat homo maxime omnium animalium
1191. d

Somniant infantes, sed serò meminisse possunt imaginum 1007.a
 somniant quæ animalia 919.e
 somnia pueri quando accidunt 910.e
 somni quibus mortem, aut salutem afferunt ibid.f
 De Somnolis & imaginibus liber vnus 1463.f, & seq.

Somnus.

Somnus comitiali morbo similis 1463.e
 somnus copula quodammodo & immobilitas sensus est 1459.d
 somnus ex quarundam lassitudinum genere prodit 1461.d
 somnus ex respiratione cibi lapsi 1465.a
 somnus multis & diuersis generibus idem 1000.c
 somnus nullus inexpressibilis 1311.b
 somnus non cuiusvis vnus sensus partis immobilitas est 1462.f
 somnus post cibum quare potissimum inuadat 1463.b
 somnus quædam vigilæ orbitas 1457.f
 somnus quæ sequitur 103.e
 somnus quare à vino hausto occuper 1454.f
 somnus quid 1464.c, & 1467.f
 somnus quoddam viuendi & non vniuersi interlicium 1311.a
 somnus salutis causa queritur 1464.b
 somnia sensus partis affectio quædam 1459.a
 somnus vnde, & quibus, & eius generatio 1027.e
 somnus vt refrigeratio sit, & causa dormiendi à calore ducatur 1454.e
 somnus vt veniat 1467.e
 somni causa elementa 108.e
 somni causa præcipue cerebrum 1455.a, & 1127.e
 somni in animalibus consideratio 919.b, toto cap.
 somni tempore calor cum sanguine ad ita subterfugit 1127.f
 somnum non consistere in sensum vacatione, nullòve illorum vsu, & sentiendi facultate 460.f
 somno serè omnia animalia viuunt 1459.b
 De Somno & Vigilia, liber vnus 1457.c
 De Diuinatione per Somnum liber vnus 1473.c

Sonus.

Sonus à voce differt 916.d

Sonus aureus, interioris spiritus est 917.a
 sonus duplex, actu & potentia est 1400.a
 sonus infectis animalibus spiritu interiore mouetur, non exteriori 916.f
 Soni iudicium exquisitum consistit in sensu sinceritate 1311.f
 De Sono subiecto auditus 1400.a
 & seq.

Sophista & Sophistica.

Sophista scopi, & quot modis propter dilectionem hallucinari contingat 401.e
 toto cap.
 Sophistici homines à contentiosis quid differant 415.a
 sophistica & contentiosa oratio eadem, sed non ob institutum idem 417.b
 sophistica facili, & velox doctrina 441.b
 Sophistæ quædam in speciem sapientia est, non autem re ipsa 417.b
 sophistice sapientiam præferi 400.e
 sophistica redargutio non simpliciter, sed ad aliquem 411.e
 Sophistica vt gignatur secundum dictionem 402.a
 sophisticeu tenere sapientem decet 400.e
 sophistici loci interrogantium, aut falsum aut inopinabile 416.e
 sophistice redargutiones omnes, vt inopinantiam elenchi reuocentur 407.a
 toto cap.
 sophistæ carum captionum, deceptionumque causa 409.e
 sophistæ quæ sit 400.d
 Inter Sophisticum syllogismum, & apponere, quid intersit 410.e, toto cap.
 De Sophistica occultatione, & contra argere respondentes 410.a, toto cap.
 Quid Sophisticus syllogismus sit 399.e
 Soporigeræ tum cibo tum potu idonea sunt, hæc papauer, mandragora, vinum, Iolum 1463.e

Spadones.

Spado nemo caluescit 1086.c
 Spadones à pristina forma discedunt, parumque à formæ specie distant 1106.d
 spadones forma commutantur 1112.d
 Spadones quare non caluescant 1440.e
 spadones quidam sunt ab ore 1170.b
 Spargi pisces per ætatem parantur 911.a
 Spasius, vide Consulio.
 Spatagi genus echinorum, & pelagium 908.b

Species.

Species de quibus predicatur, de his etiam	
speciei genus predicatur	6. d
specie. quid	3. e
species specialissima de omnibus individu- is predicatur	6. f. & 7. a
species specialissima quid	4. b. & 5. c
species specialissima vnum respectum ha- bet	5. b
species variè dicunt	3. e
speciei ac proprii propria	17. b. & seq.
speciei cum accidente communia	17. c
speciei cum differentia communia	15. c
speciei cum proprio communia	17. a
speciei & accidentis propria	17. d
speciei & differentia propria	15. d
speciei & generis communia	13. a
speciei & generis propria	13. b
speciei & generis consideratio	110. f. & seq.
species facilius, quàm genera finiri	148. e.
tor. rap.	
species plures tum animalium tum piscium ha- bentur	82. c.
species specialissima in numero quodam sed non infinito	6. a
species ultimæ substantiæ sunt indivisi- bles	110. c
A Specie locus	351. f
A Specie æquali generi locus	303. c
A Specie & differentia locus	173. a
A Specie genus participante secundum quid locus	314. c
A Specie priore locus	307. b
A Specie relativa locus	313. b. & 309. f
A Specie separabili locus	307. b
A Specie subalterna locus	305. c
A Specie subiecta locus	179. e
A Speciei communicatione locus	307. d
A Speciei contrario locus	308. a
A Speciei contrarij generis habentis con- trarium locus	308. b
A Speciei participatione locus	302. c
A Speciei prædicatione maiore locus	303. c
A Speciei vel individuorum prædicatione de differentia locus	354. f
A Speciei verificatione locus	302. e
A Speciei unitate locus	307. e
A Specierum participationibus locus	304. e
A Specierum participatione locus	305. a
De Specie	3. e. & seq.
Spectra de sensibilibus, & vigilantibus, & dormientibus occurrunt	14. o. c
Spectra ita permanere, quàm faciliant sensilla	146. e

Spes.

Sperandi quædam scientia
Sphacelismus arborum vitium

141. d
142. d

Sphæra.

Sphæra maxime utilis ad motum, qui in
eodem loco sit
Sphæra solidarum figurarum prima
611. e
Sphæra vltima in sphæris multis ligata est
643. d
Sphærica figura esse astra
640. f. 1010.
capite
Sphærus Empedoclis
684. b

Spina.

Spina animalium quid
Spina aquatilibus pro osse
Spina capitis, lacertorum & cerurum
1486. c
Spina cum osse proportionate respondet
826. f
Spina dorsi pars
Spina dorsi principium ossium
1110. d
Spina dorsi, quare vna, & multipars
1130. e
Spina dorsi quibus vicem ossis præstat
1132. b
Spina dorsi sola eger cepula propter inter-
ceptiones
Spina dorsi tantummodo cava
Spina ex vertebra compacta, à capite ad
coxas porrigitur
Spina in genere piscium quare exhibitur
1129. c
Spina pars communis
Spina pars similis siccæ, ac solida
Spina totius corporis unde constituitur
1135. e
Spina medulla, vide Medulla.
Spina continet ossa parientia
Spina ex cartilagine cartilaginea habet
1131. e
Spina quæ habent pro osse, in dorsi prin-
cipio medulla est
Spina quæ habent pro ossibus
Spinacea natura ossium serpentibus
1142. f

Spinax.

Spinax ex mustelis vnus prolem recipere
non potest ob spinæ impedimentum
968. f
Spinaces non gignuntur in Euripo
Spinacium mustelorum fructura
Spinule præterea nonnullis piscibus per
cornem inherere

1010. b
1010. c
870. f

Spinus.

Spinus & alius inimici, & quare 1044.d
Spinus, forus, & agichus, odium inter se
exercent ibid.
Spinus, siue ligurinus videtur in spinis,
vermiculos aspernatur, dormit & pas-
citur eodem in loco 1015.e

Spirare.

Spiramus naribus necessario 838 a
Spirandi usus non est omnibus commu-
nis 1145.c
Spirantes pectus efferunt 1506.f. & 1517 a
Spirantes pisces, vide Pisces.
Spirant omnia quae fistulam habent, &
recipiunt aerem 970.b
Spirantia animalia cibum dum spirant a-
uerlantur 1509.e
Spirantia omnia habent pulmonē 1157.f
Spirantia omnia habent pulmonem, arte-
riam, & gulam 863.a
Spirare animalia omnia pulmonem, ha-
bentia certum est 1499.f
Spirare nullum animal, antequam pul-
mo perficiatur 1261.a

Spiratio.

Spiratio animalibus propter quid 1106.c
Spiratio, & exspiratio simul agi nequeunt
1500.f
Spiratio multis & diuersis generibus ca-
dem 1106.c
Spiratio non est alimentigratia 1504.a
Spiratio per arteriam ex pectore & per
nares agitur 1504.c.d
Spiratio quando agatur 1106.e
Spiratio quare agatur 1106.d
Spiratio quid 867.e
Spirationis abusus à natura ad pectoris
auxilium, & ad odorem percipiendum
1441.e
Spirationis & motus initium intrinsecus
proficiscitur 1502.d
Spirationem caloris esse ingressum asse-
rere absurdum 1503.f
Spirationem crebrius repetimus utuan-
tes, refrigerationis causa 1503.a
Spirationem desiderant ea, quae pulmo-
nes sanguine redundantes intra se
complectuntur ob nimium calorem
1500.b
de Spiratione liber vnus 1499.d. & ind.

Spiritus.

Spiritus aer calidus est 1149.b
Spiritus calidus & humidus 1261.b
Spiritus ear subit in grandioribus anima-
libus 843.e

Spiritus in sehus Natura varium exhibet
vsum 1350.c
Spiritus natiuus tolli & submitti vide-
tur 1461.f
Spiritus quonies inflatur arteria causa pul-
monis subit 843.d
Spiritus reciprocatur per gurgulionem
88.a

Spongia.

Spongia renascitur, & completur, si for-
te abrumptur 940.b
Spongia sentit 828.b & 940.d
Spongia similis omnino plantis 1009.a
Spongiae Achilleae torosiores ceteris
940.c
Spongiae calorem immodicum non pa-
tiuntur 940.d
Spongiae raræ amplissimæ circa Lyciam
940.b
Spongiae spissæ imbecilliores raræ 940.a
Spongiae spissæ mollissimæ 940.c
Spongiarum genus aplysiarum siue illoraria
qua sit natura & quomodo à ceteris
distinguat 940.c
Spongiarum genus triplex 939.c
Spongiarum quæ spissæ sunt & huius no-
mine nuncupantur 939.f
Spongiarum varietas & natura 939.c. &
sequ.
de Spongiarum genere, quove modo gi-
gnantur 939.c. & seq.
Spongiarum, vide etiam Vrinatores
Sponte eadem quæ arte fieri possunt
1102.c
Spuma genus apuæ 974.e
Spuma ex aqua & spiritu sic crassior &
alba 1248.d
Spuma quare alba & unde alba 1144.c
Spuræ pisces senes in anno pariunt 930.b
Squalor est, cum halitus stercus humido
copiosior habetur 782.b
Squallores profunt aubus tum ad sanitati-
tem, tum ad partum, & præcipue pa-
lumbis 1029.f

Squama.

Squama in piscibus unde consistit 1108.b
Squama interea auriculis carent 837.d
Squamae qui pisces integuntur 884.c. &
971.b
Squamae quare duriores piscibus natu-
grandibus 1149.d
Squamae redduntur crassiores durioresq;
piscibus extenuatis & senescentibus
885.f. 887.a

Squatina piscis.

Squatina bis in anno parit 900.d
Squatina ex ceteris laginorum genere ibid.

Squatina quando parit 930.d. & 931.b. & 969.d
Squatina sola piscium mutat colorem more polypi 1067.a
Squatina ubi habet pinna 1207.a
Squatina cotus quomodo agitur 926.a
Squatina cutis aspera 1308.b
Squatina sei in iecore 864.a
Squatina foetus suos & emittunt & recipiunt intra se ipsas 968.f
Squatina singulis fecuris partus septenos aut octonos edunt 970.d
Squatinarum ingenium in piscibus capiendis 1064.e
 & *Squatina* & raia sit rhinobatus 969.e

Squilla.

Squilla parua hospes & custos pinnarum 938.c. parua intra conchas reperitur 907.c. tertium genus crustatorum 899.b. & 986.a. gibba verum gerunt mentes circiter quatuor 941.c. ouum & clauiculas quomodo habeant 902.c. quid à cancerario, & crustario genere differant 168. d. quomodo & quando coeunt 938.a. Vere nigrescunt, post ver albedinem suam recipiunt 1040.e
Squillarum consideratio per partes 1186
Squillarum gibbarum pedes 899.e
Squillarum plura genera 899.c
Squilla corpus longum 901.a
Squillis gibbis cauda est, & pinnae quaternae ibid.
Squillis intestinum in caudam finit 901.e
 stare de quo propriè dicatur 531.f
 status quid 614.c

Stella.

Stella adeo calida natura est, ut omnia contacta protinus decoquat 939.a
Stella detrimento est echinis Euriipi Pyrrheni ibid.
Stella inter testacea, cuius forma ibid.
Stellæ fixæ micare videntur, vagantes non item 638.b
Stellæ nonnullæ in Ægypto videntur, & circa Cyprum in locis versus Vrfas non videntur 632.e
Stellæ transeunt 736.a
Stellarum actio talis existimanda, qualis animalium est, & plantarum 642.d
Stellarum genus conchas exigit 1181.e
Stellæ accipiter palumbarius, & pernix differunt 1063.d
Stellaris ardeola piger cognominatur 1044.a & 1072.c
Stellaris ardeola ut olim à seruo in auem

transierit, fabula
Stellarium multelorum consideratio 969.e

Stellio.

Stellio exuit senectutem, & quando 1028.f & 1029.a
Stellio pugnat cum araneo 1041.e
*Stellio*es quatuor mensibus frigidius latent, nec per id tempus quicquam comedunt 1042.d
Stellionum femina maiore suis maribus 1039.e
Stellionum morsus quibusdam locis Italiae extiales 1039.e

Stereus.

Stereus bonasi, vide *Fimus* bonasi 877.d
Stereus pars communis
Stereoris humani audissima panthera 1028.c
Sterilis quare aut mas aut femina 1700.a
Sterilitas causæ plures
Sterilitatem quæ faciunt 1030.d

Sternutamentum.

Sternutamentum qua agitur parte 884.a
Sternutamentum signum augurale, & numerum ex spirituum omnium generibus sanctum, & sacrum 884.b
Stertere visus est delphinus 920.b
Sterichorus de alcyone 920.b

Stirps.

Stirps stirpem gignit ex materia quæ illi subiecta est 1144.e
Stirpis secundum naturam officinam 1147.e
Stirpes cibum concoctum ex terra habent 1148.a
Stirpes conservandæ naturæ facultatem habent 1148.a
Stirpes excrementi vice semina & fructus effundunt 1148.a
Stirpes igni afficiuntur
Stirpes maxime annose palma & euphrasus 1149.a
Stirpes nec dormiunt, nec vigiliant 1149.a
Stirpes neque mensuram, neque voluminem temerant 1149.a
Stirpes quadam similitudine cum in se congruunt 1149.a
Stirpes radicibus terræ innixæ, cibum inde hauriunt 1149.a
Stirpes siccescunt hybernis gelicibus vehementibus, & altius ardentibus 1149.c
Stirpes vide etiam *Plantæ*
Stirpes ut calorem naturalem retineant 1149.a

Aspium alia semine prodeunt, alia sponte Naturæ	211. c	à subiecto altero locus	241. a
Aspium genus uiuit, cibum ex terra hau- rit, & nullum habet excrementum, & quid uice illius habeat	213. a	à subiecto digniore locus	250. d
Aspium felicitas ex regione	231. c	à subiecto meliore locus	291. c
Aspium in genere sunt arbores quæ fru- ctum ferant, & ipsæ non ferant, sed fe- rentes adiuuant	122. b	à subiecto, vel habitu priuationis locus	162. a
Aspium natura stabilis	123. a	à subiecto distinctione locus	367. d
Aspium sexus qualis	231. c	à subiecti idea locus	379. c
Aspibus è terra victus peritur	155. f	à subiecti singularibus locus	300. e
Aspibus maxima quibusdam diuturnitas	149. b	à subiecti uarietate locus	367. d
Aspibus nullum excrementum esse so- let, & quare	112. a	à subiectis & pradicatis locus	373. a
Aspibus quod commune cum animali- bus	273. c	subiectale quid	340. a
Aspibus quid pariat & generet effigund- aurem maris funditur officio est	231. f		
Aspibus semen ab omni parte proueni- re, falsum	122. c		
Stomachi in piscibus consideratio	146. b		

Strangulatio.

Strangulationes excitantur, si quid in ar- teriam dilabitur	149. c
Stranguria, uide Vrina desillatio.	
Stridere quæ animalis dicantur	217. d
Struma habus gregalibus accidit, & quid & eius indicium	1014. d
Struma laborant fues	1033. d

Struthio.

Struthio Africa bisulcus 1205. b. & 1209. b	
Struthio Africa cilia habet pilosiora	1209. d
Struthio Africae plura ova edit	1056. c
de Struthione Afrigæ, & eius natura & forma	1209. c. & seq.
Struthio fluuius	752. c
Struthio signum aures magnæ, & uera modum atrectæ	837. f

Scupidus, & Stepor.

Stupore nulla pars tentatur, quæ nervo careat	281. a
Sturmeclaret	1028. b
Sturmeclaret, albis distinctus maculis est, magnitudine merulæ	1059. a
Sturmeclaret, albis distinctus maculis est, magnitudine merulæ	95. c

Subiectum.

Subiectum uniuersale quomodo inveni- endum sit	185. a
Subiecto locus	14. a. & 119. a. & 356. c
Subiecto æquiuoco locus	113. b

Substantia.

Substantia de nullo dicitur strato	1490. c
Substantia & ut mouens & ut finis est	1204. b
Substantia non generationis gratia est	1102. a
Substantia non suscipit magis & minus	24. c
Substantia nulla ad aliquid	14. b
Substantia nulla in substantia est	22. c
Substantia omnis hoc aliquid significat	27. c
Substantia prima nec in subiecto est, nec de subiecto aliquo dicitur	21. c
Substantia naturalis primum tractanda, deinde cauæ	112. c
Substantia rerum in singularibus est	1741. d
Substantia sola de nullo subiecto alio di- citur, cetera autem uniuersa de sub- stantia ipsa dicuntur	453. c
Substantia sui mutatione contrariorum susceptiva	25. d
Substantie definitionem Democritus pri- mus tetigit	1106. b
Substantie nihil est contrarium	521. f
Substantie proprium contraria suscipere	23. c
Substantiam gradus non suscipere	24. e
Substantie an etiam ad aliquid quæstio	32. c
Substantie naturales alia immortales, im- genitæque alia corruptibiles	111. b
Substantie naturales omnes aut corpora sunt, aut cum corporibus, ac in g. mu- dinibus sunt	103. d
Substantie primæ uide dictæ	21. f
Substantie secundæ	22. b
Substantie secundæ, earumque differen- tiæ de primis uniuersæ prædicantur	23. b
Substantie solæ simpliciter fieri dicuntur	453. c
Substantiarum inferiorum cognitio qua- re præstantiam legentis sibi vendicet	111. c

I N D E X.

Substantia in partes 23.b
 substantiarum superiorum cognitio leuis
 & breuior 111.d
 substantia ad contrarium 24.a
 de substantia 20.e
 de Substantia naturalibus partim mor-
 talibus partim immortalibus 111.b. &
 sequ.
 Substantia non est motus 52.f
 substantia cerei cur dicta 1047.c

Sudor.

Sudor cui falsus 738.d
 sudor excrementum vaporis humidi
 136.e
 sudor quid, & unde 136.e
 sudor sanguineus & cruentus unde 136.
 e.f
 sudor ceteris. & sanguineus, cur non
 nulli exundant 136.f. & 891.b
 sudor in adaequatione aliores, amque horum q;
 durat, nemini auro primae celesti-
 ter hmo obducto abolefcunt 136.d
 sulphureus odore insectorum genera mul-
 ta intereunt 915.e
 sulphureus, or quoque iuc inperfo puluicu-
 la formae foris relinquunt cauernas,
 ab oque migrant ibid.
 Sunen, vide Abdomen.
 de is que sunt 19.b. & seq.
 de per abundantia locus 296.b. & 342.f
 supra inter insecta, ex erucis genera-
 tur 945.b

Supercilium.

Supercilium dextrum magis attollitur, &
 arcuatum magis quam sinistrum, ha-
 bitur 1163.b
 supercilia cur senibus crescant 886.c
 supercilia & cilia adiumenti gratia ha-
 bentur 1138.d
 supercilia in compage ossium posita sunt
 ibidem.
 supercilia nonnullis per senectutem im-
 mollesce crescunt, adeoque hirsuta
 redduntur, vt rondenenda sunt 886.b. &
 1138.d
 supercilia quorum morum notas habent
 86.b
 supercilia sub fronte bipartito distincta
 ibidem.
 superciliorum leuitas salicium appella-
 tur 885.f
 superficem non indiuiduum esse 537.b.e
 superfecundantia qualia enutrire conce-
 ptum possunt 1322.a
 superfecundationis animalium consideratio-
 nes 1320.d
 superior pars in animalibus quid, & eius

consideratio 1197.a
 superior pars in animalibus varie crecit
 profectu aetatis 1197.b.c
 superius in homine quid, item inferius
 841.c. & 833.b
 superius in piscibus & serpentibus quid
 870.a
 à superlatiuo locus 294.d

Superum.

Superum dextrum ante, & contraria eo-
 rum in corporibus animatis 628.a
 superum dextrumque in animalibus di-
 citur, ad nos ipsos referentes 628.b
 superum id unde est motio dextrum
 quo, & ante ad quod 628.f
 superum longitudinis principium 627.f
 superum prius generatione est dextro
 628.e
 à superio accrerio est 628.a
 supina pars piscium quae 860.d

Suppositio.

Suppositio quid 178.e
 ex suppositione locus 299.e
 suppuratione equi infestantur 1035.b
 supra quid 490.b. & 497.b

Sura.

Sura pars tibiae posterior, & eius natura
 840.e
 sura carnosissima homini 850.f
 sura soli homini carnulentae 1190.c

Surdus.

Surdi ab ortu naturae qui sunt, iidem &
 muti 918.e
 surdi ab ortu naturae vocem emittere pos-
 sunt, locutionem nullam ibid.
 sura grata apibus 1027.a
 sursum aut deorsum quod mouetur, om-
 nino esse leue aut graue 648.d

Sus.

Sus a stereo oculo amisso, breui extingui
 existimatur 982.d
 sus ambigit an solipes, an multipedis, an
 bisuleus 856.e
 sus decimumquintum annum nata non
 generat, sed effertur 935.e
 sus dentem nullum omnino amittit 854.c
 sus dentes exertos habet auxilio, & robo-
 ri 1044.b
 sus ex omnibus animalibus grandia-
 concipit 1033.b
 sus facile omnium animalium ad quod-
 uis pabulum affuescit, & celeritate p'a-
 guescit 1019.a
 sus ferus mas cum foemina versatur du-
 ringenta 290.b
 sus hinc

fues filis alimentum copioſum & com-
 modum miniſtrat 133.b
 fues femina anniculus parit 934.c
 fues femina ſi grauida ad modum pin-
 gueſcat, efficitur vt ſœta minus habeat
 lactis 935.e
 fues femina ſi pinguet, oculus & iuuenſ
 & ſenſcens mouetur ad coitum ibi
 dem.
 fues femina, vide etiam Scrofa
 fues ſuos nutrit vſ. de in finem pro-
 pter fui corporis alimoniam probam
 133.b
 fues inter multipara eſt enumeranda
 136.b
 fues inter multipara ſcila perfectos parit
 catulos 133.a
 fues mas ante quàm ſit anniculus prolem
 generat vitioſam 934.c
 fues mas ſi pinguet amouibus annoi ten po-
 nibus coire poteſt; & interdum, & nocte
 ſed maxime mane 935.f
 fues pauciſſima edit primo partu 935.e
 fues quando concipit ſignum 935.a
 fues quare craſſo pilo 137.c
 fues quibus pingueſcit 1019.d & 1024.a
 fues quomodo ſaginatur 1019.d
 fues rad. cum appetens 1019.c & 1146.a
 fues ſylueſtris animoſa, peruiſa, & horta
 omnino 820.b
 fues viliſſimam vbi habet 851.e. & 871.f. &
 875.a
 fues ſalo caret probiore 851.e
 fues ceruicium pinguiſculum 839.d
 fues ex coſule, & quare tale 1145.f. 1146.a
 fues totum corpus hirtum 849.d
 fues coitus ſemper opportunus 929.b.c
 fues neciſo ſexta pars ponderis abſumitur
 1019.f
 fues ventriculus ſimplex, ſed amplior
 866.b
 fues carent grand ne cum lacte 1034.a
 fues circures meſes quatuor ſunt vie-
 rum & quis numerus ſœtus 981.d
 fues cum lactantur, ſolent exenuari
 1019.f
 fues cum ſybano, hoc eſt cum libidine
 excitantur, etiam homines aggrediun-
 tur 980.c
 fues ſime præſtigati pingueſcunt
 1019.d
 fues ſeri accerimè ſequunt tempore eni-
 tus 578.d
 fues ſeri mares quart caſtrantur 990.e
 fues ſeriniſque dentibus vacant exertiſſima,
 etia habent 921.e
 fues ſerini ne mordent, quia carent dente
 exerto 1144.c

fues gaudent cibum mutatione, quem ad-
 modum & cetera animalia 1034.a
 fues glandibus ſoli humidiores reſolun-
 tur 1034.b
 fues grandientes vti cognoſcantur
 1033.f
 fues grandinoſi qui ſiant 1034.a
 fues grauida abortiunt, ſi glandem co-
 pioſius ederint 1034.b
 fues implentur vno coitu, & quare ſu-
 perueniunt paruntur 981.d
 fues in Illy. 10. um terra, & in Pronia, &
 nonnullis aliis locis ſolipedes gignun-
 tur 881.a
 fues in Scythia euadere non poſſunt,
 ſi percuſſi à ſcorpionibus fuerint
 1039.c
 fues mammas in ventre habent plures
 832.b
 fues nec feri nec manſueti habentur in
 India, uſte Cœſia 1017.e
 fues quibusdam locis ſolida vulgula ſunt
 133.a
 fues quomodo gregatim paſcere vel-
 le videntur, & lupo abſistere poſſunt
 1019.f
 fues tubare veſcitant 979.c
 fues t. in mares quàm ſœminæ nonnul-
 q. am quarto coeunt meſe 934.c
 fues teſtes habent annexos ad ſedem ſe-
 ſiles 1123.b
 fuestum mares cum ſœminæ coire inci-
 piunt meſe ſexto ante octauo 914.c
 fues vrbani & ſylueſtres 1108.c.f
 fues vt inter ſe ob liſidinem dimicent
 978.d
 Suum Athi montis feritas 1039.b
 Suum ebus quis optimus 1034.a
 fues violentos etia minimè ſentiant in
 Sythia 1039.c
 ſuum corda inarticuliora, & ideo ſenſu
 habetiori 1154.b
 ſuum ſerarum coitus, & eius tempus
 990.a
 ſuum ſeratum ſœmina vocalior, maſcu-
 ro vocem emittit 990.b
 ſuum ſeratum mares caſtrati, ma-
 iores ferocioresſque euadunt ibi-
 dem.
 ſuum ſeratum numerus partu, & fren-
 di tempus idem atque in vrbaniſſi-
 bus eſt 990.b
 ſuum generi oz medioſe 875.d
 ſuum grandæſtollentur tſpha 1034.a
 ſuum manibus plures dentes quàm ſœ-
 minis 874.f
 ſuum morbi tres, & eorum remedia
 1033.c. 10. cap.

Suum preterquam præstantior	935.f	de Syllogismo ex oppositis, in secunda	159.d
facies quando in eandem coeunt	936.a	figura	160.a
sum ratiocedo qualis moribus, & qualiter	1031.c.d	de Syllogismo ex oppositis, in tertia	160.b
sum: figuratio apud Thracas	1039.d	figura	160.c
sum profluvium alui irremediabile	1033.c	de Syllogismo ostensiuo	161.e
sum struma	1031.d	de Syllogismo per impossibile	161.f
sum vita ad quot annos extendi potest	881.a	de Syllogismo per impossibile in secunda	161.g
subus a loco: Sirius serpens quare	1044.b	figura	161.h
subus apria	979.d	de Syllogismo Physiognomico	161.i
subus mamma ubi, & quot	1194.c	quod Syllogismus scientificus sit a for-	161.j
subus propria vox ad eorum	918.a	ma, a materia vero quod propositioni-	161.k
subus quatenus glandes conveniant	1034.b	bus constet, non ut ceteri, quibusvis, sed	161.l
subus quoddam pediculi genus grande,	954.d	evidentem necessariamque veritatem	161.m
ac durum familiare est	870.a	habentibus reique demonstranda ac-	161.n
subus testis annexi retro, nec tremuli	870.a	commodatis	161.o
pendent	870.a	de syllogismi obliquorum ceteri	161.p
subus venter amplior est, flexuosusque,	1169.d	De numero terminorum Syllogismi	161.q
ut diutius concoquat	893.c	109.a	161.r
subus obliquus minus medullæ est, & non-	893.c	de qualitate & quantitate terminorum	161.s
nullis omnino deest	893.c	Syllogismi	161.t
		Inter syllogismum apparentem & sophi-	161.u
		sticum quid intersit	161.v
		quod Syllogismus philosophicus sit	161.w
		Syllogismo duplicante non demonstrat	161.x
		quid est, de eo cuius est	161.y
		Syllogismo neque dem effici posse per	161.z
		divisionem	161.aa
		de syllogismis absolutis tertia fig.	161.ab
		78.a	161.ac
		de syllogismis assertoriis ad impossibile	161.ad
		& reliquis qui ex hypothese	161.ae
		de syllogismis ex ambabus contingenti-	161.af
		bus, in secunda figura	161.ag
		de syllogismis ex ambabus contingenti-	161.ah
		bus in tertia figura	161.ai
		de Syllogismis ex voa absoluta, & altera	161.aj
		contingente, in prima figura	161.ak
		de syllogismis mixtis ex utraque contingente in	161.al
		prima figura	161.am
		de syllogismis ex utraque necessaria in	161.an
		tribus figuris	161.ao
		de syllogismis in secunda figura quater-	161.ap
		nus absoluti, quatenus non	161.aq
		de syllogismis infinitis	161.ar
		de syllogismis mixtis ex altera necessari,	161.as
		altera absoluta in prima figura	161.at
		de syllogismis mixtis ex altera necessari,	161.au
		altera absoluta in secunda figura	161.av
		84.e	161.aw
		de syllogismis mixtis ex altera neces-	161.ax
		saria, altera absoluta, in tertia figura	161.ay
		85.a	161.az
		qui syllogismi plura concludant	161.ba
		de syllogismorum ampliatione in dire-	161.bb
		ctum, in larus, ac per media	161.bc
		de Syllogismorum anadiplosi, & thesi.	161.bd
		hoc est, de geminatione & positione	161.be
		126.b	161.bf

Syllogismorum copia quibus instrumen-
ta pareretur 266.b
De Syllogismos leges 384.c
De Syllogismorum medio inueniendo
114.b.to.cap.
Non omnium Syllogismorum eadem ef-
fe principia posse 221.c.to.cap.
De Syllogismorum resolutione ad im-
possibile, & ex hypothesi 138.d
De Syllogismorum resolutione in pro-
positiones 121.a
De Syllogismorum vnus figuræ in aliam
reciproca reductione 129.c.to.cap.
Syllogismos omnium scientiarum qui-
bundam præceptis effici 118.d
Syllestis & vrbani diuisio erronea
108.c
Syllestia reperiantur quæ vrbana
ibid.
Quod eorum quæ Symbola sunt, etia mu-
tatio est, aliorum tardior. Quod ex
duobus elementis à symbolis reliqua
pignori possint. Quod in elementis sym-
bolis aliterum ex alio gignatur, non
reliqua 715.c. & seq.
Synnefis Medicus Cyprius de venis quid
scripserit 874.a.b
Synonyma 33.d

Syria regio.

Syria habet oues cauda lata ad cubiti
mensuram 1037.f
In Syria boues nodos scapularum he-
bent, vt camelus 1038.a
In Syria capræ auriculas habent mentu-
ra palmari & dorsali & nonnulla
in demissa, vt ad terram spectant
1037.f. 1038.a
Syria herba, vide Syria

Tabanus.

Tabanus anteriore parte aculeum ge-
rit 833.c
Tabani lingua, tergora bestiarum elaco-
rant 1143.c
Tabani ex ligno nascantur 946.c
Tabani lingua dura, & valida
911.a
Tabani quadrupedum tergora pen-
105.b
Tabani quo morbo pereunt 948.a
Tabani sanguinori 1021.b

Tabes.

Tabes semper morbida 1121.b

Tabidus pili crescunt

835.c

Tactus.

Tactui quod obiectum 1406.b
Tactus instrumentum 1407.c
Tactus primus sensuum 1129.a
Tactus modi quatuor 699.c. & seq.
Tactus verum plures an vnus 1403.f
Tactu, gustuque animantes omnes præ-
dicæ exceptis imperfectæ 1459.f
Tactus in parte similari consistit 891.d
Tactus multas contrarietates obiecti ha-
bet 116.b
Tactus è sensibus homini exquisitissimus,
deinde gustus 843.a
Tactus à visu audituque eatenus differit
quod ille eminens, hic communis sentit
1407.b.c
Tactus sedem similem, sed minime sim-
plicem formatur 1106.a
Tactus ad terram refertur 1132.c
Tactu primata animalia necessario mor-
iuntur 1427.d
Tactus gratia, cetera omnia haberi
1139.b
Tactus in carne, aut in eo quod propoe-
tione respondeat 891.d.f
Tactus sodes corpulenta 1129.b
Tactus sensorium 1264.c
Tactus sensorium quod 1115.a
Tactum quæ moueant, & quæ non
1119.d
de tactu tractatus 1405.d.to.cap.
in tactu medium est caro 1407.c
Sine tactu nec agere, nec pati quicquam
posse 1199.b
in tactu acutum, atque obtusum
1401.f
Ex tactus instrumentis signa ingeniosum
1403.b.c
inter tactus instrumentum & rectanguli-
les medium corpus corpulatum
1406.d
atque tactu nullus alius sensus haberi
potest 1427.c
tale quidque magis ob quod vnum-
quodque tale 179.a
talpa domitium sibi parat 829.c
talpa oculos non habet 836.d
talpa vbi multæ & vbi non sunt 1037.d

Talus.

Talus quid, & vsus 1197.c
talo caret prohibere solus 831.c
Talum habet alius indolens inter solus
atque solus 1511.d

Tafum quæ habent cum cratribus poſle-
rioribus continent 851.d
Talonum in animalibus diuerſitas
891.e
talo quæ carent 1197.e
talonum habent biſulca 1197.e
tarda habet appendices 869.b
tarda gula qualis 868.e
tarda incubus 964.e

Taurus.

Taurus coit qui vicerit, & poſt venerem
plerumque ſuperatur prius à victo
983.f
taurus inter mares minimè ſalax
115.d
taurus quinquennis apud Homerum
985.e
Taurus tempore coituantum cum fœ-
minis paſcitur, & cæteros oppugnat
reſponſibus aliis inter ſe verſantur
980.e
tauri ſuper cornibus quid ſentit Aſiopi
Morus 1147.d
tauro aduerſarius cotuus 1043.e
tauro ſanguis craſſiſſimus & integerci-
mus inter vimpara 891.a
tauri acutius ſonant quàm vituli & vac-
cæ 1347.b
tauri efferantur tempore coitus 978.e
tauri in Epìro ſapius per triemeſtre non
apparent 980.e
tauri poſſimum neruoſi, & cor eorum
tale 1147.b
Tauri quare animoſi, iracundi, & ſuri-
bundi 113.d
taurorum & vaccarum cornua inter ſe
diſtant 1144.e
taurorum natura in ſuperuentione ſe-
minarum, tam ſeniorum, quàm iunio-
rum 984.e
taurorum ſanguis omnium celeritate
coit, & dureſcit 890.d
Tectorum imum in alucis apum quid
1070.b
tectorum proximum imo 1070.f
teda frigida eſſe poſeſt 1130.b
teda quomodo calida 1130.b

Tempus.

Tempus an ſit 507.e & ſeq.
tempus quid ſit, opinionones varie 508.d
tempus propriè quid 510.e
tempus continua rei numerus 717.b
tempus quatenus numerus 310.d
tempus non eſſe motum 509.b, & ſeq.

tempus motus numerus eſt 617.a
tempus non motus, ſed numerus motus
514.b
tempore motum metimur, & motu tem-
pus 514.f
tempus motus, quietiſve meſſura eſt
514.d
tempus motum deſinit 514.e
tempus totum 514.e
temporis ad diuiſionem ſequitur diuiſio
magitudinis & viceuerſa 514.e
temporis ex definitione ratio redditur
eius quæ de ipſo dicuntur 514.e, &
ſequent.
tempus eſſe numerum motus, quoddam
inſans ſit terminus in quo præſens &
futurum, & omnem tranſmutationem
in tempore eſſe: quoddam impoſſibile
ſit, ab quem non in tempore eſſe poſſit
& ſeq.
tempora hominum celeriter caneſcunt
885.d
Tempora quare primò caneſcunt
1342.e
Tendo 830.e
tenebræ ſunt indiuiſibiles, ſed à viſu di-
ſcernuntur 1405.a
tentatiua, dialctica eſt quædam
414.e
tentatiua pars dialctica
tentatiua interrogatio 414.e
tentatiuorum, & dialcticorum oratio-
nes, non eſſe ad determinatum genus
415.e

Teredo.

Teredinis conſideratio 1080.b
teredines genus apum gregale 1080.b
teredines in alucis apum naſcuntur
1037.a
teredinarium quid 1080.b
tergum quare carnoſum eſt 1080.b
A tergo calor tuſ eſt apertus 1080.b
terminus quid 701.358.f
terminorum theſis 1134.b
terminorum compoſitorum eſtheſis
1134.b
terminorum eſtheſis 1134.b
terminorum conueſiones 1080.b

Terra.

Terra mater 1017.f
Terra ens eſt 610.f
terra in medio quieteſcit 610.f
terra in medio eſſe 610.f
terra in aqua colluctata 1017.f

Terram seipsam firmare 484. b
 terræ figura rotunda 631. e
 terræ partem inferam infinitam quidam
 dixerunt 645. e
 terra frigida, & sicca 714. b
 terra leuitatem nullam habet 678. f
 terræ iniquitudo ad ceterarum stella-
 rum magnitudinem, non magna
 653. b
 terræ magnitudo nihil est ad vniuer-
 sum cælum 755. f
 terræ magnitudo à Mathematicis mensa
 653. a
 terræ quiescendi causa latitudo iuxta
 quosdam 646. e
 terræ siccitas propria 1237. b
 terra maxime propriè siccitatis, aqua hu-
 mons esse dicitur inter elementa 810. a
 terra constantia magna ex parte calida
 sunt 81. d
 terra & ignis in opposita feruntur 630. e
 terræ mutatio naturalis nobis cur minus
 comperta 754. d
 terra maior tardius sursum, ignis maior
 tardius deorsum fertur 611. f
 terræ nodus crebrius & vehementius
 quam interdiu quatiuntur 781. d
 terræ partes interiores & inuenerunt flo-
 rent, & senectute macescunt 754. a
 terræ mutatio naturalis longinquis tem-
 poribus contingit 754. d
 terra aduersa, & huic contraria 644. a
 terra aliquando fluida & rigida, aliquan-
 do sicca & continens 754. b
 terræ intestina 1400. a
 terræ aque innatans iuxta veritissimam
 sententiam, iuxtaque Thalesem Mile-
 sium 645. f
 terra & humor generant animalia &
 plantas 1193. e
 terra gelidam & grauem naturam habet
 1102. f
 terra humida cogitur frigore 1123. d. e
 terra materiam & corpus seminibus
 præbet 1154. f
 terræ incolæ plantæ 1197. e
 terram comedentes elephanti agrotant,
 nisi frequenter ea vrantur 1036. d
 Terram edunt lupi, vide Lupi.
 terram in medio sitam non moueri cir-
 cum polum in circulum, & quod
 quiescat, & de figura eius sphaeræ
 649. e. 10. cap.

Terræ motus.

Terræ motus causa & generatio. Et quod
 ab exhalatione procedat, figura decem
 730. e

Terræ motus opiniones tres 779. e. toto
 capite
 terræ motus cur non siant æstatis & hye-
 mæ 783. b
 terræ motibus quæ loci possibilia quæ-
 riuntur 781. f
 terræ dum refrigerant, duram for-
 mam capiunt 1163. b
 terræ quæ magis sunt 1123. e
 terrenum & aqueum omne crystallum du-
 concoquitur 1157. a
 terrestre animalium genus omne vbi val-
 uam habet 1161. e
 terrestribus aer facile transpicitur
 1137. b
 terrestrium animalium diversio 828. c
 terrestrium animalium duplex ordo
 829. e
 De Terræ figura antiquorum opiniones
 645. b
 De Terræ situ & motu antiquorum opi-
 niones 644. e
 De Terræ quiete, motuque, antiquorum
 opiniones 644. e
 terrestrium animalium nullum statum
 mutabili vult 828. a

Testa.

Testa inclusos oculos non habent 816. d
 testa indurabilis 1161. e
 testa odorum vnde efficitur 1116. e
 testa inæquam genus omne animalium
 siccæ plantæ ambigitur 1140. f
 testata animalibus, & plantæ assimilantur
 1197. a
 testata coire, incertum 1120. a
 testata exiguas, & natura frigida vbi
 gignuntur 1127. d
 testata non sunt in Pyro, nisi quibus-
 dam in locis pauca 1037. f
 testata omnia in mari Rubro mira ma-
 gitudine augentur ibidem
 testata omnia laborant per æstum, & fri-
 gus, & exuberantiam temporis, &
 quando videntur 1179. e
 testata omnia latent 1025. f
 testata optima cum grauida 1040. a
 testata quando oua ceruuntur habere
 931. b
 testata quid habent ad cibum sentien-
 dum 1176. a
 testata quomodo durescunt 1199. b
 testata quomodo ineresunt 1100. e
 testata spore oriri quibus indicus 1160. f
 testata vnde generantur 1140. f. 4. e
 testatorum alia vniuersalis, alia bivaluis,
 alia turbinata 1185. d

Testatorum consideratio, & eorum inter
se differentia 903.e
testatorum genus coitus est experts
1040.a
testatorum genera plura & nomina
1178.a
testatorum generatio 1266.f
testatorum similitudo cum mollibus &
crustatis 1187.e
testatorum visus & auditus incerti
916.b
Testatorum genera quas habent partes
1177.d
testatorum gustus 916.a
testata quomodo sensu prædita 914.d
testatorum natura quam plantarum vi-
uacior 1257.b
testata multa ubi habent sensum gustus
1143.a
testatorum nonnulla animalia aluntur
dulci humore 1011.d
testatorum nullum capite caret, & ubi
habent, & quare 1185.e
testatorum quædam linguam habent ro-
bustam 1176.b
testatis deest mas & femina 1211.a.b
testatis deest sexus discernimen, & qualis
sexus 921.b.f
testatis omnibus lingua est data 911.a
testatis quibus imbres conducunt, & anni
pluvij 1032.f. 1033.a
testacea omnia ceteri incremento quæ-
gentur 933.d
testacea omnia è limo ferè & matena pu-
tri oriuntur 916.e.f
testaceis omnibus præter purpuras squa-
lor incommodes 1033.a

Testes.

Testes ad quid emolina est natura
1144.a
testes avium quando grandiores effi-
ciuntur 966.g
testes avium ubi, item quadrupedum o-
viparorum 1086.a
testes elephanti ubi 852.d
testes ex genitali maribus pendent
846.f
testes femini 819.e
testes homini absoluti 851.d
tenes ad generationem minimè necessa-
rii 1232.e
testes nullus piscium, nullus serpentum
habet 1208.c
testes nulli piscibus, neque apibus
926.d
testes nulli piscium, neque serpentum,

nec apedum vili nisi viviparorum
869.e
testes omnibus avibus dati 1107.d
testes cur alius intus, alius extra 1108.b
testes quare annexi meatibus semina-
libus pendent 1147.d
testes quæ habent, & quæ non, & quare
dati 1111.e
testes quæ in propatulo habent quæ
ferorum habent 1112.e
testes quibus intus habentur 1113.e
testium & penis idem situs 1114.f
testium in animalibus consideratione su-
tu, formæ, & differentiis 888.e
testium natura 892.e
testium usus quibus sunt extra 1114.f
1255.a
Testibus carentia, aut intus habentia, la-
ciosa, & ad Venerem propensiora
1214.a
testibus excisis, meatus venales ad eos
delati sese detrahunt 876.e
Testudo cum viperam edierit, & mox
milan herbam edic 1048.f
testudo inter cortice intesta 1048.f
testudo inter corticata vesicam habet &
quare 1191.f
testudo sola inter corticata renes habet
1162.a
Testudo lutaria, vide etiam Mus aqua-
tilis 1162.b
Testudo lutaria vesica & renibus caret
& quare 1162.b
Testudo marina humore gaudet
1010.a
testudo marina renes habet 864.d
testudo ouipara 920.b
testudinis cortex qualis 910.a
testudinis foetura 910.a
testudinis tam terrestriis quam aquaticis
coitus 915.e.d
testudinis testes quales 869.f
testudinis vulva qualis 871.f
testudinis iccus quare 1077.a
testudini marinz quid ingustabile cre-
ditum est parte superiori, vi eclini
908.f. 909.a
testudini ubi testes 1254.a
testudini vniue ventri venier vna
866.f
testudines lutarie quomodo humore
gaudent 1015.d
testudines ouum pariunt perfectum
1242.d
testudines sibilum perexiguum mittunt
917.f
testudinum marinarum foetura
testudinum marinarum vicius

I N D E X.

Testudinum pulmo qualis	1158.c
testudinibus vbi est meatus excrementi	
fici	1219.c
testudines corde exempto viuunt	
1496.c	
tetrax vbi nidum committit	957.d
tetrax (quæ Atheniensibus vrago) nidi-	
ficio	957.e
tergometra	954.d
terricum ars	1447.d
theodorus Dialecticus	441.b
thorax confusè habetur in auium gene-	
re	1202.b
thoracis fines	1195.e
thoraci situs	839.a
thorax virtus genitale piscibus pro geni-	
tura	892.d

Thunnus.

Thunnus algam etiam tangit, liber car-	
niurus	1013.f. 1014.a
thunnus mar differt à scemina	930.d
thunnus post arcturum melior est	
1024.c	
thunna quid, & quo tempore parit	
931.e	
thunna semel tantum parit	930.e
thunni agitantur a filo canis exortu	
1021.d	
thunni carniuori tantum	1013.a
thunni dextro oculo elatius vident	
1025.c	
thunni dextrorsum terram contingen-	
tes subeunt Pontum, sed remeant con-	
tra, & quare	1027.b
thunni gregales	829.a
thunni hyeme latent, & tunc magis pin-	
guescunt, & quando capiuntur	
1026.e	
thunni in Ponto pariunt, nec vsquam a-	
libi	931.a
thunni lzuës	851.e
thunni limariis prouectiores ætate vno	
anno	977.d
thunni migrare solent	1022.f. 1023.a
thunni omnium maximè piscium gau-	
dent tepore	1011.e
thunni præ nimia pinguedine dehiscent,	
nec plus, quàm biennio possunt viuere	
977.d	
thunni quando coeunt, & pariunt	
ibid.	
thunni fusanei semel anno pariunt	
930.b	
thunni senes ad rem saltamentariam	
improbi sunt	1040.d
thunnoꝝ partus inerefcit præcipua	

celeritate	877.e
Thunnorum sub pinna nascitur	anhus
qua specie	954.f
thunni cuiusdam capri magnitudo	
1040.e	
thunni dormientes circumretuntur	
920.a	
thunni senectute vigiliantur	1040.d
thus illitum vuluæ facit, vt semen deci-	
dat	998.e
thymum quod melius apibus	1095.e
thymum pallus apibus gratissimus	
ibidem.	

Tibia.

Tibia quid	840.f
tibiæ partes, creta fura, caro	ibid.
tibia pars cruris	840.e.f
tibiæ hominum carnosissimæ	850.e
tibiæ f. ultra ad sunt is qui vi nesciunt	
1261.d	
tibiæ lapideæ suum assequi munus non	
possunt	1101.d
tillo quare æstu interit	1021.a
timidiora animalia quæ	1113.b

Tinea.

Tinearum ortus vbi	944.e
Tinea in lanis	955.d
Tinea in tunicis	ibid.

Tinunculus.

Tinunculus fecundissimus est aduncus.	
rum	957.a. 1276.e
Tinunculi bibendi vsus	1017.b
tinunculo ventriculus similis ingluuiet	
868.e	
tinunculi potus, & partus	1276.e
tipulæ celerius & copiosius in aquis pro-	
uehiant	946.b
tipulæ ortus	945.f
tisio habet lac	970.e

Titillare, & Titil-

latio.

Titillatione cur vixit homo moueatur	
1165.c	
titillatio risus causa	1165.c. quare
ibidem.	
tonitru oua gallinarum pereunt	
959.b	
De tonitru & fulguratione Veterum et	
piniones 786.c. toto cap.	
tonillæ	838.e

Noua f

Δηροσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Torpedo.

- Torpedo inter cartilaginea 926.b
torpedo grandis est vita, quæ foetus intra se haberet circiter octoginta 968.f
torpedo inter planos pisces gignit animal postquam ouum intra se pepere- rit 969.f
torpedo piscis planus qua parte habet branchias 861.b
torpedo quando parit 931.b.969.f
torpedinis cauda qualis 1205.e
torpedinis pinna & vsus 1207.b
torpedini sel in iceore 864.a
torpedinem hominibus torporem inspi- rare, est certum 1064.e
torpedinis ingenium in capiendis pisci- bus, & eius vis torporifera 1064.d
torpedines foetus suos & emittunt, & re- cipunt intra seipsas 1968.f
tortorum lingua constricta 838.c
tortorum lingua qualis 1141.d
toticolora colorem magis mutant, quàm unicolora 1144.d
toticolora quæ sunt 1143.f
totum 316.e
transcendens 316.f
translatio 307.e
transumptio 317.e
trichia piscis, vide Sarda.
tringa aquas petit victus causa, & cau- dam mouit 1016.d
tringa turdo æquiparatur magnitudine ibidem.
triorcha, vide Buteo.

Triticum.

- Tritici herba comeditur, à canibus cum lumbricis infestantur 1049.a

Trochilus.

- Trochilus aduersatur nocturæ, & cum si- ta & cum aquila 1043.f
trochilus aquas adamat 1016.e
trochilus depurgat dentes crocodilo 1048.f
trochili natura, & nomina, & pugna cum aquila 1054.a
trochus ab Herodoto duplex genitale habere dicitur 1289.b
troglodyte vnde dicti, qui & vbi degunt 1022.d

Tuber.

- Tuber in dorso cameli 850.b
tubera à saxis absoluta non mouentur

828.b

Tubera, vnde Vertibula.

Turbo.

- Turbo, vide Lynx.
turbo in genere testato
turbinis rostrum forte
turbinis in testam ingreditur cancellu- hospes concharum

Turbinata.

- Turbinata bivaluibus assimilantur 1178.a
turbinata omnia lingua exerta pasci- lent
turbinata omnia vbi suum papauer- bent
turbinata quomodo crescens
turbinata quomodo quasi ex bivaluibus vniualuia sunt
turbinatorum & mollium differentia 1188.a
Turbinatorum extrema coeunt & con- finduntur
turbinatorum genus omne mouetur 904.d
turbinatorum in genere ordo inter- rum
turbinatorum natura similis in paribus interioribus, & quomodo euariet 904.f
turbinatorum omnium ori operculum adheret natium 904.e. 87.
938.a
turbinato generi caro laxior, & absolu- tior 904.f
Turbinato generi peculiare vt testa pos- strema à capite intorqueantur ibidem.
Turbinato generi quid ingustabile par- te superiore est creditum 905.f
turbatis altera pars eundem vsu pra- stat, quem bivaluibus vtrique pars 907.e
turbatis omnibus caro, sed penitius- clusa 907.f
Turbatis omnibus caput versus la- terram, & podex supra 908.d
turbatis omnibus vnde eiecitur exere- mentum 909.e
turbinatorum promuscides siemistima 1180.
905.e
turbinatorum gula 1180.
turbinatorum os 905.f
turbinatorum membrana 905.g
turbinatorum caput 905.h

Turdus.

Turdorum tria genera	1057.f
turdus colorem mutat	1085.a
turdus later	1028.b
turdus autumnus quas ceperit nunquam cor- edit	1055.e
turdi nidos è lato conficiunt	957.d
turdus piscis litoralis	1024.b
turdus piscis laxatila quot branchias habet	861.e
turdi pisces mutant colorem & quando mutantur	1040.e
turdulorum genus zollis septenis an- teceetur	840.a

Turtur.

Turtur astate tantum visitur	1016.b
turtur cacos parit pullos	153.e
turtur quare cum ignavia pugnat	1043.a
turtur cum Luteo pugnat	1043.c
turtur frugibus vivit	1016.b
turtur later	1028.a
turtur minima in columbaceo genere	992.f
turtur quot ova parit, quo tempore, & quoties	963.b
turtur vivit mare vno contenta, nec alie- rum recipit	1050.c
turturi accidit crepitus alui	1085.f
turturem amittit merula	1044.e
turtures degunt ætate locis frigidis, hye- ne tepidis	1051.a
turtures discedunt	1023.b
turtures gregam volant, & cum acci- dunt, & cum abeunt	ibidem.
turtures non respiciunt collum cum bi- bunt, nisi satis hauserint	1050.c
turtures trimestres coite	963.f
turturum parit	957.b
turturum nidulat	1050.c
turturum vivit ad quot annos, quodque maxime citius semina moriatur	ibid.

Tussis.

Tussis gravissima excitatur in homine si ei quid in arteriam dilabitur	1149.c
tympanus occiditur à cornice	1043.c
tycannus avis vermiculis altior	1015.d
tycanni magnitudo & descriptio	ibid.

V

Vacca fuit Piræthi, cui stercore per vesicam transmebatur	1250.e
--	--------

Vacca, vide etiam bos foemina.	
Vaccæ actiorem urinam reddunt, quàm tauri	982.b
Vaccæ Epitroicæ magnæ, & lacte divites quàm abunde vulguntur	894.b
vaccæ mingunt crebrius, cum tauri sunt, more equarum	979.f
vaccæ purgatio quanta	986.e
vaccæ post equas potissimum libidine incenduntur	979.b
vaccæ qua parte mammæ gerunt, & qua- re	1195.a
vaccæ tauris gravius sonant & quare	1145.e 1146.f
vaccæ tauri, & libidine adeo incen- duntur, ut bubulci eas tenere aut ca- pere nequeant	979.f
vaccæ tauris non patiuntur, nisi raro & quare	924.f 935.a
vaccæ tauris superueniunt & sequuntur sedulo, & assistunt	979.f
vaccæ cornua, & taurorum inter se distant	1144.e
vaccæ lac	987.d
vaccis conceptus indicium	980.e
vaccis libidinis indicium quod	979.f
vaccis mensura ut equabus, sed minus fiunt	980.e
vaccæ papillæ quatuor	852.e
vaccis quaternæ vbera	991.a

vacuum.

Vacuum id in quo corpus non est, sed esse potest	617.a
vacuum non est extra cælum	ibid.
vacuum non omnis motus causa	505.e
vacuum non recte per motum esse astrui- tur, quando posito vacuo tollatur motus	501.e. 10. cap.
vacuum quatenus quidam esse, quidam non esse dicunt	501.e
vacuum quid	490.e 500.b
vacuum ut sursum moveat	505.f
vacui inquisitio ut instituenda	499.b
c. d	
De vacuo inquisitio ad Physiologum pertinet, & de ordine huius inquisiti- onis	498.e. 10. cap.
De vacuo opiniones	500.b
Quod vacuum non sit insitum corpori- bus: quod assererebant aliqui ob rarum, ac densum	505.d
Sine vacuo non esse motum	499.d
vaginipennes volucrum generis quæ 89. 910.d	
vaginipennis generis nullum est, quod a- culeum gerat	833.b

Nnnnn ij

Valerudinaris, & Va-
letudo.

Valerudines & morbi animalibus per
tempora pro generum diuersitate
variè accidunt, & in totum non eadem
omnibus valetudo existit. 1029.c

Vapor.

Vapor terrenus omnis vim habet aeris
crassioris 1341.e
vaporis terreni putredo, situs vocatur
ibid.

Variz dictæ aues, vide Aues variz dictæ.

Varix.

Varices sunt paucis mulieribus 891.e
varices sunt sanguine vitiatò excresecen-
tæque 891.e
varices habentes minus caluescunt
886.f
varices non sunt mulieribus, quando
menstrua profuunt 132.e

Vas.

Vas quid 494.e

Vbera.

Vbera sceminis mulieribus quando exur-
gunt 995.c
vbera mulierum tota fungosa sunt
1007.b
vberum diuersitas in puellis 996.c
vberum in tribus motibus est 555.c
velix auis consideratio 1056.c
velocitas acumen in voce est 1346.f
velociter fertur quod parum est
ibid.
vellus ouium multitudo pilorum est
1338.c

Vena.

vena aorta quo cordis sinu 876.e
Vena aorta neruosa est 880.b
vena ignem patitur 880.f
vena maior à quo cordis sinu 876.e
vena maior & aorta infra mutatis vicin-
bus tendunt 1157.b
vena maior & aorta superne spacio in-
ter se distant ibid.
vena maior præstantior quàm aorta, &
quare 1157.e
vena maior finditur iuxta vertebram su-
pra renes 877.e

Vena nulla per se & seorsum est
130.b

Vena pars similis, & communis
873.c

vena quæ ad renes pertendit, non subit
cauum renum 879.b
880.a

vena quare maior dicitur 876.a

vena quare aorta dicitur 1150.e

vena separata officio caret

venæ ad membranam cerebri decedunt

ex utraque vena frequentes & tenues

1127.b

venæ ampliores frigidiore 1154.d

venæ arctiores quibus multum carnis, &
889.a

ampliores quibus parum 890.b

venæ conceptacula sanguinis 1157.b

venæ cuius gratia

venæ duæ intra pectus continentur ipsæ
næ apponit altera maior, altera mi-
nor 876.a

venæ duæ quare sint 1157.d

venæ ex corde tendunt diductæ modo
riorum, qui in paricibus proficiunt
res ab eodem fonte pinguntur 1262.f

1263.a

venæ ex corde pendent 1156.d

venæ ex corde primæ recipiunt sangui-
nem 1155.b

venæ hominis crassæ proportionè cor-
poris 845.d

venæ iugulares 877.a

venæ maiores vt in minimas tandem
sanguinemque non transmittentes
procedant 1156.d

venæ maioris & aortæ substantia 876.e

venæ maioris prima pars quomodo leu-
ditur 877.a

venæ portæ 1007.b

venæ principales duæ 1157.e

vena, pars similis sicca & solida 1157.b

venæ per totas lachtes ad ventrem ten-
dunt vsque exorta inferius 1152.b

venæ amplissimæ durant 1156.d

venæ principales non facile conspicuæ
873.c

venæ quare duæ sint, & de eadem ori-
gine in corpus discurrant 1157.e

venæ quare in omnes corporis partes
digerantur 1157.f

venæ quibus ampliores & ventriculi
cordis, ij nequaquam obesi 1154.e

venæ quot fortis maiori aut minori aut
minime 1007.b

venæ sanguini vasa & receptacula
1462.d. 890.b. 1121.b. 1155.b &
1157.d

venæ sectio: vide Sanguinis missio.

I N D E X.

Vena tactus gratia 119.b
 vena totius corporis distribuunt figuram 880. c
 vena viscerum beneficio institutionis animalium praestantur 1160. a
 vena vniue: se simul cum corde palpitare solent 116. d
 vena vni carnem euanescent 116. d
 venarum cognitio quare difficilis 873. e
 venarum consideratio 873. d
 venarum consideratio circa viscera 119. f
 Venarum distantia superne & inferne progressis 119. b
 venarum & maioris & minoris consideratio 878. b
 venarum examen difficile 876. a
 venarum examen ex sententia Aristotelis 876. b
 venarum examen facilius percipitur in strangulatis animalibus 876. a
 venarum initia habent omnia sanguinea 879. a
 venarum originem qui capiti tribunt, non recte opinantur, sed tota via aberrant 119. f
 venarum ortus a capite & cerebro male asseritur 875. f
 venarum natura vt se habeat 876. a
 venarum principium & origo cor 1462. d
 1130. d, 1151. d, & 1157. d
 venarum processus 1136. e
 venarum quae oriuntur ab vtero consideratio 1005. a, b
 venis strangulatis correptis homines stupidi redduntur 1460. f
 venis & ossibus quomodo natura similis 1130. b
 venas quare emolita est natura 1151. c
 De Vena aorta minore, eiusque sede 878. b
 De Venis Diogenis Apolloniase opinio 874. b
 De venis Polybij sententia 895. b
 De venis Syennacis Medici Cyprij opinio 874. a
 venulis in macilentis corpore idem locus redundat, carne in corpulentis 880. d
Venter.
 Venter communis pars exangui & sanguineo 902. f
 venter cristatis quo situ 901. e, 903. c
 venter a situ oris continuo esse potest 1149. a
 venter inferior quare sine costis 1197. b
 venter insectorum qualis 901. f
 venter minus pinguescit, quibus pingue

est separatum 889. d
 venter mollium quo situ 897. e
 venter nulli ossibus 881. b
 venter omnium quare ossibus vacat 119. a
 venter parvus quibus multum carnis, autior, quibus parum 889. a
 venter quibus est parvus pinguescent intra carnem 889. a
 venter septo transuerso continuo subest 865. d
 venter superior & inferior conuoluendi officio funguntur 111. e
 venter testatorum qualis 905. o
 ventris dissimulando in animalibus 865. d
 ventris piscium, & intestinorum ratio & quo situ 867. f
 ventris situs 819. b, 865. d, e, 1195. b
 ventrem paruum habent dentata virilique 1169. d
 ventrem praedatum habent lienosi, & supra modum mingunt 1160. e
 ventre pinguescent praecipue quae parum se moueant 889. d
 ventres plures quae habeant & cornu fusus 1168. b
 ventres quae singulos habent 886. b, 1172. a
 ventres quatuor quae habent 865. e
 ventrium differentiae 1167. e
 ventrium nomina in his, quae plures habent 1168. c

- Ventriculus.

Ventriculus auium qualis 868. e
 ventriculus communis pars omnium animalium 830. e
 ventriculus hominis canino similis 864. a
 ventriculus locus excrementis alimentis utilis 1129. e
 ventriculus quarundam auium similis ingluuici 868. e
 ventriculus serpentum qualis 867. e
 ventriculi diuersitas, quibus simplex est 866. b

Ventrus.

Ventri esse essent quandoque moueantur quandoque, vnde & quo tempore quiescere solet 773. c, toto cap.
 ventri etiam in terre paludibus oriuntur 774. a
 ventri Solis, Lunaeque circulo afficiuntur 1129. a
 ventorum causa & generatio 770. a, toto cap.
 ventorum motu, vel quiete, mare subsistit & emittitur 1129. b

INDEX.

Ventorum tractatus qua methodo institutus 750.c
Ventorum vita, ortus, & interitus 109.b
De ventis 749.e
De ventis veterum sententia 749.c
De ventorum situ qui sint inter se contrarii, de ipsorum natura, & complexio- nibus 776.b

Venus.

Venus cerebrum refrigerat 1340.b
Venus incitatur in animalibus temporis beneficio & corporis valetudine 980.a
Venus masculinum est iuxta Lennium 419.a
Venus qua parte agitur, & quare 1195.c
Venus quare dicta & qd. in 1249.d
Venus vide etiam Libido
Veneris voluptas in fine coitus potissi- mum est 1126.f
Veneris voluptas vehementior non pro- bar semen decidere à toto corpore 1126.e
Venerem quæ celerius agunt 1124.a
Vener- frequenter vitæ minus afficitur voluptate 1126.f
Ad venerem vir hyberno, mulier æstivo tempore magis provocatur 929.c
Ex venere debilitatio 1120.a
Venores pars tali vbi sitæ 891.d

Ver.

Ver tempus coeundi ferè omnibus ani- malibus 981.c
Verbalis herba pisces moriuntur 1031.c

Verbuni.

Verbum infinitum quid 50.a
verbum quid 49.f
verbi casus qui vocentur 50.b
verbi casus quid à verbo differant ibid.
De verbo tractatus 49.f
Verecile animal in mari, ad effugiem ge- nitalis virilis 912.c
Ante vergiliarum exitum mel non fit 949.b
Verisimile & signum quid differant 173.c

Veritas.

A Veritate parous discessus progressus maximus 603.a

Verum.

Quod verum ex falsis colligatur in prima

figura
Quod verum ex falsis colligatur in secun- da figura 140.f
Quod verum ex falsis identidem colliga- tur in tertia figura 143.a

Vermis.

Vermiformis generis pars plurima quor- diebus generantur 947.c
Vermiparis sexus viresque 920.a
vermis apum quandiu sit, stercus emittit 1243.d
vermis fectus insectorum, res imperfecta 944.b
vermis insectorum quomodo accrescit 812.a
vermis quem procreant animalia quid 1122.c
vermis quomodo differt ab ovo 831.f
vermem generant nonnulla animalia 944.f
vermem insecta omnia pariunt, excepto quodam genere papilionum 1242.f
vermem quæ pariunt 944.a
vermes apum crabronum, & vesparum vi- proueniant & crescant 820.e
vermes aut mobiles continuo, aut immo- biles 946.f
vermes ex niue nascuntur, & quales sint 946.f
vermes generationis initium aut à solo aut à spiritum habent 1250.d
vermes in capite ceruorum viui 1160.a
vermium augmentum quale 1160.a
in Vermibus inferior pars superiore ma- gis crescit 970.f
vermiculi innati in ventre, piscium acce- lerant patrum 1285.c
vermiculi nati per se augentur 1285.c
vermiculi nec coeunt nec ex animalibus nascuntur 1031.c
vermiculis quæ aues aluntur 911.a
vermigenarum ratio gignendi 842.a
Versuti sunt & fraudulentum qui planum pleniuseculum habent 881.c
Verrebrae omnes perulae
Verex capitis pars media inter occiput & sinapius 891.d
vertex nonnullis geminus 891.d

Verribula.

Verribula à saxis absoluta non mouentur 828.c
verribula inter testa à immobilia 1031.c

etiam habere non videntur. 916.d
 Vertibula parum à planis differunt,
 & quo modo differant à spongiosis. 1180.e
 Vertibula sunt calli cuius naturæ, & generis. 909.b
 Vertibula tota testa oculantur. 904.b
 Vertibuli ubi generantur. 938.d
 Vertibuli descriptio. 1181.b
 Verticillæ insecta quomodo coeunt. 928.e
 Vertigines aquarum & fluviorum quales. 1192.a

Vesica.

Vesica aliquando vulnerata, solidata est. 882.d
 Vesica hominis amplior, quam ceterorum. 846.e
 Vesica locus excrementis alimenti humidi. 1129.e
 Vesica membrana est, & culus generis. 888.e
 Vesica nec piscibus nec serpentibus. 1171.e
 Vesica præcisâ coire non potest, nisi ad exordium suæ cervicis. 883.d
 Vesica quibus data. 883.e, & 1161.e
 Vesicæ calculi quomodo consiciuntur. 888.d
 Vesicæ consideratio in animalibus ibid.e, toto cap.
 Vesicæ origo, & principium. 112.e
 Vesicæ situs. 1163.a
 Vesicam habentia alium habent. 830.f
 Vesicam habentibus, exempla vrina, silifugo, quædam terrena in vasis subsident. 1171.e
 Vesicam non omnia habent quæ alium habent. 800.f
 Vesica quæ carent. 926.e, & 1161.d
 Ad vesicam qui meatus tendant, & vnde. 1163.f

Vespa.

Vespa civilis. 829.b
 Vespe aculeum intus conditum habent. 911.b
 Vespe annua, apum genus gregale. 1069.e
 Vespe exingues. 811.e
 Vespe ingeniose. 1068.b
 Vespe iactantiam inferunt apibus, eâque impugnant. 1074.b, & 1076.e
 Vespe insectæ apibus quomodo capiendæ. 1076.e

Vespe insecti pennata. 896.b
 Vespe nullum nomen commune est inditum. 910.e
 Vesparum eam generantur natura. 1192.e
 Vesparum duo genera, & earum studium in fauis construendis. 1077.b
 Vesparum forma. 250.e, per totum caput.
 Vesparum generatio qualis. 1191.e
 Vesparum ichneumonum generatio, & tempus. 947.0
 Vesparum ortus. 1079.e
 Vesparum ouipararum generationis tempus. 947.e
 Vespe aculeus pro armis. 1184.d
 Vespe diuulsis non deest viuacitas. 910.e
 Ex vespe nympha quando. 945.a
 Vespe cellula vesparum. 1077.f

Vespertilio.

Vespertilio eare volat. 833.a
 Vespertilio noctu vagatur. 829.e
 Vespertilionis vulva acetibula. 873.b
 Vespertiones quare ambigunt an volucres, an quadrupedes. 1108.f

Vestigium.

Vestigium pedis quid. 841.a
 Vestigia morum animi humani animalibus brutis. 1082.a
 Ex vestigio pedum animi signum. 841.a

Vestis.

Vestis pediculis procreandis aptior quæ. 1106.e

Vidus.

De Vidu autum. 1019.a
 De vidu aquatiliu animantium. 1010.a
 De vidu Lupi, Vrsi, Leonis, eorumque quadrupedum quæ ex lacubus, flumibusque vidum petunt. 1018.a, tot. cap.
 De vidu serpentum, ceterorumque animalium cortice intestorum. 1017.e

Videre.

Videndi acumen bifariam ferè dicitur. 1134.b
 videndi acutè continus causa in oculo est. 1134.e
 videndi acutè eminus causa oculorum situs. ibidem.
 Vident clarissimè aves, quæ vnguibus sunt aduncis. 1136.f

Vident longius, qui manum fronti apponunt 1316.a

Vigilantia, & Vigilia.

Vigilando semper, aut dormiendo semper nullum animal est quod vitam agat 1458.c

Vigilia contemplationi, somnus scientiæ operatione vacanti similis 1387.c

Vigilia & sensus e regione opposita sunt 1457.e

Vigilia sensus remissio atque relaxatio 1459.d

Vigilia causa elementa 1118.e

Vigilia an somnum generatione præcedat, vel contrâ 1310.f

Vigilam & senium ad idem animal referri, apud omnes testatum esse debet 1457.e

Vigilia, somnoque nullum animal carere potest 1458.d

Vigilia potissimum vivitur propter sensum 1312.a

De vigilia, ac somno animalium tractatus 919.b, toto capite

Vigor & firmitas quid 1115.b

Villi, lanæve quadrupedum prolixius augentur senectute 837.a

Vinago.

Vinago autumnno potissimum & videtur, & capitur 1016.b

Vinago frugibus vivit ibidem.

Vinago in columbaceo genere maior quam columbus 912.f

Vinago quomodo capitur 1016.b

Vinaginis magnitudo 1016.b

Vinarj culices inde gignantur 946.e

In vinolenti humoris multitudo loca sublimia petit 1463.f

Vinum.

Vinum dulce halitum emittit 820.b

Vinum dulce inconcretile 816.d

Vinum dulce nomine vinum, non re & opere est 820.b

Vinum dulce pinguiusculum est ibid.

Vinum nocet puerorum convulsioni, magisque nigrum quam album, & quod minus d. bonum est 1007.f

Vinum novum magis ad terram refertur, quam vetus 821.f

Vinum novum potissimum crassescit, minusque si forte gelatur ibid.

Vinum plerumque incitat mulieres grandas: dissolvuntur enim, si bibent, at-

que debilitantur
vinum spirituosum valde est, & maxime autum 1001.d
vini & mellis temperamenta per sollicitudinem differunt 1081.e
vini usus neque pueris, neque nutriendis confert 1457.f
vino liques pinguescunt 1010.a
vina calidis temporibus coalescunt facie subversa 1283.b
vina post evaporationem in aquam convertuntur 567.b, 708.d

Violentum.

Violentum præter naturam est 1144.f

Vipera.

Vipera animal edit postquam ova intra se peperit 822.e

Vipera deuorat scorpium, ideò morsus periculosior 1030.d

Vipera e serpentibus sola animal edit, cuius intra se ova primum pepererit 834.d

Vipera exivit senectutem tam Vere, quam Autumno 1029.c

Vipera generat ouum perfectum, in ox. animal foras parit 1172.d

Viperæ natura frigida est ibid.

Viperæ satura 916.c

Viperæ ouum vnius coloris & molle, & piscium est ibidem.

Viperæ parvis 916.d

Viperæ vulva qualis 822.f

Viperæ inter serpentes eadem a sui generis differentia discrepant, qua inter pisces cartilaginea a cæteris sui generis 1172.f

Viperæ inter expedit animal parvum 1143.b

Viperæ sub saxis conduntur, cætera serpentes cavernas subeant terrea 1026.d

Viperæ vino ebriæ capiuntur 1017.d

Vireo avis.

Vireo avis docilis, & ad vitæ munera ingeniosus nascitur, sed malè volat, non grati coloris est 1056.c

Vireonis consideratio 1058.a

Vireoni aduersatur crex 1041.e

Vireonem ex flagratione procreatum quidam fabulantur ibid.

Vir.

Vir ad annum septuagesimum vsque peruenire potest 911.d

Viti & mulieris mores differentes 1401.f
 Viti mores & affectus 1041.f
 Viti partes propriae quae 1111.c
 Viti feminatæ gignuntur, & mulieres vi-
 ragines 1170.d
 Viti mulieribus obnoxij in militaribus
 gentibus ibid.b
 Viti pingues minus sterundi, quam non
 pingues & quare 1170.e
 Viti procedente ætate calui euadunt
 1171.a
 Viti qui pomiliones mente deficiunt, &
 quare 1191.d
 Viti sunt, qui non nisi fecunditate procreant,
 & mulieres, quæ non nisi marem: &
 contra 1003.c
 Virorum & mulierum matatio in pro-
 creatione 1125.e
 Viris generatur plurimum 1127.a.b
 Vitis multis accidit, ut facultas generandi
 intermittatur 1073.d
 Vitis nonnullis fac exiguum post pubem
 exprimitur: verumtamen per factum
 frequentiore, vel multum produsse
 aliquibus, traditum est 297.c
 Vitis post annum ter septimum accedere
 aliquid potest ad prolem perfectiorem
 997.a
 Virgarum & pællorum causa, & gene-
 ratio 381.d

Virtus.

Virtus moralis quod sit circa voluptates, ac
 tristitias 358.e
 A Virtute propria locus 205.d
 A virtutum impediens locus 39 .a
 Vires nervis continentur 1147.b

Viscera.

Viscera ambulant membra 825.a
 Viscera cum recentia sunt, colorem san-
 guineum habent 1115.b
 Viscera mollium nollis 827.e
 Viscera omnia membranis includuntur, &
 quare 1166.b
 Viscera omnia in similes secantur partes,
 & sunt dissimilia, & inde 1166.e
 Viscera partim venarum gratia partim si-
 ne venis esse possunt 1167.b
 Viscera parva, quibus multum carnis, ma-
 iora, quibus parum 885.a
 Viscera quæ aliquando animalibus defe-
 cerunt 1195.e
 Viscera nulla exanguibus 1191.a
 Viscera sanguineorum propria 1190.f, h, e

viscera separantur septo transverso
 1164.e
 viscerum à carne differentia 1167.b
 viscerum consideratio 1150.f, & 1166.d
 viscerum in expedibus consideratio, &
 in quadrupedibus ouiparis 1171.e
 viscerum omnium natura sanguinea
 1165.e & 1166.b, & 1175.d
 viscerum omnium usus communis, venarum
 gratia 1179.f
 viscerum quare natura bipartita 1150.b, e
 viscerum situs 1159.f
 de viscerum forma, & eorum loco in cor-
 pore animatum & officio 1159.a, 10.e, a.
 Viscum in arboribus solet generari 1111.e
 visco & resina vescitur turdus quidam
 1057.e

Visibile.

Visibile nihil absque luce 1398.b
 Visibile quid 1398.a
 Visibilia in universa in lumine sunt visi-
 bilia, sed solum uniuscuiusque pro-
 prius color 1399.a
 Visibilia quædam non in lumine, sed in
 tenebris ibid.
 visibilia tang bilibus potiora 712.d

Visio.

Visio non fit sine lumine 1416.e, & 1431.f
 Visionem Democritus aquam esse ait &
 visionis causam imaginem 1431.a
 visionem ut Empedocles fieri existimari
 1430.f
 visio similis motui 1335.a
 Visoria facultas non in summa, sed inti-
 ma oculi parte consistit 1475.a

Visus.

Visus acutissimus auribus, quæ vngulibus
 sunt adiunctis 1136.e
 Visus apud cerebrum 1144.f
 Visus aquæ naturam obinet 1144.b
 visus aquæ tribuendus 1141.d
 visus deest talpis 911.d, e
 Visus est visibilibus, & invisibilibus
 1404.f
 visus in capite est 1134.a
 visus in capitis prioris parte quare est
 mandatus 1144.f
 visus maxime sensus est 1416.e
 visus optimus quis 1136.d
 visus per directum est 1144.f
 visus quare apud cerebrum 1144.a
 visus quare debilitatur ex calore in capite
 cum translatum 1144.f

Vitus siue validus siue invalidus neque
res splendidæ cernere, & quare
1172.a. 1177.c
villus tacto porior est 712.d
villus acutus, & obtusi ratio duplex, & causa
1154.b
villus ut fiat, auctorum sententia 1410.e
villus villosus 1429.c
villi sedes certa, & descripta 913.a
villum ad ignem pertinere omnes sta-
tuunt 1419.f
villum quare animal habeat 1418.a
Vivunt, & amandorum facultas & sensi-
ua eadem 1467.d
De visu, & de incidentibus subiectisque
visui, & de perspicuitate 1398.a,
& seq.
Inter videri & colorem non vacuum ef-
se, sed medium oportere, contra De-
mocritum 1399.c

Vita.

Vita animalium coitus voluptate disce-
pat 1009.e
vita animalium omnium, & studium in
duobus vertitur ibid.d
vita in spiratione, & expiratione consistit
1197.c
vita mansua altricis animæ cum calore
1135.b
vita plantæ primum est in omnibus quæ
gignuntur 1283.c
vita sine spiratione 818.b
vitæ animalium causa 1328.d
vitæ causæ, elementa 1118.e
vitæ indices scilicet volæ manus 840.e
vitæ initium in corde 1506.c
vitæ longioris initium fellis carentia
1173.d
vitæ longioris quibus dentes plures, item
quibus rari breviores 855.a
vitæ principium in qua parte continetur
1133.a
vitæ animalium quomodo evadent
1008.a
de vitæ diuturnitate, & brevitate liber
1482.a
De vita & obitu liber 1494.c

Virellus.

Virellus oui ab albumine membrana di-
stinguitur 959.e
virellus oui & albumen naturam habent
contrariam ibid.
virellum vel pullis pro cibo est 1281.e

vitellus oui spissatur frigore
Vitiflora avis: vide Oenanthe, avis.

Vitiligo.

Vitiligne pili efficiuntur albi
vitiligne pili omnes cani fiunt

Vitis.

Vitis à vite differt in semine edendo
1130.c
Vitis quæ capneus dicitur si nigram uvam
tulit, non propterea monstrum facit
1135.b
vites quæ nimia alimentis copia luxuriant
minus se minis habent, & tunc hircite
dicuntur 1130.d
vites quando à rusticis hircescere dicun-
tur 936.c

Vitulus.

Vitulus marinus à mari vitum peti-
toris. f
vitulus marinus ambigit, an aquaticus, an
terrestris 970.d. 1208.f
vitulus marinus felle caret 853.d. 1172.d
vitulus marinus imperfecta quadrupes, &
quare 843.f. 849.a
vitulus marinus inter vitiparus auriculas
non habet, sed cauernas ad audiendum
1135.e
vitulus marinus laesa est, & manca qua-
drupes ibid.
Vitulus marinus manus habet 892.d
vitulus marinus meatus auditorios mani-
festos habet 857.d
vitulus marinus perfectum animal patit
821.f
vitulus natus aliquando capite pueri
1131.a
vitulus marinus vitiparus, & secundus e-
mitur, & lac reddit more pecudum
970.e
vitulo marino ciuda exigua inest, cerni
modo 849.e
vitulo marino mugitus in somno 971.a
vitulo marino pedes minuti 828.d
vitulo marino pedes quales 849.a
vitulo vox grauior, quam adulto boui
914.a. 1345.d
vituli marini coitus talis qualis canis 914.e
vituli marini constitutio in auditorio
mentibus 1130.c
vituli marini partus 970.c
vituli marini quomodo humore gaudent
1010.a

Vituli marini venes omnium solidissimi
visuntur, bubuli similes 846. c. & 1162. c
Vituli quare grauius na gunt, quam bo-
ues 1146. e. vitulorum marinarum
inter se pugna quali 1045. b
vituli marini genitalia grande 955. c
vituli marini lingua latius est 1199. a
vituli amiculum collandi, & quomodo
1086. e

Viuere.

Viuenti plus minuse rationem habet
reoris natura pro sua qualitate 1173. e
viuere nullius animal sanguine prece-
dit in par- es differtur p- a- est 1336. b
viuere quidam animalia prece-
dit, quater insecta 1496. f
viuere quod dicatur potissimum 1388. f
viuum diuturniusque animalia 1328. c
viuitur potissimum vigilia propter ieu-
lium 1331. a. Viueria vide 1315.

Viupara.

Viuparum omne spirat 1243. c
Viupara ad quem usum gerunt cornua
1146. b
viupara bifariam dicuntur 1243. d
Viupara in generatione quomodo inter
se differunt 1217. a
Viupara non omnia pilos habent 834. d
viupara omnia quae pilos habent 834. d
viupara omnia testes in aduerso habent
1213. a
viupara omnia ubi valuum habent 113.
b. & 1219. e
viupara omnia auriculas habent, exce-
pro vitulo, marino & delphino, & reli-
quos cetatis 837. d
viupara quae sunt 1243. b. Viupara qua-
do foras suum conceptum emittit 1232. d
viupara quare ceteris erectiora 1158. e
viupara quare dista 834. c
viupara in guinea 1242. c
viupara ubi ferum continent 921. d
viupara pisces alqui 834. d
viuparum foeminae minores maribus,
& quare 1213. a
viuparis post generata intra se ova ubi
sunt vieri 1219. c
viuparis sexus uterque 921. b
viuparis testes ante habentur, vel intus,
vel extra praeterquam herinaceo 1213. a

Vlcus.

Vlcibus medetur mel albicans 1075. e
Vlcus grata apibus 1070. b
Vlcus pinguescit boues 1020. a
Vlcem quid vocamus 840. d
Vlcis quae nocenda vncunguis compar
gallinaceo picas venatur 1015. b

Viola rapit colorem 1043. e
Viola natura & mores 1057. a

Vmbilicus.

Vmbilici pisces 913. d
vmbilicus putamen circa venas 1005. a
vmbilicus 1257. e
vmbilicus animalium 1201. a
vmbilicus radix ventri 839. b
vmbilicus quasi radix in vtero 1268. c
vmbilicus quid 1318. a
vmbilicus quomodo praecedendus, & li-
gandus & quare 1006. a
vmbilicus quibus est, quomodo adharet
1004. e
vmbilicus vnde, & qui 1257. e
Vmbilici albigo ubi 905. e
Vmbilici inter testata 903. e
Vmbilico praedita animalia augentur
1004. d. vmbilico carent simia 856. d
vmbilicum quae complement 1268. c
vmbilici quando visuntur sua habere o-
va 932. c
vmbilicorum venter similis gutturi a-
nium 903. e
vmbilicus grandisculis a ventre gulae
membrana atroxitur continua 905. e
vmbra pisces propter lapidem capitis ma-
xime algore infestatur 1030. e

Vncungua.

Vncunguium, volatus 1161. c
vncunguium nulum gregatile est 829. a
vncunguius caput paruum, & collum
non crassum, aut succuleorum 1162. c
vncunguius pectus validum acutum 1561. d
Vncungues aues, vide etiam Aues adun-
te
vncungues aues clarissime vident 1136. f
vncungues aues quare in saxis non con-
sistunt 1062. b
vncungues pullos cum primum volare
possunt, mdo expellunt 965. a
vncungues quare rostrum habent adun-
cum 1145. e
vncungues sunt vocales 1141. f
vncunguium auium virtus in rostro, &
vnguibus 1145. f
vncunguium patris 557. c

Vnguenum.

Vnguenum cum leucicula non permi-
scendum 1441. a

Vnguis.

Vnguis pars communis 873. d
Vngues ambigunt animalne, an planta
sint 1008. f
vngues aut recti aut adunci 884. b
vngues bivaluis generis utroque latere
aequari 1185. e

Vngues ex cute, ideo colorem cutis sequuntur 1267. b
vngues habent quibus digiti 834. a
vngues homini quare, & ad quem vsus 1267. b
vngues igne molliuntur 1263. b
vngues inter testata bñis clauduntur valvulis 904. c
vngues inter testata se subtrahere videntur ad frictum 916. b
vngues omnibus aubus 859. b
vngues pedum qua causa 1298. b
vngues proximi ossibus, & quare dati 122. b
vngues quibusdam ita duri, vt ferè ab ossibus nihil differant 834. f. 883. a
vngues qui nunquam sedem mutare solent, nulla videntur radice 939. a
vngues sembris & defunctis augetur 886. e. vngues in ætu gratia 1229. b
vnguim principium & origo 1132. c
vngues vbi oriuntur 938. c
vngues vnde gignuntur 1266. c
vnguim color, cutis & pili colorem sequitur 883. e
vnguim natura 883. d
vngibus testa lauis 904. c
vngues minimos homo pro magnitudine habet 1268. b
vnguis cum solida vngula respondet 826. f

Vngula.

Vngula eandem habet naturam quam cornu 1147. c
Vngula solipedibus pro pluribus vnguibus coalescit 1197. b
vngula excrementis 1266. c
vngula filio ex naturæ defectu 1147. c
vngula maiores in senecta 887. a
vngula proximæ ossibus, & quare dati 122. b
vngularum color, colorem pili & cutis sequitur 883. d
vngularum incrementum idem quod vnguim 887. a
vngularum natura 883. d
vngularum origo 1132. c
vngula igne molliuntur 1263. c

Vnum.

Vnum iudicandum principij ratione 119. f

Vnitas.

Vnitas circulo tribuitur 612. a
unicolora quæ non sunt ventre omnia plenius albent 1344. d
unicolora nunquam mutant colorem nisi per frictum 1344. b
vni autem rectè videri potest solipes, & quare 1147. c

unicornua vbi cornu gerunt 1147. d
vnipara quæ sunt 1206. e

Vniualue.

Vniualue non multum diffidet à bivalui in partibus interioribus 904. f
Vniualue gen^o inter testacea quid 904. d
vniualui generi earum ita adhaeret, vt nequeat nisi per vim detrahi 904. e
vniualuium testatorum consideratio 1178. b
vniualuia vbi suū papauer habent 1299. b

Vniuersale.

Vniuersale sequitur particularia omnia 1211. a
Vniuersalia communia sunt, & quæ dicuntur talia 1210. c
vniuersale quid sit, quid per se sit, & quid de omni 1211. e. & 1212. e
vniuersum quod perfectum esse necesse sit 597. d
Vniuocum 364. e
vniuoca quæ dicuntur 121. f
volæ manus natura 840. e
volæ manus fissuræ vitæ indices 1212. d
volatio, natio, ingressio & repletio differunt 1100. e
volatus insectorum volucrum qualis 910. c
volant membranæ insecta 834. a
volant pennis, aut cute, quæ sunt sanguinea 121. d
volant pennis vel membranæ, omnia bivalvia, vel apeda 1212. d
volaces aues quæ vngues habent adunatos 861. b. & 1203. b
volantia membranæ, aut cute carent nomine communi 831. a
volandi instrumentorum differentia 121. d

Volucres.

Volucres grauioribus palpebra inferiori conuiuent 1136. c
Volucres quæ piscibus viuunt & piscibus causa vagantur quadripennes sunt 1133. e
volucres instrumentis volandi differunt 831. a
volucres pennis teguntur 859. d
volucris generis vagi impennes 4. quæ 833. b
volucrum vsus cernendi ex longinquo 1136. f
volucris grauioribus cutis crassa vnde 1136. c
volucris insectis quomodo pennæ adnectæ 911. b. & 1136. d
volucrum niditatio 1011. d
volucrum agrestium domicilia 1011. d
volucris cui pedes habent, cum careant 1268. b
Volupæ 1268. b

Voluptas.

Voluptas ciborum in descendendo con-
tingit 1098.d
voluptas quæ per coitum sentitur, unde
accidit 1134.c. & 1155.c
voluptas rei veneræ vehementior non
probat semen decidere à toto corpore
1126.f
à voluptate locus 1293.b
volupto quid 1356.b
volutationibus quæ vtantur 1159.f

Vomitus.

Vomitui propensiora animalia 1087.d
Vomitum hominis quare hyena imitatur
1018.b

Vox.

Vox acumine, gravitatēque maximè no-
tescit 918.e
Vox acuta, & gravis quomodo differunt
à magna & parva 1146.b
vox explinata quid 918.f
vox faminis omnibus tenuior, & acutior
911.c
vox inæqualis hirci dicitur ibid.
vox immutatur in nonnullis animalibus
911.d
vox per arteriam, seu guttur 1149.c
vox quæ parto agitur 916.e
vox quæ mutatur exectis 1147.e
vox quibus locutio, sed non contra 918.d
vocis animalium consideratio 916.d
vocis asper oris, aut leuioris causa: item
flexibilis, aut rigidæ 1148.e
voces à sono differentia 916.d
vocis consideratio tam in viris, quam in
pueris: tam in puellis, quam in mulieribus
995.c.d.e
Voci gravitas naturæ generosioris 1146.a
vocis magnitudo, & paruitas quomodo
desinenda 1146.b
voci acutam, vel gravem iuvat loci
caliditas, vel frigiditas 1148.b
voci copiose emittunt auium ploræ
que 1141.e
voci, neque sermonem emittunt, qui-
bus lingua libera, absolutaque non est
916.e
voci non emittunt, quibus pulmo de-
est 916.e
voci quare mutantur, cum semen de-
fertur 1146.f
voci differentia: tractus ratione, & re
gloris 918.e
voci mutatio per ætates 1147.a
vocales literæ à voce & gutture præ-
feruntur 916.e
voci copia omnis finita est 1149.e

In voce contrarietates 1408.a
In voce non semper verum, & falsum
48.f

Vpupa.

Vpupa nidum è stercore hominis facit
1056.c
Vpupa tum colore, tum specie immuta-
tur ibid. & 1084.e
vpupa non nidificat, & vbiparie 917.e
vpupæ montium incolæ 1129.f

Vribanus.

Vribana quæ sunt omnia, eadem & syl-
uestria 108.e
vribani & syluestris diuisio erronea 108.e

Vrina.

Vrina, vide Exercitium humidum
Vrina exempta, in vasibus subsidet quæ-
dam salugo terrena 1176.d
vrina leonis grauior olet 1018.e
vrina nonnulla fluit per metum 1177.e
vrina quibus crassior 911.b
vrinæ destillationibus competit genus e-
chinorum 908.b
vrinæ profluvio nonnulli tabescunt 1172.a
vrinæ stillicidiis medentur echini pelagi-
ci 1173.a
vrinam quæ retro mittunt 914.e
vrinarum consideratio in animalibus
multis 901.b
vrina oua, vide Oua vrina.
vrina oua quando fiunt 1181.b
vrina oua quibus fiunt 1181.e
vrinarum meatus 846.d
vrinatores instrumentum accipiunt, ut
aërem extrinsecus trahant 1179.b
vrinatrices aut circa aquas & amnes ver-
santur 1016.f
vrinatrices volucres 817.d

Vropygium.

Vropygio carentia 1160.f
Vropygium ad volatuum perinet 1160.e
vropygium ad natatum vsus est 1167.d
vropygium ineptum habent non volacia
1160.f

Vrsus.

Vrsorum coitus 991.d
Vrsorum partus ibid.
Vrsorum pulli ibid.
Vrsus lateus nihil edie 1018.a
Vrsus cur lateat incertum 1018.e
Vrsi hyeme latent & pinguescunt 1018.b
Vrsi arbores scandunt 1018.b
Vrsi pugna cum canis 1018.c
Vrsorum somnus dum latent 1018.e
Vrsi latebra egressi, & in herba chus-
1018.d. Vrsus animal omnivorus 1018.b

INDEX.

vrfus bibit morfu 1018.b
 vrfus in quadie ceruos, & fues feras 1018.e
 vrfus quando exit, & cauernis 591.f
 vrfus quas carnes deuorat 1018.d
 vrfus totum corpus lurrum 849.e
 vrfus tempore lat bali mellelinum per m.
 ediam conuincit 1018.d
 vrfus simplex ventriculus, verum amplior
 866.b
 vrfus ingreffus 1018.d
 vrfus ligna manducant, & quafi dentuant
 1048.b
 vrfus fruunt tempore coitus 978.f. 979.a
 vrfus quare minus inter e dimicant 979.a
 vrfus in genere femina animalior
 1031.e
 vrfus corpus admodum pilofum, fed cau-
 da diminuta, & quare 1138.a

Vrfa.

Vrfa fert vterum dies triginta, quot pa-
 re, & quatenus fecitum 991.d
 vrfa in articulos parit catulos 1031.f
 vrfa quando coit, & parit 991.e
 vrfa quando latet, & quando catulos in
 apertum producit 1028.b
 vrfa vrfa alba, fed deprauatione genera-
 tionis 1144.b
 Vrfa mammas habent quaternas 851.b
 vrfa prudentia, cum venatores catulos
 infectantur 1048.b
 vrfa quomodo exercent venerem 974.e
 vrfa grauida raro capta 1028.c
 vrfa grauidam capi difficile 991.f
 vrfa quando cibo idonea 942.a
 vrfa quae arctos appellatur quid parien-
 di tempus a natura flatutum ibid.

Vrtica.

Vrticæ os 909.f
 Vrtica corpore carneo 509.e
 vrticæ vt gignantur 939.e
 vrticarum duplex genus 910.a. & 930.e
 vrticarum cibis 1011.e
 vrticæ cibis vnde 909.f. 910.a
 vrtica excremento caret 919.a
 vrticæ hyeme tantum cibo idonea 910.b
 vrtica plantæ & animalis natura prædita
 1181.d
 vrtica ex vertibularum genere 909.e
 vrtica quafi oftreorum caro 1011.f
 vrtica ad arere folet, & quoties liber
 abfo'uit 828.b
 vrticæ ætate rarefeunt 910.b
 vrtica herba in Ocea fricant vbera ca-
 prarum grauidarum, & ob lac habend-
 dum 893.a
 vrtica marina fui generis, & eius natura
 909.e

vrticæ genus quoddam abfoluitur, factis
 quod echinos, & peftunculos conuoluit
 910.a
 vrticæ marinæ mordent tactu, & non ore
 1065.b

Vterus.

Vterus, aut vulua 839.e
 Vterus ad conceptum quomodo præpa-
 randus 993.d
 vterus locus excrementi feimalibus
 1219.e
 vterus mulieris vbi concepit, statim fe-
 concehit, & ad quod teipus, & quan-
 do aperitur 999.e
 vterus mulieri ad partum vfque, vi plu-
 rum fe comprimit 1131.a
 vterus pars feminæ quæ semen recipit
 1154.f
 vterus superficiantium non fe compri-
 mit 1121.b
 vterus tepeftus trahit humores, & me-
 tus aperuntur 1128.a
 vterus trahit genituram fuam
 1156.b
 vterus vuluæ pars interior 812
 vteri acerbula, vide Acerbula
 vteri affectus veluti maritica 1155.f
 vterum fratres, vide Fratres vterini.
 vtericernix 871.d
 vteri difcrentia in animalibus 1128.b
 vteri ferendi tempora 998.e
 vteri labra qualia effe debent ad conce-
 ptum commo'duatem 1155.f
 vteri os angullum
 vteri os coaliuit foemini nonnullis, &
 quomodo funt iuuatæ 1110.a
 vteri eadem in parte gemini, mas & fe-
 mina fuor vifi 1101.a
 vteri omnes finus habent geminos 871.e
 vteri omnium bipartiti 1111.b
 vterorum fitus 1111.f
 vteri quare intus habeantur 1118.b
 vteri quibus defcendunt 997.e
 vteri fitus 847.a
 vtero femina differt a mare 1112.e
 vteri strangulationes funt multæ cum
 menftrua eruptioni propinqua 997.b
 vterus humidus infecundus 997.e
 vteri parte dextra feminæ continetur
 fa, mas leua 1104.e
 vterus exitus eft venarum multarum
 1168.e
 vteri non fimiles dati omnibus
 In vtero ferendo homines cum cætero
 animalibus diffident 1114.b

Vulnus.

Vulncribus medetur commolis 1077.f

Vulpanfer circa aquas versatur 1017. a
Vulpanferes oua pariunt subuentanea
959. a

Vulpes.

Vulpes astuta, malitiosa & callida 830. c
vulpes genitale habet osseum 833. a
vulpes articulosus parit catulos 1322. f
vulpes minores in Ægypto quam in Græ-
cia, & quare 1038. a
vulpes mures venatur 994. c
vulpes noctu capitar deodam pellam no-
mine 1044. b
vulpis coitus & partus 993. a
vulpi amicus coruus, & serpens, & quare
1044. c. e
vulpi inimicus a falco circus, accipiter &
lupus 1043. d
vulpe & cane generantur canes Laconi-
ci 1039. a
vulpes pisces cum humum deglutisse se
se senserint, quomodo sint opulenti-
tur 1065. b
vulpecula volucris cure volat 83. a
vulpecula ex multellino genere animal
intra se parit post ouum 969. f
Vulpecularum piscium foetura qualis
968. b

Vultur.

Vultur rapibus inaccessis parit 1054. a
Vulturis nidificatio 964. a. & seq.
Vulturis pullum, aut nidum nemini vi-
sum 1053. f
Vulturis nidus visus aliquando 964. b
vulturum duo genera 1015. b
vultures oua bina semel in anno pariunt
964. b
vultur pugnat cum aquila 1044. c
vulturi aduersarius a falco ibid.

Vulua.

Vulua animum qualis 872. b

Vulua eorum, quæ pedibus priuata ani-
malia in lucem edunt, post ouum qua-
lis 872. d

Vulua piscium ouiparorum qualis 971. b
vulua sua natura propensior ad finem
inferiorem, nisi quid aliud opus natu-
ra impedit 1217. a

Vulua serpentum qualis 867. a. &
872. f

vulua acerbula quibus sunt hæc foeta
acrescente diminuuntur 1005. a

vulua pars interior loci & vterus dicitur
871. f

vulua situs in bipedibus, & quadrupedi-
bus viuiparis ibid.

vulua situs in ouiparis 872. a

vuluarum in animalibus differentia
871. d

vulua quare carnosæ 1218. a

vulua quare intus habeantur 1218. b

vulua sursum adiunctæ strangulant
1218. a

vuluarum cornua quæ 872. a

vuluarum discrimen in acerbulis 873. b

vuluarum diuersitas in piscibus 967. a

vuluarum acerbula quibus 873. b

vuluarum situs in quouis animante 1216.
b. & sequ.

vuluarum strangulationes & crepitus
997. c

vulua bifida crustatorum 1213. c

X

X Anthus fluuius, vide Scamander

X Xylophthorus vermiculus ubi nasci-
tur, & eius descriptio 955. c

Xylophthorus in Aureliam transit vt fi-
ruca 955. d

Xylophthori tegumento festuæ vt nati-
uæ inhæreant 955. c

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίνης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

800

ΑΡ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟΥΣ ΤΟΜ

ΕΡΑΤΕΥΡΤΟΥ ΤΑ ΕΥΒΟΜΕΝΑ

ἀριθ. χρ. 946

Ημερομηνία
επιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

